

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_228550

UNIVERSAL
LIBRARY

عمل صالح

الموسوم به

شاهجہان نامہ

تصنیف

محمد صالح کنہو

بتصحیح

مولوی غلام یزدانی صاحب ایم . اے .

ایم . آر . اے . ایس . (لندن)

پروفیسر عربی و فارسی گورنمنٹ کالج راجشاہی

الجزء الاول

بسم الله الرحمن الرحيم

دیباچه مصحح

تمهید

در زمانیکه بمحکمه آثار قدیمه سرکار هند موظف تحقیق السنه عربیه و فارسیه بودم - روزی اشاره عالی جناب و ضیلت مآب جان هیوبرت مارشل صاحب سی - انبی - ات دیرکتور جنرل محکمه موصوفه بدین معنی رفت - که اگر کتاب عمل صالح ده کاملترین تاریخ عهد حضرت شاهجهان بادشاه غازی از تصنیف محمد صالح مذکور است بتصحیم و تحسین این بنده زیور انطباع پذیرد خیلی زیبا بود - زیرا که باوجود متعدد بودن کتب تاریخ زمان حضرت شاهجهان بادشاه کتابیکه بر جمله احوال عهدش از ولادت تا وفات محتوی و جامع باشد جزین نامه فامی نیست - و شهرت و قبولیتی که این کتاب را بوجه صدق بیان و درستی اقیان حاصل شده احتیاج شرح ندارد - چنانچه در اکثر تواریخ معتبره متأخرین حواله باین کتاب رفته است - چون امر آن عالی جناب خالی از حکمت نبود کمز همت بر اتمام این کار بستم - و از ایشیائیک سوسائیتی بگاله استفسار نمودم که اگر ایشان بسلسله بلیو تهیکا اندیکا متکفل اشاعت این نسخه بدیده می توانند شد - آن جماعه افاضل که در احیا و ترویج علوم و فنون آسیا همیشه سرگرم کاراند - تحریک من بنده را برغبتی تمام قبول نموده فرمودند که متن را بترجمه مختصر در زبان انگلیسیه که از تبلیغ و ترصیع کلام

فارسی مرئی و منقی و به مقاصد و مطالب محلی و مطری باشد صورت
انتظام دهم - الحمد لله ده امروز جلد اول از آن کتاب مستطاب هدیه ناظرین
شود - آهی حسن سعی قبول کناد *

احوال مصنف

احوال مصنف از هیچ کتاب آن عهد بدر وقت نمی رسد - و در فاتحه
عمل صالح نیز جزین که " کمترین داعیان دولت ابد پیوند بوده " چیزی
درین باب مسطور نیست - لیکن از احوال شیخ عنایت الله مصنف
بهار دانش و از ذکر مولانا ابو البرکات المتخلص بمنیر که در خاتمه کتاب درج
است انموذجی بدست می آید - چنانچه معلوم می شود - که مولد
و منشأش خاک پاک خطه لاهور است - و در عهد طفولیت بزیر تربیت
شیخ عنایت الله مانده - و کسب علوم هم از آن ممدوح نموده - میگویند
که ملا منیر را بمصنف کمال شغف بود - و مدتی بیک جا بسر بردند *

در تاریخ هند ایلیت صاحب پروفیسر داسن مصنف را با
میر محمد صالح خوشنویس^(۱) پسر میر عبد الله مشکین قلم که بفارسی
کشفی تخصص می نود خلط ملط کرده است چنانچه میگوید *

" درین امر هیچ شک نیست که محمد صالح همان کس است
که خود را باین نام در کتاب خود بزمره خوشنویسان نوشته * " (۲)

(۱) برای مزید حالات خوشنویس مذکور، ببینید صفحات ۱۴ و ۵۰ و ۵۵
، ۶۷۹ - بادشاهنامه عبد الحمید لاهوری جلد دوم - طبع بلیوتیکا انڈیکا *
(۲) ملاحظه کنید تاریخ هند ایلیت صاحب - جلد هفتم - صفحه ۱۲۳ *

حالانکه وفات خوشنویس مذکور در عمل صالح بذكر وقایع سال بیست و چهارم جلوس والا مطابق سنه هزار و شصت هجری مندرج است -
 پروفیسر موصوف را این خیال غالب ازین قول کرنیل ایس پیدا شده که
 در باب بادشاهنامه عبدالحمید لاهوری در جرنل روائل ایشیائیک سوسائیتی
 (جلد سوم سلسله جدید) رقم یافته *

” نسخه جلد دوم بادشاهنامه که برای طبع ببلیوتیکا اندیکا مستعمل
 شده بهترین نسخه قلمی است که بنظر آمده - از قلم محمد صالح کنبو (۱)
 مصنف عمل صالح نگارش پذیرفته - و بر حاشیه دستخط شاهجهان
 بادشاه دارد “ *

(۱) در باب اصلیت این قوم حکایات عجیبه و روایات عربیه برالسنه مردم
 جاری است - چنانچه در میان اهل اسلام مشهور است - که اگر شخصی سید الفسب
 بزنی کفاس متأهل شود - اولاد کنبو (کم بو) باشد - گویا بوی کفاسی از آمیزش
 سادات کم شده - یا خوشبوی سادات از امتزاج کفاسی کم گردیده - جماعتی دیگر
 می گوید - که چون در ابتدا تعداد ایشان قلیل بود - نظر بر آن ایشانرا کم بو گفتند -
 باین معنی که بوی شان در میان خلق نادر است - لیکن این همه اقوال لغو و پرچ
 است و زمانی ندارد - مولانا شیخ زین العابدین - مادری مولانا شیخ عبدالحق
 محدث دهلوی که باز جد مادری راقم العروف می باشد در کتاب خود مصباح العارفین
 می نویسد - که در لفظ کنبو واو نسبت است منسوب به کذب چون واو هندو - و کتب
 شهرست از غزنوی - باشندگان آن شهر اعم ازینکه مسلمان باشند یا بت پرست بآن
 لقب ملقب شدند *

در بعض کتب تاریخ نوشته شده که کنبایه بالضم نام دریای است در شمال سمرقند -
 و آبادیها که بر کنار آن دریا واقع شده بهمین اسم موسوم شد - چنانکه جهام نام
 دریای است و هم نام شهری که بر لب آن دریا واقع است - در زمانی سادات و شيوخ از
 عرب و بغداد آنجا سکونت اختیار نمودند - و بعد مرور قرون و دهور چون بهندوستان
 رونهانند - این لقب را همراه خود شان آوردند - علاوه ازین اقوال از قریه
 این شعر نیز

[بقیه حاشیه صفحه ۳]

* بیت *

اگر فقط الرجال افتد ازین سه انس کم گیری

یکی افغان دوم کذبو سوم بد ذات کشمیری

که در باب سوء خلق این قوم در میان مردم مشهور است این امر واضح میگردد که کذبو مثل کشمیری و افغان لقب مقامی است نه که ذاتی و صفاتی - و از تحقیق جداول مردم شماری که در ذیل درج است معلوم می شود - که اصل این قوم اغلب از سرزمینی است که در مضافات پنجاب واقع است - زیرا که اکثر افراد این قوم به پنجاب سکونت دارند - و آنرا که در صوبجات متعده آباد اند - در آن اضلاع مسکنند که به پنجاب ملحق است - درین صورت قول مولانا شیخ زین العابدین قرین صواب معلوم می شود - که کذبو مثل هندو اسم نسبت نسبت مذسوب به کتب *

نکته لطیفه اینکه منور در دهرم شناسق خود (باب دهم - اشلوک ۳ و ۴) ذکر بعضی فرقهای کهنی میکند - و فوقه که بسلسله ترتیب چهارم ثبت افتاده که بوج است - و عجب نیست که این طایفه اسلاف و اجداد کذبوی زمان حال باشند - ازین وجه که آن نوع قوم کذبو که به مذهب هندو تعلق دارد بالکلیه کهنی است - در باب اسقاط حرف جیم می توانیم گفت که بسبب کثرت استعمال واقع شده - مستشرقین زمان حال از سیاق عبارات کتب قدیمه سکرت سکرت سکرت گرفته وطن مالوف طایفه کبوج را در کوه هندوکش قرار داده اند - که وادی گلگت را از باخ جدا می سازد و تا ثبت می رسد - چنانچه گریفوسن در جرنل راول ایشیاٹک سوسائٹی (بابنه جولائی سنه ۱۹۱۲ع صفحه ۸۰۱) این طایفه را یکی از اقوام شمال غرب هند بیان می کند - و گوید که لغت شان به سسکرت و ایرانی آمیزش داشت - موسیو فوچر بنابر روایات ملک نیپال ثبت را کبوج دیس می پندارد - و رایش بسیار تفاوت ندارد - اما وراهمپرا در برهت سمنها (باب چهاردهم - آیت ۱۷) کامبوج دیس را در ممالک جنوب مغرب شمار می کند - غالباً بذای قولش این است - که کبوج در دهرم شناسق منو و هری و شاشا و مذاذاق اشوکا (شماره ۱۳ - ۹ - ۲۵ سال قبل از مسیح) به قومی دیگر که جوانا نام دارد مسطور شده - و چون موخرالذکر باشندگان غرب و جنوب غرب بودند - وراهمپرا طایفه کبوج را نیز متوطن ممالک جنوب مغرب شمرد *

من بنده برای تحقیق نسخه مذکوره را خود بامعان نظر در کتابخانه ایشیائیک سوسائیتی بدگاه ملاحظه نمودم - و یافتم که در آخر کتاب نام کاتب فقط " محمد صالح الکاتب " درج است - اکنون بفهم نمی آید که کرنیل لیس بر چه بنا محمد صالح الکاتب را محمد صالح کذبو قرار داده است - از مطالعه کذب تاریخ آن عهد چفین معلوم می شود - که محمد صالح الکاتب یا میر محمد صالح خوشنویس پسر میر عبد الله مشکین رقم است - زیرا که در سغه هزار و پنجاه و شش هجری خدمت داروغگی کتابخانه معلی از تعمیر رشیدای خوشنویس بار مغفوض شده بود -

[بقیه حاشیه صفحه ۳]

تفصیل جد اول مردم شماری

(کنبو) کل تعداد = ۱۸۳۵۷۳

تقسیم بلحاظ مذهب

۶۳۱۲۸	=	هندو
۴۳۸۸۹	=	سکھ
۷۶۵۵۶	=	مسلمان
۱۸۳۵۷۳		

تقسیم بلحاظ صوبجات

۱۷۴۰۹۸	=	پنجاب
۳۶	=	بلوچستان
۲	=	کشمیر
۹۱۴۳۲	=	صوبجات متحدہ
۵	=	جزائر اندمان
۱۸۳۵۷۳		

[ملاحظه کنید مردم شماری عند سنه ۱۹۰۱ میلادی - حصه دوم (جداول)

مؤلفه ایچ - ایچ - رزلی - ای - اے - گیت] *

و یمن که باین حیثیت نقل کذب هم برای کتابخانه شاهي می کرد -
یا میر محمد صالح^(۱) برادر روشن قلم است - که پس از وفات برادر
موصوفش بجای او بمخدمت فرمان نویسی سرافراز گشت - و این نسخه
را حسب ایمای حضرت صاحبقران ثانی نوشته باشد *

مورخین زمانه حال شیخ عنایت الله را علی حسب اختلاف
الروایات هم زاف و برادر حقیقی مصنف می خوانند - لیکن از مطالعه
عمل صالح معلوم می شود که قول آن جماعت که شیخ موصوف را برادر
حقیقی محمد صالح می گوید درست نیست - زیرا که مصنف اسمش
را در هر جا بقلب آل محمد زینت می دهد - که فقط سادات را نوشتن
جایز است - و عنایت الله را بهر مقام شیخ عنایت الله نوشته است -
مورخین را این غلط فهمی غالب از لفظ برادر کلان واقع شده که مصنف
بآن شیخ موصوف را در هر جا خطاب می کند - لیکن در محارره فارسی
خطاب برادر عام است - و اطلاقش بر برادر حقیقی و عمزاده و هم زلف
یکسان می باشد *

(۱) میر محمد صالح فرمان نویس و میر محمد صالح خوشنویس داروغه
کتابخانه معلی هر دو جداگانه کس بودند - و مناصب ایشان در عمل صالح جداگانه
درج است - چنانچه میر محمد صالح فرمان نویس بمنصب پانصدی بدست سوار
سرافراز بود - و میر صالح داروغه کتابخانه بمنصب نهصدی صد سوار - میر محمد صالح
فرمان نویس و محمد صالح کنبه را هم یک کس قیاس کردن درست نیست - زیرا که
اگر چنین بودی ذکر روشن قلم مثل ذکر شیخ عنایت الله که هیچ خطاب نداشت
و باز دو بار به بسیار شرح و بسط رقم شده است بالضرور در عمل صالح نگارش یافتی -
علاوه ازین ذکر تقویض خدمت فرمان نویسی که بپادشاهنامه عبد الحمید درج است
در عمل صالح نیز رقم شدی - والله اعلم بالصواب *

میگویند که محمد صالح در دفتر معلمی شاهی سلسله ملازمت داشت - و علاوه از عمل صالح کتابی دیگر موسوم به بهار سخن ^(۱) هم نتیجه طبع و قلم اوست - این کتاب بر چهار چمن مشتمل است - چمن اول - در مکتب بادشاهان و امرا - چمن دوم - در رقصات - چمن سوم - در توصیف عمارات آکرة و شاهجهان آباد و لاهور - چمن چهارم - در تقریظات کتب - از دیباچه معلوم می شود که مولانا ابوالبرکات منیر مسودات این کذب را که در اوراق منتشره صورت پراگندگی داشت خواست که در یک شیرازه جمع آورد - اما اجل مهلت نداد - و آخر الامر محمد صالح خود آن اوراق پریشان را در سده هزار و هفتاد و سه هجری ترقیب داده به بهار سخن موسوم کرد - درین گلدسته مصنف داد رنگین کلامی و سخن آرائی داده است - و جواهر زواهر مضامین گوناگون بر صفحات قرطاس ریخته *

تاریخ ولادت مصنف بتحقیق نه پیوست - و در باب وفاتش نیز اقوال مختلف است - چنانچه سید محمد لطیف در تاریخ لاهور صفحه ۲۰۹ می نویسد - که محمد صالح در سده هزار و هشتاد و پنج رحلت نمود - صاحب تحقیقات چشتی ^(۲) وفات مصنف را ده سال قبل از آن بیان می کند - و گوید که محمد صالح در سده هزار و هفتاد و پنج وفات یافت لیکن قولش درست نیست - چرا که مصنف در عمل صالح ذکر وفات شیخ عنایت الله که در سده هزار و هشتاد هجری واقع شده نموده است - درین صورت رحلت کردن او در سده هزار و هفتاد و پنج خلاف از عقل

(۱) این کتاب هنوز چاپ نشده است - نسخه قلمبش که بظنم رسیده ملک علوی محمد شعیب نائب مباشر آثار قدیمه اسلامیة پنجاب و صوبجات متحده است - تقریباً چهار پنج صد صفحه ضخامت دارد *

(۲) ملاحظه کنید - تحقیقات چشتی - صفحه ۵۹۲ - طبع لاهور (وطن) *

است - علاوه ازین اقوال از عبارتی که در اختتام نسخه پبلک لائبریری لاهور درج است - و اینجا بجنسه نقل می شود بظهور می رسد - که رشته حیات مصنف تا سنه یازده عدد و بیست هجری منقطع نه گردیده بود *

نقل عبارت

ختم شد نسخه عمل صالح من تصنیف جامع الکمالات صوری و معنوی میان محمد صالح سلمه الله روز یکشنبه بتاریخ بیست و هفتم صفر سنه ۳ جلوس والا مطابق سنه ۱۱۲۰ هجری *

درین عبارت جمله سلمه الله برین معنی دال است - که مصنف تا زمان تحریر این نسخه زنده بود - افزون برین صورت که از عبارت تاریخ لاهور این امر مفکشف نمی گردد - که آیا مصنف تاریخ وفات بنابر روایات مقامی نوشته است - یا از دیگر کتب تاریخ نقل کرده - من بنده را در قرار دادن این امر که قول محمد لطیف " حدیث صحیح " است - و عبارت نسخه پبلک لائبریری لاهور مرز و هدیان - قدری تأمل است - زیرا که اگر مصنف تاریخ لاهور تاریخ وفات محمد صالح را فقط بر بنای روایات مقامی نوشته است - قولش در مقابله عبارت نسخه پبلک لائبریری لاهور وقعتی ندارد - و اگر او از دیگر کتب معتبره تاریخ نقل کرده است - نگارش عبارت نسخه لاهور بر سهو کاتب محمول می توان شد *

در لاهور مسجدی خورد بغایت دلپسند اساس بنا کرده مصنف هنوز موجود است - این عبادتگاه اندرون موجی دروازه به لب سه راه واقع است و کار چینی بسیار خوب دارد - گویند که مکان سکونی محمد صالح معاذ می این مسجد بود - بر در مسجد این کتبه نوشته است *

* کتبه *

دانی این مسجد زیبا بنده آل محمد صالح است

سنه یک هزار و هفتاد هجری

بر محاریب مسجد بسیار کتبها از نظم و نثر و آیه های قرآنی بکار
چینی نگاشته است - مقصود ازینها حمد و سپاس خدا و نعت مصطفی
و تعریف مسجد زیبا است - از کتبه نثر چنان هویدا می شود - که تعمیر
مسجد در سنه هزار و هفتاد و نه به تکمیل رسید *

نقل کتبه نثر

بحسن سعید فدوی آل محمد صالح در سال هزار و هفتاد و نه هجری
صورت اتمام یافت *

محمد صالح در مقبره نه از سنگ سرخ بنا یافته است دفن شد -
این مقبره تا حال بیرون مروجی دروازه لاهور موجود است - و به اسم کعبه
والا مقبره شهرت دارد *

تاریخ نگارش کتاب

اگرچه مصنف در دیباچه می گوید - " در سال هزار و هفتاد هجری
از چمن آرائی این گلشن فیض فراغ کلی یافته سر رفعت باوج سپهر مینا
برافراختم " - لیکن این قول درست نیست - چرا که اول در کتاب واقعات
عهد حضرت شاهجهان بادشاه تا سنه هزار و هفتاد و شش هجری مسلسل
درج است - علاوه ازین مصنف در احوال برادرش شیخ عنایت الله
می نویسد *

” آن مجمع کمالات انسانی که مربی و ولی نعمت صوری و معنوی این بنده بود - و در سخن سرائی و معنی آرائی ید بیضا می نمود - و از عهد طفولیت تا الیوم توجه والا بتربیت این ذره بی مقدار مصروف داشته همه وقت چهره شاهد کلام را بغازه اصلاح می آراست - و صورت معنی از آئینه سخف باحسن وجهی نمودار می ساخت - نصیب و تقدیر پیدش از آنکه این کتاب مستطاب بنظر اصلاحش رسد - و از پرتو نظر فیض اثرش عبارت را رتبه و معنی را کمال حاصل آید - روز پنجشنبه نوزدهم جمادی الاولی که تاریخ تولد مبارکش نیز همین بود - در سن شصت و پنج سال قمری و هزار و هشتاد هجری رحلت بر اقامت گزیده متوجه خلد برین گشت “ *

ازین عبارت واضح است که کتاب قاسمه هزار و هشتاد هجری ختم نموده بود - درین صورت معلوم می شود که اول محمد صالح سوانح ایام دولت حضرت شاهجهان بادشاه قاسمه هزار و هشتاد هجری قلم بند کرده بود - و کتاب را در آن سنه ختم نموده لطیفه فیض الهی تاریخ اتمامش یافته - لیکن چون آن بادشاه عالی جاه رحلت گرامی عالم بالا شد - مصنف احوال سفین مابعد را اضافه نموده این نامه گرامی را صورت تکمیل داد - و دیباچه چنانکه در اول بود همان طور بقرار ماند *

ماخذ کتاب

سلاطین مغلیه را همیشه شوق علم تاریخ بوده - چنانچه اکثر تاجداران این سلسله نامدار خود وقایع عهد شان نوشته اند - و بعض این خدمت را به منشیان بلاغت شعار سپرده - حضرت شاهجهان بادشاه را هم این خیال پیدا شد که تاریخ عهدش بطرز تاریخ جد بزرگوارش حضرت عرش آشیانی

اکبر بادشاه که نتیجهٔ قلم اعجاز رقم شیخ ابوالفضل است تدوین یابد -
 بنابرین اول خدمت نگارش بادشاهنامه به میرزا امینا قزوینی - که در
 فن افشا ید طولی داشت تفویض یافت - و آن منشی معنی پرداز احوال
 ده سال اول عهد حضرت صاحبقران ثانی را مع دیباچه که بر احوال ایام
 شاهزادگی از یوم ولادت سعید تا تخت نشینی مبارک مشتمل است -
 و تلمه که در آن ذکر مشاهیر آن زمان از سادات و مشایخ و علما و فضلا
 و شعرا و اطبا درج است - ترتیب داده در سنه بیست جلوس والا از
 نظر اشرف گذرانید - محمد صالح احوال شاهزادگی حضرت شاهجهان
 بادشاه ازین کتاب اخذ کرده است (۱) - و در نگاشتن وقایع ده سال اول هم
 از آن مستفید شده *

چون میرزا امینا تاریخ شاهجهانی ده ساله بنظر اقدس حضرت بادشاه
 گذرانیده بود - حاضران موقوف اعلیٰ بعرض رسانیدند - که منشی بی بدل
 ملا عبد الحمید نام که روش سخن سرائی از کلام شیخ ابوالفضل فرا گرفته
 و از فیض صحبت آن قدوة اهل سخن بهره تمام اذوخته - اکنون دل رمیده
 را از اخلاط این و آن و خاطر شوریده را از ارتبط فلان و بهمان وا پرداخته
 در معموره پخته بزایهٔ تفهائی و پیغوله بی نوائی در ساخته است
 اگر خدمت نگارش معالی و مکارم این دولت والا بدرباز گذاشته آید -
 هرآینه این قالیف منیف و تصنیف شریف به نهجی که در خاطر

(۱) سوانح این ایام در کتابی دیگر که به اسم " احوال شاهزادگی حضرت
 شاهجهان بادشاه " مشهور است - و نزد بعض به - محمد خاں مصنف اقبالنامه
 جهانگیری نسبت دارد - بکمال شرح و تفصیل نگارش یافته - از سیاق عبارت
 میل صالح چنان معلوم می شود که مصنف ازین کتاب هم استفاده کرده است *

دوربین صواب گزینی مرکوز است نگاشته شود (۱) - بادشاه علم دوست بمجرد استماع این امر فرمائی در طلب ملا عبد الحمید بنظام پتله فرستاد - و چون او بدرگاه والا آمده بسعادت زمین بوس رسید - خدمت نگارش بادشاهنامه از میرزا امینا منتقل شده به ملا عبد الحمید سپرد شد - و میرزای مذکور بخدمت جمع وقایع سر افزائی یافت *

ملا عبد الحمید انتظام اکبر نامه را پیش نظر نهاده احوال بیست سال عهد حضرت شاهجهان بادشاه در دو مجلد ترتیب داده است - و طرز استاد فاضلش را به تدبیر آن در جمیع امور طرازی بخشیده - چنانچه باوجود عذوبت الفاظ و رنگینگی بیان هیچ جا پا از جاده متانت بیرون نگذاشته - و در آرایش عبارات و پیرایش استعارات سر رشته معنی را از دست نداده - این نامه گرامی جامع ترین و معتبر ترین تاریخ اول بیست سال عهد حضرت صاحبقران ثانی است - و جمله تاریخ نویسان آن عهد ازین استفاده کرده اند - و محمد صالح هم ازین کتاب مستطاب زله ربائی نموده *

در سنه هزار و شصت و پنج هجری چون ملا عبد الحمید بوجه کبر سن ازین جهان رحلت نمود - خدمت نگارش بادشاهنامه به محمد وارث که از فیضان تعلیم ملا بهره کامل گرفته بود تفویض یافت - محمد وارث احوال ده سال آخر عهد حضرت شاهجهان بادشاه را بطرز و روش بادشاهنامه عبد الحمید نوشته است - و باین طور کتاب اسدالش را مکمل نموده - چون این تاریخ پیشتر از عمل صالح بتدوین آمد ممکن که مصنف علاوه از معلومات خود ازین کتاب هم مستفید شده باشد *

(۱) ملاحظه کنید - بادشاهنامه عبد الحمید لاموری جلد اول - حصه اول -

چون درین تاریخ فامها بواسطه مبالغه در استعارات و تشبیهات و اطناب و اطالات در الفاظ و عبارات خاطر خواننده از فهمیدن مقاصد و ادراک مطالب باز می ماند - محمد طاهر را که بخطاب عنایت خانی سرافراز بود این خیال پیدا شد - که سوانح عهد حضرت صاحبقران ثانی را بسورت نو پوشانیده بمناظر عبارات سهل و اصطلاحات روشن جلوه دهد - چنانچه مصنف آن همه واقعات را که در سه جلد بادشاهنامه مسطور شده است اختصار نموده در یک جلد جا داده است و کتابش را ملخص نام نهاده - چون این تاریخ نامه در همان زمان بنگارش آمد که محمد صالح کتابش را می نوشت - بذایر آن بوثوق نمی توانیم گفت که مصنف عمل صالح ازین کتاب بچه حد بهره اندوز شده *

علاوه ازین کتب که ذکر آنها بالا گذشت - چندی کتاب دیگر هم در زمان حضرت شاهجهان بادشاه نوشته شد که بر احوال آن بادشاه مشتمل است - چنانچه یکی از آن تاریخ دلکشا است از تصنیف شیخ عنایت الله لاهوری که در آن احوال آبا و اجداد حضرت صاحبقران ثانی از زمان آدم تا انتهای عهد آن سلطان درج است - چونکه عمل صالح بعد ازین همه کتب بنگارش آمد - لهذا مصنف از آنها تا حدی استفاده کرده است *

طرز انشای کتاب

در باب انشاء این کتاب همین گفتن کفایت کند که مثل دیگر تاریخ نامهای آن زمان نوشته شد - چنانچه در ابتدای هر بیان تمهیدی طویل الذیل می آید - که بالفاظ مشکله و عبارات غریبه آراستگی دارد - کثرت الفاظ که آنرا قدر دانان این طرز آمد طبیعت می گفتند در مطالب

مبالغه پیدا می کند - و وفور استعارات و تشبیهات که معنی آفرینی نام داشت مقاصد را در حجاب می گیرد - در هندوستان مخترع این روش شیخ ابوالفضل است - لیکن او منشی قادر الکلام بوده و در کلامش سنگینی به رنگینی عیان بعنان می رود - و هیچ جا شوخی بر متانت غالب نیامده - تا هم چون پاستان نامه های فارس بظرف شیخ موعوف رسید - سادگی عبارت و لطف محاوره آنها دلش را ازین تصنع کاری و عبارت آرائی متذفر ساخت - چنانچه در آئین اکبری که جلد آخر اکبرنامه است - شیخ آن روش را ترک کرده بطرز قدمای فارس نوشته است - و الحق کتابیست که در آن بجمیع علوم بحث کرده و ساده نویسی را از دست نداده - سلاست عبارتش به حشمت معنی و جودت لفظ دست بگریبان است - و فقرهای مختصر به چسپانی ربط و پیوستگی ترکیب در کلام متافت و شوکت پیدا کرده - چنانچه خود میفرماید *

* بیت *

بس کارنامه ایست که آمد بروی کار

حیران شوند اگر دو سه حرفی رقم زند

محمد صالح بکنار ابوالبرکات منیر و شیخ عزایت الله پرورش یافته بود - و رنگین کلامی و عبارت آرائی او را بمیراث رسیده - و چون درین زمان آفتاب انشاء پردازان عبد الحمید از بادشاه وقت فروغ قدردانی حاصل کرده به نصف النهار شهرت می درخشید - محمد صالح در کدابخش اسلوب بادشاهنامه را پیش نظر نهاده است - و عبارت را بهمان طرز زینت می دهد - و اگرچه کلامش را آن درجه بلند پایگی و شوکت حاصل نشده که عبارات بادشاهنامه را حاصل است - تا هم در بیانش زبان بمحاوره شیر و شکر است - و هیچ جا عبارتش از دایره فصاحت خارج نشده *

نسخ قلمی کتاب

در اروپ چندین نسخ این کتاب موجود است - چنانچه سه نسخه در متحف برطانیه (۱) است و چهار در کتاب خانه اندیا آفس (۲) - و به همین طور در دیگر کتب خانهای بر اعظم نیز یافته می شود - و چون احوال آنها در فهرستهای آن کتب خانها بشرح و بسط درج است اینجا احتیاج اعاده معلوم نمی شود *

در هندوستان هم این کتاب نادر نیست و نسخ آن در اکثر ریاستهای ملک بنظر می آید - و در کتابخانهای بعض خانوادهای قدیم نیز یافته می شود - من بنده برای مطابقه و مقابله پنج نسخه بدست رسانیدم - سه از آن ملکیت ایشیاٹک سوسائٹی بنگاله است - و یک ملکیت پبلک لائبریری لاهور - و دیگر یک ملکیت منشی عبدالرحیم سائن محله ندی بستی آگره - احوال هر یک از آن پنج در ذیل درج می شود *

(۱) [نسخه؛ ایشیاٹک سوسائٹی بنگاله شماره ۴۵۴] [این نسخه را شخصی شیخ درویش احمد نام که سائن گجرات شاه دولا بود برای نواب سید شهابت خان نوشته - بر پشت ورق اول مهر سید علی رضا ثبت است که اغلب از متعلقان نواب موصوف باشد - تاریخ نگارش نسخه درج نیست - لیکن از صورت آن معلوم می شود - که اقل دروست سال قدامت

(۱) ملاحظه کنید فهرست کتب قلمیه فارسیه متحف برطانیه مولفه چارلس ریو - جلد اول - صفحه ۲۶۳ ، ۲۶۴ - شماره ۲۶۲۲۱ ، ۲۰۷۳۵ - و جلد سوم - صفحه ۱۰۶۹ - شماره ۲۱۵۷ *

(۲) ملاحظه کنید فهرست کتب قلمیه فارسیه اندیا آفس مولفه مارمن ایپپی - صفحه ۱۲۸ - شماره ۲۳۲ ، ۲۳۳ ، ۳۳۴ ، ۳۳۵ *

دارد - اسلوب خط پسندیده است و اغلاط بحدت یافته می شود - تقطیع کتاب یازده انچه به هفت انچه است و ۹۵۴ ورق ضخامت دارد - این نسخه کامل است و بر حاشیه ذکر آن سوانح که در بادشاهنامه عبد الحمید لاهوری درج است و در عمل صالح رقم نیافته می دارد - علاوه ازین کاتب در اختتام نقل آن فرامین نیز نموده است - که در دیگر تاریخ نامه های آن عهد موجود است و محمد صالح آنها را ترک کرده - من بنده در تصحیح عبارت این نسخه را عمل متن قرار داده ام - و اختلافات دیگر نسخ را در حواشی پائین درج نموده *

(۲) [نسخه ایشیاناگ سوسائیتی بنگاله شماره دی $\frac{۴۵۳}{۴۵۳}$] این نسخه کامل نیست و از ذکر سال یازدهم جلوس حضرت شاهجهان بادشاه شروع می شود - لیکن در آخر نقصی ندارد و مثل دیگر نسخ بعد از ذکر اسمی منصبداران ختم می شود - روش خط پخته نیست و اکثر جا سهو و فرو گذاشت بنظر می آید - در تاریخ پنجم جولائی سنه هزار و هشت صد و چهل و دو عیسوی مطابق بیست و ششم جمادی الثانی سنه هزار و دویست و پنجاه و هشت هجری شخصی گنگا پرشاد نام این نسخه را برای بابو صاحبان رام رتن سنگه و رام پرش سنگه نوشته بود - تقطیع کتاب ده انچه به شش انچه است و ۴۷۴ ورق ضخامت دارد *

(۳) [نسخه ایشیاناگ سوسائیتی بنگاله شماره دی $\frac{۴۵۴}{۴۵۴}$] این نسخه هم ناقص است و احوال ده ساله عهد حضرت شاهجهان بادشاه از ابتدای سال بیست و یکم می دارد - در خاتمه احوال مشاهیر و فهرست منصبداران ترک کرده شده است - روش خط پاکیزه و با قاعده است و اغلاط و سهو کمتر یافته می شود - این نسخه را هیبه سکھ رام که در عهد خلافت عالمگیر ثانی بخدمت محاسبی سرافراز بود - در سنه یک هزار و صد

و شصت و هشت هجری از کتاب رای بجی مل ولد رای بهونکی مل
کایت دیوان اسد خان نقل نموده - تقطیع کتاب دوازده انچه به هشت
انچه است و ۱۲۱ ورق ضخامت دارد *

(۴) [نسخه پبلک لائبریری لاهور ج ۴۳] (۱) این نسخه قدیم ترین
و بهترین نسخه عمل صالح است که بنظرم رسیده - در سنه یکهزار و صد
و بیست هجری بنگارش آمد - طرز خط پخته است و از سهو و خطا
پاک است - تقطیع کتاب یازده انچه به شش انچه است و ۷۶۶ ورق
ضخامت دارد - ورق اول ضایع شده است و عبارت ازین الفاظ شروع
می شود - "آئین باز گذاشت - و به برکت پیروی طریقت آنصاحب
شریعت" الخ *

(۵) [نسخه منشی عبد الرحیم ساکن نئی بستی آگره] این نسخه
هم بسیار صحیح است و تقریباً دو صد سال قدامت دارد - اسلوب خط
خوش است و دوازده انچه به هفت انچه تقطیع دارد *

در محله چوڑی والان بدارالسلطنت دهلی
در هزدهم ماه جون سنه هزار و نهصد و یازده میلادی
بنگارش آمد
غلام یزدانی

(۱) در پبلک لائبریری لاهور نسخه دیگر هم موجود است - لیکن قدامتی
ندارد و از خطا و سهو آکنده است *

علامات و مخففات

ع	عوض
ز	زاید
ن	ناقص
غ	غلط

ش (۱)	نسخه ایشیاٹک سوسائٹی بنگالہ شماره	دی ۴۵۱
ش (۲)	ایضاً ایضاً شماره	دی ۴۵۲
ش (۳)	ایضاً ایضاً شماره	دی ۴۵۳
ل	نسخه پبلک لائبریری لاہور	ج ۴۳
الف	نسخه منشی عبد الرحیم ساکن نئی بستی آگرہ	

بسم الله الرحمن الرحيم

شگفته روئی چمن بیان و خفده ریزی گلبن سخن از حمد بهار پیرای
گلشن کاف و نون و جریده کشای سپهر بوقلمون است که مصور حکمت
والایش به کلک تقدیر و ید قدرت بدیع نقشی چون سرور اصفیا محمد
مصطفی صلی الله علیه و آله و اصحابه و سلم بر لوحه ایجاد و تکوین کشیده
از فروغ صورت تمام معنی او که سفیده صبح آفرینش و مطلع انوار دانش
و بیفش است شبستان گیتی را چون روز روشن و خارستان دنیا را مانند
ارم گلشن جاوید بهار ساخت - و بیاض دیده روزگار را بظور لقای ازهر آن
مظهر موعود آرایش تازه و نگار خانه صغ را از پرتو ظهور باسط انوار آن
آفتاب ذرات کون و مکان زینت بی اندازه داده غلغله کبریائی جلال
و جمالش در ملک و ملکوت انداخت - و مزیت آنحضرت در جمیع
مراتب بر سائر انبیا و اذکیا و کمال نمایش کلام آن مظهر اتم قدرت بنائید
اعجاز و بدایع بیان هر کافه انس و جان آشکار نموده صیت رفعت قدر دین
متینش بلند گرامی گردانید - و حسن الفاظ غریبه و معانی بدیع آیات
قرآنی و مشکلات احکام آسمانی به تفویر هدایت و توضیح درایت آن مهر
سپهر اصطفا در نظرها جلوه گر ساخته عالمی را از تیه ضلالت بسر منزل اهتدا
رسانید - و بر طبق اراده ازلی و وفق خواهش لم یزلی بجهت قوام نظام عالم
امکان و قیام قوایم طبایع و ارکان سر رشته آراستگی ملک و ملل و زمام
سر انجام مواد دین و دول در قبضه سلاطین معدلت آئین باز گذاشت -
و به برکت پیروئی طریقت آن صاحب شریعت شمشیر کفر فرسای این

گروه والا شکوه را مصباح معابد اسلام و مفتاح مغالق هفت اقلیم نموده
 میزان استقامت کردار و گفتار که وسیله اعتدال مزاج روزگار است به کف
 کفایت شان ارزانی داشت - و از جمله این والا مغرزلدان خلافت مرتبت
 ذات قدسی صفات دارای جهان آرای گیتی^۱ [خدیدو گیهان]^۲ خدای
 سرپر افروز انجمن فیض طرازی ابوالمظفر شهاب الدین محمد شاهجهان
 بادشاه غازی را مصدر اکل کمالات بشری آفریده بالغ نصاب کامل نصیب
 خرد در پرده کشائی اسرار سواد و بیاض ساخت - و آن گرانمایه گوهر
 اصداف جواهر علمیه را که ادب پرورد تعلیم کده آداب الهی است سزاوار
 تملک رقاب انسی و جانی نموده در جمیع فضایل و کمالات نفسانی
 و ملکات ملکی و انسانی بر سائر سلاطین ماضی و حال رتبه مزیت داد *
 چون مقرر است که در هر صد سال ازین دست مجددی را پیشکاران قدرت
 ربانی بر سرکار تمهید میبانی ملک و ملت می آرند - همین که از جلوس
 اقدس آن دست نشان اقتدار ید الهی نقش مراد زمین و زمان بر وجه
 احسن درست نشسته خارستان گیتی از گل صالح کل گلستان گشت -
 و بر مقتضیات اراده کامله فعال لما یرید بر وفق خواهش از قوه به فعل
 آمده عجز سالخورده در جمال جوانی از سر گرفت - نخست امری که
 ازان سرور ادب پرور سر برزد ترویج فرائض دین حضرت سید المرسلین است -
 که عموم اهل تکلیف بدان مخاطب و بفعل و ترک آن مثاب و معاقب
 اند - و تکمیل آن بسنن خاتم النبیین و تحصیل ملکه اخلاق و آداب الهی
 که از آن امر خطیر بباطن شریعت تعبیر می کنند - چنانچه ظاهر ازهر را
 به حلیه متابعت شریعت غرا و ملت بیضا آراسته بود - هم بدان آئین
 باطن انور را بحسن فضایل نفسانی و خصایل ملکی و انسانی پیراست -

و در تربیت مردم ستوده سیر نیکو محضر و صاحب تقوی و راع و امانت و دیانت و ارباب استعداد و ولا گوهران نیک نهاد کوشیده باصابت رای و حدت فهم و دقت طبع و کثرت فراست و حدس صائب و تمیز تام و قوت طبیعت دقیقه یاب باریک بین اختراع امور عجیبه و ابداع اشیاء غریبه نموده - و در جمیع اسباب تعیش و مواد تذم مثل الوان اطعمه و اشره لذیذه و البسه فاخره و فرشها و بسطهای نادره و اقسام طیب و عطر تصرفات غریب فرموده باتصی غایت تزئین و تکلف رسانید - و برین قیاس عمارات عالیه و ابنیه رفیعه و بساطین دلپسند نظر فریب بر روی کار آورده جهانگیری و جهانداري را رسوم نو و قوانین تازه وضع فرموده - چنانچه ذکر نموداري از بدایع آثار و مآثر آن شهسایه خورشید اشتها زلفت جریده جهان و صفحه روزگار شده - و شرح سر جمله از غرائب اطوار و اوضاع آن بادشاه فلک جلا بر فرد سیاهه و روز نامچه لیل و نهار رقم ثبت پذیرفته - تا بذای این دیرینه دیر بجا است آثار خیر آن بهین رقم خامه قدرت کتابه پیش طاق^۱ [...] بلند رواق میفا است - و تا بذای این دیر فنا را بقا باشد ذکر باقیات صالحات و شکر خیرات جاریات آن معیط جود و احسان ورد زبان پیر و جوان خواهد بود - درین صورت نگارش بدایع و غرائب احوال آن مجدد معالم دین و دول که بادی مبادی نعم و ایادی و بانی مبنای جهان بخشی و جهان بانی است تا بقای دار دنیا دستور العمل سلاطین دیندار خواهد بود چگونه تن بشرح و بیان در می دهد - و فضایل و خصایل آن حضرت که از توصیف و تعریف سخن سازان بی نیاز است کی سربه تقریر لسان و تحریر خامه دوزبان فرود می آرد - لیکن بغایر آنکه برخی از سخن پردازان از آنجا که بلند پردازیهای همت

رسای ایشان و بالا دروهای فطرت ایشان است در صدد مجملی ازان شده از غرایب آثار هرچه بقول اهل روزگار نزدیک و از استبعاد ایشان دور بود انتخاب نموده از روز نامه احوال آن حضرت ثبت نموده اند - چه ظاهر بینان حوصله دریافت کفۀ امور مشکل نما که از تائید پروردهای حضرت پروردگار سر می زند ندارند - باوجود دانش سگالی آن خردوران بالغ نظر از چون منی بی استعداد اعنی کمترین داعیان دولت ابد پیوند فدوی آل محمد صالح که بکمال هیچمدانی زبان زد اهل روزگار است اندیشه این امر دشوار و آرزوی جمع و ترتیب سوانح ایام دولت آن فلک اقتدار بطریق اجمال چه جای تفصیل و توضیح بعینه از باب اراده طیران معوء بی مقدار با بال افشانان عالم قدسی در نشیمن عرش و کرسی داند و از پرواز مور ضعیف به نیروی بال و پر شاهین طور بود - لاجرم درین مقام که سخن از سراسیمگی تالاب^۱ [صدره]^۲ بسر در می آید - و قلم باوجود تازه نگاری از قفس سر زبان میگذرد - گاه از تهیدستی لفظ و مضمون سامان این کار بزرگ از اندازه قدرت^۲ [...] بیرون دانسته دلیر در پی پیش رفت این مطلب نمی گشتم - و گاه قلم شکسته رقم را به فرجام آوردن این امر دشوار متکفل اندیشیده گام تاخیر بازپس نمی گذاشتم - که ناگاه هاتف سعادت مرثده این عنایت بگوش هوشم در داد - که هان ای فلان تاکی ازین خود رائی و هرزه درائی *

میتوان کرد فکر تازه بسی که در فیض را نه بسته کسی آنجا که فضل الهی است بی منت نسیم بهار چمن چمن گل مراد در بوستان امید می خندد - و بی مدد آرایش مشاطه فکر^۳ [شاهد]^۴ معنی در حجله سخن چهره دلبری می افروزد - چه مانند فرومایگان سواد

سخندانی و پست پایگان درجه نکتہ دانی فرو در ورطهٔ تعبیر و لجهٔ
 حیرانی گشته و تصور این معنی خود را در باخته - یکی بسلسلهٔ جنبانی
 اقبال و باندیش و تحریک بخت نیک خواه حلقهٔ بر در دولت سرای
 سعادت زن - و به کار فرمائی همت پایه طلب و مددکاری توفیق کار ساز
 بفکارش صور آثار بدیعہ آنحضرت که دیدار کارنامه‌های احوال سلاطین
 ماضی و حال و دستورالعمل بادشاهان زمان ماضی و استقبال است به پرداز -
 چون ازین اشارت سراپا بشارت موافقت بخت و دستیاری سعادت از
 گران پایگی بمیان آورد - و برآمد کار از گرد تاخیر وقت برآمدهٔ زمان جلوه
 نمائی شاهد مراد به عرصهٔ شهود و ساحت نمود درآمد - لاجرم بخواست
 ایزدي آن عزم صائب را بزبور جزم آراسته بیاروی طالع کارگزار و نیرو
 و دستیاری فکر نیرنگ پرداز بیان مصارف اوقات سعیده سمات عمر شریف
 آن حضرت والا رتبت و شمهٔ از سوانح ایام دولت آن متعالی مرتبت را
 در لباس ایجاز و اختصار رقم زدهٔ خامهٔ وقایع نگار ساختم - و حالی بشکرانهٔ
 دریافت قسمت این سعادت و نصیب نیک بخنی که دیدهٔ خود از
 کحل الجواهر تائید نوری تازه پذیرفته صورت مراد در آئینهٔ معائنهٔ جلوهٔ گر
 گردید - و یکایک از پرتو فیض عنایت الهی ابواب لطف سخن و سلاست
 کلام بر روی خود مفتوح یافته ترکیب سخن را بدرستی مومیائی یعنی
 استخوان بندی بدست افقاند - روی صدق بر زمین منت و سر ارادت
 بسجدهٔ نیاز نهاده آیهٔ کریمه الحمد لله الذي اذهب عنا الحزن بر زبان
 راندم - و در سال هزار و هفتاد هجری از چمن آرائی این گلشن فیض فواغ
 کلی یافته سر رفعت باوج سپهر مینائی برافراختم - باعلام الهام عالم بالا این
 خجسته نامه را که همایون آغاز و فرخندهٔ انجام باد - بعمل صالح موسوم
 ساخته لطیفهٔ فیض الهی که عدد حروفش با سال مذکور موافق است

تاریخ اتمامش یافتیم - امید آن دارم که یاران حرف گیر و عزیزان نکته چهر
از سر طعن و طنز در گذشته برطب و یابس کلام نه پیچیده با چون منی
مسکین که از غایت پست پایگی پلغ حرف شغاسی را عرش المعرفت
دانش می داند - و از غایت ناقص نهادی مانند کودکان ابجد شما
صف نعلین دبستانرا سدره المنتهی کمال می شمارد - از راه چون و چر
در نیامده هرجا سهوی و خطای بنظر در آید بذیل عفو بپوشند *

'[طلوع نیر اعظم وجود مسعود این مظهر موعود
یعنی والا حضرت جهانبانی کشورستانی از
مشرق ولادت سراسر سعادت و آرایش
یافتن صفحہ روی زمین و زمان از زیور
نور ظهور آن حضرت]'

چون سرانجام نظام مصالح کارخانه عالم و انتظام مهم دار الخلافه آدم
بی اهدام کارگزاران اعمال سلطنت کبری که برطبق فتوای الملک
و الدین توامان ثانوی درجه عالی رسالت بل همسر پانغ والای نبوت است
متممی نمی شود - و تنظیم سلسله امور جمهور برابا و حل و عقد مشکلات
تضایا بی تعهد متکفلان نظام احوال عالمیان دست نمی دهد - لاجرم
حکیم علی الاطلاق جل برهانه بحکم حکمت کامله جهت رعایت مصلحت

(۱) ع [انورس نهال سخن در بیان ولادت با اقبال شهاب الدین محمد شامعہان
بادشاه غازی و موسوم شدن سلطان خرم و سرسبزی شاخسار امانی و اعمال جهانیان
بقدوم آن دروہ چمن خلافت عظمی] الف

عباد و اصلاح مفاسد عالم کون و فساد در هر قوفی از قرون هنوز نیر اعظم
 جاه و جلال صاحب دولت آن عهد مایل بزوال نگشته سعد اکبر وجود
 مفیض العبود اقبالمندی دیگر را از مطلع ایجاد طالع گردانیده به پرتو نظر
 عنایت و یمن سایه تربیت آن فرمانروای وقت سزاوار مرتبه ظل آلهی
 می سازد - و شایسته منصب خلافت کبری و قابل مرتبه شاهنشاهی
 والا نموده قوانین سروری و قواعد رعیت پروری به فیض فضل خود
 می آموزد - تا چون نوبت فرمانروائی بدان دست پرورد عنایت خدائی
 رسد بی استعمال فنون تدبیر و تفکر و استحصال انواع تجربه و امتحان در
 تنفیذ اوامر و نواهی و رعایت احوال رعیت و سپاهی بر بصیرت کلی
 مدخل تواند نمود - و سائر آداب جهانگیری و جهانبانی مثل تعمیر و توفیر
 ممالک و خزائن و تدبیر منازل و مدائن و غیر اینها از روی آگاهی
 و دانستگی تمام تصوف تواند نمود - مصداق این قوار ناد حکمت بنیاد
 طلوع نیر اعظم اوج خلافت و بادشاهی از مشرق عظمت ظل آلهی یعنی
 ولادت با سعادت سلطان سلاطین روی زمین ثانی صاحب قران سعادت
 قرین شهاب الدین محمد شاهجهان بادشاه غازی بعد از انقضای دوازده
 کهری و پنجاه پل که عبارت است از پنج ساعت و ده دقیقه از شب
 پنجشنبه سلخ ربیع الاول از روی رویت و غره ربیع الثانی بحسب
 دستور العمل اهل تنجیم از شهر سغه هزار هجری موافق بستم و پنجم
 دیماه آلهی سال سی و شش اکبری در دار السلطنت لاهور وقوع یافت -
 و آن فرخنده شب از پرتو ظهور آن آفتاب فلک نیک اختر سرشار سور
 و سرور و لبریز ضیا و نور افتاد - و کوکب آمال و آمانی جهان به بیت الشرف
 اقبال انتقال نمود - و عالم پیر از استقامت عهد میلادش عصا بدست آورد -
 از پرتو جلوه پوی رویان بارگاه سلیمانی روکش نگار خانه چین و رشک بهشت

برین گردید - و از شگفته روئی آن گل زمین نور آگین ابواب نشاط بر روی
جهانیان مفتوح گشته عالمی بکام دل رسید - و پیرایه طرب و سرور سرمایه
آرایش هنگامه جشن آمده کثرت صلات و انعامات بسرحد کمال کشید -
و از رسائی مواد احسان و مواید انعام سلسله آرزو و رشته امل دراز ارباب
آز و نیاز بکوتاهی گزاید - اعیان شعرا در باب تهفیت درر غرر اشعار آبدار
آویزه گوش و گردن روزگار ساختند - و تواربغ بدیعه در سلک نظم کشیده
بصلات گرامند خورسند گشغند - از جمله آن یافته تاریخ کلیم * نظم *

لله الحمد که از پرتو خورشید گرم

سایه مرحمتی بر سر عالم آمد

نیری از فلک بادشهی کرد طلوع

که بخورشید درین دور مقدم آمد

برزبان قلم از غیب پی تاریخش

شاه شاهان جهان قیله عالم آمد

و سخنوری دیگر باین ماده تاریخ بدو معنی بر خور - شاه روی زمین
و شاه جهان - لمعه آفتاب عالمگیر - و هم درین روز همایون
حضرت عرش آشیانی برسم ادای مراسم مبارکباد منزل سعادت بنیاد
حضرت جهانگیر بادشاه را به میامن مقدم فرخنده قدم رشک وادی
ایمن ساختند - و دیده امید را از لواجم اشعه رخسار مهر آثار آن
والا گهر روکش در بجه مشرق خورشید نمودند - و از صفحه پیشانی
نورانی اش آیات لیاقت خلافت و آثار استحقاق سلطنت دریافته
بی اختیار آن شایان رتبه بلند پایگی را به فرزندی برگزیدند - ملکه
عصر بانوی بانوان دهر رقیه بیگم سلطان صبیله رضیه هندال مرزا عم
نامدار جلال الدین اکبر بادشاه که انسیه حور صفات و عاشره ازواج طاهرات

بوده ازان حضرت فرزندی نداشتند - پرورش صوری و تربیت^۱ [...] این دست پرورد عنایت ایزدی را که آبی علوی و امهات سفلی در پروردن آن حضرت بر یکدیگر پیدایی می جستند ازان حضرت استدعا نمودند - و مدعای ایشان بحلیه قبول آرایش پذیرفته راست گفتاری بعضی از اختر شماران کیف ما اتفاق درین ماده ظهور یافت - و حقیقت این معنی این است که گویند منجمی که در صناعت تنجیم صاحب قدرت بود و مهارت کلی داشت - و در دقائق ابواب و حقایق این فن ذوفنون درجه علیا و ید طولی داشته - و اصابت سهم الغیب طالعش در هر باب بهدفع صواب شهرت تمام گرفته - چندی قبل از ولادت با سعادت آن حضرت بعرض آن حجاب گزینی قباب عصمت رسانیده بود که عنقریب در مطلع جاه و جلال یعنیه شبستان اقبال مهین شاهزاده والا گهر از صبیحه رضیه راجه اودی سنگه معروف به موته راجه فرخنده اختاری سعادت اثر طالع خواهد شد که پایه سریر خلافت مصیر از فر جلوس همایون اش باوج کردن سرافراز - و گوهر افسر سلطنت را فرق فرقد سای و تارک مبارک جهان پیرایش را عالم آرای سازد - موده باد که عنقریب آغوش عاطفت^۲ [خود] را از پرتو تربیت و برکت پرورش آن شاهزاده نامدار عالی مقدار چون گریبان مشرق خورشید مطلع انوار سعادت جاوید خواهید دید - و از عکسرت این میامن والا انواع برکات دوجہانی روزی روزگار سعادت آثار شما خواهد گردید - بنابر آن که از فوط انبساط آن عید سعید جهانیان را سرمایہ نشاط جاوید بدست افتاد و در آن نوروز امید برگ شادمانی و خرمی و جاودانی ساز شد - لاجرم حضرت عرش آشیانی آن باعث

بهجت و سرور عالم را بسلطان خورم موسوم فرمودند - امید که این خاندان رفیع الشان به برکت تاثیر آن اسم اعظم تا قیام قیامت از آفات روزگار در من و امان باشد - و بهارستان گیتی تا خزان فنای دهر از آثار عهد جاوید ربیعش سرسبز و خورم بود *

بیان سلسله نسب همایون حضرت صاحبقران ثانی و مجملی از احوال سعادت مآل آن دودمان جاه و جلال

چون خامه آداب نگار درین خرد نامه ادب آئین هر جا که هنگام اظهار اسامی سامی خواتین این دولت کده ابد قرین باشد بروفق دستوریکه این حضرات والا درجات آبابی عظام را از روی احترام [...] نام می برند در سیاق سخن تعبیر می کند - لاجرم بهجت رفع ابهام تبیین مقصود و تعیین مراد از آن والا القاب مستطاب درین مقام برین موجب می نماید - فردوس مکانی بابر بادشاه افار الله برهانه - جنت آشیانی همایون بادشاه ابقا الله رضوانه - عرش آشیانی اکبر بادشاه طاب ثراه - جنت مکانی جهانگیر بادشاه طیب مثواه - همه جا در مقام ذکر حضرت شاهجهان بادشاه در احوال ایام شاهزادگی شاه بلند اقبال و از مبداء جلوس همایون بلقب والای آن حضرت یعنی صاحبقران ثانی عبارت آرای می گردد - بنابر آنکه والا خداوندان این سلسله بیگمان و بانوان حرم سرای خلافت را بخطاب های خاص اختصاص می بخشند

تا اعل نام ایشان زبان زد خاص و عام نشود - هرچا ذکر اسماء سامیه ایشان درین کتاب مستطاب درکار شود ناگزیر به همان وتیره تعبیر خواهد نمود -
 برین موجب مریم مکانی والدۀ اکبر بادشاه - خدیجۀ الزمانی رقیه سلطان بیگم - مریم الزمانی والدۀ جهانگیر بادشاه - بلقیس مکانی والدۀ شاهجهان بادشاه - ممتاز الزمانی و ممتاز محل حرم محترم شاهجهان - بیگم صاحب صبیۀ رضیۀ آنحضرت *

هرچند مفاخر آبای عظام و مآثر اجداد کرام این بادشاه عالی جاه که بهین نقائج آبای علوی و امهات سفلی اند در حوصله برداشت کون و مکان ننگند و شرح آن از دست قدرت بیان و تبیان ابغاء زمان بر نمی آید - و لیکن بذابر آنکه برخی از سخن پردازان در صدد مجملی از آن شده بقدم جرات مبادی این وادی بی پایان پیموده اند - لاجرم بذابر اندوختن تبرک و تئیم و عمل به سنت سنیه ایمۀ سخن خامۀ ارادت رقم اکتفا بنموداری از آثار این مظاهر قدرت آفریدگار کرده تفصیل احوال را حواله بتقریر دلدیز مقدمۀ ظفر نامه و سخن گذاری فوتم اکبر نامه نمود - و از جمله آن عزیز کردهای حضرت عزت به ذکر چند برگزیده که همگی از روی اعداد برابر نه جوهر مجرود اند به بیان اجمال اکتفا نموده عنوان این کار نامه بدایع نگار را تزئین داده *

اول جنت مکانی نورالدین محمد

جهانگیر بادشاه

دار السرور فتم پور از ولادت سراسر سعادت آن مطلع انوار ظهور بعد از انقضای هفت گهری و ^ع[سه] پل روز چهار شنبه هفدهم ربیع الاول سال

نه صد و هفتاد و هفت هجری موافق ۱ هفدهم شهریور سنه چهارده
 اکبری لبریز نور گردید - و مدت سی و هفت سال و سه ماه و سه روز قمری
 و سی و شش سال و یکماه و بست و سه روز شمسی در سایه تربیت آن
 سعد اکبر برج سروری کسب انوار سعادت دارین نموده چهره بختیاری
 بر افروخت - چون دست برد قضا و دست اندازی قدر سایه شاهبال
 فرخنده فال آنحضرت از تارک^۲ [مبارک]^ع والا باز گرفت یک ساعت
 نجومی از روز پنجشنبه بیستم جمادی الثانیه سال هزار و چهارده هجری
 سپری شده زیفت بخش افسر سلطنت^۳ [شدند]^ع و خطاب خلیفه الهی
 یافته خودشتن را به فرخنده لقب جهانگیر ملقب ساختند - و سلطان سلیم
 که در ایام پادشاهزادگی نام نامی آنحضرت بود از لوح زبانها ستوده
 شد - بست و دو سال و هشت ماه و هشت روز قمری و بست و دو سال
 و چهار روز شمسی در عهد خلافت عمر گرامی به عیش و شادکامی گذرانیده
 روزگار فرخنده آثار در صید نشاط و نشاط صید بسر بردند - خصوص اواخر
 عهد که اکثر سفین زمستان لاهور از قدوم عشرت لزوم بزمستان روی زمین
 می بود - و بهار و تابستان در نزهت کده کشمیر مینو نظیر باندوختن انبساط
 سیر و شکار از روزگار داد ستان بوده درین لباس کام بخش خاطر می شدند -
 و در سال هزار و سی و شش که آن گلزار جاوید بهار بدستور معهود مهبط
 نور حضور شد دیگر باره عارضه غریق الفس که از هفت سال بار ملایم
 مزاج اقدس آن حضرت بود طاری گردید - و دمدم روی در تزیید داشته
 نفس نفس شدت آن بیشتر از پیشتر ظهور می نمود - از آنجا که

(۱) در بادشاه نامه هفدهم شهریور نوشته شده [بادشاه نامه جلد اول -

حصه اول - صفحه ۶۹]

(۳) ع [گشتند] ل

(۲) ع [مباحثات] الف و ل

کوشش قدیر با دست برد تقدیر بر نیاید و مقتضای قضا چاره نپذیرد
معالجات طبای مسیحا دم سودمند نیفتاد و به امتداد ایام مرض طول
کشید - لاجرم نظر بمقتضای خیرخواهی عالم صلاح در توقف ندیده
موکب منصور را بتوجه صوب لاهور امر فرمودند - بحسب تقدیر در منزل
راجور آن عارضه ناملایم اشتداد تمام یافته در منزل چنگ توهتی^۱
تغیر فاحش در احوال مزاج مبارک ظاهر گردید - چنانچه از تنگی
نفس کار بر آنحضرت تنگ شده دوازده گهری از روز یکشنبه بست و هشتم
عمر سده هزار و سی و هفت هجری گذشته از توطن این عاریت کده
فانی در گذشتند - و بشوق ادراک سعادت اقامت در جوار رحمت ایزدی
سفر دار البقای ابدی اختیار نمودند - و گزیده مصراع *

جهانگیر از جهان عزم سفر کرد

موانق ارتحال آنحضرت آمد - و در حال ترحال عمر شریف آنحضرت
پنججاه و نه سال و یازده ماه و یازده روز قمری و پنججاه و هشت سال و یکماه
و بست و هفت روز شمسی رسیده بود - چون این واقعه ناگزیر در تذکرای
راه گریوه کشمیر بوقوع پیوست و در آن سرزمین ساحتی فراخور آرامگاه
آن سزاوار فسحت کده رحمت الهی نبود نعل پر نور را بدار السلطنت
لاهور نقل نمودند - و در یکی از باغات آن روی آب^۲ بقعه فردوس
صقات روضه مقدسه قرار یافت - و چون آنحضرت بغابر متابعت سفت
سنیه حضرت فردوس مکانی بابر بادشاه وصیت فرموده بودند که مرقد
ایشان از حلیه عمارت خالی باشد و در موضعی سر کشاده بلطف ایزدی

(۱) در بادشاهنامه این منزل باسم چیکس متی و جنکس متی ذکر کرده شده

است - [بادشاه نامه - جلد اول - حصه دوم - صفحه ۱۶ و ۱۸]

(۲) از آب آب راوی مراد است *

سپارند تا پیوسته از سحاب رحمت بی حساب آهی بیواسطه حجاب کامیاب باشد - لاجرم حضرت خلافت مرتبت وصیت آنحضرت را کار بسته تخت گاهی عالی بساحت صد در صد ذراع از سنگ سرخ تراشیده بدور مرقد ترتیب داده بر فراز آن چپوتره بست در بست از سنگ مرمر مصنوع بصنعت پرچین کاری که دقیق تر از خاتم بندیست مرتب شده در وسط حقیقی صورت مرقد آن بادشاه جنت آرامگاه نمودار گشت - و باوجود کمتر تکلف بصرف ده لک روپیه در مدت ده سال صورت اتمام یافت *

دوم بادشاه حضرت عرش آشیانی جلال الدین محمّد اکبر بادشاه غازی

چون صفحات صحیفه لیل و نهار و فایده ذکر دقیقه از دقائق احوال آن ملک الملوک نمی کند لاجرم خصوصیات مآثر مکارم خصوص کارنامه‌های پرکار آن خداوند والا مقدار که علامی [...] ابو الفضل متعهد بیان و متکفل اتیان نموداری از آن شده بشرح و بسط اکبر نامه حوالت می رود - آن مظهر قدرت ذوالجلال که ودیعت عالم لاهوت بود در امرکوت از مضافات تته شب یکشنبه رجب المرجب سال نهصد و چهل و نه هجری قدم بعالم ناسوت گذاشت - سخن سنجان زمان تواریخ بدیعه درین معنی یافته بسک نظم کشیدند - از انجمله گزیده قاریض که مثبت غریب اتفاقات است ثبت افتاده *

* ابیات *

لله الحمد که آمد بوجود

آنکه از کون و مکان منتخب است

بادشاهی که ز شاهان جهان
اکبرش نام و جلالش لقب است
شب و روز و مه و سال میلاد
شب یکشنبه پنج رجب است

چون در سال فهد و شصت و سه که سن شریف آنحضرت بسیزده سال و هشت ماه و هفت روز قمری و سیزده سال و چهار ماه و هشت روز شمسی رسید همای همایون بال روح اقدس بادشاه فردوس آرامگاه همایون بادشاه از دام گاه این عالم فانی رمیده با طائران قدسی در شاخسار سدره و نشیمن عرش و کرسی آرמיד - روز جمعه دوم ربیع الثاني سال مذکور در ظاهر قصبه کلانور از اعمال دار السلطنت لاهور آن والا گوهر انسر سري بر سر نهاده بسرپر سروري بر آمدند - و مدت چهل و نه سال و هفت ماه و بست و دو روز شمسی و پنججاه و یک سال و دو ماه و دو روز قمری آن نیر اعظم اوج دادگری سایه دولت بر سر اکلیل سروري و اورنگ معدلت گستری افکنده پرتو نظر حمایت و عنایت در کار رنجایت احوال رعیت و لشکری کردند - در آن حال که ارتحال حضرت همایون بادشاه به دار البقا رو نمود همین قندهار و کابل و صوبه پنججاب تا دار الملک دهلي قلمرو دیوانیان آن پادشاه والا جاه بود - و باقی که بهمه حساب از هفت کشور فاضل و بهمه جهت از سائر جهات سته زاید است بمزید سعی آن سرور اضافه مضافات ممالک محروسه شد - و در سر تا سر این کشور بهزار هیچ جا متمرده و سرکشی نماند که از گوشمال اولیای دولت بگوشه فرو نخزید و دست تطاول در آستین ندزدید - و سر بگریبان برده پای بدامان نکشید - چون سن آن والا جاه بشصت و چار سال و یازده ماه و هفت روز قمری و شصت و سه سال شمسی رسید از شب چهارشنبه جمادی الثانيه سته

هزار و چارده هجری مطابق دوم آبان ماه سال خمسین اکبر شاهي یک پهر
و هفت گهري سپري گشته ازین وحشت سرای بسیر سرایستان ریاض
قدس و نزهت کده عالم انس آهنگ فرمودند - میر حیدر طباطبائی معروف
به معمائی فوت اکبر شاه ماده تاریخ یافته بدینگونه * مصرع *

الف کشیده ملایک ز فوت اکبر شاه

در سلک نظم کشیده - و بر سبیل سلوک طریقه تعمیه بدیع ترین روشی
اسقاط الف زاید نموده - سخنوری دیگر بدین تاریخ برخورد * مصرع *

بادشاه عالم جاوید اکبر بادشاه

میرقد مغرور آن سرور در سرزمین موضع سکندره در دو گروهی دار الخلافه
مقرر شده ازین رو به بهشت آباد موسوم گشت - و در آن روزه حسب الامر
جهانگیر بادشاه باقی دلغشین فردوس نشان طرح افتاده عمارتی عالی
در مدت بست نال بصرف بست لک روپیه سمت اتمام یافت *

سوم عالی حضرت جنت آشیانی نصیرالدین محمد همایون بادشاه طاب ثراه

ولادت با سعادت آن سرور اسلام پرور دار الامان کابل را در شب
سه شنبه چهارم ۱ ذی قعدة سال نهصد و سیزده هجری مهبط آثار برکت
و مطلع انوار میمنت گردانید - ملا مشهدی تاریخ ولادت آنصاحب کرامت
ازل آورد سلطان همایون خان یافته - و شاه فیروز قدر و بادشاه صف شکن
نیز سال تاریخ همایون است - خواجه دلال سامانی این دو بیت در تاریخ

(۱) در بادشاه نامه چهاردهم ثبت است [بادشاه نامه - جلد اول -

حصه اول - صفحه ۶۳]

میلاد آن عزیز کرده جذاب عزت در سلک نظم انتظام داده * ابیات *

سال تاریخ همایونش هست زاده الله تعالی قدر
می برم یک الف از تاریخش تا کشم میل دو چشم بد را
والده آنجذاب ماهم بیگم از اولاد اعیان خراسان و بسلسله سلطان حسین
میرزا مفسوب است - بعد از ارتحال حضرت بابر بادشاه بدار النعم جاودانی
آن شایسته افسر جهانبانی نهم جمادی الاول نهصد و سی و هفت هجری
در دار الخلافه اکبر آباد سریر آرامی تخت خلافت شد و خیر الملوك تاریخ
جلوس همایون آمد - در آن ایام از سن شریف بست و دو سال و نه ماه
و بست و یکروز شمسی و بست و سه سال و شش ماه و پنج روز قمری
سپری گشته بود - و مدت بست و پنج سال و دو ماه و پنج روز قمری
زینت بخش اکلیل دولت و اقبال بوده چهل و نه سال و چهار ماه و ده
روز قمری و چهل و هفت سال و دو ماه و پنج روز شمسی عمر گرانمایه در
رضا جوئی آلهی و احیای مراسم بادشاهی گذرانیدند - (از آنجمله^۱ یازده)^۲
سال در هفدوستان و چهارده سال در یساق کابل و بدخشان و سفر ایران
مرتبه دوم بعد از فتح هندوستان - روز جمعه یازدهم ربیع الاول سال نهصد
و شصت و سه از آنجا که مقتضای نزول قضا است خود بنفس نفیس
توجه بر اهتمام عمارت کتابخانه خاصه که در آنرا اساس یافته بود مبذول
داشته بدالای بام بر آمدند - و لحظه بتفرج پرداخته شامگاه بهنگام نزول
از پایهای آن نردبان بحکم اقتضای قضا آن بلند اختر را لغزش پا دست
داده هبوطی واقع شد چنانچه تا زینت آخرین هیچ جا قرار و استقرار
اتفاق نیفتاد - و بعد از وقوع این واقعه هایلہ ازین رهگذر که کوفتی عظیم
بدوش و سر رسیده بود لمحک عارضه بیهوشی بذات همایون آنسرور که مغز

و دماغ هوش و خرد بود طاری شده - چون به هوش آمدند بظاہر رعایت مراسم حزم بی توقف منقشوبی نور آگین از موقف خلافت بجهت تسلیم خاطر انور بادشاهزادۀ والا قدر محمد اکبر کہ در آن آوان در حضور پرنور نبودند مصحوب شیخ نظر و چولیخان صورت ارسال یافت - و روز یکشنبہ سیزدهم ماہ مذکور حال بر آنحضرت متغیر گشتہ آثار انتقال ظاہر گردید - و شایعہ از روح پر فتوح آنحضرت پرواز نموده بآشیان عالم بالا و نشیمن قرب ایزد تعالی باز شتافت - و گزیده مصراع

واصل حق شد همایون بادشاه

کہ تاریخ ارتحال آن حضرت است شاهد حال آمد - اگرچہ مصراع مشہور *

همایون بادشہ از بام افتاد

بعضی آنرا بمولانا قاسم کاتبی منسوب می سازند و میر عبد الاول سمرقندی در تذکرۃ الشعراء بخود نسبت میکند - و لیکن بظاہر آنکہ سخن سنجان تجویز این معنی نموده اند از جملہ غرائب تاریخ بدیعہ است درین کارنامہ بدایع آئین ثبت افتاد - بالجملہ بعد از ادای مراسم تعزیت جسد قدسی سرشت آنحضرت را در خطہ پاک دہلی در وسط باغ بہشت آئین مشرف بر آب جون بروحمت ایزدی سپردند - و قبہ عرش تمکین بر مرقد آنحضرت اساس نہادہ مطاف اہل زمین و روکش چرخ برین ساختند *

چهارم حضرت فردوس مکانی ظہیر الدین محمد بابہر بادشاه غازی

آن عالی جناب در ششم محرم سال ہشتصد و ہشتاد و ہشت از بطن قتلق نگار بیگم صبیحہ رضیہ یونس خان بن ویس خان والی مغولستان

که بسپرده واسطه به چنگیز خان می رسد بوجود آمده عالم شهود را مشرق
جلوه نور و مطلع خورشید ظهور گردانید - خواجه بزرگوار خواجه ناصر الدین
[...] عبید الله احرار آن برگزیده تاج و نگین را به ظهیر الدین ملقب
فرمودند - و چون تکلم باین اسم بر توکان دشوار بود بتوکی آنحضرت را
بایر میرزا نامیدند - و این بیت در تاریخ ولادت با سعادت آن حضرت از
نثایط طبع گوهر زای مولانا حسامی قوا کولی است که از آن سه تاریخ بدیع
بی ارتکاب تکلف استنباط میتوان کرد *

چون در شش محرم زاد آن شه مکرم
تاریخ مولدش هم آمد شش محرم

چه شش محرم شش حرف است و لفظ شش نیز تاریخ است -
و چون عدد شش را ارباب فن اعداد باعتبار آنکه آثار جمیله بر آن متروک
است عدد خیر می دانند - لفظ عدد خیر نیز که از روی شمار هشتصد
و هشتاد و هشت است باین تاریخ موافق می آید - بالجمله چون سن
مذکور آن فلک جاه بیازده سال و هشت ماه قمری و یازده سال و سه ماه
و بیست روز شمسی رسید بعنایت حضرت ایزدی در روز سه شنبه پنجم
شهر برکت بهر رمضان سنه هشتصد و نود و نه در خطه اندجان نه دارالملک
فرغانه است جلوس فرخنده آن خدیو زمانه روی داد - از آنجا که بزرگ
بردهای ایزدی و دست پروردگان فیض سرمدی در تعلیم کده تأیید آهی
و دبستان فضل نامتفاهی آداب سلطنت و بادشاهی فرا میگیرند بآنکه
در آن هنگام در صغر سن بودند مانند سلاطین کار دیده مراسم جهانگیری
و قواعد جهانبانی را پاس می داشتند - چنانچه یازده سال با خانه زادگان

اوزبک و سلاطین چغتائی در ماروا الفهر داد مقاتله و مجادله داده تخت بدخشان را بزور بازو و نیروی تدبیر درست از دست تصرف خسرو شاه نامی برآورده در سینه نهصد و ده هجری دست تطاول محمد مقیم ارغون از استیلاى ولایت کابل کوتاه ساختند - و در نهصد و دوازده از عون یگانه دادار بر شاه بیگ ولد ذوالقون ارغون غلبه نموده قفدهار را با توابع و لواحق مستخلص و مستخر فرموده بست و دو سال با کمال استقلال درین ملک سالک سبیل فرمانروائی بودند - و در عرض این مدت پنج نوبت پرتو توجه اقلیم گیر بر ساحت تسخیر عرصهٔ پهناور هندوستان افکنده - بنابر آنکه برآمد هر کاره در رهن درآمد روزگار است تا آنوقت در نیاید آن کار بر نیاید چار نوبت بسبب ظهور بعضی امور عنان مراجعت بر تافتند - و در یورش پنجم که موافقت توفیقات آسمانی و تأییدات^۱ [ایزدی]^۲ مددگار شد تدبیر موافق تقدیر آمده به کار کشائی اقبال ظفر و فیروزی نصیب اولیای دولت نصرت روزی شد - و بعد از وقوع چندین محاربه که به غنیم روی داد سلطان ابراهیم بن سلطان سکندر بن بهلول فرمانروای دارالملک دهلی خود با موکب منصور همراه یک لک سوار و هزار فیل جنگی صف مصاف و یسال قتال آراست - و آنسور با^۳ [دوازده]^۴ هزار تن که اکثر حواشی و خدم و برخی دیگر یغما کار و سوداگر بودند جنگ صف فرموده پس از کارزار عظیم ظفر یافتند و سلطان ابراهیم به قتل رسید - و این فتح عظیم در معنی کارنامهٔ لطف عمیم حضرت پروردگار است در سینه نهصد و سی و دو روی داد - و عدد حروف مصراع آخرین این دو بیت که تعیین وقت و روز و ماه و سال نیز از آن ظهور می یابد بحسب حساب ابجد بآن تاریخ موافق آمد *

* ابیات *

کشت در پانی پت ابراهیم را
 شاه غازی بابر عالی نسب
 وقت و روز و ماه و سال این ظفر
 صبح بود و جمعه و هفت رجب

و همدین نزدیکی بظفر دستیاری تأیید و مددگاری توفیق بر رانا که همراه سپاه نامعدود که چون خیل مور و ملخ در و دشت و هامون و شخ را فرو گرفته بود و لشکر مخصوص خودش بیک لک سوار می کشید - و زمینداران دیگر کوممی یک لک و یک هزار صف آرای شدند - در دامن کوه سیکری در ماه جمادی الاول^۱ از سال نهصد و سی و سه مقابله خیل ادبار با موکب اقبال و تلافی عسکر ظممت با لشکر نور اتفاق افتاده به کشش و کوشش تمام غلبه اسلام بر کفر رو داده حق بر باطل فایق آمد - و آن مخدول باعوان و انصار مغلوب و مغکوب گشته و خلقتی کثیر بتتل و اسیری داده روی ادبار بودایی هزیمت و راه فرار نهاد - شیخ زین خوافی صدر فتح بادشاه اسلام تاریخ این فتح عظیم یافته محسن و مستحسن افتاد - بعد از شکست رانا مقهور از سرنو تعبیه و تجهیز عسکر مفسور فرموده هم عذر نصرت و ظفر پا در رکاب سعادت نهاده بتازگی بر سر جهانگیری و جهانداري آمده رفته رفته صوبه ملتان و دار السلطنت لاهور و سائر پنجاب و دهلی و آگره و اله آباد و اوده و جونپور و بهار و مالوه بدست آوردند - و مدت پنج سال با کمال استقلال به نفاذ امر و نهی در عرصه فتح هندوستان

(۱) در بادشاه نامه بحواله واقعات بابری جمادی الثانیه رقم شده

[بادشاه نامه جلد اول - حصه اول - صفحه ۵۱]

مراسم ملک رانی و بادشاهی بجا آوردند - مجموع روزگار سلطنت آن مجموعه غرایب مآثر که مجامع بسی معامد و مفاخر بود به سی و هفت سال و هشت ماه و یک روز قمری و سی و شش سال و ششماه و سیزده روز شمسی کشیده - چون سن شریف آنحضرت بچهل و نه سال و چهار ماه و یک روز قمری و چهل و هفت سال و دو ماه و یازده روز شمسی رسید در دار الخلافه آگره از قصر عمارت چار باغ که بر آن سوی آب چون واقع است و سابقاً بهشت بهشت موسوم بود به گلگشت حدایق ثمانیه ریاض رضوان خرامیدند و سریر ملک و ملت را وداع نموده در حظیره عالم ملکوت آرمیدند - و حسب الوعیت نعتش^۱ [...] آنحضرت را بدار الامان کابل نقل کرده در نزهت کده^۲ [...] که مهبط انوار فیض اله است بغفران و رضوان ایزدی سپردند - و مرقد مطهر آن سرور را سرکشاده بدون بنای عمارت و تکلفات باز گذاشتند - و ارتحال آن برگزیده رحمت در روز دو شنبه ششم جمادی الاول نهصد و سی و هفت روی داد - این تاریخ با زمان آنواقعه هائله موافق افتاد * * ابیات *

بادشاهی که شهریارانش گشته بودند خادم و منقاد
چون وفای ندید از عالم رفت از عالم خراب آباد
خود از سال فوت او پرسید گفتم او را بهشت روزی باد

حقیقت این قضیه برین منوال است که چون شاهزاده دمایون وظایف خدمتگاری و پرستاری آنحضرت را از سرحد امکان گذرانیدند - مراتب عنایت و مهربانی آنحضرت درباره آن برگزیده حضرت باری بموتبه رسید - که جان کربایی خود را فدای آن فرزند سعادت‌مزد نمودند - در هنگام تشریف

آن والا گهر در سنبهل که از جمله اقطاعات آنحضرت بود عارضه^۱ نا ملایم عارض مزاج همایون شد - و چون خبر شدت و طول مدت آن بعرض مقدس رسید حسب الحکم از راه آب با سرعت باد و سحاب کشتی سوار با کبرآباد رسیدند - هر چند اطپای پای تخت در چاره گری آن پرداختند مطلقاً اثری بر آن مراتب مترتب نشده بهبودی ظاهر نکشت - بلکه شدت گرانی و کثرت ضعف و ناتوانی روز بروز ظهور و بروز دیگر نمود - روزی در عین اضطراب و اضطراب آنری آب که محفل والا از دانشوران هرون آراستگی داشت و در باب انکشاف^۲ [...] آنوالا حذاب از هر در سخن در گرفت - میر ابو البقا که از اعیان افاضل زمان بود بعرض رسانیده که اکنون علاج این امر دشوار منحصراًست در همین تدبیر که بدستاوز اقسام تصدقات شفا از خانه حکیم علی الاطلاق باید خواست - و بروفق مدلول دیمه ان تذالوا البر حتی تنفقوا مما تحبون گرانیهای ترین نفایس را برو انفاق و ایثار باید نمود - آنحضرت فرمودند که چون^۳ بعد از محمد همایون هیچ چیز را از سر خود عزیز نمی دانم جان از جملند را فدای آن سعادت مند می سازم - و امید وارم که در آن^۴ کارگاه این فدیة مختصر و هدیة معقور از من بعوض آن گرامی گوهر در پذیرند - آنگاه بی توقف قدم بموقف دعا و خلوتخانه صفوت و صفا نهاده از راه صدق رو به قبله حاجات آورند و زبان مذاجات کشوده از زوی خلوص نیت و عدم ربا این مدعا را استدعا نمودند - و بعد از فراغ مراسم آدابی که وظیفه این مقام است بطریقی که از طریق حضرت خواجگان کدرا تلقین یافته بودند سه مرتبه گرداگرد آن حضرت برآمده فرمودند که برداشتم برداشتم - چون آن دعا از شائبه ربا محبر بود همان لحظه قرین اجابت گردید - چنانچه آثار

گرانی در پیکر روحانی نمودار گشته خفت نمایان در عارضه همایون بادشاه ظاهر شده رفته رفته بصحت کلی کشید - و شدت تمام در ناتوانی حضرت فردوس مکانی روی نمود - چون علامات ارتحال در احوال آنحضرت آشکارا گشت باحضر ارباب حل و عقد فرمان داده خود در پای تخت والا تکیه برمسند فرمودند - و همایون را بر سریر جهانبنانی جلوس داده افسر سروری را از تارک مبارک بهمایونی فرخنده فرساختند - و از امرا و اعیان دولت بیعت گرفته بنگهداشت سر رشته اخلاص و ارادت و برداشت بار انقیاد و اطاعت وصیت فرمودند - و بعد از پرداخت لوازم این شغل خلوت فرموده بخدای خود پرداختند - و پس از لمحه قطع نظر از اقامت این مرحله زوال و فنا نموده بذوق قوطن در جوار سر منزل رحمت حضرت ارحم الراحمین آهنگ رحلت دار البقا نمودند *

آن دست پرورد فیض سرمدی و ادب آموز تعلیم ایزدی در سایر فنون استعداد که زینت دیباچه احوال ارباب دولت و اصحاب جاه و جلال است بد طولی داشته اند - و در نظم اقسام شعر ترکی و فارسی نیز ید بیضا فرموده اند - و بزبان ترکی رسایل بدیعه در فن عروض تالیف فرموده اند - و روش مسایل فروعی و کلیات مطالب کلامی را موافق طریقه حضرت امام اعظم و روش اصول شیعہ اشعری بزیر نظم آرایش داده مبین بابری نام نهاده - و نسخه ازان کذاب مبین و واقعات بابری که آنحضرت بعبارت ترکی انشا فرموده اند بخط مبارک که در تاریخ نهصد و سی و پنج رقمزده کلک اعجاز نگار گشته مخزون کتابخانه خاصه شریفه است - درینولا حسب الامر عالی حضرت صاحبقران بفارسی مترجم شده - و از جمله تصرفات طبع و قاد آن سر لوح کلیات وجود درین مجموعه اختراع خط غریب است که بخط بابری مرسوم شده *

پنجم شاهزاده بلند اختر عمر شیخ میوزا

بتاریخ سنه هشتصد و شصت از میامن تولد آن اقبالمند سرزمین خطه دلپذیر و دل پسند سمرقند علو مکان یافته مکانست آسمان گرفت - و در سال هشتصد و هفتاد و سه بعد از شهادت بادشاه سعید در شهر اندجان که پای تخت فرغانه است جلوس مقدس آن سزوار سروری ابنای زمانه روی داد - و روز دو شنبه چهارم رمضان المبارک سنه هشتصد و نه که سن شریف بسی و نه سال رسیده بود شاهین روح پرفتح آن شاه عالی مقدار از بام کبوترخانه اوج عالم علوی گرفته با مرغان اولی اجنحه شاخسار قدس هم آشیان گشت - و سبب این حرکت ناهنجار چرخ کج روش آنکه چون شهر اخسیمت پای تخت آن عالی جناب شده بظاہر آنکه آن شهر بر کفار آبکندی بغایت عمیق و هولناک اساس یافته کبوترخانه سرکار خاصه بر لب جری وقوع داشت - قضا را در وتیکه آن سرور برآمده سر گرم تماشای طیوان کبوتران بودند انهدام بد آن راه یافته از آسیب صدمه آن بجوار رحمت ایزدی شتافتند *

ششم بادشاه سعید شهید سلطان ابو سعید میوزا

از قدوم سعادت لزوم آن بادشاه جم جاه که در سن هشتصد و سی در عالم شهود رو نمود آب و رنگی دیگر بر روی روزگار باز آمد - و در سن هشتصد و پنجاه و پنج از میامن جلوس اقدس آن حضرت پای تخت خلافت بلند پایه و گوهر افسر سلطنت گرانمایه گشت - و مدت هزده سال در سراسر ولایت ماوراءالنهر و ترکستان و بدخشانات و کابل و غزنین و قندهار

تا حدود ۱ [...] که چهره زر از سکه نام انور آن سرور دینی پرور تازه رو و پاینده منبر از خطبه القاب کامل نصاب آن بلند اختر پله سرافرازی داشت - و در آخر بسلسله جذباتی ارث و استحقاق هوای تسخیر خراسان و عراق در دماغ همت والا جای داده آهنگ اندزاع آن دو کشور نمودند - و بمجرد ارتفاع ماهچه رایت فتح آیت سربسر هردو ولایت مسخر شده پرتو استیلای رفعت شان آن والا مکان باطراف و انکاف این ولایات نیز افتاد - و چون سن شریف آن بادشاه سعید بچهل و سه سال رسید در بیست و دوم شهر رجب سنه هشتصد و هفتاد و سه که با زوزن حسن ذکمان اتفاق مصاف افتاده بود در نواحی اردبیل از ادراک مرتبه شهادت ارتفاع درجات سعادت یافتند - و علامه دررانی تاریخ این واقعه غریب بدینگونه در سلک نظم کشید *

“ سلطان ابو سعید که از فرخسروی

چشم سپهر پیرو جوانی چو او ندید

الحق چگونه کشته نگشتی نگشته بود

تاریخ فوت مقتل سلطان ابو سعید

هفتم شاهزاده عالیقدر سلطان محمد میرزا

آن والا گوهر بلند اختر با برادر خود میرزا خلیل در سمرقند بسر می برد - چون میرزا خلیل را توجه بسمت عراق افتاد و میرزا الغ بیگ تشریف بسمرقند آورد در جمیع ابواب برادرانه بآن عالیجناب سلوک نموده همه وقت در پی پاس خاطر عاطر ایشان بود - بالجمله دو فرزند سعادتمند از آن عالیجناب بوجود آمده - یکی منوچهر میرزا و ۲ [...] که ابو سعید

میرزا - چون وقت آن آمد که این جهان گذرانرا واگذارند بمیرزا الغ بیگ (بن بر) که در آنوقت بر بالین مبارک حاضر بودند سپردند - آنوالا گهر در لباس رضا جوئی خدمتگاری آنحضرت بجای رسانیدند که روزی یکی از نزدیکان باین عبارت معروض گردانید - که این عمزاده شما عجب خدمت بجد میکند - میرزا از روی حدس صائب مقصد آن صاحب غرض را در یافته فرمودند - که او خدمت ما نمیکند از صحبت ما کسب آداب جهانگیری می نماید *

هشتم شاهزاده عالیجاه میرزا میران شاه

آن حضرت سیرمین فرزند حضرت صاحبقران اعظم است - بحسب سن از جهانگیر میرزا و عمر شیخ میرزا خرد تر و از شاه رخ ا[] ک[] کلانتر - در سنه هفصد و شصت و نه عالم وجود از ورود آن منظور نظر الهی فیض آمود شد - حضرت صاحبقران سلطنت عراق عرب و آذر بایجان که تختگاه هلاکو خان بود برو مسلم داشتند - و در بیست و چهارم ذی قعدة سنه هشت صد و ده که سن شریفش بچهل و یک رسیده بود در جنگ قرا یوسف ترکمان در سرحد تبریز از گلگونه خون شهادت سرخروئی سعادت دارین اندوخت *

نهم مظهر کمال اقتدار الهی مهبط انوار فیض
نامتناهی قطب الدنیا و الدین صاحبقران
اعظم امیر تیمور گورگان

چون امتداد طومار روزگار را گنجای شرح هزار یک آثار حمیده اطوار
آن برگزیده حضرت پروردگار نیست لاجرم بذکر سر جمله از خصوصیات

آن حضرت پرداخته تفصیل مآثر و مکارم خصوص کارنامه‌های برگزیده آنخدیو
والا قدر را بشرح و بسط ظفر نامه حواله می نماید - در شب سه شنبه
بیست و پنجم شهر شعبان سنه هفصد و سی و شش از فیض ولادت
سراسر سعادت آنحضرت کش روکش محیط افلاک گشت - نیاکان اصل
وجود و سحاب فطرت آن یگانه گوهر شاهوار محیط احسان^۱ [...]^ک آن
دره الفاج آبای علوی مهد علیا نگین خاتون - چون سن مبارک^۲ [...]^ن
هفصد و هفتاد و یک هجری در قبة الاسلام باخ بارگاه عقد بیعت قبة
رفعت بلرج طارم چارم رسانید - و در مدت سی و پنج سال و یازده ماه
و شش روز قمری و سی و چار سال و دو ماه و دوازده روز شمسی اکثر
ممالک روی زمین بحوزة تصرف و حیطة تسخیر آن شهنشاه آفاق گیر
در آمد - و سایر ساکنان ربع مسکون از اقلیم زنگ تا روس از رئیس گرفته
تا مؤسس تن به ریاست آنسرور داده گردن به تیغ سیاست آن مالک
رقاب سرکشان هفت کشور نهادند - و سر تا سر ولایت ماوراءالنهر و خوارزم
و ترکستان و خراسان و عراقین و آذربایجان و چاچی ترخان و جمیع بلاد
روس و سقلا و پرتاس و سایر اصناف خزر و اکزان و گرجستان و ارمنه
و آلان و یروع و اران و شروان و باب الابواب و طبرستان و سایر دارالمرز فارس
و کرمان و بصره و خوزستان و دیار بکر و ربیع و بلاد جزیره و موصل و شام
و روم و دارالملک هندوستان بل معظم روی زمین کوتاهی سخن از حد
زمین فرونگ تا مرزبوم اجمیر هند و ازین سوی نهر فرات تا آنسوی فاراب
که مابین رود نیل و شط سیحون واقع است از زور^۳ [...]^ک ضرب شمشیر

(۱) ن [وجود امیر طراغانی بلند الحشر است - و صدی تربیت] الف

(۲) ن [آنحضرت به سی و پنج سال و شانزده روز رسید دوازدهم رمضان

(۳) ن [تدبیر]

المبارک سنه [ل]

مانند خورشید عالم گیر زیر تیغ و نگیل آوردند - و بر تختگاه چندین صاحب
تخت و تاج مستولی شده خداوندان آنرا مستاصل یا باج ده و خراج گزار
ساختند - و در سنه هشتصد و یک فتح هندوستان نمودند - بعد از دو سال
بعزم تسخیر حلب متوجه شده سر تا سر ولایت شام بدست آوردند - سال دیگر
با یلدرم بازید جفگ صف انداختند و پس از کارزارهای نمایان خوندگار را
اسیر و دستگیر نموده تمام مملکت روم را مسخر ساختند - و در سنه هشتصد
و هفت سر سواری دارالمرز و جبال فیروزه کوه مفتوح ساخته و از راه نیشاپور
بماوراءالنهر تشریف ارزانی فرموده عزم جهاد بلاد خنارا بحلیه جزم آراستند -
چون سرزمین خطه فاراب که بالفعل بانزار معروف است از اعتبار
سر افزایی نزول همایون پایه ارتفاع درجات از چرخ دوار گذرانید - در عرض
آن حال عارضه ناملازم عارض ذات مقدس آن مرکز منطقه جاه و جلال
و محیط دایره دولت و اقبال شد - و مزاج مبارک آنحضرت که باعث
تعدیل امزجه و تقویم طابع عالمی بود از نهج اعتدال انحراف یافت
و امتداد مدت بیک هفته کشیده - اطبا عجز خود را معاینه دیده ناگزیر
از دستبرد قضا که بالای همه دستهاست بر نیامده دست از معالجه
کشیدند - بالجمله در روز چهارشنبه هفدهم شعبان المعظم سال هشتصد
و هفت آنصاحب نفس ملکی و ذات قدسی از سروش غیبی ندای
یا ایته النفس المطمینه امر مطاع ارجعی بگوش هوش نیوشیدند -
و از فحوائی من یخرج من بینه مهاجراً الی الله بشارت وافی اشارت
و نوید سراپا امید فقد وقع اجره علی الله دریافتند - و بشوق استیفاء
اجرای آن وعد موفی ازین دار البلاء هجرت فرموده تا جوار رحمت حق
تعالی و اجزای عالم خانه بالا شناختند - در آنوقت سن شریف آنحضرت
هفتاد سال و یازده ماه و بیست و دو روز قمری و شصت و هشت سال و دو

ماه و دوازده روز شمسی رسیده بود که این واقعه جانکاه بفاکهه وقوع یافت -
 نعلش مبارک آنحضرت را که همدوش رضوان و مغفرت حضرت عزت بود
 از انزار تا سمرقند که مسافت آن هفتاد و شش فرسنگ است سایر ارکان
 دولت و اعیان حضرت دوش بدوش رسانیدند - یکی از سخنوران در تاریخ
 ولادت و جلوس آنحضرت این رباعی در سلک انتظام آورده *

* رباعی *

سلطان تمبر آنکه مثل او شاه نبود
 در هفصد و سی و شش آمد بوجود
 در هفصد و هفتاد یکی کرد جلوس
 در هشتصد و هفت کرد عالم پدرود

بموجب وصیت آنحضرت روبروی گنبد سید برکه دفن نموده گنبدی عالی
 بنا بر آن اساس نهادند *

نور آگین شدن مکتب تعلیم ظاهری از فروغ
 جلوس همایون این چهره کشای اسرار عالم
 قدسی و دانای رموز آفاقی و انفسی

هرچند از آنجا که برگزیده‌های لطف ازلی با کمال استعداد ذاتی
 و قابلیت اصلی از دبستان تعلیم آلهی ادب آموزی نموده دیگر کار بآموزگار
 ندارند - و نظریاتگان عنایت سرمدی از دانشکده فضل نامتناهی حکمت
 اندوزی کرده از ناز تعلیم ادبیان سخن پرداز بی نیاز می باشند - درین
 صورت این منتخب مجموعه ایجاد را باوجود رتبه کمالات و نهایت معرفت
 باسرار مبدأ و معاد مکتب نشین علوم رسمی نتوان گفت - و این رازدار

مبداء فیض را دبستان گزین استفاده؛ فزون دانش ظاهری - فکیف آموختن خط و سواد - نتوان نوشت - چه تهمت سواد خوانی بر مردم دید؛ دانش و بینش بچه روی توان بست - و ادب آموز عقل مجرد را ابجد خوان چگونه توان نوشت - لیکن بذابر آنکه حفظ ظاهر در کار است و ملاحظه عالم صورت ضرور و ناچار - نظر بدین معنی کلک وقایع نگار زبان گزیده میگوید - که چون سن شریف آن چراغ دودمان صاحب قرآن که با بقای ابد قرین شود بچهار سال و چهار ماه و چهار روز رسید تختۀ تعلیم قرآن کریم در کنار و بر آن گزیده سواد خوان رقم لوح و قلم همسر لوح محفوظ گشته صدر مکتب از حضور پر نورش روکش دارالحکمت یونانیان گردید - و چون لوحۀ تعلیم در کنار و بر آن نور دید؛ امید اب و جد که بالغ نصیب کامل نصاب خرد است قرار گرفته ترکیب ابجد از آن فرد کامل انواع عالم ایجاد کمال پذیرفت - بسی بر نیامد که بتفصیل تحصیل فضول ارباب دانش نموده در جمیع فنون فضایل دقایق نکته فهمی را باعلی درجات کمال رسانید - و در عرض اندک مایه مدتی بی آنکه کار بطول کشد هیدولای خط نیز صورت درست پذیرفته تختۀ مشق از ریختۀ قلم مشکین رشمش چون صفحۀ رخسار نو خطان بحسن خط زینت گرفت - جامع فضایل کسبی و وهبی قاسم بیگ تبریزی سر آمد شاگردان مولانا میرزا جان و منتخب نسخه قانون حکمت یونان حکیم دوائی گیلانی بمنصب تعلیم آنحضرت پایه سرفرازی یافته - و همچنین صاحب فضایل صوفی و معنوی شیخ ابو الخیر برادر علامی ابو الفضل و قدوة ارباب حال و قال شیخ صوفی از شاگردان جامع العقول و المنقول میان وجیه الدین گجراتی بدین سعادت اختصاص پذیرفتند - و از جمله اینها درین باب حسن سعی و مساعی جمیله حکیم مذکور بنوعی درجه قبول یافت که مکرر بر زبان حقایق بیان می آوردند که

فی الحقیقت حکیم دوائی آموزگار ما است و حق تعلیم او بر ما از استادان دیگر بیش است - و چون حضرت عرش آشیانی اکبر بادشاه آن مخصوص عنایات ربانی را از هرگونه کمالی و مزیتی بی بهره نمی خواستند بنابر آن مقرر فرمودند - که بعد از فراغ تکرار درس لمحه بآموختن هنرهای ضربی که تعلیم آن نسبت بعموم عالمیان خاصه سلاطین عظام در انتظام سلسله نظام دخل کلی دارد اوقات صرف نمایند - بنابرین میر مراد دکنی از سادات عالی نسب که در فن کمانداری انگشت نما بود و درین فن دست از صاحب قبضهای وقت برده از دست قضا در قدر اندازی ید بیضا می نمود - و خلف صدق او قاسم خان که در ایام خلافت آنحضرت بمنصب پنجم هزاره ذات و سوار و صوبه دار بی بنگاله فرق عزت برافراخت - و راجه سالباهن که در برق اندازی بر ابر سبقت می گرفت و در تیز دستیها برق بدو نمی رسید - و تاتار خان که در دانستن لغت ترکی کمال تفرد اندوخته بود بخدمت تعلیم آنحضرت^۱ [...] را وسیله رضامندی جناب آلهی دانسته بخوی شیفته ملازمت بودند که تا دوپهر شب در حضور اقدس می گذرانیدند - و نیم نفس از ملازمت دوری نگزیده در لباس اکتساب سعادت دوجاهانی از خدمت آنحضرت آداب جهانبانی حامل می نمودند *

(۱) ن [تارک مصاهات برافراشتند - ملخص سخن عنایت آنحضرت دربار]
 تربیت شاه بلند اقبال بدرجه رسید که در انجمن همدم و دمساز و در خلوت محرم و همراز خاص آن حضرت گشته از سعادت منشی و ارادت اندیشی خورسندی
 آن حضرت [ل] *

بیان ارتحال حضرت عرش آشیانی اکبر بادشاه از عاریت سرای این جهانی و اقامت در منزل روح و راحت جاردانی - و ذکر بعضی سوانح که در عرض آن ایام و بعد از آن رو داد

از آنجا که آشوبکده جهان جای امن و امان نیست و رحلت خانه کیتی مقام اقامت و اسقامت نه - دریا دلان درین گذرگاه که همانا نقشی است بر آب حباب آسا خیمه و خرگاه بر سر پا نکنند - و ازین رو خورشید سوادان درین فضاء تگم میدان که فی الحقیقت جولانگاه هواست ذره وار منزل پایدار نگزینند - ازین است که مقربان حضرت و نویمان بارگاه عزت خاصه سلاطین دادگر و خواقین رعیت پرور که درین عالم فانی کار دوام سلطنت آنجهانی ساخته اند پیوسته منتظر دعوت داعی حق می باشند - تا هرگاه بحکم حکمت و وقت آن در رسد از شدت شوق دریافت آن درجات و مراتب والا بی توقف باجابت شتابند و نعمتی که در عهد الست برای ایشان مهیا شده دریابند - غرض از تصویر این معانی بیان کیفیت انتقال حضرت عرش آشیانی است - مجملی از تفصیل این واقعه غم اندوز آنکه در عرض سال پنجاهم تاریخ اکبری موافق سنه هزار و چهارده هجری مزاج وهاج آنوالا مرتبت از مرکز اعتدال انحراف یافته باوجود چندین طبیب حافظ که سر آمد ایشان حکیم علی گیلانی بود دوا و مداوا سودمند نیفتاده معالجه و تدبیر فایده نداد - درین وقت خان اعظم و راجه مانسنگه ملاحظه وفاداری و حق گذاری بر آن سر آمدند که خسرو مهین پسر

حضرت جهانگیر بادشاه را که خواهرزاده راجه و داماد خان اعظم بود از روی مراعات ببادشاهی بردارند - چون خواست آلهی بامر دیگر و مقتضای تقدیر برین جمله پذیرگشته بود که اهل روی زمین و زمان از پرتو عدل و احسان شاه بلند اقبال سایه نشین کشف امن و امان باشند - لاجرم حضرت جهانگیر بادشاه آگاهی یافته از خود با خبر و از معاندان پر حذر می بودند - و شاه بلند اقبال با اعتماد نگهداری آلهی از عذر دشمنان نیندیشیده همه وقت در تیمار داری و خدمتگذاری جد بزرگوار جد و جهد بجای رسانیده بودند که آنحضرت درباب خورسندی از آن سعادتمند و نافرمانندی از خسرو فصل طویل الذیل بر زبان داشتند - بعضی از ارکان دولت و اعیان مملکت آنان را که سعادت رهنما و بخت کار فرما شد خصوص مرتضی خان بخاری که در آنولا بخشی با استقلال موکب والا بود - از روی حقیقت دانی بر همگان تقدم بسته باجمیع خویشان و مفتسمان خویش بقدم اطاعت و انقیاد پیش آمد - و سایر امرا بدو اقتدا نموده سعادت ملازمت دریافتند - آنگاه باقی سپاه و کل سرداران خبیر گروه گروه بخدمت شتافتند *

چون در آنولا مخالفان بر قلعه اکبر آباد استیلاء تمام اذروخته بکشاد و بست مداخل و مخارج آن دست یافته بودند - ناچار بادشاه جهانگیر بسایر ایشان پیغامی مشتمل بر وعده و وعید و بیم و امید تمام داده از بدی نفاق همگنانرا ترسانیدند - و پیغام دادند که چون مرتبه ظل آلهی و پایه والای بادشاهی بنواب همایون ما تعلق گرفته و تاج و تخت خلافت از پرتو وجود ما زینت پذیرفته - انساب آنست که مقتضای دستور العمل خرد صلاح اندیش را کار بسته از بیعت و اتفاق حل و عقد تخلف نورزند - دوم نقد دست از کشاد و بست ابواب حصار باز داشته قلعه و ما فیها را باولیای دولت سپارند - و بصوب بنگاله که بنابر تفویض حضرت جنت آشیانی براجه تعلق داشت

ما نیز بر طبق دستور مقرر بدو ارزانی داشته ایم روانه شوند - و چون پیغام با معاندان کوتاه اندیش رسید با خود اندیشه کرده دانستند که بیش ازین تمرد و طغیان حاصلی ندارد و بی رجوع مردم کار آمدنی این اراده پیش نیست - چه خان اعظم درین مدت نظر بر نسبت خود نموده جمیعتی که درخور مرتبه او بود نگاه نمی داشت و از راجپوتان کوتاه سلاح راجه معلوم که چه می کشاید - خصوص باوجود کثرت مغول و قلمت ایشان بملک گیری آمدنی کشور خود را هم از روز اول از دست نمی دادند - و خسرو بنابر آنکه در آن ولا روزی هزار روپیه می یافت ظاهر است که ازین قدر زر چه مایه لشکر بهم توان رسانید - اگرچه خزانه بدست ایشان بود و لیکن چون وسعت دستگاه در تنگی کار بکار نیاید و وجود و عدمش در آن حال برابر بود - بنابر مقتضای این معانی فاچار قلعه بتصرف اولیای دولت دادند و خود بیرون شهر در ظاهر خانه راجه مانسنگه پو بجانب بنگاله فرود آمدند *

چون احوال اکبر بادشاه تغیر تمام پذیرفته از بهبود نامیدی حاصل شد و نزدیک رسید که از جهان گذران در گذرند - ازین رو که بادشاه جهانگیر از غبار انگیزی فتنه پرستان درین مدت از ملاحظه بادراک سعادت عیادت حضرت والد والا قدر استبعاد نیافته ازین معنی حرمان نصیب بودند - اکنون که کار از ملاحظه در گذشته بود بنابر اندیشه محرومی دیدار واپسین آنحضرت با کمال احتیاط داخل قلعه شده قریب بوقت احتضار بر بالین مبارک حاضر آمدند - و مراسم عیادت و پرسش بجا آورده از فیض نظر آنحضرت ذخیره ایام مهجوری برداشتند - و بمقتضای وقت اراده مراجعت نموده شاهزاده محمد خرم را همراه خود بیرون آوردند و بر دروازه های قلعه از جانب خود مردم بنگاهبانی نصب نمودند - درین اثنا چون قضیه قضا

بعد از انتضای یک پهر و هفت گهری شب چهارشنبه دوازدهم جمادی
الثانی سینه هزار و چهارده وقوع یافته فردای آن بادشاه جهانگیر باقامت
مراسم عزا داری و سوگواری پرداخته - و خود با تمام امرا و اعیان و اکابر
سینه پوش گشته نعش آنحضرت را با سایر گردنکشان گیتی و سران عهد
قا اسکندریه که بغاصله دو کوه از قلعه آگره واقع است دوش بدوش رسانیده
اکثر جای خود نیز بدست آویز دریافت این سعادت سرفرازی داری
اندوختند - و بعد از مدفون ساختن و سایر لوازم این کار بجا آوردن معاودت
بدولت خانه نمودند *

روز پنجشنبه بیستم جمادی الثانیه سال مذکور موافق دهم آبان ماه
الهی با ساعتی که سعد اکبر یعنی مشتری کسب انواع نیک اختری
از آن میکرد - و نظرات سعود آسمانی درپوشه نظر سعادت جاردانی از آن
می نمود - آن همور افسر سروری را از تارک مبارک تزئین داده اورنگ
سلطنت را از جلوس اقدس نو آئین و انجمن عقد بیعت را نور آگین
ساختند - و قبله بارگاه خلافت روی زمین را روکش مهر و ماه نموده قوایم
آنها باوج این والا خرگاه برافراختند - صفحات زر از پهلوكشاده روی سکه
نام انورش دیگر روی نا روائی ندید - و درجات منبر از القاب نام والایش
چه پایه پایها که بر خود نچید - خرد و بزرگ اوامر و نواهی این دولت
سترگ را گردن نهادند - و از دور و نزدیک سرکشان بقدم اطاعت و انقیاد
پیش آمدند - چنانچه از رایان خود رای هفت بجز رانا دیگر را نافرمانی
بخاطر نماند - درینصورت تصویر این معنی در آئینه رای گیتی آرای
بادشاه جهانگیر رو نمود که مهم آن نابکار را بر دیگر کارهای سلطنت مقدم
داشته سزای عصیان او را در گذار روزگار او گزارند - بنابراین سلطان پرویز را
باتالیقی آصفخان جعفر نامزد این مهم فرموده با لشکر گران سنگ باهنگ

استیصال آنمحدول دستوری دادند - چون از روز نخست سرانجام هرکاری نامزد کار گذاری کامگار شده لاجرم گره کشائی این عقد؛ دشوار کشاکش نیز بناخن تدبیر این شاه آفاق گیر حوالت گشته بود - چنانچه اکبر بادشاه را در ایام شاهزادگی برای سر کردن این کار تعیین فرموده بودند و بنا بر وجه مذکور این مهم را نسقی شایسته صورت نه بسته بود - ناچار ایشان نیز درین نوبت کاری نساخته معارفت نمودند - در آخر امر بمحض توجه این والا مرتبت سرانجام بسزا یافت - چنانچه در مقام خید انشاء الله تعالی به تفصیل مذکور خواهد شد *

روگردان شدن خسرو از سعادت خدمت حضرت خلافت منزلت و ذکر بعضی از وقایع

بر صاحب دلان صاحب نظر که ابصار بصایر شان از کحل الجواهر قائید و توفیق جلا پذیرفته پدوسته بظفر عبرت نگر تماشای رنگ آمیزیهایی قضا و قدر میکنند پوشیده نیست - که چون عنایت حضرت ایزدی هرگاه خواهد که عالمی بکرشمه بیاراید و جهانی بگوشه چشمی گلستان نماید -
[۱] ... چمن پدیرایان چار باغ ابداع خار موانع از سر راه پیشرفت کار بردارند آنگاه سایر مواد در آمد آن اسر رفته رفته از قوه بفعل آرند - تا شاهد حصول آنمراد بر وفق اراده از خلوص غیب به پیشگاه^۲ [حضور]^ع جلوه نماید - معصل این سیاق صدق انتظام بر تمهید مقدمات دوات و تشدید مبانی شوکت و حشمت این والا گوهر در مبادی احوال انطباق تمام دارد - چه بنا بر آنکه در روز ازل منصب جهانبانی بدانحضرت تفویض

یافته بود - و لاجرم از آغاز وجود این مظهر موعود تا هنگام جلوس مسعود که الحمد لله کار عالمی شده و مقاصد خاص و عام حسب المرام برآمده - هر نحو عائقی که حجاب فتح الباب مدعا آمده بدانسان دفع شد که همانا هرگز نبوده - و شاهد صدق این معنی و گواہ راستین این دعوی انجام احوال سلطان خسرو شاهزاده کلان است - چون او از رزق خیرت و نصیب بصیرت بهره نداشت و از بینش عواقب امور بغایت دور بود همواره در خاطر راه خیال محال دادی - مع هذا برخی از فرومایگان ناقص فطرت چه بمقتضای بی بصری و بدگوهری و چه بقصد شورش انگیزی و فتنه گیری بر آن سر بودند که او را خمیر مایه آشوب و فساد نموده بدین بهانه دست آویز تطاول و دراز دستی فرا چنگ آورند - و همچنین جمعی پریشان حال پراکنده مغز از ملازمان هوا خواه او رفته رفته آن اقبال دشمن را فریفته بر آن داشتند - مکه بدست ادبار سلسله اقبال ناممکن بجذبش آورده بپای بی سعادت هنجار عصیان خدای مجازی بپیامید - لاجرم پیوسته در پی آن بود که اگر از همراهی وقت فرصتی یابد و از مساعدت روزگار رخصتی - بیدرنگ آهنگ راه گریز نموده بطرفی شتابد - غافل از آنکه نا داده نتوان گرفت و نا نهاده نتوان برداشت - و آهنگ فیدروزی بر روزی نا مقدور با قدر برابر شدن و با خدا مبارزت کردنست - و بالجمله باوجود این مراتب برفق مقتضای قضیه الخائن خایف و الغادر حاذر بستیز بخت و لجاج دولت برخاسته ساز راه گریز نمود - و بی مقصدی معلوم با مجهولی چند در شب یکشنبه هشتم ذی حجه سال مذکور از اکبر آباد برآمده راهی طریق بی راهی گشت - و چون بهیچ وجه راه دربی نداشت ناچار روانه روبره پنجاب گردید - بادشاه جهانگیر از فرار او خبردار شده همان شب مرتضی خان میربخشی را بسبیل منقلا تعیین

فرموده دستوری تعاقب دادند - و این شاهزاده والا گوهر را به ^۱[حمایت] خود در آگه گذاشتند - و اسلام خان شیخ زاده و اعتماد الدوله و خواجه جهان و رای سنگه بهورته را همراه داده خود بنفس نفیس قبل از طالع طلیعه بامداد باستعداد لشکر مطلقاً مقید نگشته بر سبیل ایلغار بتعاقب او راهی گردیدند - چون خسرو بنو احیی متعز را رسید حسن بیگ شیخ عمری که درینولا از حکومت کابل معزول گشته روانه درگاه بود بآن نابرخوردار برخورد - و از کمال سلامت صدر و ساده دلی بل از غایت کول منشی و بی ما حاصلی بدمدمه افسونش از راه رفته بدو معاً از راه برگشت - سلطان باستظهار او قوی دل شده بسرعت تمام خود را به لاهور رسانید - و ازین جهت که اولیای دولت قاهره قبل از وصول او برین معنی آگاهی یافته با خود قرار تحصن داده بودند - و در استحکام باره و استعداد اسباب قلعداری کوشیده و مداخل و مخارج را مسدود ساخته مستعد مدافعه و مقتله و آماده پیگار و کارزار شده بودند - بی دست و پا آغاز دست و پا زدن نموده بغیر مقتضای وقت بمقام استمالت و دلاسامی متحصنان درآمد - و چندی از چاپلوسان چرب زبان و طرز دانان جادو بیان را نزد همگنان فرستاده ابلاغ پیغامهای رغبت افزا رقت آمیز نمود - و مواعید دلاویز خاطر فریب را بآبادس ترغیب و ترهیب جلو پذیرش داده در ضمن این مایه تادیسات کودکانه وثیقه عهد و پیمان در میان آورد - آن سعادت منشان پاس حقوق ولی نعمت حقیقی داشته بمقام ناسپاسی در نیامدند - و همچنان بر جاده ^۲[هواداری] ^۳ثبات قدم ورزیده شیوه حق گذاری گزیدند - و بر سر ابا و امتناع با محکم کرده قطعاً بهمراهی او اقدام نمودند - مجملأ هرچند

خواست که باطایف الحیل ایشانرا فریفته شهر را بدست آرد سعی
 بیکامل سود نداده اثری بر آن مراتب مترتب نشد - ناچار بتجهیه اسباب
 محاصره و فراهم آوردن مردم بی روزگار واقعه طلب پرداخت - و باندک
 فرصت همدران نزدیکی قریب ده هزار تن از خود سران بی سرو پا بظاہر
 امیدهای دور از کار بدو پیوستند - و چون اتفاق این مشتی فتنه جوی
 آشوب پرست که از دستان او پا خورده بودند دست بهم داده - سلطان دل
 بر پیوند اجتماع آن جمع هرجائی بسته برین سرهوائی متقابل خیل اقبال
 در دماغ جای داد - و از وصول خبر مرتضی خان که با چهار هزار فدوی
 دلیرانه می آمد علاج در آن دید که پیشتر رفته راه بر خدمه لشکر سیلاب
 اثر بندد - چون باین اندیشه کوتاه رو برای نهاده در کنار رودبار بیاہ بآن
 سعادت یار دولتخواہ بر خورد - بمجرد رسیدن بی ایستادگی و تدبیر
 چون مشتی خاشاک که خود را روکش افواج بحر امواج کند بر دریای
 لشکر طوفان اثر زد - و باندک زد و خوردی شکست درست خورده رو گردان
 شد - چنانچه آن بیراهه رو را تا لاهور هیچ جا دست از کار رفته لگام وار پای
 در رکاب ثابت گیر نگشته بیدست و پا بپای مرکب بادپا راه و بیراه
 می نوشت - و لهذا در عرض آن مسافت جای عنان باره ابدار نفاخته
 یکسر بشهر بشتافت - و در آنجا نیز ثبات قدم نورزیده راه هزیمت پیش
 گرفت - و رفته رفته در دریای چناب چون خس در گرداب راه بیرون شدن
 نیافته دستگیر پاداش کردار خد گردید *

چون خبر فتح مرتضی خان و گرفتاری خسرو و حسن بیگ از اخبار
 شمس تولکچی که بر سبیل پام شتافته در سر پل گونند وال خود را رسانیده
 بود به جهانگیر بادشاه رسید - آنحضرت از استماع خبر بغایت خوشحال
 شده او را خوشخبر خان خطاب دادند - و از آن مقام با سرعت تمام متوجه

شده کوچ بکوچ به دارالسلطنت لاهور شتافتند - و کنار دریای راوی سر منزل افواج محیط امواج شده خود به نفس نفیس دریاغ میرزا کامران ورود اقبال و فزول اجلال فرمودند - و حکم اشرف شرف صدور یافت که محمد شریف ولد خواجه عبد الصمد شیرین قلم که در آنولا از خطاب امیر الامرائی و پایۀ والای وکالت سرافراز بود سلطان خسرو و حسن بیگ را به حضور پر نور آورد - چون فرموده بغافل پیوست آن محرک سلسله عدم عقل را زنجیر فرموده زندانی ساختند - و حسن بیگ به بدترین وجهی جزای قبیح اعمال خویشتن یافته باعث خبرت دیده‌وران و عبرت دیگران شد - و سایر گرفتاران که در حقیقت پاداش آشوب انگیزی و فتنه گری بود چون خاک شان بخود نمی گرفت و آب بر نمی داشت بجزای کردار نابکار بر دار کردند - و آن مشتی ذلیل ازل و ابد را که خار راه آرامش روزگار شده بودند گل عار سر دار ساختند - چون اولیای دولت ابد پیوند از پرداخت این مهم اهم بالکلیه باز پرداختند - و از هیچ راه در خاطر اشرف نگرانی جز الم در ری صریح این والا گهر نماند - هوای گلگشت فضای روح افزای خطه کابل که از دیر باز مکنون ضمیر افور بود بتازگی باعث انبعاث شوق فیهته گردید - بذایر اینکه سیر تفرهات آن گل زمین بهشت آئین بی فیض حضور نو بهار ریاض اقبال و قاره گل گلشن جاه و جلال مرضی خاطر عاطر نبود - لاجرم بی توقف منشور عنایت آمیز درباره طلب این شاه بلند اقبال و سایر مخدرات و خزاین از موقف جاه و جلال صدور یافت - آن عالی فطرت بمجرد وصول فرمان عالیشان با جمیع بیگمها و مجموع کارخانجات بیوتات دوازدهم ربیع الآخر سال هزار و پانزده هجری آمده ادراک سعادت حضور نمودند *

آغاز ابتهام غنچه بهارستان جاه و جلال شاه بلند
 اقبال سلطان خرم از مطلع عظمت و اجلال
 و ظهور انواع عنایات حضرت خلافت مرتبت
 جهانگیر بادشاه در حق آنحضرت
 و خواستگاری نواب ممتاز زمانی بنت
 یمین الدوله آصف خان

بحکم آنکه برگزیده‌های عنایت الهی از عموم عالمیان بکرامتهای
 خاص اختصاص یافته اند - و تربیت دیدهای فضل نامتناهی خدمه
 متکفلان عهده امر خلافت و متحملان بار امانت از عامه برپا و کافه رعایا
 بمزید فضایل و معزایا امتیاز دارند - لاجرم آن نظر یافتگان تائید حق تعالی
 را نظر به سایر مردم دقایق پیش بینی و ژرف نگاهی در درجه اعلی
 می باشد - و مصداق این حال صدق فراست و دریافت‌های نهانی
 حضرت جهانگیر بادشاه است - چون آنحضرت به پرتو اعلام الهام ربانی
 و اخبار تلقین آسمانی دریافته‌اند - که این سایه پرورد آفتاب عنایت ایزدی
 تا بامداد روز نشور شمع انجمن افروز دودمان دولت حضرت صاحبقران
 اعظم خواهد بود - بغابر آن بمقام ترقی احوال آن برگزیده عنایت ربانی
 که حضرت عرش آشیانی اکبر بادشاه نیز آن سرور را از سایر شاهزاده‌ها
 برگزیده بودند در آمده بالفعل آن شایسته ارتقای اعلی مراتب متعالیه
 و مدارج علیه را از تفویض منصب هشت هزار^۱ [...] سوار به ضابطه
 دو اسبه سه اسبه مزید اعتبار بخشیده بعنایت^۲ [...] تومان و طوغ سر افراز

و بنوازش فقاره بلند آوازه گردانیدند - و از مرحمت آفتاب گیر فرق عزت برافراخته بعاطفت بارگاه سرخ که خاتم دولت خانه والا یا مخصوص ولی عهد می باشد اختصاص دادند - و نیز تفضیل احکام مناشیر برسالت آن حضرت تفریض رفته مهر اشرف اورک که مدار اعتبار فرامین بر آنست - و سررشته انتظام رتق و فتق و بست و کشاد مهم این دولت جاوید بنیاد بآن وابسته بشاه بلند اقبال سپردند - اگرچه از روی ظاهر تمشیت امور سلطنت برای رزین این والا گهر حواله نمودند - و لیکن باطناً در لباس عطای این خاتم سلیمانی خلافت روی زمین بزرگ نگیں آن زینت بخش تاج و نگیں درآمد - و سرکار حصار فیروزه نیز بجایگزینی مقرر شد - و بر زبان الهام بیان گذشت که بسنت سفیه آبای عظام عمل نموده این سرکار را که پیوسته به ولیعهد مقرر می باشد از روی شگون و برکت بر آن گرامی فرزند اقبال مژد عذایت فرمودیم * *

از آنجا که طبع فیض رسان بادشاه والا جاه بانواع مهربانی و فیض رسانی مجبول بود پیوسته بر آن بودند - که بقدر امکان آثار عدل و برکات احسان این والا مرتبت تا بقای جهان شامل حال آیندگان نیز بوده باشد - و اهل زمان مستقبل هم بمیامن سعی جمیل آنحضرت مرفه الحال بوده از فیض الطاف عام بی نصیب نمانند - بقابرین معانی همواره هوای این تحسینی از فضای خاطر فیاض سر بر میزد - که آن برومند نخل ریاض خلافت را با نو نهالی از سرا بوستان نجابت پیوند بخشند - تا ببرکات نذایح اقبال و مآثر کرامت ذات و صفات آن نور حدقه دولت عظمی از سر نو ببالیدن در آید - و از نوبر احسان و ثمره لطف کام جهان و جهانیان بر آید - لاجرم روز پنجشنبه شانزدهم فروردین ماه دریم سال جلوس جهانگیری مطابق هفتم ذیحجه سنه هزار و پانزده هجری در ساعتی مختار که نظر سعادت سعود

آسمانی متوجه ادراک انواع استسعاد بود و اوضاع افلاک و انظار انجم بر وفق
مراد شهنشاه والا جاء - نواب قدسی القاب ممتاز الزمانی که از عالم بالا برین
مکرمات والا سرفراز گشته بود بحسن تقدیر ایندی ازین سعادت [...]
ممتاز شده بجهت مقارنت آن فرخنده اختر امتیاز یافته مختار رای انور
شد - و بنابر رسم نامزد چنانچه روش معهود و آئین مقرر اهل روزگار است
بدست مبارک انگشتر سعادت فگین در انگشت کبین آن مهین بانوی
زمان و رابعه بذات آسمان جای دادند - درین ایام که هلال حلقه خاتم در
دست آن بدر فلک عفت و مهر آسمان عصمت روکش نیر اعظم گردید -
من شریف آن مشتری طلعت زهره جبین بچهارده سال و چهار ماه
و بیست روز هلالی رسیده بود - بالجمله آن عقیله قبیله مکارم و مغاخر
و کریمه دودمان فضایل اوایل و اواخر صبیغه ضیاء خان والا مکان میرزا
ابو الحسن مخاطب به آصف خان است خلف صدق دستور اعظم میرزا
غیاث بیگ مخاطب باعتماد الدوله ولد خواجه محمد شریف رازی که از
دودمان اعیان آن ولایت است - و والده ماجده نواب ممتاز الزمانی دختر
والا اختر میرزا غیاث الدین علی قزوینی مخاطب باصف خان که در
زمان جلال الدین محمد اکبر بادشاه میر بخشی با استقلال بود - و جعفر خان
که برادرزاده او بود ببال او پرواز نموده در ملازمت عرش آشیانی باعلی
درجات دولت رسید *

چون خاطر اقدس را از همه جهت فراغ کلی روی نمود - و هوای
گلگشت نزهت آباد کبابی دامن دل آن مالک رقاب صاحبان را بجانب
خاستن کشیده ازین راه خاطر عاطر را بدان سوکشش تمام رو نمود -
لاجرم قرین دولت و سعادت از دار السلطنت لاهور این والا گهر را دولت

آسا هم‌عنان و هم‌کاب نموده بدان مهبط انوار فیض توجه فرمودند - و در
 فرخنده روز پنجشنبه هژدهم صفر سنه هزار و شانزده هجری ظاهر آن خطه
 فیض مظاهر سرمنزل مرکب جاه و جلال گردید - و فضا و روح باغ شهر آرا
 که سرسبز کرده حضرت فردوس مکانی بابر بادشاه است - و تا هنگام به
 پرتو این نسبت باعث آرایش شهر بود - درین‌وقت از فیض نزول آنحضرت
 سرمایه آرایش دهر شد - و عرصه دلکشی اورقه باغ که حسب الامر شه‌نشاه
 والا دستگاه مضرب سراق عزت و رفعت و مرکز اعلام دولت و سعادت این
 والا جاه شده بود - چون نشیمنی در خور نداشت بظایر آن حسب الامر
 عالی عمارتی رفیع بغایت دل‌پسند اساس داغ دل ارم و غیرت قصور
 حدایی رضوان و حور گردید *

درین ایام سعادت فرجام که عبادت است از ششم ربیع الثانی سال
 حال جشن وزن مبارک قمری سال شانزدهم از عمر ابد پیوند این بلند اقبال
 در دولت سرای آنحضرت آرایش پذیرفته ابواب سعادت و نیک اختیاری
 بر روی روزگار جهانیان گشوده شد - و کفار و برآزومندان زر ریز و جیب
 و دامن مفلسان درخیز گردید - اگرچه درین دولت خانه والا تا غایت
 وزن قمری بجهت شاهزاده‌های کامگار معهود نبود بولیک، چون درین
 نزدیکی از رهگذر اختلاف هوا فی الجملة انعقاد - سرمنزل شریف
 استقامت و سرمایه اعتدال لیل و نهار اتفاق آن روز مبداء سال شادنده
 خلافت مرتبت بظایر رسم عیادت تشریف اش دمان حض
 اقبال ارزانی داشته بودند - و بحسب

از عمر ابد قرین آن سرمایه بقای دولت دو

لاجرم بجهت بهجت اندوخته خاطر آن گرامی منزلت را

خاص اختصاص بخشیدند *

روز جمعه هفتم جمادی الثانیه سال مذکور موکب منصور از سیر
 نرخت کده کابل چون طلیعه افواج بهار متوجه سرسبز بوستان جاوید ربیع
 هندوستان گردید - و بعد از ورود اقبال چندی در دار السلطنت لاهور اتفاق
 اقامت افتاده از آن^۱ [مقرر] عزت ریایات سعادت آیات بصوب دار الخلافه
 آگره ارتفاع یافت - و در نواح آن موطن اقبال موکب فیروزی بجای آمده
 آذین جشن فیروزی سرمایه آرایش روزگار و پیرایه تزئین لیل و نهار شد -
 و دوم روز فروردین ماه سال سیوم جلوس موافق چهاردهم ذیحجه سنه مذکوره
 دولتخانه مبارک از نور قدوم اقدس رشک فرمای این هفت طارم مقرنس
 و عبرت افزای نهم رواق فلک اطلس شد - و بعد از دو روز دیگر بجهت
 تفرج عمارت این بلند اقبال که در جوار دولتخانه والا واقع است -
 و درین ولا عمارات قدیم آنرا که بقا نهاد محمد مقیم وزیرخان بود از بنیاد
 انداخته نشیمن هنی بادشاهانه بذایر امر عالی بجای آن اساس گذاشته
 بودند - فیض ورود بدان منزل بهشت آئین مبذول داشته پرتو قدوم انور
 ساحت آنرا نور آگین ساخت *

بیان خواستگاری نمودن حضرت خلافت منزلت

صبیه صفیه مظفر حسین میرزا صفوی

شاه بلند اقبال خرم

عمده ترین اسباب کرامت و جلالت اولاد

باعث شرافت و نباهت ابتدای سعادت

- حقیقت این معنی ادای شهادت

نیز بر طبق -

می‌نماید - بنابراین بخاطر حضرت خلافت مرتبت رسیده بود - که کریمه دودمان نجابت و اصالت و اختر برج شرف و جلالت اعلى صبیغه رضیه مظفر حسین میرزا صفوی را نامرد این والا حضرت نمایند - و چندی بذابر تاثیر عوایق روزگار آن کار خیر بحیز تاخیر افتاده در عقد تعویق وقت مانده بود - تا در اثنای سال چهارم از جلوس اقدس بمقتضای اراده خاطر مقدس بر وفق مراد بظهور آمده مراسم خواستگاری سمت وقوع یافت - و در ماه رجب المرجب سنه هزار و نوزده هجری مطابق هفدهم آبان ماه سنه پنجم جلوس جهانگیری که سن مبارک این بلند اقبال بعقد عشرين عشرت آئین رسیده بود - مجلس بهشت آئین طوی زلف در منزل سعادت محمل علیا حضرت مریم مکانی والدۀ ماجده حضرت جهانگیر که بدولتخانه برکت پیوند پیوسته بود انعقاد پذیرفت - و در اسعد ساعات مقارنه ماه با خورشید و مقارنه برجیس بنهائید وقوع یافت - چون ازین فرخنده منزل بشرف محل آن بلند اقبال که متصل دولتخانه اشرف واقع است - و دریغلا بذابر فرموده آن عالی مرتبت درین گل زمین عمارت سپهر مرتبه اساس یافته بود انتقال شریف روی داد - ازین رو بتازگی رشک شرف خانه مهر انور گشته مغزلت منازل ماه منیر پذیرفت - حضرت خلافت مرتبت بدین محفل نشاط تشریف قدوم ارزانی داشته یک شبان روز از پرتو حضور مفیض النور باعث آرایش بزم عشرت - شب ازدیاد مواد سرور و بهجت گشتند - و حضرت شاه بلند اقبال نفایس پیشکش کشیده از وفور درم و دینار که برسم نذا، آسا بام و در روزگار را در افشان زر گرفتند - از دولت سرای سعادت تا درگاه دربار گردون - در اقمشد رشک فرمای پند زریفت و غیرت افزای قصب سیمکش ماه بود

حسب الامر اقدس بطریق پا انداز گسترده روی زمین را روکش فلک اطلس گردانیدند *

افزون درین مقام بذابر تفویض ذکر مظفر حسین میرزا به بیان حسب و نسب میرزا و اتیان سبب استسعاد بدین دولت عظمی می‌پردازد - آن والا نژاد خلف سلطان حسین میرزا ابن بهرام بن شاه اسمعیل است - و چون ولایت قزوین را در سال سیوم جلوس اکبری محمد خان قلاتی حسب الامر بشاه طهماسب داد - شاه بسلطان حسین میرزا^۱ [برادر زاده]^ع خود تفویض نمود - و روزگار میرزا در سال بست و یکم اکبری سپری شده ازو چهار پسر ماند - مظفر حسین میرزا و رستم میرزا و ابو سعید میرزا و سنجر میرزا - از آنجا که وفاق میان اخوان باوجود عدم توافق آرا و تخالف آهوا کمتر اتفاق افتد چه جای آنکه پای ملکی و ولایتی در میان باشد - لاجرم هنگامه نفاق گرمی پذیرفته رفته رفته بغریب و افساد نا دولتخواهان التهاب شعله فساد اشتداد یافت - و سرانجام کار چون انصرام معامله و فیصل امر جز بقطع و فصل شمشیر بران دست نمی‌داد - لاجرم تیغ بر روی هم کشیده مکرر بر یکدیگر زدند - و بهم در آویخته از طرفین خونها ریختند - و در عین زد و خورد نخست رستم میرزا بذابر کار فرمائی سعادت و راهمائی بخت ره بوادی به اندیشی برده در ماه مهر سال سی و هشتم جلوس اکبری با برادر خود سنجر^۲ چهار پسر خود مراد میرزا و شاهرخ میرزا و حسن^۳ سپاهی قزلباش بموطن دولت نامتناهی رسید - و تکریم درباره او بظهور آورده بتفویض حکومت^۴ بلوچستان به منصوب پنجهراری پنج هزار

سوار مقرر ساختند - و متعاقب او ابو سعید میرای مذکور نیز در اسفندار
 هجدهمین سال بدربار سپهر مدار رسیده نهایت رعایت یافت - چون خبر این
 مراسم بی پایان به مظفر حسین میرزا رسید - و از قرب و جوار میرزا رستم که
 در مقام انتقام بود استخلاص قندهار را که باستظهار عساکر ظفر آثار دور از
 راه نبود نزدیک بکار یافت - لاجرم بذایر آموزگاری سعادت و ترغیب
 و ترهیب امید و بیم که هر یک علت ارتکاب امور عظیمه اند - بمقام خیر
 اندیشی خویش آمده نخست والدۀ خود و بهرام میرزا پسر کلان خود را
 بخدمت فرستاده اظهار اراده آمدن نمود - چون فرستادگان رسیده مقصد را
 بعرض اعلی رسانیدند - آنحضرت میرزا بیگ قدیمی را با منشور عاطفت
 آمیز رغبت آموز ارسال داشتند - میرزا از در تعظیم و تکریم در آمده
 باستقبال آن بار نامه مباحثات ب آمد - و از راه اظهار کمال ارادت و عقیدت
 روی زر و سر منبر آن خطه را از سکه نام و خطبۀ القاب سامی آنحضرت
 نور اندود و سعادت آمود نمود - و بشاه بیگخان که از جانب آنحضرت
 نامزد حکومت آن حدود شده بود - قلعه را تسلیم نموده خود با سه پسر
 دیگر حیدر و القاس^۱ و طهماسب و ده هزار خانه زاد قزلباش رو بدربار
 گیتی مدار آورده پنجم شهر یور سال مذکور بانجمن حضور پهنور رسید -
 و بعد اسب عراقی و دیگر تحف و نوادر برسم راه آورد از نظر انور گذرانید -
 از آنجمله مار مهری بود که چون آنرا بر موضع گردش مار بستندی بحرکت
 در آمده همگی زهر را از بدن مار گزیده کشیدی - و ازین راه دفع غایله سم
 نموده علت شفا گشتی - مجمل با سائر فرزندان و همروان مورد مراحم
 بی منتها گشته به منصب پنج هزاری و جاگیر سنبهل^۲، بزی شد *

ذکر نهضت جهانگیر بادشاه بازدا از نشاط اندوزی به صید گاه باری و ظهور سبکدستی از بادشاهزاده خرم در انداختن شمشیر بر شیر

چون بتاریخ آذر ماه سنه پنجم جالوس جهانگیری آنحضرت متوجه صیدگاه باری گشتند - بحسب اتفاق روزی در اثنای شکار یوز که تا آخر آن روز کشیده بود جمعی از قراولان معروض رای اشرف گردانیدند - که درین نزدیکی تقومند شیخی قوی هیکل خفته که همین ساعت سر پنجه صوت بگوزن افکنی برگشوده نیمی از آن شکار بکار برده - چنانچه از غایت سیری سست آهنگ و گران خیز است - درین صوت صید آن بی غائله آسیب قراولان و گزند پیداکان دست می تواند داد - و از آنجا که شغف جهانگیر بادشاه و شاه شیر شکار بشکار شیر بود - بی تهیه مایحتاج این نوع صید که عبارت از حلقه فیلان و اجتماع اهل جرگه است عنان بشتاب سپرده بشاه بلند اقبال رکاب برکاب متوجه آن سمت شدند - چون در شکارگاه هیچکس را اندازه آن نیست که بی رخصت حاضر شود - بظاهر قرارداد معهود بجز راجه رامداس و انوپ رای خواص و اعتماد رای و حیسات خان و معدودی چند از خدمتگاران و میر شکاران دیگری از همراهی رکاب سعادت کامیاب نبود - چون پله بندوق نزدیک رسید شیر بحکم غلبه هواس طبعی از مهابت شیر فرار پذیر از مشرق زمین برتوسعادت بر زمین گستردند - سه یله ایستاده شدند - آنکه بآهنگ

شیر افگنی در مقام تفنگ اندازی شده بندوق قدر انداز را قضا نفاذ فرمودند - و آن اژدهای دمان شعله نشان در یک نفس سه مرتبه از صدمه فزاینده آتش افروز بافسون طرازی پرداخته دل از ذخیره خاطر انتقام کش کین توز خالی ساخت - چون بمقتضای قضا و قدر اجل جانور در آن وقت مقدر نبود دمی چند در بند عقد تأخیر شد - لاجرم بالفعل صید آن مقدر نگشته در هر سه مرتبه تأثیر انداز تیر که مانند سهام صائبه تقدیر خطا پذیر نبود ظهور نیافت - چنانچه تیر اول نرسید و ثانوی کارگر نیامد - و درین مراتب آن اهرمن سرشت مطلقاً وهم و هراس بخود راه نداده از جا در نیامد - مگر در انداز سیومین که این مرتبه از صدمه تفنگ خشمگین گشته حمله آور شد - و با هیبت و سطوت تمام آهنگ میرشکاری شاهین در دست نموده چون اجل بر آن شد و تیز خود را بدو رسانید - و آن اجل رسیده را از صدمه سر پنجه صولت بر خاک هلاک افکنده باز بجای خود رفت - درین حال حضرت خلافت مرتبت باوجود تنگی وقت از غایت اهتمامی که درباره شکار شیر داشتند بی نیل مقصود تجویز مراجعت نموده چند گام پیشتر رفتند - و شاه بلند اقبال در دست چپ آن حضرت با دلی قوی ایستاده شدند - و راجه رامداس نزدیک ایشان و حیات خان و اعقباد رای بجانب دست راست قرار گرفتند - و کمال قراول در عقب ایستاده بندوق پر میکرد - چون در اثناء رسانیدن ماشه آن دیو نژاد بقصد حضرت خلافت مرتبت از جا در آمد و تیر کاری نیفتاده از پیش روی او در گذشت - از آنجا که نگهبان حقیقی برگزیده نظر عنایت خود را در هر حال از آسیب عین الکمال نگاه می دارد - آن اهرمن نهاد در کمال خشمگینی و قهرناکی متوجه آن حضرت نشده بسوی انوپ رای خواص که پایه بندوق در دست داشت روی آورد - آن قوی را آن ترزل

بخاطر راه نداده سر راه برو گرفت - چون حسب الامر اقدس مقرر است که سپاهیان در شکار شیر حربی بکار نبوند - چنانچه هیچکس یارای آن ندارد که جمده و خنجر نیز بر کمر داشته باشد - ناچار چوبی که در دست داشت برو انداخت - و آن در غایت خشمناکی با سرعت صرصر و صولت اژدر از جا درآمده بگرمی آذر و تندی تغدر برو حمله آورد شد - انوپ رای از صدمه آن انداز به قفا باز افتاد و شیر او را در زیر گرفت - چون او دستهای خود را بحماییت سائر اعضا سپر بلا ساخته بود - نخست هر دو ساعد و سر پنجه رای مذکور درست در یکدیگر شکسته از کار انداخت - چنانچه نزدیک بود که یکباره کار او را تمام کند - درین حالت شاه پلنگ افکن شیر صولت که شانه شیر را بمنظر انور درآورده انداز شمشیر انداختن داشتند - چون تیغ شعله آمیغ را جواله نمودند ناگاه در عین فرود آوردن نظر باریک بین دقت نگر بر انوپ رای افتاد که از هول جان یکدست خود را که جراحت تمام بدان رسیده بود از کام شیر بر آورده بر شانه او حمایل کرده - در آن قسم وقت نازک دست مبارک را از نظرگاه نخستین نگاه داشته در همان گرمی به نیروی سبکدستی انداز کمر شیر نموده تیغ صاعقه تاثیر را فرود آوردند - و باوجود آنکه در آنحالت خوبشتن داری بظهور رسانیده حفظ خود نموده بودند - و ازین رو ضربه را آن مرتبه نیرو که اول داشت نماند - از کمال تاثیر ضرب دست و زور بازو زخم مفکر بدان اهرمن پیکر رسید - و راجه رآمداس نیز ضربی زد - و از آسیب جراحتهای مفکر سراسیمه گشته فیم گشته روگردان شد - و قضا را در باز گشتن بصالح نام چراغچی برگشته بخت که ریزش به شب انجامیده در آن حال شمعی افروخته بحضور پرنور می آورد بر خورد - بمجرد رسیدن باد صدمه پنجه آن بالای ناگهان بدین اجل .
 ۱- عمرش چنان فرو مرد که همانا از حیات هرگز بر فخرورده

بود - درین وقت بادشاهزاده بلند اقبال از کمال نگرانی باحوال حضرت خلافت مرتبت متوجه خبرگیری شدند که مبادا از چشم زخم حوادث روزگار آسیبی بدشمنان آنحضرت رسیده باشد - اتفاقاً بندگان حضرت نیز ملاحظه سامی از رهگذر آن بلند اختر اوج اقبال داشته در مقام تجسس احوال بودند - که درین حال آن سرور بخدمت رسیده خاطر مبارک آن دو سپهر دولت از جانب همدیگر بجمعیّت کلی گرانید - مجعلا چون آن دو نظریافته حفظ و حراست نگهبان حقیقی از سلامت یکدیگر نیایشگریدها بدرگاه یگانه ایزد دادار نمودند - حضرت شاهنشاهی پای سریر آرای در رکاب یکران کامرانی آورده برین سرخانه چشم رکاب زرنگار را بقازگی روکش چشم خانه ارباب بصایر و ابصار نمودند - و یکبارگی بارگی سوار کار آن نیم کشته را به ضرب بندوق تمام ساختند - آنگاه قرین دولت و سعادت معاودت نموده متوجه مخیم اقبال شدند - و درین حال حیات خان و راجه رامداس که از کماهی حقیقت آگاهی داشتند کیفیت احوال از قرار واقع بهسماع جاه و جلال رسانیدند - حضرت خلافت مرتبت بر جرأت و جلالت و سبکدستی و دقت نظر آن والا فطرت در تازیکی آفرین خوان گشته بعد از ادای سپاس گذارگی حضرت باری بدعای روز افزون جاه و جلال شاه بلند اقبال رطب اللسان شدند *

درین آوان که عبارت است از روز پنجمشنبه نوزدهم مرداد ششم سال تارنخ جلوس جهانگیری مطابق دوازدهم جمادی الثانی سنه هزار و بیست و هجری که شبستان انور شاه والا قدر بنابر فروغ قدوم نور ظهیر نیک اختر صبیله کریمه ستوده سیر مظفر حسین میرزا صفوی مشرقستان انوار عذایت ایزدی شده بود - حضرت خلافت پناهی بر سبیل مبارکباد طابع ثمره پیش رس این نوفرال دولت بی زوال بمنزل اقدس قدوم برکت لزوم

ارزانی داشتند - و سایر پردگیان سراق عفت را نیز طالب نموده به بسط انبساط پرداختند - و آن کریمه نامور^ع [حورا] پیکر را به پرهیز بانو بیگم مسمی ساخته حسب الاستدعای والد ماجده بحضرت آن مولود مسعود را به فرزندی ایشان دادند *

درین ایام خجسته انجام جشن نوروزی بآئین هرساله آذین پذیرفته - مربی عالم یعنی نیر اعظم در تاریخ روز در شنبه پنجم ماه محرم الحرام سنه هزار و بیست و یک هجری بشرف خانه حمل انتقال نموده سال ششم از جلوس جهانگیری بمبارکی و فرخندگی آغاز شد - درین تاریخ دو هزار و دو نفر بر منصب آنحضرت افزوده تسایم ده هزار و دو نفر بر منصب و در نوروز آینده سال هفتم جلوس باز دو هزار و دو نفر بر منصب آنحضرت افزوده از اصل و اضافه دوازده هزار و پنج نفر بر منصب مقرر نمودند *

بیان انعقاد فرخنده محفل عقد همایون فال
و ترتیب انجمن جشن قرآن السعدین جلاله
و جلال یعنی زفاف حضرت شاه باند
اقبال بستر عصمت و خدر عفاف
نواب قدسی نقاب ممتاز الزمانی
صبیه رضیه نواب آصف خان

از آنجا که همواره کار پردازان کارخانه قضا در عالم بالا مصالح نظم و نسق امور جهان بر وفق اراده مهیا و آماده می سازند - و پیوسته

دستیاران والا کارگاه قدر در عالم دیگر اسباب مایحتاج معاش و مواد ضروریات معاد جهانیان ساخته و پرداخته می دارند - بذابر آن این فرخنده پیوند همایون ارجمند که در روز ازل حسن انتظام یافته بود - در تاریخ روز جمعه نهم ربیع الاول سنه هزار و بیست و یک هجری مطابق بیست و دو اردی بهشت ماه سال هفتم از جلوس اقدس بظهور پیوست - و بدین وسیله راس المال امانی و آمال و سرمایه رفاهیت احوال و فراغ بال عالمیان دست بهم داد - چنانچه امروز دلیل آن از وجود مفیض الجود چهار شاهزاده بلند اختر کامگار والا که هر یک زینت صفحه روزگار و قره العین ابتدای همه دیار و موجب انتظام نظام چهار رکن جهان و سبب امن و امان شش جهت زمین و زمان اند - مانند روز پیدا و چون آفتاب عالم تاب روشن و هویدا است - به نحوی که برکات آثار آن تا روز قیامت بروزگار و ابتدای روزگار خواهد رسید - و میامن نذایم آن تا یوم القیام باعث رونق چار بازار عالم و موجب قوام معاملات دار السلطنة آدم خواهد گردید - و در آن فرخنده ساعت که مجلس این عقد ازدواج مقدس میانه سعد اکبر فلک خلافت کبری و زهره زهرای آسمان عفت در دار الخلافت عظمی شریعت غرا منعقد می شد - هن مبارک شاه جهان بخش جوان بخت که افشاء الله تعالی امتداد بقای آنحضرت تا انتهای مدت روزگار برسد - بر بیست سال و یکماه و هشت روز شمسی و بیست سال و یازده ماه و بیست و یک روز قمری رسیده - و از عمر شریف آن ملکه دهر و مهین بانوی عصر نوزده سال و بیست و یک روز شمسی و نوزده سال و هفت ماه و بیست و پنج روز قمری منقضی شده - و از زمان خواستگاری تا این زمان پنج سال و یکماه و پنج روز شمسی سپری گشته بود - بالجمله در آن روز سعادت افروز همایون بزم طوی بمبارکی و خجستهگی در منزل شریف عضد الخلافت

العظمیٰ مختار الملت و مومن الدوله آصف خان که در آن آوان بخطاب
اعتقاد خان مخاطب بود قرار یافت - و بدستوری آن دستور العمل دیوان روزگار
کار پردازان نیکوکار تهیه جشن و سرانجام آن بر وفق دلخواه هواخواهان
کردند - و بساط شادکامی و خرمی بکام خاطرهای موافقان گسترده - در آن
هنگام عیش افزا که باد بهیغمی و هوای خورمی نشه بخش دماغ عالمی
شده بود - و ساحت آن محفل عشرت از گلگشت پری رویان رشک فرمای
صحن گلستان ارم و غیرت افزای عرصه فردوس اعظم گشته - سلیمان روزگار
یعنی بادشاه فلک افتدادر بنابر افزایش درجه سرافرازی آن آصف صفات
بدین انجمن شادمانی تشریف آرزائی فرموده از زیور قدوم انور زینتی دیگر
بر آذین آن جشن بهشت آئین بستند - و بکام دل بر مسند عیش
و کامرانی همه بوسم شگون و مبارکبادی ابواب نشاط و شادی بر روی
خاص و عام کشودند - چنانچه فراغ خاطرها از فروغ شگفتگی جهانی را
در پیرایه نور و سرور گرفت - و صفحه زمین چون ری صاحب دلان کشاده
پیشانی گردید - رامشگران نیز بمقتضای عام سازها راست کردند و سرود
گویان و پای کوبان راه خردمندان زدن گرفتند - از پهلوی لطافت
حمایل های یاسمن برودش خوب رویان خرمی گل گشته روکش صحن
گلشن و فضای چمن شد - و از بالای طراوت گلدستهای چنپا و سیوتی
شوریده بلبل شیدا از عشق گل سوزی و سوخته بدوری گلستان ساخت -
درین هنگام که هنگامه داد و دهش گرمی داشت و روزگار ادای حق
مقام می نمود - اهل زمانه را بهانه خویشدن کامی و خودرایی بدست افتاده
داد کامرانی دادند - و از گردون گردان گرد عمر رفته و آینده گرفتند - چون
از مراسم این ایام سعادت فرجام فراغ کلی - حاصل شد و روزی چند ازین روز
نیک اختری و بهروزی منقضی گشت - حضرت شاهنشاهی با سیر حجاب

گزینان حجلهٔ فصمت و جمله پرده نشینان سوادق عفت پرتو انوار قدوم بهجت لزوم بر منزل سعادت محفل شاه بلند اقبال گسترده - و حسب الحکم آنحضرت سامان طرازان کارخانهٔ سلطنت بتازگی جشنی جهان آرا آرایش پذیر ساختند و قبهٔ بارگاه رفعت باوج طارم مهر و ماه برافراشتند - و حضرت خلافت مرتبت در آن محفل عیش و کامرانی یک شهبان روز همت والا نهمت بر بسط بساط انبساط و گستردهٔ مسند عیش و نشاط گماشتند *

بالجمله محامد ذات و صفات آن کریمهٔ دودمان مکارم اخلاق و کرام اعراف اعنی نواب قدسی نقاب در نظر انور قرة العین سلیمان زمان بمثابة جلوهٔ ظهور نمود - و بعدی دقایق آداب شناسی و مزاجدانی و مراتب خدمت گذاری و پرستاری آن ملکهٔ ملک شیم باعلی درجات استحضار رسید - که آن ممتاز طبقهٔ نسوان جهان و سرافراز حوران جنان را از سایر مخدرات شبستان دولت برگزیدند - و بنا بر شیوهٔ ستودهٔ والا خداوندان این دولت کدۀ عظمی که مهین بانوان حرم سرای خلافت کبری را بخطابی والا و لقبی شایسته اختصاص می بخشند - تا نام نامی ایشان زبان زد خاص و عام نشود - آن علیا جناب را باین اعتبار ممتاز محل بیگم خطاب دادند - و درین کارنامهٔ گرامی هر جا زبان خامهٔ وقایع نگار ناچار بایراد اسم سامی آن انسیهٔ حورا نژاد جرأت نماید بعنوان نواب ممتاز الزمانی ممتاز محل بیگم تعبیر خواهد نمود *

در سال هشتم جلوس جهانگیری مطابق سنه هزار و بیست و در هجری که آغاز ابتسام غنچهٔ گلبن - جاه و جلال حضرت شاه بلند اقبال بود - از سرابستان دولت آنحضرت - و حرم سرای سعادت نواب ممتاز الزمانی نوگلی - ر چار چمن وجود بشگفته جبینی غنچهٔ امید و خندهٔ رویی

سپیده دم عید روی نمود - چون این فرخنده ولادت سراسر سعادت از سر نو جهانی را بشگفتگی آورده به تازگی عالمی را طرب و نشاط و بهجت و انبساط آموخت - حضرت خلافت مرتبت با سایر مسند گزینان حرم سرای خلافت بغابر رسم تهفیت ظهور این نوباوه مقدس و میوه پدش رس که ثمره پیدوند تازه نخل سرابستان دولت و اقبال با نوفال ریاض جاه و جلال بود - بمنزل همایون آنحضرت تشریف قدوم اشرف ارزانی داشتند - و آن حضرت محفلی عالی و بزمی دلکش مرتب ساخته بمراسم پا انداز و لوازم نثار و پیشکش پرداختند - و کفار و برنثار چینان را چون جیب غنچه و مشت صدف سرشار زر و لبریز گوهر گردانیدند - و مبالغی گرانمند بصیغه نذر از نظر انور گذرانیده التماس نام نمودند - حضرت خلافت مرتبت آن فرخنده اختر برج اقبال را بحور النساء بیگم نامور فرموده بعفایت خاص فرزند خواندگی خویشتن که اقصی مراتب دولت جاودانی است اختصاص بخشیدند *

بیان موجبات نهضت موکب جاه و جلال جهانگیری بهمعنائی شاه بلند اقبال بصوب دار البرکت اجمیر

چون بعد از سانه ناگزیر حضرت عرش آشیانی جلال الدین محمد اکبر بادشاه که کم فرصتی خسرو آشفته رای حضرت سلیمان مرتبت را بر تق و فلق و کشاد و بست معاملات ممالک محروسه چه بحد رخفه ولایات دور دست مجال نداده بفروشانندن شعله آتش فتنها که برانگیخته و افروخته بود اشتعال داشتند - در خلال این حال خللی در مملکت جنوبی پیدا شد - تفصیل اجمال مذکور آنکه در عین این حال دنیاداران دکن از فرط کوتاه

نظری بل بغا بر کمال بی بصری که لازمه کهن دار دنیا و فساد انگیزی و فتنه گری که خاصیت دیرینه گیتی است - خلع ربقه اطاعت از رقبه انقیاد نموده سر به تمر و عصیان بر آوردند - بلکه برین معنی بسند نموده خلیع العذار و مطلق العنان به ترکناز در آمدند - خاصه عذیر حبشی سیاه بخت تیره رای فرصت غنیمت شمرده از تپاه اندیشی و کم فرصتی که ناشی از طغیان مذهبی و ناقص فطرتی او بود - دست تصرف به اکثر محال بالا گهات که با اولیای دولت ابد پیوند تعلق داشت دراز کرد - و عبد الرحیم خانخانان سپه سالار دکن و خاندیس و برار از آنجا که همواره انداز گرمی هنگامه سپاهگری داشت - و ازین رو به فتنه پرستی و شورش انگیزی تهمت زده خاص و عام بود - همانا از آن راه عذاب بالا دویهای عذیر نگرفت - و در هیچ مرتبه لگم تیز جلونی و فراخ روی های آن زیاده سر پی نبرد - لاجرم فتنه او آهسته آهسته چنان بالا گرفت و رفته رفته کارش بجای کشید که خانخانان به عجز گرائیده از چاره گری فروماند - و ناچار بوسیله عرضداشت های پی در پی درخواست مددگاری نمود *

چون دقایق حقیقت این معامله بر رای جهانکشی هواخواهان دولت روز افزون بدرجه وضوح پیوست - بی توقف از موقف خلافت کبری فرمان قضا جریان در باب تهیه عسکر ظفر اثر بحلیه نفاذ آراستگی یافت - و لشکر گران سفک که سرداری آن نامزد سلطان پرویز و اتالیقی و کارگذاری یساق بر جعفر بیگ آصف خان مقرر شده بود بآهنگ تسخیر دکن و تادیب دکنیان تجهیز یافت - و راجه مان سفک و امیر الامرا (۱)

(۱) اینجا از امیر الامرا شریف خان مراد است که در زمان جهانگیر بادشاه بمده وزارت سرفراز بود - اقبالنامه جهانگیری - صفحه ۳۰۷ طبع ایشیاٹک سوسائٹی بگاله *

با بسی از سرداران نامدار به کومک تعیین پذیرفتند - و خزانه گرامند با فیلان کوه پیکر نبرد آزموده کار زار دیده سرمایه استظهار سپاه نصرت آثار شد - و در همان روز رایت فیروزی آیت بدان سمت ارتفاع گرفت - چون آن عزیز مصر بی جوهری که کنعانی قحط وقوف و معامله فهمی و زندانی قید اوامر و نواهی نفس اماره و طبع زیان کار شده خود را گرفتار مستلذات نفسانی و ملایمات قوای حیوانی داشت - چنانچه مطلقا مالک نفس خویش نبوده در بند تذاول مغیرات و تجرع مسکرات خصوص مداومت شراب مدام و ملازمت سعاد و ندام بود - و این معنی که در حقیقت علت ضعف دماغ و باعث بی پروائی است به نحوی برو غلبه داشت که از فرط عدم مبالاة اکثر اوقات مست و در خواب بی خبری و سبکسری بود - لاجرم درین مرتبه نیز اثری بر مراتب تهیه جود و تجهیز عساکر نا معدود متوقف نه شد - و بیهوده همگنان نقد وقت بزبان برده غنیمت فرصت از دست دادند - و نه تنها از این معنی کاری پیش نرفت بلکه سرمایه چیره دستی خصم از آن افزوده ماده خیره چشمی غنیم آماده گشت - چون از کماهی احوال بدربار اعلی آگاهی رسید خان اعظم و خان جهان و مهابت خان و عبدالله خان از ارکان دولت عظمی که هریک براسه کار اقلیمی سر میخوانستند نمود - و فی نفسه قدرت بر کار فرمائی لشکری و کار گذاری کشوری داشتند باستعداد تمام متعاقب یکدیگر بامداد ایشان تعیین یافتند - مجملا بآنکه درین نوبت ازین عالم لشکری دست بهم داده بود که تسخیر عالم را کفایت میکرد - چون سرگروه از کار فرمودن سپاه عاجز آمده ایشان نیز ازو حسابی بر نمی داشتند - و درین میانه هنگام نفاق امرا بایکدیگر نیز گرمی داشت - ناچار درین نوبت هم کاری از پیش نه رفت با آنکه

چند کثرت لشکر ببالاگهات بردند - در جمیع کرات بی ذیل مقصود با بدترین وضعی مراجعت نمودند - و در هر مرتبه باوجود کثرت عدد و عدت اولیا و قلت اعدا و با عدم سپاهگرمی اعدا علت مزید علت شده باعث افزونی نیروی غنیم گشتند - چنانچه از این حرکات ناقص ماده سودای زیاده سرچی دکنیان به نحوی ازدیاد پذیرفت - که درین یورش بیشتر از پیشتر سرگرم پیش رفت کار بغی و عذاب شدند و از سر نو طریق فتنه و فساد فرا پیش گرفتند - و در عرض این آمد و رفت که مکرر وقوع یافت جرات و جسارت دیگر اندوخته رفته رفته پیشتر آمدند - و پای از حد گلیم کوتاه خود دراز کرده همگی بالاگهات را به تحت تصرف در آوردند - چون درین نوبت سامان و سرانجام این مهم کامیابغی شده بود و پرداخت احوال اشکر بواجبی نموده - معینا چنانچه بتکرار سبق ذکر یافت از بی نفسی سردار و ناسپاسی سپاه و حق ناشناسی امرا کاری ساخته نه شد - و این معنی بر خاطر مبارک حضرت خلافت پناهی بغایت گرانی نمود - و پیش رفتن این مایه زیادتیی از آن گونه فرومایه کم پایه بر همت عالی نهمت آنحضرت زیاده از حد حصر و عدد و بیش از مقدار قیاس و شمار دشوار آمد - لاجرم در خاطر مبارک قرار دادند که خود بنفس نفیس بر سبیل زیارت روضه منوره و حظیره مقدسه حضرت خواجه معین الحق والملت والدین به سوی دار البرکت اجمیر نهضت نموده چند ے در آن خطه پاک توقف فرمایند - شاید که نظریه نزدیکی آن حضرت امرا شرم حضوری منظور دارند - و از کار خود نیز شماری گرفته حسابی از کار فرمائی خود بردارند - و سلوک طریقه حق شناسی فرا پیش خویش داشته همت بر سرانجام کار ولی نعمت خود گمارند - و مهم رانا که از عهد حضرت عرش آشیانی اکبر بادشاه باز باوجود امتداد مدت جهانگیری و جهانبنایی آن بادشاه

کشورکشا گیتی ستان که بنائید آسمانی معزید و بتوفیق و تسدید ربانی موفق و مسدد بودند پرداختی بواجبی نیامده بود همواره سرانجام آن پیش نهاد خاطر مملکت ناظر بود - و آن نیز محرک این عزیمت صائب آمده بزبان مبارک آوردند که نخست مهم رانا از هر راه که رو دهد صورت داده آنگاه بفراغ بال و درستی تدبیر با لشکر گران سنگ از آنجا یکسر متوجه تسخیر کشور دکن و قذیبه آن گره آشفته مغز سبک سر شوند - بالجمله چون این در مطلب عمده پیش نهاد همت خدا داد بود عزم نهضت اجمیر را بحلیه جزم آراستند - و در تاریخ دوم ماه شعبان سنه هزار و بیست و دو هجری مطابق بیست و چهارم شهریور سال هشتم از جلوس اقدس جهانگیری موبک مسعود با فرخندگی تمام متوجه آن سمت شد - چون بظاهر آن بلده رسید گرد قدوم انور توتیای دیده اولی الابصار آن دیار گردید - از موضعی که قبله روضه مقدسه حضرت خواجه بنظر اقدس در آمد - بنابر پیرومی طریقت حضرت عرش آشیانی و نظر بملاحظه مراسم آداب زیارت مشاهد متبرکه تجویز سواری نه فرموده فرود آمدند - و از نقش پای مبارک سرمایه مباحثات آن سرزمین بل روی زمین آماده ساختند - و باین روش فیضیاب فوز زیارت مزار مفیض الانوار آن قبله احرار گشته اکتساب انواع فیوضات آسمانی و اقسام برکات جاودانی نمودند - و باعطای صلات و صدقات و وظایف و نذر که وظیفه زیارت این بقاع خیر است ادای حق مقام فرمودند - و چون اسم مبارک آن تاج تارک اولیای کبار اعنی خواجه بزرگوار بطریق تقریب ذکر یافت - لاجرم مجمل نسب و نسبت و نمودار اخبار و آثار آنحضرت را از مبادی سلوک طریقت تا منتهای وصول به حقیقت بنابر حصول تبرک و تئیم و شادابی ریاض سخن بر طبق پیمایش طریق ایجاز بزبان صدق بیان کلک وقایع پرداز

و خامه بدایع طراز می دهد - مولد انور آن سرور در دارالملک سجستان است که معرب سیستان باشد - و منسوب بدان کرده سجزي و سجستاني نیز گویند - و آن حضرت بغابرین اعتبار بسجزي معروف اند - اسم والد بزرگوار آن مرشد ابذی روزگار خواجه غیاث الدین حسن است و منشاء آن والا جذاب خاک پاک خراسان - در اوائل طلب بوساطت جاذبه شیخ ابراهیم قفدزي که در آنوقت پیشوای مجذوبان عهد بود تن به کشش این کمند در دادند - و بذابر پروانگی آن شمع جمع اصحاب درین انجمن بار یافته باعتبار عقد بیعت بآن واسطه العقد اولیای عظام از انتظام در سلک سلسله الذهب اهل سلوک و وصول اختیار پذیرفتند - آنگاه بارشاد شیخ مذکور بعد از سلوک طریق تجرید بیرونی روش ارباب تفرید نموده مردانه قدم در وادی^۱ [سیاحت ساحت]^ع ربع مسکون نهادند - و چندی در بخارا بحفظ قرآن کریم و تعلم تعالیم علوم ظاهریه نیز اشتغال داشتند - از آنجا خطه نیشاپور را وجه توجه ساختند - و در قصبه هارونیه از مضافات آن ولایت بخدمت شیخ عثمان هارونی که از مشاهیر اولیا است رسیدند - و مدت دو سال و نیم در آن بقعه اقامت نموده از آن مرشد سالکان حقیقت اکتساب آداب طریقت فرمودند - و در آن مقام بغابر پایمردی ثبات قدم بمقامات عالیه رسیده از دستیاری توسل بذیل ارادت جذاب عرفان مآب ابواب فتوحات بر روی روزگار خویش کشودند - چون از راهفرونی ارشاد شیخ مذکور دقایق سلوک این طریقه والا را بدرجه اعلی رسانیدند - حضرت شیخ خرقه اجازت که از جمله اسرار این طبقه علیه است بدیشان حواله نمود و اشارت اختیار سفر عراق عرب فرمودند - و آن عالی جذاب پای ادب بر راه

طلب نهاده در طی راه بخدمت شیخ الطایفه و دلیل الطریقه شیخ
نجم الدین کبری رسیدند - و قریب دو نیم ماه از فیض صحبت آن بدر سما
ولایت و نجم فلک هدایت راه بوادی عرفان برده انوار ایقان از پرتو مهر
رای انور آن سرور اقتباس نمودند - و آنگاه بموضع جیل که در اسفل مدینه
السلام بغداد واقع است شتافته مدت پنج ماه و هفت روز توقف نموده از
فروغ صحبت شریف عالی حضرت سید السعادات و منبع السعادات سلطان
العارفین و تاج الواصلین هادی طریق هدی سالک راه خدا شارب رحیق
تحقیق پیشوای هر فریق قطب الخافقین غوث الثقلین سید عبد القادر
جیلانی بغور سعادت درجهانی رسیدند - و چون بندگان شیخ از برکت لقای
مبارک آنحضرت بطریق طریقت که همانا هم خاصیت آب بقا است فیض
حیات جاوید اندرخته به نهایت مراتب کمال پیوستند - و از آنجا به بغداد
شتافته سعادت ملاقات شیخ ضیاء الدین ابو نجیب سهروردی دریامند - و بعد
از مراجعت این سفر به همدان رفته به شیخ یوسف همدانی رسیدند -
و از آنجا به صفاهان افتاده با شیخ محمود صفاهانی صحبت داشتند - و از
آنجا به تبریز رفته بشرف ملاقات شیخ ابو سعید تبریزی که از اعیان اولیا
بود مستسعد شدند - و از تبریز به سمت مهنه و خرقان شتافتند - و از آن راه
سفر استرآباد اختیار نموده بغور صحبت فیض بخش شیخ ناصر الدین
استرآبادی که از اعظام اولیا و مشایخ طریقت بود رسیدند - و از آنجا به
هرات تا سبزوار که بظاہر طریق تعزیت شهرت باستقرار دارد شتافته چندی اقامت
نمودند - و از آنجا به حصار شادمان و از آنجا ببلخ رفته مدتی مدید در آن
مقام بر سر خاک پاک شیخ احمد خضرویه مجاورت گزیدند - آنگاه از بلخ به

غزنین عبور فرموده در آن بقعه به لقای ^ع [شمس العارفین] شیخ عبد الواحد
 نائز شدند - و از آنجا آهنگ وسعت آباد همدوستان نموده در تاریخی
 فیض قدوم بدار الملک لاهور رسانیدند که ملک معزالدین سام غوری فتمح
 خطه پاک دهلی نموده و قطب الدین ایبک را از غلامان خاص خود آنجا
 بجانشینی خویشان نصب نموده باز بسمت تختگاه غزنین لوای مراجعت
 برافراخته در طی راه باجل طبیعی سفر آخرت گزیده بود - بالجمله در
 لاهور به صحبت شیخ حسین زنجانی رسیده و از آنجا توجه جاذب دهلی
 اختیار فرموده چندگاه در آنجا بسر برده - چون عموم اهل آن سرزمین
 بدیشان پی بردند از فرط آمد و رفت باعث تشویش خاطر و علت تکذیر
 مفای وقت آنحضرت شدند - لاجرم از کمال دوستی خمول و دشمنی
 شهرت رخت انتقال بکوشه دار البرکت اجمیر کشیدند - اگرچه چندی
 پیش از آن سکنه شهر اجمیر سعادت اسلام دریافته بودند لیکن اهل اطراف
 و نواحی آن ولایت همچنان بر کفر باقی بودند - درین اثنا میر حسین
 دلمی از سادات مشهد مقدس معروف به خذگ سوار از طرف قطب الدین
 ایبک که بعد از ارتحال ملک معز الدین در همدوستان لوای استقلال
 برافراشته بود - با لشکری گران سنگ بحکومت اجمیر و ملازمت حضرت
 خواجه نامزد شد - و او رفته رفته از پرتو امداد باطن انور حضرت خواجه
 معلّم اسلام و شعایر مسلمانان را در آن خطه پاک کامیابغی ظاهر
 ساخت - و اکثر عرصه آن سرزمین دلنشین را از غبار کفر و لوث شرک
 و انکار پرداخته اعلام اسلام در سایر مضافات و اعمال آن ولایت برافراخت -
 و حضرت خواجه را توطن در آن ملک خوش افتاده رحل اقامت

افگندند - و در سن نود سالگی سالک طریقت صاحب شریعت شده تاهل اختیار فرمودند - و هفت سال دیگر شعار حیات مستعار داشته همت والا بر اکمال سالکان و تکمیل مستکملان آن ولایت گماشتند - و درین مدت خطه اجمیر از فیض وجود شریف ایشان سعادت پذیرگشته منبع برکت بود - در روز ششم رجب سنه شش صد و سی هجری معجارت صوامع عالم بالا و اقامت سر منزل قرب ایود تعالی اختیار فرمودند - و از فیض ارادت و متابعت طریقه آن مرشد کامل سالکان اطوار بسی از اولیای کبار بدرجات عالیّه فایز گشتند - چنانچه مشهور است که شیخ شهاب الدین سهروردی نیز برکت صحبت ایشان دریافته اند - و بروایتی ضیاء الحق حسام الدین چلبی و شیخ اوحد الدین کرمانی در مبادی سلوک ایشان را در بغداد دریافته و چندی پیروی طریقت حضرت خواجه کرده خرقه خلافت از ایشان دارند - و تاج العرفاء الکبار خواجه قطب الدین بختیار اوشی کاکي که صفای روضه ایشان دهلی کهنه را تا ابد تازه و دارد از اعظم خلفای حضرت خواجه اند - و شیخ فرید الدین معروف به شکرگنج که خلیفه خواجه قطب الدین اند - بیک واسطه در بونه فیض ایشان گنجور خزاین حقایق و معارف شده اند - و شیخ نظام الدین مشهور باولیا از خلفای شیخ فرید الدین و حضرت شیخ نصیر الدین که به چراغ دهلی اشتها دارند - و همچنین شیخ برهان الدین ملقب به غریب که مرقد منور ایشان در دولت آباد دکن است - و سرور کشور حال و قال ملک الکلام حضرت امیر خسرو دهلی مشهور از مریدان سلطان المشایخ همگی بوساطت ارشاد ایشان فیض ایقان از سرچشمه عرفان یافته اند - و از پرتو انوار هدایت و دولت متابعت طریقت آن بهنمای طریق هدایت تا سر منزل وجدان پی برده به ساطات ولایت عرفان رسیده اند *

نهضت موکب جاه و جلال شاه بلند اقبال
 سلطان خرم حسب الامر حضرت جهانگیر
 بادشاه به تسخیر ولایت رانا امرسنگه
 وروزی شدن فتح و فیروزی یافتن
 به نیروی توجه کشور کشای
 آن ولایت

چون کاردانی حکمت کامله حضرت پروردگار جل برهانه آنوقت که
 صفحه هستی را نقش درستی نه نشسته بود و حقیقت معنی عالم
 صورتی نه بسته - بحکم صوابدید مصلحت و تنظیم امور دارالخلافه
 آدم برآمد هر امری دشوار و سرانجام هر کاری دور از کار بدرآمد روزگاری
 باز گذاشته - و حل هر عقده سر بسته را برای صائب رای در گره گیر تاخیر
 نگذاشته - لامحاله چون وقت آن کار در آید جمال آن امر بسر خود
 نقاب کشاید - چنانچه درینولا صورت فزع رانا که در آئینه خیال هیچ یک
 از سلاطین عظیم الشان هندوستان نقش نه بسته بود بچهره کشائی دولت
 بی زوال حضرت شاه بلند اقبال بر وجه احسن روی نمود - و بالجمله
 جمال شاهد اجمال این مقدمه در آئینه بدن نمایی تفصیل بدینگونه جلو
 انکشاف تام می نماید - که چون رانا که از رایان هندوستان در اصالت نژاد
 و قدم خانواده و فسحت ولایت و کثرت خیل و حشم امتیاز تمام دارد -
 در ایام جلوس همایون حضرت جهانگیر بادشاه نیز بدستور مقرر در مقام
 اطاعت نشد - و بر طبق سلوک طریق عهد قدیم بر جاده کفران و طغیان

مستقیم بوده ثبات قدم ورزید - و بتقدیم لوازم بغدادی اقدام نموده هم چنان بر اظهار نافرمانی و اعلان عصیان استوار داشت - و بغایر قرار داد دیرینه آن سلسله که بزعم باطل خود از اولاد نوشیروان دانند و دولت طبقه خود هزار ساله می شماری - باوجود تداومی مدت تطاول و تغلب ایشان برین سرزمین هرگز دریافت شرف حضور بادشاهان عظیم الشان این کشور اکبر نموده - بلکه پسر صاحب تیکه یعنی ولی عهد خود را نیز بخدمت نه فرستاده اند - چه عمده مزایای ایشان بر راجهای دیگر این اقلیم اعظم این است - که هر کدام بپایه رانائی رسند لازم است که از روی عجز و فوتفی پدش ارباب اقتدار سر فرو نیارده باشند - چنانچه رانا پرتاب که در زمان حضرت اکبر بادشاه باوجود امتداد دت جهانگیری و جهانداري آنحضرت به پنجاه سال کشید - پاس لوازم طاعت گذاری و وظایف فرمانبرداری نداشت - تا اینکه مکرراً آنحضرت لشکر ظفر اثر بر سر او تعیین فرمودند - و بعدی درین مهم جد و جهد داشتند که حضرت جهانگیر بادشاه را با راجه مانسنگه و چندی از اعظام امرا به تسخیر آن ولایت فرستادند - و هر بار که از انبوهی لشکر کوه شکوه و سخت کوشی سپاه نصرت آثار عرصه برو تنگ و کار بردشوار می شد - یغاه بشعاب جبال و تفکذاهای کوهسار برده در عقبیات سخت گذار و گزوههای دشوار کردار روزگار می گذرانید - و بوسیله اظهار اطاعت و انقیاد نتند فرصت بزیان داده بهمین طریق جان از و طئه هلاکت بیرون می برد - و سرداران موکب اقبال نیز از معویت مهم بدین معنی قناعت می نمودند - و لهذا درین مدت آن معامله پرده اختی بسزا نیافت و مقصود بروفق مدعا رو نمود - در آخر امر که کار بطول کشید و آنحضرت بر سر این معنی کمال ایستادگی داشتند - بغایر میانجی صوبگیون پسر خود همین رانا امرسنگه را بملازمت آنحضرت فرستاد - چون حضرت جهانگیر خود بنفس

رئیس متوجه پیدش رفت این مهم شده بودند - مع هذا صورت درستی بر نه
 برده بود - لاجرم نهایت مرتبه اهتمام در سرانجام این امر داشتند - چنانچه
 اول مهمی که بعد از جلوس اقدس پیش گرفته بانصرام آن برخاستند همین
 بساق بود - و چندین مرتبه عساکر نصرت متأثر به تسخیر آن ولایت تجهیز
 فرمودند - از جمله نوبت اول سلطان پرویز را با فواج بحر امواج باستیصال آن
 متخول ارسال داشتند بنحوی که سابقاً سمت نگارش پذیرفت - چون
 سرکرد آن کار دشوار زیاده از حوصله قدرت و اقتدار او بود در فتنه سلطان
 خسرو بمعاودت مامور شد - و بعد از فراغ آن معامله نوبتی دیگر مهابت
 خان را با لشکر گران سنگ بآهنگ افتراج آن ولایت فرستادند - و مدتی
 عبد الله خان او بک فیروز جنگ در آن ملک ترکنازی نمود - و چندی راجه
 باسو نیز در آن سر زمین بهر سو ترددی میکرد - و بذایر مقتضای مضمون
 مقدمه مذکوره چون تسخیر آن ولایت در بند تاخیر وقت بود - و در حواله نگاه
 روز ازل کشایش این عقد دشوار به گره کشایی رای گیتی آرای شاه بلند اقبال
 تقویض یافته - لاجرم هیچ یک کاری نساخته به غنیمت مراجعت
 ساختند - و درین وقت که وقت بر آمد این مطلب در آمده بود و حصول
 آن مرام از رهن تعویق روزگار برآمده - باوجود آنکه پیشتر بقصد تسخیر دکن
 بدار البرکت اجمیر تشریف آورده بودند نخست سرانجام این مهم را پیش
 نهاد همت والا نمودند - لاجرم بتاریخ ششم دی ماه الهی هشتمین سال
 جلوس جهانگیری مطابق چهاردهم ذی قعدة سنه هزار و بیست و دو هجری
 در ساعتی سعید که نظر یافته سعود آسمانی و اختیار کرده ربانی بود -
 شاه بلند اقبال را بتسخیر ولایت رانا رخصت دادند - و هزار سوار بر منصب
 آنحضرت افزوده دوازده هزار و شش هزار سوار دو اسپه سه سپه از اصل و اضافه
 سازند - و تشریف چاروقب زردوزی که گلهای مربع نیز بر آن دوخته

بودند و بر اطراف گلها مرواریدهای آبدار نصب نموده با چیده طلا دوزی ریشه و فوطه زربفت و علاقه مروارید و شمشیر مرصع و گهپوه^(۱) با پهلوانکتره مرصع مرحمت فرمودند - و دوسراسپ خاصگی یکی عراقی نامور با کوه پاره و دیگر راهوار با ساخت مرصع و فتح گچ نام فیل با ماده فیلی دیگر مزید عنایات ساختند - و بموجب تفصیل ذیل امرای نامدار در رکاب آن شاه نصرت شعار نامزد این مهم شدند - راجه سورج سنگه - سیف خان بارهه - تربیت خان - نوازش خان - کشن سنگه - راورتن هاده - رانا سکھراو - ابوالفتح دکنی - صلابت خان بارهه - سورج مل ولد راجه باسو - میرزا بدیع الزمان ولد شاهرخ - راجه بکرماجیت بهدوریه - میر حسام الدین انجو - سلیمان بیگ مخاطب به فدائی خان بدخشی لشکر - خسرو بی - سید حاجی - رزاق بی - دوست بیگ - خواجه محسن - عرب خان خوافی - سید شهاب بارهه - خان اعظم صوبه دار مالوه - فریدون خان برلاس - سردار خان برادر عبد الله خان صوبه دار گجرات با سزاوار خان برادر خورد - دلاور خان کاکر - خان یار بیگ - زاهد بیگ - و جمعی دیگر از امرا و منصب داران کومکمی دکن از جمله - راجه نرسنگه دیو بندیل - یعقوب خان بدخشی - محمد خان نیازی - حاجی بیگ اوزبک - غزنین خان جالوری - ناهر خان تونور - علی قلی خان - همت خان - شریزه خان - میرزا مراد ولد میرزا رستم صفوی - مجمله درین بوش قریب بیست هزار سوار کار آزموده جبار از همه جهت در رکاب ظفر نصیب نصرت فصاب شاه بلند اقبال سعادت تعین پذیرفتند - و در اسعد اوقات که اوضاع افلاک بر وفق مراد رو داده و انظار انجم متوجه انواع استسعاد افتاده بود - ماهچه اعلام ظفر فرجام بذام نامی حضرت شاه بلند اقبال که در معنی

(۱) یکی از آلات دکن است - خافی خان *

سمله سورۀ فتح و فیروزی است از رفیع یافت - و لشکر ظفر اثر با فلاوژی
 نائید ایزدی در رکاب نصرت انتساب آنحضرت بصوب ولایت رانا شتافت -
 و بعد از قطع مسافت مراحل چون دامن کوه آن سرزمین از پرتو قدوم
 انور و انوار مقدم سعادت گستر آن قایم مقام نیر اعظم ماندند گریبان مشرق
 خورشید مطلع نور ظهور گردید - درین حال جمعی از قزاولان که بخبرگیری
 فوج غنیم رفته بودند تنومند شیرینی چند اهرمن منظر در آن بیدیه دیده
 حقیقت را معروض داشتند - چون شغف خاطر اقدس بشکار شیر بسیار
 بود - بی توقف جهت تغال روزی شدن فتح و فیروزی همت والا نهمت
 بر عید آنها گماشته متوجه آن سمت گشتند - و بمجود وصول مقصد در
 اندک فرصت پنج قلاده شیر شکار شد - و آن روز ظاهر قصبه ماندل مضرب
 خیام بارگاه سپهر عتبه سدره مرتبه آمده نظاره تالاب محیط فسحت بسیط
 آب که در آن سرزمین سمت وقوع دارد - باعث انبساط طبع مقدس
 و نشاط خاطر اقدس گشت - و سیر اطراف آن کوثر آئین نال آئینه مثال
 موجب افراط اعجاب و اطراب آن فلک جذاب شده تمثال فیض مصور
 و عیش مجسم در مرآت الصفاء آب سیماب سیمایش^۱ [جهان] دما گردید -
 چون ازین قصبه سرحد ولایت رانا است و سلطان پرویز و مهابت خان
 و افواج قاهره که مکر به تسخیر ولایت آن مقهور نامزد شده هیچ یک
 از آنجا نگذشته بود قرین دولت و سعادت گذشتند - و منزل موهی
 که در دوازده کوهی اودی پور واقع است مخیم سرادقات اقبال شد -
 و ازین منزل پنج هزار سوار بسردگی محمد تقی بخشی که در آخر
 آن ب خطاب شاه قلی خان سرافرازی یافت نامزد شدند - که پیشتر

بکوهستان آن ولایت در آمده تاخت و تاراج و اسر و قتل اهل آنجا
 پیش نهاد نمایند - و خود بنفس نفیس اراده فرمودند که با سایر اردوی
 جهان پوی از عقب متوجه شده بمیان آنولایت در آیند - چون این معنی
 موافق صوابدید رای دولت خواهان نیامد - لاجرم بذابر استصواب راجه
 سورج سنگه خال والای حضرت شاه بلند اقبال که از ماهیت آن ملک
 و حقایق احوال اهل آنجا کماهی آگاهی داشت - و او نیز صلاح درین
 کنگاش نه دیده بود بعرض مقدس رسانیدند - که مصلحت درین است
 که جمیع عساکر نصرت متأثر یکبار بدرون این کوهسار نیایند چه درین حال بیم
 آنست که غنیم این معنی را غنیمت انگارد و از همه طرف در آمده
 سر راهها و گریوها را نگاه دارد - و درین صورت آمد و شد اهل اردو بازار و باز
 ماندگان لشکر در رسانیدن رسد و آذوقه دشوار شود - الحال مناسب وقت
 آنست که موکب جاه و جلال به سعادت و اقبال درین سرزمین توقف نماید -
 و ازین جا افواج قاهره بدفع آن مقهور نامزد شوند - آنحضرت که بتأییدات
 آسمانی مرئود و بتوفیقات ربانی موفق و مسدد بودند - مطلقاً درین باب
 بکنگاش صواب اندیشان عمل نه کرده بر عون و عون ایزدی توکل فرمودند -
 و اصلاً مصلحت دید اولیای دولت ابد پیوند را کار نه بسته مدار بست
 و کشاد معاملات بر اندیشیده ضمیر الهام پذیر نهادند - و در جمیع مواد
 بر کارسازی بخت ازل آورد اعتماد نموده سرانجام مهمات این یورش را
 بنا بر رای جهان کشای صواب آرای گذاشتند - و از آنجا که بمحض عنایت
 الهی و فیض فضل نامتناهی تدبیرات نائید پروردهای توفیق بر وفق
 تدبیر می باشد - همه جا مقاصد بکام هواخواهان بر آمده نقش مراد اولیای
 دولت ابد بنیاد درست نشین افتاد - و بالجمله اگرچه بحسب ظاهر
 این معنی مطابق مقتضای احتیاط و حزم نبود - لیکن آن مظهر اقتدار

ید قدرت که فائید پرورد عنایت^۱ [ازلی] و برآوردۀ عطفت حضرت پروردگار اند مطلقاً مقید بصلاح دید دولت خواهان نه شدند - و تکیه بر سد روئین توئل نموده به عروۀ وثقی توسل اعتصام جسته با ملتزمان رکاب سعادت قرین دولت و اقبال بدان کوهستان که هرگز لشکر بیگانه بر سبیل راه گذار آشنای آن سر زمین نگشته و سم ستور اجنبی برسم عبور قایم کوتاهش طرح آشنائی نیفکنده بود داخل شدند - چون پس از طی مراحل ظاهر اودی پور پی سپر فعال مراکب موکب اقبال شد - میدان چوگان که فضای است در کمال فسحت ساحت مضرب سراق اقبال آمد - قضبه مذکوره که نشیمن جای رانا است حادث کرده رانا اودی سنگه پسر رانا سانگا است - که باستظهار یک لک سوار با حضرت فردوس مکانی بابر بادشاه در نواحی چانده روبرو شده شکست یافت - و جد این رانا امر سنگه که حضرت شاه بلند اقبال به قصد استیصال او توجه فرموده بودند - چه پدر او که رانا پرتاب نام داشت پسر همین رانا اودی سنگه بود - و منازل که درین موضع اساس نهاده اودی سنگه مذکور است بعضی بر فراز کوهچۀ بنا یافته که بر سمت شرقی آن واقع است - و دیگر فشیمنها در میان کولابی بغیاد پذیرفته که بر سمت شمال این کوه سمت وقوع دارد و بدلال بجهله مشهور است - الحق بدیع آبگیری است بسیار دلپذیر و عذیم الذخیر در کمال پهناری و کشادگی و نزهت منظر و خوشی جا - و بر جانب جنوب آن میدان گاهی در غایت فسحت بجهت چوگان بازی ساخته بر گردا گرد آن دیواری سنگین کشیده - و در سه کروهی اودی پور تلابی دیگر اودی ساگر نام که از روی انتساب باسم بانی آن

واقع است - که سه سوی آن را کوهها درمیان گرفته و بر یک جانب آن رانا اودی سنگه سدی در کمال متانت و رفعت و نهایت طول و عرض بسته و کوه لختی را بریده راه بیرون شد آب از آنجا مقرر نموده - و در محل انصباب و ریوش آب که کمال پستی دارد آبشارهای غریب نظاره فریب اتفاق افتاده که جای دهشت و حیرت اولی الابصار است - و در پیش روی آن جلگه‌ای در نهایت نضارت و نزهت واقع است - که در خوش آیدگی و دلکشائی روکش روضه رضوان است - و چون عمارت اودی پور که بر فراز کوه و میانه تال واقع شده همگی بروش هندوان و هندسه معماران آن ملک اساس یافته بود پسند خاطر اقدس نیامد - با این معنی از ترکناز لشکر عبد الله خان که سابقاً بدین موضع رسیده بود اکثر آن عمارت خراب شده بود - ناچار علی العجالة از سر نو بنای عمارت بر اساس اندراس یافته آن منازل نهاده با تمام رسانیدند - و در ساحت فراز کوه نیز بفرموده آنحضرت معماران چابک دست نشیمن های خاطر فریب دلکشا مشرف بر قال بنیاد نهادند - و امرای عظام و بزرگهای معتبر که راه قرب در خدمت داشتند - هر کدام بقدر نسبت تقرب در نواحی دولت خانه و الا طرح عمارات عالیه انداخته منزل گزیدند - چون اودی جهان پوی در اودی پور بدولت و سعادت قرار گرفت - مقتضای رای عالم آرا بر آن جمله مقرر شد - که از آن موضع تا سرحد شش جا تهنانه داران جای گیرند - تا رسد غله بی مزاحمت برسد و آمد و شد بر سائر مردم آید و روده بآسانی میسر شود - بنابراین جمال خان ترکی را در ماندل و درست بیگ و خواجه محسن را در گیاسن و سید حاجی را در اقله و عزت خان را در منهار و میر حسام الدین انجو را در دیوک و سید شهاب را در کومل و هیداری مقرر نموده شد *

کوناهعی سخن چون محمد تقی که از مقام موهبی با پنج هزار سوار
 جرار کار طلب بآهنگ قادیب راجپوتان و تخریب منازل و معابد ایشان
 رخصت یافته بود در موضع چین منزل گزید - و آن ولایتی است مشتمل بر
 پنججاه و شش محل و موازی پنججاه و شش قریه در تحت هر یک ازین
 محال واقع است - و باین اعتبار که چپین بهندی زبان پنججاه و شش را
 گویند بدین نام اشتهار دارد - و معبود رسیدن خرابی بغیاد کرده آغاز ترکناز
 نمود - و همگنان را دستوری دست انداز داده مقرر کرد - که نهایت مراقب
 مقدرت و دسترس اقتدار و قدرت خویشتن را کار فرموده هر که و هر چه
 بدست آید دست از آن بردارد - و آنچه از دست بر آید در هر باب
 بعمل آید - بنابر آن بهادران بازو بتل و اسر برکشوند - و تخریب
 بتخانهای عظیم الشان دیرین اساس که در آن سرزمین واقع است شروع
 نمودند - یغمائیان دست بغارت و تاراج بر آورده آتش یغما در خانمان اهالی
 آن موضع و نواحی و حوالی ایشان زدند - و خلقی بیشمار از راجپوتان
 و برهمنان در بتکدها داد مردانگی و جلالت داده بنابر رسم و عادت معهود هندو
 که جان باختن در امثال این مواضع را بلا تشبیه در درجه شهادت مشاهده
 مقدسه و امان متبرکه می دانند باقصی درکات جهنم پیوستند - درین اثنا
 بیم پسر مردانه رانا که در تفومندی و دلوری از زمره راجپوتان امتیاز تمام
 داشته بانداز شبیخون آوردن بر فوج محمد تقی از رانا دستوری یافته بود
 باولیای دولت قدر صولت زورور شد - و محمد تقی باوجود هجوم مخالفان
 تکل بر عنایت آلهی و حمایت اقبال بی زوال بادشاهی نموده تزلزل را
 اعلا بخود راه نداده - و بدستیاری تأیید قوی بازوی نیرو و پایمردی استقامت
 قاب پا بر جا کمال مردی و مردانگی بجا آورده دلیرانه ثبات قدم ورزید -
 و نه حملهای متواتر گام قهر و طرد حمله غنیمت مقهور گرفته چنانچه حق مقام

بود داد ایستادگی داده - و بهاسبانی لطف ایزدی و نگهداری دولت ابدی
محروس و محفوظ مانده آسیب عین الکمال روزگار بدو نرسید *

درین ایام عبدالله خان فیروز جنگ که حسب الامر عالی بکومک
اولیای دولت تعیین یافته همه راه بر سبیل ایلغار شتافته بود - با دلاور
خان کاکر و سایر تعیناتیان صوبه گجرات بخدمت رسیده سجده گاه
والا را فروغ بخش ناصیه اخلاص ساخت - و انواع نفایس و نوادر
آن دیار برسم پیشکش از نظر کیمیا اثر گذرانیده بمراحم بادشاهانه سرافرازی
یافت - و درین اثنا حکیم خوشحال ولد حکیم همام گیلانی که بر سبیل
سزائی خان اعظم میرزا عزیز کوکه حسب الامر عالی بصوبه مالوه شتافته
بود - بعد از گران جانی های بیش از قیاس و حجت های بے شمار
که بفایز فوط سبکسری و کوفه نظری از آن معامله نافهم پاس مراتب مدار
بظهور آمده بود - با هزاران جر ثقیل لطیف و حیل آن بزرگ خرد را
جریده قاذره والا رسانید - و در وقت ادراک نیز آداب معهوده که
از لوازم بندگی و مراسم این مقام باشد کامیابگی بجای آورده - با این معانی
بی وجه انواع بدسلوکی ها و ترش رویی ها که از طور عقل بیرون بود
و اصلاً موافقت با روش و دستور العمل خرد و وفنون نداشت نیز از آن عزیز
سرزد - چون حلم عذر پذیر آنحضرت غذاة امروز بل معذرت آموز ست -
مطلقاً مقید بدین مراتب نه گشته و در مقام انتقام نه شدند - و آن
خان ناقدردان دین معانی اکتفا نه کرده شروع در نفاق و غدیر که همواره
بآن متهم بود نمود - و بفایز دولت خواهی خسرو تنها بخدمت شتافته
بارجود آنمایه منصب کلان که در عهد حضرت عرش آشیانی منصب هیچ
یک از امرای عظام بر او زیادتیی نداشت - درین مهم که جهاد باعداء
دین بود بدستور معهود که همواره بسپاهی بل بی سپاهی بود به یساق

آمده - و باین معنی در وقت ملازمت آن اداهای ناخوش نما نیز ازو
 بوقوع پیوست - لاجرم بذابر مقتضای وجوب مجازات از توقف انتقام
 بی توقف امر عالی به پروانگی قهرمان قهر قرین امضاء نفاذ گشت - که
 بیدم بیگ میر بخشی خیل اقبال آنحضرت یک چند اورا نظر بند
 نگاه دارد - آنکه صورت واقع را از قرار واقع عرضداشت دربار والا نموده
 ارسال داشتند - و چون حقیقت حال بر پیشگاه خاطر آگاه بار یافتگان درگاه
 گیتی پناه جلوه گر آمد - فی الحال بمقام تنبیه و تادیب او در آمده
 تصمیم این عزیمت صایب نمودند - چون حضرت خلافت مرتبت نیز
 ازو دلپری داشتند لاجرم امر جهان مطاع درین باب صدور یافت - که
 مهابت خان بی توقف ملازمت شاه بلند اقبال کامیاب ابواب سعادت
 گشته آن خان نامعامله فهم را در موقف خلافت حاضر سازد - چون فرموده
 بنفاذ پیوست و او بحضور رسید - حسب الحکم اشرف به یمین الدولة
 آصف خان که در آن ولا خطاب اعتقاد خان داشت حواله شد - که در
 قلعه گوالیار که کشاد و بستش بدست آن عقده کشای امور دین و دولت
 بود محبوس گرداند *

بالجمله در آن حال شاه بلند اقبال بصواب دید رای صواب آرا
 و بخت کار فرما مردم کار طلب افواج قاهره را بر چهار بخش مفقسم نموده
 بانداز ترکنداز آن سرزمین بدست آوردن رانای مقهور برطبق این دستور نامور
 ساختند - فوجی بسرداری عبد الله خان بهادر فیروز جنگ - و جمعی
 همراه [آصف خان]^ع بارهه و بیدم بیگ میر بخشی - و طایفه بسرکردگی
 دلاور خان کاکرو کشن سفکه - و برخی بهاشایقی محمد تقی - و هریک

فراخور مرقبه بعنایت^۱ [خلعت های]^۲ گرانمایه و کمر شمشیر مرصع و اسپان توپچاق عربی نژاد و فیلان صف شکن کوه توان سر افزایی یافتند - چون رانای مقهور بر تعیین یافتن افواج قاهره آگاهی یافت - هوش از سر و توان از تن او رمیده دست از خویشتن داری برداشت و ثبات قدم را وداع نموده تمکین را خیر باد گفت - و سراسیمه و مضطرب گشته چون باد سبکسر هرنه گرد هر روز در دره و پیغوله و کوهساری سرگرم سیر و دور بود - و هرنشب در غاری بروز آورده در جنگل بسر می برد - و در عرض این ایام بر سایر سرداران آن سرزمین مراسم ترکنازی بجا آورده هرجا از مردم رانا نشان می یافتند بر سر ایشان تاخت می بردند - و از اسر و قتل و نهب و غارت و تخریب قری و مزارع آن محال چیزی باقی نمی گذاشتند - چنانچه در ضمن اندک مدتی هرجا که پی سپر نعال مراکب مواکب اقبال شد از آبادانی نشان و از عمارت آثاری بجا نماند - و در اثنای این احوال چون جاسوسان خبر به عبدالله خان رسانیدند - که ترموئند فیلی اهرمن پیکر عالم کمان نام که سرمایه استظهار و باعث پشت گرمی رانا است - با پنج زنجیر فیل نامی دیگر در دره کهنساری دشوار گذار نگاه می دارند - آن خان نامور بمحور استماع این خبر از جا در آمده بشتاب باد و سحاب شدافت - و پیش از آنکه مردم رانا خبردار شده آنها را بدر برند بر سبیل ایلغار تا آن موضع طی مسافت نموده مجموعه فیلان مذکوره را متصرف شد - و دلاور خان کاکر نیز صد زنجیر فیل کوه پیکر از جای دیگر بدست آورد - مجموعه عبدالله خان با سایر سران سپاه و اولیای دولت که بتعاقب رانا تعیین یافته بودند در دستکام و مقضی المرام اسیر و اولجه بسیار و غنایم بیشمار گرفته آهنگ مراجعت نمود *

آغاز سال نهم از سنین جلوس جهانگیری و آذین یافتن انجمن نوروزی شاه بلند اقبال سلطان خرم در ولایت رانا

سر خیل سایر سیارگان بل سرگروه جمیع ستارگان دو بهر و یک گهزی
از شب جمعه نهم ماه صفر سال هزار و بیست و سه هجری سپری گشته
تحويل اشرف بایوان دار الامارت حدل نمود - جشن نوروزی سال نهم از
جاوس اقدس جهانگیری بفرموده اشرف شاه بلند اقبال آراستگی نگارستان
چین یافته روکش بهشت برین گردید - و روزگار همدامه ساز تماشه گربساط
انجمن میث و نشاط پیراسته - محفل آرایان بارگاه عظمت آن سرور دکانها
آراسته خویشتن نمائی و بازار گومی خو فروش انجم یعنی مهر انور را بر
روی یکدیگر کشیدند - شاه عالیقدر بلند اقبال درین محفل والا همت
اعلی بر بسط بساط انبساط و کسب سرمایه نشاط گماشته کامرانی در لباس
کام بخشی بجا آوردند - و مجموع غنائم را که مشتمل بر نیل عالم کمان
مذکور و هفده زنجیر فیل دیگر بود با فتح نامه مصحوب جادین رای بدرگاه
والا ارسال داشتند - حضرت خلافت مرتبت را از استماع نوید این فتح
اسمائی که تازه روی داد و مقدمه دیگر فتوحات بی اندازه بود گلابن امید
از سر نو بشگفتگی در آمد - و موازی سه کرور دام از محال انقد صوبه ماله
از تغیر خان اعظم بصیغه انعام شاه بلند اقبال مقرر فرموده رتی و فتن صوبه
مذکور نیز بگماشتهای آنحضرت مرجوع نمودند - و از روی عنایت حکمت
طراز دانش پرداز میرزا شکرالله شیرازی را که در انواع فنون عقلی و نقلی
انقران خویشتن مستثنی و ممتاز بود - بخدمت دیوانی شاه بلند اقبال
تغیر میر معصوم شردی سر افراز نمودند *

میلاد فرخنده بادشاهزاده حورا سرشت قدسی نژاد جهان آرا بیگم مخاطب به بیگم صاحب

هزاران شکر که بمحض هبوب صباى عاطفت از مهب مواهب مبداء
نیاض بفاير شگفتن نوگل که در سرايستان وجود بکشاده زرئعی گل آفتاب
چهره نمود گلشن امید تازه شادابی و خرمی بی اندازه پذیرفت - و بمجرد
تقسیم نسیم عنایت عالم بالا از دمیدن تازه غنچه که بر گلبن شهود با حیات
بخشی انفاس عیسوی لب تبسم کشود بچمن مرام دیگر باره گل شگفت -
یعنی فرخنده قدوم مریم قدسی نفس عیسی دم درین بیت المقدس
جاء و جلال ظهور نمود - و به برکت قدوم و یمن مقدم دولتخواهان را نوید
حصول امید و بشارت خلود جارید داد - چهره کشائی شاهد بسط مقال از
برقع اجمال این مقدمه حقیقت اشتمال ولادت با سعادت نواب قدسی نقاب
بادشاه عالم و عالمیان بیگم صاحب است - که در مبادی این سال فرخنده
فال یعنی سنه هزار و بیست و سه هجری مطابق سال نهمین از جلوس
اشرف جهانگیری روز چهارشنبه بیست و یک ماه صفر موافق روز تیر
فروردیماه آلهی در حرم سرای دولت شاه بلند اقبال از نواب مهد علیا
ممتاز الزمانی این خجسته لقا مولود حور آذین ورود مسعود بعرضه وجود
نموده از فروغ جمال جهان آرا در و دیوار روزگار را به پرنیان نور پرتو آذین
بست - و از نور ظهور والا سر تا سر روی زمین را رشک فردوس اعلی ساخته
باعلاء اعلام برکت و سعادت پرداخت - بفاير این آن زیور روی زمین و پیرویه
آرایش جهان از تسمیه حضوت خلافت بجهان آرا بیگم موسوم شد *

تنگ شدن ساحات کار و عرصهٔ پیکار بر رانای خذلان مآل بمساعی جمیلهٔ دلاوران خیل اقبال بادشاهزاده خرم

بر ارباب دانش دور بین سر این معنی هویدا است - که هر که با طایفهٔ بلند اقبال سلاطین معدلت آئین که نیرومندان نائید عالم بالا اند پنجه در پنجه کند - هر آئینه بزور خود شکست در بازوی خود افکند - و از مقابل کوی ایشان بیهوده پهلوی بر خنجر و مشتی بر نیشتر زده گردن بزیر شمشیر نهد - موید این مقال حقیقت اشتغال حال رانای خذلان مآل است باولیدی دولت قوی صولت شاه بلند اقبال - و تبیین این ایهام آنکه چون رانا از زیاده سری سر به اطاعت فرو نیارده و تنی باقیاد در نداد - بنابر آن از همه سو خیل اقبال بر سر او تعیین پذیرفت - و بدستوریکه آنحضرت تلقین نموده بودند اطراف ملک او را فرو گرفته سر بندیش نهادند - چنانچه در هیچ مقام دمی آرام نگرفته از هیچ جا سر بر نمی توانست آورد - تا رفته رفته از در افتادن با اقبال بلند آنحضرت کارش بجای کشید - که اگر عاقبت از در اطاعت در نیامدی - خان و مان سلسلهٔ دیرینهٔ سالش استیصال پذیرفته از بنیاد در افتادی - بنحوی که در عنوان دیگر گزارش خواهد یافت - اکنون خصوصیات احوال او در مضیق تنگ گریهای بهادران در باب تعاقب او بدین عنوان مذکور میگردد - که چون آن عتہور از بیم افواج عساکر قاهره که بتعاقب و استیصال او تعیین یافته بودند نیم لمحہ در یک مقام آرام نداشت و یک نفس در جای با خود قرار درنگ و استقرار نمی توانست داد چنانچه مذکور شد - هر ساعت در

پیغولۀ و هر لحظه در غاری و جنگلی بسر می برد - و اهل و عیال خود را بر اسپان کوه بر هامون نورد با سورج مل نام پسری که برو اعتماد تمام داشت در شعاب جبال می گردانید - و خود با معدودی چند سرگردان گردیده انتظار در آمد برشکال داشت - که چون راهها و گذرها را آب بگیرد شاید که از شعلۀ جانسوز شمشیر صاعقه تاثیر غازیان عدو بند آفاق گیر ازین راه رهائی بیابد - و ازین رو جان مفتی از میان آب و آتش بیرون بیبرد - چون مقصد آن غنوده خرد بوضوح پیوست و قرار داد خاطر آن بد نهاد معلوم شد - لاجرم حسب الامر شاه بلند اقبال مقرر شد که در قنقلی کوهستان همه جا تهانه نشاندۀ راه فرار آن مردود را مسدود سازند - و هرجا رو خبری بیابند ازین تهاجمات فوجی بیدرنگ بآهنگ دستگیر نمودن او رو براه نمایند - بنابرین کنگاش صواب آئین بدیع الزمان ولد شاهرخ میرزا را در کونبلمیر که بر فراز کوه البرز شکوه واقع است بتهانه داری مقرر فرمودند - و سید سیف خان باره در چارول و رانا سکھو پسر رانا اودی سنگه در کونفده و دلاور خان کاکر در انبه و فریدون خان برلاس با او رتن هاده در اوگنه و محمد تقی در چاوند و در بیجا پور بیرام بیگ میر بخشین شاه بلند اقبال و در چاور که معدن نقره است ابراهیم خان مهمند از بندهای بادشاهی و در هادری میرزا مراد ولد میرزا رستم صفوی و در پاتوره سزاوار خان برادر عبد الله خان و در کیوره زاهد خان ولد مقیم خان جابجا بضبط این محال و تعاقب این خسران مآل قرار یافتند - و محمد شاه از بندگان کامل اخلاص و تربیت کردهای خاص آنحضرت با فوجی نبرد آزموده کارطلب بآهنگ تخریب بتخانه بکلنگ و تادیب راجپوتان آنصوب رخصت یافت - و او بایلغار روانه شده بر هر راه آن گروه نابکار که پیوسته مستعد پیکار بودند ترکدار آورده آتش یغما در آن مرزبوم زده اندوخته

آن خاکساران را بباد تاراج برداد - و خلقی نا محصور را بقتل رسانیده
 بندی بی شمار گرفت - و هم چنین بر آورده تربیت و پرورده عنایت
 آنحضرت رای سندر داس میرسامان با فوجی از فدویان بسمت سرکروهی
 که عیال رانا را از آنجا نشان می دادند سعادت تعیین پذیرفت - چون
 پیش از رسیدن رای خبر بآن تپاه رایان سیاه روی رسید اهل و عیال رانا را
 بجای دیگر برده بودند - ناچار بهادران در آن سرزمین از قتل و غارت
 و اسیر گرفتن و خراب کردن منازل هذود چیزی باقی نگذاشتند - چون از
 جمعی دلبران راجپوت بغابر مقدمه مذکوره سابق که رسم معهود هذود است
 پیشتری زنان خود را کشته و مردانه بآهنگ مقابله و مجادله در بتکدها
 اجتماع نموده مستعد کارزار شده بودند - غازیان جان سپار بر سر آن مقهوران
 برگشته بغت تیره روزگار تاخند و ایشان نیز دلیرانه پیش آمدند - و پس از
 مدافعه و مقابله بسیار و کشش و کوشش بیشمار به دارالبوار پیوستند - و رای
 مذکور دولت خواهی خداوند خود پیش نظر آورده چشم از مقتضای
 کیش و آئین خویش پوشید - و حقوق و تربیت و عنایت آنحضرت
 منظور داشته چنانچه حق مقام بود در سرانجام کار ولی نعمت حقیقی
 خود کوشید - و بدانرا سوخته بتخانها را ویران ساخت * * بیت *

بدلها چنان مهر اوخانه ساخت * که هذود بتخریب بتخانه قاخت

چون درین یساق شاق از رای مذکور و هم چنین از میرزا شکر الله دیوان
 خدمات شایان و ترددات نمایان بظهور پیوسته مساعی جمیل ایشان مشکور
 افتاد - لاجرم بنغازی منظور نظر انور آمدند - و بقوجه عالی دقایق رتبه
 ایشان درجه اعلی پذیرفته حضرت شاه والا جاه میرزا شکر الله را بخطاب
 افضل خانی چهره کامگاری برافروخت - و رای سندر داس به خطاب رای
 رایان سر بلندی یافته رفته رفته از حسن خدمت و کمال جانفشانی

بخطاب راجه بکرماجپیت که والا ترین خطاب راجهای این کشور است تارک مباحثات بر فلک عزت بر افراخت - بالجمله سایر افواج منصور که در تهناتجیات مذکوره به تعاقب آن بدعاقتت تعیین شده بودند هر جا خبر رانا می یافتند - بی توقف تاخت بر سر او آورده آنچه لازم مردانگی و دلیری بود از تخریب ملک و اسیرگیری بجا می آوردند - و چندی بتکدهای نامی و مشهور را ویران ساخته بجای آن معابد و مساجد بنا نموده بنیاد مسلمانی درین لباس قوی اساس گردانیدند *

توسل جستن رانا به حبیل متین عفو حضرت شاه بلاند اقبال و ادراک نجات بوسیله دریافت ملازمت آنحضرت و ذکر بعضی از مناسبات این مطلب

چون رانا از معامله فهمی و کاردانی و ملاحظه عواقب امور و دوربینی بی نصیب مطلق نبود - و از به اندیشی کار و بهبود روزگار فی الجمله بهره داشت - درینولا بنظر امعان در معامله خود غور نموده مشاهده کرد - که کار او از عصیان بکجا کشید و از نافرمانی جز خسران جاوید سودی ندید - خامه درین وقت که عرصه راحت برو از ساحت حوصله تنگ تر شده بود - و قطع نظر از آنچه گذشت او ملاحظه نمود که مال و منال عرضه تلف گشته و جان و ملک مشرف بر فنا و زوال شده - و عرض و ناموس بمعرض اباحت در آمده معینا راحت و آرام برو حرام گردید - لاجرم این معانی خصوص بباد رفتن ننگ و نام را بغایت مکروه می داشت - لاجرم نسبت اصحاب افطار و اضطراب امان طلبی را بر خود واجب

دانسته قطع از قرار داد هزار ساله نمود - و دست از پاس مرتبه که ابا عن جد در نگاهداشت آن جد تمام داشت باز داشت - چه سرمایه مباحات و دست پیچ افتخار و امتیاز سلسله ایشان بر سر خانوادهای راجگان هفود همین بود - که درین مدت متمادی هرگز سر اطاعت پیش هیچ یک از سلاطین نافذ فرمان هذدوستان فرو نیارده اند - بلکه ولی عهد خود را نیز که در عرف این طایفه پسر صاحب تیکه می گویند نزد هیچ یک از پادشاهان عظیم الشان نه فرستاده - چنانچه سابقاً اشارتی بدین معنی رفت - مجبلاً بغیر آنکه درین ولا ولایت آبادان او ویران شده بود و خزانه معمور خالی و خرابه مانده و سپاهی کشته و اسیر گشته و خویشان و مقتسبان سر خویش گرفته - و سایر متعلقان و دیوبنه نوکران پیوند تعلق دیرساله از علاقه ثبات قدم و پایداری گسسته - و عقد پریشانی جمعیت و اتفاق و عدم وفا و وفاق با تفرقه ابد و بیوفائی سرمد بسته - و رعیت نیز پراکنده و متفرق شده و آن آبرو و استقلال که سابقاً داشت نمانده - و باین معانی از نیروی اقبال این تائید پرورد حضرت ذوالجلال هجوم خیل که از اعظم جفود آسمانی است عرصه حوصله تگ او را فرو گرفته بود - درین حال بحسب مصلحت دید خرد که در امثال این وقت های نازک پیوسته از پا افتادگان را دستگیری می نماید - چون صلاح کار و بهبود معامله او در طلب امان بود - ناچار دست استیمان بدامن استشفاع زده ندامت و خجالت را عذر جنابت و لجاج و ستیز نموده - و مکتوبی باسلوب اصحاب طلب زینهار از روی کمال عجز و فروتنی برای رایان نوشته بواسطت او امان طلبید - و سایر اوامر و نواهی پادشاهی و شاهی را بروفق فرمان پذیرفته از روی طوع گردن بطوق عبودیت نهاده - و قبول کرد که کرن پسر جانشین خود را در رکاب ظفر نصاب شاه بلند اقبال بدرگاه والا

فرستد - چون راجه مطلب آن زینهارچی عفو طلب را که از در تضرع و زاری درآمده بود بعرض عالی رسانید - بنابر آنکه این یساق اول مهمی بود که آنحضرت بر سرانجام آن اهتمام مبذول داشته همت گماشته بودند - باوجود کار فرمائی عفو جبلی که بتکلیف تمام آن مهر منزلات سپهر جناب را بر ارتکاب لوازم بخشایش میداشت - و اغماض عینی که شیمه کریمه آن اعیان آفرینش است چشمک به تحریک بخشش می زد - لاجرم خواهش خاطر مبارک بدین معنی کشش نمود که مهم رانا را ناتمام نگذاشته او را مستاصل بر اصل سازند - و بنیاد کفر و کفران را یکبارگی از آن ضلالت آباد که هرگز صیت معالم اسلام بگوش اهلای حوالی آن نیز نرسیده بر اندازند - ناچار فرستاده او را بی نیل مطلب باز گردانیدند - چون رانا را نامیدی مطلق ازین راه روی داد دست توسل بذیل میانجی ایستادگان پای تخت همایون بخت زده از در استشفاع در آمد - و نامه ضراعت آمیز رقت آموز به مهابت خان نوشته توقع پایمردی درین باب نمود - و چون خان مذکور حقیقت مدعا را در ضمن التماس و استدعا بعرض اعلی رسانیده دقایق اضطرار و بیچارگی او بوضوح رسید - حضرت خلافت مرتبت بر حال او ترحم نموده باظهار انقیاد و ارسال اکبر اولاد بملازمت والا اکتفا نموده بدستخط خاص نوشتند - که آن گرامی فرزند سعادت یار رضاچو اقبالمند را باید که خرسندی و خشنودی خاطر ارجمند ما را در ضمن قبول این معنی شمرده دیده و دانسته از استیصال رانا در گذرد - و یکباره در صدد خرابی او نه شده دقایق ملتسمات او را بدرجه اجابت رساند - چنانچه بمجرد رسیدن فرمان قضا نفاذ جان بخشی او نموده ولایتش را بدستور معهود برقرار دارد - و پسر صاحب تیکه او را در رکاب ظفر انتساب گرفته متوجه درگاه والا شود - درین مرتبه شاه بلند اقبال بر طبق

امیر عالی و والد والا قدر ملتمس رانا را مبذول داشته دیده و دانسته به فرمان جهان گیري از گناه او در گذشتند - رانا بعد از اطلاع این معنی در حال سبیه^(۱) کرن خال خود را با هرداس جهاله که از راجپوتان نامور و مردم معتبر او بود بدرگاه والا فرستاد - و فرستادگان بدرگاه گیتی پناه شاهي رسیده همراهی رای رایان ادراک آستان بوسی نمودند - و بزبان اظهار به فزع و جزم و عجز و نیاز افتادگی و بیچارگی رانا وسیله درخواست بخشایش ساختند - و حضرت شاه بلند اقبال جان بخشی او را مشروط بملازمت نمودن او ساخته باین شرط زینهار دادند که خود به سعادت ملازمت استسعاد یافته کرن جانشین خود را در رکاب نصرت انتساب بدرگاه والا فرستد - و آنگاه که کرن رخصت انصراف یافته بموطن خویش رسد - پسر کلان او که نبیره رانا باشد همواره بهمراهی هزار سوار ملازمت موکب والا اختیار نموده همه جا یساق کشی کند - چون همگان بعد از استماع این معنی راه سخن و روی جرأت عرض مطالب یافتند باین دست آویز بوسیله رای رایان معروض داشتند - که اگر درین صورت یکی از ارکان دولت بمیان جان بخشی رانا در آمده وثیقه عهد و پیمان در آورد - چنانچه خاطر رمید و او آرمیده گردد - هر آئینه بیدرنگ آهنگ ادراک دولت ملازمت نماید - و لهذا بغابر التماس رانا علامی فهامی افضل خان را بدین مصلحت فرستادند که او را امیدوار انواع عواطف و مراحم شاهانه نموده بملازمت آرد - و از راه مزید اطمینان خاطر او رای رایان را نیز همراه دادند - و چون رانا از وصول ایشان علامت قبول جان بخشی تازه یافت آرمیده دل و مطمئن خاطر گشت - و بی توقف روی امید بدریافت سعادت آستان بوس نهاد و چون

(۱) در اقبالنامه جهانگیری سوبه کرن نوشته شده - ببینید صفحه ۷۷ - طبع

به نزدیکی معسکر سعادت رسید - والا حضرت بلند اقبال از روی عنایت جمعی از اعیان دولت مثل عبد الله خان و راجه سورج سنگه و راجه نرسنگه دیو و سید سیف خان بارهه را باستقبال فرستاده ازین راه در بخت و اقبال بر روی روزگار او کشادند - و امر عالی عز مدور یافت که از روز یکشنبه بیست و ششم بهمن سال نهم جلوس جهانگیری افضل خان و رای رایان بآئین معهود و رسم مقرر او را از نظر انور بگذرانند - و در آن روز که نوروز دولت و بهروزی رانا بود شاه بلند اقبال چون آفتاب جهادتاب بدستور هر روزه از مشرق جهروکه والا بر آمده پرتو نظر بر خاص و عام افکندند - و بآئین صاحبقرانی بر مسند جاه و جلال نشسته حجاب بارگاه فلک اشتباهه را اشاره بار او دادند - همین که رانا ببارگاه گیتی پناه در آمده امیدش از پرتو انوار جمال جهان آرا روکش مطلع خورشید گشت - از همانجا سجود آستان سپهر نشان را صندل جبهه اخلاص گردانیده تارک افتخار باعتبار سرافرازی بساط بوسی بر اوج طارم آبنوسی سود - و هرچند به والا بساط قرب نزدیکتر می شد از ادای تسلیمات بزدگی و آداب سرافکندگی سرمایه بلند پایگی جارید و ماده مزید امید آماده می ساخت - و در وقتی که بدستگیری طالع ارجمند و مددگاری اقبال بلند از ادراک شرف رخصت به تبدیل پایه سیر آسمان نظیر سعادت پذیر گشت - و بدریافت این مکرمت والا فوق رفعت از ذروه ملک اعلی در گذرانید - حضرت شاه بلند اقبال بدست مبارک سر او را برداشتند و ازین رو سربلندی جاویدش بخشیدند - چون سنت حضرت خاتم النبیین است که در امثال این مقام اعزاز و اکرام عزیز هر قوم بجا آرند - و لهذا آنحضرت ردای مبارک به جهت جالوس زاده حاتم بر زمین گسترده - چنانچه در کتب معتبره سیر مروي و مذکور است - و نزد سایر احاد الناس نیز بر سبیل

تواتر مغفول و مشهور - لاجرم بحکم آن مقدمه در صدد این معنی شدند که
 او را بعنایت خاص اختصاص داده کماینبغی در تسلیم خاطر و تالیف
 قلوب او بکوشند - بنابر آن نخست عبدالله خان و راجه سورج سفکه را
 بجانب دست راست حکم جلوس فرمودند - آنکه بطرف دست چپ
 او را رخصت نشستن داده نقش مرادی چغین که فیروزی بر آن روزی
 هیچ یک از اسلاف او نه شده درست نشین ساختند - آری چه عجب
 فخر نوازی و وظیفه بزرگی و مہتری است و احسان و بقده پروری لازمه
 دادگویی و پدروزی - از اینجااست که آفتاب جهانناب بنابر ذره پروری از
 سایر کواکب بر سر آمده - و انسان عین از راه کمال مردمی در عین انسان
 کامل جا گرفته - بالجمله رانا بنابر شکرگذاری این نعمت بزرگ بعد از
 تقدیم مراسم زمین بوس و تسلیم یک قطعه لعل گرانبایه بوزن هفت و نیم
 مثقال جوهری بانواع جواهر و مرصع آلات و ده زنجیر فیل از نظر اقدس
 در گذرانید - و هم درین مجلس سه پسر او سورج مل و بهیم و باهه و در
 برادرش سنهیه و کلیان و چندی دیگر از خویشان و مردم معتبر او در ضمن
 استسعاد ملازمت کامیاب مراد گشته بانواع عنایات امتیاز یافتند - و در
 مجلس اول خلعت فاخره با شمشیر و کمر خنجر مرصع و اسپ عراقی با زین
 و ساخت مرصع و فیل خاصه با برق نقره به رانا مرحمت نموده به پسران
 و برادران و پنج تن از راجپوتان معتبر او اسپ و خلعت و کمر خنجر مرصع
 عنایت فرمودند - و به چهل نفر اسپ و خلعت و پنجاله نفر سروپا تنها -
 چون رانا خاطر از همه رهگذر جمع نموده بانواع الطاف گوناگون مخصوص شد
 و سرمایه مبالغات بدست آورده از سر نو ملک برو مسلم گشت - لاجرم با
 دلی پر امید و خاطر سراسر اخلاص کامیاب مطلب مرخص شده قدم در
 راه مراجعت نهاد - آخر همان روز کفور کرن پسر جانشین او بوسیله

افضل خان و رای رایان آمده ملازمت نمود - و بنا بر مقتضای عنایات عام آنحضرت باقسام انعام و اکرام کامیاب مقصد و مرام گشته از خلعت خاص خنجر و شمشیر مرصع و اسب عراقی با زین طلا و فیل خاصگی پایه قدرش افزود - و مبلغ پنجاه هزار روپیه نقد به میغه انعام عطا یافت که سرانجام سفر و ساز راه مهیا نموده در رکاب سعادت روانه درگاه والا گردد *

بیان معاودت شاه بلند اقبال قرین فتح و نصرت از مهم رانا بصوب دارالبركة اجمیر و دریافت سعادت ملازمت حضرت خلافت مرتبت

چون بدستیارچی تائیدات آسمانی فتح الباب بخت و نصرت بر روی اولیای دولت شاه بلند اقبال کشود - و بقاب کشائی توفیقات ربانی شاهد اقبال بر وفق مقصود از حجاب غیب روی نمود - لاجرم معنی ظفر و فیروزی در آئینه معائنه باحسن وجوه عزت بسته نقش مراد دولتخواهان در صفحه آرزوی همگان بر طبق دلخواه درست نشست - و درین حال حالت منتظره نموده امر دیگر متوقع الوقوع نبود و دقائق خواهش ملازمت والد والا قدر درجه اعلی داشته آن جازبه بسوی دار البرکت اجمیر کشش تمام می نمود - بنا بر آن حضرت شاه بلند اقبال پیکر لوای والا از آیات نصرت ساخته و بسوزد فتح طراز رایت ظفر آیت پرداخته عذر انصراف را انعطاف دادند - و در تاریخ دهم اسفندار سال نهم از جلوس جهانگیری چون موکب سعادت قرین مقرون دولت و مصحوب عزت مظفر و منصور به نزدیکی بلده اجمیر رسیده ظاهر آن مصر عزت مضرب خیام

نصرت شد - و سائر ارکان دولت و اعیان حضرت حسب الامر اعلیٰ استقبال
موجب اقبال نموده بدولت بساط بوس فایز گشتند - روز یکشنبه بیستم
محرم الحرام سفته هزار و بیست و چهار قرین سعادت داخل آن مدینه
دولت شده بآهنگ ادراک شرف ملازمت اشرف بخدمت شتافتند -
و از پرتو نظر عنایت والای والد والا قدر بتازگی فیوضات بی اندازه اندوخته
انواع سعادت در جهانی دریافتند - حضرت خلافت مرتبت از کمال
شوق و نهایت ذوق بذکوی از جا در آمدند که نیم خیز شده آن جان
جهان را چون روح و روان تذگ در بر آوردند - و زمانی دراز در آغوش
عاطفت داشته رایحه حیات جاوید به مشام امید رسانیدند - شاه بلغد اقبال
بذبحر ادای حق سپاس عواطف و مراحم بی قیاس خاصه این مایه عنایات
نمایان مراسم تسلیمات و سجدهات شکرانه که از لوازم آئین خدوم است بجا
آوردند - و بعد از فرائع آداب تعظیم مراعات اقامت رسوم معهوده نموده
هزار مهر و هزار روپیه به صیغه نذر و موازی این مبلغ به عنوان تصدق
و عندوچچه بلورین مالامال از جواهر گرانمایه گذرانیدند - از آنجمله لعل
نرنامیه رانا بود که حسب التقریم ارباب بصیرت این فن بهای آن شصت
هزار روپیه مقرر شد - هم درین مجلس حضرت خلافت مرتبت آنحضرت
زبان به تشریف خلعت و چارقب مرصع معزز ساخته کمر خنجر مرصع
و شمشیر مرصع و دو اسب عراقی با زین و لگام مرصع و بجای کج نام فیل
خاصگی و ماده فیل دیگر با یراق نقره ضمیمه این مایه مرحمت عمیمه نموده
به هزاری ذات و دو هزار سوار دو اسبه سه اسبه بر منصب آن سپهر
مرتبه افزودند - و جاگیر آنحضرت موافق منصب پانزده هزاری ذات
و هشت هزار سوار دو اسبه و سه اسبه از انقد محال تذخواه شد - آنگاه
بر سلطنت بخشیان عظام پسر جانشین رانا از ملازمت اسد استسعاد یافت -

و بانواع مراحم بادشاهانه مخصوص گشته از اعطای خلعت گرانیه و شمشیر مرصع امتیاز پذیرفت - و بمرحمت خنجر و تسبیح مروارید گران بها و اسب و فیل خاصگی سرافرازی یافته بانعام پنجاه هزار رویه نقد و منصب پنج هزاره ذات و سوار محسود امثال و اقران گشت - و جاگیر نصف طلب منصب او محال کوهستان رانا و نصف دیگر از پرگنات دامن کوه آن سرزمین قرار یافت - آنگاه سایر امرا و بندهای بادشاهی که در رکاب ظفر انتساب بودند بعنایات بادشاهانه سرافرازی اندوختند - و هشتم قیر سنه ده جهانگیری بعد از چهار ماه کنور کون پسر رانا بوطن مالوف خود رخصت مراجعت یافته فرمان عالی برین جمله صادر شد که جگت سنگه پسر او با هزار سوار همواره در رکاب شاه بلند اقبال کامگار در یساق دکن حاضر باشد *

نور آمود شدن عالم شهود از پرتو وجود مسعود بادشاه-زاده سعادت پرتوه محمد دارا شکوه

چون حضرت واجب العطايا بحکم اهتمام در سرانجام مصالح این کارخانه و موافقید مصلحت زمانه شاه بلند اقبال را از سایر متکفلان امور عامه رعایا و کافه برایا بخواص و مزایای خاص اختصاص بخشیده - بذحمی که از روی عاطفت تام تمام مقصد و مرام آن سوز را موافق دلخواه هواخواهان در کنار و بر آرزوی ایشان نهاده - و همچنین آن حضرت را درین مطلب اعلی و مقصد اقصی نیز که سر همه آرزوها است نصاب کامل و نصیب شامل رسانیده - و آن برگزیده اعیان کون و مکان را درین امر عظیم الشان که قوام دین و دولت و قیام ملک و ملت بدان است از سایر سلاطین روی زمین برگزیده - چنانچه ارکان سریر سلطنت و قوایم اورنگ

خلافت آن خورشید مکانت آسمان مکانرا از استقامت وجود مفیض الجود
 چهار شاهزاده کامکار نامدار اقبالمند مصدوقه هر چار چهار رکن تمکین بل
 چار حدود کعبه دین برایشان صادق می آید تا قیام قیامت استحکام داده -
 و افسر سرور بی آن نیز اعظم سپهر عدل گستری را از فرخندگی این چار
 بادشاهزاده خجسته طالع فیروز بخت که هر یک دره الذاج تارک مبارک
 اقبال اند - فروغ نیک اختر بی مهر و سعادت مشتقی بخشید - و خامه
 شاهزاده بخت بلند سعادت منذ دانش بزرده سلطان دارا شکوه که از جمله
 برادران والا گوهر بمؤیت کبر سن و مزید قدر و شان سرافراز است - ولادت
 سراسر سعادت آن شاهزاده والا قدر که بیان آن مقصد فنیجه ترتیب این
 مقدمات است بعد از انقضای دوازده گهزی و چهل و دو پل که عبارت
 است از پنج ساعت و چهارده دقیقه نجومی از شب دوشنبه بیست و نهم
 صفر سنه هزار و بیست و چهار هجری مطابق شب نهم فروردیماه الهی
 دهم سال جلوس جهانگیری رو نمود - و ازین رو مهد عفاف ملکه عظمی
 و مهین بانوی کبری نواب اقدس القاب ممتاز الزمانی مهبط انوار آسمانی
 شد - و فرودوم خجسته این فرخنده مقدم سر تا سر ربع مسکون را به پیرایه
 یمن قدم پیراسته زیفت افزای شبستان خلافت گشت - درین روز فروغ
 آمیز فراغ آموز که وقت خورمی و روز بی غمی و هنگام نرمی هنگامه
 نسل و ایام بسط و انبساط در آمده بود - ارم آئین محفلی در منزل سعادت
 حامل برکت محمل صورت تزئین یافته بنحوی خوش و دلکش بر آمد
 که تماشای آن خرم بهشت عالم حیرت افزای نظارگیان عالم گشت - و آن
 نگارین انجمن که نسخه اصل فردوس اعظم بود بعنوانی پیرایه آراستگی
 گرفت - که زیب و زینتش رشک فرمای زیفت پیشطق این بلند رواق شد -
 بالجمله چون خجسته مقدم نورز گیتی افروز چند روز قبل از عید قدوم

سعادت لزوم شاهزاده فرخنده قدم بعالم ظهور نور گستر گردیده مؤدیه ورود آن
 خجسته مولود مسعود بعالم شهود آورده بود - بادشاه عالم بغایر ادای رسم آن
 دو عید سعادت بمنزل سعادت نزول شاه بلند اقبال فیض ورود مسعود
 مبدول داشته از نور حضور انور فرخنده جشن مذکور را که در کنار تالاب
 دار البرکت اجمیر انعقاد یافته بود مزین و منور ساختند - شاه والا تبار
 بهرام فتار و پادشاه از پادشاه باقامت رسم کشیدن پیشکش قیام نمودند -
 و هزار مهر بصیغه نذر گذرانیده درخواست نام نمودند - حضرت سلیمان
 منزلت آن شاهزاده نامدار را که فر فریدون و شکوه دارائی از صفحه روی
 دل آرایش فروغ ظهور داشت به سلطان دارا شکوه موسوم ساختند - و سایر
 ثنا سنجان پای تخت که سر آمد سخنوران روی زمین و زینت صفحه
 روزگار اند - مانند ارباب تهذیب ازین فرخنده ولادت عارض صفحات رسایل
 را بزینت محسنات بدیعه آراستند - از جمله ابوطالب کلیم تاریخ ولادت
 چنین یافته *

* مصراع *

گل اولین گلستان شاهی

از سوانح این ایام نشاط فرجام آذین جشن وزن مبارک شمسی سال بیست
 و چهارم است از سن اقدس شاه بلند اقبال که در روز بیست و پنجم دیماه
 انعقاد یافته تزیین آن بانواع زیب و زینت و روش بدیع و طرز غریب هوش
 ربا و [نظر] قریب آمد - و آن عقل مجرب و روح مجسم بجهت مزید
 عظمت و شان نیز اعظم سربه برابری او فرود آورده در کفه میزان هم پله
 انور گردید - و آن گرامی جان جهان جهت کامروائی معجاجان تن بهم
 سنگی ذخایر معدن در آورده خویشتن را بانواع نقود و اجناس سنجید -
 و مجموع آنها بدستور مقرر بر اهل استحقاق منقسم شد - درین انجمن

نشاط و محفل انبساط بادشاه جهانگیر آرزوی جرعه‌کشی شاه بلند اقبال نموده از روی مبالغه تمام تکلیف بشرب مدام بدان حضرت فرمودند - چون این عزیز کرده جذاب عزت و برگزیده آنحضرت تا غایت به تناول هیچ یک از مغیبات خاصه بنوشیدن باده خرد دشمن هوشربا التفات ننموده بودند - بغابر آنکه به فتوای غرای شرع ملت زاهره ممنوع و بحکم عقل والا و خرد ارجمند نکوهیده و ناپسندیده است - تا آن دم دامن پاک لب اطهر که چون ذیل مطهر ارباب عصمت از وصمت آلائش سمت بروات داشت بدین آب آتش آمود تر نساخته بودند - لاجرم نخست در قبول ایستادگی کلی نمودند - چون تکلیف این معنی از حد امکان امتناع تجاوز نمود و بیش ازین اقامت در مقام ممانعت جا فدا داشت - درین صورت به تجویز ادب و تحصیل رضامندی خاطر آنحضرت به پذیرش مطلب ارتکاب شرب قلیلی از آن مجوز شمرند - و از آن روز تا سی سالگی که بتوفیق الهی تائب شدند هرگز از روی رغبت خاطر عاظم و خواهش طبع قدسی مذش توجه به پیمانه کشی نه فرمودند - چنانچه بجای خود انشاء الله تعالی رقم زده ملک بدایع نگار و نگاشته خامه وقایع‌گذار خواهد شد *

چون در آمد نوروز جهان افروز سال یازدهم جلوس جهانگیری به فرخی و فیروزی نشاط پیدا آمد - والا حضرت شاه بلند اقبال روز شرف آفتاب پیشکش نمایان از نظر اشرف گذرانیدند - و از جمله نوادر جواهر قطعه لعل تابناک درخشان نهاد بدخشان نژاد بود که در وزن و سفک شش تانگ و در آب و رنگ شش دانگ بود - و قیمت آن هشتاد هزار روپیه قرار پذیر گردید *

در همین ایام که دارالملک اجمیر مستقر سریر خلافت مصیر بود - بیست و چهارم ربیع الاول سنه هزار و بیست و پنج در عین شادمانی و خرمی واقعه بیدموقع غم اندوز کوکب عالم افروز برج سرافرازی حورالنسا بیگم

که سه سال و یکماه شمسی از عمر شریفش منقضی شده بود به تازگی ملال
آمود گردیده خاطر اقدس را بغایت مکدر و متالم ساخت - چون حضرت
سلیمان زمان آن فرخنده اختر برج صاحبقرانی را به فرزند بی خوشن
ارجمندی داده ازین رو کمال علاقه باطنی و پیوند روحانی بدو داشتند -
و از رهگذر وقوع این واقعه جانکاه کوه کوه غبار اندر سر تا پای خاطر مبارک
آنحضرت فرو گرفت - همان وقت با سایر حجاب گریزان نقاب عفت
بمغزل آن والا جذاب تشریف آورده مراسم تعزیت بقصدیم رسانیدند - و آن
نوکل گلشن عصمت را در جوار مرقد منور خواجه بزرگوار خواجه معین
الحق والدین آرامگاه مقرر شد - و آن روز غم اندوز را کم شبیه خواندند -
چنانچه تا حال در افواه خاص و عام بهمن نام مذکور میگردد *

بیان طلوع اختر سعادت از مطلع جاه و جلال شاه بلند اقبال که عبارت است از ولادت بادشاهزاده والا گهر محمد شاه شجاع

از آنجا که ملال خاطر عاظم این طبقه ارجمند که قیام و قوام احوال
کون و مکان و نظام انتظام سلسله نظم و نسق امور کارخانه زمین و زمان
باستقامت مزاج و هاج ایشان وابسته و جمعیت ظاهر و باطن خلائق
بخوشوقتی و شادکامی این برگزیدگان نشاء ایچان و تکوین باز پیوسته
ایزد تعالی بیش از نفس چند روا ندارد - و هماندم به مومنائی الطاف
جلیه جبر کسر مذکور که هزار گونه فتح بآن ضم است بجا آرد - چنانچه
در همان ایام که رضیه مرضیه به گلگشت ریاض رضوان خرامیده با حوران
بهشت بر مسند روح و راحت آرمیده بود - شاهد تلافی آن باحسن وجوه

در عالم شهود جلوه نموده به اجمل و در جبر آن خدشه و تلافی مافات کرد -
 یعنی شب یکشنبه یازدهم تیر ماه الهی سال یازدهم جهانگیری موافق
 هژدهم^(۱) جمادی الثانی سنه هزار و بیست و پنج خجسته اختر سعادت
 اثر در حرم سرای شاه بلند اقبال از نواب قدسی القاب مریم ثانی
 ممتاز الزمانی ظهور باسط النور نموده فیض مقدم فرخنده آن مسیحا دم
 خجسته قدم از بساط خاک تا بسط افلاک همگی را در پیرایه انبساط
 گرفت - ولادت با سعادت آن نور دیده اعیان خلافت جاوید بوقوع انجامیده
 مرهم راحت بر جراحات اولیای دولت گذاشت - کار فرمای زمانه
 بظاہر رسم ادای مراسم تهنیت بمنزل مقدس آنحضرت تشریف ارزانی
 فرموده ابواب بهجت و شادمانی بر روی روزگار جهانی کشوند -
 و آنحضرت بر عایت لوازم پا انداز و پیشکش پرداخته هزار مهر بعنوان نذر
 گذرانیده درخواست نام نمودند - حضرت والا رتبت آن شاهزاده نامدار
 را به شاه شجاع موسوم ساخته بانواع مهربانی تدارک گرانی خاطر
 آن گرامی نیر اوج جهانبانی فرمودند - شاعر سحر بیان نیرنگ کلام
 طالبای کلیم که از جمله ثنا طرازان درگاه والا است تاریخ ولادت آن والا گهر
 چنین یافته *

* مصراع *

دومین نیر بادا فلک شاهي را

بی بدل خان گیلانی که در فنون استعداد بی بدل عهد است و عدیم
 النظیر وقت باین مصراع برخورد *

* مصراع *

شده پیدا وجود شاه شجاع

(۱) در اقبالنامه جهانگیری چهاردهم جمادی الاول نوشته شده - ببینید

صفحه ۸۸ - طبع ایشیاٹک سوسائٹی بنگالہ *

توجه نیر دولت و اجلال شاه بلند اقبال بجهت تسخیر دکن و یافتن خطاب شاهي

حضرت عز شانه برای اعلام جاه و جلال و اظهار شان حال این بزرگ کرده عذایت خود در مقام اعلام جهانیان شده نخست بی رشیدی اخوان حسد پیشه این عزیز مصر اقبال را رفته رفته بر عالمیان ظاهر ساخت - چنانچه خسرو چون اختر راجع به سعی خویش از اوج شرف بحضیض وبال افتاد - و هم چنین مکرر حقیقت بی حاصلی و بی جوهری پرویز ضعیف تمیز در هر صورت خواه در یساق رانا و خواه در یورش دکن بهمه معنی بر همگنان ظهور یافت - آنکه عظمت قدر و مقدار این برآورد عذایت و اقتدار و پروردید قدرت خود را در امور جهانداري و جهانباني بمحض تأیید و توفیق و مجرد اندک کوشش جمیل از آنحضرت در چند ماده بصورت شهود جلوه گری داده سمت نمود بخشید - تا بتدریج جوهر ذاتی و اصابت تدبیر و علو همت و بلندبی اقبال این برگزیده حضرت ذو الجلال روز بروز ظهور دیگر یافته آخر کار بر احاد مردم نیز آشکار گشت - چنانچه در وهله اول گیتی ستانی مهم رانا را با شایستگی تمام بذویکه از سلاطین کار آزموده و ملوک روزگار دیده آید سر کردند - و دریغولا بنیروی کار سازی بخت والا و مددگاری دولت قاهره عسکر منصور کار فرموده شاهد فتح دکن و قهر دنیاداران مقهوران کشور پهنار را بعرضه ظهور جلوه گر نمودند - و نیز بعد ازین فتح عظیم باهتمام آن حضرت مهم جام و پاره یکباره سرانجام شایسته یافت - هم در آن نزدیکی ظلم دیوبند یعنی قلعه دیوبند بنیاد کانگڑه که بافسون تدبیر و نیرنگ سعی هیچ یک از سلاطین عظیم الشان فتح نشده بود - از نیروی تاثیر اسم اعظم اقبال این شایسته خلف سلیمان

روزگار بکشایش گرائید - به نحوی که تفصیل این دو فتح نمایان انشاء الله تعالی در مقام خود نگاشته کلک وقایع طراز خواهد شد - و اکنون که خامه سحر پرداز در معرض بیان کیفیت فتح مبین سرزمین دکن است - از سر شادابی این مطلب که طول و عرض طومار امتداد روزگار وفا بشرح اندکی از بسیار آن نمی کند در گذشت - و ناچار با کوتاهی سلسله سخن ساخته دیگر باره سر رشته مقصود باین تقریب فرا دست آورد - که چون از بی جوهریهای سردار^(۱) و حیل و دژیهای صاحب صوبه صورت یافتن نظم و نسق آن ولایت از هیچ راه روی بر نکرده قطعاً پیشرفت آن مهم صورت نه بست چنانچه مکرر مذکور شد - از سوء تدبیر آن سلیم الصدر ساده دل و افراط تفریط آن حریف دغا پیشه بر وفق آرزو نقش مراد اولیای دولت به هیچ وجه در دکن درست نه نشست - تا آن حد که از بی تدبیریها و بی پرواییهای بیشمار مشار الیه و بازندگیها و منصوبه بینیهای دور از کار صاحب صوبه مذکور که باعث کسر شان هوا خواهان و فتح ابواب مقصود بداندیشان شده خیره چشمی و چیره دستی ایشان بجای رسید - که تمام ولایت بالا گهاٹ خصوص احمد نگر که شاه نشین آن رقعہ و دار الملک آن بقعه است - و با ضم هزار جر ثقیل و نصب صد منصوبه حیل و تدبیر با نصر آسمانی و ضرب شمشیر بدست اولیای مدو بند قلعه گیر در آمده بود - رفته رفته بنا بر کار برآمد قرار داد خاطر ادبار آثار به تحت تصرف در آوردند - و اکثر سپاهیان که در آن قلعه بودند بطریقی بی پا و بیجا گشتند - که پیاده رخ بپای تخت نهاده بدین دستور از آن ملک برآمدند - و خانخانان که در پیش بینیهای بازی دغا لجاج شطرنجی روزگار را اسپ و فیل طرح می داد - عاقبت به کرده خود درمانده در شش در

دهشت تخته بند حیرت گشت - و آخر کار ناچار صورت واقعه را از قرار واقع بدرگاه والا عرضداشت نموده در صدد مدد طلبی شد - چون حضرت خلافت مرتبت بر حقیقت این معنی کماهی آگاهی یافتند - و بحکم دریافت مقدمه معهوده که سابقا رقم زده کلک وقایع نگار گشته میدانستند که پیشرفت این کار از دست رفته از دست دیگری بر نمی آید - لاجرم بخاطر عاطر آوردند که سرکردن این مهم اهم را نیز بدان حضرت تفویض فرمایند - بذابرا اینکه افواج سپاه مخالف خاصه خیل حبشیان که سرکردگی ایشان به عنبر تعلق داشت - سر تا سر عرصه دکن را مانند بخت تیرۀ آن مدبر فرو گرفته بودند و درین مرتبه همگنان بغایت زور طلب بودند - لهذا باستصواب دولخواهان این تدبیر صایب اندیشیدند که موکب نصرت از اجمیر بصوب ممالک جنوبی قرین خیریت و خوبی نهضت فرماید - بادشاه خود به نفس نفیس در مدد توقف نمایند - و شاه بلند اقبال را به تسخیر دکن و تذبیه و تادیب دکنیان وامزد فرمایند - بالجمله برونق این عزیمت صایب در ساعتی سعادت اثر که چون کوکب بخت خدا داد آن نیک اختر در عین استسعاد بود - و اوضاع انجم و افلاک مانند تدبیرات رای صواب آرای آن صاحب از روی صواب آرائی برونق مراد این سرور را به تسخیر آن کشور دستوری دادند - و در وقت رخصت آن شایسته مرتبه ظل الهی و سزاوار افسر اورنگ جهان پناهی را بخطاب مستطاب والای شاهی اختصاص بخشیده بآنکه درین مدت هیچ بادشاهی فرزندان اقبالمد خود را شاه نخواوده آن شایان بادشاهی عالم و انسان العین اعیان بذی آدم را شاه خرم نامیدند - و منصب آنحضرت را از اصل و اضافه بیست هزار پی ذات و ده هزار سوار دو اسبه سه اسبه مقرر نموده خلعت با چارقب مرصع مروارید دوز با کمر خنجر و شمشیر مرصع و پردۀ مرصع

از جمله غنایم احمد نگر که حضرت عرش آشیانی اکبر بادشاه به آنحضرت مرحمت فرموده بودند و یک لک روپیه قیمت داشت بدان اقبال‌مند عزایت نمودند - و دو سر اسب با ساخت مرصع و دو فیل نر و ماده با ساز طلا ضمیمهٔ مراسم بادشاهانه ساختند - و دو تسبیح گرانمایه که عرش آشیانی اکثر اوقات یکی را بر فرق فرقدسای بسته دیگری را حمایل آسا بگردن می انداختند - با عقدی دیگر گرانمایه که اکثر اوقات در ایام جشن مرسله گردن مبارک می شد و یک لک روپیه قیمت داشت - بآن ضم نموده باین گرامی گوهر درج اقبال مرحمت فرمودند - آنکه هر یک از امرای عظام بادشاهی که بهم رکابی رکاب نصرت انتساب آن حضرت تعین یافته بودند و چندی از بندهای روشناس شاهی فراخور تفاوت مراتب والا سرافرازی یافته مرحمت اسب و سروپا، ضمیمهٔ غذایات عمیمه شده - و امر عالی برین جمله زیور نفاذ یافت که مهابت خان از جمله تعین یافتگان مهم دکن بی مدهنه سزاولی و محصلی نموده سلطان پرویز را در روز روانه اله آباد سازد *

مجملا شاه بلند اقبال روز جمعه سلیم شوال سال هزار و بیست و پنجم هجری مطابق بیستم آبان ماه الهی آفتاب وار بدولتخانهٔ زین زرین برآمده متوجه مقصد شدند - و هم درین آن بمحض [افاضت] اقبال بی زوال قبل از وصول صیت نهضت و نهیب آوازهٔ صولت و سطوت آنحضرت بوم و بر آن کشور زلزله خیز گردید - چنانچه از صدمهٔ تلاطم سیلاب افواج بحر امواج بدان صوب شش جهت سرزمین مذکور را از سرحد برهان پور گرفته تا ساحل دریای شور چارموجه طوفان حادثه و شورش فرو گرفت - بلکه سر تا سر کشور جانب جنوب لکد کوب هجوم

خیل فتنه و آشوب گشت - ملخص سخن موکب جاه و جلال شاه بلند اقبال از راه چطور و مندسور متوجّه صوبه دکن شده چون اردوی جهانپوی بحوالی رانا امر سنگه که سر راه بود وصول یافت - آن اخلاص کیش بی توقف برسم استقبال شتافته در اقله بسعادت بساط بوس مستسعد گشت - و بعد از تقدیم مراسم کورنش و تسلیم و ادای لوازم عبودیت پنجم زنجیر فیل و هفت اسپ عراقی و خوانی پراز انواع مرصع آلات برسم پیشکش گذرانیده به عطای شمشر مرصع و دو اسپ عراقی با زین زرین و دو فیل نر و ماده با ساز فقره کامروائی ابد آماده ساخته مولف القلب و مطمئن خاطر بوطن مالوف رخصت یافت - و جگت سنگه نپیر خود را با هزار سوار در رکاب ظفر انتساب فرستاد *

چون شاه بلند اقبال از سرحد رانا موکب منصور را نهضت داده رایات ظفر آیات را به صوب برهانپور ارتفاع بخشیدند - و در طی راه وکلای عادل خان را که سابقا بدرگاه گیتی پناه فرستاده بود رخصت مراجعت دادند - بخاطر مبارک آوردند که از راه اتمام حجت علامی افضل خان و رای ریان در بیجاپور و میرمکی مخاطب به معتمد خان و رای جادو داس را به حیدر آباد بفرستند - تا عادل خان و قطب الملک را به تنبیه نصایح هوش افزا از حقیقت کار آگاه سازند - و از شاد خواب غفلت در آورند به شاهراه اطاعت ارشاد نمایند - چون کفار آب نریده مخیم هراقد اقبال گردید امرای عظام و سایر منصب داران تعینات صوبه دکن مثل خان خانان و ایبیهات خان و شاه نواز خان خلف خانخانان و عبد الله خان بهادر فیروز جنگ و راجه سورج سنگه و راجه بهار سنگه و ارادت خان و راجه نرسنگدیو بنندیل و غیر آنها به سعادت استقبال شتافته از سجود آستان قدسی مکان در بخت و اقبال بر روی

احوال خود کشودند - روز دو شنبه پنجم ربیع الاول سنه هزار و بیست و شش هجری بیست و سوم اسفندار سنه یازده جلوس جهانگیری پرتو ماهچه ریات ظفر آیات خورشید وار سایه افوار حضور بر سکنه برهانپور انداخته افق آن خطه پاک ازین رو مطلع نور^۱ [ظهور]^ع و نمودار فضای طور شد - و هم درین روز سرزمین دلنشین مندو از پرتو ورود مویک مسعود جهانگیری طرب آمود شد *

آغاز سال دوازدهم جهانگیری و آذین جشن نوروزی و خواستگاری صبیحه رضیه شاهنواز خان خلف الصدق عبد الرحیم خانخانان و چهره کشائی شاهد فتح و رسیدن پیشکش دنیا داران دکن

بتاریخ دوازدهم ربیع الاول سال هزار و بیست و شش هجری مسند گزین طارم چارم تشریف تحویل شریف بر نشاط کده معهود خود ارزانی داشته مربع نشین اورنگ چهارپایه خویش گردید - حسب الامر شاه بلند اقبال کار پردازان امور سلطنت فضای دولت خانه برهانپور را بانواع تزئین زیب و زینت دادند - و بآذین جشن نوروزی کیانی عرصه خاص و عام را در دیبای خسروانی مفروش نمودند - و در رمضان این سال مبارک فال صبیحه قدسیه شاهنواز خان خلف عبد الرحیم خانخانان را بجهت مزید اعتبار و حصول سرمایه مباحثات و افتخار سلسله فی شان ایشان در

عقد ازدواج در آوردند - و بفاير قدر افزائي و سر افزائي خانخانان بمغزل او تشریف شریف ارزاني داشتند - و طوی عظیم و جشنی عالی ترتیب یافته روزگار روز بازار نشاط عالمیان رواج و رونق و هنگامه طرب جهانیان انتظام و گرمی داشت *

از سوانح این ایام دولت آغاز و سعادت انجام اطاعت و نیا داران دکن است و تسلیم ولایت متعلقه بادشاهی و ارسال پیشکش و پذیرفتن سایر احکام مطاعه - و تفصیل این اجمال حقیقت اشتمال آنست که چون آوازه صولت شاه بلند اقبال که قاف تا قاف آفاق را فرو گرفته پیش از وصول رایات اقبال آویزه گوش دکنیان شده بود - دریغوا خبر آمدن موب جاه و جلال آنحضرت نیز هوش ربای ایشان آمد - بفاير آنکه در خود تاب مقاومت باحکام آسمانی و تأیید ربانی ندیده میدانستند که با اقبال مقابل و با قضا و قدر روبرو نمیتوان شد - ناچار دیده دانسته قرار ایذمعنی دادند که گردن اطاعت بطوق اخلاص و ارادت سپرده دوش فروتني و سرافکندگی در آورند - و دست تصرف از اعمال متعلقه بادشاهی کوتاه داشته عهده خراج سپاری و مالگذاری بر ذمه انقیاد و فرمان برداری گیرند - و چون در عین این قرار داد افضل خان و رای رایان به بیجاپور رسیدند - عادل خان تا پنج گروهی شهر باستقبال شتافته مانند سایر بندگان درگاه گیتی پناه بفاير معهود غایبانه آداب تسلیم و زمین بوس به تقدیم رسانید - و نشان قدر مثال و فرمان قضا نشان مبارک را زینت فرق و زیور تارک ساخته باین اعتبار سر مباحات سرمد بارج طارم فرقد بر افراخت - و بحکم امثال امر جهان مطاع و اطاعت مضمون حکم آفتاب شعاع ذره مثال در مقام بندگی آمده تعهد نمود - که سایر ولایات بادشاهی را با کلید قلعه خاصه حصار احمدنگر تسلیم اولیای دولت ابد

پیدوند نماید - و پیشکشهای گرانمند از خود و سایر دنیاداران دکن سرانجام نموده بدرگاه والا ارسال دارد - و پس ازین همه وقت بقدم اطاعت پیش آمده بیشتر از پیشتر در مقام جانسپاری و خراج گذاری باشد - چون از عریض افضل خان و رای رایان بمسامع علیه باریافتگان انجمن حضور شاه بلند اقبال رسید - در حال سید عبد الله بارهه را که از جمله پروردهای عنایت آنحضرت بود با عرضداشت متضمن مضمون مذکور بدرگاه گیتی پناه فرستادند - و چون حضرت خلافت مرتبت از مضامین عریضه آگاهی یافتند - بحسب اتفاق وصول فتح نامه روز پنجشنبه پانزدهم شعبان سال مذکور سمت وقوع پذیرفت - و پیشتر به سبب تعظیم شب برات که بحسب عظمت و میمنت بل بهمه جهت در باقی لیال سال فاضل می آید جشن نشاط و طرب تزئین یافته بود - و از پرتو درود مسعود خبر فتح و ظفر از سرنو آراستگی یافته یمن و برکت دیگر اندوخت - حضرت خلافت مرتبت آن روز عشرت اندوز را مبارک شنبه لقب دادند - تا انجام روزگار سعادت فرجام آنحضرت در افواه خاص و عام و دفاتر و نقادیم بهمین نام مذکور می شد - و سید عبد الله بمژدگانی رسانیدن خبر این فتح آسمانی خطاب سیف خانی یافته بعنایت خلعت فاخره و اسب و فیل و خنجر مرصع و شمشیر و پرده مرصع سرمقاخرت افراخت - و بعنوان فرخندگی فال همایون قطعه لعلی خورشید فروغ بدخشان نژاد که همانا بروشنی جگر باره آفتاب رخشان بود - و مدتها از پرتو فرق فرقد سای کسب لدعان نموده - مصحوب سیف خان بجهت آن یکتا گوهر محیط خلافت فرستادند *

بالجمله عادل خان افضل خان و رای رایان را دوست کام و مقضی المرام باز فرستاده دو لک روپیه بافضل خان و دو لک روپیه برای رایان تکلف نمود - و سوای آنچه در مقام اقامت رسوم پیشتر بر سبیل نزول و اقامت

و طریق ضیافت فرستاده بود - دیگر تکلفات از جنس و نقود و سایر اجناس مثل جواهر و فیل و اسب بظهور آورده پانزده لک روپیه از نقد و جنس بصیغهٔ پیشکش برین تفصیل بدرگاه والا ارسال داشت - نقد شش لک روپیه و پنجاه زنجیر فیل بقیمت شش لک روپیه و پنجاه اسب عراقی بقیمت شصت هزار روپیه و باقی جواهر مرصع آلات بقیمت در لک و چهل هزار روپیه - و بعد از گرفتن پیشکش نخست رای رایان خود را باحمدنکر رسانیده داخل قلعه شد - و سایر محال بالا گهات را در تحت و تصرف خود آورده حقیقت را عرضداشت نمود - آنحضرت بی توقف خنجر خان را که اکنون بخطاب سپه دار خانی اختصاص دارد بضبط تهاذه جالفا پور و مضافات آن فرستادند - و جهانگیر بیگ را که در آخر بخطاب جانسپار خان سر افزای یافت منظور نظر مرحمت نموده نامزد نگاهبانی قلعه احمد نگر فرمودند - و بیرام بیگ میر بخشی افواج خاصهٔ خود را نامور ساختند که با سایر تهاذه داران و فوجداران که بحراست محال متعلقهٔ اولیای دولت سرافزای یافته اند تا بالا گهات همراهی گزینند - و همگنان را جابجا گذاشته خود مراجعت نماید - بالجمله رای رایان امتثال فرمودهٔ آنحضرت نموده قلعه را بجانسپار خان سپرد - و خود بر سیل ایلغار مراحل بریده بافضل خان پیوست - و بایکدیگر پیشکش عادل خان را بدرگاه والا رسانیده از نظر اشرف گذرانیدند - و دقایق خدمت گذاری ایشان باعلی درجات استحسن رسیده از مراحم شاهي سرافزای یافته مفاخر و مباهي شدند - و رای رایان پیشکش شایان از جانب خود ترتیب داده بنظر انور در آورد - و از آنجمله قطعهٔ لعلی بود گرانبایه که در آب و تاب و سنگ و رنگ و صافی و شفافی نظیر آن کمتر بظفر جوهریان در آمده - بوزن هفده مثقال و پنج و نیم سرخ

بدولک روپيه ابتياع شده - آنرا بالعلمی دیگر که شصت هزار روپيه قيمت داشت گذرانيد - و علامي افضل خان نیز پیشکشي گرانمند برنفايس و نوادر کشيد - همکي پسند خاطر مشکل پسند افتاده مرتبه قبول يافت *

چون مير مکي و جادو رای که رخصت حيدر آباد گلکنده يافته بودند بنزدیکی آنولایت رسيدند - قطب الملک بنابر آنکه از آگاه دلي و هشيار مغزي بهره وافر داشت - و لهذا درين مدت قطعاً بعصيان و طغيان راضي نبود - بحیثيت ظاهر ناچار با عادل خان و عذبر از روی مدارا موافقتی آشکارا می نمود - لاجرم بی توقف سلوک طريقه آداب گزارى پيش گرفته روز یکشنبه پنجم رجب سنه هزار و بیست و شش هجري که فرستادگان در پنج گروهی شهر منزل گزيده بودند از دریافت پایه شرف ابد در آمده باستقبال بر آمد - و ازین راه ابواب سعادت جاويد بر روی خود کشوده نشان عالیشان را بادب تمام گرفته بر سر بست - و از روی ادای شکرانه غایات شاهانه خاصه ادراک مرتبه والا یعنی اختصاص یافتن بمرحمت کهنه مرصع با پهلوتاره که ضمیمه مراحم عمیمه شده بود - رو بجانب درگاه گیتی پناه نهاده زمین بوس سپاس و تسلیم بندگی بتقدیم رسانیده برین سرتارک رفعت از اوج این والا طارم آفوسى در گذرانيد - و ایشان را همان روز بنابر مبالغه بشهر در آورده در مقام سرانجام پیشکش پذیرفته شده - و پس از چند روز پیشکش نمایان از جواهر و مرصع آلات و فیلان نامور نفومند و اسهان عراقی و عربی که قيمت مجموع پانزده لک روپيه بود آماده نمود - مصحوب آن رسول نامي بقبلة ارباب قبول یعنی درگاه عالی مرسل داشت - محملاً مير مکي و رای جادو داس همدران نزدیکی بسرعت تمام طی راه نموده پیشکشها رسانيدند - و بعد ملازمت فايز گشته

سعادت بساط بوس انجمن حضور پر نور و استعسان تقدیم خدمت مذکور دریافتند *

و از بهین سوانح این ایام خیرانجام که عبارت است از روز یکشنبه یازدهم شهریور سنه دوازده جهانگیری مطابق دوم شهر رمضان المبارک سال هزار و بیست و شش هجری بعد از گذشت بیست و شش گهزی و چهل پل که ده ساعت و چهل دقیقه نجومی باشد - در خطه برهانپور شبستان اقبال شاهي بفروغ تولد نیک اختر فرزندی سعادتمند از نواب قدسی القاب مهد علیا ممتاز الزمانی نو آئین و نور آگین گشت - و آن مولود مسعود زهره جبین را روشن آرا بیگم نامیدند *

انعطاف یافتن عنان انصراف موکب جاه و جلال شاه
 بلند اقبال به فتح و نصرت کورت اول از دکن
 و ادراک ملازمت حضرت خلافت مرتبت
 و سرافرازی یافتن بانواع مهربانی خصوص
 خطاب عظیم الشان شاهجهانی و نصب
 کرسی طلا بجنب سریروالا برای
 جلوس آن بلند اقبال

چون دنیاداران دکن ولایات متعلقه بادشاهی را باولای دولت ابد
 پیدوند تسلیم نموده بدین دست آویز متین عروه وثقی امن و امان فراچنگ
 آوردند - و عاقبت ازین راه در دارالامان سلامت و عاقبت بر روی روزگار
 خویش کشوده همگنان در مقام بغدگی درگاه آسمان جاه شدند - لاجرم

خاطر اقدس شاه بلند اقبال از همه رهگذر بجمعیّت گرایدند - و نوعی ازین مهم فراغ یافت که بی اختیار لوای والای مراجعت را ارتفاع بخشیدند - و بر طبق دستور سابق عهد الرحیم خانخانان را بصاحب صوبگی خاندیس و برار و دکن سرافرازی داده سی هزار سوار و هفت هزار پیاده برافزادند و کماندار بکومک او تعیین فرمودند - از آنجمله دوازده هزار سوار بسرکردگی خلف صدق او شاهنواز خان مقرر داشته بضبط محال دکن فرستادند - و حفظ و حراست هر یک از سرکار و تهاجمات و برگذات بالا گهاٹ را بعده کارگذاری یکی از امرای عظیم الشان و ارباب مقاصب والا تفویض فرمودند - مثل احمد نگر و جالندپور و مونگی پتن و سرکار باسم و پاتهری و مهگر و ماهور و ^ع [گهرله] و کلم و پرگنه مالاپور و انبیر و پرگنه بیر که بمنزل سرکار است - و ده کرور دام که بیست و پنج لک روپیّه حاصل آن باشد در آمد دارد - و مثل آن پرگنه در تمام دکن بلکه بهمه این کشور یافته نمی شود *

درینولا بیروم بیگ بخشی که با فوجی از بدهای بادشاهی بقصد تنبیه و تادیب بهرجی زمیندار بکلانه تعیین یافته بود او را با پیشکش گرانمند بملازمت آورد - و حسن خدمت و نیکو بندگی آن اخلاص سرشت بنازی چهره ظهور نموده بغایت مستحسن افتاد - و در اثناء توجه شاه بلند اقبال بدرگاه گیتی پناه افواج قاهره که حسب الامر اعلی آهنگ استیصال مقهوران کوندوانه نموده از برهانپور مرخص شده بودند در طی راه بسعادت ملازمت رسیدند - و حقیقت وقایع و کیفیت خدمات شایسته که در آنولایت بتقدیم رسانیده بودند - از تخریب ملگ و تادیب اهل آن که باعث اظهار اطاعت و انقیاد و طلب امان راجها و پذیرفتن باج و خراج هر ساله شده بود از قرار واقع بعرض اعلی رسانیدند - و موازی شصت زنجیر فیل کوه

پیکر و مبلغ دو لک روپیه نقد از چانده و ^۱ [سه] زنجیر و یک لک روپیه از جائیه ^۲ بر سبیل پیشکش گرفته بودند بظرف اقدس در آوردند *

چون موکب جاه و جلال شاه بلند اقبال بدولت و سعادت در ظاهر مندو نزل نمود - یگانه گوهر محیط خلافت سلطان دارا شکوه که در آن ایام از خدمت والا قدر باز مانده در ملازمت جد امجد کامیاب انواع سعادت دوجہانی بودند - حسب الامر حضرت خلافت مرتبت با جمیع امرای نامور دستوری یافته باستقبال آن سرور شتافتند - و چون شاهزادۀ والا گهر بلند اختر با امرای عظام از سعادت ملازمت شرف پذیر گشته رخصت مراجعت یافتند - شاه بلند اقبال اختیار ساعت مسعود نموده هشتم آبان ماه آہی سہ دوازده جهانگیری موافق یازدهم شوال سہ ہزار و بیست و شش ہجری برسم و آئین شایان و توزک و تورہ نمایان چہرہ دولت و اقبال افروختہ و رایت جاہ و جلال افراختہ متوجہ دریافت ملازمت شدند - و چون بملازمت استسعاد یافتہ مراسم معہودہ بجا آوردند حضرت خلافت مرتبت از فرط غلبہ شوق نخست آن بر افراختہ رفعت ایزدی را ببالای جہرکہ والا طلب نمودند - آنکاز بیدخوشی از جا در آمدہ قدمی چند فرا پیدش نهادند - و آن جان جهان را چون روح روان تنگ در آغوش کشیدہ مدتی مدید همچنان در بر داشتند - و آنحضرت از سعادت منشیہا و ادب اندیشیہا ہر چند بیشتر رعایت ادب می نمودند - حضرت خلافت مرتبت بحکم سلطان محبت کہ حال سورت نشہ بادہ ہوش رہا دارد - پاس مرتبہ خویشی

(۱) ع [سی] اقبالنامہ جهانگیری - صفحہ ۱۹۵ - طبع ایشیانک سوسائیتی

بذگالہ *

(۲) در اقبالنامہ جهانگیری این مقام باسم جانقا مذکور شدہ - ملاحظہ کنید

داري نداشته مرتبه مرتبه مراتب الطاف بی پایان افزودند - و آنحضرت بعد از ادای شکر و سپاس این عذایات خاص هزار مهر و هزار رویه بطریق نذر و موازي این مبلغ بر سبیل تصدق گذرانیدند - و حضرت خلافت مرتبت خلعت خاصه با چار قب زردوز مروارید کشیده و شمشیر با پرده مرصع و کمربند و خنجر بدان حضرت مرحمت نموده بمنصب سی هزار سی ذات و بیست هزار سوار در اسبه سه اسبه از اصل و اضافه سر بلند فرمودند - و بخطاب مستطاب شاهجهانی امتیاز بخشیده مقرر کردند که صدای جهت جلوس همایون آن ترقی یافته رفعت ازلی قریب به تخت میگذاشته باشند - چنانچه خود در جهانگیر نامه نامی این عبارت بدستخط خاص نوشته اند - که این عذایتی است نمایان و لطفی است بی پایان که نسبت بآن فرزند سعادتمند سمت ظهور یافت - چه از زمان حضرت صاحبقرانی تا حال هیچ بادشاهی درین سلسله علیه اینگونه عذایتی سرشار به فرزند شایسته خود ننموده - آنکه از راه عذایت از جهروکه والا فرود آمده خوانی مالا مال الوان جواهر گرانمایه بدست اقدس بر تارک مبارک آن زینت بخش افسر اورنگ خلافت نثار فرمودند - بعد از آن امرای عظام مثل خانجهان و عبد الله خان و مهابت خان و راجه سورج سنگه و راجه بهار سنگه و غیر اینها همگی بترتیب مناصب و تفاوت مراتب از شرف بساط بوس درگاه والا استسعاد پذیرفتند - و نذر گرانمقد نمایان لایق و شایان حال خودش گذرانیده بعذایات خاص اختصاص یافتند - و بغایر آنکه آن روز از تنگی وقت وفا بگذشتن اقسام پیشکش نمی نمود اکتفا بصندوقچه مملو از انواع نوادر جواهر نمودند - و فیل^۱ [سرفاک] نام که

(۱) ع [بیرناک] اقبالنامه جهانگیری - صفحه ۱۰۳ طبع ایشیاتک موسسائی

سر حلقه فیلان پیشکش عادل خان بود نیز از نظر اشرف گذشت - و چون آن فیل از افراد نوع خود بکمال حسن صورت و قبول تعلیم و فرمانبری و عدم عریذگی بدمستی بی عدیل و عدیم الذخیر بود منظور نظر استحسان شده بی نهایت خاطر پسند افتاد - چنانچه بنفس نفیس بر آن سوار شده تا درون غسل خانه تشریف بردند - و برسم معهود آنحضرت که همیشه هنگام سواری فیل مست بر سبیل صدق سحاب دست گوهر افشان را باین طریق دفع عین الکمال می نمودند - درینوقت نیز از هر دو سو کف مبارک را دینار پاش و روی زمین را درم ریز فرمودند - و از آن روز باز سرناک مذکور سمت اختصاص یافته بجهت سواری خاصه مقرر شده و بنابراین نسبت بغور تخت موسوم گشته از سمت سر حلقه جمیع فیلان خاصگی امتیاز پذیرفت - و امر فرمودند که آنرا پیوسته در درون صحن غسلخانه والا بسته باشند - و بعد از چند روز تمام پیشکش با دو صد زنجیر فیل نامور از نظر اشرف گذشت که از آنها سه زنجیر محلی به یراق طلا و نه زنجیر بساز نقره مزین بود - و قیمت سرناک که بغور تخت موسوم است یک لک روپیه مقرر شد - و از آن گذشته دو زنجیر دیگر که فیلان تنومند کوه شکوه بودند - یکی موسوم به هفوننت و دویمین به بخت بلند - بهای هریک موافق نور تخت قرار یافت - چه آن دو کوه پیکر اهرمن منظر هرچند در حسن صورت و سیرت و قبول تعلیم و مزید حدس و هوش بغور تخت نمی رسیدند - اما در عظم جثه و کلانی بنیه برو فایق می آمدند - درین ضمن پیشکش هر ده خوان مملو از جواهر و مرصع آلات و دو قطعه لعل بابت رای رایان و نیلمی ابدار بوزن شش تانگ و انگشتر نگین الماسی از جانب خود و صد راس اسب مصرنگ بادرقتار عربی نژاد و عراقی نسل از نظر انور گذرانیدند - که از آنجمله سه راس کمال امتیاز داشته مزین

بساخت مرصع بود - مجملای قیمت مجموع پیشکش دکن بیست لک روپیه
 هزار پذیرفت - و هوای آن دو لک روپیه بجهت نور جهان بیگم و شصت
 هزار روپیه مخصوص سایر بیگمان نموده بر سبیل سوغات ارسال یافت -
 و همه جهت کل پیشکش و ارمغان به بیست و دو لک و شصت هزار
 روپیه کشید *

بیان توجه موکب جهانگیری بصوب گجرات با شاه بلند اقبال شاه جهان بعد از فتح دکن و سوانحی که در آن ایام روی داد

چون بچهره کشائی تأیید حضرت شاه بلند اقبال سرانجام معامله
 دکن که از دیر باز صورت نیافته بود بر وجه احسن رو نموده ازین راه سرمایۀ
 رفیع تفرقه روزگار یعنی جمعیت خاطر اقدس بحصول انجامید - درینحال
 هوای سیر گجرات که از دیر باز مکنون خاطر بود - خاصه تماشای شورش
 و طغیان دریای شور بتازگی سلسله جذبان شوق تفرج آن نزهت آباد
 آمد - لاجرم بنابرین عزیمت صائب رایات جلا و جلال بد آنجانب ارتفاع
 پذیرفته در طی راه همه جا شاه بلند اقبال بسعدت همعنائی اختصاص
 یافته نشاط صید افگنی و تماشای آن سرزمین دلفشین و مکانهای بهشت
 نشان باعث مزید انبساط طبع آن زنده طبايع و ارکان شد - و روز بروز انواع
 عواطف و اقسام مراسم بادشاهانه درباره آنحضرت ظهور و بروز تمام مینمود -
 چنانچه هر تحفه که در سرکار خاصه ندرتی و نفاستی داشت قطع نظر
 از گران مائگی آن کرده بنابر شرافتی که باعتبار مبارکی و خجستگی
 با آن بود بدان حضرت مرحمت می فرمودند - از آنجمله قطعه لعل گرانمایه

بدخشانی بود که در برابر رنگینی و درخشانی آن آب و تاب آفتاب بی تاب بود - و بی تکلف سخن سازی کمیافت جوهری بود بی بها - از غیرت صفای لون و رشک طراوت آبش اشک قرۃ العین عدن و جگر گوشه یمن جگری گردیده - و از حسرت جلا و شادابی آبش رودبار خون از دل یاقوت رمانی روانی پذیرفته - و سیلاب سرشک لاله گون از دیده گوهر شاهوار عمانی بسیلان در آمده - و آنرا حضرت مریم مکانی والدۀ ماجدۀ حضرت عرش آشیانی هنگام ولادت حضرت جهانگیر گیتی کشا برسم رو نما عفایت نموده بودند - با^۱ [دو] دانۀ مروارید یکتا بسیار قیمت کمیاب بدآنچذاب لطف فرمودند *

روز جمعه هشتم دیماه آلهی کزار دریای شور سر منزل ورود عسکر منصور شد - و چون خاطر اشرف از سوارئی غراب و تماشای عموم غرایب دریا خصوص تلاطم امواج بحر موج که یادی از جوش و خروش افواج لشکر طوفان اثر میداد باز پرداخت - از بندر کهنبایت رایت ظفر رایت را طراز ارتفاع داده موکب مسعود بقصد ورود دارالملک آن خطۀ طرب اساس یعنی بقعۀ نشاط بنیاد احمد آباد نهضت نمود - و روز دوشنبه بیست و پنجم ماه مذکور ماهچۀ اعلام نصرت پیکر پرتو انوار سعادت و برکت سایه دولت بر ساحت آن منبع دولت امن و راحت گسترد - و سرتاسر آن گلزمین دلفشین را مانند فسحت آباد فراغ خاطر شاد مطلع نور بهجت و سرور ساخت - و در همین روز جشن وزن مبارک سال بیست و هفتم شمسی از عمر ابد قرین شاه بلند اقبال مانند نشاط آموز نوروز طرب انروز گشت - و خاطر آرزومندان گیتی بر مراد^۲ [دیرینه] ع

فیروززی یافته بانواع نیک اختری و بهرزی فایز گردید - و چون اقامت آن نزهت آباد از صفوت خانه ضمیر منیر حضرت خلافت مرتبت رفیع کدورت سفر نموده تماشای آن عشوتکده زنگ کلفت از آئینه خاطر انور زدود - و چندی در آن مصر جامع دولت و سعادت منزل گریده در عرض امتداد مدت توقف از سیر و تفرج سایر متفرهات آن مقام دلکشا کام دل بر گرفتند - اراده مراجعت ملایم مقتضای رای جهان آرای آمده هوای نهضت دار الخلافه عظمی موافق طبع خواهش اقدس افتاد *

درین ایام بغایر آنکه در مدت جاوس همایون آنحضرت امور ملکی و مالی آنصوبه سرانجام بسزا نیافته بود - و از بی پروائی و غرض پرستی صوبه داران مهمات آنولایت که نظریه بعضی از رجوع عمده ترین صوبهای هندوستان است - و باعتبار صفا و نزهت و فسحت ساحت و فضا و غرابت و منع بنا و کثرت ارباب بدایع صنایع و وفور هنرمندان و پیشه‌وران نیرنگ نما نظیر اعظم بلاد ایران از نظم و نسق افتاده بود - و در نظام معاملات چنان صوبه که والیان آن پیوسته پنجاه هزار سوار موجود و همیشه حاضر علوفه خوار داشته اند - و زانا و سایر دنیا داران دکن و مالوه و خاندیس و برار پیوسته مطیع و منقاد ایشان بوده در عظیم امور بدیشان ملتجی می شده اند خلال کلی راه یافته - لاجرم حضرت خلافت مرتبت بمقتضای مصلحت جهانبانی و حکم متابعت سنت عرش آشیانی در تفویض اهتمام امور آن صوبه بدان حضرت صلاح دید وقت بر وفق این معنی دیدند - مجعلا بغایر مقتضای این عزیمت صایب سایر برگذات آنصوبه عظیم بجایگزین آنحضرت قرار یافت - و غبط و ربط مهمات کلی و جزوی و تنبیه و تادیب متمردان فساد آئین آن سرزمین بتدبیر صواب قرین آن حضرت حواله شد *

غرة اسفندار سال دوازدهم جهانگیری که لوای نصرت پیرای بمستقر اورنگ خلافت ارتفاع پذیرفت - شاه بلند اقبال بجهت نگاهبانی صوبه گجرات و دفع سرکشان آن سرزمین چندی از بندهای کاردان آزموده کار را تعیین فرموده همه جهت خاطر از پرداخت امور ملکی و مالی آنصوبه جمع ساخته بهم رکابی حضرت خلافت مرتبت عزان مراجعت را انعطاف دادند - و چون پرگنه دوحده که باعتبار وقوع آن در سرحد مالوه و گجرات بدین نام موسوم شده در افواه عوام و خواص ابنای روزگار بدهود اشتها دارد مخیم سردقات اقبال آمد - روزی چند در آن مقام سرمنزل اقامت موکب سعادت شده بقصد شکار فیل رحل توقف انداختند - چون در عرض مدت اقامت این فرخنده مکان شهفشاه سیارگان و پیدشوی خیل ستارگان بنابر پیروی موکب اقبال اراده ورود مسعود دارالخلافه حمل نموده بتاریخ شب چهار شنبه بیست و سوم ربیع الاول سنه هزار و بیست و هفت هجری در آن شرف خانه نزول نموده سال سیزدهم جلوس جهانگیری آغاز شد - جشن نوروزی بفرخندگی و فیروزی در همین سرمنزل زینت پذیرآمده جهانی کامخواه از کام بخشی آنحضرت بروفق مراد خاطر کامران گشتند - تا آن هنگام که خاطر اقدس از نشاط اندوژی این صید باز پرداخته اراده توجه دارالخلافه فرمودند مدت اقامت امتداد یافته گرمی هوا باشتداد کشید - و نیز از عرایض واقعه نویسان دارالخلافه پی در پی خبر رسید که در آن حدود علت وبا و بلای طاعون عموم کلی پذیرفته - ناچار حسب المقتضای مصلحت وقت صلاح دید جملگی دولت خواهان برین قرار گرفت - که باحمد آباک مراجعت نموده در آن خطه پاک موسم تابستان و بوشکال را بسر برده در اوایل زمستان متوجه دارالخلافه شوند - و بدین عزیمت صائب از موضع دهود نکته ستوده العود احمد طراز رایت

معادرت گشته بدارالملک احمد آباد باز گشت اتفاق افتاد - شاه بلند اقبال
 بمجرد رسیدن سه فوج نمایان از جمله اولیای دولت قاهره برین موجب
 ترتیب داده بآهنگ نادیب و تغبیه مقهوران آن نواحی تعیین فرمودند -
 چنانچه فوجی بسرداری رای رایان بر سر مفسدان جام و پهارة^(۱)
 رخصت یافت - و راجه بهیم ولد رانا امر سذگه بگوشمال سرکشان کانه مهی
 نامزد شد - و سید سیف خان بدفع فتنه جویان کنار رودبار سانبرمتمی
 باشتاب سیلاب روانه گردید - و دراندک فرصتی او و راجه بهیم
 بکارسازی اقبال بی زوال سزای آن خود سران را در کنار روزگار ایشان
 گذاشته مراجعت نمودند - و رای رایان بعد از رسیدن بزمین جام و پهارة
 بیدرنگ در پیش برد کار شده آنچه لازمه این مقام و حق پیشرفت مهام
 آن یساق شاق بود از جد و جهد در کشش و کوشش ادا نموده فنون حسن
 تدبیر بکار برده - چنانچه سر تا سر اهل طغیان و تمرد بسر خود جاده افتیاد
 بقدم اطاعت سر کرده بطوع و رغبت رقبه بطوق تعهد در آوردند - و بغابر
 امید نجات رو بدرگاه والا آورده از وسیله آستان بوسی استسعاد یافتند -
 و هر کدام صد اسپ کچهی بر سبیل پیشکش گذرانیده بمراحم بادشاهانه
 سرافراز گشتند - و چون خامه بدایع نگار از دگر سوانح این ایام باز پرداخت
 لاجرم بطریق تقریب راه ذکر مجملی از احوال جام و پهارة کشاده درین
 مقام ابواب سخن را سیراب تر می سازد - ولایت جام از یک طرف
 بملک سورته پیوسته و از سمت دیگر بدریای شور - و سرزمین پهارة نیز
 بر ساحل دریا بجانب تنده واقع است - و این دو زمیندار در فسحت

(۱) در اقبالنامه جهانگیری این ولایت را بهارة نوشته - صفحه ۱۱۶ - طبع

ولایت و سامان جمعیت نزدیک بهم اند - و هر کدام قریب پنج شش هزار سوار همیشه موجود دارند - و هرگاه کار رو نماید تا ده دوازده هزار سوار سر انجام می توانند نمود - و جام و بهاره لقب ایشان است - و اسپان جلد تازی نژاد در آن ملک بهم میرسد - چنانچه فرد اعلی تا ده هزار محمودی خرید می شود *

کشایش عقده پیوند از طلسم دیر بنیاد قلعه کانگه بناخن تدبیر و کلید تائید شاه بلند اقبال و صورت نمائی شاهد فتح

چون درین ولا گوش زد سرافرازان خدمت پایۀ سربر والا و خاطر نشان ایستادگان انجمن حضور اعلی گردید - که سورجمل ولد راجه باسو از بیخودی کار عصیان یکروده بسبب زیاده سربیکاره سر از خط فرمان بری کشیده یکسر مو طریقه بیواهی روی از دست نمی دهد - چنانچه جمعی از زمینداران کوهستان پنجاب را قریب داده دست تغلب و تعدی بسرحد پرگنات پنجاب دراز کرده - لاجرم حضرت خلافت مرتبت تادیب آن کافر نعمت را که از تجویز این سرور بر بیساط زمینداری جا نشین پدر شده بود بتدبیر آنحضرت تفویض فرمودند - و چون تسخیر کانگه نیز از دیرباز مکنون خاطر انور بود و در عهد حضرت عرش آشیانی باوجود نهایت جد و جهد در امور کشورستانی و تجهیز عساکر ظفر اثر مکرر باستخلاص آن شاهد مقصود در آئینه وجود صورت شهود نه بسته - لهذا همواره این معنی در خاطر خلش داشت - تقدیم این امر نیز باهتمام تمام آن سرور مرجوع

فرمودند - و شاه بلند اقبال که پیوسته همت بلند نهمت بر تخریب بنیان شرک و طغیان و اطفای نائر کفر و کفران داشتند - ایغمعنی را از خدا خواسته بی توقف در باب قبول این معنی مبادرت نمودند - و رای رایان را که مکرر مصدر افعال نمایان شده بود - چندانکه در پایان امر از آنحضرت راجه بکرماجیت خطاب یافته - و بعد ازین همه جا باین خطاب مذکور خواهد شد بتقدیم این خدمت خاص اختصاص پذیرفت - بیست و یکم شهریور سنه ثالثه از عشر ثانی جلوس شهر برکت بهر رمضان سنه هزار و بیست و هفت هجری با فوجی جرار از بهادران موکب مسعود بادشاهی و دلاوران خیل اقبال شاهي از دارالملک گجرات بدان صوب مرمخص شد - و بیست و پنجم شهر مذکور رایات نصرت آیات نیز بجانب قرارگاه سریر خلافت مصیر ارتفاع یافت - و در طی راه همه جا شاه بلند اقبال همراه و همعنان بوده همه راه شکار کزان و صید افگنان مراحل بگام موکب و رواهل پیمایش یافته مواد نشاط و انبساط بکام خاطر افزایش می پذیرفت - و چون تمر بیگ برادر بیرم بیگ میر بخشی و اله وردی بیگ که بالفعل بخطاب خانی امتیاز دارد - حسب الاشاره شاه بلند اقبال از برهانپور بشکار فیل جنگل سلطانپور که فیل آن حدود از پرورش آب و هوای ساحل رودبار نریده بر جمیع فیلان بنگاله و هر دوار و همه جا مزیت تمام دارد شتافته بودند - درینولا معاونت نموده با هفتاد زنجیر فیل که تن بقید صید در داده بودند بموکب اقبال پیوستند *

بالجمله راجه به همراهی اقبال نامتفاهی در کمال سرعت بسمت مقصد راهی شده در طی راه شنید - که سورج مل بمجرد استماع خبر توجه دلاوران از جا رفته و بقلعه مود که در میان کوهسار رفعت آثار و جنگل

دشوار گذار واقع است شتافته - و ناچار در آن باره استوار که همواره مقرر و مقرر زمینداران آن حدود بوده قرار تحصیل با خود داده - لاجرم بمحض شنیدن این خبر بشتاب تمام مراحل عجلت طی نموده خود را بپای آنحصار رسانید - و در اندک فرصتی به نیروی شکوه کوکبه موکب سعادت و همواهی کوکب بخت شاه والا جاء عقد آن حصن حصین بکشایش گرائید - و درین واقعه از خیل آن اجل رسیده زیاده بر هفت صد تن بی سر شده جمعی کثیر اسیر و دستگیر شدند - سورج مل با خون گرفته چند جان بیرون برده در قلعه اسرا که در جبال سرحد راجه جیپال واقعه است متحصن شد - راجه بنابر مراعات مقتضای حزم و ملاحظه تنگي مجال تسخیر نورپور را بوقتی دیگر افکنده چون بظاهر حصار مذکور رسید - اطراف آنرا از احاطه شیران بیشه مصاف مانند باطن آن تیره درونان به هجوم خیل رعب که از جنود آسمانی ست فرو گرفت - و دو روز در ضمن کارسازی اسباب محاصره گذرانیده سوم روز یورش نمود - بعد از کشش و کوشش بسیار دستیاری تائید ربانی یاور افتاده و مددگاری اقبال گیتی ستانی پای میان نهاده بر فتح قلعه دست یافت - و درین روز زیاده از هزار نابکار سر نهاده خلقی بیشمار تن بگرفتاری دادند - و چندی از بهادران نیز زخمدار شده آیت جراحات نمایان که طغرای منشور مردانگی است بر لوح دیباچه رخسار نمایان ساختند - و سورج مل بر وفق طریق معهوده راه فرار پیش گرفته بودایی هزیمت شتافت - و از راهنمایی غراب بخت سیاه بقلعه که بنگاه خیلخانه راجه چنبا بود پناه برده دخیل او گردید - راجه عسکر منصور را دو فوج قرار داده فوجی بسرداری ابراهیم خان مهمند تعیین نمود که از راه بلاد به جمروهي در آید - و فوجی همراه خود گرفته با دلیری تمام رو بقلعه گیری نهاد - و ابتدا

از نور پور نموده در کمتر مدتی نور پور را با پنج قلعه دیگر مفتوح ساخته عزم تسخیر قلعه کوتله که از سه طرف آب بی پایاب دارد - و مادهو سنگه برادر سورج سنگه باستظهار آن قوی دل گشته هوای طغیان در دماغ عصیان راه داده نمود - و در اندک وقتی یورش همت راهزما و عزیمت کار فرما را کار فرموده بر فتح کوتله دست یافت - و از سرنو تهیه فتح قلعه چنبه نموده همین که متوجه شده مزدۀ مرگ سورج مل تیره سرانجام رسید - و چون این حجاب از پیش چهره شاهد ظفر برخاست در همان گرمی بازخواست جمیع جهات و اموال آن بد مال بهمه جهت از راجه چنبه نموده او را بوعده و وعید بیمناک و امیدوار ساخت - راجه عاقبت همگی مال و خواسته را از نقود و اجناس و فیلان و اسپان بجفس با پسر و برادر خود و مادهو سنگه برادر سورج مل و تمام متعلقان و منسوبان او نزد راجه بکرماجیت فرستاد - و راجه مجموع آنرا گردآوری نموده با فتخنامه بدرگاه والا ارسال داشت - و موسم برشکال را در نور پور گذرانیده از راه حوالی متوجه تسخیر کانگزه شد - و در گهاتی بهوتی کال تمانه نشانید - و غره مهر سنه چهارده جلوس جهانگیری به کانگزه وارد گشته بی توقف و کامل خود را با جمیع سرداران بیای حصار رسانید - و شعله افروز آتش کین شده محاصره را گرم ساخت - و همگی سپاه از راجپوتان و مغول را بمراحم گوناگون خصوص نوید افزایش مناصب و مزدۀ رفع مراتب گرمی دل و نیروی بازو داده سرگرم کار ساخت - و پس از چند روز که روزگار بتهیه پیشرفت کار گذاشت - و ملچارها قرار یافت و پیچ و خم کوچهای سلامت راست شد - وقت سرکوب و حوالها در آمد و نقبها و سیدها پیشرفت - نخست از نقب ملچار جانب جنوب آتش داده برجی را که سنگو نام دارد پرانیدند - و آنرا با خاک برابر ساخته

بعد از آن آتش در نقب طرف دریچه زدند - اتفاقاً آتش بی زینهار که همانا با زینهاریان قلعه زبان یکی کرده بود از راه نفاق در آمده برگشت - و شعله فنا در خرمن حیات بهادران جانفشان افکنده جمعی انبوه را بدرجه شهادت رسانید - و از راه دیگر چشم زخمی عظیم بجمعی از سپاهیان و نقب زنان رسید - و صورت اینمعنی برین نهج بود که جمعی از بهادران که درمیان دروازه و ملجأ ترسون بهادر سینه پیش برده بودند - و سر نقب بپای حصار رسانیده در آتش زدن انتظار راجه داشتند - اتفاقاً درونیان که پیوسته بر سر خبرگیری و تفحّص این معنی بودند پی بدان بردند - و چندی شب هنگام بدست آویز طغابها خود را از برج بخاک ریز بیخبر بر سر اهل این سینه ریختند - و جمعی کثیر را به تیغ بیدریغ گذرانیده نقب را شکستند - و چوکی دار از جانب خود نشانده این راه را بستند - و چون راجه از وقوع این حادثه ناگهانی و نزول آسمانی آگاهی یافت خود متوجه شده بگاززار در آمد - و چوکیداران غنیم را به قتل رسانیده یکتی را فرصت سر بیرون بردن و خبر بدرونیان بر رسانیدن نداد - و در سر انجام مهم مردم کار آمدنی قرار داده سپاهیان معتمد کارطلب جابجا مقرر ساخت - و همت بر پر کردن خندق رویروی دروازه که بیست گز عرضداشت گذاشت - و در عرض اندک روزگاری آنرا بخاک و خشت انداخته رومپخان حواله از چوب ساخته بر فراز آن برافراخت - و بر قندازان و توپچیان ببالای آن بر آمده ازین رو بعد و سوزی که عین کارسازی فتح و فیروزی بود در آمدند - و درونیان را بباد توپ و تفنگ گرفته ازین راه دروازه ملک عدم بر روی ایشان کشودند - و هر روز آتش فنا در خرمن حیات آن خاکساران زده راه تردد بر ایشان بستند - چنانچه از رهگذر عسرت و کمی خوراک عرصه قرار و آرام بر آن نابکاری چند بغایت تنگ میدان گشت -

ناچار از راه عجز و فروتنی در آمده ابواب تملق و لایه گری کشودند - و از روی بیچارگی حقیقت احوال خود بدرگاه والا ارسال داشته-املی طلبیدند - چون مضمون عرضداشت بعرض مقدس رسید عفو بادشاهی رقم نجات بر صفحۀ عصیان کشیده امر قضا جریان بجان بخشی^۱ همگان صدور یافت - و بمجرد ورود فرمان جهان مطامع هریسنگه ولد تلوک چند قلعه دار که در آنولا دوازده سال عمر داشت همراه سگندر که خویش و کارگذار او بود با سائر راجپوتان قلعه را خالی کرده برآمدند - و هری سنگه خواهر خود را بحباله ازدواج راجه در آورده کلید حصار را تسلیم راجه نمود - راجه با سایر اولیای دولت ابد پیوند داخل قلعه شده فتحنامه بدرگاه گیتی پناه ارسال داشت - و جمعی از نگهبانان را بحراست اموال بر ایشان گماشته از یغماگران لشکر نگاهداشت - این والا حصار در صوب شمالی^۲ صوبه پنجاب بر فراز کوهسار البرز آثار بنیاد یافته در رفعت پایه ایوان کیوان برابر افتاده - کهنگی^۳ بنیاد این دیرین بنا بمرتبه ایست که برارهمه هند از نام بانی^۴ آن آگاهی نداشته بر قدم زمانی آن گواهی میدهند - و در پیش طایفه مذکوره بصحت پیوسته که از مبداء بنیاد تا اکنون سرب پنجه تسخیر هیچ زبردستی دست تغلب صاحب این یک کف زمین نمانده - و بهیچ وجه دست تصرف بر آن نیافته - آنچه درظفرنامه‌های سلاطین دهلی بقلم مورخین اسلام صورت اثبات پذیرفته مؤید اینمعهی^۵ است - که در سده هفت صد و بیست و پنجم هجری که از مبداء ظهور سلطان تغلق است - تا سده هزار و بیست و هفت هجری که از آغاز جلوه گری^۶ شاهد این فتح است - پنجاه و در مرتبه ظاهر این دیرین حصار مرکز ریایات محاصره^۷ ملوک ذی الاقدار و امرای والا مقدار گشته و هیچکدام بر آن ظفر نیافته - چنانکه از جمله فرمانروایان دهلی سلطان فیروز مدتی متمادی^۸ درین وادی داد کوشش داده - چون چاره

تدبیر با دستبرد مصلحت تاخیر تقدیر بر نیامد - ناچار ملاقات راجه آن
سرزمین را بحساب فیروزی قلعه را گرفته انگاشت - و از سرفتم آن درگذشته
بدین وقت باز گشت *

ورود مژده خلود خلافت جاوید مقارن طلوع
والا اختر سعید در بامداد عید میلاد شاهزاده
بلند اقبال اعنی زیور افسر سروری و زیب
اورنگ دادگری سلطان اورنگ زیب
بهادر دام جلاله وزید اقباله

چون چمن طراز کائنات بقای آنحضرت را ببنای گیتی پیوسته - بلکه
سر رشته ثبات و قرار زمین و زمان و قوام کون و مکان را بوجود مفیض الجود
آن حضرت وابسته - چنانچه بتکرار سبق ذکر یافت که قواعد اورنگ خلافت
و سریر دولت آن خداوند دوندگدای سرمدی را به نیروی اعطای چهار شاهزاده
بلند اقبال نامدار که تا قیام قیامت وجود مسعود ایشان باعث متانت
و تمکن اساس این عالم خواهد بود استقامت و تمکین بخشید - خاصه
درینولا که بتاریخ شب یکشنبه یازدهم آبان ماه الهی موافق پانزدهم ذیقعد
سنة هزار و بیست و هفت هجری شهبستان دولت و حرم سرای
خلافت از پرتو طلوع اختر اقبالمند شاهزاده والا نژاد فروغ انوار ظهور و ضیای
تجلی طور یافت (۱) و ولادت همایون بعد از انقضای بیست و هفت
گهزی و سی و هشت پل از شب مذکور در پرگنه دهود اتفاق افتاده
قامت روزگار ازین پشت گرمی استقامت تمام گرفت - و بمیامن قدم

میمنت لزوم که مفتاح کشایشی کارهاست برکات بسیار و سعادات بیشمار
فتوح روزگار اولیای دولت ابد پیوند پایدار آمد - چنانچه مدیران دارالسلطنت
تضا فتم قلعه کانگه را بر مصالح تقدیر در پرده غیب نگاهداشته بودند
بنحوی که عنقریب روی خواهد نمود - از عالم بالا بر سبیل استعجال نامزد
رو نمائی این قره باصره خلافت نمودند - شاه بلند اقبال بظایر رسم معهود
و آئین مقرر هزار اشرفی بصیغه نذر از نظر اشرف گذرانیده التماس نام آن
شاهزاده والا گوهر نامور نمودند - آنحضرت خلافت مرتبت آن غره جبین
روی زمین را که زینت افسر خلافت و زیب اورنگ سلطنت است
بسلطان اورنگ زیب موسوم ساختند - و چون در موضع دهود گلزمینی
که لیاقت جشن ولادت آن نوگل بوستان سرای سعادت داشته باشد یافته
نشد - ازین رو انعقاد محفل طوی بولایت مالوه که دریغولا به تیول
آنحضرت مقرر بود قرار یافت - و در باب تاریخ میلاد این قدسی نژاد
شاعر جادو کلام طالبای کلیم داد سخن داده و حق سخنوری ادا نموده -
چنانچه الفی از آن بر وجه تعمیه بالطف وجوه اسقاط کرده * * ایبات *

داد ایزد ببادشاه جهان خلفی همچو مهر عالمتاب
تاج صاحبقران ثانی یافت گوهر بحر ازو گرفته حساب
نامش اورنگ زیب کرد فلک تخت ازین پایه گشته عرش جذاب
چون باین مرده آفتاب انداخت افسر خویش بر هوا چو حباب
خامه از بهر سال تاریخش زد رقم آفتاب عالمتاب

و سخن پروری دیگر این تاریخ یافته - * مصرع *

گوهر تاج ملوک اورنگ زیب

چون ازین مقام کوچ فرموده صوبه مالوه مرکز اعلام دولت و اقبال و مضرب
خیام جاه و جلال شد - جشنی بهشت آئین در بلده اوجین حسب الحکم

آنحضرت به تزئین بادشاهانه آذین یافت - و حضرت جنت مکانی بنابر رسم ادای لوازم شادی و مراسم مبارکبادی بدان انجمن عشرت و شادمانی تشریف سعادت ارزانی داشتند - و حضرت شاه بلند اقبال به تقدیم وظایف پالنداز و نثار پرداخته پیشکش لایق از نوادر جواهر بحری و کانی با پنجاه زنجیر فیل تفومند از نظر اشرف گذرانیدند *

وصول موکب سعادت مظفر و منصور بدارالسلطنت

فتحپور و انعقاد انجمن وزن مبارک شمسی

از سال بیست و هشتم شاه بلند اقبال

و آذین جشن سال چهاردهم

جلوس جهانگیری

ماهچچہ رایت فتح آیت موکب مسعود آن بادشاه عاقبت محمود بیست و هشتم دیمه موافق غره صفر سنه هزار و بیست و هشت هجری پرتو ورود همایون برکوه و هامون دار السور فتحپور افکنده دشت و در و بوم و بر آن معدن فتح و ظفر را خیمه و خرگاه خیال اقبال فرو گرفت و در همین روز سعادت اندوز یعنی مبداء سال بیست و هشتم از عمر ابد قرین حضرت شاه بلند اقبال جشن وزن مبارک شمسی آرایش پذیرفت - و چون از ادای مراسم این ایام خجسته آغاز فرخنده انجام باز پرداختند در آن مقام متبرک تا سر آمدن ایام طاعون که در آنولا در دارالخلافه کبری شیوع تمام داشت رحل اقامت انداختند - و همدران آوان میمنت نشان بهنگام بامداد روز مبارک شنبه چهارم ربیع الاول سال هزار و بیست و هشت

هجری فروغ بخش عالم یعنی نیر اعظم پرتو تحویل شویف بر عرصه شرف خانه انداخته در سراسر ساخت گیتی بساط نور گسترد - حسب الحکم اشرف بادشاهی صحن خاص و عام دولت خانه فتح پور بآئین هر ساله آذین یافت - و در همین ایام عشرت انجام بعد از اتمام مواد عیش چهارم جمادی الاول از شهر سال مذکور دار الخلافه اکبر آباد را مرکز رایت اقبال فرموده از گرد موکب گیتی کشا ماده توتیا و مصالح کحل الجواهر ابصار و بصایر صاحب نظران آماده نمودند - و سایر منتظران آن مصر عزت را که چون چشم براه کنعان از دیرباز گوش بر آواز وصول بشارت برید سعادت نوید بودند سرمایه بصارت اندوختند - و این موهبت آسمانی نسبت بدان زیور روی زمینی در تاریخ غره اردی بهشت سال چهاردهم جلوس جهانگیری مطابق جمادی الاولی از شهر سال هزار و بیست و هشت هجری دست داد *

بیان ارتحال علیا جناب بلقیس مکانی والدۀ ماجدۀ شاه بلند اقبال ازین عالم فانی بدار النعیم ابدی و جوار رحمت ایزدی

بحکم قرار داد مقدمه حقیقت بنیاد که هر شادی را پیوسته غمی در پی است - و هر لذتی را عاقبت المی در عقب - لاجرم در عرض این ایام که روزگار بکام و مقاصد حسب المرام هواخواهان شده بود - و گردش ادوار چرخ دوار بر طبق آرزوی خاطر و وفق مدعای دل موافقان گشته - و شاهد فتح و فیروزی چنانچه دلخواه اخلاص پرستان بود روی نموده - بحسب اتفاق دشمنان شاه بلند اقبال را بعلت رحلت والدۀ ماجده کوه

کوه الم و اندوده پیش آمد - و غبار محضت و کلفت و گرد وحشت و کدورت از رهگذر انس و الفتی که بدان علیا حضرت داشتند در آئینه خانه خاطر آنحضرت که نورستان قدس و صفوت کدهٔ انس بود راه یافت - و کیفیت این معنی غم اندوز این صورت داشت که در ایام مقام فتحپور که آن کریمهٔ والا حسب در ظاهر اکبر آباد در باغ مظفر خان نزول برکت داشتند عارضهٔ مخوف عارض طبیعت قدسیهٔ ایشان گشت - و چون هنگام وقوع واقعهٔ معهود که ناگزیر مقتضای طبیعت بشری است در رسیده بود ناچار چاره‌گری سودمند نیفتاد - لاجرم آن رضیهٔ مرضیه دعوت داعی ارجعی را بگوش تسلیم و رضا نیوشیدند - و در تاریخ سیوم جمادی الاولی سنه هزار و بیست و هشت هجری ازین دارالابلا هجرت نموده در روضهٔ دار السلام با مقصورات فی الخیام بخرام در آمده در قصور جنات با حور عین آرام گرفتند - و بغابر وصیت آن خالص نیت مرقوم مذکور در سرزمین بهشت آئین بنواحي نور منزل که بباغ دهره اشتهاور دارد قرار یافت - حضرت جنت مکانی در همان روز بمنزل شریف شاه بلند اقبال تشریف قدوم ارزانی داشته بانواع عنایت و مهربانی پرسش و دلجوئی نمودند - و باقسام عواطف و مهربانی دلدھی و نوازش فرموده سایر مسند گزینان حرم سرای خلافت را نیز طلب داشته مراسم این مقام را پاس داشتند - و بعد از فراغ وظایف تعزیه و تسلیه که لازمهٔ این ایام است آنحضرت را همراه گرفته بدولت سرای بردند - و همان لحظه سروپای خاصه بدست مبارک بر آنحضرت پوشانیدند - آن کریمهٔ کریم النسب صبیغهٔ راجه اودی سنگه ولد راو مالدیو که از اعظام راجهای معتبر این دیار است چنانچه عدد سواران او در وقت ضرورت به پنجاه هزار سوار می کشیده بودند *

روز سه شنبه چهارم تیر ماه الهی مطابق دوازدهم رجب سده هزار و بیست و هشت هجری گرامی گوهری از درج خلافت و فرخنده اخترى از برج دولت شاه بلند اقبال در حرم سرای سعادت صبیۀ رضیۀ شاهنواز خان خلف الصدق عبد الرحیم خان خانان روی نمود - آنحضرت پانصد مهر برسم نذر بنظر انور در آورده درخواست نام نمودند - حضرت خلافت تربیت آن ثمرۀ نورس سرایستان دولت را بسلطان جهان افروز نامور فرمودند - چون میلاد این قدسی نژاد در سناعتی مسعود اتفاق نیفتاده بود لاجرم آن عین اعیان وجود نظر بملاحظه عدم یمن قدم این نورسیده عالم شهود را بشیستان سلطنت نگاه نداشته بجانان بیگم کریمۀ خان خانان حرم مکرم شاهزاده دانیال مرحوم داده نزد آن خان والا مکان ارسال داشتند - نه اتالیقی نموده مراسم تربیت بجا آرد - قضا را بعد از انقضای یکسال و نه ماه و کسری از عمر شریف آن هلال اوج اجال بمرتبۀ بدر نرسیده محاق فنا و احتراق اجلش دریافت *

بیان توجه حضرت جنت مکانی جهانگیر بادشاه بسیر و شکار گلزار جاوید بهار کشمیر بهمعنائی شاه بلند اقبال و ولادت شاهزاده امید بخش و وقایع دیگر

چون همواره مکنون خاطر فیض مآثر حضرت خلافت پناهی مشاهده جلوه رعنائی و زیبائی شاهد شور انگیز شیرین شمایل کشمیر بی نظیر در مبادی موسم بهار بود - و شوق تفرج شکوفه و گل و تماشای لاله و سنبل در عنفوان سن شباب روزگار دمبدم بر مراتب خواهرش

می افزود - درینولا که خاطر عاطر از همه جانب بجمعیت تمام گرائید و بهیچ سو از هیچ وجه نگرافی نمانده بود - لاجرم پنجم شوال سنه هزار و بیست و هشت هجری را یات جاه و جلال بدان سمت ارتفاع یافته - چون سهند مخیم سرادقات جاه و جلال شد مهد سعادت نواب ممتاز زمانی از مقدم خجسته ملود مهبط انوار برکت و میمنت آمد - حضرت خلافت پذهی جهت ادای تهنیت بمنزل شریف آنحضرت تشریف ارزانی فرموده آن شاهزاده نامدار را بسططان امید بخش موسوم ساختند - و پس از کوچ از آن منزل بنابر رغبتی که بسیر کشمیر داشتند لاهور را دست چپ گذاشته از راه پگلی و دمتور که دور ترین مسالک است چون برف نداشت متوجه مقصد شدند - وقتی که ساحل دریای کشن گنگا سرمنزل کوبه دولت و مضرب سرادق خلافت گردید - پانزدهم ربیع الاول سنه هزار و بیست و نه هجری سلطان سیارگان بنابر موافقت موکب مسعود اختیار سفر خیر اثر نموده از سرادقات برج حوت در گذشت - و بیک کوچ در سرمنزل دلکشای بهجت افزای یعنی بیت الشرف حمل مقام گزید - بسبب آغاز سال مبارک فال پانزدهم جلوس جهانگیری جشن نوروزی درین مقام برب و زیارت تمام برقرار پشته مشرف بر رودبار مذکور که از فرط سرسبزی سبزه های شاداب نوخیز و جوش سن زرتاره رسته عبیر بیز همانا روی بهار و روکش گلزار بود آرایش پذیر آمد - آنحضرت که علی الدوام کامرانی در عزت کام بخشی بظهور می آوردند - درین مقام نیز برونق دستور عزت معهود کار خرد کرده - و یازدهم فروردی ماه مذکور خطه کشمیر را از فیض غدر موکب نصرت آثار بتاگی نزهت پذیر ساخته روکش گلزار و لاک و آبزی عالم خاک کرد - چنانچه در مدت ششماه و یازده روز که پرتو توقف موکب منصور در ساحت کشمیر نور گستر بود - از مبادی ایام

طرب فرجام یعنی اوایل فصل بهار که هنگام طلوع الوان گل‌های شب‌نم آلود
آبدار و وقت ظهور شاه‌دان انوار و شگوفه از مطالع گلبن و مناظر شاخسار
است - تا انجام ایام مهرگان که آغاز رزگ آمیزِی برگ ریزان خزان و عین
جوش شگفتگی‌های بهار فرح بخش زعفران است - همواره اوقات فرخنده
ساعات بسیر و شکار آن نزهت آباد صرف شده شغلی جز اشتغال این معنی
نبود - حسب الحکم والا در متذکرات دلکش آن سر زمین و چشمه سارهای
کوثر آثار آن جا جا بجای عمارات عالی اساس بنیاد پذیرفت - از جمله در
اثغای سیر و گلگشت آن نسخه هشت بهشت گلزمینی دلنشین و گلشنی
خدا آفرین بنظر در آمد که یکطرف آن به تال دلکشی دل پیوسته - و از جانب
دیگر بدامان کوه پاک فام منتهی میشود - و از مزایای آن شاه فیری است
کوثر اثر که در آن فضای عشرت افزا مانند روح روان در مجاری عروق
قدسی پیکران جاری گشته - و منبع آن رشک فرمای زلال چشمه حیوان
و غیرت افزای انهار جنان سرچشمه ایست تسنیم نشان که بعینه مانند
چشم پاک در دامان پاک افتاده - و یا روی زمین از پرتو آن چشمه سار
چشمی بدماشای سرپای خویشتن آب داده - و چون آن سرزمین ارم آئین
که کمال قابلیت و استعداد تربیت فی نفسه با آن مکان فیض بخش بود
منظور نظر اختیار آن دو قوه العین اختیار اولاد ابی البشر آمد - بنابر خواهش
مفرطی که خاطر عاطر شاه بلند اقبال را باحداث باغات و بنیاد عمارات
بالذات هست نقش این معنی در ضمیر منیر بستند - که بمقام تربیت آن
[هیولای]^۱ ریاض رضوان در آیند - قضا را در آن خطور این اراده بخاطر
خطیر آن عالی حضرت حضرت جنت مکانی بلا فاصله مرمت و عمارت آن

ارم کده را بدان حضرت تفویض فرمودند - و چون اشارت عالیله آن سرور با شوق
 طبعی یاور افتاده محرک آن معنی گشت - درین صورت بنای آن اراده
 جازمه را بر اساس تصمیم عزیمت نهاده بی توقف فزیت آئین باغی
 با کمال فسحت در آن ساحت که موطن روح و راحت است طرح
 انداخته بیدرنگ رنگ ریختند - و نظر بر ملاحظه حال مسمی کرده آن
 منبع قریب روح و معدن تفریح خاطر را به فرح بخش موسوم ساختند -
 و بر سیل استعجال امر فرمودند که کار پردازان سرکار خاصه شاهي در وسط
 باغ خیابانی بعرض سی ذراع که منتهای آن بدل منتهی میشود ترتیب
 دهند - و آن شاه نهر را به پهنائی ده ذراع عریض ساخته از وسط حقیقی
 خیابان جاری نمایند - بفحوی که ریزش گاه آب آن تال دلکش دل باشد -
 و معماران تیز دست جا بجا عمارتی در نهایت رفعت و متانت بزیب
 و زینت و کمیت و کیفیت تمام بفیاد نهاده زود باتمام رسانند - و در
 پیشگاه هر عمارت حوضی بمساحت سی ذراع درسی ذراع از سنگ
 تراشیده مشتمل بر آبشارها و فوارها بسازند - که آب آن نهر از آبشار در آن
 حوض ریزد - مجملا بکمتر فرصتی شاه نهر مذکور با خوبی مرغوبی هرچه
 تمام تر حسب المسطور ترتیب یافت - چون درین مقام خامه غریب نگار
 از راه تبعیت بمعرض بیان کیفیت احداث و سبب بفیاد آن فیض آباد
 در آمده بذابراین در توصیف و تعریف این نسخه خلد برین جای
 ادای حق مقام نیافت - ناچار ذکر خصوصیات احوال را بوقت دیگر باز
 گذاشته باز بدین آئین بر سر سرشته سخن می رود - چون آنحضرت
 خلافت مرتبت از سیر متفرهات کشمیر خاصه گلزار فیض آثار فرح بخش
 معروف به ^ع [شالیمار] کام خاطر عاطر گرفته داد نشاط و شادمانی دادند -

آرزوی مراجعت هندوستان از صفونکدهٔ ضمیر منیر آنحضرت جلوهٔ ظهور نمود - بفا برین عزیمت صواب آئین بیست و دوم مهر ماه الهی سده پانزده جلوس جهانگیری اعلام معاودت بسمت مستقر اورنگ سعادت سمت ارتفاع پذیرفت - درین اثناء عرضداشت خانخانان بدین مضمون رسید که چون درین ایام عسکر مقصور از پای تخت خلافت در دست شتافته درین صورت خوف و هراس اهل سرحدات خصوص عموم سکنه ولایت جفوبی کمی پذیرفته - لاجرم دکنیان ظاهر بین کوه اندیش بدستور معهود وقت یافته سر بطغیان بر آورده اند - و بر اطراف احمدنگر و اکثر مضافات آن و بعضی از سائر معال دکن را بدست در آورده - چنانچه از زیادتیی کم فرصتیا که شیوه ناستوده ایشانست کار بر اولیای دولت بدحوی تذک گرفته اند که مزیدی بر آن مقصور نباشد - حضرت خلافت مرتبت بغابر استماع این خبر از جا در آمده از خویشتن داری بر آمدند - و طریقهٔ وجوب انتقام این گروه بپراة بد هنجار سپرده در مقام تلافی و تدارک این امر نا مرضی پا فشرده قرار دادند که بعد از ورود مسعود به دارالسلطنت لاهور سرانجام مهم دکن بعهدهٔ شاه بلند اقبال باز گذارند *

باعث ارتفاع ماهچهٔ آفتاب شعاع لوای والای شاه بلند اقبال بار دوم باهنگ تسخیر کشور پهناور دکن

چون پیوسته رسم و آئین بیخردان کوتاه بین آنست - که هرگاه از مساعدت روزگار فرصتی راز همراهی وقت رخصتی یابند - چشم از همه سو

پوشیده و شیوه ناستوده گردن کشی پیش گرفته بر سر کار خویشترن روند -
 و از ملاحظه لوازم دوربینی و عاقبت اندیشی در گذشته بی اندیشه
 و خامت عصیان پای از سرحد اندازه بیرون نهند - شاهد حال خصوصیات
 احوال دکنیان خسران مآل است که از دیوگلا باز خاصه از عهد حضرت
 عرش آشیانی اکبر بادشاه همواره این هنجار ناهموار می سپارند - و پیوسته
 عهد و پیمان شکسته این خصلت نکوهیده را مرعی می دارند - چنانچه
 هر بار که باز خواست خدیو روزگار بر آن سخت رویان سست رای بدشواری
 میکشد - از راه روباه بازی و حيله وری در پناه زبونی و عجز و زاری درآمده
 جان مفتی از میانه بیرون می برند - و چون بدست آویز انکسار از صدمه
 سر پنجه قهر شیوان بیشه رزم آزمائی رهائی یافته عرصه را بظاهر خالی
 می بینند باز شیرک شده بر سر اظهار دلیری می آیند - چنانچه بر نهجی
 که سابق گذارش پذیرفته بمجرب توجه شاه بلند اقبال بدآنصوب از صدمه
 سطوت و نهیب نهضت موکب جاه و جلال آنحضرت زلزله در بوم و بر
 دکن و تزلزل در ارکان توان و تحمل آن قوم بد عهد پیمان شکن افتاد -
 و قرار قلب و ثبات قدم را وداع نموده صبر و آرام را بخیر باد یاد کردند -
 ناچار بنابر رسم مقرر بیدرنگ بآهنگ اظهار اطاعت و طلب شفاعت
 برخاسته بسلوک جاده بندگی و طریق سرافکندگی اقدام نمودند - و برسم
 تقدیم خدمت گذاری و جاسپاری در ضمن تسلیم ملک و مال حرف
 عهد و پیمان بمیان آورده در خواستش امان زدند - لاجرم حضرت شاه
 بلند اقبال در آن مرتبه دیده و دانسته از سر تقصیرات بی پایان در گذشتند -
 و بشفاعت حلم و عذر خواه مطلقاً ایشان را بیگناه انگاشته ابواب دار السلام
 عفو و عافیت و در امن آباد امان بر روی روزگار ایشان کشودند - چنانچه
 سابقاً دقایق آن بتفصیل نگاشته کنگ حقایق نگار آمد - و چون درینولا

شاه بلند اقبال از گلگشت جاوید بهار کشمیر می‌نمود نظیر و سیر آن گلشن خدا آفرین نشاط اندوز و صید انداز بوده بر حسب ظاهر از دار الخلافه دور بودند - باز آن خیره چشمان تیره روزگار بتازگی قطع نظر از مزاحم بادشاهانه نموده در نواحی برهانپور بتاخت و تاراج پرداختند - چنانچه مکرر واقعات منہیان ممالک جنوبی مشتمل بر حقایق طغیان آن تباہ کیشان بدربار سپهر مدار آمد - و خانخانان نیز در طی عرضداشت‌های متواتر و متوالی بر رای عالی عرضداشت - خاصه عریضه که در لاهور رسیده است که هر سه دنیا دار دکن نظام الملک و قطب الملک و عادل خان باهم اتفاق نموده لشکری تفرقه اثر که عدد جمعیت آن زباده سران پریشان دماغ آشفته مغز به پنججاه هزار تن می رسد فراهم آوردند - نخست ولایات بالا گهاٹ را که در دست اولیای دولت بود در بسته تصرف نمودند - و امرا و منصب داران بادشاهی خواهی نخواهی بتأیید فوط استیلاء ایشان دست از آنها باز داشته بیکدیگر پیوستند - و تئانه مهگر را استحکام داده مدت سه ماه بمجادله و مقاتله و مدافعه و مقابله روزگار گذرانیدند - و چون غلبه غنیم بحسب عدد و عدت ازیشان افزون بود - نیز از همه سوارها را مسدود ساخته بودند - چنانچه اصلاً رسد آذوقه بهوخواهان نمی رسید - و مدت محاصره بامتداد و شدت عسرت بغایت مرتبه اشتداد کشید - ناچار از گریوه پوری فرود آمده در بالا پور قرار توقف دادند - و آن بد اندیشان ببالاگهاٹ قناعت نموده نخست در فوادی بالا پور بتزکنازی و دست درازی در آمدند - و راهها را بنحوی ضبط کردند که رسانیدن غله متعذر شده کار به تغذی کشید - ناچار دولتخواهان خواهه نخواه دست از نگاهداشت بالا پور نیز باز داشته به برهانپور پیوستند - و این معنی باعث دلیری غنیم گشته فرصت مساعدت وقت را غنیمت شمردند - و بتغلب تمام ولایت متعلقه بادشاهی از دکن و خاندیس و برار که در تصرف اولیای

دولت بود نیز نساخته بمحاصره برهانپور پرداختند - و چون مکرر حقیقت این واقعه از قرار واقع بررای اقدس پرتو افکن گشت - و درینولا باز عرضداشت خانخانان مشتمل بر نهایت اظهار عسرت و تنگی وقت و تشبیه احوال خود بخان اعظم در وقت محاصره میرزایان گجرات و بذیل بتصریح این معنی که اگر بروش حضرت آشیانی عمل نذموده این خانه زاد پیر را از قید احاطه آزاد نه فرمایند - ناچار نسبت ناستوده راجپوتان کارگزار بعد از جوهر نمودن نقد جان نثار راه خداوندگار خود می کند - جوهر بهندی زبان عبارت از آن است که این گروه و قتیکه کار به نهایت تنگی کشیده امید مددی از هیچ جانب نمی ماند - نخست سرتا سر اهل و عیال را سر از تن برداشته آنگاه بخاطر جمع خود دل بر هلاک نهاده کشته می شوند - چون مضمون آن بر رای والا ظهور یافت خاطر مبارک بغایت برهم شده از سر نو عزم تلافی و تدارک آن طایفه تبا اندیش را بزور مزید جزم آراسته در تاریخ روز جمعه چهارم دی ماه الهی سنه پانزده جلوس جهانگیری مطابق غره صفر سنه هزار و سی هجری شاه بلند اقبال را با کمال اعظام و اجلال از دارالسلطنت لاهور بدآن صوب رخصت دادند - و خلعت با چار قب مروارید دوز و شمشیر و خنجر مرصع و فیل با ساز نقره و دو اسپ با زرین زرین و ساز مرصع بر سبیل فرخندگی شگون مرحمت فرموده ده کرور دام بصیغه انعام عنایت نمودند - و چون موافق منصب سی هزار سی ذات و بیست هزار سوار دو اسپه مع انعام چهل کرور می شد اکنون مجموع پنجاه کرور گشت - و بیست نامور از مردم معتبر آن سرور را منظور نظر مرحمت ساخته برین دستور بخلعت و غیره سرافراز ساختند - راجه بکرماجیت را خلعت و خنجر مرصع و اسپ و فیل و افضلخان و هشت نامدار دیگر را بخلعت و اسپ و ده تن دیگر را بخلعت تنها نواختند - و چندی از

امرای نامدار مثل عبدالله خان و خواجه ابوالحسن و لشکر خان و سردار خان و سید نظام و معتمد خان که بخشیشگرمی لشکر با او بود - و فوجی بیشمار از احدیان و برقندازان با پنجاه لک روپیه نقد همراه دادند - چون سلطان خسرو از آن باز بهکم وجوب مکافات بی ادبی که ازو نسبت بوالد والا قدر سرزده مانفد مردم نظر بند نابینان نظر بند جاوید آمده بپاداش کردار گرفتار شده بود - و درینوقت پاسدارمی او بخواجه ابوالحسن تفویض داشت - و او از همراهی موکب گیهان شکوه سعادت پذیر گشت - حضرت خلافت مرتبت بجهت تحصیل جمعیت خاطر شاه بلند اقبال نگاهداشت او را بوکلای آن عالی قدر مرجوع ساختند *

وصول سیلاب افواج بحر امواج موکب جاه و جلال
 شاه بلند اقبال بکنار رودبار چنبل و آرایش
 پذیرفتن جشن وزن مبارک سال قمی سیمین
 از عمر شریف و بیافتن توفیق توبه از شراب
 مسکرات بصمیم قلب و سوانحی که در
 عرض آن ایام روی داد

چون حضرت شاه بلند اقبال در مبادی سن صبی و عذقوان آوان
 نشو و نما بتناول سایر مسکرات و مغیبرات مایل نگشته بغیر حراست تأییدات

آسمانی نگاهبانی خود نموده بودند - چنانچه از سن تکلیف تا بیست و چهار سالگی بشرب خمر رغبت نفرموده مطلقاً مقید آن نشده بودند - حضرت خلافت منزلت بفقوی که سابقاً در مقام خود سمت گذارش یافت این حضرت را از روی جد تمام بر اقدام شرب مدام مجبور فرمودند - باوجود امر آنحضرت بذات نهی شریعت ارتکاب این شیوه نامحوز شرعی و عقلی که بر طبع مبارک بسیار گرانی میکرد بشرط عهد و پیمان بر طبق این معنی نمودند - که چون عمر شریف بسی سال رسد دیگر ایشان را بدین امر مذهبی مامور نفرمایند - و باین معنی گاهی در ایام طوی و جشن که هنگام عیدش و عشرت است نه از روی رغبت طبع بل بتکلیف آنحضرت جرعه چند معدود می نوشیدند - و پیوسته کمال ندامت داشته جویای وسیله توبه می بودند - درینوقت که بدولت و اقبال متوجه فتح دکن می شدند باز بذات تجدید عهد بعرض والا رسانیدند - که چون افواج غفیم را این مرتبه نیروی دیگر است - چنانچه بمراتب متعدده در عدد و عدت از دیگر مراتب افزون تر اشد - بدآنسان که از روی تسلط و غلبه تمام شهر بند برهانپور را احاطه نموده - که آرزوی وصول بحدود آن در آئینده زنگ فرسوده خیال ایشان صورت نه بسته بود چه جای صورت بستن وقوع محاصره - لاجرم مکفون خاطر آنست که حضرت فردوس مکانی بابر بادشاه طاب ثراه هنگام اشتغال بجداال رانا سانگا از ارتکاب شرب شراب تائب شدند - و بثواب انابت و اجر بازگشت اصابت سهم السعادت دعای آنحضرت بر هدف اجابت رویداد - و فتح و فیروزی روزگار آن خدیو کامگار گشت - این نیازمند درگاه الهی نیز درین ایام که چنین مهمی عمده در پیش است پیرویی سفت سفیده آنحضرت نموده حلقه استجابیت دعوت در باب طلب نصرت بر وفق امان قوبوا الی الله بر در دار الفتح انابت زند - و بدین دست آویز متین بل

مفتاح مطالب دنیا و دین ابواب فتح و ظفر بر روی اولیای دولت کشاید -
 حضرت خلافت مرتبت درین صورت بحکم مصلحت دید وقت استصواب
 آن رای صواب پیدا نموده این معنی را که من جمیع الوجوه حسن مطابق بود
 همه وجه محسن و مستحسن داشتند - و در حق آن خیر اندیش دعای
 خیر کرده استدعای توفیق در باب حصول سائر مدعات خصوصاً این مدعا
 نمودند - مجعلاً درین ایام که بتاریخ غرة ربیع الثانی سنه هزار و سی و هجری
 موافق بیست و ششم بهمن ماه الهی سنه پانزده جهانگیری جشن وزن
 قمری سال سی ام از عمر اید پیوند آنحضرت در گذار رودبار چنبل غیرت
 نگارخانه چین بل روکش فردوس برین گشت - و از آذین این بزم
 بهشت آئین بر ساحل آن نهر کوثر آثار نمودار جذات تجری من تحتها
 الانهار برای العین نمودار شد - صورت این معنی بر مرآت الصفاء ضمیر
 منیر پرتو افکن گشت که درین فرخنده جشن زینت آرا و سرمه زل زهت پیدا
 که وقت و مقام مقتضی طوب و نشاط و زمین و زمان محرک عشرت
 و انبساط است ترک سرمایه لذت عیش نمودن بزجر نفس انسب و بمقام
 توبه اقرب خواهد بود - لاجرم قرار بر آن دادند که همدرین همایون محفل
 بطیب خاطر و ته دل تائب گردند - بارجود آنکه درین مدت هرگز بخواهش
 خاطر قدسی منش متوجه باده کشی نشده همواره در صدور امر مذکور
 مجبور بودند و همانا درین صورت توبه لازم نباشد - بواعظی تائید آسمانی
 توفیق سلوک طریقه باز گشت یافته حسب الامر آنحضرت شرابها را
 در آب رودخانه ریختند - و جمیع ظروف طلا و نقره و مرصع که زینت
 انجمن عشرت و زیور بزم سرور بود در حضور آن حضرت شکسته برارباب
 استحقاق قسمت نمودند - و از آنجا موب منصور بشتاب باد و سحاب
 از آب عبور نموده و اردری گیهان پوی که شمار قطرات باران و ریگ روان

داشت بسرعت باد صرصر و تندی شعله آذر بادیه گرد و مرحله نورد گشته کوچ در کوچ و منزل بمنزل راه می پیمودند - چنانچه در هیچ مقامی قطعاً مقام ننموده آسایش و آرام بر خود حرام گرفتند - چندانکه ظاهر خطه اوجین مرکز ریات جاه و جلال شاه بلند اقبال گشت - درین حال عرضداشت محمد تقی که در آنولا پاسبانی قلعه مندو در عهده او بود بدین مضمون رسید - که بیست و هفتم اسفندار سنه پانزده جلوس منصور فرنگی مقهور با هشت هزار سوار دکنی بکنار آب نبرده رسیده - و بمجرد رسیدن آن خاکساران آتشی نهاد ماند باد از آب گذشته اکبر پور را پی سپر گذاشتند - و بی محابانه رفته رفته تا نواحی قلعه آمده چندی به نهب و تاراج پرداختند - اکنون بپای کتل رسیده اراده دارند که فرصت یافته داخل قلعه شوند - و هر روز بندهای درگاه بسربازی و جانفشانی درآمده باوجود دشواری محافظت قلعه از رهگذر کمال فسحت و بسیار شکست و ریخت حصار بمدافعه مشغول اند - اگرچه این فدوی جانسپار جانبازی در راه ولی نعمت حقیقی که خدای مجازی ست سعادت دارین خود می داند ازین راه اندیشه ندارد - لیکن بنابر کوتاه نظری چند از پست فطرتان که بسر کار تائید یافتگان عنایت پروردگار نمی رسند - و قلت و کثرت لشکر را علت نصرت و عدم آن میدانند - درینصورت نظر بکثرت اعدا و قلت اولیا و سستی تعین همراهان و پستی همت هواخواهان ملاحظه آن هست که اگر کومک دیر تر برسد خدا نخواستہ از ضعف عقول ایشان و قوت غلبه بد اندیشان چشم زخمی رو نماید - و چون مضمون عرضداشت بر رای جهان آرای وضوح یافت دو گهزی از شب جمعه بیست و نهم ماه مذکور گذشته خواجه ابو الحسن را با چهار هزار سوار از پوگنده دیپالپور رخصت فرمودند - و هراول لشکر بخواجه بیرام بیگ میر بخشی که با هزار

سوار جرار از لشکر خاصه خود همراه داده بودند تفویض یافت - و حکم شد که ایشان بظاہر رسم منفلا بسرعت تمام پیشتر روانه مقصد شوند - و چون خواجه با اولیای دولت ابد پیوند بنواحی قلعه مندو رسید - و محمد تقی و یوسف خان از قرب وصول ایشان اطلاع یافتند - فی الحال با سایر بهادران از قلعه فرود آمده به نیروی اقبال بے زوال و استظهار نزدیکی طلیعه موکب جاه و جلال همراه هزار سوار با غنیم روبرو شده جنگ صف کردند - و مخالفان باوجود آن مایه کثرت با نصرت آسمانی و کمک جنود غیبی برنیامده مخدول و مقهور رو برآه گریز نهادند - محمد تقی و اولیای دولت برسم تعاقب از پی شتافته دنبال ایشان را نگذاشتند - و چون افواج غنیم بکنار نوبده رسیده از آب گذشتند و فوجی دیگر از آن طایفه بدعاقت که از عقب رسیده بر آنسوی آب فرود آمده بودند با ایشان اتفاق نموده دیگر باره اراده عبور نمودند - محمد تقی مردافه درین سوی دریا قدم ثبات افشردہ ایشان را بشست تیر و بان و بندوق گرفت - و به نیروی جد و جهد روی آن قباہ اندیشان تیرہ رای را نگاهداشته گذاشت که از آب بگذرند - چون خبر شکست مخالفان بخواجه رسید با بیرام بیگ و سایر بندهای بادشاہی بشتاب تمام شپاشب ایغار نموده روز شنبہ هنگام طلوع آفتاب در کنار دریا بمحمد تقی پیوست - و باتفاق از آب گذشته با ایشان روبرو شدند - و آن جہالت کیشان دمی چند ثبات قدم ورزیده به بان اندازی پرداختند - چون صدمہ بہادران لشکر سیلاب اثر بدیشان رسید قاب مقاومت نیاورده بی پا شده از هجوم سپاہ رعب بیخویشتنی از جا رفته رو برآه فرار نهادند - و دلاوران لشکر شکن چون شیران صید افگی دنبال آن روباه سیرقان را از دست نداده تا چہار کروز طریق تعاقب پیمودند - و درین مرتبہ نیز بسی از مخدولان مقهور را بققل رسانیده مراجعت نمودند -

و آن مخدولان تا نواهی برهانپور هیچ جا عذاب باره اداوار نکشیده ثبات قدم نورزیدند *

چون خبر فتح بمسامع جاہ و جلال حضرت شاه بلند اقبال رسید روز شنبه بیست و هفتم ربیع الآخر سنه هزار و سی هجری رایات موکب والا سایه وصول بر قلعه مندو افکنده امر بآذین محفل جشن نوروزی و انجمن شادی فتح و فیروزگی نمودند - حسب الحکم اقدس صحن خاص و عام دولتخانه مقدس رویش فلک اطلس گردیده چندی هنگامه عیش و عشرت گرمی داشت - مقارن این حال عرایض خانخانان و سایر امرا از برهانپور باین مضمون رسید که چون جمعیت تفرقه خاصیت لشکر غنیم نزدیک به شصت هزار سوار جوار آمده پیکار است - و درین مرتبه دلیری و خیره چشمی ایشان بحدی رسیده که قدم جرأت از اندازه خود گذاشته شهروند برهانپور را از روی کمال جمعیت خاطر احاطه نموده اند - بنابراین باندک مایه مردم که در رکاب سعادت اند روبروی غنیم شدن از ملاحظه حزم و احتیاط دور است - صلاح دولت مقتضی آنست که تا هنگام پیوستن سایر اولیای دولت ابد پیوند از امراء و مقصوداران که نامزد همراهی موکب والا گشته اند خیل اقبال در موضعی که مصلحت رای گیتی آرا اقتضا فرماید توقف کند - چون مضمون عرایض بعرض اعلی رسید جمیع دولتخواهان همراه و نیز که ملازم رکاب سعادت بودند نگاه بظاهر معامله انداخته بر طبق این مضمون باتفاق کلمه صلاح در توقف دیدند - از آنجا که نظر یافتگان تأیید آلهی را نظر بر کار سازی عنایت آلهی است نه بر کثرت اعوان و انصار - لا جرم رای دولتخواهان پسند طبع مبارک نیفتاده چندان توقف نمودند که بخشیان عظام توزک افواج منصوره نموده جیبها بخش کردند - آنگاه بکار فرمائی اقبال خدا داد عمل فرموده و اعتماد بر عون و صون آلهی نموده شب دوشنبه

شانزدهم فروردین ماه سنه شانزده جهانگیری موافق دوازدهم جمادی الاول از شهر سال مذکور با ده هزار سوار خاصه و پنجم شش هزار سوار بادشاهی لوائی ظفر پیکر موکب سعادت را بصوب برهانپور ارتفاع بخشیده در کنار آب زبده جشن شرف آفتاب عالمتاب آرایش پذیر ساختند - درین حال عبد الله خان فیروز چنگ که حسب الحکم والا بآهنگ کومک اولیای دولت از جاگیر متوجه شده بود با دو هزار سوار باردوی ظفر قرین پیوسته از ادراک شرف بساط بوس انواع سعادت دو جهانی اندوخت - و آنحضرت همدین منزل به ترتیب افواج پرداخته عبد الله خان را با گروهی انبوه هراول لشکر ظفر اثر و راجه بکرماجیت برانغار و خواجه ابو الحسن جرانغار قرار داده خود با نفس نفیس با دلی قوی در قلب افواج محیط امواج باستقرار مرکز قرار گرفتند - و باین دستور افواج سپاه منصور را دستوری عبور از آب دادند - و پس از گذشتن راه سمت مقصد پیش گرفته بذابر نوید دریافت مقصود که اشارت سراپا بشارت بود همعنان بخت و اقبال با سرعت تمام راهی شدند - و بیست و سوم فروردین ماه مذکور چار حد خطه برهانپور را مرکز ایات اقبال و مورد موکب جاه و جلال ساختند - چون خانخانان از مقدم فرخنده قدم آن عیسی دم خبردار گشته جانی تازه و مسرت بی اندازه یافت - در حال شهر را بچندی از امرای عظام سپرده خود استقبال خیل اقبال نمود - و در همان ساعت مسعود که سعادت ملازمت دریافت حسب الامر آنحضرت بمحافظت شهر عذر معاودت بر قافت - و بعد از سه روز دوشنبه بیست و ششم جمادی الاولی سنه هزار و سی هجری خطه برهانپور را بیدم قدم بهجت لزوم دارالسور امن و امان ساختند - سائر دولتمخواهان که پیوسته این دولت عظمی را از حضرت واهب العطايا استدعا می نمودند بر طبق مدعا و وفق اجابت

دعا شاد کام و مقضی المرام گشتند - چون افواج لشکر مخالف درین مدت که عرصه خالی دیده بی مزاحمت و ممانعت احدی با خاطر جمع بتدرکنازی و دست درازی در آمده از شیخ سوچشم نمائی ندیده بودند بذابر کوتاه نظری و شوخ چشمی درینوقت هم تزلزل بخود راه نداده همچنان پای ثبات و قرار بر جای استقرار افشوده از جا در نیامدند - بذابری خانخانان که صوبه دار و ماهیت دان آن ولایت بود باتفاق سائر بندهای بادشاهی بعرض مقدس رسانید - که چون این مرتبه کثرت غنیم را غلبه دیگر است درین موسم که گرمی هوا کمال شدت دارد تردد در نهایت دشواریست - و اکثر مرابک موکب اقبال از تنگی خوراک و کمی علف بمعرض تلف در آمده اند - بارجود این معانی نزدیکی فصل برشکال نیز در پیش است - بذابر آن بیدش ازین کار پیش نمی رود که اولیای دولت بارجود قلت عدد بمیامن اقبال آنحضرت از روی جد و جهد تمام غنیم را برخیزانیده آنقدر پس نشانند که از آب عادل آباد بگذرانند - و خود درین طرف آب اقامت نموده بعد از برسات مخالفان را زیر کرده بیالا گهاگ بر آیند - چون خان عالیشان این معنی را که مشعر بر نهایت دولتخواهی بود از مبدا بمنتهی رسانید - و باقی امرا مثل عبد الله خان و خواجه ابو الحسن و داراب خان نیز این کنگاش صواب اندما را که بظاهر صلاح وقت از سیمای آن چهره نما و در نفس الامر خلاف رای دولت کار فرما بود پسندیده درین باب متفق الکامه شدند - آنحضرت در جواب فرمودند که مقتضای دولت خواهی و موافق نگاش و تدبیر همین بود که بعرض رسانیدند تا حکم تقدیر بکدام صورت تعلق پذیر گردد - آنگاه بنفس نفیس در صدد سرانجام این کار و اهتمام این مهم دشوار شده بجهت تجهیز عساکر منصوره و تهیه لوازم یساق تا آن غایت اهتمام بجا آوردند که اوقات

فرخنده ساعات را صرف همین معنی نموده غیر از ادای واجبات و ارتکاب
 قلیلی از مقذضیات طبیعت و ملایمات نشاء بشریت از خورد و خواب
 باصری دیگر نمی پرداختند - چنانچه هر روز در حضور آنحضرت کاربرد از آن
 سلطنت طلب و تفخواه سایر سپاه خاصه کومکیان برهانپور که مدتها محال
 جاگیر ایشان در تحت تصرف دکنیان بود بر آورد نموده بی درست
 ساختن اسناد وجوه مطالبات را که از روی سیاهه بعرض رسیده بود متصدیان
 خزانه نقد تفخواه داده ثانی الحال سند تمام میکردند - تا تعویقی در
 در تهیه مایحتاج یساق نشود - و در عرض اندک مدتی مبلغ چهل لک
 روپیه بکومکیان آن صوبه مرحمت نموده سی هزار سوار چرار آماده کار زار
 ساختند - از آنجمله هفت هزار سوار اوبچین مکین اسپه یک گزین از سرکار
 خاصه شاهي و باقی از بندهای بادشاهی بودند - آنگاه بتوزک افواج قاهره
 توجه فرموده افواج کلی را به پنج قسم منقسم ساختند - و با هر سرداری شش
 هزار سوار تعیین فرموده ترتیب صفوف را بموجب ذیل مقرر نمودند - فوجی
 بسرداری داراب خان خلف خانخانان - و دو فوج دیگر باهتمام عبدالله خان
 و خواجه ابو الحسن - و باشلیقی دو فوج دیگر براجه بکرماجیت و راجه
 بهیم که بمزید عنایت آنحضرت اختصاص داشتند تفویض رفت - و سرداری
 کل با دارابخان باز گشت باین عنوان که انجمن کفکاش در منزل او منعقد
 گردد - لیکن در حقیقت رتق و فتق و حل و عقد امور کلی و جزوی
 باستصواب رای صواب آئین راجه بکرماجیت منوط باشد - بالجمله شب
 یکشنبه بیست و پنجم جمادی الاولی سنه هزار و سی بهر یک از امرای
 عظام و منصبداران خلعت و فیل و اسب و کمر خنجر و شمشیر مرصع
 داده عسکر منصور را از برهانپور دستوری دادند - و موبک سعادت حسب
 الحکم پنج روز بجهت تهیه ضروریات یورش در سواد شهر درنگ نموده روز

جمعه چهارم اردی بهشت از آب تپتی که بر کنار شهر میگردد عبور نموده در یک گروهی منزل گزیدند - روز شنبه هنگام طلوع طلوعه بامداد همین که راهی سمت مقصود گردیده یک گروه راه قطع نمودند - یافت حبشی سردار کل افواج غنیم دلیرانه از قرارگاه خویش یک گروه پیش آمده دلاوران نبرد آزمای را استقبال نمود - بهادران موکب اقبال بمجرد مقابله بی محابا و ابا مانند شعله که بر قلب زغال زند خود را بر صف آن سپاه تیره رای زده تیغ آتش میغ ازیشان دریغ نداشتند - و چون آتش ستیز و آویز بلندی گرای گشته یکی بزبانه کشتی در آمد - و اشتعال آن سرکش که بخشک و تر در گرفته بود در خرمن خس یعنی صفوف آن مشتی ناکس افتاده دود از نهاد آن تیره درونان برآورد - یکبار مانند خیل شاراز هم افتاده هر یک از کفاری بدر رفتند - چون به نیروی کارگذاری اقبال در ضمن اندک زد و خوردی هر فوجی از افواج قاهره فوج روبروی خویش را برداشته سر بدنبال آن گروه ابرتر نهاده بر اثر ایشان دشت و در را پامال و پی سپر ساخت - چندانکه آن مقهوران از بیم شمشیر شعله تاثیر بهادران که برسم تعاقب هفت گروه از دنبال ایشان تاخته بودند خود را بر آب عادل آباد زده از میان آب و آتش جان مفتی بدر بردند - و در آن دار و گیر زیاده از پانصد تن آن خون گرفتگان طعمه شمشیر شده شش صد کس اسیر و دستگیر گشتند - و غنایم بیشمار از اسپ و شتر و چتری و پالکی و علم و نقاره و امثال اینها بدست غازیان افتاد - و در آن چپقلش بمحض عون و صون آهی که لازمه اقبال نامتناهی است از خیل اقبال دو تن که پیوسته از گل شجاعت ذاتی خار خار برداشت زخم پیش رو که غازه تازه روئی مردان و گلدسته دستار مردانگی است داشتند بمقصد رسیدند - یکی شیر بهادر دوم الله ویردی ولد مقصود کوسه ترکمان که بالفعل از خطاب

خانی سمت کامرانی دارد - و لشکر ظفر اثر روز دیگر همعنان فتح و ظفر از موضع عادل آباد کوچ کرده متوجه ملکا پور شد - و چون افواج غنیم مالشی بسزا یافته بودند در عرض راه اصلا نمودار نشده در منزل بوقتی که دارابخان و راجه بکرماجیت باندک مایه مودمی که عدد ایشان بسیصد تن می کشید از راه رسیده بودند - و چنانچه راه سرداری است گوداگرد معسکر اقبال برآمده افواج را جا بجای قرار نزول می دادند - آتش خان و دلادر خان از جمله مخالفان کم فرصت وقت یافته با ^۱ [چهارده] هزار سوار از یک جانب بر آمدند - و سه هزار سوار گزیده رزم دیده را از خود جدا کرده پیشتر فرستادند که تا رسیدن ایشان خود را رسانیده بدستگیری در آید - و چون آن بداندیشان که بآن انداز دور از کار اختیار کارزار دلیوران نموده بودند نزدیک رسیده گرم بان اندازی شدند - راجه خواست که بآهنگ مدافعه ایشان از جادر آید - دارابخان بمقام ممانعت در آمده تا هنگام رسیدن دلادران صلاح وقت در تیز جلویی ندید - این توقف سرداران سرمایه دلیوری غنیم شده بیکبار بارگیا انگیخته بخیره چشمی و چیره دستی در آمدند - درین حالت راجه چشم از مقتضای حال و مصلحت وقت پوشیده بی ملاحظه دوربینی ها برایشان تاخت - و راجه بهیم نیز که درینوقت نازک خود را تیز و تند رسانیده بود جلوریز بحمله در آمده براجه موافقت نمود - و بانفاق یکدیگر ایشان را از پیش برداشته بر فوج عقب که ^۲ [مثبت] ^۳ مخالفان بود زدند - و بکثر فرصتی آن کم فرصتان زیاده سر را بی پا و بیجا ساختند - درینوقت که دارابخان نیز بدفع ایشان متوجه مقابله بود بفوجی تازه زور که از عقب بهادران در آمده بودند بر خورده خود را بر ایشان زد - و باندک زد و خوردی چون نیروی آسمانی یار افتاده ققویت

بازوی شیران پنجه دراز نائید عفايت رباني دست بهم داد - ازین غنیم پای کم آورده شکست درست خورد - و دست از ستیز و آویز باز داشته از زیر تیغ رو بگیریز نهاد - و دارابخان تا یک کروه عقب همگنان تاخته قریب دو صد کس را به تیغ بیدریغ گذرانید - و مظفر و منصور معاودت نموده بعسکر اقبال پیوست - و روز پنجشنبه دهم اردی بهشت ماه آلهی مطلقا ازیشان اثری ظاهر نشد - و روز دیگر که موکب مسعود بسه گروهی روهنگیر^(۱) ورود اقبال نمود - درین روز مخالفان دو بخش شده جمعی از راه گهاتی روهنگیر و گروهی از گریوه کوتلهی گریزان گشته رو ببالا گهاگ نهادند - و اولیای دولت روز دوشنبه دوازدهم ماه در پائین عقبه کوتلهی که از گریوه روهنگیر آسان گزارتر است منزل گزیدند - و روز دیگر ببالا گهاگ در آمده جهت انتظار وصول تمام عسکر نصرت اثر دو روز توقف نمودند - درینوقت محمد تقی با دو هزار سوار بولایت برار و محمد خان نیازی با فوجی جرار بملک خاندیس رسیده محال متعلقه بادشاهی را متصرف شدند - در روز سهشنبه پانزدهم سرداران از آن مقام کوچ فرموده هشت کروه مسافت قطع نمودند - و روز دیگر شش کروه دیگر طی نموده بمنزل رسیدند - بموجب نوشته سرزنش آمود غنجر با سائر مقهوران از درتهور و تجلد در آمده بعزیمت ناصواب و عذاب کشی ادبار رو بروی موکب اقبال شدند - قضارا هراول ایشان که بوجود بی بود جادو رای و ساهو سیاه رو و کهیلو مطرود و دلاور خان و آتش خان که مردم کار طلب غنیم بودند استظهار داشت بهراول فوج راجه بکرماجیت بر خوردند - و چون این کتیبه فتم و ظفر که از یمین حضور مفتسبان سلسله علیه علویه مثل

(۱) در بادشاهنامه این مقام را روهنگیره نوشته - ملاحظه کنید - صفحه ۵۱۷ -
 حصه اول - جلد اول - طبع ایشپانک سوسایفگی بنگاله *

سید صلابت خان^۱ [...] و سید جعفر و سید مظفر و دیگر سادات بارهه نیرومندی داشتند - و اوواجیرام دکنی نیز درین فوج بود - بمثبت شرار درآمده برایشان حمله آور شدند - و راجه با مردم تازه زور خود را رسانیده بکارزار در آمد - و مدتی از طرفین جنگ ترازو بود - در آخر امر نیروی اقبال آسمانی و تقویت تائید ربانی باعث ضعف و وهن مخالفان شده زبانه تیغ شعله آمیغ موافقان آتش فنا در خرمن هستی ایشان زد - چنانچه تلنگ راو که دندیان حیلہ گر روباه باز از اعتضاد قوت او شیرک شده بودند - و به نیروی دستبازی او با شیران مرد افکن و پلنگان صف شکن سر پفجه جلالت بر کشاده - با چندی تن بی سر شده - و از جمله خیل اقبال سید محمد علمی بارهه اظهار صحت نسب نموده آثار شجاعت و شہامت هاشمی بر روی کار آورده - و چندی از یک تازان را در عرصه پیکار بی سر ساخته بر خاک هلاک انداخت - آنگاه از نشان زخم های کاری که بر روی او رسیده بود مهرها بر محضر سیادت خود گذاشته بآن آبرو رو دریافت درجه شہادت نهاد - و حمید خان برادر فرهاد خان حبشی در مندو بنارگی داغ بندگی آن حضرت را غره ناصیه بخت مندی نموده از گلگونه خون شہادت سرخروئی سعادت اندوخت - و سید مظفر بارهه که اکنون پیداداش نیکو بندگی بمصب هفت هزار و هفت هزار سوار و بخطاب خان جهانی سرافراز است در آن روز چهار زخم نمایان خورده در معرکه افتاد - و دو برادر او سید جمال و سید باریک شهید شدند *

در طی این حال که راجه بکرماجیت بتعاقب هراول خصم اشتغال داشت یاقوت حبشی که سردار^۲ [فوج]^۳ غنیم بود وقت یافته با آن فوج خود را باحمال و اثقال اردو رسانید - و چون آن روز از ناهمواری زمین و کثرت

ورزیدند - و عذیر و نظام الملک خود پناه بقلعۀ دولت آباد برده بودند - و آن هنگام و مصلحت وقت اقتضای محاصره قلعه نمی کرد - لاجرم صوابدید آرای جملگی خیر اندیشان دولت برین قرار یافت که در اطراف و اکناف ولایت اعداء دولت بتاخت و تاراج در آیند - و بنابر آنکه فوجی از مخدولان مدتها بمحاصره قلعه احمد نگر اشتغال داشتند خنجر خان از عمده های دولت که اکنون بسپهدار خان مخاطب است در آن مدت بشرایط قلعه داری با شایستگی تمام قیام نموده بود - و درین ایام از راه عسرت و نایابی آذوقه کار بر او به تنگی کشیده - ناچار این اندیشه را بخاطر راه دادند که نخست باحمد نگر شتافته و خنجر خان و سایر بندگان را از مضیق محاصره نجات بخشیده بتازگی سامان غله و تهیه سایر مایحتاج قلعه داری نموده آنگاه بتاخت و غارت سرتا سر ولایت اهل خلاف خصوص سرزمین ناسک و^ع [سنگم نیر] را که معمور ترین پرگنات آن اطراف است بپردازند - و ازین راه و طرق دیگر بمرحلتی که رو دهد رفته رفته اسباب ضعف و وهن ایشان مهیا نموده یکباره غنیم را بیخ بر کن و بر اصل مستاصل سازند - و بحکم این عزیمت ساقب در روز شنبه بیست و نهم اردی بهشت متوجه سمت آن سرزمین شدند - چون خنجر خان ازین حقیقت آگاهی یافت قوی دل گشته باستظهار تمام از قلعه برآمده با جوهر حبشی داماد عذیر که احاطۀ قلعه نموده بود آویخته قریب دویست نفر را به تیغ بیدریغ گذرانید *

چون افواج منصوره بظاهر مونگی پتن رسیده در ساحل بان گنگا منزل گزید خبر آمدن افواج غنیم از انهاء جاسوسان ظاهر شد - لاجرم به ترتیب افواج پرداخته بنابر ملاحظه مقتضای احتیاط و حزم که عمده ترین

ارکان سرداری است از هر فوجی هزار سوار جرار جدا ساخته برای محافظت اردوی جهانپوی گذاشتند - روز یکشنبه سیوم خورداد بتلاوزی اقبال خدا داد روی همت بلند نهمت بدفع اعداء دولت نهاده بعد از طی دو گروه دیدند که دکنیان قرار مقابلۀ موکب اقبال داده افواج مقهوره خود را دو بخش نموده مصتعد ایستاده اند - سرداران نیز خیل سعادت را دو گروه ساخته دارابخان و راجه بهیم بمواجهۀ فوج یاقوت خان و مردم عادلخان که نزدیک پانزده هزار سوار بوده باشند متوجه شدند - و باقی سرداران بدفع فوج دیگر آهنگ نمودند - چون داراب خان با غنیم روبرو شد کار از مقابلۀ کشید و از طرفین مراسم جلالت ظهور نمایان یافت - مخالفان باوجود کثرت سطوت و صولت اولیای دولت خویشتن داری نموده از راه تهور در آمدند - و با خود قرار تمکن و استقرار داده چندی پای ثبات و قرار افشردند - بذایرین قرار داد حق تجلد و جلالت ادا نموده داد دار و گیر دادند - و آنمایه تمکن و پایداری که زیاده از امکان پایه آن فرومایگان بود بجا آورده عاقبت بی پا شدند - و غنایم بیشمار از اسب و شتر و امثال اینها بدست ارباب قاراج افتاد - چون عبدالله خان و خواجه ابوالحسن و راجه بکرماجیت بآهنگ گوشمال فوج دوم که فوج پی بود - و دلاور خان و جادون رای و آتشخان سرمایۀ قوی دلی آن فرومایگان درن پایه بودند - و شمار ایشان به بیست و پنج هزار تن می کشید شتابان گشتند - هنوز دو گروه را طی نموده بودند که خیل ادبار استقبال موکب اقبال نموده از درر نمودار شد - نخست راجه بکرماجیت بذایر مقتضای جلالت ذاتی به پنج هزار کس کار طلب برسم هراولی بر همگنان پیشی بسته پیش روی ایشان را گرفت - و با مجاهدان عسکر جاه و جلال بعون تائید آلهی بر ایشان تاخت - و از کار دست بسته که کارنامه رستم دستان در بند اوست گره اشکال

کشوده بظهور آورد - و بتعاقب آن گروه بداندیش که از پیش برداشته بود همت گماشته دنبال آن مدبران را تا منزل گاه ایشان از دست نگذاشت - و درین فتح نمایان اکثر چارپایان باربردار اردوی ایشان از فیل و اسب و شتر و گاو فتوح غنیمت شد - چون لوای نصرت شعار موکب ظفر آثار بقصد مراجعت افراشته شد باز فوجی تازه زور از مخالفان بذابر رسم معهود دکن از جانب قوشون خواجه ابوالحسن ظاهر شده شوخ چشمی آغاز نهادند - بیروم بیگ بخشی با هزار سوار جرار هرارل فوج خواجه که بعهده او بود همراه جانشینار خان ترنمان و چندی دیگر از بهادران جان نثار روبروی آن مدبران شدند - و سزای بداندیشان را در کنار روزگار ایشان گذاشته بکمتر فرصتی آن کم فرصتان را از پیش برداشتند - درین حال راجه بکرمجیت جلوریز رسیده بانفاق خواجه آن گروه مدبر را تا یک گروه تعاقب نمودند - و گروهی انبوه را زخمی ساخته قریب دو هزار کس را بقتل رسانیدند - و جمعی کثیر را اسیر و دستگیر نموده باقی آن سوخته اختران بخت برگشته را سرگشته بادیه ادمبار ساختند *

چون بممدگاری جناب پروردگار و دستیاری بخت کارساز ازین دست نصرت‌های تازه و فتوحات بی اندازه روزی روزگار اولیای دولت پایدار شاه بلند اقبال آمد سرداران حقیقت وقایع را از قرار واقع داخل عرایض کرده بدرگاه والا ارسال داشتند - و محمد خان نیازی و محمد تقی که با جمعی از بهادران بضبط محال پائین گهاٹ نامزد شده بودند - بعد از تصرف اعمال آن ولایت ببالاگهاٹ برآمده سر تا سر مهمات و مدعیات حسب الامر استدعاء صورت بست - غنیمت بمحض شنیدن این خبر از جا در آمده بیدست و پا شد - و در مقام چاره‌گویی این امر تقدیری که کارگویی تدبیر اینجا عین بی تاثیرست پا افشوده جادون رای را با هشت هزار سوار بآهنگ

انتزاع محال باسم فرستاد - درینوقت حسب الحکم راجه بهیم با هزار و پانصد سوار بکومک محمد تقی رسیده جادون رای و همهرهان او را گوشمال بسزا داد - و همه را آواره بادیۀ ادبار و سرگشته دشت هزیمت و فرار ساخته حقیقت را عرضداشت نمود *

وسيله انگيختن عنبر در طلب شفاعت و اظهار
مراسم بندگي و اطاعت و توسل بذیل عفو
گناه آمرز والا حضرت شاه بلند اقبال
و پذیرفتن پیشکش کلی و تسلیم محال
متعلقه اولیای دولت و دیگر سوانح اقبال

خدیی سزوار شاهی بود * که مصداق ظل آهی بود
بباطن نگرداند از حق ورق * بظاهر بود مظهر لطف حق
بد آنسان نهد بر مدارا مدار * که تلخی عفو بود خوشکوار

ماحصل این مقدمه مطابق احوال والا حضرت شاه بلند اقبال است که در هیچ صورت از ملاحظه این معنی غافل نیستند - و همواره در حالت ظفر و نصرت و کمال اقتدار و قدرت این مراتب را منظور داشته عموم مجرمان را بنظر اغماص می بینند - آری استحقاق خلافت علی الاطلاق آن سعادت یار کامگار دارد - که چون نصرت و فیروزی روزی روزگار برکت آثارش گردد از در انتقام در نیاید - و سزوار فرمانروایی و بادشاهی آن دولتمند اقبالمند باشد - که چون بر اعدای دولت ظفر یافته از موهبت عالم بالا به تسلط زبردستان فایز گردد تسلی خاطر و تشفی قلب بکینه تویی نماید -

چنانچه مکرر این معنی در مجاری احوال آنحضرت مشاهده شده که نسبت به عامه عالمیان خاصه دکنیان بعمل می آرند - از جمله درین صورت که چون عنبر تیره رای تباة اندیش دید که بچهره نمائی سعادت روز افزون و کارکشائی بخت همایون ساعت بساعت فتحهای نمایان صورت بسته پی در پی نصرتهای بی پایان فتوح روزگار دولت پایدار گردید - و از روی کار کج نشینی نقشها و بی پرکاری کارها صورت اقبال دنیاداران دکن را چون ظاهر و باطن تیره جیوش و جفود دکن در آئینه زنگار فرسود بخت سیاه معاینه نمود - لاجرم از بیراهه کجروی و انحراف رو تافته بر سر شاهراه راست اطاعت آمد - و باوجود این درجه بالا دویهای طغیان و ایذگونه روسیائیهای عصیان با ضم انواع جرأت و جسارت که بمراتب از دیگر مراتب بیش در بیش بود - و با تواتر نزول عفو که در عین استیلاء و استقلال و قدرت و اقتدار رو داده بود - نظر بر بخشش بی پایان آنحضرت روی طلب امان و شفاعت یافته از در ندامت و خجالت در آمده - و بوسیله شفاعت اولیای دولت ادای لوازم طاعت را عذرخواه نقصیرات گذشته نمود - و بذابر مقتضای این عزیمت صائب چندی از مردم معامله فهم کاردانرا نزد راجه بکرمجیت که هنوز با سایر دولتخواهان در پتن توقف داشت فرستاده پیغامهای عجز آمیز رقت آموز داد - و خلاصه مطلب آنکه چون در آن مرتبه حضرت شاه بلند اقبال بدینصوب توجه فرموده بودند - و از پرنو چهره کشای تأیید آن حضرت شاهد فتح رخساره نمود در عالم شهود بر افروخته مقصود بر وفق مدعای هواخواهان رو نمود - عادلخان متعهد ادای وظایف حسن خدمت و رعایت مراسم نیکو بندگی گشته در پی سرانجام پیشکش شد - و آن حضرت بر عهد او اعتماد فرموده حیلہ پردازینها و دروغ آمیزیهای او را راست انگاشتند - و نگاهداشت سر رشته ضمان کرده کف پله اعتبار او را

برافراشتند - او خود پاس مرتبه این پایه والا نداشته از روی زیاده سرریها و کم فرصتیها و قتیکه وقت یافت بدست عصیان قحریک ساسله طغیان نمود - اگر درین نوبت رقم عفو بر جراید تقصیرات این بنده کشیده آید از سر نو ناصیه بندگی این درم خریده که بصدق نیت دم از خلوص طویت می زند بداغ عبودیت زینت پذیرد - چنانچه باعطاء پروانجات که عبارت از عهدنامه باشد خط آزادی از طوق عصیان بدست این پیر غلام افتد - هر آئینه وثیقه عهد و پیمان را بایمان موکد می سازد که دیگر سر اطاعت از خط طاعت نکشد - و بعد از تسلیم محال متعلقه اولیای دولت ابد پیوند دم نقد پیشکش گرامند از خود با سایر دنیا داران دکن سرانجام نماید - و سال بسال درخور حال و قدر شکرانه امن وامان بدرگاه والا ارسال دارد - راجه بعد از استماع گفت که اگر عنبر از ته دل بر راستی و درستی است و از راه مکر و تزویر که شیمه نکو هیده دکنیان است در نیامده از قرار واقع در مقام عذر خواهی ست - سایر مستدعیات او حسب الالتماس دولتخواهان مبدول و معاذیر او بذابر شفاعت عفو جفایت بخش عصیان بخشای شاه کشور کشای بمقام قبول موصول خواهد شد - و علامت صدق قول او گاهی ظهور می یابد نه بالفعل دست از احاطه احمد نگر باز دارد - و بحال جمعی که درینولا بر سبیل ایصال خزانه شایان ضروریات قلعه ارسال می رود مطلقا مزاحمتی نرساند - و هرگاه معانی مذکوره صورت بزند بندهای دولتخواه حقیقت را بدرگاه گیتی پناه معروض داشته این معنی را وسیله درخواست سایر ملتمسات او خواهد ساخت - و کلامی عنبر این مطلب را از خدا خواسته بی امتناع بقبول مبادرت جستند و حقیقت به عنبر نوشته فرستادند - او بعد از وقوف بمقام تصدیق قول گفته و پذیرفته خویش در آمده بی توقف مردم خود را از دور قلعه برخیزانید - چون ازین معنی مکنون خاطر

عذیر ظاهر شد و خاطر اولیای دولت از جانب او اطمینان یافت مبلغ یک لک روپیه با هزار تفنگچی بجهت مدد خرج قلعه و نگاهبانی آن فرستادند - چون فرستادگان خزانه را بی ممانعت رسانیده مراجعت نمودند حقیقت این معنی و سایر ملتمسات عذیر را در طی عرضداشت بدرگاه سپهر مثال شاه بلند اقبال عرضداشتند - از آنجا که ستوده شیوه عفو جرایم و جنایات و فرو گذاشت زلات و تقصیرات مقتضای ذات کامل صفات و لازمه طینت قدسی سرشت آنحضرت است - و نیز اعطای امان خاصه بمسلمانان شرعاً و عقلاً واجب و حسب الحکم مروت و فتوت فرض و لازم - معیناً شدت گرمی هوا و رسیدن موسم برسات که در میان بود مرغوب و محرک بنابرین درخواست ایشان تشریف قبول یافت - و باین معانی چون خاطر ملکوت ناظر بچگونگی احوال حضرت خلافت مرتبت نیز معلق بود - چه خبر اشتداد عارضه غیق النفس که از دیرگاه بازطاری مزاج عالی شده بود دمبدم نفس بنفس متواتر و متوالی میرسید - لاجرم این دل نگرانی که از همه بالاتر بود علاوه مروجیات پذیرش ملتمسات او گشته بامان دهبی و جان بخشی و قبول مصالحه و معاهده رضا دادند - و معامله صلح باین صیغه قرار یافت که الحال سایر پرگذاشت دکن که از عهد حضرت عرش آشیدانی تا مبادی حضرت جهانگیر در تصرف اولیای دولت جاودانی بود ثانیاً در ضمن مصالحه بار نخست بر سبیل اشتراک بعمل سرکار بادشاهی تعلق پذیر گشته خود نیز در بعضی از قری و مواضع مدخل داشته بتصرف اولیای درلخواهان دهد - چنانچه از جمیع محال مشترک که موازی چهارده کرور دام جمع سی و پنج لک روپیه حاصل دارد از وقت مصالحه آن نوبت تا اکنون که در تحت تصرف او مانده بود دست باز داشته تسلیم اولیای دولت نماید - دوم نقد مبلغ پنجاه لک روپیه بر سبیل پیشکش و جرمانه جرأت و بی ادبی

خود و نظام الملك و عادلخان و قطب الملك سر انجام نموده بدرگاه والا ارسال دارد - بالجمله چون عنبر از حقیقت مضمون امر کماهی آگاهی یافت در قبول این معنی بجان مذمت دار گشته از اطاعت فرمان جهان مطامع سر نکافت - و فی الحال در پی سرانجام شرایط پذیرفته شده محصلی قطب الملك نیز بعهده خود گرفت - و در باب پیشکش عادلخان التماس مدد و فرمان و تعیین یکی از بندهای معتبر درگاه گیتی پناه بجهت تحصیل ادوی و نمود - و بندهای بادشاهی چون عنبر را برفق خواهش هوا خواهان مطیع و فرمان بریافتند خاطر از جمیع مواد جمع ساخته همعنان فتح و ظفر با سایر عساکر بسوی تمرنی شتافتند - و چون محال بالاگهات قلعه که قابل نشستن مرزبان و بنگاه لشکر و نشاندن تپانه باشد نداشت - و قلعه احمدنکر خود در سرحد واقع شده از وسط ولایت دور افتاده بود - لاجرم اولیای دولت در سرزمینی پسندیده که اینطرف تمرنی واقع بود بر فراز رودخانه [کهزک پور] قلعه سنگین اساس در کمال رفعت و حصانت بنا نهاده در اندک فرصتی آن حصین را باسندکام تمام صبرت اتمام دادند - و بقابر مقتضای وقت و مقام بظفرنکر موسوم ساخته حسب الحکم عالی امرای عظام بافواج خود در مواضع مذکور ذیل باین دستور گذرانیدند - دارابخان و راجه بکرماجیت با هشت هزار سوار در ظفرنکر - و عبد الله خان در مقام اره که شش کوزه این طرف ظفرنکر واقع است - و فوج خواجه ابو الحسن در موضع پاپلی دو کروهی اره - و سردارخان برادر خان مذکور در دیولکام نزدیک برهنگیر - و خنجر خان با سه هزار سوار در احمد نگر - و سربلند خان با سه هزار سوار در جالفا پور - و جانشینار خان با سه هزار سوار در بیر - و یعقوب خان بدخشی در مونگی پتن - و اوداجیرام و غیره دکنیان در ماهور - و از برهانپور

تا دیولکام جابجا تهانه‌جات قرار داده راه گیران را از مزاحمت و ممانعت مخالفان فارغ ساختند *

ولادت با سعادت فرخنده اختر برج دولت ثریا بانو بیگم

درینولا که بامداد دولت روز افزون به پرتو امداد مبداء فیاض در دمیدن و نسیم اقبال ابد مقرون از مهبب عنایت ایزد تعالی و موهبت عالم بالا بر سر وزیدن بود - فرخنده کوکبی زهره طلعت سهیل جبین با شگفته روئی ستاره صبح از آسمان جابه و جلال والا شاه بلند اقبال درخشیدن گرفته فروغ ظهور بر شبستان عصمت نواب مهدعلیا ممتاز الرمانی افکند - و نهال بخت مسعود آن علیا حضرت شگوفه مقصود بشگفتگی در آورده حرم سرای آن خدر معلی را رشک فرمای سرابستان ارم ساخت - و این میلاد سعادت بنیاد بعد از سپری شدن بیست و پنجم گهزی و سیزده پل از شب بیست و یکم ماه خرداد سال شانزدهم جلوس جهانگیری مطابق بیستم رجب سنه هزار و سی اتفاق افتاد - و آن بیگم صغری را که بتازگی شمع افروز شبستان خلافت کبری بل کوکب نور افزای برج سلطنت عظمی شده ثریا بانو بیگم نامیدند - و به پرتو این تسمیه اسم مذکور از جمله اسمای سامی نامی گشت *

مجملا به نیروی دولت روز افزون شاهي محال دکن با زیادتی در تحت تصرف اولیای دولت در آمد - و تهانه‌جات جابجا بفراغبال و خاطر آسوده قرار پذیرفت - و جاگیرداران همگی محال معهوده را که سابق بجایگیر ایشان مقرر بود تصرف نمودند - و بذابر التماس عذیر مقرر فرمودند که مبلغ پنججاه لک روپیه که دنیا داران دکن ادای آن

بر ذمت انقیاد گرفته اند بموجب این تفصیل نقد و جنس برابر سامان نمایند - عادلخان بیست لک روپیه - نظام الملک دوازده لک روپیه - قطب الملک هزده لک روپیه - و بجهت تحصیل مبلغ مذکور حکیم عبد الله گیلانی را نزد عادل خان و کنه داس^(۱) برادر راجه را به پیش نظام الملک و عنبر و قاضی عبد العزیز را بمحصولی قطب الملک نامزد فرمودند - و راجه بهیم با فوجی عظیم از بندگان تعیین شد که از زمیندار گوندوانه پیشکش کلی گرفته روانه درگاه والا گردد - چون عادلخان تسلط و تظارل عنبر بر نمی یافت در ارسال پیشکش و تسلیم محال مذکور تعلل و تهاون ورزیده بدفع الوقت می گذرانید - افضلخان را که سابقاً آشنائی با عادلخان داشت مقرر فرمودند که متوجه بیجاپور شده او را به تذیبه فصایح هوش افزا از گران خواب بیهوشی بیدار سازد - چون علامی با سرعت تمام مسافت دور و دراز در مدت کوتاه بریده بعادلخان پیوست - و مقدمات مذکوره را که صلاح درجهانی در قبول آن بود حکیمانه دلنشینی او ساخت - از روی فهمیدگی سر تا سر احکام فرموده را از ته دل و جان بقبول تلقی نموده در هیچ باب ایستادگی نمود - و در اندک مدت پیشکش مقرر که عبارت از بیست لک روپیه باشد نقد و جنس از مرمع آلات و جواهر و انواع نفایس و نوادر و شصت زنجیر فیل کوه پیکر سامان نموده مصحوب افضل خان و حکیم عبد الله خان بدرگاه گیتی پناه ارسال داشت - و درین مرتبه دو لک روپیه بانفضل خان تکلف نمود - و قاضی عبد العزیز نیز موازی صد زنجیر فیل و نه لک روپیه نقد و جنس بحساب هزده لک بر سبیل پیشکش مقرر از قطب الملک گرفته

(۱) در بادشاه نامه بجای کنه داس که قدرداس نوشته شده - مفسده

متوجه آستان بوس شد - و بهمین دستور کفر داس هم دوازده لک روپيه از نقد و جنس مشتمل بر چهل زنجير فيل و اسپان عربي اصل و جواهر از نظام الماک و عذير گرفته رو بدرگه جهان پناه نهاد - و شاه بلند اقبال فتحنامه کریمه مشتمل بر نوید فتوحات عظیمه که دیباچه نصرت های سلاطین ماضی و حال تواند بود - و عنوان کارنامه ملوک زمان استقبال را شایان باشد مصحوب حنیم علم الدین از تربیت کردهای خاص آن حضرت که اکنون بخطاب وزیر خان و منصب پنجهراری ذات و سوار سرافراز است بخدمت حضرت خلافت مرتبت فرستادند - چون خبر این فتح مجید بدان حضرت رسید بسیار از جا در آمده لوازم شادی و مبارکبادی بجا آوردند - و از روی مرحمت عنایت فامه نامی در جواب شاه عالم پناه نوشته استحسن و تحسین بسیار و شاد باش و آفرین بیشمار در ضمن آن درج فرمودند

از سوانح ابن ایام الله وبرد بخان ترکمان که حسب الامر عالی از برهانپور بجهت شکار فيل بذواحي سلطانپور رفته بود - هشتاد و پنج فيل از جمله یکصد و پنج زنجير فيل صید شده که در قید حیات مانده بود بنظر انور در آورد - از سوانح غم اندوز این سال قضیه نامرضیه شاهزاده امید بخش است که روز سه شنبه اوایل ربیع الثاني سنه هزار و سی و یک هجری رو نموده - انتقال آن نونهال سرا بوسقان جاه و جلال ملال افزای خاطر شاه بلند اقبال گشت - و بباغ فیروزه که در ظاهر بردانپور واقع است مرقد منور آن والا گوهر مقرر شده گاه من آن خط پاک باین نسبت آبروی عالم خاک گردید *

چون نزد سلاطین ذیشان از وجود برادران و خویشان که عدم شان باعث بهبود عامی است عالم شهرت را پرداختن معض صواب است

و مشیران ملک و ملت بر وفق مقتضای مصلحت وقت و ناگزیر کار
استیصال مطابق شرکای دولت خیر اندیش بهبود اهل روزگار
میدانند - لاجرم بتجویز صواب گویان دین و درایت سلطان خسرو را که
جهانگیر بادشاه در عالم بیخبری شراب بشاه بلند اقبال حواله نموده بودند -
شب سه شنبه بیستم ربیع الثانی سفه هزار و سی و یک هجری بعد از
خفه از مطمونه زندان بفرخ نای عالم خاک روانه ساختند - و بجهت رفع
گفتگوی مردم روز دیگر نعلش آن مرحوم را از روی کمال تعظیم و نهایت
تکریم ارکان دولت و اعیان حضرت تکبیر گویان و درود خوانان از میان شهر
برهانپور گذرانیده شب چهار شنبه در عالم گنج مدفون گردانیدند - از حسرت
این واقعه ناگزیر دل‌های عالمی سوخته بر بیکسی و بیچارگی آن مظلوم
زن و مرد شهر بدرد تمام گریستند - و استماع خبر این سانحه غم اندوز
جوسله سوز و شکیب گداز اهل نزدیک و دور آمده مدت‌ها راحت را از
ساحت فراغ خاطرها بیرون داشت - و تا آن مرحوم در شهر مذکور مدفون
بود هر شب جمعه عالمی بزیارت مرقد آن سلطان مغفور شتافته - بعد از
نقل نعشش از آن مکان به اله‌باد در هر منزل بدستور شهر صورت قبر نمودار
ساخته سالهای دراز هر پنجشنبه مردم اطراف و جوانب فراهم آمده
اکثری در آن موضع شب می‌گذرانیدند - خلاصه مطلب از گذرانیدن
سلطان خسرو آن بود که چون حضرت خلافت مرتبت در انجام کار
و فرجام روزگار چه از علت اعراض امراض مرمزه و چه نسبت به ارتکاب
تغافل مغیبات بی پروا و بی‌دماغ شده مطلقاً بسر انجام مهم سلطنت
نمی پرداختند - و مدار بست و کشاد مهمات ملکی و مالی این دولتکده ابد
بنیاد را بسته برای نور جهان بیگم بوده حل و عقد مهمات بدعوی که خاطر
خواه او بود می‌نمود - و او و منسوبانش قطعاً ملاحظه دوربینی و عاقبت

اندیشی بنظر در نیامده به نهجی راه رشوت ستانی کشادند که بوسیله ناسازاری چند بکار فرمائی اعمال سلطنت منصوب و متصدی خدمات بی نسبت گشته رفته رفته بکار گزاری سرکار و صاحب صوبگی ولایتها لوای استقلال برافراشتند - و ازین جهت مفاسد عظیمه بمصالح دولت رسیده خلل های کلی در خلال این احوال بنظام عالم راه یافت - و این معنی بر شاه بلند اقبال بغایت گرانی نموده - آنوالا گهر این پایه تسلط بیگم که باعث فساد نظام عالم و شورش اوضاع و احوال دارالخلافه بود برنرفت - و نیز هم چشمی اخوان حسد پیشه که تمیز خویش را بهجیزی میگردند - و از خود حسابی برگرفته خود را در حساب برگزیدگان عنایت جناب پروردگار می شمردند - بتخصیص شهریار که همواره بیگم همت بر پیشرفت کار او مصروف داشته میخواست که بهرکیف که میسر آید نامزد مرتبه خلافت گردد - و عمده ملاحظه کوفت آن حضرت که درینوا از شدت ضیق النفس وقت به تنگی کشیده اعتماد بر پایدگی زندگی آن حضرت نموده بود ملاحظه مند گشته اراده نمودند - که پیش از آنکه آن حضرت بعالم بقا شتافته در منزل قدسیان مقام گیرند - بمحض صلاح وقت ناچار با خود قرار چنین دادند - که بحسب سرانجام معامله دین و دولت باختیار خود گرفته باحوال رعیت و سپاهی که ایمان درحقیقت بی سرور حکم تن بی سرو رمه بی شبن و گنج بی پاسبان دارند بواجبی پردازند - و تا اختیار عرصه از قبضه اقتدار بیرون نرفته و گرد فتنه برادران مرتفع نگشته خاطر از موافقت ارباب وفاق جمع ساخته و غایله فساد که از دوری خیل دولت محتمل ست رفع گردانیده بعضی از ارباب نفاق را زندانی و برخی را آنجهانی سازند - و بدین قصد که تا هنوز بنای کار پرویز و شهریار پایدار نگشته و اساس معامله آنها استحکام نیافته آن دو

معدوم بالمره را بآسانی از میان برداشته به تهیه مواد سفر و سرانجام معاملات رزم پردازند - لاجرم محفل کنگاش آراسته و باجتماع لشکر پرداخته نخست سلطان خسرو را آذجهانی ساختند - بعد از آن در دیوار دولخانه برهانپور را از سرنو به پرتو آرایش جشن نوروزی و پیرایش برم ظفر و فیروزی بر آئین مهر گیتی افروز نور اندود و صفا آمرد نموده از جلای نقره و طلا ریزش کثیره روی زمین محفل بهشت آئین را رشک فرمای انوار مهر انور و غیور بزم رنگین چرخ اطلس گردانیدند *

در آمد فصل بهار و طلوع طلیعه سپاه نوروزی و مبارکباد فتح و فیروزی اوایای دولت نصرت روزی شاه بلند اقبال و سائحه چند که درین عرض رویداد

سرور نشین بارگاه چارم یعنی نیر اعظم که سر خیل سپاه انجم است - بعد از انقضای پنج گهزی شب دوشنبه هشتم جمادی الاولی از شهر هزار و سی و یک هجری از کاشانه حوت بشرف خانه حمل بر سبیل تحویل فیض قدوم سعادت لزوم ارزانی داشت - و از فرط شادمانی نوید فتح و فیروزی که بتازگی روزی روزگار نصرت آثار اوایای دولت پایدار آمده بود - کار پردازان قوای نامیه را بآئین روی زمین و تزیین صفحه زمان امر نمود - حسب الامر شاه بلند اقبال کار گزاران کارخانجات خاصه بر در دیوارهای دولخانه برهانپور از سرنو آرایش جشن نوروزی و پیرایش بزم ظفر و فیروزی بر آئین مهر گیتی افروز بستند - در همین ایام که برهانپور از پرتو اقامت موکب مسعود بهمه جهت مجمع بهجت و سرور و مذبح نشاط و شور بود - و کنگاش توجه عالی بصوب دار الخلافه بجهت انصرام اراده

مربوز و سرانجام تهیه اسباب جنگ درمیان که درین اثنا زین العابدین
 خلف آصف خان چهفر از درگاه گیتی پذه آمده فرمان عالیشان باین
 مضمون رسانید - که شاه عباس دارای ایران درین آوان با لشکر گران سنگ
 باهنگ تسخیر قلعه قندهار آمده چندی در باره احاطه آن پای افشوده
 مدتی متمادی باقامت مراسم تضییق دائره محاصره اشتغال نموده روزگاری
 نائره جدال و قتال از بیرون و درون اشتغال داشت - تا آنکه کار بر متخصصان
 بغایت تذك شده معامله بدشواری گرائید - و بنابر آنکه مبنای یکجبهتی
 و یگانگی و بنیاد صداقت و اتحاد از دیرباز میان این خاندانه علیه
 و سلسله صفویه استحکام داشت - عبدالعزیز خان نقشبندی که حراست
 آن حصار و ضبط مضافات آن بعده او بود تکیه برین معنی نموده - و از جانب
 شاه خاطر جمع کرده از بغفکچی و آذوقه و باروت و سایر سامان قلعه داری
 چنانچه بایست نموده بود - لاجرم عبدالعزیز خان از کثرت عسرت و قلت
 غله و نومیدی زود در رسیدن کومک از رهگذر دوری راه قلعه را ناچار سپرد -
 چون درین ایام بمساعی جمیله آن گرامی فرزند سعادتمند لله الحمد خاطر
 از دنیا داران دکن در همه ابواب جمیعت گرامی گردیده پاس ناموس این
 دولت پر ذمت همت یلغذ نهمت آن قرة العین اعیان خلافت نیز لازم
 است - الحال صلاح وقت منحصر در آن است که از برهانپور بفرخي
 و فیروزمندی متوجه میندو یا اجمیر شده موسم شدت گرمی هوا و بارندگی
 را در یکی ازین دو موضع بگذارد - و بعد از طلوع سهیل که وقت سفر
 این کشور است رایت ظفر آیت را بمباری و خجستگی ارتفاع بخشیده
 با سایر نوکیان از همان راه روی توجه بمقصد آرند - چون حقیقت معامله
 از نوازشنامه حضرت خلافت مرتبت بر خاطر انور پرتو افکند دست آویزی
 قوی بجهت روانه شدن یافته در روز شرف آفتاب که اشرف ساعات بود

از برهان‌پذیر بصوب قلعه ماند و نهضت فرمودند - و بیست و ششم فروردین
 میاه در طی راه افضل خان و حکیم عبد الله و قاضی عبدالعزیز و کزهر داس
 با مجموع پیشکش دنیا داران دکن و فرستادگان ایشان و هم چنین راجه
 بکرماجیت که بقصد تنبیه افواج عادل خان و تعیین تہانجات بالاگاہ
 دستوری یافته بود مقضی المرام باز گشت - و راجه بہم با چهار لک
 روپیہ نقد و صد زنجیر فیل از بابت پیشکش زمیندار گوندوانہ و یک اک
 و چہل ہزار روپیہ نقد و پنجاہ زنجیر فیل از جانیہ آمدہ بسعادت بساط بوس
 درگاہ والا کامیاب گشتند - حضرت شاہ بلند اقبال بعد از رسیدن ماند و
 زین العابدین را با جواب فرمان عالیشان دستوری مراجعت دادند -
 خلاصہ مضمون عرض داشت آنکہ چون ہمگی ہمت این رضا جری
 متوجہ اطاعت فرمان جہان مطاع است - و پیوستہ در حصول مراضی خاطر
 اقدس آن حضرت بقدر امکان کوشیدہ مطلقا سرانقیاد از فرمودہ والا نہ
 پیچیدہ - چنانچہ ہر خدمتی کہ اشارہ عالی بانصرام آن وقوع یافتہ
 از سر فرمان برداری و روی جانسپاری بسرانجام آن شدافتہ - الحال نیز
 حسب الحکم قضا شدیم روز شرف کہ فرمان اشرف پرتو ورود افتادہ متوجہ
 منذر گشت - و دوم اردی بہشت ماہ الہی سال ہفدہم جاوس ہمایون
 داخل قلعہ مذکور شد - و چون عساکر منصوزہ درین ایام از سرانجام مہام
 دکن پرداختہ اند و در موسم برسات از زمین مالوہ عبور متعسر بل متعذر
 است - حسب الامر صلاح وقت در اقامت منذر دیدہ آنجا توقف نمود -
 کہ چون ایام بارش مقضی گردد بتوفیق الہی و ہمراہی اقبال بی زوال
 بادشاہی راہی آن سمت شود - چون آن مہم عمدہ نسبت یساقہای
 این کشور نمی تواند شد - چہ از ملتان تا قذدہار قریب سہ صد کروزہ است -
 و در مراحل آن سر زمین غلہ بچہت خورک کاروانیان نمی رسد چہ جای

آنوقت این قسم لشکر کلانی که بر مژل شاه عباس بادشاهی سپاهی می‌ش
 مضاف دیده که مکرر با عساکر روم و اوزبک رو برو شده غلبه نموده به
 آن غالب توان آمد - ناچار سرانجام آنوقت باهتمام تمام چنانچه باید و شاید
 نمود - الحال بحکم این مصلحت انسب آنست که صوبه ملتان و پنجاب
 و کابل که بر سمت قندهار است بجایگزین این رخا جو عنایت شود - تا سامان
 غلات و سائر ضروریات این یورش بآسانی تواند نمود - و نیز خزانه پررز
 مستوفی که بسامان این قسم لشکری عظیم وفا کند سرانجام باید فرمود -
 و بمنتهای آذنه اسکر را از سردار دقایق بیم و امید در درجه کمال می باید
 تا مهم بر وفق دلخواه پیش رود - اگر سر رشته افزایش و کمی مضامین و مراتب
 و تذخواه و تغیر جایگزین این یساق بقبضه اقتدار و اختیار این
 دولتخواه مربوط گردد بصلاح دولت اقرب و مقتضای وقت انسب
 می نماید - چون مضمون عرض داشت بر رای انور پرتو وضوح گسترده -
 و فو جهان بیگم از حقیقت مطالب آگاهی یافته هر یک ازین ملتسمات
 را در وقتی نا مناسب بعرض اشرف رسانیده تا حدی جد و مجالغه در
 بی صورتی این امور و تقبیح این رجوه بجای آورد که این معنی باعث
 شورش مزاج اقدس آن حضرت شده بسید از جا در آمدند - و بشهریار تسلیم
 خدمت تسخیر قندهار فرموده جایگزین حصار در میان در آب و این حدود
 از شاه بلند اقبال تغیر نموده تذخواه او نمودند - و بجهت آرزوی
 دکن سوزان زمین نموده حکم فرمودند که چون صوبه مالوه و احمد آباد
 و دکن بجایگزین او تذخواه شده ازینجا هرجا خواهد محل اقامت خود
 قرار داده اراده آمدن حضور نکند - و بندهای شاهی که در یساق دکن همراه
 او تعین بودند بزودی روانه حضور سازند - و بعد ازین ضبط احوال خود نموده
 از فرموده در نگذرد *

کیفیت روانه شدن شاه بلند اقبال از برهانپور بآزاده ملازمت و شورش مزاج اقدس حضرت خلافت مرتبت ازین وجه و منجر شدن آخرکار بمکاربه

چون نور جهان بیگم به تصورات دور از راه بذای کار بر خواست طبع خویش نهاده تغیر مقتضای قضای ماضی که در عهد الست منشور نافذ آن بطغرای غرای مذشیان دار الانشاء یفعل الله ما یشاء رسیده - و بدستخط خاص دبیر دیوان کده تقدیر از خامه جف القلم بما هو کائن بتوقیع رقیع و یحکم ما یرید موشم گردیده این هفگامه را غنیمت دانسته خواست که سلطان شهریار چارمین فرزند حضرت خلافت مرتبت را نامرد سلطنت نماید - و باوجود چنین سعادتتمندی که لباس رسای استحقاق خلافت علی الاطلاق بر بالای دل آرای او چسپان و چست آمده چنان ناقابلی را بر اورنگ خلافت جامی دهد - و بیان حقیقت این واقعه آنست که چون بیگم میدانست که عنقریب جهانگیر جهان کشای بذابر اشتداد عارضه دیرینه اورنگ جهانبانی را خیر باد وداع گفته و افسر سروری از تارک والای حضرت شاه بلند اقبال زینت پذیرفته با وجود مسعود آن حضرت این اطلاق عذر و تصرف در امور نخواهد بود - و اگر معامله با شهریار باشد چون دختری که از شیرافکن ترکمان داشت در حباله ازدواج او بود - هر آینه بسبب این نسبت سلطنت داماد موجب مزید اعتبار و علت دوام تسلط و اقتدار او خواهد شد - لاجرم چشم از همه مراتب پوشیده بنشیدید مبانی دولت این حضرت را همی نبوده سعی در تمهید قواعد مکانت و مکنت و ازدیاد نیرو و قوت او می نمود - و حقیقت مخالفت

شاه بلند اقبال خاطر نشان حضرت خلافت مرتبت کرده سر کردن مهم
 قندهار نامزد شهریار گفانید - و خود به پشت گرمی زر کلي که از
 اعتماد الدوله مانده بود متعهد سرانجام مهم قندهار و تجهیز لشکر نصرت آثار
 و متصدی پیشرفت این کار دشوار آمده میرزا رستم صفوی را که سالها
 حکومت قندهار و توابع آن بعد از پدر بار و برادرش بود - و ماهیت دان
 آن ملک است باثالیقی مقرر ساخت - و بیغرضانه بتقریر دلپذیر خاطر
 نشان نموده امر بتغییر جاگیر سایر محال هندوستان که در تصرف گماشتهای
 شاه بلند اقبال بود کفانیده قندخواه طلب شهریار شد - و راه گفتگوی
 دولتخواهان درین باب مسدود ساخته کار بجای رسانید - که میر عبد السلام
 وکیل دربار آن حضرت که اندون بخطاب^۱ [اسلام خانی]^ع و منصب
 پنجزاری ذات و سوار سرافرازی یافته است از آمد و رفت دربار ممنوع
 شده رخصت معاودت بخدمت آنحضرت یافت - چون یکبار غبار کلفت
 و گرد وحشت بندکوی برانگیخته شد که از هیج رو الفت و موافقت
 و صلاح و صفرا درمیانه راه نماند - و چندی از بندها بسزاولی طلب
 هریک از امرا نامزد شده اثر صوبه داران را نیز بکصور طلب فرمودند -
 استماع خبر این مقدمات وحشت آمیز باعث کدورت خاطر انور آن سرور
 گردیده افضلخان را فرمودند که بر سبیل ایلغار بدربار والا پیوسته دقایق
 حقیقت معامله را در لباسی ملایم و وقتی مناسب بعرض اقدس رساند -
 که این فرزند فدوی جانسپار که همواره در صدد تحصیل خرسندی و همه
 جا در مقام اقامت مراسم رضامندی آنحضرت بوده بهیچ وجه سوء ادبی
 و فرو گذاشت خدمتی که بر آن سر سزاوار کم توجهی آنحضرت باشد بخود
 گمان ندارد - و بی روشی و لغزشی که مستلزم اندک مایه کم لطفی

چه جای این همه دل گرانی و رنجش خاطر مبارک باشد بخود راه نمی برد - خاصه در یغوت که بتازگی مصدر ظهور این نوع نمایان فتحی شده تقدیم خدمات شایسته دیگر نیز در خاطر خیر اندیش دارد - متعجب است که بی صدور شایده تقصیر وجه این مایه کم توجهی و علت این مایه سر گرانی در واقع چه باشد - خصوص تغیر جاگیر این رضا جو نموده بآن قسم ناخلفی دادن - چون افضل خان از شرف بساط بوس سرافرازی یافته خلاصه مطلب را بعرض رسانید - اصلاً نفعی پدید نیامده تلافی و تدارک این معنی مطلقاً صورت نه بست - ناچار دستوری یافته بی نیل مقصود مراجعت نمود - و حقیقت معامله بتازگی بر روی حقایق پدیرای شاه بلند اقبال ظهور یافت و دانستند که کار از کارسازی نامه و پیغام گذشته - لاجرم قرار دادند که خود بنفس نفیس از ملازمت والد والا قدر استعساد یافته حقیقت معامله را خاطر نشان و دلغشین آنحضرت سازند - بنابراین عزیمت را بحلیه جزم آراسته با افواج منصوره کوچ در کوچ متوجه دربار جهان مدار گشتند - حضرت خلافت مرتبت از استماع این خبر بی نهایت متغیر و متأثر شده تجهیز عساکر بقصد مقابله نمودند - و از لاهور بسرعت تمام متوجه شده چون از دارالملک دهلی گذشتند - مدار تدبیر امور و ترتیب افواج بصوابدید مهابت خان مفوض نموده هراولی سپاه ظفر دستگاه بعدد عبد الله خان مقرر فرمودند - و جوانان کار طلب کار دیده و سپاهیان مصاف آزموده را در فوج خان مذکور تعیین نموده خدمت رسانیدن اخبار و ضبط شوارع و طرق نیز باو فرمودند - غافل ازینکه او با شاه بلند اقبال همدست و همدستان خبرهای راست و دروغ بقلم آورده از نظر اشرف گذرانید - و اکثری از بندهای درست اخلاص را متهم بفاق و اخبار نویسی ساخته خواست از پا در آورد - لیکن حضرت خلافت مرتبت بقتله سازی او

از جا نرفته بکسی مضرت نرسانیدند - و با آنکه بعضی دولتخواهان در خلوت بکنایه و مریح حقیقت نفاق او بعرض رسانیدند - آن حضرت زیاده از توقع او عنایت و مهربانی مبذول داشته در هر باب بی نهایت دلجوئی می نمودند - چون شاه بلند اقبال بنابر کثرت مردم از راه کنار دریا طی مسافت می نمودند - آن حضرت نیز برای دریا متوجه شده ترتیب افواج از هراول و جرانغار و برانغار و التمش و طرح و چنداول بدستور لایق فرمودند - و ازینطرف شاه بلند اقبال بیست و هفت هزار را سان دیده بغایر شوم حضور با خاننخانان از راه راست عمان تافته جانب دست چپ متوجه شدند - و راجه بکرماجیت را با داراب خان خلف خاننخانان و بسیاری از امرای بادشاهی از تعیقاتیان دکن و احمد آباد که تفصیل آن طولی دارد - و از نوکران خود مدل راجه بهیم و رستم خان و بیروم بیگ پنج فوج قرار داده بظاهر سرداری را نامزد دارابخان نموده روبروی لشکر بادشاهی تعیین فرمودند - روز چهارشنبه جماد الثانیه سنه هزار و سی و دو هجری مابین بلوچ پور و قبول پور افواج بادشاهی و شاهی بهم رسیده جا بجا بتوزک و ترتیب مقرر سوار ایستاده منتظر رزم گشتند - و توپخانه ها را از هر دو طرف دفعه دفعه آتش داده هنگامه مصاف و معرکه رزم را گرم ساختند - و سخت کوشان سرکش از ارباب نفوس قویّه هر دو خیل بنواختن کوس و گورکه در جدگ زده شعله تیغهای سرکش مانند آتش کین علم نمودند - آن حضرت بجهت مزید تفقد خاطر و رعایت جانب عبد الله خان ترکش خاصه فرستاده اظهار تردد و جانفشانی که لازمه این مقام بود بمیان آوردند - خان ناحق شناس قطعاً عواطف و مراحم عمیمه حضرت خلافت مرتبت را بنظر حق شغاس در نیاروده و بهمه جهت قطع نظر از حقوق عنایات بادشاهانه نموده در عین قابوی ناختن اسپ و انداختن یکه نازان معرکه پرداز

اسپ برانگیخته با فوج خود بهواخواهان پیوست - و این معنی باعث چیره دستی و فوط دلیری و جرأت این مردم گشته سران لشکر جهانگیری خواستند که هزیمت را نوعی از غنیمت شمارند - که بیک ناگاه از آنجا که مقتضای رنگ آمیزی های اقبال بیزوال و نیرنگ پردازي های نائید آسمانی ست - قضا را تغذگی غیبی بواجه بکرماجیت رسیده از پای در آورد - و دارابخان باوجود کمال وسعت و ثروت لشکر و ساز محاربه بر طبق اشاره خانخانان دست از قتال و جدال مردم بادشاهی باز داشته دیده و دانسته عنان انصراف را انعطاف داد - و دیگر سرداران نیز باوجود غلبه محافظت خویشتن نموده پیوند امید بسته را گسستند - و از روی نیامد کار سرها بگیربان و دست ها در آستین دزدیده و پایها را در دامن کوتاهی تردد پیچیده راست تا اردوی شاه بلند اقبال عنان باز نکشیدند - و آن والا جاه بمقتضای مصلحت وقت محافظت خویشتن واجب دانسته با خانخانان و دیگر سران متوجه برهانپور شدند - و لشکری بادشاهی بسرداری سلطان پرویز و اتالیقی مهابت خان در همان گرمی عنان تعاقب سبک و رکاب تمکن گران کرده از دنبال جلوریز شتافتند *

چون پنجم شهر یور سنه هفده مندر مرکز ریات عالیات گشت همین روز در خدر معلی نواب قدسی القاب ممتاز الزماني شاهزاده والا قدر شرف و زور عالم شهود نمود - و قبل از آنکه میامن تسمیه آن والا گهر بنامی سامی گردد آنجهانی شد - مجملا از آنجا بعزم برهانپور ششم ماه مسافر کوچ نموده با بیست هزار سوار و سیصد فیل جنگی و توپخانه عظیم بعزم رزم سلطان پرویز و مهابت خان که پی ریز کرده می آمدند متوجه شدند - و دارابخان و بهیم و بیدرم بیگ و دیگر مردم کار آمدنی خود را به پیش روانه ساخته از عقب خود باتفاق خانخانان رو بعرضه کارزار نهادند - چون

مهابتخان بتازگی از در چاره‌گری در آمده بغریب و فسون صید دلهای
 رمیده می نمود - و بطریق نامه و پیغام در لباس اظهار تملق و چاپلوسی
 تمام بامراء این طرف اعلام میکرد - و آنها هم سر رشته عقد عهد و پیمان بعقد
 غلاظ ایمان توثیق تمام داده منتظر وقت و قابو بودند - روزی که دایران
 و متهوران در میدان مصاف صف کشیده هنگامه گیر و دار را از طرفین
 گرم بازار ساختند - و هر کدام بمقتضای مقام در بند ننگ و ناموس افتاده
 از راه تهور و تجلد در عرصه مرد افکن اسپ تردد می تاختند - نخست
 برق انداز خان که سابق بهاء الدین نام داشت و نوکر زینخان بود - و بعد آن
 در سلک برقداران رومی سرکار بادشاهی انتظام داشت و بتوجه آنحضرت
 بهایه امارت رسیده - پاس مرتبه عنایت گرامی و حق نمک نداشته با برق
 اندازان خود را بلشکر سلطان پرویز رسانید - و بعد آن رستم خان از نوکران عمده
 و تربیت کردهای عالی با محمد مراد بدخشی و غیره حرام خواران بی
 درنگ گریزان گشته بافواج بادشاهی پیوستند - شاه والا جاه از استماع
 این خبر از جمیع بندهای شاهی بی اعتماد شده همه را نزد خود طلبیده
 از آب نریده عبور نمودند - درینوقت نیز اکثری از بیوفایان جدائی گزیده
 به لشکر بادشاهی پیوستند - شاه بلند اقبال تمام کشتی ها را بآن طرف کشیده
 گذرها را بقدر امکان استحکام داده - و بیرم بیگ بدخشی را با بندهای
 معتمد و جمعی از دکنیان و عربهای توپخانه در آنجا گذاشتند که بمقابل
 عبور بهیچ متفکسی ندهند - درین وقت محمد تقی قاصد خان را
 با نوشته که بدستخط او بجانب مهابتخان بود گرفته پیش شاه بلند اقبال
 آورد - در عنوان مکتوب این بیت مرقوم بود *

* بیت *

صد کس بنظر نگاه میداردم * ورنه بهریدمی ز آرامی

آنحضرت خان مذکور را با فرزندان از خانه طلبیده این نوشته را نمودند -

اگرچه عذر و انکار بسیار در میان آورده خود را باین مقدمه آشنا نمی ساخت - اما جوایتی که از آن تسلی شود سامان نتوانست نمود - لاجرم او را با دارابخان و دیگر فرزندان متصل دولتمخانه نظر بند نگاهداشتند - و حالی که برای خود فال زده بود براء العین صورت آنکال مشاهده نمود - و بهمین دستور یکی از بندها نوشته مهابت خان که در جواب مکتوب زاهد خان نوشته و بمبالغه تعریض آمدن او نموده بود آورده - گذرانید - از روی اعتراض خان و مانش بتاراج داده او را نیز با سه پسر محبوس ساختند - و چون نزدیک قلعه آسیر که در استحکام و متانت و ارتفاع و سامان توپ و تفنگ و چشمه های جاری نظیر خود بر زمین ندارد - و راه برآمدش در نهایت تنگی و تاریکی چنانچه زالی سر راه بر رستم می تواند گرفت رسیدند - مصحوب شریف نام ملازم سرکار عالی منشور والا مشتمل بر تهریب و تخویف و امید بنام میر حسام الدین ولد میر جمال الدین حسین انجو قلعه دار آنجا فرستاده تاکید نمودند که بمجرد آمدن میر مذکور برای استقبال منشور دیگر ببالا رفتن نگذارد - اتفاقاً سیر از سعادت منشی و اخلاص درست بی مبالغه و مضایقه قلعه را بشریف سپرده خود با زن و فرزند فرود آمده حضرت شاه را دید - و بمنصب چهارهزاری ذات و سوار و علم و نقاره و خطاب مرتضی خانی سرفرازی یافت - روز دیگر با خانخان و دارابخان و سایر اولاد او ببالای آن حصار متانت آثار برآمده عورات و اسباب زیادتی را در آنجا گذاشته ناسه روز بخاطر جمع در سرانجام آذوقه و مصالح قلعه داری پرداخته گوپال کور را بنگاهبانی قلعه مذکور سر برافراختند - رفتن ببالای قلعه محقق برای آن بود که خانخانان را با دارابخان و فرزندان دیگر محبوس سازند - چون رای برگشت با خود به برهانپور آوردند - و او رتن هاده را که سپاهی قرار داده صاحب الوس است در میان آورده برسل و رسایل

حرف صالح مذکور ساختند - مهابت خان در جواب نوشت که حرف صالح بی خانخانان متعذر است - تا او نیاید این معامله بگفتگوی دیگران راست نمی آید - شاه بلند اقبال خان مذکور را اندرون محل طلبیده دلجوئی زیاده از حد نموده بمبالغه ظاهر ساختند - که چون درینوقت جز عنایت آلهی و کارگری نائید فیض نامتفاهی معین و مددگار دیگری نیست - از شما توقع همراهی و معارفت زیاده از آنچه توان گفت داریم - اگر بمقتضای جوانمردی و اصالت حفظ ناموس و عزت این دولت بر ذمه همت خود گرفته کاری بنمائید که معامله بکالت اصلی گراید - هوأئینه سالهای دراز ممنون دولتخواهی و اخلاص درست شما خواهیم بود - بعد این گفتگو روابط عهد و پیمان را بسوگند مصحف مجید مستحکم ساخته بعزیمت صالح روانه آب فریده ساختند - و مقرر فرمودند که اینطرف آب توقف ندموده بقاء و پیغام تمهید مبانی صالح و دوستی نماید - اتفاقاً پیش از رسیدن خانخانان شبی جمعی از دلاوران لشکر بادشاهی بندهای شاهي را غافل یافته از گذر غیر متعارف گذشتند - و دیگر لشکریان نیز از تعاقب آنها سر کرده از آب عبور نمودند - بیوم بیگ از مشاهده این حال دست از خویشتن داری برداشته و قطع نظر از محافظت گذرها نموده روی توجه بسوی برهانپور آورد - درین وقت خانخانان از نیرونگی اقبال گرفتار ششدر حیرت گشته درمأنده کار خود شد - و از رسیدن بی در پی نوشتههای سلطان پرویز مشتمل بر وعده و وعید و دلاسا و استمالت و دلجوئی بسیار و پیغام گذاران چرب زبان بی اختیار از جا در آمده روی راست پس خم طریقت زد - و بوسیله مهابت خان رفته سلطان پرویز را دید - آنحضرت از استماع عبور مرکب جهانگیری از آب فریده و برخاسته آمدن بیرم بیگ با مردم شاهي و رفته دیدن خانخانان به سلطان پرویز از روی حقیقت ناشناسی و معامله

نافهمی دل از وفای همگنان برداشته و از قتال و جدال باز آمده قرار دادند - که در اطراف ممالک محروسه بولایت غنیم در آمده چندی در آنجا بگذرانند - و بناگزیر وقت عمل نموده بچاره‌گری این امر دشوار از سمت راه یکسو شوند - لاجرم بر امضای اقتضای این رای صواب آرای عازم دکن شده دوم مهر سنه هژده جهانگیری مطابق بیست و پنجم ذی‌قعدة سنه هزار و سی و دو هجری از آب تپتی گذشته بجانب دکن روانه شدند - درین هرج و مرج جمعی کثیر از بندهای بادشاهی و شاهي کام و ناکام جدائی اختیار نموده از همراهی باز ماندند - و چون وطن جادون رای و اوداجیرام بآن طرف بود - ضرور چند منزل همراهی نموده بفاصله یک منزل از عقب می رفتند - و اسباب و دواب که درین اضطراب در راه از مردم میماند خازندی می نمودند - و چون بیقین میدانستند که دکنیان همراهی نخواهند کرد - و در وقت کار دیگران را هم از راه بوده حرکت ناپسندیده در میان خواهند آورد - آنها را رخصت نموده فیلان گرانبار را با احمال و اثقال در قلعه ماهر به اوداجیرام سپرده روانه پیدش گشتند - و سلطان پرویز و مهابت خان تا چهل کروزه تعاقب نموده مراجعت به برهانپور فرمودند - و آنحضرت از راه قلعه ماهر بسرحد تلنگانه که داخل ملک نظام الملک است در آمده متوجه بسمت اودیسه شدند - نورجهان بیگم این خبر شنیده با ابراهیم خان خالوی خود که صاحب صوبه باستقلال صوبه بنگاله بود نوشت - که از هر راه که رو دهد حسب الامکان کوشش نماید تا معامله یکسو شود - لاجرم این نامعامله فهم نیز از کار خود شماری نگرفته گردش روزگار و تقلب لیل و نهار را بحسابی برنداشت - و گوش بسخندان بیگم انداخته بمقام اقامت مراسم بی ادبی در آمد - و اکتفا بدین معنی نکرده مبالغه تاجای رسانید که باحمد بیگ خان حاکم کدک برادرزاده خود

نوشت - که زیاده بر مقدور مانع گذار عساکر عالی گشته بهر طریق که دست
 دهد راه بر سپاه گرامی ببندد - و اگر کار بجنگ کشد خود را روکش آن
 آتش سرکش نذوده چون پروانه بی پروا بر آن شعله جهان سوز زند -
 بالجملة چون بندر مچھلی پتن مرکز ریات اقبال شد - در اثناء راه وقت
 کوچ میرزا محمد ولد افضل خان با والدہ و عیال راه فرار سر کرد - و شاه
 والا جاہ بعد از شنیدن این خبر سید جعفر و خان قلی نوکران معتمد خود
 را بدنبال او فرستاده امر فرمودند - که اگر زنده بدست آید بهتر و الا سرش
 بیازند - همین که فرستاده ها بآن مصدر ابواب بی طریقی رسیده هر چند به
 ترتیب مقدمات بیم و امید سخن پردازي نمودند از جا در نیامد - و عورات
 را به پناه جنگل در آورده خود مردانه بجنگ ایستاده قصد آویزش
 نمود - و داد جدال و قتال داده جمعی کثیر را با خان قلی راهگرای
وادی نیستی ساخت - و سید جعفر با چندی دیگر زخمهای نمایان
 برداشته آخر کار بدم تیغ شعله افروز و نوک ناک دلدوز خون او و همراهانش
 بر خاک هلاک ریخته سرش بریده بمصور عالی شتافتند - چون از
 نزدیکی برهانپور مصحوب افضل خان بازوبند لعل برای عادل خان و فیل
 و شمشیر مرصع بجهت عذر فرستاده درخواست همراهی نموده بودند -
 افضل خان در بیجاپور از شنیدن این خبر بحال تباه و روز سیاه فسخ عزیمت
 معاودت نموده همانجا بودن خود قرار داد - و مہابت خان بر این معنی
 مطلع گشته دو کلمه در معذرت این قضیہ نامرضیہ مشتمل بر تفقد دلجوئی
 بسیار بخان مذکور نوشته از راه مرید استمالت طلب حضور نمود - او بدستاویر
 این مکتوب از بیجاپور روانه شده بدرگاہ عالم پناه آمد - القصة در اثناء
 توقف شاه بلند اقبال در مچھلی پتن سلطان محمد قطب الملک از راه
 سعادت منشی خود را بوادی نیکو بندگی و حسن خدمت نزدیک ساخته

نخست از راه تقدیم وظایف ضیافت و مهمانداری و ارسال نزل و اقامت که از مراسم امثال این مقام است در آمد - و معتمدی را با ساوری گرانمند و پیشکش لایق از نقد و جنس بملازمت فرستاده مریدانه اظهار وفا و وفای نمود - و بگماشتهای خود نوشت که همه جادر مقام خدمتگاری و جانشیاری در آمده آنچه در حیز امکان گنجای داشته باشد بجا آرند - چون موکب سعادت از آنجا متوجه اودیسه شد اکثر جاها از راه ساحل دریای شور و جنگلهای دشوار گذار عبور نموده بعد از طی مراحل بسرحد آن ولایت در آمدند - و آخر ماه آذر ظاهر کنگ که نشیمن حکام آن صوبه است مخیم سردقات خیل دولت گردید - وقتی که از آنجا باراده توجه صوب بنگاله نهضت فرمودند - احمد بیگ خان حاکم کنگ هنگام کوچ سر راه بر عبور خیل اقبال گرفت - و بعد از ستیز و آویز شکست عظیم خورده بطریقی بی جا و بی پا گشت که تا هنگام رسیدن بنگاله هیچ جا بگذر نکرده بحال تپاله و روز سیاه بخال خود ابراهیم خان پیوست - و ولایت بی حاکم مانده بظاہر آنکه زمینداران و غنیم اجنبی در آن سرزمین بسیار اند که عمورها انتظار این قسم روزی دارند - ناچار ولایت را باولیای دولت سپرده قریب فتم و ظفر بسوی مقصد راهی شدند - ابراهیم خان ازین معنی خبر یافته بی توقف بآلات پیکار و اسباب کارزار از نواره و لشکر بیشمار و فیلان مست و دیگر ساز محاربه از جهانگیر نکر معروف به دهانه روانه شده به اهر نگر که سابقا به راج محل شهر داشت رسید - و شهر را بر یکدست گذاشته از سر دخول آن در گذشت - و حصار مقبره پسرش را که در یک گروهی از اکبرنکر واقع است - بنابر آنکه بر ساحل دریا اساس یافته و اعانت مردم نواره و آذوقه بروفق خواهش باو می رسید - بنگاله لشکر و مفر و مقر خویشین و همراهان قرار داده نخست بیای خود به گورستان در آمد - آنکه احوال

و ائقال سپاه را در چار دیوار حصار استوار گذاشته چندی را بنگاهبانی آن باز داشت - و خود با سایر مردم از آب گدگ گذشته در آن سوی آب چون حباب خانه خراب بباد هوا خیمه بر سر پا کرده اساس تزلزل بر آب نهاد - چون شهر ابدرنگر از قدوم سپاه نصرت دستگاه برکت اندوز گردید - و قلعه آن خطه از فیض نزول خیل سعادت آبروی عالم آب و خاک آمد - ظاهر شد که ابراهیم خان بر سر پرخاش است - از روی عنایت نشانی بنام او صادر فرمودند - مضمونش آنکه درین ایام بحسب تقدیر ربانی و سر نوشت آسمانی آنچه لایق بحال این دولت خدا داد نبود کم عدم بعالم ظهور جلوه گر شد - و از گردش روزگار و سیر لیل و نهار گذار بهادران لشکر اسلام بدین سمت اتفاق افتاده - اگرچه در نظر همت ما وسعت این ملک از جولانگاه نگاهی بیش نیست و مطلب ازین عالی تر است - لیکن چون این سرزمین در پیش پا افتاده سرسری نمیتوان گذشت و گذاشت - اگر او اراده رفتن درگاه داشته باشد دست تعرض و تصرف از جان و مال و ناموس او کوتاه داشته میفرمائیم که بفراغ خاطر روانه درگاه شود - و اگر توقف صلاح وقت داند ازین ملک هر جا پسند افتد اختیار نموده آسوده و مرفه الحال زندگانی نماید - ابراهیم خان در جواب معروفه داشت که بندگان حضرت این ملک را به پیر غلام خود سپرده اند - سرمست و این ملک - تا جان دارم میکوشم - خوبیهای عمر گذشته معلوم که از حیات مستعار مجهول الکمیت چه مانده - بجز این آرزو و ارامانی در دل نیست که حقوق تربیت ادا نمایم - چون رای اشرف بعد از پاس صلاح پذیر پی آن خان نامعامله فهم بجنگ قرار گرفت - لاجرم گروهی از سوار و پیاده کار آزموده جزار بسرداری دارابخان خالف خانناران و همراهی سید مظفر و سید جعفر و خواجه قاسم مخاطب به صفدر خان نامرد محاصره مقبره فرمودند -

و سردار جلادت آثار و سایر سرداران و سپاهیان کار فرموده بعد از وصول مقصد اطراف آن دیوار بست را پی سپر پای پویه ساخته بدست تصرف احاطه تامه دادند - و چون استحکام آن چار دیوار استوار مرتبه نداشت که بمحض یورش بی نقب و ملچار و پرانیدن برج و باره و دیوار بر آن دست توان یافت - لاجرم ملچارهای استوار قرار داده آنها را رفته رفته پیش بردند - و نقب ها جا بجا سر کرده همگی را مرتبه بمرتبه بهای دیوار آن حصار رسانیدند - و ته بروج و باره را تهی نموده بباروت انباشتند - و آنرا آتش داده برخی از دیوار و برجی عظیم را بهوا پرانیدند - چون ازین راه جاده فتح حصار حسب المدعا بر روی هواخواهان کشاده یورش نمودند - و درونیان بمقام مدافعه و ممانعه در آمده بر سر رخنه بل بر سر جان و مال و عرض پا افشردند - و مدتی از طرفین کارزاری عظیم دست داده بسی سر در سر این کار شد - تا آن دیوار بزد بدست در آمد - درین میانه جمعی کثیر داد و گیر داده نام نیک در عوض جان گرفتند - چنانچه از هواخواهان عابد خان و رحیم خان و آقا شریف و حسن بیگ بدخشی و سید عبدالسلام باره و چندین نامدار دیگر جان نثار گشتند - و از متحصنان جمعی کثیر جریح و قتل شدند - و از ناموران ایشان میرک جلایر بود که بقتل رسید و گروهی انبوه از بیم سیلاب تیغ آبدار بهادران خود را بآب افکنده رخت بقا بآب فنا دادند - رای صواب پدروی آن نیر عالم آرای فروغ تصویب بر ساحت ارسال افواج بر سر ابراهیم خان انداخته تصمیم این عزیمت راسخه نمود - چنانچه فوجی آراسته و پیراسته بسرداری عبد الله خان بهادر فیروز جنگ و همراهی راجه بهیم و خواجه صابر مخاطب به خان دوران بهادر و دریا خان و بهادر خان زوهیله و علی خان قرین و دلور خان بویج و کریم داد خان و شیر بهادر و دیگر امرا و ارباب مناصب والا بمنبیه او تعیین

شدند - بنابر اینکه ابراهیم خان جمیع کشتی‌ها را بآندسوی رود برده عبور از آن بدون کشتی امکان نداشت - خان مذکور ناچار بالا رویه رودبار را گرفته مرحل نورد ساحل دریا شد - که شاید در قوای دریا کنار جای کشتی بدست افتد - قضا را اندیشه آن سردار درست نشین گشته چهار مفلز کشتی بتصرف در آوردند - و آن خان کار طلب بعد از فوز مطلب تجویز توقف ننموده بیدرنگ دریا خان و بهادر خان و کریم داد خان و محمد خان مهمند را با سه صد جوان کار دیده بر چیده و تابین خود از لشکر سیلاب اثر برگزیده با پنجاه سر اسب از آب گذرانید - از اتفاقات سئیه دریفوق ابراهیم خان ازین معنی آگاهی یافته با سرعت باد و سحاب بگذار آن آب شدافت - و با جمیع نواره سر راه را مسدود ساخته فی الحال سفینه‌های چارگانه را غرق کردن فرمود - چون رود عظیم تاجپور پرنیه که بدریای کلان گدگ می‌پیوندد میان او و دریا خان حایل بود احمد بیگ خان خویش خود را بر سر خان مذکور تعیین نمود - درین حال که او با دلیران موکب اقبال مقابل شد باوجود پیادگی بهادران به تلاش رستمانه او را گوش تاب بلیغی دادند - ناچار طاقت مقاومت نیاورده رو برای فرار نهاد - ابراهیم خان از خبر فرار او دل شکسته شده فی الحال از دریای تاجپور عبور نمود - و دریا خان را محاصره نموده اطراف او را بچندین حصار دیگر مثل نواره که دریای آتش بود و همچنین بهادران پولاد جوش آهن پوش احاطه نمود - چون دریا خان و همراهان او گرفتار این گونه مخمصه شده بودند از در آمدن شب بسر دست جا و بیجا در پناه ظلام لختی دل نهاد شدند - و دل بر کارگری تأیید بسته نظر بر راه عقده کشائی اقبال کشادند - درین حال عبد الله خان بهادر که در مقام کومک اولیا قهر اعدا بود - بچاره‌گری برخاسته در خانه زمین نگاران زمین نورد نشست - و همان طریقۀ پیشینه را پیش

گرفته بجانب بالا رویه آب روان شد - و روی بسمت بهاکلیپور که آنجا نشان کشتی چند گرفته بود نهاد - بامدادان بمقصد پیوسته و چندی کشتی کلان فرا دست آورده از صبح تا سه‌بهر سراسر لشکر بی پایان را با سواران و چارپایان از آب گذرانید - و بیدرنگ آهنگ کومک دریا خان نموده رو بدان جانب آورد - و دریا خان از توجه خان فیروز جنگ آگاهی یافته بی توقف بهمراهی همراهان خان را استقبال نموده بعد از الحاق با اهل رفاق با اتفاق متوجه تذبیه غنیم شدند - ابراهیم خان با پنج هزار سوار آراسته و فیلان جنگی بدمست را پیش رو داده از عقب آنها رخ بسوی هواخواهان دولت شاهجهانی نهاد - و از همه پیشتر دریا خان که هراول موکب اقبال بود خود را باحمد بیگ خان سردار هراول ابراهیم خان رسانیده بزد و خورد در آمد - و در حمله و هله اول او را شکست داده بر فوج جرانبارزد - قضارا درین اثنا از آنجا که مقتضای قدر است - کنیبه از کتاب اهل صوبه بر التمش شاهی که بکارگزاری خواجه صابرو علی خان ترین سمت تفویض داشت روبرو شد - نخست محمد خان مهمند که لختی از هراول در دست افتاده بود با ایشان بدستبازی درآمده بعد از نمایش دستبرد نمایان با هفتاد تن از مقتسبان و خویشان خویش سر در راه ولیک النعمه جاوید داده نیکمائی بد که نهایت نیکو سرانجامی سپاهی است در برابر گرفت - و احدات خان خلف او نیز زخمهای کاری برداشته بیهوش بر خاک کارزار افتاد - و درین حال قول خان فیروز جنگ از جا درآمده بر قلب ابراهیم خان تاخت - و دلیران طرفین با یکدیگر بر آمیخته بهم در آویختند - و بی مبالات خون یکدیگر چون آب بیقدر بر خاک هلاک ریختند - و از جمله یک تازان عسکر شاهی که داد بهادری داده کارستانی بر روی کار آورده در عین گرمی هنگام مصاف دلیری از تأییدان عبدالله خان که

بحسب اتفاق بابراهیم خان بر خورده او را بی سر ساخته بود انگشتر آن سردار را بجهت نشان نزد خان فیروز جگ آورد - و مقارن آن سپاهی دیگر سرش را پدش پای اسپ عبدالله خان انداخت - برین سرافواج لشکر بادشاهی شکست یافته روگردان شدند - و عسکر شاهی بعد از اقامت مراسم تعاقب و اسر و قتل بیشمار ز بقية السیف اقناع از راه ابقا نموده طریق معاودت پیمودند - و سر آن سردار بر دار نیزه کرده مظفر و منصور بملازمت سرور هفت کشور شتافتند - و مبارکباد فتح بمسامع علیه حضرت اعلی رسانیده موقع تحسین و مورد استعسان گشتند *

مجملا چون ابراهیم خان بکار آمده جهان بکام هواخواهان گشت - از بیم مبادا در عرصه پهنای آن کشور که چهارسوی آن راجها و مردم مواس فرو گرفته اند آسیبی از تغلب بیگانگان بر ممالک محروسه بادشاهی بر خورد - یا خیلک شان بر ولایات متعلقه بادشاهی دست اندازی کنند - صلاح وقت در آن دیدند که بالفعل ملک را محفوظ داشته بمحافظت آن پردازند - بنابر آن دقیقه باین عزیمت صائب ماهچه رایات آفتاب شعاع را درجه کمال ارتفاع داده از راه خشکی بدولت و سعادت مقرون فتح و نصرت متوجه دهاکه شدند - و بعد از رسیدن آنجا و ملازمت نمودن احمد بیگ خان قریب چهل لک روپیه نقد سواى دیگر اجناس و پانصد فیل بقید ضبط در آورده دارابخان را قسم داده بصاحب صوبگی بنگاله سوافراز فرمودند - و زن و دختر او را بایک پسر شاهنواز خان همراة گرفته متوجه اله آباد شدند - و در آخر اردی بهشت ماه داخل پٹنه که در آنولا بجایگیر سلطان پرویز متعلق بود شده از آنجا بیدرنگ بآهنگ جونپور و اله آباد نهضت فرمودند - اکثر جایگز داران و منصبداران آنصوبه آمده ملازمت نمودند - و در اثناء راه بخاطر مبارک رسید که رهتاس اگر بجهت بنگاله و سبب نگاهداشت اسباب و اثاث

سلطنت و گذاشتن بعضی از خادمان محل بدست آید بصلاح دولت اقرب است - از آنجا که آمد اقبال است سید مبارک قلعه دار آنجا بر اراده خاطر اشرف مطاع گشته بطیب خاطر بسعادت ملازمت شتافته قلعه را تسلیم اولیای دولت نمود - و خود نیز در سلک بندهای درگاه انتظام یافت - بالجمله آنحضرت جمیع اهل معلی را در آن حصن منیع باز داشته خود بدولت و سعادت رایات ظفر آیات را بسمت جرنپور ارتفاع دادند - اکنون برای شادابی ابواب سخن مجمل مذکور از حصانت و رفعت و فسحت آن نموده میشود - قلعه دیرین بناء رهتاس که از نهایت متانت اساس اساس متانت برکوه نهاده - و از کمال حصانت حصار حصار حصانت بر گردا گرد کوهسار کشیده - در استواری بروج و سر افروزی عروج از درجات همت علیا و اندیشه رسا یکقلم چیزی باقی ندارد - و در فسحت ساحت از مساحت سایر قلاع روی زمین بهمه حساب فاضل می آید - آن حصار رفعت آثار که در مغرب رویه پخته و بهار واقعست بر بالای کوهی اساس یافته گردا گردش از طرف دامن کوه شانزده کوه بادشاهی است - و محیط^۱ [قلعه] ش^۲ قریب به دوازده کوه - و ارتفاعش اکثر جاها نیم کوه - و کوهچ^۳ مذکور بکوهستان کلان ممتد که به بنگاله متعلق می شود پیوسته است - و چار دیواری در نهایت استحکام و متانت از سنگ و صاروج بر اطراف آن کشیده مشتمل بر چارده دروازه و نزدیک هر دروازه دهی معمور درون حصار واقع است - درینولا از آنجمله چهار دروازه مفتوح است و باقی مسدود - و در آن قلعه سه چشمه همیشه جاری اتفاق افتاده که آب یکی از آنها قریب سه آسیا باشد - و سه تال چشمه خیز پهناور نیز بر فراز آن قلعه واقع است که پیوسته از آب سرشار است - و از آنجمله قالابی است

(۱) ع [قله] ل

که فسحت آن به نیم کوه می کشد - و در آن حصار کشت و کار بسیار می شود - و از زراعت آن مزارع چندان غله حاصل می شود که در وقت محاصره و تنگنی کار متخصصان را کفایت کند - هم در اندرون حصار مرغزار و علفزار بسیاری هست - که دواب ساکنان آنجا را بچراگاه بیرون احتیاج نیست - و از هیچ جانب سرکوبی ندارد مگر از سمتی که بکوه کلان متصل است - و موضع اتصال آنرا شیور خان افغان بریده و از عدم مساعدت روزگار فرصت بسر بردن آن دیوار نیافته - راجه مان سنگه در وقت حکومت خود بمورت آنحصار استوار پرداخت - چنانچه نشیمنهای دلکش ساخته باغی در کمال نزهت نیز طرح انداخت - و دیواری سنگین اساس در نهایت رفعت و استحکام بر آن سمت کشید - اکنون اینطرف نسبت باطراف باقی در محکمی کمی ندارد - و از مبداء بنای این دیر دیرین بنیاد تا الحال هیچ زبردستی دست تصرف بر آن نیافته *

بیان ولادت با سعادت شاهزاده محمّد مراد بخش در قلعه رهناس

درین ایام بمقتضای ارادت کامله ایزدی چهار گهزی از شب چهارشنبه بیست و پنجم ذی حجه سنه هزار و سی و سه سال نوزدهم جلوس جهانگیری باقی مانده دولت سرای سعادت آنحضرت و مهد عصمت نواب اقدس نقاب ممتاز الزمانی از نور ظهور تجلی و رود شاهزاده والا گهر که در قلعه سنگین اساس رهناس بعالم شهود روی نموده نمودار ساحت طور آمد - و آن شاهزاده بمراد بخش موسوم گشته این گزیده مصرع موافق قاریع مذکور زبانها شد *

* مصرع *

مراد شاهجهان بادشاه دین و دول

چون موكب اقبال در شهر سذه هزار و سي و سه در جونپور نزول اجلال نمود - از عرايض مذهبيان بمسامع عليه رسيد - كه ديگر باره فوجی جوار بسركودگي سلطان پرويز و اقاليقی مهابت خان با ساير امرای عظام تجهيز نموده نامزد آن جانب ساخته اند - و فرمان بغام سلطان مذکور رسيد كه چون خاطر از جانب خانكزان جمع نيست - و دارابخان همراه شاه بلند اقبال است - بايد كه خانكزان را بعنوان نظربند متصل دولت خانه خود در خيمه مختصر فرود مي آورده باشند - و جانان بيگم زوجه شاهزاده دانيال را كه شاگرد رشيد پدر خود است نيز با او يکجا داشته مردم معتمد پاسباني آنها تعيين نمايند - شاهزاده باتفاق مهابت خان فهيم نام غلام خانكزان را نيز خواست كه دستگير نمايد - آن مرد مردانه كه دركار آگهي و سپاه گري يگانه عصر خود بود - را يگان خود را به بند نداده با يك پسر و چهارده نفر بزد و خورد در آمده كارنامه سام سوار و آثار رستم و اسفنديار بر روی كار آورده داد بهادري داد - و جان را فدای راه غيرت و طريق مربي ساخت - چون آن حضرت بسبب رعايت آداب مراعات والد والا جناب مقابله با فوجی كه از دربار تعيين شده باشد مكروه مي شمردند - تا باعث انكار جمعی كه از حقيقت كار خبردار باشند نگردد - ناچار بانعطاف عنان انصراف مردم اردو و سپاه زبون اسبه را دستوري داده از آنجا كه مقتضای نزول احكام قضا و قدر است - و آثار اقتدار آن در امثال اين احوال حجاب هوش و پرده چشم و گوش ارباب دانش و بينش ميگردد - خطای در كدكش رو داده از راه نيامد كار با جمعی قليل در عقب مانده اكثر مردم را پيشتر فرستادند - درين اثناء افواج بادشاهي از آب گنگ گذشته چون اينقسم قابورا عين مطلب مي دانستند از اطراف و جوانب رسیده بمحاصره پرداختند - تا آنكه دريفوقت سائر زمينداران بنگاله تمام نواره را

با لوازم آن از توپ و تفنگ و غیره همراه گرفته راه فرار سر کرده بودند -
یکه تازان مرکب دولت پایدار خصوص راجه بهیم رضا بخالی گذاشتن معرکه
مصاف نداده بمحض خاصیت عزم راسخ و قدم ثابت و بی باکی قلب
اراده رزم پیش نهاد همت ساختند - نخست از هر دو طرف پیغام تیر
و تفنگ بمیان آمده تا دیری داد مجادله و مقاتله دادند - بعد آن هزبروان
پولاد پنجه که هر یک یک سوار معرکه کارزار بودند - و از فرط تهور ذاتی خانه
مات عرصه مصاف را دار البقاء حیات جاودانی و نجات کده امید
میدانستند - قطعاً از منصوبهای خصم افکن که حریفان پوفن نصب نموده
فیل بغد تدبیر ساخته بودند - بای نداشته بی مبالات روی بشکستن آن
آوردند - و سر پنجه مردی و مردانگی و حریف اندازی بر کشوده عاقبت
کار دست و گمپیان شده بهم در آویختند - درین دار و گیر راجه بهیم با چندی
از دلیران راجپوت احاطه بهادران فولاد جوشن آهن پوش درهم شکسته فوج
پیش روی سردار را قار و مار ساخت - و بصدمه باد حمله شیرانه و ضرب
برچه مرتبه فبا، جتاجوت را که در سیاه مستی و فوج شکنی نظیر خود
نداشت از پا در آورده خود را به سلطان پریر رسانید - درینوقت کارزاری
بغایت صعب اتفاق افتاده و مصافی عظیم روی داده - چون سران دیگر
توفیق مدد او نیافتند آخر کار سر در سر ولی نعمت خود کرده با بیست
و هفت زخم نیزه و شمشیر از پای در آمد - و از جانب دیگر بیرام خان
میر بخشی مخاطب به خان دوران از قضا حذر و از بلا پرهیز نموده
خود را بر فوج توپخانه که دریای جوشان آتش بود زده احیای مراسم
جانسپاری و حق گذاری نموده بکار آمد - و هم چنین هر سری بغنیم
روبروی خود بکارزار در آمده صفحه میدان ستیز را از شور گیر و دار نمودار
عرصه رستخیز نمودند - بس که گرد عرصه مصاف از تگابوی نوندهای

معرکه نورد و سمندهای میدان گرد گرد آن هوا گرفت - اطباق چرخ اخضر
مانند صحن کره خاک غبرا اغبر گردید - و بس که آتش کیفه شعله افروز
جدال و قتال برق کردار در یک نفس خرمن حیات چذدی تن از بهادران
طرفین سوخته بباد فنا در داد - مقارن اینحال بحسب قضا و قدر توزک
موکب اقبال درهم پاشیده جمعی از ناقص فطرتان سر بدر بردن غنیمت
دانسته همه به یکبارگی جلو گردانیدند - بمرتبه که غیر از فیلان علم و طوغ
و قورچیان کسی گرد و پیش شاه والا جاه نماند - افواج بادشاهی مرکز وار
آن محیط دولت و اقبال را درمیان گرفته اسب سواری خاصه را بزخم
تیر از پای در آوردند - آن افتخار پر دلان عرصه کار و شیر بیشه پیکار
بهمراهی لشکر الثفات نغموده خواست که پیاده رخ به پیکار آورده چون
بلنگ صف شکن یک تنه رو بعرصه کارزار آرد - و تنها مانند نهنگ
مرد افکن بر دریای لشکر اعدا زده صفحه کارزار را کارستان سازد - درین اثنا
عبد الله خان رسیده اسب خود را پیش کشیده بمبالغه و الحاح سوار نمود
و بصد زاری و التماس عطف عنان نمود - چون آن حضرت دیدند که نقش
چنین نشست و قضیه چنین صورت بست - از کمال حقیقت آگاهی
و نهایت اطلاع بر گردشهای روزگار و تقلبات لیل و نهار بمغز معامله
وارسیده دانستند - که هنوز چهره شاهد مقصود در نقاب تاخیر و حجاب
تعویق وقت است - لاجرم بدستیارانی عنان داری تیز جلویی نموده دستبازی
کژان خود را از چشم زخم نگاه داشتند - و رفته رفته کفاری گرفته نخست
ساحت قلعه رهناس را بغرغ تشریف اشرف نوانی ساختند - و سید
مظفر خان باره را بارضا بهادر در خدمت شادزده مراد بخش
به نگهبانی قلعه گذاشته و دیگر شاهزدها را همراه گرفته از همان
راه اودیسه بقصد دکن معاودت فرمودند - و بدارابخان نوشتند که در گدھی

آمده سعادت ملازمت حاصل نماید - آن خان نا معامله فهم بحکم ظهور عوائب امور که بر ارباب تجارب و مردم آزموده کار پوشیده نمی ماند از روی کار و بمقتضای وقت و حال مصلحت دیگر اندیشیده معروض داشت - که زمینداران آنصوبه فراهم آمده سر راه مرا گرفته اند ازینجهت نمی توانم خود را به حضور رسانید - چون این بیروشی و ناهنجاری آن اجل رسیده بو طبع مبارک نهایت گرانی آورده مزاج مقدس را بشورش آورد - ناگزیر پسر جوان اورا حواله عبدالله خان فرمودند - او همان لحظه بقتل رسانیده خاطر از آشوب و پرداخت - از آنجا کوچ کوچ متوجه شده از همان راه بظاهر برهان پور تشریف آورده در لعل باغ نزول اجال ارزانی فرمودند - و بمحاصره قلعه پرداخته تمامی پرگنات آن صوبه جاگیر بندهای تعب کشیده تنخواه نموده در محال باقی مانده کوریهها تعیین فرمودند - فرستادهها از روی استقلال تمام اعمال را متصرف شده بضبط در آوردند - راورتن مخاطب بسر بلند رای بسر انجام قلعه داری پرداخته چندی بمدافعه و مقاتله در آمده داد مقابله و مجادله داد - و پنج شش ماه رد و بدل توپ و تفنگ از درون و بیرون درکار بوده - درین میان روزی محمد تقی از کمال دلاوری ذاتی رو بیای حصار فهاده مانند باد صرصر که بی محابا خود را بر آب و آتش می زند - رو بروی توپ و تفنگ شد - و به ضرب دست و زور بازوی قدرت دیوار یک جانب انداخته یکسر راست تا قلعه دولتخانه شتافته آنرا نیز بتصرف خود در آورد - و عبدالله خان وغیره که بمحاصره پرداخته از هر طرف جنگ انداخته بودند - بعد از شنیدن این خبر عذاب گردانیده از روی نفاق نه بمدد او پرداختند و نه این مقدمه را بعرض عالی رسانیدند - تا آنکه میان دلاوران بیرون و درون جنگ عظیم در پیوسته کارزاری عظیم بمیان آمد - و دلاوران مغول و متهوران راجپوت از اول روز

تا یک پهر شب بباد حمله مرد افغن گون از بغیاد وجود و دمار از نهاد یکدگر بر آورده خون هم بخاک هلاک ریختند - درین حالت محمد تقی از قلت عدد همراهان و بیخبری و بی مددی اهل لشکر خود بستوه آمده با سیصد نفر پیاده گشته در قلعه دولتخانه در آمد - و باوجود خالی شدن ترکش ها از تیر و از کار افتادن شمشیر و جمدهر مردانه کوشیده در مقام مدافعه و مواجهه کشاده جبین دست و بازو به سر بازی و جانفشانی بر کشود - و آخر کار در تاریکی شب از روی لا علاجی راه بجای نبرده با همراهان تن بقید گرفتاری داد - درین واقعه قضیه هایلک تیغ بیدریغ که از نزول قضای مہرم پای کم ندارد - سرگذشت دو هزار آدم گشته خانمان بسی مردم سپاه بخاک برابر ساخت - در خلال اینکال عارض ناملایم عارض وجود مقدس گشته مزاج و هاج را از مرکز اعتدال منحرف ساخت - لهذا از اینجا کوچ فرموده مقام سنگمیر سرمنزل اقامت خیل اقبال ساختند - درینکال عرضداشت هواخواهان از درگاه والا بدین مضمون رسید - که بعد از معاونت عالی از بنگاله آن مملکت در جاگیر و حکومت مہابتخان ندخواه گشته فرمان شد - که زمینداران آنجا بدارابخان^ع [متفق شده] رانه ملازمت سازند - و بمہابتخان حکم شد که مقید ساختن دارابخان از مصلحت دور است - باید که بمجرد ورود فرمان سرش از تن جدا ساخته بعضور اشرف بفرستد - لاجرم یکی از خدمتگاران مقرب خان مذکور باشا^ع مہابت خان در روز داخل شدن لشکر بزخم جمدهر او را از هم گذرانید - و مہابت خان سرش بریده بعضور فرستاد - و عرب دست غیب که بجهت آوردن هوشنگ ولد شاهزاده دانیاں و عبد الرحیم خانخانان نود سلطان پرویز رفته بود آمده ملازمت نمود - و خانخانان پیداشانی نیاز بر زمین ندامت داشته زمانی دراز سر خجالت

بر نداشت - حضرت خلافت مرتبت از روی کمال عنایت بتعظیم و تکریم پیش طلبیده در مقام مناسب ایستاده نمودند - و فرمودند که درین مدت آنچه بر روی کار آمده از آثار قضا و قدرست نه مختار ما و شما - باوجود این ما خود را شرمزده تر از شما می بینیم - از طرز کار چنین ظاهر می نماید که حضرت خلافت مرتبت نسبت بآنجناب بر سر توجه آمده اند - اگر محافظان قلعه آسیر و رهناس دست از نگهداشت آن باز داشته بتصرف متصدیان مهمات پادشاهی دهند - و شاهزاده های والا قدر را بدرگاه بفرستند مناسبت مقتضای وقت و صلاح دولت است - چون مضمون عرایض ارباب وفاق بعرض اقدس رسید - بظاہر التماس دولتمخواهان و کار فرمائی سعادت ناچار دل برین قرار داد نهادند - و باوجود کمال علاقه محبت مفرط که بشاهزاده های عالی مقدار داشتند بجدائی ایشان رضا دادند - بظاہر مقتضای این رای صواب آزادی دوازدهم اسفندار سال بیستم جلوس جهانگیری روز دوشنبه سوم جمادی الثانیه سنه هزار و سی و پنجم سلطان دارا شکوه و سلطان اورنگ زیب بآئین شایسته دستوری درگاه آسمان جاه یافتند - و موازی^۱ [دولت] زبیه از نفایس و نوادر مرصع آلات و جواهر و فیلان نفوذ کوه پیکر همراه دادند - که برسم پیشکش از نظر انور بگذرانند - و امر عالی برین جمله نفاذ قرین گشت - که نگهبانان بمعجود رسیدن فرمان قلعه رهناس و آسیر را تسلیم مردم پادشاهی نموده متوجه حضور شوند - آنگاه بظاہر تحریک سائق بخت و تأیید دولت و اقبال با موجب سعادت رایت دولت بآهنگ توجه صوب ناسک برافراختند - و چون روزی چند در موقوف ناسک رحل توقف انداخته از تحمل کلفت میثاق سفرهای شاق که مستلزم حرکات عنیف و تشویش خاطر اشرف

بنگرانی کوچ و مقام و رحل و ترحال است باز پرداختند - اتفاقاً اختلاف هوای آن سر زمین که همانا دران آران خوری مختلغان نفاق آئین متلون مزاج بوقلمون نهاد گرفته بود موافق مزاج اقدس نیفتاد - و نیز از عدم حسن سلوک دکنیان خصوص گروه حبشی که سرشت زشت شان بر بدنهادی و دون مذشی مجبول است - با آنکه پیشتر در مقام اظهار نیکو بندگی و جانسپاری بوده کمال مراتب پرستاری و خدمت گذاری بجا می آوردند - درینولا بنابر نوشتههای پی درپی نفاق کیشان تباه اندیش دیرار آغاز بیروشی نموده تغییر سلوک داده بودند - لاجرم ازین راه خاطر مبارک بگرانی گرافیده رای انور تقاضای آن نمود - که چندی بجهت تغیر آب و هوای ناسازگار بهر جهت که خواهش خاطر اقدس و کشش طبع مقدس اقتضا نماید سفری اختیار نمایند - و چون از دیرگاه باز هوای سر زمین تنه مکفون ضمیر منیر بود - بر وفق مقتضای وقت نهضت بلاد دور دست که مشتمل بر نزهت تمام و مرجب اکساب تفریح مذش مبارک باشد پیش نهاد خاطر عاطر نموده بودند - بنابرآن عزیمت این معنی فرمودند که از تفرج متفرحات آن کشور زنگ کلفت و وحشت از آئینه خاذه نور اندرد طبع اقدس رفع نموده و گرد کدورت از صفا کده صفوت آمود خاطر انور زدرده نقل و تحویل را درینصورت بعمل آورند - و چندی در طی مسافت آن ملک روزگار بسر برند - لاجرم بر طبق این عزیمت صائب روز مبارک شنبه بیست و سیوم شهر رمضان المبارک سنه هزار و سی و پنج از ناسک بدان صوب نهضت اتفاق افتاد - و چون درالبرکت اجمیر بیست و هفتم تیر از سال بیست و یکم تاریخ جلوس جهانگیری مورد خیل اقبال شد - و از میامی زیارت روضه منوره خواجه معین الحق والدین فیض اندوز گشته اعطای وظایف و عطایای مجاوران آن بقعه

متوجه چنانچه حق مقام بود بجا آوردند - از آنجا لوای والا از راه ناگور
ارتفاع یافت - و از ناگور بحدوده پور و از آنجا براه جیسلمیر بکشور سنده
مذوجه شدند - غره شهرپور در امروکوت و بیست و چهارم مهر ماه خارج تنه
مضرب سراق اردوی گیدهان پوی گشت - شریف الملک ملازم شهریار که
به حکومت آنجا می پرداخت با پنج هزار سوار و پیاده بسیار از زمینداران
و غیره آنجا جمع نموده بقدم جرأت استقبال مودب اقبال نمود - و با آنکه
زیاده بر سه صد و چهار صد سوار در رکاب سعادت نبود - تاب صدمه آنها
نیاورده خود را به پناه قلعه که پیش ازین با استحکام برج و باره و توپ
و تفنگ و غیره مصالح قلعداری پرداخته در انداخته بمدافعه و مقابله کمر
همت بست - باوجود منع شاه بلند اقبال بهادران جلالت کیش ضبط خود
نکرده روزی یورش بر قلعه نمودند - چون بر دور قلعه همه جا میدان مسطح
یکدست بی درخت و پناه بود - و در آن ضلع خندق عمیق عربض پر آب
پیش رفتن محال و برگشتن مشکل - لاعلاج در پس رقیای توکل در میدان
ایستاده به تیر اندازی قیام نمودند - هر چند آنجذاب کس بمبالغه بطلب
فرستادند فایده نداد - لاجرم چندی از سرداران مثل ^۱ [راجه گوپال کور]^غ
و علیخان تریں و غیره با جماعه منصبداران هدف تیر اجل شدند - مقارن
اینحال کوفتی صعب عارض وجود مسعود گرامی گشته طبیعت را بی مزه
ساخت - و نیز خبر فوت سلطان پرویز در چهارم آبان مطابق ششم صفر سنه
هزار و سی و پنج و رحلت عنبر ^۲ [سیزدهم]^۴ اردی بهشت سنه هزار
و سی و چهار رسیده باعث برگشتن شد - مجمل مسافت این راه که

(۱) غ [مان دهاتا کور] اقبالنامه جهانگیری - صفحه ۲۸۱ - طبع ایشیاتک

سوسائیتی بنگاله *

(۲) ع [سی و یکم] ل

چهار صد و یازده کروه بادشاهی است بهفتاد کوچ و پنجاه مقام که عبارت است از چار ماه تمام طی شد - و بهنگام اقامت تنه چهاردهم صفر سنه هزار و سی و شش پرتو طلوع اختر وجود انور شاهزاده خجسته مقدم فروغ بخش خدر عصمت ملکه دهر ممتاز زمانی آمده بسطان لطف الله موسوم گشت - و مدت بیست و دو روز آن سرزمین از اقامت موکب سعادت رشک فرمای فردوس برین بوده - چون زیاده برین توقف در آن ولایت موافق صوابدید رای گیتی پیدا نیامد - بذا بر آن باز هوای نهضت دکن از نزهت کده خاطر انور سر بر زده اندیشه کوچ بر خیال اقامت غالب آمد - و بحکم این عزیمت صائب روز یکشنبه هزدهم صفر سنه مذکور برای ولایت بهاره که از مضافات کشور گجرات است - موکب منصور آهنگ معاودت نموده بسوی مقصد رهگرای گشت - و از تنه تا ناسک در صد و شصت کروه بچهل کوچ و مقام قطع شده غره آذر ماه الهی سنه بیست و یک جهانگیری در ناسک نزول اجلال موکب اقبال اتفاق وقوع پذیرفت - درینولا سید مظفر خان و رضا بهادر مخاطب بخدمت پرست خان سعادت آسا فتراک اقبال شاهزاده هلال رکاب فلک رخس مراد بخش گرفته بشرف بساط بوس استسعاد یافتند - و چون درین ایام هوای ناسک در نهایت شدت گرمی بود موافق مزاج مبارک نیامده حسب التماس نظام الملک دار الخیر جفیر که در نهایت دلکشائی و نزهت فضا و غایت عذوبت آب و لطافت هواست - بجهت اقامت موکب جاه و جلال آنحضرت مقرر شده باختصاص این سعادت خاص نامزد گشت - بیست و نهم فروردین ماه سال بیست و دوم جلوس جهانگیری عمارت های خوش و نشیمن های دلکش که در آن سرزمین دلنشین اساس نهاده عذیر بود از نزول اقدس روکش فلک اطلس شد *

پناه آورده رکن السلطنت مهابتخان بدرگاه گیتی پناه

چون نورجهان بیگم در همه وقت و همه حال بناو امور بر دولتخواهی خود نهاده از ته دل ساعی درین باب شده مساعی نا جمیله بجا می آورد - و در تشیید مبانی کار شهریار متصدی امور ناکردنی گشته بجان میکوشید - و قطعاً مال این احوال را بخاطر نیاروده دیده کوتاه نظر از سوء عاقبت و خامت خاتمت آنها می پوشید - چنانچه در پیشرفت این کار هر مفسد عظیمی که پیش می آمد مرتکب آن شده مطلقاً در اندیشه صلاح این دولت کده ابد بنیاد که از پرتو انوار عنایت آلهی بدین مایه رفعت و این درجه دولت رسیده بود نبود - و مصلحتی چند که محض مفسده و عین نا دولتخواهی می بود - در لباس دولتخواهی بنظر انور جلوه گر ساخته صلاحهای فاسد و کنگشهای نامواب میداد - و آن حضرت خود بغور امور نه رسیده خواه نخواست بر وفق رضای او عمل می نمودند - درینولا که باعتماد خود گردش گیتی بکام او گشته رفع جمیع موانع نموده همین مهابتخان را که از داعیان باطنی پرویز بود سنگ راه مدعی خود می دانست - خواست که بلطایف الحیل در استیصال او کوشد - و بدرگاه طلب داشته باسانی از پیش بر دارد - چون مهابتخان که از اصل کار آگاهی داشت دید که پرده از روی راز نهانی برخاسته خصوصتی که در حجاب مدارا بود آشکارا و بی پرده گشت - ناچار در پی نگهداشت خود شده بر سر چاره گری معامله رفت - و در مدد تحصیل رضامندی و خرسندی بیگم شده بمقام اظهار اطاعت و انقیاد غائبانه در آمد - و هر چند چاپلوسی و لایه گری نمود مفید نیفتاد - بی اختیار در آن وقت که دستش از همه

سو کوتاه شده و در چاره کار خود در مانده نقش این اندیشه که بدربار آمده
 برأت ساخت خود از طغیان و عصیان که بدر نسبت داده بودند
 باز نماید - و باین عزیمت راسخ با فوجی عظیم از راجپوتان یکدل و یکجهت
 بی در خواست اجازت آنحضرت از برهانپور متوجه درگاه گشته - چون در کنار
 آب بهت باردروی جهانپوری پیوست - بحسب اتفاق آنوقت تمامی عسکر
 منصور پیشتر از آب عبور نموده همین حضرت خلافت مرتبت با بیگم
 و معدودی چند از حواشی و خدم درین سوی آب مانده بودند - ناگاه
 بدخبر بخوابگاه آنحضرت در آمده زمین بوس نمود - و در ظاهر چنان نمود
 که غرض من ازین آمدن درلختخواهی و نگاهبانی آنحضرت از آسیب
 دشمنان دوست نما و نفاق کیشان موافق سیدما است - درینحال نورجهان بیگم
 انتهاز فرصت نموده خود را به کشتی رسانید - و اکثر امرا و سران سپاه را
 بر سر خویشی گرد آورده بهمان پا خواست که از آب بگذرد - مهابتخان
 پل را آتش زده دو هزار سوار اعتمادی خود را بجهت مدافعه و مقابله
 بر کنار آب باز داشت - بیست و نهم جمادی الثانی سنه هزار و سی
 و شش آصف خان باتفاق خواجه ابوالحسن و دیگر عمدها باوجود منع
 آنحضرت همراه نورجهان بیگم از گذری که غازی بیگ مشرف نواره پایاب
 دیده بود قرار گذشتی داده - بسبب آنکه سه چار جا از آب عمیق عریض
 بایستی گذشت - در وقت عبور انتظام افواج بجا نمانده هر سواری بطرفی
 افتاد - و آصف خان و خواجه ابوالحسن و ارادتخان با عمار بیگم روبرو
 فوج مهابتخان با جمعی قلیل اسبان شنا کرده و یراقها تر گشته - جمعی بکنار
 و بعضی بمیان - که ناگاه مردم مهابتخان فیله را پیش رو داده همه را در
 شبیه تیر و تفنگ گرفتند - و بی اختیار جلو مردم برگشته سوار و پیاده
 واسپ و شتر خود را بر یکدگر زده قصد گذشتی کردند - و فوج غنیم آن مردم

را در پیش انداخته بغیل بیگم رسیدند - و جواهر خان خواجه سرای ناظر محل و ندیم خواجه سرای نور جهان بیگم را با جمعی بقتل رسانیدند - و دو زخم شمشیر بخراطوم فیل بیگم زده - بعد از برگشتن از عقب زخم برجهه بسیار بغیل مذکور رسید - و بدشواری تمام فیل شفا نموده بیگم بدولتخانه بادشاهی رفته فرود آمد - و خواجه ابو الحسن که از هول جان مضطربانه اسپ در آب زده بود - هنگام شفا از اسپ جدا شده بمدد ملاح کشمیری جان بسلامت برد - و آصف خان با دو سه کس خود را به قلعه اٹک رسانیده متحصن شد - و مهابتخان بعد از رسیدن اٹک آصف خان را با شایسته خان پسرش بقید در آورده عبد الرحیم منجم و ملا محمد قنوی را که هر دو مجموعه استعداد و قابلیت صوری و معنوی بودند به قتل رسانید - و این مظلمه با خود بآخرت برد *

از آنجا که حکمت کامله ربانی در خلق نسا بعد از مصلحت بقا نوع انسانی در ضمن توالد و تناسل و تربیت اولاد منحصر است نه حراست مداین و سیاست بلاد و عباد و تجهیز جیوش و جنود و تسویه صفوف مصاف - لاجرم به هیچ وجه برکت در سرداری این طائفه متصور نباشد - و فتح و ظفر در امثال این حالات همانا نوعی از محالات است - چنانچه مکرر به تجربه خردمندان رسیده که دولت در سلسله که فرمانروای آن این صنف ناقص رای باشند چندان نباید - و لشکری که کار فرمای آن باین طبقه باشد لا محاله فی الحال شکست می یابد - اینهم از کارگذاری زن برهمزن معامله بود که سپاهی بآن کثرت عدد و عدت از خیل راجیوت کوتاه صلاح که بجای دست زن پای ایستادن ندارند باوجود کمال قلت باین علت شکست عظیم خورده اکثر احاد لشکر پراگنده شده سر خود گرفتند - و هر یک بطرفی زده از میان آن مخصوص پیروی

رفتند - چون عرصه خالي شد مهابتخان را مغازی و مزاحمی نمود - لاجرم در مهمات ملكي و مالي با جميعت خاطر و فراغبال مدخل نموده هرچه ميخواست ميگرد - و در عزل و نصب و قتل و حبس همگان و ساير معاملات كلي و جزوي مملكت برای خود كار كرده هيچ يك از ارگان دولت و اعيان حضرت را بهيچ بر نمیداشت - و شماری از كار خود و روزگار پاداش گذار كه محتسب حسای : مكاف كافي ست بر نگرفته همگان را در حساب نمي آورد - و مع ذلک صاحب معامله يعنی خداوند ممالك را نیز بيدخل مطلق و خود را مطلق العنان علی الاطلاق ساخته خلیع العذار بكار خود پرداخت - و باین معني اكتفا نه كرده خود را دولتخواه و نگاهبان حضرت میفمود - و درین لباس جمعی از راجپوت دد سرشت بی ادب و ابكشك دارچی آنحضرت بر گماشته چند ماه در خدمت عالي بهیچ وجه کسی را روی تردد بل قدرت سخن كردن از دور هم نبود - و ایفمعني بر طبع گرمي منش آن سرور بسیار دشوار مي آمد - لاجرم باشاره عالي جمعی از اعدیان كابلي بر سر شورش آمده بر سر چراگاه گفت گوی نمودند - و یک نفر احدى نگاهبان شكارگاه از دست راجپوتان بقتل رسیده - اعدیان دیگر كه نزدیک بآن فرود آمده بودند همه مستعد رزم و پیکار گشته بر سر دایره راجپوتان رفتند و جنگ عظیم در پیوسته - اعدیان تیر انداز و برقنداز جمعی بیشمار از آن اشوار بدار البوار فرستادند - و قریب هزار کس در کابل بقتل رسیده - راجپوتان دیگر كه بجهت چرانیدن در پریگات و مواضع دور دست رفته بودند ازین خبر هر جا كه احشام و مردم مواضع راجپوتان را یافتند مثل سگ كشته - و هر كرا زنده یافتند بدست افغانان فروختند - و مهابتخان بحمايت و كمك نوكران خود سوار شده - چون معامله بزرگ دیگر دید از غایت بیم و هراس خون را به پناه دولتخانه رسانیده

التماس اطفاء این نائره غضب الهی نمود - حسب الحکم اشرف کوتوال چار زده (۱) این فتنه را فرو نشانید - و خان مذکور را آنمایه وقع در نظرها و آن پایه و تر در دلها نماند - و از همه جهت خصوص بعلت قتل راجپوتان مواد استقلال و استبداد او رو بقلب نهاده آن آبرو که داشت بسیار کمی پذیرفت - و دانست که بالآخر گستاخ روئی و تباہ رائی با ولی نعمت حقیقی شقارت دوجہانی بار می آورد - و بد اندیشی نیکی رسان خود همدردی دار نہ بس دیر سزای کردار نابکار در کفار روزگار خود می بیند - ناچار باحقیاط تمام بدربار می آمد - و جمعی کثیر گرد و پیش دولتخانه می داشت - بعد از کوچ از کابل در نزدیکی رهناس بعرض مقدس رسانیدند - کہ ہوشیار خان خواجه سزای نورجهان بیگم دو ہزار سوار از لاهور ہمراہ آورده - و در رکاب سعادت نیز جمعیت خوب فراہم آمده - یک منزل پیش از رهناس دیدن محلہ سواران را تقریب ساخته حکم نمودند کہ تمام لشکر از قدیم و جدید جیبہ پوشیدہ مسام و مکمل از در دولتخانه تا آن سرا دو رویہ مستعد کار بایستند - آنگاہ مصعوب بلند خان خواص گفته فرستادند کہ امروز بیگم محلہ سواران خود امی بیفد - باید کہ مجرای اول روز موقوف داشته فردا سعادت کورنش در یابد - مبدا بسبب گفتگوی پوچ معاملہ بجنگ و نزاع کشد - بلکہ بہتر ایست کہ کوچ نموده یکمفل پیش برد - چون واہمہ برو غالب شدہ بود و خانخانان عبد الرحیم کہ ازو زخمی کاری در دل داشت - بمبالغہ والاحاح انصرام مہم او بعهده خود گرفته بقصد پیکار از لاهور بر آمدہ بود - بی اختیار گشتہ راہ فرار پیش گرفت - و دو منزل را یکی کردہ از آب بہت گذشت - و بآصف خان عہد و سوگند در میان آورده معذرت بسیار

(۱) چارزده غالباً همان مقامی است کہ اکنون باسم چار سده مشہور است *

خواست - و التماس نفرستادن لشکر بتعاقب معروض کرده روانه دربار نمود - و بانداز عزیمت تنه درمیان آورده روی امید بدین آستان سپهر نشان آورد - و بناریخ بیست و یکم ماه صفر سنه هزار و سی و هفت هجری در دارالخیر جنیر اسلام رکن و مقام این آستان سدره نشان که کعبه آمال و آمانی انام است بجا آورده بنابر التجای این درگاه از باز خواست زمان امان یافت - و در مقام عذر خواهی معاصی نامتناهی شده از روی عجز و زاری (زینهار) عفو و حلم بیکران آنحضرت گردید - و بنابر مقتضای آنکه پاس خاطر ملتجی داشتن و رعایت پناه آورده نمودن ناگزیر مروت و لازمه قنوت است - دیده و دانسته از گناهان او در گذشته مطلقاً بیروشیهای او بر روی او نیاورده نقش جرایم و جنایات بی اندازه خاصه ناهنجاریهای قارزه او را بزال مکارم و عفتیت محو فرمودند - و از نوید مواعید دلپسند امیدوار انواع عواطف و اکرام و اقسام مواحم بادشاهانه ساخته بر مراتب اعتبارش افزودند - چنانچه بدین امید سرگرم جانفشانی و جان سپاری گشته در عدد تلافی و تدارک تقصیرات سابقه شد - و در عموم احوال خصوص هنگام توجه بمستقر سرب خلافت چنانچه نگارش پذیر خواهد گشت - و همه جا در راه آن حضرت جانفشانیها نموده باین طریق راه خود پاک ساخت - و بهاداش حسن اخلاص و صفای عقیدت بمراتب والا و مفاصل عالی ترقی نموده بقطاب خان خانانی و مرتبه سپهسالاری که بالا ترین مراتب و مفاصل است سر برافراخته سرمایه اعتبار و افتخار اعقاب و اسباط خویشتم آماده ساخت - و نیز چون قدم او بر شاه بلند اقبال فرخنده شگون و مبارک فال آمده - بمجرد رسیدنش شب تعب بر هواخواهان این دولت پایدار بپایان رسید - و ایام محن و آلام بسر آمده روزگار ناموافق راه موافقت با سالکان طریقه دولتخواهی پیموده از در موافقت در آمد

مجملاً بسی وهن و فنور در پنجساله فترت که روزگار اختصار و زمان افتقان و امتحان بود باحوال هواخواهان آن عزیز کرده حضرت عزت و برگزیده نظر عنایت آن حضرت راه یافت - و درین ضمن نقد سره اخلاص خالص این صافی سرپرست بدان والا حضرت سنجیده میزان امتحان شده صاف و بی غش بر آمد - و از بد هنجاریهای روزگار ناهموار بسی فراز و نشیب و بلند و پست پدش آمده - و امور ناملازم نامناسب و قضایای ناشایسته صورت بست - و مصافهای قوی و رزمهای مهیب اتفاق افتاده از طرفین سرداران معتبر نامور کشته گشتند - و جا بجای در معارک ارباب مناصب گوهر گرانمایه جان عزیز نثار خاک راه ولی نعمت جاوید نموده نیکنامی ابد که نهایت نیکو سرانجام سپاهی است اندوختند - الحمد لله که آن حضرت در ضمن آنمایه تغییرات احوال از یسافهای شاق و ترددهای دشوار و حرکات عنیفه همه جا بکشاده روئی و ثابت رایی بی گره پیشانی و چین جبین چون سالکان طریقه طریقت طی ادوار و اطوار نمودند *

بیان ارتحال جنت مکانی جهانگیر بادشاه بدار النعم جاودانی و باعث واقعی این واقعه ناگهانی

خود پردازان کار آگاه که از رنگ آمیزیهای نیرنگ ابداع اطلاع دارند نیکو می دانند - که مادامی که سراسن خلائت کبری از جوئبار عدل و احسان آبخورد - هر آئینه اشجار برومندش مانند نهال سدره سرسبز و بارور بماند - و طوبی مثال سایه اقبال بر نزدیک و دور افکنده بی برگان کیتی را ثمره مقصود بکام رساند - اگر خدا فخرناسته ازو خلاف اراده الهی

بعمل آمده نقشی دیگر که موافق رضامندی آنحضرت نبوده باشد بروی کار جلوه نماید - بظاہر آنکه به پشتیبانی عدل زمین پا بر جا و آسمان بر پاست - یکدم اساس دولت بل بزمای بقای خداوندان آن نیز ثابت قدم نماند - درین صورت تا غرض صاحب کارخانه به یکبارگی فوت نشود کار پردازان عالم بالا که پیوسته در پی سرانجام مصالح این جهان اند - او را بجهانبانی عالم دیگر خوانند - و لباس حیات مستعار ازو انتزاع نموده خلعت خلافت والا بصاحب دلالتی دیگر بپوشانند - و افسر سروری بر سر فرخنده فرو تارک مبارک تاجوری دیگر نهاده اورنگ بادشاهی روی زمین را از بوکت قدم خجسته مقدم او زیور بخشند - و مهید این اجمال صدق اشمال ارتحال جنت مکانی و فروغ یافتن گوهر افسر جهانگیری و جهانبانی ست از پرتو تارک مبارک والا حضرت شاه بلند اقبال - و او نمود ایهام سیاق این مقام آنست - که چون حضرت جنت مکانی بسبب ارتکاب نقول مغیبات و بذایر افراط محبتی که به نور جهان بیگم داشتند - سر رشته جمیع معاملات باو تفویض نموده بودند - و بحکم علاقه قوی پیوند که از رهگذر کمال پاسبانی و خدمت گذاری او قلاده خواهش خاطر اقدس شده بود - مطلقاً از گفته او تجویز تجاوز نفمودند - و این مساعله تا جای کشید که رفته رفته از رهگذر ارخاء عنان او بسی مفاسد عظیمه بمصالح دولت رسیده فقور عظیم بمعاملات ملکی و مالی راه یات - و هریک از خویشان که نسبت یا سببی باو داشتند - منزلت های والا یافته بصاحب صونگی صوبهای کلان لوای استقلال بر افراشته چون خاطر از عدم مواخذه جمع داشتند - هرچه خواستند بی محابا بعمل آوردند - و این معنی باعث فساد نظام عالم و شورش اوضاع و احوال دار الخلافه آدم گشته - لا جرم بحکم مقدم مذکور آن حضرت را باجابت دعوت داعی حق خوانده این عنایت پرورده حضرت ذوالجلال

و دست نشان قدرت را بجای آن حضرت نشانند - درین صورت معنی
 مثل مشهور که حق بمرکز حقیقی قرار گرفت درست نشین آمده گیتی
 از جلوس همایون آن حضرت بتازگی آرام پذیرفت - و ایزد تعالی قبل
 از آنکه حضرت جنت مکانی جهان فانی را وداع نمایند - و روزگار بدهنجا
 را خیرباد گویند - لطیفه چندی انگیخت - که بعضی ناخلفان که بزم
 ناقص تباہ اندیشان سد راه پیشرفت این مطلب بودند - درد سر از میان
 برده پدای خود راه ادبار سپردند - و بی تحریک کسی تخفیف تصدیع
 بسعی خربش از پیش برخاستند - و حقیقت معامله آن بود که چون
 شهریار ناشدنی در کشمیر بعارضه داءالغلب گرفتار شده موی روی
 و محاسنش فرو ریخت - و همه تن پیکرش از تفت آتش آتشک آبله زده
 درد از نهاد او بر آورد - و بقبض این معنی رسیده اینقدر فهمید - که بآن رو
 از حجاب اخفا بدون وساطت نقاب بیرون آمدن نهایت بیرونی است -
 و خانه نشینی هم خالی از قباحتی نیست - لاجرم بسلسله جذباتی ادبار
 در آن نزدیکی که رایات اقبال بصوب دارالسلطنت لاهور ارتفاع یافت
 با آنکه بیگم بجدائی او راضی نبود - با کمال کراهیت خواهی نخواهی با او
 درین باب همراهی نموده - و از حضرت جنت مکانی رخصت گرفته او را
 راهی لاهور ساخت - و از جمله لطایف آسمانی که امارت ظهور اقبال
 اولیای دوات و علامت ادبار شهریار بود درینوقت از پرده غیب بعالم شهود
 جلوه گر آمد - آنکه نورجهان بیگم ازین راه که شاید کار او روی بر کفد مدتی
 پیش ازین محافظت داور بخش پسر سلطان خسرو را که بیولای اشتها
 داشت - نامزد مردم شهریار نموده او را نظربند می داشتند - و از آنجا
 که حکمت الهی اراده دیگر داشت - چنانچه سر حقیقت آن عفو و عیب
 بر اصحاب بصیرت از سیاق کلام کمال ظهور خواهد نمود - او را درینوقت

از شهریار گرفته حواله ارادتخان میربخشی نمودند - و چون مصلحت دولت روز افزون شاه بلند اقبال در باز داشت او بود - و منع قضا و دفع قدر در مثال این احوال قفل دهان زبان آوردان و بند زیردستان میشود - نور جهان بیگم باوجود آنمایه اعتبار و افتدار و تصرف در مزاج مبارک و تملک عنان اختیار آن حضرت مطلقا درین باب راه گفتارگو بل مجال نفس کشیدن نیافت - در وقتی که شهریار براهمفونی ادبای و عنان کشی شوربخشی روانه لاهور شد - در آن نزدیکی حضرت جنت مکانی نیز در عین شدت عارضه ضیق النفس که مدت آن بامتداد کشیده بود - و گاه گاه عوارض آن اشتداد می نمود - متوجه دارالسلطنت لاهور شدند - و بتاریخ روز یکشنبه بیست و هشتم صفر سده هزار و سی و هفت مطابق پانزدهم آبان ماه الهی سال بیست و دوم جلوس در عین راه از سر منزل چنگترهتی^(۱) بعالم بقا شتافته در سر منزل قدسیان مقام گزیدند - بیگم بغابر مقتضای اراده فاسد که همواره ممکن خاطر داشت - و اکنون بی اختیار باظهار آن لاچار شد - با خود قرار داد که نخست بولاقی را فرا دست آرد - و چندی از دولتمخواهان را که ازیشان پیوسته پرحذر بود به بهانه کنگاش طلبیده بعضی را زندانی و برخی را آنجهانی سازد - و ازین رو سرمایه جمعیت خاطر اندوخته یکباره فارغ البال بکار خود پردازد - و اتفاقاً یمین الدوله آصف خان که همواره در صدد دولتخواهی و مقام مدد دولتمخواهان بود - و پیوسته سعی در استحکام قواعد ابد پیوند می نمود - چون درین ایام بقرار داد خاطر او پی برده بر این معنی بی صورت آگاهی یافت - لا جرم از راه خیر اندیشی عالمیان و مقتضای مصلحت ملک و ملت درخواست - که باوجود چنان

(۱) در اقبالنامه جهانگویی چنگس هستی و چنگس هستی نوشته شده

صاحب سعادت‌نی سزاوار خلافت و بادشاهی چنین ناخلفی نامزد مرتبه ظل‌آه‌بی گشته برین سر عالمی بفساد رود - در حال اولیای دولت نامدار را ازین معنی خبردار ساخته بولاقي را از ارادت‌تخا طلبیده در قید خود نگاهداشت - و بخاطر آورد که درین هنگام که نزول اجلال موکب جاه و جلال شاه بلند اقبال دور دست افتاده از فرط ضبط و ربط نورجهان بیگم دست بدامن دولت شاهزاده‌های نامدار نمی‌رسد - و بغابر مقتضای رسم دبیرینه روزگار دست نشانی نامزد این امر عظیم‌القدر نامی درمیان باشد - تا باعث گرمی هنگام اجتماعی ضروری گشته باحوال سپاهی و رعیت که ایقان در حقیقت بی سرور حکم رمه بی شبان دارند پراگندگی راه نیابد - و نیز دست آویزی برای استیصال شهریار در دست داشته باشد - لاجرم باین مصلحت اورا بدین معنی نامزد ساخته در حال بفارسی مشرف فیلخانه را تعیین نمود - که بسرعت باد و سحاب بيملاحظه مانعی بر آب و آتش زده خود را بخدمت شاه بلند اقبال رساند - و چون تنگی وقت اقتضای عرض داشت نویسی نمی‌نمود - حقیقت معامله را زبانی عرض دارد - و بجهت مزید اعتبار مهر خود را بدو داد که از نظر انور آن حضرت بگذراند - و باجمعه تا خبردار شدن بیگم بولاقي را همراه گرفته بانواع خاصه خود و جمعی از دولت خواهان که اعتماد کلی بر ایشان داشت بدین قصد متوجه لاهور شد - که پیش از استواری بفای معامله شهریار در قلع و قمع سپاه او مساعی جمیله مبذول داشته بخواست آه‌بی دمار از روزگار و گرد از بنیاد همگان بر آرد - چون بیگم ازین معنی آگاهی یافت - دید که از رنگ آمیزیهای نیرنگ قضا معامله رنگی دیگر بر کرد - و از بازیچه‌های روزگار منصوبه بین نقش طور دیگر نشست - درینکالت بفکرهای در و دراز افتاده باوجود تباہ اندیشی قطعاً حرکت ناهنجاری

نموده نفسی بر نیلورد - و بهاس مرتبه خویشی قناعت نموده نگاه داشت سر رشته کار خود را غنیمت شمرد - و بحکم این اندیشه صواب نما چون در حقیقت از هیچ رو مهم صورت نمی بست بفاکامی ساخت - و هر سه شهزاده نامدار را با خویشی در حوضه نیل جا داده جمعی از سپاهیان که پاس نمک منظور می داشتند - و هنوز از بیم او ایمن نبوده از چشم داشت قطع نظر نموده بودند - بدور دایره نیل خود در آورده باین طریق نعش اقدس را همراهِ گرفته آهسته آهسته از دنبال راهی گردید - چون موضع بهنجر محل نزول همگنان شد - یمین الدوله نخست جمعی از امرای عظام را که پیشتر روانه بهنجر شده بودند - خصوص خواجه ابوالحسن را که همواره در باطن از داعیان دولت آن حضرت بود - با خود متفق ساخته در جمیع ابواب دولتخواهی خصوص استیصال شهریار و دیگر مذسبان با همگنان عهد و پیمان به غلاظ ایمان بسته خاطر ازین ممر جمع ساخت - آنگاه متکفل تجهیز و تکفین آن حضرت جنت مکانی شده سامانی که در خور آن بادشاه والا جاه باشد مهیا و آماده گردانید - و بآئین شاهانه نعش مبارک آن سرور را روانه لاهور نمود - و سرافرازان مناصب والا را همراهِ نعش والا که همدوش مغفرت الهی بود داد - که دوش بدوش به لاهور رسانیده آنوری آب در باغی جنت آئین برحمت جاوید سپارند *

چون خبر بآن دستور اعظم رسانیدند - که نورجهان بیگم درین حال نیز خیال محال از خاطر بیرون نه کرده ترک اندیشه های دور از راه نمی دهد - و در خفیه نامها بشهریار نوشته راهمونی سرانجام مهمات می نماید - لاجرم آن خیرخواه عباد الله بغابر آنکه این معنی سبب خلل عظیم می شد - ناچار حسب المصلحت روزگار و رعایت صلاح دارین او بیگم را از محل بادشاهی بر آورده در منزل خویش جا داد - و بمقتضای حزم

و احتیاط نهایت مبالغه در ضبط و محافظت خواجه سرایان را ممنوع ساخته بجز خادمه چند که محل اعتماد بودند - کسی را نزد او راه نمی داد - درینصورت سلطان دارا شکوه و شاه شجاع و سلطان محمد اورنگ زیب را ازو جدا نموده خدمتگاری و پرستاری ایشان را بصادق خان تفویض نمود - و این معنی بنابران بود که خان مذکور سابقاً بعلت اتفاق بارباب خلاف و عذاب و مخالفت با یمین الدوله ببنفاق بفدگان حضرت شهنشاهی متهم بود - بدین سبب کمال توهم داشت - لهذا درینوقت که یمین الدوله توسل نموده بود - آن گسسته امید را که پیوند خویشی و عمزادگی داشت پذیرای این سعادت ساخت - تا این معنی رفع زلات و محو تقصیرات او شود - و بدین دست آویز متین نوشتههای واقعی یا غیر واقع باغماص عین پایمال گردد *

مجملا شهریار در لاهور نخست بخزاین امراء و اصحاب وفاق که در دولتخواهی این حضرت با یمین الدوله اتفاق داشتند - دست درازی آغاز نهاده اسپ و فیل و جنس هرکس که بدست می افتاد بر نوکران مجهول خود قسمت میکرد - و بنابر عدم ضبط و ربط بی تمیزی او فتنه جوانان روزگار که چنین روزی را از خدا می خواستند - درین قسم وقت که این نوع هنگامه یافته بودند - اسپ و فیل مردم خصوص از طوایل بادشاهی بخود سر می کشیدند - آن کوتاه نظر خود عیال و ناموس را در منزل خود جای داده نظر بند نگاه می داشت - و برافهمونی ناهنجار چندی از غرض پرستان ابواب خزاین بادشاهی را نیز کشوده سپر سپر زر را چون خاک رهگذر خوار و بی اعتبار شمرده بیشمار و بیدریغ بمردم خود و بجمعی روشناس که در آنولا بر سر او اجتماع نموده بودند میداد - و مردم نامناسب را بمناصب عالی نامزد نموده بخطابهایی بی نسبت مرتسم

می ساخت - بتصور آنکه از دستیارچی کوشش همدستان پنبه در پنبه
 قضا و قدر میتوان کرد - غافل از آنکه نا داده نتوان گرفت - و نا نهاده
 نتوان برداشت - خاصه شهباز نشیمن دولت که بغریب دانه بدام
 در نیاید - و باشپانۀ عنقای قاف عزت و رفعت دست اقتدار و مکنت
 نرسد - مجملای بی رعایت ضوابط محاسبان و ملاحظۀ قوانین دیوانیان درین
 چند روز قریب هفتاد لک روپیه نقد از خزانۀ عامرۀ بادشاهی و مخازن
 معمورۀ امرا بمردم بی اعتبار مجهول که همدرین ایام سر از کوچۀ خمول
 بر آورده در پی او افتاده بودند داد - چنانچه تا حال باوجود کمال تفحص
 و تجسس ضابطان اموال قریب چهل و پنج لک روپیه ازین مردم باز یافت
 شدۀ باقی از میان رفت - و هنوز ارباب کفایت بانداز اینکۀ خام طمعان
 در امثال این احوال اقدام باین مواد نموده دلیر نشوند - و پا از اندازه
 بیرون نه نهند - پیوسته در پی پیدا کردن این طایفۀ گمغام هستند - چنانچه
 هر جا نشانی از ایشان یافته گمان می برند - دست از پی برده تحصیل
 می نمایند *

کیفیت مقابلۀ عسکر ادبار آثار سلطان شهریار با
 بادشاهزادۀ داور بخش مشهور بمولای و خان
 عالیشان آصف خان و غایبۀ داور بخش
 و خان مشار الیه بر لشکر شهریار

چون شهریار ناکرده کار زیاده از پایۀ خویش معامله پیش گرفته
 بعلمت عدم بصارت و بصیرت منصونۀ صائبی ندید و تدبیر درستی نیندیشید -
 خود به نا و نوش مشغول گشته معاملات را بفا آزموده کاری چند باز

گذاشت - و گروهی را که از فرسودگی روزگار و دیدن عرصه کارزار حرمان نصیب
 بوده گوشمال و تادیب ادیب خرد ندیده بودند - و گرم و سرد و تلخ
 و شیرین گیتی نه چشیده بکار گذاری باز داشت - از جمله بایسنغر پسر
 شاهزاده دانیال را که از حبس خواجه ابوالحسن گریخته نرگ او آمده بود
 بسرداری فوج خود نامزد ساخت - و همراه لشکر تفرقه اثر قدیمی و جدیدی
 خود که بهمه جهت در آنولا زیاده از پانزده هزار سوار بی سر و پا بر سر او
 جمعیت نموده بودند بمقابلۀ مرکب اقبال فرستاد - و سایر اسباب محاربه از
 توپخانه و قورخانه و فیلخانه سرکار بادشاهی که هنگام توجه کشمیر در لاهور
 گذاشته بودند همراه داد - و یمین الدوله آصف خان باوجود قلت اولیا
 و کثرت اعدا و عدم وجود اسباب کارزار بفرو نشانندن آتش این فتنه برخاست -
 و امرای عظام که همگنان بجهت قید اهل و عیال خود از شهریار رمیده
 دل و رنجیده خاطر شده در باب مخالفت او بیشتر از پیشتر ساعی و داعی
 گردیده در بارۀ هلاک او بجان و دل کوشیدند - و افواج منصوره را که از
 همه جهت بده هزار تن نمی کشید - توزک شایان و ترتیب نمایان داده
 روز شنبه یازدهم ربیع الاول سنه هزار و سی و هفت هجری مطابق بیست
 و هشتم آبان ماه در سه گروهی لاهور نزدیک پل دیک ^(۱) راوی در برابر
 مخالفان باین دستور صف مصاف و یساق قتال آراست - هراول خواجه
 ابوالحسن - مخلص خان - الله وردی خان - راجه جگت سنگه ولد راجه باسو -
 شرف الدین حسین ولد نیکنام مخاطب به همت خان - تربیت خان
 با دیگر بهادران کار طلب - التمش شایسته خان - شیر خواجه - خواصخان
 با مردم جلو سید هزبر خان - سید جعفر - سید عالم و دیگر راجپوتان - برانغار

(۱) دیک اسم دیگر آب راوی است - ملاحظه کنید بادشاهنامه عبد الحمید

لاهوری - صفحه ۶۰۸ - جلد دوم - طبع بلیوتیکا اندیکا *

ارادتخان ترکمان - ملا مرشد - مهابتخان - حکیم جمالا - بهادر بیگ با سایر
احدیان - جرانغار صادق خان - خان زمان - میرجمله - شاهنواز خان - معتمد خان -
راجه روز افزون و چنددی دیگر - و شاهزادهای بلند اختر فیل سوار در فوج
جرانغار و خود با داور بخش در فوج قول و موسویخان صدر و اصالت خان
و خلیل خان و ذوالفقار خان را نزدیک خود جا داده بود - و هوشنگ
و طهمرث را نیز در همین فوج مقرر ساخت - چون آئین ستوده سرداران
عظیم الشان هندوستان آنست - که در امتال این احوال فیل سوار بعمره پیکار
می آیند - تا سوار و پیاده و دوست و دشمن را نظر بر ایشان افتاده باعث
فیروی اولیای دولت و سستی عزم و شکست قلب اعدا گردند - و بر
همگنان شجاعت و جلالت و ثبات و تمکین ایشان آشکار گشته بدین
منصوبه هائب عرصه کارزار را قائم نگاهدارند - بغابرین درین روز ظفر اندوز
بر فیل سوار شده اطراف معرکه را بنظر دوربین در آورده بهادران کار طلب
را سرگرم پیش برد مطلب نمود - و همگنان را بکار گزاری اقبال ازلی
و دولت لم یزلی قوی دلی داده نیروی قلب و زور بازو افزود - تا آنکه
در ضمن اندک فرصتی بکار گزاری اقبال بی زوال بادشاهی که کار امضای
حکم قضا و نفاذ امر قدر میکند - مخالفان را شکست فاحش داده پراکنده
ساخت - و شهریار قبل از استماع خبر شکست لشکر خویش از فرط تحریر
صبیه نورهان بیگم که در منزل او بود سوار شده باتفاق مخدوم مذکوره
از قلعه برآمد که خود را ببایسفر برساند - افضلخان که در آن وقت در لاهور
استقامت داشت - همه جا بمقتضای دولتخواهی شاه بلند اقبال اسباب
استیصال شهریار مهیا می نمود - و دغدغه آن داشت که مبدا سپاه مقهور
او از حضور استظهار و اعتضاد اندوخته مصدر کاری گردند - لاجرم او را
بلطایف الحیل فریفته چندان در راه نگاهداشت که خبر تفرق آن فرقه

تفرقه آئین بدو رسید - و ناچار از دستياري آن مشتی نابکار که در سرپله بکار او نیامدند - دست شسته قرار بر فرار داد - و با هزار گونه خوف و رعب معاونت نموده خود را به حصار بند لاهور افکند - و یمین الدوله مظفر و منصور متوجه دارالسلطنت لاهور گردیده روز دیگر بطرف باغ مهدی قاسم خان که در ظاهر شهر واقع است منزل نمود - درین منزل افضل خان که در آن آوان خدمت میر سامانی داشت - و پیش از وقوع سانحه ناگزیر جفت مکانی کارخانجات بادشاهی را به لاهور رسانیده بود - بملاقات یمین الدوله شتافت - و مساعی جمیل او که در مدت اقامت لاهور و فترت شهریار که همه جا در دولتخواهی شاه بلند اقبال بلباس نصیحت آن بیخرد بجا آورده برهمین هنگامه افسرده او شده بود مشکور افتاد - و همدرین روز باستصواب آصف جاهی شایسته خان و ارادتخان میر بخشی بدرون قلعه رفته ضبط خزاین و کارخانجات بادشاهی نمودند - آنگاه فیروز خان و خدمت خان خواجه سرا را بجهت کفایت کردن مهم شهریار که اهم مهمات بود فرستادند - و آن دو معتمد دولتخواه آن دراز امل محال پزوه را که از فرط کوفت اندیشی درون محل بگوشه خزیده بود بر آورده بجای استوار محبوس ساختند - روز دیگر یمین الدوله کوچ کرده بشهر در آمد - و نخست بفاگیر وقت پرداخته در بایست حال بعمل آورد - چه آن دستور العمل دیوان کائنات که صلاح دید ضمیر منیرش همانا اشاره مبشر تقدیر بود - چون درینوقت صلاح حال عالم کون و فساد در افساد ماده بصارت آن ناقص بصیرت دید - لاجرم بدستوری دستور قضا و قدر دیدهای آن کوتاه نظر را میل کشیده ازین راه ابواب فتنه بر روی مردم مسدود ساخت - و ارباب خبرت ازین تماشای هوش افزای اعتبار امور بسرمه بینائی رسیده کحل عبرت کشیدند - یمین الدوله بعد از وقوع این سوانح

حقیقت واقع را بپایه سریر اعلیٰ عرضداشت نموده التماس توجه خذل
اقبال نمود *

رهیدن بنارسی در مقام جنیر باستان بوس والا و رسانیدن خبر رحلت حضرت جنت مکانی و نوید قوت عهد خلافت بشاه بلند اقبال

چون وقت آن رسید که زمام بست و کشاد معاملات دار الخلافه آدم
بدست اختیار این والا اقدار سپارند - و کارهای آن تربیت پرورد عواطف
ازلی را که ساخته و پرداخته پیشکاران کارخانه ابداع است در نظر حقیقت
نگرش بجلوه در آرند - در حال سامان طرازان دارالصنع ایجاد دولت
و اقبال را در اسبه باستقبال موکب جاه و جلال آن شهنشاه عرصه وجود
فرستادند - و بنوید استعجال قدوم خیل اقبال و طلوع اختر دولت بی زوال
آن مظهر موعود زمین و زمان را سرمایه آرام داده از مناسب خوانی
مضمون این بیت *

کمی شهنشاه معرکه آخر الزمان آمد بدست معرکه پا در رکاب کن
وام حق مقام ادا نمودند - مجملا روز یکشنبه نوزدهم ربیع الاول سنه هزار
و سی و هفت هجری مطابق ششم آذر ماه سال بیست و دوم جلوس
جهانگیری که در عرض بیست روز از موضع بهنجر مانند شاهین تیز پر بمقصد
پیوسته بود - خبر شنقار شدن حضرت جنت مکانی بمقام دارالخیر جنیر
که در آنولا نشیمن جاه و جلال شاهباز چرخ پرواز اوج رفعت یعنی والا
حضرت شاه بلند اقبال بود رسانید - و چون از راه رسید نخست بمهابتخان
که در آن نزدیکی از فوز سعادت ملازمت آن حضرت استسعاد یافته بود

بشارت رسانیده اورا بر این معنی آگاهی بخشید - و بوسیله آن خان رفیع مکان در حال شرف ملازمت یافته حقیقت واقع را بعرض اقدس رسانید - و خاتم دستور آصف صفات را از نظر سلیمان روزگار گذرانیده مصداق قول خود نمود - آن حضرت از استماع خبر این سانحه غم افدوز اندوهناک و غمگین گشته دیده مبارک را اشکبار ساختند - و از کمال بیتابی و بیقراری بنهیضه لوازم این مقام و اقامت مراسم عزاداری و سوگوزای پرداختند - درین حال مهابتخان و سایر دولتمخواهان از روی نیاز سرها بر زمین گذاشته بعرض عالی رسانیدند - که این قسم وقتی خاصه در ولایت غنیم باوجود قلت اولیا و کثرت اعدا اظهار این امر موافق ملاح دولت نیست - چون الحال مصلحت کلی سلطنت که نظام کل عالم و انتظام مهم جمله عالمیان بدان منوط است - اقتضاء پرداختن بامثال این جزئیات نمیکند - مناسب وقت آنست که موبک حاه و جلال بدولت و سعادت بر سبیل استعجال متوجه قرارگاه اورنگ خلافت شود - تا بزودی راه فتنه و فساد بر ارباب بغي و عناد مسدود گردد - و رعایا و زیردستان از آسیب شورش پرستان در امان باشند - از آنجا که همواره منظور نظر آن حضرت امری بود - که رضامندی و خرسندی خالق و خوشنودی خلایق در ضمن آن مندرج باشد - درخواست آن دولتمخواهان را بعد قبول مقرون گردانیده بیست و سیوم ربیع الاول سنه هزار و سی و هفت هجری روز پنجشنبه در ساعتی مسعود ماهچه آفتاب شعاع لوای والا ارتفاع یافته از راه صوبه گجرات توجه اردوی جهانپوی بصوب دارالخلافه عظمی اتفاق افتاد - و همان وقت امان الله و بایزید را که از معتمدان دیرین بمزید پرستاری و خدمت گذاری از اقوان امتیاز تمام داشتند - برسانیدن فرمان عاطفت نشان متضمن خبر رسیدن بنارسی و ابلاغ نوید نهضت و مژده توجه موبک اقبال از راه گجرات نزد

یمین الدوله فرستادند - و جانثار خان از بندهای تربیت یافته جانسپار که بکمال مزاجدانی و معامله فهمی و طرز شناسی رو شناس بود - فرمان جهانمطاع مشتمل بر انواع عنایات سرشار و برقرار داشتن صاحب صوبگی کل دکن و خاندیس و برار بدستور سابق نزد خانجهان لودی دستوری یافت - و موکب مسعود مغول بمغزل متوجه مستقر اورنگ اقبال شد - و چون جانثار خان به برهانپور رسید - آن نفاق آئین از غلظت و خشونت که داشت - قطعاً بملایمتی که مناسب ایفوقت و ملایم این مقام باشد بجا نیارود - و مطلقاً پاس مرتبه خود نداشته موافق دستورالعمل خرد دربرین ادب آئین کار نکرد - چون خان مذکور از سخنان او که رایحه بی اخلاصی و ناسپاسی تمام ازان استشمام می شد - بر مکفون ضمیر و قرار داد خاطر او اطلاع و اشراف حاصل نمود - حسب الامر اشرف مراجعت نموده حقیقت احوال بعرض اقدس رسانید - و خانجهان با این بی ادبها اکتفا ننمود - و بعد از بر آمدن جان نثار خان با نظام الملک هم عهد شده پیمان را بایمان تاکید داد - و بجمیع تهاندگان و کارگذاران اعمال متعلقه بالاگهاث نامها نوشت - که ولایت را وا گذاشته به برهانپور آیند - و آن کوه اندیشان او را دولتنخواه انگاشته بنوشته او ملک خالی کردند - الا سپه دار خان که از سعادت منشی و مقتضای ارادت درست نیت صالح را کار بسته مشرب صافی حق شناسی را بآلایش ناسپاسی مکدر ساخت - و جای خود را قائم نگهداشته در احمد نگر باستقلال تمام نشست - چون این حرکت نامالایم ازان حقیقت نا شناس معامله نافهم بوقوع پیوست - و برین سر تمام ولایت بالاگهاث بتصرف نظام الملک در آمد - عیال خود را با افغانان معتمد خویش سپرده با مردم خود و دریای (۱) شور بخت که قبل از قضیه

(۱) از دریا این جا دریا خان مراد است *

از قبال حضرت جنت مکانی از خیل سعادت جدائی اختیار نموده در چاندور که داخل محال نظام الملک است اقامت گزیده درینولا بخانجهان پیوسته تحریک سلسله شورش و آشوب می نمود - و همچنین چندی دیگر که با او گوشهٔ اتفاقی بظاهر داشتند - مثل راج گچ سنگه و جی سنگه و غیر اینها بغابر آهنگ تصرف تمام ولایت مالوه بمندو شتافت - و در آخر کار پاداش این حرکات ناهنجار که بتحریک شوربختی و تیغ رانی ازو سرزد او را فرو گرفت و سزای کودار خود یافت - چنانچه بر سبیل تفصیل افشاء الله تعالی در ضمن احوال جلوس همایون این نگارین نامه نامی بزبان کلک وقایع نگار خواهد آمد *

بالجمله چون سرحد گجرات سر منزل موکب اقبال و مرکز ریات جاه و جلال شد - عرضداشت ناهر خان از تعیناتیان آن صوبه که در آخر خطاب شیرخانی یافت معروض رای اقدس گردید - و رای جهن آرای بر حقیقت مضمون آن که مشتمل بر نسبت بی اخلاصی سیفخان صوبه دار بود پرتو اطلاع افکند - و توهمی که آن خان ناعاقبت اندیش از انتقام آن حضرت نسبت وقوع امری نا ملایم داشت آن خود مؤید این معنی بود - و نرسیدن عرضداشت او از رهگذر بیماری صعب و ضعف مفرط نیز مقوی و موکد شد - بنابراین شیرخان بانواع مراحم و عواطف بادشاهانه که سر همه سرافرازی بصاحب صوبگی گجرات بود مشمول گردید - و مامور شد که ولایت را بتصرف خود آورده بمردم معتمد کاردان سپارد - و بی توقف سیفخان را نظربند بموقف خلافت آرد - چون فرمان قضا جریان باین مضمون صدور یافت نواب مهدعلیا ممتاز الزمانی بنابر آنکه به همشیره مکرمه خویش که در حبالهٔ ازدواج سیفخان بود - محبتی از سرحد افراط متجاوز داشتند درخواست بخشایش زلات او نمودند - و حسب الشفاعت

نواب قدسی القاب رضا بهادر که از غلامان خاصه بود متعاقب آن فرمان پذیر شد - که بر سبیل استعجال باحمد آباد شتابد - و سیف خان را از گزند تعرض شیرخان حمایت نموده مستظهر و مستمال بملازمت اشرف سرافراز سازد *

چون اردوی جهانپوی که کوچ در کوچ می شتافت بساحل دریای نریده رسیده از گذر بابا پیاره عبور نمود - در مقام قصبه سینور که بر کنار آن دریا واقع است بسعادت منزل گزیدند - و بتاریخ یازدهم شهر ربیع الثانی مطابق بیست و هشتم آذر ماه جشن وزن مبارک قمری سال همایون فال سی و هفتم از سن اقدس به خجستگی و فرخنده فالی آرایش پذیرفت - و از تقسیم یک عالم نقود که بجهت برآمد کار محتاجان هم وزن آن کوه تمکین و شکوه آمده مقصود آرزومندان گیتی موافق دلخواه صورت بست - درین روز طرب آموز سید دلیر خان بارهه بسعدت زمین بوس رسیده از دریافت شرف کورنش و تسلیم سوررفت باآسمان رسانید - و از سرافرازی تفریض منصب چهار هزاره ذات و سه هزار سوار پایه اعتبارش بوالائی گرانید *

از سوانح ایام عرضداشت شیرخان است از گجرات باین مضمون که از نوشته مهاجنان چنان ظاهر شد - که یمین الدوله آصف خان سپه سالار به نیروی همراهی اقبال بادشاهی باشاهزادهای آسمان جاه در سواد شهر لاهور با شهریار تیره رای جنگ صف کرده منصوبه فتح اولیای دولت که منجر بکسر اعدای خلافت شده درست نشین گردید - و آن ناشدنی مقهور مخدول و مکحول در مطموره قلعه لاهور بزدان پاداش اعمال گرفتار آمد - و چون مضمون این عریضه بعرض همایون رسید بمزدگانی آوازه فتح اولیای دولت نوای گورکه سلطنت آویزه گوش منتظران که از دیر باز ترصد ورود برید ظفر و وصل نوید نصرت داشتند گردید - و درین نزدیکی یک بیک از تعیناتیان گجرات از به اندیشی بر یکدیگر پدشی جسته منزل

از قبال حضرت جنت مکانی از خیل سعادت جدائی اختیار نموده در چاندور که داخل محال نظام الملک است اقامت گزیده درینولا بخانجهان پیوسته تحریک سلسله شورش و آشوب می نمود - و همچنین چندی دیگر که با او گوشهٔ اتفاقی بظاهر داشتند - مثل راج گچ سنگه و جی سنگه و غیر اینها بغیر آهنگ تصرف تمام ولایت مالوه بمندو شتافت - و در آخر کار پاداش این حرکات ناهنجار که بتحریک شوربختی و تیره رایی ازو سرزد او را فرو گرفت و سزای کردار خود یافت - چنانچه بر سبیل تفصیل افشاء الله تعالی در ضمن احوال جلوس همایون این نگارین نامهٔ نامی بزبان کلک وقایع نگار خواهد آمد *

بالجمله چون سرحد گجرات سر منزل موکب اقبال و مرکز ریات جاه و جلال شد - عرضداشت ناهر خان از تعیناتیان آن صوبه که در آخر خطاب شیرخانی یافت معروض رای اقدس گردید - درای جهن آزای بر حقیقت مضمون آن که مشتمل بر نسبت بی اخلاصی سیفخان صوبه دار بود پرتو اطلاع افکند - و توهمی که آن خان ناعاقبت اندیش از انتقام آن حضرت نسبت وقوع امری نا ملایم داشت آن خود مرید این معنی بود - و نرسیدن عرضداشت او از رهگذر بیماری صعب و ضعف مفرط نیز مقوی و موکد شد - بنابراین شیرخان بانواع مراحم و عواطف بادشاهانه که سر همه سرافرازی بصاحب صوبگی گجرات بود مشمول گردید - و مامور شد که ولایت را بتصرف خود آورده بمردم معتمد کاردان سپارد - و بی توقف سیفخان را نظربند بموقف خلافت آرد - چون فرمان قضا جریان باین مضمون صدور یافت نواب مهدعلیا ممتاز الزمانی بذابر آنکه به همشیرهٔ مکرمه خویش که در حبالهٔ ازدواج سیفخان بود - محبتی از سرحد افراط متجاوز داشتند درخواست بخشایش زلات او نمودند - و حسب الشفاعت

نواب قدسی القاب رضا بهادر که از غلامان خاصه بود متعاقب آن فرمان پذیر شد - که بر سبیل استعجال باحمدآباد شتابد - و سیف خان را از گزند تعرض شیرخان حمایت نموده مستظهر و مستمال بملازمت اشرف سرافراز سازد *

چون اردوی جهانپوی که کوچ در کوچ می شتافت بساحل دریای نریده رسیده از گذر بابا پیاره عبور نمود - در مقام قصبه سینور که بر کنار آن دریا واقع است بسعادت منزل گردیدند - و بتاریخ یازدهم شهر ربیع الثانی مطابق بیست و هشتم آذر ماه جشن وزن مبارک قمری سال همایون فال سی و هفتم از سن اقدس به خجستگی و فرخنده فالی آرایش پذیرفت - و از تقسیم یک عالم نقود که بجهت برآمد کار محتاجان هم وزن آن کوه تمکین و شکوه آمده مقصود آرزومندان گیتی موافق دلخواه صورت بست - درین روز طرب آموز سید دلیر خان بارهه بسعادت زمین بوس رسیده از دریافت شرف کورنش و تسلیم سوررفت باآسمان رسانید - و از سرافرازی تفویض منصب چهار هزاره ذات و سه هزار سوار پایه اعتبارش بوالائی گرانید *

از سوانح ایام عرضداشت شیرخان است از گجرات باین مضمون که از نوشته مهاجنان چنان ظاهر شد - که یمین الدوله آصف خان سپه سالار به نیروی همراهی اقبال بادشاهی باشاهزادهای آسمان جاه در سواد شهر لاهور با شهریار تیره رای جنگ صف کرده منصوبه فتح اولیای دولت که منجر بکسر اعدای خلافت شده درست نشین گردید - و آن ناشدنی مقهور مخدول و مکحول در مطموره قلعه لاهور بزدان پاداش اعمال گرفتار آمد - و چون مضمون این عریضه بعرض همایون رسید بمزدگانی آوازه فتح اولیای دولت نوای گورکه سلطنت آویزه گوش منتظران که از دیر باز ترصد ورود برید ظفر و وصول نوید نصرت داشتند گردید - و درین نزدیکی یک بیک از تعیفاتیان گجرات از به اندیشی بر یکدیگر پدشی جسته منزل

بمفضل دریافت شرف ملازمت می نمودند - و همدین ولا خدمت پرستخان که بحمايت سيفخان دستوری یافته بود - در چهار گروهی دارالملک گجرات شیرخان را از ایصال فرمان جهان مطاع و سروپای خاصه سربلندی بخشیده سيف خان را بدرگاه آورد - نواب ممتاز الزماني ضعف و ناتوانی سيف خان را که عمده بواعث تقصیرات شده بود - بهانه شفاعت ساخته از سطوت قهرمان قهر نجات بخشیدند - شیرخان دوازده گروهی شهر بموضع محمود آباد سعادت ملازمت دریافته هزار اشرفی بصیغه نذر از نظر اشرف گذرانید - و سایر بندها مثل میرزا عیسی ترخان و میرزا والی نیز از زمین بوس انجمن حضور سعادت جاودانی یافتند *

هفدهم ربیع الثاني پنجم دی ماه سنه هزار و سی و هفت سرزمین کنار تالاب کانگریه که در ظاهر شهر واقع است از پرتو قدوم موکب جاه و جلال تارک رفعت باآسمان رسانید - و هفت روز آن موضع مستقر سریر خلافت بوده معاملات آن صوبه نظم و نسق شایان و احوال کومکین پرداخت نمایان یافت - شیرخان بمنصب پنج هزاری ذات و سوار و صوبه داری گجرات سعادت اندوز گردید - و میرزا عیسی بخدمت صاحب صوبگی تنه و منصب چهار هزاری ذات دو هزار و پانصد سوار امتیاز یافته بدان صوب دستوری یافت - و سید دلیرخان بارهه با جمعی از بندها بهمراهی رکاب سعادت سربلند پایه عزت شد - و شیرخان از نواحی شهر بمرحمت خلعت و شمشیر مرصع و اسب و فیل کامیاب مراد گشته رخصت مراجعت یافت - و سیزدهم دیماه موکب سعادت کوچ در کوچ متوجه دارالخلافه شد *

روز یکشنبه بیست و دویم جمادی الاولی سنه هزار و سی و هفت موافق دهم بهمن ماه بعد از رسیدن امان الله و بایزید و برسانیدن بشارت قرب وصول موکب اقبال و قبول که مسبوق ورود فرامین عاطفت آئین

بر سیل تواتر و توالی به یمین الدوله و سائر دولتخواهان بود مشتمل بر غایت تمام خدیو انفس و آفاق نسبت باهل وفا و وفای آن عضد الدوله باتفاق سایر موافقان در جامع دارالسلطنت لاهور خطبه را بالقاب مستطاب کامل نصاب نمود - و منبر را برین سرمایه والا کار بالا شد - آنگاه بولاقی نظربند را که فی الحقیقت بر تخت نیز محبوس مطموره سیاه حال تیرگی بخت بود جای دیگر محبوس ساخت - چنانچه در معنی از زاویه زندان بزویه دیگر منتقل شده - بیست چهارم جمادی الاولی مذکور خدمت پرستخان مشهور رضا بهادر رسید - و فرمان مشتمل بر اشاره قتل بولاقی و غیره که دست پیچ فساد کوتاه نظران بودند به یمین الدوله رسانید - آن خان والا شان بعد از اطلاع بر مضمون فرمان سلطان داور بخش معروف به بولاقی و شهریار مکحول و طهمورث و هوشنگ پسران سلطان دانیال و گرشاسب برادر بولاقی هر پنج نفر را که بصوابدید وقت نظربند بل محبوس بودند بدست رضا بهادر داد - و در شب چهارشنبه سیزدهم بهمن ماه بیست و پنجم جمادی الاولی سنه هزار و سی و هفت از تنگنای ساحت گیتی خلاص داده به فسحت آباد عدم راهی ساخت *

ورود موکب جاه و جلال شاهجهان بسرحد ملک رانا و سرافرازی یافتن او از آستانبوس درگاه والا و احوالی که در طی این ایام رو نمود

چون سایه اقبال همای چذر فرخنده آن همایون فال بسر وقت حدود رانا افتاد - بمجرد اینکه نواحی آن ولایت مرکز اعلام نصرت اعتصام شد - رانا کرن که بر جای پدر متمکن شده بود - از ارادت منشی و اخلاص

اندیشی باستقبال موكب اقبال شناختد در مقام كوكنده كه پدرش نیز درین مقام شرف ملازمت دریافته بود بتاریخ چهارم جمادی الاول سنه هزار و سی و هفت پیشانی بخت را از پرتو سجود آستان قدسی مکان فروغ دولت بخشیده پیشکش نمایان کشید - و از عنایت خلعت گرانمایه و كمر خنجر مرصع و شمشیر مرصع و دهكده گئی لعل قطبی بدخشانی نژاد كه سی هزار روپیه قیمت داشت - و فیل خامگی بساز نقره و اسب عراقی مزین بزین طلا استمالت و استظهار یافته و محال جاگیرش بحال و برقرار مانده مرخص گردید *

نهم ماه مذکور مطابق بیست و هفتم دیماه آلهی سنه الیه بر كفار تالاب ماندل آذین جشن وزن مبارک شمسی سال سی و ششم از عمر جاوید پیوند زینت پذیر گشته آرایش بزم بهجت و سرور و پدراستگي انجمن حضور نظاره فریب و دلپسند آمد - و آنحضرت را بطریق معروف بانواع نقود سنجدیده جمیع آنها بر فقرا و ارباب نیاز قسمت پذیر گردید - و از آنجا بمبارکی کوچ نموده هفدهم جمادی الاولی پنجم بهمن ماه سرزمین خطه پاک اجمیر از یمن قدوم مبارک نورانی گشته عمارات دلگشا و منازل نزهت آئین كفار تال رانا ساگر از نزول همایون روکش قصور جفت گردید - و همانروز بنابر پیروی روش جد بزرگوار پیداده بروضة شریفه حضرت خواجه معین الملة و الحق و الدین نور الله مرقدۀ توجّه فرموده آداب زیارت و وظایف این مقام كه عبارت است از اعطاء صلاة و صدقات و نذر بجای آوردند - چون نذر نموده بودند كه بعد از فتح رانا مسجدی رفیع اساس درخور این روضه متبركه بنا نهند - و درین مدت از عدم مساعدت روزگار فرصت نیافتند - بنابراین دریغوا كه کریاس سپهر اساس دولت جاوید قرین از پرتو اقبال آن حضرت استحکام بنیاد

چرخ برین یافت - حکم به بنای مسجد عالی بنیاد از سنگ مرمر بدرجه
نفاذ رسید - و صوبه اجمیر در جاگیر مهابتخان قرار پذیر گردید - در اثناء
راه جمیع بندها مثل خان عالم و مظفر خان معموری و بهادر خان اوزبک
و راجه جی سنگه و انی رای و راجه بهارت و سید بهوه و غیر آنها در
هر منزل خود را بسعادت ملازمت رسانیده کامیاب دولت صورت و معنی
می گشتند *

ورود موکب مسعود شاه بلند اقبال قرین دولت و سعادت بظاهر دارالخلافت اکبر آباد و انداختن پرتو نزول بر باغ دهره

آنانکه به نیروی سعادت ازل آورد در روزی خانه روز نخست از دولتی
بزرگ بهره مند شده اند - و از یاروی بخت خداداد در دار قسمت ازلی
بنصابهای کامل و نصیبهای شامل کامیاب گشته - اگر چند روزی بغایر
مقتضای اراده قضا و حکم مصلحت تقدیر حجاب تعویق سنگ راه مراد
آمده مانع تاخیر و باعث سد باب ایشان گردد - لیکن باندک روزگاری و کمتر
فروتنی روزی در آید که آن حجاب بسر خویش از پیش برخیزد - و آن
دولت روزی شده بپای خود استقبال بخت آن خداوندان اقبال مادرزاد
نماید - بد آنسان که فتح و کسر بر عسکر آن سرور بحسب اختلاف اوقات
طاری گشته بسی امر ناملایم سد باب مقصد عالی گردید - و از بدهنجاریهای
روزگار قضایای ناشایسته صورت بسته یساقهای شاق و تردهای دشوار
پیش وقت آمد - اما الحمد لله که آخرکار بی پایمردی سعی و دستیار
طلب بر وفق مدعا و حسب استدعا شاهد مطلب در کنار و بر آرزو آمده

نقد تمنای دیرینه در جیب و دامن نیاز دست قدرت ریخت - و کار و بار
 دین و دولت بوجود گرامی رونق و رواج تازه یافته کارخانه جهان را
 زیب و زینت بی اندازه پدید آمد - و ساکنان ربع مسکون با کام دل سایه
 نشین ظلال عدل و احسان این بلند اقبال گردیده از فرط داد و دهش
 گیتی بمراد خاطر رسیدند - امید که تا بقای جهان و جهانیان

* بیت *

درگش کعبه صفت قبله گه عالم باد

کشت امید جهان از کف او خرم باد

مجملاً بتاریخ شب پنجشنبه چهاردهم بهمن ماه مطابق بیست و ششم
 جمادی الاولی سنه هزار و سی و هفت ورود موکب مسعود بساحت
 بهشت فسحت باغ دهره که از پرتو انتساب بحضرت جنت مکانی
 نورالدین محمد جهانگیر بادشاه طاب ثراه بغور منزل موسوم است اتفاق
 افتاده مؤذنه وصول این عید قدوم مسرت لزوم سامعه افروز عموم مردم آن
 مرز و بوم گردید - خورد و بزرگ و اسافل و اعالی از اهالی دارالخلافه علی
 و نواحی و حوالی آن بر سبیل مؤذگانی ورود اقدس بافدازه دسترس
 سرگرم جانفشانی شده استقبال موکب اقبال نمودند - و قاسم خان حارس
 قلعه و خزاین علی الفور بر سبیل پذیره آمده از دریافت ملازمت
 و شرف زمین بوس درگاه سعادت دو جهانی اندوخت - و بامداد
 روز پنجشنبه مذکور موکب منصور که همواره بامداد آسمانی قرین سعادت
 یزدانی است متوجه قرارگاه سریر خلافت ابدی گشت - و بادشاه دین
 و دنیا پناه همعنان بخت و همراکب اقبال بآئینی که در خورد والا خداوندان
 این دودمان جاوید توامان باشد فیل سوار داخل عرصه دارالخلافه گیتی
 مدار شده همه راه سرافرازان در رکاب برکت نصاب پیاده و سران در اطراف

بدین آئین رو براه نهاده - ملأءاعلی بهمدستی کف الخضیب دست بدعای دوام عمر و دولت ابد منتها کشاده - و نظارگیان عالم بالا از مفاظر هفت طبقه گردون محو تماشا افتاده حیران آن کوکبه و دبدبه عزت بودند - از باغ نور منزل تا هفگام نزول در دربار دولنخانه سپهر نشانه ایام بادشاهزادگی از هر دو سو بحرین کف در بار چون سحاب گهر ریز بر اهل کوی و بازار کشوده بسر پنجه زرفشان چون شاخ شکوفه روی زمین را در افشان سیم و زر گرفتند - و باین روش نمایان و آئین شایان ظل ظلیل نزول فرخنده بر ساحت سعادت منزل مذکور گسترده بغابر آنکه تا ساعت مختار مسعود بجهت جلوس همایون بر سریر خلافت ابد مقرون دوازه روز درمیان بود در همان دارالبرکت اقامت نمودند *

انعقاد انجمن جلوس همایون خدیو زمین و زمان ثانی صاحبقران حضرت شاه جهان بادشاه غازی در دارالخلافة اکبر آباد سعادت بنیاد

بمقتضای حکمت کامله سنت الهی بر آن رفته و مجاری عادت الله برین جاری گشته که در خلال هر صد سال که اساس مبانی دین و دول اندراس پذیرفته خلل در نظام امور عظام و انتظام سلسله نظام دارالسلطنت آدم در مشیمه مشیت بر وجه اتم صورت بغداد - هر آئینه در آنکال زمینیانرا در کذف حمایت و کف رعایت آسمان تمیکنی جای دهد - که بشایستگی تمام لیاقت مرتبه جانشینی نایبان مناب جناب رسالت مرتبت صلی الله علیه وسلم و صحبه داشته باشد - و بفضل الطاف عام حضرت باری که درباره اهل روزگار خاص گشته سلطان دیندار عدالت شعار بر روی کار

آرد - که روی زمین را برزور عدل و احسان آراسته طرح انصاف پروری نهد و داد داد گستری دهد - آری نسخه پیرائی کذاب عالم که بهین صحیفه صنف الهی است و منشاء دقایق نامتناهی - از یمن همت فرمانروای سر انجام پذیرد - که خط بیزش کارنامه اقبال باشد و جوهر تیغش سر مشق فیروزی - و نقش نگینش دیباچه اجلال و خطوط دستش نسخه بهروزی - پنجه خورشید نزد شکوه بالا دستش پشت دست بر زمین گذارد - و سپهر برین پیش کوبه قدرش از هلال انگشت زینهار بر آرد * * بیت *

ازو گردد درین فیروزه گلشن * چراغ طالع فرخنده روشن

چون ذات فرخنده صفات این بادشاه سکندر آئین که سعادت آئینه دار بخت اوست مرآت این اوصاف بود - در مبادی حال دقایق جهانبانی از خط ناصیه او نمایش می پذیرفت - و در آغاز کار آثار کردانی از لوح پیدایش او ظهور می یافت - و از روی او می بارید که این ابر نیران کرم چمنستان شهر یاری را طراوت خواهد بخشید - و از جبهه او روشن می شد که این اختر اوج اقبال آفتاب سپهر جهانداری خواهد بود - اختر شناسان کامل نظر از زائجه طالع همایونش که عنوان نامه سعادت است احکام گیتی ستانی فرا می گرفتند - و روشن ضمیران نیکو خیال از آئینه بخت والایش که آئینه رونمای شاهد دولت است صورت امل و امانی مشاهده میکردند - لاجرم فرخنده روزی که روزگار در آرزوی آن شبها بروز می آورد جلوه گر شد - و خجسته صبحی که چشم آفتاب از شوق آن هوس می بخت بردمید - امید می که اختر فرخنده فالی آرزوی آنرا شگون می دانست بر آمد - و مرادی که بخت اقبال فال تمنای آن می زد بحصول پیوست - یعنی طرازند؛ اورنگ اقبال فرازند؛ اکیلل اجلال عزیز کرد؛ حضرت عزت برگزیده؛ عنایت آن حضرت سرمایه آرایش جهان و جهانیان باعث امن

و امان زمین و زمانیان مظهر فضل عمیم ربانی ظل ظلیل جذاب سبحانی
 بادشاه دیفدار دین پرور شهنشاہ داد ده داد گستر اوج ده کوکب
 نیک اختران شاه جهان ثانی صاحبقران بیست و پنجم بهمن ماه آہی
 مطابق ہفتم جمادی الثانی سنہ ہزار و سی و ہفت ہجری در روز سعادت
 افروز دوشنبہ کہ از فیض ورود معنی بیت رسالت در غزل ہفت بیتہ ہفتہ
 شایستہ انتخاب گردیدہ - و از یمن ظهور خاتم انبیا بہزاران دست سعادت
 انگشت نما گشتہ - بعد از گذشتن سہ و نیم گہر می کہ بحساب دقیقہ سنجان
 ساعت شمس یکساعت و بیست و چہار دقیقہ باشد - بطالع فرخندہ فال
 و ساعت سعادت سگال از منزلی کہ در ایام شاہزادگی از اقامت آن والا
 اختر اوج شاہنشاهی رشک فرمای منزل قمر بود - بتائید آسمانی و کوکبہ
 صاحبقرانی بر کرہ فلک رفتار سوار گشتہ و خانہ زین را مانند خانہ طالع
 سعادت آمود ساختہ - بخت کمر پرستاری بر میان بستہ در پیش -
 و دولت غاشیہ فرمانبرداری بر دوش گرفته در پس - تیغ گذاران صاحب
 جوہر تیغ مانند در یمین - و نامداران والا گوہر خاتم کردار در یسار -
 در دولتخانہ ارگ دار الخلافہ اکبر آباد کہ چون قلعہ بی در سپہر اوج
 گرای گردیدہ و بروج ثاقبش بارچ فلک ثوابت رسیدہ - مانند معنی
 در شاه بیت و خورشید در بیت الشرف نزول فرمودہ - و در فرخندہ
 ساعتی کہ سرمایہ سعادت روز افزون و پیرایہ بخت ہمایون بود *

* بیت *

ساعتی آنچنان ہمایون فال * کہ سعادت ازو شگون بر گیر
 کلاہ سروری را کہ جوہر انجم در ترمیع او بکار رفت؛ بود ہمسر بہخشیدہ -
 و قبای خسروی را کہ اطلس سپہر والا استر او گشتہ بود - تن بہم آغوشی
 دادہ کمر لعل طراز را کہ از منطقہ آفتاب گرد می برد بر میان بستہ -

تیغ گوهر نگار را که نقد فیروزی در قبضه داشت دستگیری کرده پای
سعادت پیرای بر سر پر سپهر نظیر گذاشت - و با طالع تیموری و بخت
بابری بر فراز تخت دولت اکبری بر آمده دامن امید خلیق را از گوهر
مقصود لبریز ساخت - تخت بر مسند کامگاری چرا مربع نه نشیند که
نقش مدعایش درست نشسته - و تاج سر مفاخرت چرا بارج نرساند که
از فرط سعادت سرآمد گردیده *
* مصراع *

تاج گوهر خود بناز و تخت گوهر خود ببال

سپاس جهان خدای را که سرانجام حرف تخت بر کرسی نشست و سخن
افسر بالا شد - پایه سریر بر آسمان رسید و درجه اکیل بالا گشت - تاج را
از تفاخر سر بآسمان فرود نمی آمد - و تخت را از شادمانی پا بر زمین
نمی رسید - پایه اورنگ از کرسی گذشت و کوکبه دیهم باکیلی رسید -
چون آن والا پایه بر تخت خسروی آرמיד چتر همایون سایه بر گرد سرش
گردید - چتر زرین خورشید وار از شادی بچرخ آمد و از بلندگی کوکبه سر
بارج سپهر سود - تعالی الله فرخنده چتری که از یمن سعادت گرد سر آفتاب
گردیده و هاله ماه را در دایره خجالت کشیده - ریشهای زر تار از وی
چون خطوط شعاعی از جرم خورشید نمودار - و عقدهای گوهرنگار ازو چون
رشتهای باران از گل ابر آشکار - سحابیست که لولو می بارد و سپهریست
که انجم می نگارد - نی نی غلط گفتم فلک تدویر قمر است که حایل
سعادت جاردانی گردیده - یا مردمک چشم اهل نظر است که فروغ انوار
الهی گزیده - چرا از والا گوهران بر سر نیاید که پیوند بیاقوت و گوهر کرده -
و چگونه سر بآسمان نساید که سایه داری آفتاب سر کرده - پنداری گرد نامه
فیض است که سعادت گم گشته را پیدا ساخته - گوئی گرداب نور است که
بر سر دریای فیض طرح اقامت انداخته *

* منثوی *

سایه حق کرده جا در سایه اش * زآن بود نور سعادت پایه اش
 بر سر شاهنشاه از حسن قبول * چون گل ابراست بر فرق رسول
 بالجمله چون آن خسرو والا مذش بر اورنگ کامرانی نشست و بمدعا
 فهمی آمال و آمافی پیوست - خاتم را فر سلیمانی دست داد و قلم را بار
 نامه در سر افتاد - خطبه بلند آوازی یافت و سکه نام بودار شهرت گردید -
 تیغ گوهر مقصود در مشت گرفت - کوس از شادی در پوست ننگنجید -
 علم نشان بلند بختی یافت - کمان سرمایه فتح در قبضه آورد - تیر پی بهم
 السعادت برد - سلطنت را دولت قوی گشت - اقبال را بخت جوان
 گردید - آسمان زمین بوس شکر بجا آورد - و روزگار فال نیک روزی زد -
 فتنه از شرم سر تا پا غرق عرق گردید - بیداد داد شرمساری داد - ارباب تیغ
 و قلم زبان به تهفیت جوهر نگار و گوهر نثار ساختند - و اصحاب دولت
 و حشم در ادای مبارکباد طرح سعادت سکالی و فرخنده فالپی انداختند -
 مقارن جلوس همایون اول خطیب فصیح زبان از مراتب حمد الهی
 و نعت حضرت رسالت پناهی صلوات الله و سلامه علیه مدارج منبر را بلند
 پایه گردانید - و بعد آن بادای محامد سلاطین این دودمان والا که شخص
 دولت را بمنزل حواس عشره اذن پرداخته از بهر آرایش نظم اقبال اسم
 سامی صاحبقران اول را مطلع و نام نامی صاحب قران ثانی را حسن
 مطلع گردانید - و بنابر رسم معهود بهنگام ذکر اسم هر یکی از بزرگان این
 بادشاه بزرگ مذش بعطای خلعتی گرانمایه بشرف جاودانی مخصوص
 گشته - چون از فیض القاب همایون و ذکر نام نامی حضرت سلیمان مقامی
 بعنوان شاهجهان بادشاه غازی سلمه الله و ابقاه که مجموع این عبارت
 وافی بشارت را در عهد فطرت محاسبان دیوان قضا و قدر با عدد کریمه

انی جاعل فی الارض خلیفه برابر گرفته اند - دقائق فصاحت را به نهایت درجه بلاغت رسانیده زبانرا موج چشمه آبحیات ساخت - بتشریف خلعت فاخره زرنگار که از همه گرانمایه تر و پیرایه روزگار بود والا پایه گردیده - بر سر ذکر نام مبارک آنقدر خوانهای زرین و مالا مال از انواع زر و گوهر نثار شد - که صفحه روی زمین زر افدود و گوهر آمود گشته روکش چرخ برین افتاد - همدرین ساعت مسعود چهره زر از سکه مبارک که متن یک روی آن بکلمتین طیبین و حواشی باسماء سامیه چهار یار با صفا نور و ضیا اندوخته و روی دیگر از نام نامی و القاب گرامی آنحضرت زیور یافته رشک افزای مهر انور شد - زرگرد نامش گردید و نقش سکه بر خود بالید - درهم که از گمنامی درهم بود از نام همایونش خود را گرد آورد - و دینار که از سرگردانی دلتنگ شده بود از سکه والایش سرخط دولت یافت - سیم را سفید بختی حاصل آمد - و زر را سرخ رؤی دست داد - درست مغربی خورشید از شوق سکه اش بیتاب گردید - و دینار ناص عیار ماه از فرمانش شکسته خود را درست ساخت - اگر اهل نظر سیم و زر را از شرف نام همایونش نرگس وار بدیده جا دهند محل نظر نیست - و اگر اهل سخن رقم سکه را از فراین اسم خجسته سوسن کردار بر زبان نقش کنند جای سخن نیست - کفایت آن سرور ابوالمظفر و لقب فرخنده شهاب الدین محمد صاحب قران ثانی از آن مقرر شده که تیغ جهان آن بادشاه سلیمان دستگاه دیو فتنه و فساد از روی زمین رانده - و باوجود مشابیهت و مناسبت اوضاع و اطوار پسندیده آن برگزیده بحضرت صاحبقران اعظم بیانات لفظ صاحبقران که سه صد و شصت و پنجم است با حروف شاه جهان مساوی آمده - جمهور انام از خواص و عوام مراسم مبارکباد و تهنیت و دعای ازدیاد عمرو دولت بجا آوردند - شعرای بلاغت دثار قصاید رنگین و توارنج

بدایع آئین بجهت تعیین وقت آن در رشته نظم انتظام داده بعرض رسانیدند - از جمله حکیم رکزای کاشی مسیح تخاص این تاریخ بسمع عالی رسانیده از انواع عنایات صوری خدیو صورت و معنی برخورداری یافت *

بادشاه زمانه شاهجهان خرم و شاد و کامران باشد
حکم او بر خلائق عالم همچو حکم [خدا] روان باشد
بهر سال جلوس شده گفتم در جهان باد تا جهان باشد
و همچنین سعیدای گیلانی مخاطب به بی بدل خان که در انواع صنایع و اصناف هنر بی بدل روزگار است این تاریخ بدیع یافته * * مصرع *

جلوس شاهجهان داده زیب ملت و دین

و زینت شرع و خدا حق بقدر داد نیز باین تاریخ موافق آمده - نوئیدان دولت از نواختن گورکه و تبیره و امثال آن خم روئین و طلس سیمین سپهر را بر طنین ساختند - و رامشگران و سرود سرایان نیز بآهنگ ساز عیش نوای عشرت بر وفق مقتضای وقت و حق مقام راست کردند - در آن نوروز بهروزی و عید فیروزی عالمیان بجهت بهجت جلوس اقدس جشنی نو آئین و بزمی نگارین صورت آراستگی یافت - که تا سرور انجم بر سر چهار پایه انجمن چارم نشسته - و ستارگان و ثوابت سپهر هشتم از عقب آن مثنی پنجره تماشایی و سیارگان ازین هفت مظره نظارگی اند - نظیر این بزم بهشت آئین در جلوس هیچ بادشاه عالیجاه خاصه سلاطین این سلسله فلک بارگاه که از همگی طبقات اعیان ملوک ماضیه مانند مردم دیده از سایر حواس بر سر آمده اند بنظر در نیامده - از بسط بساط طرب و نشاط عقد قبض خواطر خورد و بزرگ

و چین جبین خواص و عوام کشاده گشت - و از ریزه چینی خوان احسان دیده و دست گرسنه چشمان ابریز گوهر و در گردیده - هیچ گسسته امیدی را مقصدی نماند که بحصول نه پیوست *

در آن جشن فرح بخش طرب خیز ^۱ [همه روی زمین] از عیش لبریز نه تنها ساز عشرت شد نوا ساز که برگ عیش عالم شد خدا ساز جهان آنروز داد خرمی داد ز مادر گوئی آندم خرمی زاد چون انجمن خاص و عام بانجام رسید پرتو حضور پر نور بر حریم حرم سرای خلافت گسترده شبستان سلطنت را نورستان ساختند - نخست مسند آرای خلافت انجمن پیرای مشکوی دولت صفیه و فیه صفات سعیده حمیده سمات یگانه روزگار برکت لیل و نهار آیه مصحف عز و جلال موجه بحر فرو اقبال مهد علیا ارجمند بانو بیگم مخاطب به ممتاز محل بیگم خوانهای سیم و زر لبالب از لعل و گوهر بدست نیاز بر فرق همایون آن سر کرده بادشاهان افشاندند - آب گوهر از سر آن بحر افضال گذشت و خط پیشانی آن کان لعل اقبال خط یاقوت گشت - چندان مروارید انبار شد که در دریای اخضر فلک گوش ماهی صدف لاکه گشت - چندان لعل بالای هم ریخته شد که دمر جزوا لعل طراز گردید - بعد آن پیشکش نمایان از نفایس و نوادر عدنیه و معدنی و جواهر زواهر عمانیه و شرایف هندی و ایرانی که دیده روزگار آنچنان ندیده و گوش آسمان نشنیده از نظر انور گذرانیدند - آنگاه بادشاهزاده عالم و عالمیان ولیه نعم جهانیان ملکه معظمه صاحبه مکرمه یکتا گوهر محیط خلافت کبری قرة العین سلطنت عظمی نظر یافته عنایت بادشاهی عزیز کرده حضرت خلیفه الهی جهان آرا بیگم مخاطب به بیگم صاحب که بافرونی رای و هوش نظر بدیگر شاهزادهای

والا نظر که عیون انوار دولت اند بیشتر منظور نظر بادشاه دیده و راند
هم بآئین مادر والا فرمیدن نثار گوهر زیب و بهین پیشکش نظر فریب
بنظر گیتی خداوند در آوردند - و دیگر پردگیان حریم عصمت
و عصمتیان پرده عفت باندازد دسترس زر و سیم نثار نموده بجهت ادای
مراسم و اوازم مبارکباد پیرامون آن روشن جبین چون هاله گرد ماه حلقه
بستند - و بادای دهای مزید دولت جاوید بنیاد پرداخته از آن مرکز دایره
دولت نوازشها یافتند - و همدران محفل والا آن گنج بخش بذل آفرین
که خطوط کفش موجهای دریا و عروق دستش رگهای کانست - در لک مهر
و همین قدر روپیه به بانوی حرم گاه سلیمانی و یک لک مهر و یک لک
روپیه به بیگم صاحب و یک لک روپیه بسطان مراد بخش و موازی
این مبلغ بروشن آرا بیگم و مساوی آن به ثریا بانو بیگم عنایت
فرموده - سالیانه مهین بانوی عظمی ممتاز محل ده لک روپیه و سالیانه
بادشاهزاده جهان و جهانیان بیگم صاحب شش لک روپیه مقرر نموده -
و چهار لک روپیه که برسم انعام شاهزادهای کامگار نامدار سلطان دارا شکوه
و شاه شجاع و سلطان اورنگ زیب معین شده بود بغواب مهد علیا سپردند - که
چون از دارالسلطنت لاهور رسیده سعادت ملازمت دریابند میان ایشان
قسمت نمایند - و هزار روپیه بشاهزاده کلان و هفصد و پنجاه روپیه
بشاهزاده محمد شجاع و پانصد روپیه بشاهزاده محمد اورنگ زیب
و دویست و پنجاه روپیه بسطان مراد بخش بعنوان یومیه میداده باشند -
امید که جلوس همایون این بادشاه سکندر نشان که باعش آرام زمین
و زمان است بر آن مربع نشین سربر سلطنت ربع مسکون مبارک و میمون
و خجسته فال و فرخنده شگون و دوران این بادشاه کام بخش کامران مانند
ادوار چرخ برین به ثبات و قرار مقرون و بدوام مدار قرین گردد *

حلیه مبارک آنحضرت که ید قدرت بخامه صنع
 باکمال دقت آن خلق قویم و پیکر مستقیم
 را بر اجمل صور و احسن تقاویم نقش بسته
 و از آنرو نقش مراد ابداع بوجه احسن
 بر لوحه اختراع درست نشسته

چهره پرداز صور موجودات و نقش طراز صفای کائنات که خامه
 فیروزگ ساز صنعت تقدیرش بمقتضای قدرت کامله و حکمت بالغه گوناگون
 اشکال بدیعه در کارگاه ابداع بر لوحه هستی به بهترین وجهی جلوه داده
 و بر صفحه وجود هر موجود جداگانه نقش مستغنی از ادراک بالغ نظران
 و الانطوت به نیکوترین صورتی نگاشته - مفسر خلقت انسان را بطغرای غرای
 لقد خلقنا الانسان في احسن تقویم مزین و مطرز ساخت - و از آنجا که
 تمامی نقاط و دوائر و خطوط وجود از نوک پرکار کن بر سطوح شهود بحکم
 فعل الکیم لا یخلو عن الحکمت مبنی بر مصلحت است - و هیچ
 لفظ از دایره صلاح خارج و هیچ خط گرد مرکز بدون کار بعبت دایر نیست -
 صورت خط و خال جسمانی و پیکرهیدولانی را بر خصایصی که در ذات هر
 فردی از افراد بنی نوع انسان مضموم و مضمن است مشعر گردانید -
 بدانسان که اکابر علما و حکما از چگونگی حالات آثار بر کیفیت احوال
 اعیان کماینبغی استدلال توانند نمود - و از نیروی شمایل و مخایل ظاهری
 پی به خصایل باطنی توانند برد - بتخصیص در نظر دقایق نگر رموز
 خوانان علم قیافه و راز دانان فن تشریح بدایع اسرار طبایع که از خصوصیات
 سیمای انسان چهره نما است - مانند عکس شخص در آب و آئینه ظاهر

تراست - بالجمله درین مقام بیان حلیه مبارک آنحضرت بجهت رفع حرمان نصیبی محرومان هفت کشور است از سعادت ادراک لقای انور آن سرور به بیان کیفیت شمایل مخبر آن فرشته محضر خورشید منظر بمقتضای صدق مصدوقه السماع احدى الرویتین - همانا استماع اوصاف نوعی از معاینه است و وجه اثبات دعوی اتصاف آنحضرت بسایر فضایل نفسانی و کمالات ملکی و انسانی *

چون از حلیه شه سخن سر کفم سخن را حلّی بحد زیور کفم دهم زیب و آرایش این نکته را طرازم سخن را از سر قاپا نخست کلمک معنی نگار از وصف قامت با سعادت آن حضرت که الف آفتاب دولت و برجسته مصرعه دیوان مکرمت است - و بخت از بالای او والا گشته و دولت از پهلوی او فیض اندوخته - سخن را از معانی والا پایه دو بالا می بخشد - معتدل بودن آن بر دانش دو بالا اوصاف خجسته دلیل است - سر هوش پرور که در والا شکوهی بر سر آمده و جهانی از سایه آن سر همایون فر در سایه مرحمت الهی جا کرده در خردی و بزرگی میانه است - و آن بر بیدار مغزی و پر خردی و اعتدال اخلاق ستوده دلیل است - لوحه پیشانی نورانی که سر لوح نقاب نامداری و پیشانی روزنامه فرمان گذاری ست - و از روی سهو و خطا نیز روی چین ندیده - شایانی کار جهانبانی و سزایش شغل گیتی ستانی دارد - و آن بر اندازه سکالی انبساط و قاعده دانی اختلاط مشعر است - و بر یسار آن دیباچه مجموعه اقبال نزد رستگاه مو خالیست مشکین که آنرا نقطه خط پیشانی توان گفت - مانند سویدای دل جانب چپ جا ساخته - و چون بلال بحفظ آیات مصحف رویش پرداخته *

شهنشه که خیل ملک فوج اوست سپهر است و این نقطه اوج اوست *

ابروی عنبر بر که در نیکوئی طاق است و بخوبی شهره - آفاق - شاه
 بیستی است که بقلم قدرت بر ورق آفتاب نوشته - و زیبا هلالیست از عنبر
 سرشته - بسم الله سورة فتح است و سر لوح کذاب صنع - نی نی محراب
 طاعت ارباب قبول است و پیش طاق منظر سعادت و نور - توسط آن در
 فراخی و کشادگی علامت دولت‌های فراخ و اقبال فراوان است - چشم
 مردمی گزین که نظریافته ناظر حقیقی است - و نظر هیچ آفریده نظیر آن
 ندیده - در تذکی و فراخی برابر افتاده - و در سیاهی و سفیدی معادل -
 دلالت میکند بر علم خدا داد و پاکیزه نژاد - و مردم چشم که از مفارقت
 نظر جز بر نور سیاه نمیکند - قرة العین نور بصر است و نور دیده اهل نظر -
 شعار عباسیان گزیده و آئین خلافت اختیار نموده - پیرایه بخش آرم است
 و سرمایه دار شرم - و آن دلیل است بر افزونی هنگ و بیشه فرهنگ -
 و فروغ اندوختی دانش و نگاه افروزی بیفش - و بر پشت چشم راست
 خالیست مشک سگال در نهایت حسن و جمال - همانا سیاهی است برای
 دفع عین الکمال بر پشت چشم چون مهر نبوت بر پشت نبی صلعم جا کرده -
 بینی از روی راستی بر چهره فیض بار چون الف در دل ماه جا ساخته -
 یا موجی بر چشمه آفتاب برخاسته - زهی انفی که آب روی داده است
 استواری آن راستی را - نشان جاویدی کردار و پایداری کار است - و دلیل
 پیش بینی و خیر اندیشی - پیوسته بدان در زیر چشم چپ خالی
 گوشتین اتفاق افتاده - بینی ازان خال مشک افشان بطلان هیچ نداشتن
 الف را روشن تر از آفتاب ساخته بر روی روز افکنده - و آن آثار دولت
 ابدی و امارت اقبال جاودانی است - گوش معنی نبوش که صدف
 لجه معانی و محرم سرگوشی فیض جاودانی است - مانند نظر انور
 روبروی منظره عالم عقول عشره در بجه حق جوئی و حقیقت پژوهی

کشوده در خوردی و کلانی بعد اعتدال است - که بقوت حافظه و تیزی فهم
 بر آن استدلال نموده اند - زوی دل آرای و عارض و خد آن صورت هیولانی
 فهم و خرد که انوار فرایزدی ازان فرورزافست - در سایر صفات بسیار متوسط
 و باعتدال گراینده است - و آن بحکم وجوه و دلایل این فن علامت خصایل
 حمیده و شمایل پسندیده است - لون بشره نور افروز که سر چشمه آبروی
 نوع بشر است اسمر واقعه شده - دانشوری و هوش پروری ازان رنگ
 میدهد - و همرنگی قایل انا املح نیز ازین رنگ گل میکند - همانا رنگ
 مبارکش مایه مردمی است که معنی آدمیت ازان پدید گشته - و از
 شرم ملاحظش رنگ بر روی صباحت مهر انور شکسته - دهان گوهر افشان
 که سر چشمه فیض جاودانی و درج جواهر اسرار معانی است - در
 جنب طیب تبسم و صدق تکلمش شهرت نفحات غنچه شیرین تبسم
 و راستی دم صبح دوم حرفی است - افواهی معتدلت در تفکی
 و فراخی و آن دلیل نشان مردانگی و فرزانی است - لبهای مبارک که
 از شرم ملاحظت تکلم دهان غنچه را از تبسم بسته - و آبکیات از خجلت
 لفظ روانش تر گشته - در سطرپی و باریکی میانه است و ازان دقت فهم
 و لطافت طبع پدیدار میشود - دندان مبارک که گوهر حریف آب دندان
 اوست و اختر از جمهور مهر پسندان - مانند مرسله جوزا نور افشان است -
 و چون رشته لای شاهرور و در آبدار درخشان - رشته اش محل سودای
 جانها است - و دل عالمی ازین دندان فریفته آن رشک عقد ثریا - در
 خوردی و بزرگی در نهایت اعتدال و چون گوهراں هم سن در نهایت اتفاق
 و اتصال - این نشان پاک کرداری و راست گفتاریست - آواز معجز ساز
 در هنگام لطف بجان پروری بلند آوازه است - و در وقت عذاب بجم
 شگافی داستان - گاهی به تکلف مهر سامعه را فیضیاب نسیم حیات میسازد -

و گاهی باقتضای قهر پرده گوش را پرنیان شعله پیچ مینماید - گاه از سخط برعد ابر نسبت درست میکند - و گاه از نرمی بزمزمه آب حیوان نسب می رساند - کلام سلاست نظام آنحضرت مانند ساک مروارید غلطان مسلسل و منتسق الانتظام - و همچنین عبارت تحریر که همانا بمقتضای موعودای الخط لسان الید گفتار دست و بیان بفانست - تقریر آنحضرت با نهایت بلاغت و سلاست و ایراد صنایع بدایع بری از تکلف و تصنع است - چنانچه اگر بمثل در کلام پارسی نیز اعجاز روا بودی توانستی گفت که از دست خارق عادت است - آن خطه کشای قلمرو فصاحت بیشتر بفارسی تکلم مینماید - و چراغ دل افروز سخن را که فروغ بخش شبستان روح است بآتش فارسی می افروزد - و بعض اوقات بهندی نژادان که فهم شان فارس جولانگاه فارسی نتواند شد در اثنای حرف بمحاوره هندی تیغ زبان را گوهر آمود میسازد - چون نواب جنت مآب خدیجة الزمانی رقیه سلطان بیگم که در هنگام نوخیزی به پرورش آن زیبا نهال چمنستان بادشاهی از گلشن سعادت گل میچیدند ترکی زبان بودند - و با سایر پرستاران مشکوی والا بزبان ترکی سحر پرداز بیان میگشغند - بنابراین آنحضرت از فرط نبوشائی بسیاری از الفاظ این زبان می فهمند - و بدیده دل حسن معانی را در جلباب عبارت این کلام مشاهده می نمایند - و بر نمایش صور بعض مطالب در مرآت الفاظ این زبان توانائی گفتار نیز دارند - اما از ممر قلت استعمال بلکه از رهگذر عدم ذوق بمحاوره این زبان کمتر چاشنی پذیر گفتار می گردند - چه در صغر سن طبع فیض آفرین را که زبان دان سخن است بیاد گرفتن این زبان گرایش نبود - و نواب خدیجة الزمانی از افزونی مهر باین مهر سپهر اقبال در آموختن این زبان مبالغه نمی نمودند - وقتی حضرت جنت مکانی از روی طیبت مشکین نفس

گردیده فرمودند - که اگر خطا اندیشی از من بپرسد - که این نانه کشای استعداد چه آهو دارد - خواهم گفت همین که ترکی نمیداند - و با آنکه از قرار واقع درک جواهر الفاظ آن لغت مینمایند کمتر بآن تکلم می فرمایند - که مبدا از روی قلت ممارست انتظام سلک تسلسل سخن خلل پذیر گردد *

شارب و محاسن آن والا مشرب که پیرایه محاسن صوری و معنوی است - تو گوئی موبموتفاسیر آیات سورۃ حسن صورت و لطف سیرت است - که قلم قدرت بخط و یحان بر حواشی صفحه مصحف جمال با کمال آنحضرت نگاشته - دقیقه سنجان موشکاف که در باریک بینی سر موی فرو گذاشت نمی کنند - بر سیل امارت این معنی را مشعر بر اعتدال اخلاق و کمال شعور میدانند - شارب همایون همانا دو مصرعه برجسته است که معانی آن از موباریک تر است - و محاسن اشعار یست که اگر باریک طبعان خواهند یک شعر نمودار آن بیارند زنج زده باشند - و آن در تفکی و انبوهی و نرمی و درشتی میانه است - حضرت بادشاه اسلام پناه چون یکسر مو در پیروی سفت نبوی کوتاهی نمی ورزد - پیوسته شارب را بر سفت صاحب ناموس آلهی قصر میکند - و محاسن را یک قبضه نگاه میدارد - گردن مبارک که ناموس بادشاهی و شغل شاهنشاهی را بگردن گرفته در نهایت فرو کمال و متصف بحسن اعتدال ست - مالک رقاب گردن کشان است و سرور سروران زمان - اگر بادشاهان جهان بگردن باجش آرند بجاست - و اگر خسروان گیهان به نودش تاج از سر گذارند سزاست - و این دلیل رسائی رای و روشنی ضمیر ست - سینۀ معنی خزینۀ که صدر ارباب قبول است و گنجینۀ حقایق و معارف عقول - همانا آئینۀ صفا است و گنجینۀ مدعا - صندوق اسرار آلهی است و نهانخانۀ فیض نامنذاهی - در سایر صفات متوسط که دلیل توسط اخلاق ست مخلوق شده *

دست بذل پرست که دست نشان ید الله است - و همه چیزش از عالم
 بالا دست رو داده - آثار دولت در مشیت اوست - و امارات سعادت در
 هر انگشت او - بر جمیع ایادی دسترس تمام دارد - و از پنجه آفتاب دست
 می برد - در بذل پیرائی ید بیضا می نماید - و در فیض گستری ید طولی
 دارد - جود را از دستی پیش گرفته که ابر نیسان پیش دست او گردید -
 و تیغ را بدستوری در قبضه آورده که زبردستان را پشت دست بر زمین
 گذاشته - هم صاحب تیغ است و هم صاحب قلم - و هم خداوند جود
 است و هم صاحب کرم - در کوتاهی و درازی میانه است و این علامت
 حد وسط است در محامد صفات - و دلالت بر دستگیری لطف و دستگیری
 مهر و داد و ستدی که نه از دست دسقان باشد - بحرین کف اشرف که
 حاصل بحر و کان به بخشش او کفایت نمی کند - و نقد روزگار را بکفه
 همت نمی سنجد - بحر را از رشکش جنون دست داده - و محیط را
 از انفعال او کف بر لب آمده - در کشادگی و نرمی معتدل افتاده - و آن
 برهان افزونی مهر و بلندی خود است - اصابع و انامل آن خداوند جود
 کامل و فیض شامل که با پنجه آفتاب همدستی می کند - و شخص جود
 را بمفرله حواس خمسه اند - و دیده امل را شایه پنج گنج - ریاض آمال
 و امافی را رگهای ابر و شاخهای آب است از بحر سخاوت بیرون آمده -
 و جویهای زر ناب است از چشمه خورشید روان گردیده - سخاوت را پنج
 آبست و صبح دولت را خطوط شعاعی آفتاب - مخمسی است از دیوان
 سخاوت که هر مصراع برجسته آن کار کشای فروبستگان است - و پنج آیه
 مصحف جود است که تفسیر هر یک آن هادی گم گشتگان حساب -
 بخشش های بی حساب با او عقد بسته - و بحر از رشکش سر انگشت موج
 در دهان گرفته - در درازی و کوتاهی و نرمی و درشتی و تنگی و سطرپی

در کمال اعتدال است - و از آن شمار تاجوری و جهانگیری میگیرند - و از غرائب اتفاق بر هر یکی از چهار انگشت سوای ابهام که از آنها دور تر افتاده خال فرخنده فال نمود پذیرفته - و این چهار نمونه دلیل تسخیر چهار رکن عالم می تواند بود - همانا بر هر مصراع رباعی قدرت صاحب دیوان ازل بقلم صنع خویش نقطه انتخاب گذاشته - یا ازین رباعی هر مصراع حکم چهارم مصراع رباعی داشته - هر خالی بخجسته فالی انگشت نما گشته - پنداری حساب جهان کشائی بدستور عقد انامل بانگستان گرفته - مانا بر چهار جوی بهشت سخاوت بلال بصور متفوعه متمثل شده - یا بر هر انگشتی سویدای دلهای اهل نظر جا گرفته - نی نی غلطم از صورت هر انگشت و خال الف و صفر جلو ظهور گرفته - و این مبینی بر آن ست که دستگاه این بادشاه بمقتضای دولت روز افزون از یکی ده خواهد شد - یا مشعر است بر آنکه این دست در آئین سخاوت از ممر کمال بذل چار دانگ دنیا را معموره نموده چار و ناچار دامن آمال را گوهر آما خواهد ساخت - و بر کف دست فیض سرشت از قلم صنع خطی افتاده که اگر دستخط ایزد پاکش خوانند بجا است - همانا طغرای منشور سعادت است و بسمله سوره کرامت - یا عفوان نامه اقبال است و سطر کارنامه جلال - تعویذ گردن آرزو است و حرز بازوی مراد - برات عمر جاوید است و نقش بقای ابد *

پای جهان پیمای در نهایت توسط است - و خطوط آن که خط پیشانی اقبال است - و سطر کارنامه اجلال نشان بلندپی پایه است - زهی پای فرخنده که از سر سروران پای کم نمی آرد - و پایگاه او پایه ایست که زیاده از آن در خیال نیاید - اگر بلند پایه اش خوانند رواست - و اگر سران سر در پای او نهفت سزااست - دولت در قدم او برآمد میروند -

و سعادت بپای بوس او می شنابد - قلم به طریق وصفش عاجز می پیماید -
و معنی در اوصافش بپای قلم می افتد - بالجمله سراپای آن خلف
الصدق آبی علوی و امهات سفلی که مظهر اتم قدرت آفریدگار است در
کمال توافق و تفاسب اتفاق افتاده - قیاس گرفتن و قرار قدر و مقدار
دادن آن یارای ادب آداب دان و حد خرد مرتبه شناس نیست - لاجرم
خامه خویشتن کامه زبان گزیده به بیان این نکته و ایراد همین دقیقه یعنی
خواص خال مشکین و مسه غبیرین که فی الحقیقت نقطه پای قم الکتاب
صنع بر کف پای مبارک آنحضرت افتاده واقع است - بر طبق ختامه
مشک ختم سخن نموده سرشده بیان حلیه مقدس بپایان می آرد -
بی مبالغه مشک بوی نسیم خلق او شمیده از ممر پاک اعتقادی به پای
مقدس افتاده و بخل مشکین اشتها یافته - چون بر پای چپ واقع شده
دلالیت بر یسار میکند - و زری سریر سروری البته از پای فرقد سالی صاحب
این خال روکش رفعت چرخ چنبیری گردد - آنچه ازین نمودارهای
شکرف حیرت افزای والا نظران دقیقه شناس است - و دانشوران سواد
اعظم هند که در فن قیافه بصورتی پی بمعنی برده اند - که هیچ گروهی را
از اصناف ایشان دست نداده - فرا گرفته اند پذیرای نگارش گردد حوصله
نامه کوتاهی کند - چند سال پیش از اورنگ طرازئی این خسرو شیر گیر
در نخچیرگاه که مقام عیش و نشاط و محل عشرت و انبساط شیر افکنان
بی آهوست - یکی از تجرد مفسدان روشن ضمیر که فروغ ایزد شناسی از
ناصیه اش میتافت - و نور تجلی از جبین بینش می درخشید - بی دست
آویز آشنائی بملازمت این بادشاه بلند اختر رسیده جبهه افروز سعادت
گردید - از آنجا که سواد خوان صحیفه غیب بود و اسرار ازلی را از
بر کرده - از مطالعه خطوط دست و پای بخت پیرای این والا دستگاہ

بلند پایه رشک فرمای درس خوانان دبستان ملأ اعلی گردید - و به نکته‌های
 ژرف سواد خوانی دست و پای مقدس که چهار نصاب اسوار دولت تواند
 بود نموده بزبان وحی بیان راند - که در اندک روزگاری و کم مایه فرصتی
 ازین خطوط دیباچه اقبال و ازین سطور مقدمه اجلال جلوه پیرای ظهور
 گردد - و در دیده تماشاگران جلوه گاه صنع بنمود گراید - و فرمانروائی سواد
 اعظم هندوستان که قلمروست وسعت آموذ بر چندین اقلیم اشتمال دارد
 یک قلم بی انبازی دیگری بذامیه سایان این آستان والا باز گردد - و از
 نور اورنگ نشینی آن سرایش گزین تخت روزگار از شادمانی برخوردار *

بیان مصارف اوقات سعید و ساعات عمر شریف

انتظام بخش سلسله نظام روزگار و باعث

قیام قوایم استقامت لیل و نهار

اعنی شاه جهان بادشاه غازی

از اوقات فرخنده آیات این گیتی خدیو لختی به پرستش ایزدی
 و نیایش الهی که دیباچه کار نامه سعادت جاردانی و بسمله مصحف فیض
 آسمانیست میگذرد - و برخی باستراحت بدن و نظام امور عالم صغیر که
 ناگزیر نشاء عنصروست - و غرض کلی از آن نگهداری آلت کسب کمالات
 معنویست بسر میبرد - و بهری به نخچیر سازی و صید پردازی که در نظر
 ظاهر بینان موجب انتعاش طبیعت و انبساط خاطر است - و نرد اصحاب
 باطن وسیله صید دلها و ذریعه عبرت نمودارهای شگرف تواند بود بانجام
 میرسد - و در خواب و خور که شهر نشینان خطه امکان را از آن گزیر نیست -
 آن سیر چشم خوان دانشوری و بیدار مغز ملک خرد وری حد اعتدال را

رعایت میفرماید - روشن است که والا نظری که مشاهده شاهان جلوه گاه صنع ایزدی تواند نمود چگونه خواب را در چشم خود جا دهد - و اگر بقدر یکسر مژگان با خواب گرایش کند چشم دلش همیشه بیدار است - پس نظر باین معنی خواب بیدار بخت حکم بیداری دارد - و پیداست که دانش گستره که زله بند نعیم جاردانی تواند گشت چسان اندیشه خورش را با مذاق همت آشنا سازد - و اگر باندازه یکسر دندان بخورش مایل گردد - لب و دهان فطرتش همان ناهار است - پس باعتبار این مقدمه خورش آن چاشنی گیر مایده فیض بی خورشی است - بالجمله اوقات سعادت سمات آن قدسی صفات از آرایش غفلت مغفزه است - و ساعات فرخی آیات از لوث عطلت مبرا - و اوقات شبانروزی بدین نبط پذیری قسمت گردیده - که آن سرور نیک اختر چون اختر شب زنده دار قریب بدر ساعت پیش از طلوع فجر از خواب بر میخیزد - و در سحر خیزی بر آفتاب روشن ضمیر سبقت می جوید - همدار آن وقت که خلاصه ازمنه شبانروزی و مقتضای مجموعه ایام و لیالیست و هنگام فیض لا یزالی - وضو را آبی بر روی کار آورده آماده پرستش معبود حقیقی میگردد - و روی توجه بمسجدی که در خلوت گاه خطه اکبر آباد تعمیر پذیرفته آورده تا رسیدن وقت نماز رو بقبله بر سجاده طاعت می نشیند - و با هزاران گونه نیاز زانوی ادب نزد ایزد فیاض بر زده هنگام نماز نخست بر سنت قدسی نژادان ادای سنت نموده بگذازش فرض که بر ذمه همت طاعتیان واجب است می پردازد - بعد از فراغ قیام جمیع ارکان از اوراد گل می چیند - و بهای مردی نیاز بملکشت مصلی پرداخته بدسته بندی گلهای ادعیه می نشیند - و از سبزه سر رشته مدعا بدست آورده از سجاده پای در جاده مقصود می نهد - آنگاه آن تقدس نژاد بحرم سرای منبرجه شده

آن جلوه گاه قدس را رشک بیت المقدس می سازد - و چون خسرو انجم سر از غرغه خاور بر می آرد - و پیشگاه آفاق از پرتو فروغ صبح فروغ اندرز می گردد - از دریچه محاذی دریچه مشرق مشرف بر آب جون سر بر آورده بر آفاقیان معذی دو آفتاب و دو مشرق روشن قر از روز میگرداند - و جهانیان در آن عرصه که چون پیشگاه اقبال پیدش آن دریچه مظنر دولت واقع است - از استحصال کورنش شرف جاوید دریافته جبهه سجود بر زمین ادب میگذارند - و ستمدیدگان پریشان احوال بخاطر جمع بی مزاحمت احدی داد خواهی نموده درد دل بعرض می رسانند - و همدرین فضای عریض بوساطت عارضان لشکر ظفر اثر سپاه ستاره شمار انجم سان معروض نظر انور گشته بشمار در می آید - و اکثر فیلان مست عربده آئین که از بد مستی آنها حذر نهوده بصحن خاص و عام حاضر نمی سازند - درین فسحت گاه از نظر اندس میگذرند - و بیشتر اوقات جنگ فیل که از تفرجهای بدیع و غریب و تماشای دلپسند خاطر فریب است درین میدانگاه اتفاق می افتد - و درین روز بذابر چندین وجه علامت قیام قیامت آشکار گشته آشوب عرصه معشر و شور رستخیز بوقوع می پیوندد - و بکثرت هجوم مردم و انبوه خلقت چنانچه کسی بحال کسی نمی پردازد - و از فرط غریب و غلغله و نفیر و ولوله همانا نفخ صور بعرضه ظهور می آید - و همدرین معشر عام اثر اعیان فیلان نامور تظومند را از دنبال اسپان تیز رفتار میدوانند تا در جای که نطع نبرد گسترده اند دستبرد نمایند و خصم را ببازی فیل مات سازند - و در جهروکه درشن آنحضرت اکثر در گهزی و گاهی بافتضای قلت و کثرت مهمات و کمی و افزونی انبساط طبیعت کمتر یا بیشتر می نشینند - و این طرز بار از مختصرات حضرت عرش آشیانی است - چون این انجمن عام بانجام می رسد از مطلع جهروکه

والای خاص و عام طلوع فرموده پرتو حضور پرنور بآن فرخنده انجمن می اندازند - و آن بارگاهی ست در کمال نمود و شکوه و عظمت - از رفعت اساس سر بایوان سپهر کشیده - و بر حسب فرمان آن اوج گیر فرمانروایی پذیرای تعمیر گردیده - تبارک الله از آن انجمن آسمان نشان دلنشین که بهشتی محفلی است در غایت توره و تورک و ادب و اندام و اجال و اعظام - چنانچه از فوط شکوه و هیبت و وفور شان و شوکت که از در دیوار آن پرتو ظهور میدهد بهرام و کیوان دلیر بر زبر آن بلند ایوان گذر نمی توانند کرد - معملا آن نشیمن رفعت و انجمن عزت که در اصل احداث کرده این حضرت است مشتمل است بر چهل ستون در کمال رفعت و زینت سقف و جدار منقش و مصور بصور گوناگون و نقوش بوقلمون - و در سه جانب آن محجری که بهندی کثره خوانند از سیم ناب بارنفاع قامت آدم متوسط کشیده - و سه جا راه آمد و شد گذاشته - و بر در هر کدام حاجبان سراپا مهابت ایستاده هیچ احدی را آن حد نیست که بی رخصت تصور گذر در خاطرش گذار یابد - درین بارگاه خاص از امرای عظام گرفته تا دو صدی منصب و اهل خدمت دیگر را راه نمی دهند - و در خارج این ایوان ساحتی در کمال فسحت و بر دور آن کثره از سنگ سرخ بطول پنججاه گز و عرض پانزده گز بزرگ پذیرایی رنگ گشته که مشجر رنگین سخنان در برابر آن رنگ ندارد - و بر آن سائبانهای مخمل و زربفت و مظهرهای دیبای زر کار کشیده - و بر سه راه در آمد این نیز دربانان ایستاده سوای جمعی از ارباب منصب که مراتب ایشان کمتر از دو صدی باشد و احدیان ترکش بند و برقدازان و بعض مردم روشناس از تابندگان امرا موافق پایگاه خویش قیام می نمایند - و سایر سپاه و پیادها و جمیع نوکران امرا در خارج این می ایستند - و درون کثره نقره

امرای عظام در خور تفاوت درجات و مقدار قرب و منزلت پهلوی ستونهای بارگاه که قرارگاه مقرر ایشانست می ایستند - و ارباب تصدی مهمات ملکی و مالی یک بیک مطالب کلی و جزوی بعرض مقدس می رسانند - و آنحضرت شقوق و اطراف سوال را در حال بخاطر مقدس جا داده جوابهای کافی و شافی که خرد وزان دانشور و عملداران دقیق النظر را با کمال تدبر و تفکر و تردد و اندیشه ثانوی بخاطر خطور نکند علی البدیهه در آن قسم انجمن بر طبق سوال می فرمایند بذکوی که ارباب مهمات در هیچ باب بعرض ثانوی محتاج نمی شوند - و بسیار این معنی می دهد - که در اثنای عرض مطالب مختلفه بحسب اتفاق در معامله ضروری مطلبی بخاطر یکی از بندها می رسد - که از مهم عرض دیگری اهم باشد ناچار بعرض می رساند - و آن حضرت بر طبق مراد و وفق صواب جواب می فرمایند که هر دو را تشفی خاطر حاصل می شود - و مجمل ابواب مطالب که بعرض مقدس می رسد اینست - که از یک طرف بخشیان عظام مراتب ارباب مناصب و مقاصد و مطالب مختلفه ایشان را بعرض می رسانند - و فرخنده پاسخی که پیرایه حکمت می باشد می نیوشند - و در همین موقع جمعی از بندگان سعادت یاب باضافه علم میگردند - و مشتی از والا دستگاهان به پذیرائی خدمت از هر دست که باشد بشرف ابدی انگشت نما می شوند - و از جانب دیگر میر سامان هرچه می خواهد بعرض رسانیده سامان می بخشد - و دیوان بیوتات هر مدعی که دارد معروض داشته دیباچه دیوان سعادت حاصل می نماید - و هم چنین بخشیان احدیان و میر آتش و اصحاب اشراف منسوبان خود را از نظر اشرف گذرانیده باضافه مرحوم و مشاهره بمقتضای مطلب فایز میگردانند - و برین دستور متصدی خدمت عرض مکرر یاد داشت

مناصب و جاگیرها و برأت نقد و سایر مهمات ابواب المال و ابواب التکاویل و جمیع احکام مطاعه و ائمال اینها را بتکرار عرض اقدس می نماید - و برین قیاس مشرف ابواب وظایف و رواتب حقیقت استحقاق این طبقه را معروض می دارد - و احداث وظایف و روزیانه و افزایش مرتبه و مناصب قرار می یابد - و همدرین اثناء داروغها و مشرفان اصطبل و فیل خانه طوایل اسپان و حلقهای فیلان را برسم معتاد هر روزه طویله طویله و حلقه حلقه بترتیب دفعات در برون کتھر سرخ بنظر انور در می آرند - و آن حضرت بدقت نظر از دور کیفیت فوبهیی و لاغری آنها را ملاحظه فرموده مطابق ضابطه باز خواستی در میان می آرند - و باز خواست زری که بجهت خوراک دواب از سرکار فیض آثار می شود بر تقدیر زبونی و لاغری این جانداران از مصنوعات حضرت عرش آشیانی ست - و ازین باب متصدیان داغ و تصحیحه اسپ و سوار تابینان امرا که تازه بداغ و تصحیحه رسانیده باشند منظور نظر اشرف می نمایند - و در عرض این احوال عرایض صوبه داران و دیوان و بخشی و سایر اصحاب تصدی مهمات هر صوبه و سرکار با پیشکشهای ایشان بمعرض عرض در می آید - و بیشتر عرایض اعیان سلطنت را که اهتمام تمام بشان ایشان با ضرورت کلی بجواب مضامین عرایض مذکور باشد - خود بدولت باوجود انبوهی مردم و کثرت مشاغل بنظر مطالعه در آورده بی توقف بدستخط خاص جواب می نویسند - تا از آن منشور سعادت و نشر اقبال که بدان نیک بختان ارسال می یابد اولاد و احفاد ایشان را تا روز نشور سجل اعتبار و افتخار و بار نامۀ تغاخر و مباحثات در دست باشد - چون مقاصد خواص و عوام درین محفل همایون بانجاح مقرون میگردد - و جلوس اقدس درین محفل به پنج گهزی میکشد - تشریف اشرف به نشیمن خاص که معروف به غسل خانه است میفرمایند -

و سبب اشتهار این محفل والا باین نام آنست که حضرت عرش آشیانی
 اکبر بادشاه در خاوت گاهی نزدیک بحرم حریم خلافت غسلی برمی آوردند -
 و درین نشیمن جز برخی از مقربان حضرت دیگری را بار نبود - و گاه گاهی
 دیوان و بخشی نیز برای عرض مطالب راه می یافتند - و رفته رفته اکثر
 اعیان دولت درین محفل حاضر شدند - و بمجرد این نسبت این خلوتخانه
 از آن وقت باز باین نام نامزد شد اوقات عالی درین مهبط انوار و سعادت
 برین جمله میگذرد - که دیوانیان عظام خلاصه معاملات اعمال محال خالصه
 و تذخواه طلب جاگیرداران را بعرض اشرف می رسانند - و همگی بحواب
 می رسند - و برخی از معتمدان که خدمت مطالعه عرایض متصدیان
 خدمات صوبجات و سرکارها بایشان مفوض است - زنده مضامین آنها را
 معروض داشته جوابهای مطالب برسالت سرافرازان پایه والای وزارت
 و وکالت حسب الصدور از موقف خلافت بمنشیان بلاغت نشان ابلاغ
 می رود - ایشان بر طبق فرموده فرامین قضا آئین را که متضمن مضامین
 معبوه است انشا نموده از نظر انور می گذرانند - و آن حضرت از روی
 حزم بنظر ملاحظه در آورده اگر از منشی بطریق سهو القلم که لازمه بشریت
 است خطای سرزده باشد - از سر عنایت بی عتاب و خطاب بشرف
 حک و اصلاح می رسانند - آنگاه شاهزاده ولی عهد ضمن آن فرامین را
 بزیر توقيع و قیام خود موشع و مزین می سازد - و صاحب دیوان کل نیز
 نشان معرفت خویش در تحت توقيع و قیام ایشان ثبت می نماید - آنگاه
 از پرتو نور مهر اوزک اشرف غیرت انوار مهر انور می گردد - و همدرین
 نشیمن همایون صدر الصدور سایر نیازمندان و اصحاب حوایم را که در خاص

(۱) در بادشاه نامه نوشته که مهر اوزک حواله نواب ممتاز الزمانی بود و در

و عام از نظر ارفع نگذشته باشند دفعه دفعه می گذرانند - و فراخور حال و قدر احتیاج و استحقاق هر یک مدد معاش از وظایف و رواتب نقدی و غلات و ده‌های در بسته عطا می شود - و بروخی را دم نقد از خزاین وزن جیب و کنار آرز و نیاز بفقود آمال مالا مال میگردند - و بعد از فراغ اکثر مطالب مهمات دین و دولت گاهی ترطیب خاطر و تصفیة دماغ باستماع نعمات طیبیه و تجلیه مرآت الضیاء نظر انور بتماشای نوادر جواهر نفیسه بحر می و کانی می فرمایند - و چون طبع اقدس آن معمار معموره قلوب اصحاب دل و باذنی تعمیر عالم آب و گل بعمارت بسیار مایل است - اکثر اعیان امر بوضع اساس بنیادهای غریب و اختراع ابنیه خیر و ابداع بقاع فیض می نمایند - و در اندک مدتی با زیب و زینت تمام باتمام می رسانند - چنانچه مشاهده شاهد است و معاینه بتعمین و تبیین نیازمند نیست - که تا غایت در هیچ قونی از قرون پیشینه این عمارات دلفریب دیده هیچ بیننده در زیر چرخ برون ندیده - بنابر آنکه این پایه توجه و این مایه دست و دل در صرف زر بیدریغ از دیگران کمتر دست می دهد - و خصوص این مرتبه دقت نظر و این درجه تصرف طبیعت در فنون و صنایع عمارات بعد از آن حضرت دیگر بنظر روزگار در نیاید - و ازین گذشته ساعتی رایضان چایک سوار حسب الامر جهانبانی در ساحت این بارگاه سلیمانی بر باد پایان صرصر نگ صبا رفتار بر می آید - و آن پریزاد چهرگان دیوان نژاد را که با براق برق تگ نسبت خویشی دارند - و بر ابرش برق رفتار ابرو باد پای تیز نگ صرصر هزار پایه سبقت و پیشی می جویند - پری واره پرواز در آورده در نظر انور سلیمان زمان تعلیم جلوه گرمی می نمایند - بعد از فراغ این مجلس که بچهار پنج ی می کشد بخلوتکده اقدس شاه برج مقدس که مخصوص شاهجهان آبی و لاهور

و اکبر آباد است تحویل مبارک می فرمایند - و از آنجا که برج جز جای مهر انور با کواکب سعادت اثر نباشد - درین خلوت کده که بغایت تفکبار است جز شاهزاده‌های والا اختر دیگری جا ندارد - مگر یک دو از مقربان حضرت که بجهت عرض مهمات کلی بطریق ندرت داخل شده لکن بقدر ضرورت درنگ می نمایند - درین اوقات با وزیر اعظم اظهار مضمهر و مکنون ضمیر انور که اعلان آن در محافل منافعی مصلحت دولت است - با آن وزیر عطار تدبیر و مشیر خرد پیر می فرمایند - و آن کامل خرد را بر خفایای خاطر اشرف اطلاع و اشرف می دهند - آنگاه در نزدیکی های درپهر محل معلی از سعادت حضور اعلی بحلیه نور ظهور محالی میگرد - و بعد از تناول شیلان خاصه و قیلوله بادای سنی و فرائض ظهر پرداخته بوسیله جمیله نواب مهد علیا زنان بی شوی و عجایز بیکس و کوی بانعام نقد و جنس و عطای اراضی مرزومه و قرار وظیفه و روزیانه کامروا میگردند - چنانچه هیچ روزی نیست که دوشیزگان و ارامل که از پریشان روزگاری کسی بخواستگاری ایشان رغبت نمی کند - خواه از کرام دودمان کرام - خواه از عقایف احاد عوام - بآن وسیله از ازاق محتاجان بمعرفت سنی الفسا خانم متوسل نشوند - و آن آیه رحمت پروردگار بتجهیز جهیز ایشان بپردازد - و ایشان را از انواع حلی و حلل حتی زیور و زر و گوهر و پیرایه گرانمایه باعلی پایه تمنا برساند - چنانچه مبلغ های گرانمند هر روزه باین رهگذر که بهین طریق خیرات و مجاری مبرات است صرف می شود - و اکثر اوقات متصدیان این خدمت ایشانرا بامثال و اقوان ایشان حسب الامر اشرف در سلک ازدواج منتظم میگردانند - بالجمله آنحضرت بعد از نماز عصر باز بغسله تشریف آورده اهل چوکی را تسلیم قور می فرمایند - و در آن حجسته انجمن که بعد از نماز شام مرتبه فوقانی از پرتو افوار

شمعهای مرصع لکن کافوری فروغ بخش طارم چهارم است - و مرتبهٔ تکنایی از اشتعال مشاعل زرین و سیمین روی زمین را چون چهرهٔ شب زنده داران نورانی دارد - تا چهار گه‌ری بعد از انقضای وقت مغرب اوقات اشرف بکار دین و دنیا صرف می نمایند - و در عرض این جلوس فرخنده گاهی از راه تحصیل انبساط طبع اقدس و ترطیب دماغ مقدس باستماع نغمات طیبهٔ مطربان هندی و رامشگران عراقی طرب اندوز و سامعه افروز گشته حق التذاذ این حاسهٔ شریفه ادا می نمایند - و بنابر خواهش طبع مبارک مغش باستماع الحان نغمه پردازان و سرود سرایان این کشور که در واقع نشاط افزا تر و بر سامعهٔ لطیف مزاجان گوارا تر است بیشتر مدوجه می شوند - و راستی سخنی و حق مقام آنست که موسیقایی هوش ربای این طائفه از راه لطافت طرز و نزاکت روش و وسعت دستگاه نغمه و بر شعبگی طرق داستان و راستی آهنگ و درستی الحان نسبت بموسیقایی یونانیان و ایرانیان که در عهد پاستان صفاهان درین باب مورد ضرب مثل بود - و درین زمان خراسان بلند آوازه است - از زمین تا آسمان تفاوت دارد - همچنین رامشگران این کشور چه این طبقه در واقع بحسب ریخت ايقاع و اصول و ترجی نغمه و ترانه با پیچاک و مرغول و ابداع قراکب خاطر فریب و اندازهای رسانی غریب و قصدهای دلپسند و خوشنما و تصرفات زیبا و بجا از ایشان کمال امتیاز دارند - خصوص در فرود آمدن از اوج رفعت صوت و شدت شد که عرب آنرا رفع عقیره خوانند - بحضیض بلاغت و نرمی مد و بدین دستور توافق و تغاسب اصوات چندین قوال هم آواز که همان صوت یک نغمه پرداز است - این امر غریب از خصایص جادو فنان هندی نژاد است - و نیز باعتبار معانی خاطر خواه و دلربا و اداهای نازک و رسا که از زبان معشوق عاشق نما در لباس این گونه نغمه

که هزار یک حق توصیفش درین مقام ادا نشده جلوه می دهد - و بادعای ایشان که از اهل آن لغت اند جز ایشان که ارباب دقائق خصایص هر لغت اند لطف آنرا دیگری در نمی یابد - هوش ربا تر می شود - و چون ازین انجمن هم فراغ خاطر رو میدهد نماز عشا بجماعت ادا نموده بمحل تشریف می برند - و بهنگام آسایش خواة شب خواة روز مجالسیان فصیح بیان خوش تقریر شیرینی زبان در پس پرده خوابگاه داستانهای پیشینیان و احوال گذشتگان از روی کتب سیر و تواریخ معتبر مثل قصص انبیا و مقامات اولیا و اطوار ملوک و وزرا و اخلاق حکما و علما و امثال این طایفه که دستور العمل کلی و قانون شافی کردار و گفتار ارباب خرد است - و باعث عبرت و خدوت اصحاب بصیرت و بصارت میشود - بسمع شریف آن قبلة مقبلان می رسانند - پاکیزگی طبیعت اشرف بمرتبه ایست که از غایت لطافت غریزی و لطافت طبیعی مساس شی ممسوسه غیر را مکروه می دارند - و تا ممکن دست همایون بدان نمی رسانند - و اگر احیاناً مساس واقع شود اگر همه جواهر که لطیف ترین اشیاء است فی الحال دست می شویند - و میل خاطر همایون بعطریات روح بخش بمثابة ایست که شمه از آن در حیز بیان ننگد - و در مجلس خلد طراز پیوسته اقسام عطریات و انواع بخور مهیا و موجود می باشد - و رخت همایون آن خدیو زمان آنچنان عطر آگین است - که اگر احیاناً براهی اتفاق عبور والا افتد - آن شارع رشک افزای عرصه ختن میگردد - و بمددکاری نسیم مشام جهانی معطر میشود *

توجه خاطر اشرف در باره استحکام بغیان معدلت بغایتی است - که باوجود فسحت مملکت هندوستان که سه طرف آن بدریای شور پیوسته در کل ممالک محروسه احدی اراده ظلم بخود مصمم نمیتواند ساخت - و مهمات روایان صوبجات بمقتضای مزاجدانی همایون سر مو بخلاف

عدل نتوانند پرداخت - و اگر احیاناً بی سعادتى بیکى از امور رديۀ ارتکاب نماید - و صاحب تائیدی مرتکب ستمى گردد - بمعجود خبر رسیدن حقیقت سزای عمل بکنار خویش مې بیند - و اگر در صوابجات بمقتضای عمل ناصواب کسی مستوجب سیاست گردد - تا بعرض مقدس نرسد احدی از متصدیان آنجا به سیاست آنکس مبادرت نتواند نمود - این معنی ا بس خدا شغاسی و خدا آگاهی است - تا بجرم اندک عقوبت بسیا بحال هیچکس عاید نگردد - و کسی که مستحق سیاست نباشد از رهگذر عدم غور بیدجرم معذب نشود - اگر احیاناً از سفاکی و ناپاکي سلاطین تراکما و اترک در محفل عدالت سرشت مذکور میشود - از آنجا که معدلت و انصاف در طینت مقدس مضر است - طبیعت اشرف از اصغای آن منغص میگردد - و مکرر بر زبان فیض ترجمان گذشته که بادشاه علی الاطلاق گروه قدسی شکوه سلاطین را بر سایر طبقات انسانی ازان برگزیده و عذان اقتدار جهان در کف اختیار ایشان سپرده - که جمیع خلائق که ودیعت کبریٰ خالق اند در مهد امن و امان مرفه الحال باشند - بدون نصفت و معدلت ازینها بوجود آمدن سزاوار آن مرتبه والا نیست - و پسندیده درگاه ایزد تعالی نه - اگر جمیع صفات پسندیده و خصایل برگزیده آن خداوند علی الاطلاق و خلاصهٔ انفس و آفاق بقید تحریر در آید - سلاطین روزگار و فرماندهان رب مسکون را در قوانین ملک داری و آئین فرمان گذاری مهین دستور العملی باشد - و هدایت طر ازان بچار سوی فیض یزدانی و عنایت سبکبانی راه یابند - لیکن خامه را چه یارا که متکفل تسطیر صفات همایون و محامد مذاقمه معلی تواند شد - لاجرم مجملی از آن به بیان آمد - امید که قوانین اورنگ خلافت استقامت بنیادش مانند قواعد عدل و قوانین داد محیط ثبات و مرکز درنگ شود - و روزگار دولت باستقرارش بصبح روز نشور پیوند یابد *

طرح اساس و وضع بناء تاريخ سعادت بنياد شاهجهاني که مبتدا از مبدا بی منتهاي جلوس همایون صاحبقران ثانی است امید که بقای بنای آن با قرون روزگار مقرون باد

خردوران بالغ نظر بکار فرمائي فطرت ازل آورد و رهنمائي خاطر الهام پرورد در تسهیل کارها و تحصیل آسانی اعمال که بهمه حساب ناگزیر جهان مجاز و ضرورت عالم صورت است - بدآنگونه استنباط غریب و ابداع بدایع نموده اند - که بهیچ طریق پی بروشی و راه بهنجاری نتوان برد که پی سپر نظر آن پیش قدمان و طی کرده اندیشه آن پیش آهنگان نشده باشد - از آنجمله وضع بنای تاریخ است که مشخص زمان و مقتیاس تقدیر و تعیین مقدار است - چنانچه ضبط مقادیر اعمار و تشخیص وقایع مهمه در خصوص اوقات و همچنین سرانجام جزئیات نظام کل خاصه معاملات و مصالحات و امثال آن بدون این معنی دست نمی دهد - چون وجه حاجت بدان از آن ظاهرتر است که بروشنکری تبیین حاجت محتاج باشد لاجرم بآن نمی پردازد - و مجملأ معنی تاریخ بحسب لغت قرار دادن وقت است - و حد اسم زمانی ست معدود از مبدا و معهود تا بوقت مفروض بجهت تعیین ازمه و آوان مابین سابق و لاحق آن - چنانچه مبدا آن موقع سحر امری عظیم الشان منتشر الذکر مثل ظهور ملتی یا حدوث دولتی یا حربی عظیم و طوفانی عمیم شده باشد - و طریق وضع آن درمیان اکثر ارباب دول و ملل مختلف اتفاق افتاده - چنانچه بعضی آغاز آن از قیام صاحبدولتی نموده انجام آنرا فرجام روزگار او ساخته اند - و علی هذا القیاس از جلوس دیگری تا وفات او - مثل فارسیان

که تا خاتمه یزدجرد بن شهريار بدین شیوه عمل می نمودند - و از آنوقت باز تاریخ یزدجردی از هلاک او مسطور است - و نزد اهل کتاب تاریخ یونانیان معتبر است - که بسکندر منسوب است - با آنکه از جلوس اسکندر و فوت او نیز ابتدا نشده - چه بعد از وفات سکندر چار تن از غلامان او مملکت مفتوحه^۱ او را قسمت نموده - و در مبادی سال سیزدهم از رحلت سکندر از جمله^۱ انطیاخوس و سولوقس و بطليموس و اریداوس چهار غلام سولوقس بعنوان نفرد و تغلب بلاد مشترکه را بدست آورد - و فسحت دستگاه سلطنت او عرض عریضی یافته بر اکثر ملوک عهد غالب آمد - چنانچه به نیکخاطر یعنی قاهر به یونانی زبان ملقب شده بغابر آنکه استیلای او از امور عظیمه بود ابتدای نفرد او را تاریخ گرفتند - و بتاریخ اسکندری اشتهار یافت - و تواریخ دیگر نیز در میان جمعی معمولست - مثل تاریخ آدم و طوفان نوح علیه السلام و غرق فرعون و بغای حضرت سلیمان علیه السلام هیکل اورشلیم یعنی بیت المقدس و تخریب بخت نصر آنرا - و عرب در ایام جاهلیت قدیم از وقایع مشهوره و حروب عظیمه که در میان ایشان واقع شدی ابتدا می نمودند - چون حبشیان بر یمین استیلا یافته در سالی که بعام الفیل معروف است قصد کعبه^۲ معظمه نمودند مبداء آن امر عظیم تاریخ شده - و تا هنگام ابداع هجرت آن تاریخ معمول بود - و هذود بغابر قول ابو ریحان در کتاب تفهیم تواریخ مختلفه دارند - و مشهور ترین تاریخ شک کال است یعنی زمان شک که ظالمی بوده برین کشور مستولی و از مبداء زمان قتل او این تاریخ معتبر را اعتبار نمودند - و اهل بنگاله بتاریخ لچهن سین عمل می نمایند - و گجراتیان و دکنیان بتاریخ سالباهن و در اوجین و دهلی

اریداوس (Seleucus), سولوقس (Antigonus, or Antiochus 1), انطیاخوس^۱ Arrhidaeus), بطليموس (Ptolemy).

تاریخ بکرماجیت معتبر است - مطابق از تطویل این مقدمه آنست که چون در عهد اکبر بادشاه بنابر آنکه دین کشور تواریخ مختلفه معمول بود - و تاریخ هجرت از مدت امتداد طویل الذیل شده و ضبط آن بر هذود اشکال داشت - لاجرم آنحضرت بجهت آسانی ضبط ایشان خواهش وضع تاریخی نمودند - چون این معنی منافاتی با تاریخ هجری نداشت - چو آن تاریخ مانع دین قویم آنحضرت صلی الله علیه و سلم تا زمان قیامت پایدار و مستدام خواهد بود - لهذا دانشوران عهد مثل علامه دهر امیر فتح الله شیرازی و علامه شیخ ابو الفضل و دیگر خردوران مبداء جلوس آن حضرت تاریخ گرفته بتاریخ الهی موسوم ساختند - و بغای ادوار آنرا بروش ترک و اینور بر میخارهای دوازده گذاشته هر سالی را بغام یکی از شهرور دوازده گانه شمسی که فارسیان بزبان دري نامیده اند موسوم نمودند - چنانچه به بسط تمام در اکبر نامه مشروح است - درینولا که جلوس اقدس این پیکر قدسی بر سریر عرش و کرسی رو نموده و آب و رنگی تازه بروی کار عالم باز آمده سر تا سر فرسوده رسمهای پاستانی از میان برداشته - آن مجدد عالم دین و دول که بمقتضای لطافت طبع عالی و نزاکت منش ارجمند همه چیز را دلاویز خاطر پسند میخواستند بآن کهن وضع قرکانه که پایمال ابتدال و دست فرسوده انتکال است پسند ننموده - چون از راه دینداری تسمیه سفین باسامی مغانه مشهور پارسیان مرضی خاطر عاطر اسلام پرور نبود - لاجرم بتازگی رقم نسخ بر آن آئین کشیده بناء ادوار این تاریخ را بر وفق عدد کامل عشره که عقد اول است از عقود اعداد نهادند - چه شرافت این عدد بسیار است و اکثر عظیم امور عالم امکان را حضرت واجب الوجود موافق این عدد کامل نصاب و عقد شرافت انتساب آفریده - مثل عقول عشره و مقولات عشره و حواس ده گانه انسانی و امثال اینها - و از همه شریف تر عدد

عزیز کردهای الهی و برگزیدههای عواطف نامتناهی یعنی این سلسله دولت و دین که سر حلقه آن صاحبقران نخستین و همین حضرت صاحبقران دومین است - چنانچه بوجود کامل آنحضرت مصداق تلک عشره کامله و همعدد عشره مبشره اصحاب حضرت خیرالبشر شده - اول جمادی الثانی سنه هزار و سی و هفت هجری را مبتدای این تاریخ بی منتها اعتبار نمودند - و قرار دادند که هر ده ساله احوال سعادت مآل در اقبالنامه که حسب الحکم اشرف نگاشته قلم سخن سنجان بلند قدر مثل وزیر اعظم سعد الله خان و وحید الدوران شیخ حمید گشته - و خامه تقدیر از نام نامی آن حضرت ببادشاهنامه تعبیر نموده - در دفتری جداگانه ایران نمایند - چنانچه بدستور مذکور وقایع هر سال که از سوانح سال دیگر جدا شده یکجا سمت ذکر پذیرفته از آغاز جمادی الثانیه آن سال ابتدا یافته باین عنوان مثلاً معفون و معین گردید - که آغاز سال اول از دور اول - آغاز سال دوم از دور اول - و همچنین تا آخر آن دور که سال دهم است - و برین قیاس دور دوم و ادوار دیگر که نهایت آن آخر زمان و مفتای عدد باد - چون این ضعیف را نظر بر نگارش حقایق احوال آن ملک الملوک ملک خصال بود - و مقصد اصلی جز به تحریر خصوصیات مآثر و مکارم خصوص کارنامههای آن خدیو کامگار که شیخ حمید و عزیزان دیگر متعدد بیان و متکفل اتیان نموداری از آن شده اند - لاجرم خامه وقایع نگار درین خرد نامه ادب آئین راضی بنگارش ده ده ساله احوال جدا جدا نشده از آغاز جلوس مبارک تا انجام روزگار فیض آثار و خاتمه عهد سعادت مهد آنحضرت یکجا باندازه دسترس پذیری تحریر ساخت - و بدستور آثار نامه‌ای باستان و تواریخ پیشینیان در معرض بیان خصایص آنحضرت بظهور رسانید *

بیان نخستین امری که از آن قدوهٔ سلاطین اولی الامر صدور یافت و ذکر ارسال فرامین و احکام قضا نفاذ به سایر اعیان دولت و ولات و حکام هر ولایت

سزاوار مرتبهٔ ظل آلهی سر افرازی بود که چون بپایهٔ سلطنت رسیده پای بر مدارج رفعت و دولت نامتناهی نهد - هر آئینه پاس حدود و احکام نوامیس آلهی کماهی حقها بدارد - و حفظ مراتب اوامر و نواهی شریعت حضرت رسالت پناهی صلوات الله و سلامه علیه و علی آلہ و اصحابه بدانسان که شاید و باید بجا آرد - چنانچه درین طریقه بذکوی از راه ادب و اندام و طریق تعظیم و احترام درآید - که بهیچ وجه امری از امور که مشعر بل موهم دلیری و گستاخ روئی باشد ازو سرنزند - و ارتکاب شیوهٔ که شبیه بل مشابیه به بیروشی و بیطرقی باشد بهیچ باب تجاوز ننماید - خصوص قوانین ناپسندیدهٔ نما که در ظاهر نظر و بادی رای اشتباه آن باوضاع و اطوار مبتدعه نکوهیدهٔ آئین باشد - تا عموم مردم که در سلوک طریق شریعت و طریقت حقیقت مذهب ملوک میدارند - بدستوری که سابقاً مذکور شد - بهمانهٔ پیروی ایشان رفته رفته بیراههٔ انحراف پیش نگیرند - چنانچه اکثر انواع بدع در پاستان روزگار باین نوع ابداع شده - المنه لله تعالی و تقدس که اعلیٰ حضرت ظل سبحانی صاحب قران ثانی از مبداء احوال فرخندهٔ فال تا الحال پیوسته برونق احکام کتاب و سنت اطاعت و طاعت پیشه کرده اند - و طریقهٔ متابعت پیروی حضرت رسول صلی الله علیه و علی آلہ و صحبه و سلم پیش گرفته درین

باب بمثابه اهتمام دارند - که همدین روز سعادت افروز که روی سریر شاهنشاهی از پرتو جلوس فرخنده آنسور زیور فر آهی گرفت - نخستین امری که از موقف خلافت پیرایه صدور پذیرفته حلیه نفاذ یافت - نهی سجده تعظیم است که از عهد حضرت عرش آشیانی مقرر و معهود شده بود - چنانچه هرگاه بندهای درگاه از ادراک سعادت ملازمت امتیاز می یافتند - یا باحراز نوعی از عنایات سرافراز می گشتند - از روی تعظیم براه تکریم در آمده سجده بجا می آوردند - و این دستور تواضع ادر ملل سابقه بمنزله سلام بود و همدست دستبوس - و سجده قدوسیان آدم علیه السلام را و سجده حضرت یعقوب و اولاد امجاد بطریق تعظیم و تکریم حضرت یوسف صدیق را ازین دست بوده - چون فروغ ناصیه رسالت جنبه افروز ظهور گردید - آیتهای سابق صورت نسخ پذیرفت - درینوقت که حضرت شاهنشاهی سایه اقبال بر سر تخت و تاج انداختند - بنابر آنکه از راه کمال تقوی و پرهیزگاری در اکثر امور مباحه نیز نهایت خویشتن داری می فرمایند - چه جای امور مذهبه راضی باین معنی نشده عموم مردم را از آن مفعول فرمودند - و شبستان هند را از سرنو به پرتو چراغ شریعت محمدی نور آگین ساخته بجای سجده و زمین بوس چهار تسلیم حکم فرمودند - و پاک گوهران دوده سیادت و منتخبان اهل بیت ناظم دیوان رسالت را و مسند آریان محفل علم و مرحله پیمایان جاده فضل و پیوند گسلان علایق و درویشان کامل که بهایه حقیقت شتافته اند - از ممر آنکه سزایش تعظیم و شایستگی تکریم دارند ازین دست تواضع که باعث شکسته رنگی شان این طبقه است معاف فرموده مقرر نمودند - که در وقت دریافت ملازمت بسلام نماز ادب را تمام نموده هفکام وداع مصعبه اخلاص بر فاتحه ختم نمایند - زهی عنایت ایزدی که ما

مشتی دست خوش حوادث دهر ناپایدار و مفتون آخر الزمان را در عهد
چنین جهانبنانی اسلام پرور دیندار دادگر بادشاهی کامل سخا تمام جود
رعیت پرور در عرصه وجود جلوه گر نموده - که درع و پرهیزگاری آن حضرت
درین مرتبه - و سایر مکام اخلاق در مرتبه که اگر بمنزل تا روز شمار بل تا
نقطه آخر ابد مراتب کیف و کم آن بشمار درآید - عقود انگشتان از عقد آن
بفرساید - و درجات اعداد نامتناهی از فرط تعداد پایان برسد - هنوز هیچ از
مراتب آن بحساب در نیامده باشد - فحمداً لله ثم حمداً له - و امر
جلیل القدر از موقف خلافت در باب ارسال احکام جهان مطامع باعیان
دولت که دریغوا در صوبجات ولایات دور دست بوده هنوز سعادت حضور
در نیافته بودند عز و برود یافت - و عنوان آنها بطغرای غرای ابوالمظفر
شهاب الدین محمد صاحبقران ثانی بادشاه غازی موشم و مزین شده بمهر
اوزک اشرف مختوم و مشرف گردیده - و آن خاتمی ست معظم که
سجده گذاران دولت و اقبال را مهر نماز است - و سپهر فرخی و فرخندگی
را آفتاب فروغ پرداز - گرداب دریای حشمت و اجلاست و عینک دیده
دولت و اقبال - خاتم سلیمان زیردست اوست و نگین آفتاب مهر پرست
او - هم صاحب دستگاه است و هم صاحب یسار - بر ایادی دسترس تمام
دارد - امروز دستیکه او دارد ببالا دستی انگشت نماست و چون خورشید
نامور و نور پیرا - چرا دست از پنجه آفتاب نبرد که نام همایون بادشاهی
خط جبین او گشته - و اسم فرخنده شاهنشاهی سرنوشت او گردیده -
چشم بد دور که شخصی اقبال را بمثابه چشم است و شاهد منشور را دیده
سرمه ناک - همانا نقش آن آبحیات است که در سیاهی جا می کند -
یا کعبه که تن بسیاهی در میدهد - یا نور دیده که بسیاهی در می آید -
نقش او با فرخ فالی درست نشسته - و عکس او بر فرمان مرحمت عنوان

هیکل آیات رحمت گشته - تا بزم جنت مکانی و اسامی هشتگانه
 اجداد پاک نژاد زینت داشت بنه سپهر در آفاق اوج گرای شهرت بود -
 و درین ایام که از نام نامی حضرت سلیمان مقامی که بعنایت الهی از
 روی آثار عظیمه وسط حقیقی آن نگین سعادت قرین شبیه خاتم جم گشته -
 بانتظام این اسم سامی در سلک اسامی آبای والا گهر مظهر عقول عشره
 و معنی زر ده دهی صورت پذیرفت و خطاب عشره مبشره یافت - و در
 معنی آفتابی در نه سپهر جلوه گر گردیده که نام افلاک که ابای علوی اند
 روشن کرده است - و در سلسله مقولات عشره جوهر که مطلب بالذات
 اوست پدید آمد - و حکم گردید که بر یک روی روپیه و مهر کلمه طیبه که
 آرایش حاشیه خاطر کامل عیارانست نگارش نمایند - و در حاشیه نام
 نامی خلفای راشدین که اربعه متناسبه حساب خلافت اند طرازش دهند -
 و در روی دیگر اسم سامی و القاب نامی پادشاه نامدار آرایش بخشد -
 زهی فرخنده نامی که آسمان بزرش میگیرد و از شادی چون نقش سکه
 بر خود می بالد - درست مغربی آفتاب و مهر تمام عیار بدر که سال و ماه
 در رشته بروج صرافان قضا و قدر روانست - از رشک یکی قلب و دیگری
 غیر سال برآمده - سخن در وصف او درست گفته می آید - و معنی در
 ستایش او تمام عیار گفته میشود - اگر سخنور را چون نام همایون خویش
 بزر برکشد می سزد - الحمد لله که زر نیز در عهد مبارکش چارباری گردیده
 بکودار قلب سره ارباب قبول بذکر کلمه طیبه و اسامی خلفا می پردازد -
 و کیمیا ساز سپهر صنعت اندیش که پیوسته عمل شمسی و قمری در پیش
 دارد - از تمام عیاری آن زر و سیم مسکوک در حیرت افتاده هر شام و صبح
 زر و سیم ماه و مهر را در کیسه خود پنهان می سازد - اشرفی از نام اشرف
 چندین مایه شرف گرد آورد - و روپیه از القاب اقدس بهزاران سعادت

رو شفا س گردید - درست مغربی آفتاب چون از شرف سکه محروم است -
 هر شب مانند زر لیثمان خاک بر سر میکند - و زر تمام عیار ماه چون از
 نام او مایوس است باوجود تمامی هر ماه گذاختن میگیرد *

بالجمله اول فرمان که صدور یافت منشور افتخار ابدی و اعتبار
 سرمدی یمین الدوله عضد الخلافت آصف خان بود - که از روی عاطفت
 و عنایت بدستخط خاص که خط آفتاب از رشک آن تافته گردد نگاشته آثار
 مهربانی را بر روی روز افکندند - و هر سطره از آن فرخنده منشور که نسخه
 سوره نور بود - سرمه سالی چشم اقبال گشته از بهر پرواز مفاخرت آن همای
 اوج سعادت شاه بالی گردید *

نقل فرمان مذکور

دانای رموز سلطنت عظمی - واقف اسرار خلافت کبری - سرخیل
 یکرنگان وفادار - سلاله یکجهتان حق گذار - کار فرمای سیف و قلم - مدبر
 امور عالم - زنده خوانین عالیشان - قدوة امرای بلند مکان - عضد الخلافت
 یمین الدوله - عموی بجان برابر آصف خان - در امان حضرت ملک مغان
 بوده بدانند - که در چهارم گهری روز مبارک دوشنبه بیست و پنجم بهمن
 ماه موافق هشتم جمادی الثانی سنه هزار و سی و هفت هجری بمبارکی
 و فیروزی در دار الخلافت اکبرآباد جلوس میمنت مانوس بر تخت
 سلطنت و سرپر خلافت واقع شده - و بدستوری که معروض داشته بودند
 لقب را شهاب الدین قرار دادیم - چنانچه نام مبارک ما را بعنوان
 شهاب الدین صاحب قران ثانی شاهجهان بادشاه غازی در خطبه که درین
 روز بلند آوازه گردانیدند درج نمودند - و سکه هم بهمین نام مبارک زده شد *

* بیت *

لله الحمد که آن نقش که خاطر میخواست

آمد آخر ز پس پردۀ تقدیر برون

امیدواریم که الله تعالی بادشاهی کل هندوستان را که بمحض کرم خود بما عنایت نموده بر بادشاه شما و شما که شریک غالب این دولت اید مبارک گرداند - و روز بروز فتوحات تازه و نصرت‌های بی اندازه نصیب ما شود - و شما هم بعمر طبعی رسیده از دولت ما دولت‌های عظیم یابید *

آنگاه از راه دقیقه سنجیهای قدر شناسی و مرتبه دانی القاب هریک از عمده‌های دولت و اعیان حضرت را خود بعبارت خاص مقرر فرمودند که منشیان بلاغت نشان در فرامین مطامع و امثال آن بجفس بنویسند - تا حق مرتبه هریک از بندهای خاص بموقع خود ادا شده باشد - و ارباب انشا القاب زیاده از قدر و کمتر از پایه همگان ننویسند - از جمله القاب یمین الدوله بهمین عبارت مقرر شد - اعتضاد خلافت و فرمانروائی - اعتماد سلطنت و کشورکشی - نص خاتم ابهت و بختیاری - آب گوهر حقیقت و جان سپاری - طراز آستین ابهت و جلال - گوهر سرور دولت و اقبال - مقدمه العیش معارک جهانستانی - تقدمه العیش کام بخشی و کامرانی - مونس وحدت سرای حضور - محرم خاص الخاص سرای سرور - ذوی الخصایل الرضیه و الشمایل المرضیه - صاحب الکمالات الصوریه و المعنویه - مستشار دولت خاقانی - موتمن بارگاه سلطانی - انجمن آرای محفل انس - صدر نشین بساط قدس - همدم دلکشی مجلس خاص - محرم خلوت سرای وفا و اخلاص - دقیقه یاب سرایر بادشاهی - رمز شناس عالم مزاجدانی و آگاهی - مورد الطاف شاهنشاهی - مرجع عواطف ظل آلهی - جوهر مرات حقیقت و وفا - فروغ شمع یکرنگی و صفا -

مشعله افروز فطرت اشرافیان - دانش آموز طبیعت مشائیان - قدوة خوانین
بلند مکان - مبارز الملت یمین الدوله آملخان *

و چون آن عضد الدوله در عهد حضرت جنت مکانی هفت هزار
هفت هزار سوار دو اسپه سه اسپه منصب داشت - غایبانه به هزاره ذات
و هزار سوار دو اسپه سه اسپه اختصاص بخشیدند *

فهرست اسامی جمعی از سعادت مندان ارادت
کیش که بنابر سلسله جنبانی دولت جاودانی
در رکاب ظفر انتساب این برگزیده عنایات
حضرت ذوالجلال از مبادی ایلم فترت
تا هنگام جلوس سریر خلافت مصیر
همه جا حاضر بودند

چون این نیک اختران سعادت یار بحکم بهبود جوئی همت والا
نهمت و کار طلبی عقل به اندیش در رکاب سعادت همه جا همراهی گزیده
دقائق جانفشانی و سربازی باقصی درجات امکان رسانیده - خامه آنانکه
بکار فرمائی طالع ارجمند و رهنمائی بغت بلند از نقطه اول شاهزادگی
تا انجام کار که محیط چرخ دوار بکام اولیای دولت گردید - و از جلوس
ابد پیوند پایدار حق بمرکز خود قرار گرفت - پرکار و پای از سر ساخته در
هر مقام گام ثبات و استقرار برجا داشتند - چنانچه از گردشهای ناملایم
روزگار و تقلبات بی پرکار لیل و نهار ملول نگشته کسل و تهاون را سنگ راه
فساختند - و از بلندی و پستی مسالک طلب فتور و سستی بخود راه

نداده رخنه در سد روئین رسوخ عزم متین نینداختند - لاجرم امروز بر مطلب خویش فیروز گشته و کار بکام و گردش روزگار بر وفق مرام ایشان شده بمناصب و مراتب والا رسیدند - و صاحب صوبه ولایات گردیده دقایق رتبه قدر و منزلت و درجات رفعت شان و شوکت بعالم بالا رسانیدند - بالجمله اسمای جمعی از اعیان این وفا کیشان بذابر آنکه سرمایه مباهات و افتخار جاودان اولاد ایشان باشد درین فهرست خود نامه آداب ثبت می نماید برین موجب *

سید مظفر خان - اسلام خان - وزیر خان - قلیچ خان - بهادر خان
 روهیله - معتقد خان - صفدر خان - دلدار خان بریم - سردار خان - راجه
 بیتهداس کور - یوسف خان تاشکندی - راجه مفروپ کچپووه - میرزا
 مظفر کرمانی - میر شمس - رضا بهادر - جان نثار خان - یکه تاز خان -
 اخلاص خان - خواجه جهان خوانی - اعتماد خان خواجه سرا احداد خان
 مهمند - زبردست خان - ترکناز خان - نوبت خان - رشید خان
 خواجه سرا - شرزه خان - یکدل خان خواجه سرا *

الحق این حکایت شناسان سپاس گذار و پرستاران وفا آئین جانسپار استحقاق اینگونه عنایات گوناگون که در حق ایشان بظهور رسیده دارند - و این مایه مرحمت نمایان و این پایه عاطفت بی پایان که درباره این گروه پا بر جا ثابت قدم که در عرصه جانفشانی و سربازی هیچ جا سرموی پای کم نیارده اند - بسیار بجا و بغایت بموقع واقع شده - و چگونه چنین نباشد که شاهنشاه حق آگاه وفا طلب حقیقت خواه بمقتضای مرتبه ظل الهی مراتب داد و دهش را بجای رسانیده اند - که بخشش آنحضرت را سبب و موجبی درکار نیست - چه جای آنکه درین مقام این گونه بهانه و دست پیچی که عبارت است از ادای حقوق ثابت قدمان عرصه وفا

و حقیقت و حق شناسان نمک و حق عنایت در دست بود - هرگاه نقد
 اخلاص درست مرشد پرستی از خلاص آزمون بیغش و خالص برآید - اگر از
 یرتو عنایت نمایان چون زر تاب چهره امید بسرخرؤمی و روشناسی جاوید
 برافروزد بجا - و قدر و مقدار اعتماد و اعتبار وفاداری بمیزان امتحان و اختیار
 سنجیده آید - اگر از فیض عاطفت سرشار مانند در شاهوار ارجمندی ابد
 و اعتبار سرمد اندوزد سزا *

فهرست برخی از عنایات بادشاه عالم صورت و معنی که در عنفوان جلوس اقدس نسبت بامرای حضور بظهور آمده سوای صوبه داران و امثال ایشانکه در دربار جهان مدار حاضر نبودند

خدیر مالک رقاب اعظم سایه پابند؟ آفریدگار عالم عظم شانه و سلطانه
 که بغابر اقتضای عنایت ازلی و لطف جبلی بسایر صفات آراسته خاصه
 بفیض وجود مفیض الجود - امید که از لطف کامل آن حضرت متصف
 بدوام و خلود نیز گردند - پیوسته بمقتضای ذات کامل صفات در افاضه
 فیوضات نسبت بفقر و غنی و سایل و مستغنی با وسایل و بی وسایل
 بر یک نسبت و یک حال آمده - درین احیان که جلوس اقدس رو داده
 وسایل بخشش و بخشایش مهیا و آماده شد - و دست آویز داد و دهش
 بدست آمد - کف جود مانند درهای خزاین عامره بل ابواب مخازن
 و معادن کشاده مخزونات گان و مکنونات دریا را نیز بعموم عوام و خواص
 عطا فرمودند - از جمله امرای عظام را باحداث مناصب و افزایش درجات

آن و خطابه‌های مناسب و خلعت فاخره و سلاح گرانمایه مثل شمشیر و خنجر مرصع و امثال آن و علم نقاره و تومان و طوغ و اسپ با ساخت زرین و فیل با یراق سیمین و انعام نقد و نظایر اینها بتفاوت مراتب کمیت و کیفیت فراخور حال هر یک نواختند - بنابر آنکه تفصیل این مراتب چون بآسانی دست نمی‌دهد - و ظرف تقریر و تحریر از قرار واقع متحمل آن نمی‌تواند شد - و مراحم بی پایان که نسبت باحاد سپاه و اکثر خدم و حشم و ارباب استعداد و استحقاق از انعام نقد و اضعاف مراتب بظهور رسیده - آن خود امریست بیرون از احتمال احاطه دایره امکان - لاجرم درین مقام عنایاتی که نسبت بامرای عظام تا هزاری منصب واقع شده بقید تحریر در آورده باقی را ناچار از قلم می‌اندازد *

✓ مهابت خان از مرحمت خطاب والای خان خانانی و سپهسالاری و خلعت خاص با چار قب طلا دوزی و خنجر مرصع و شمشیر مرصع و علم و نقاره و تومان و طوغ و اسپ خاصه مرزین بزین طلا و فیل خاصگی با یراق سیمین و پوشش مخمل زربفت و ماده فیل و چهار لک روپیه نقد و منصب هفت هزار و هفت هزار سوار دو اسپه سه اسپه سرافراز صورت و معنی گشت - خان عالم بخلعت و خنجر مرصع و علم و نقاره و اسپ و فیل و منصب شش هزار و ذات پنجم هزار سوار رایت افتخار بر افراشت - قاسم خان بخلعت و خنجر مرصع و علم و نقاره و فیل و منصب پنج هزار و ذات و سوار از آنجمله دو هزار سوار دو اسپه سه اسپه و تحلیم صوبه داری بنگاله بتازگی اعتبار یافت - لشکر خان بخلعت و خنجر مرصع و علم و نقاره و اسپ و فیل و منصب پنج هزار و ذات ۱ [...] نوازش

پذیرفت - وزیر خان بعذایت خلعت و خنجر مرصع و علم و نقاره و اسپ
 و فیل و منصب پنجم هزاری سه هزار سوار و انعام یک لک روپیه مرحمت
 پذیر شد - سید مظفر خان بخلعت و خنجر و شمشیر مرصع و نقاره و اسپ
 و فیل و منصب چار هزاری ذات و سه هزار سوار و هشتاد هزار روپیه نقد
 مدعا در گذار و بر مدعا یافت - و هر کدام از راجه جی سنگه و میرزا خان
 بن شاه نواز خان ولد خانان عبد الرحیم بمنصب چار هزاری ذات و سه
 هزار سوار و خلعت و خنجر مرصع و علم و نقاره و اسپ و فیل بلند پایگی
 اندوختند - و بابو خان برنج بعذایت خلعت و خنجر مرصع و علم و اسپ
 و فیل و منصب چار هزاری ذات و دو هزار و پانصد سوار و پنججاه هزار
 روپیه نقد کامروائی یافت - و اوسوز بهورینه زمیذبدار بیکانیر خلعت و خنجر
 مرصع و علم و نقاره و اسپ و فیل و منصب چار هزاری دو هزار و پانصد
 سوار - دلیو خان بارهه خلعت و خنجر مرصع و علم و نقاره و فیل
 و منصب چهار هزاری ذات و دو هزار و چهارصد سوار - بهادر خان
 روھیلہ خلعت و خنجر مرصع و علم و نقاره و اسپ و فیل و منصب
 چهار هزاری ذات و دو هزار سوار و پنججاه هزار روپیه نقد - میرزا مظفر
 کرمانی خلعت و خنجر مرصع و علم و اسپ و فیل و منصب چهار
 هزاری ذات و هزار و پانصد سوار و سی هزار روپیه نقد - راجه بهارت
 بندیلہ خلعت و خنجر مرصع و نقاره و منصب سه هزاری ذات و دو هزار
 و پانصد سوار - مصطفی خان ترکمان مخاطب به ترکمان خان خلعت
 و خنجر مرصع و علم و نقاره و اسپ و منصب سه هزاری دو هزار
 سوار - سردار خان خلعت و خنجر مرصع و علم و نقاره و اسپ و فیل
 و منصب سه هزاری ذات و دو هزار سوار و سی هزار روپیه نقد - بهار سنگه
 بندیلہ خلعت و خنجر مرصع و منصب سه هزاری دو هزار سوار - راجه

بیتهداس ولد راجه گوپال داس کوراز جمله بدهای معتبر جانسپار
 خلعت و خنجر مرصع و علم و اسب و فیل و منصب سه هزاری هزار
 و پانصد سوار و سی هزار روپیه نقد - مقدر خان خلعت و خنجر مرصع
 و علم و اسب و فیل و منصب سه هزاری هزار و پانصد سوار و بیست
 و پنج هزار روپیه نقد - قلیچ خان خلعت و خنجر مرصع و اسب و علم
 و فیل و منصب دو هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار و بیست و پنج هزار
 روپیه نقد - سید بهره مخاطب بدیندار خان خلعت و خنجر مرصع و علم
 و اسب و منصب دو هزاری هزار و پانصد سوار - احمد بیگ خان خلعت
 و اسب و منصب دو هزاری ذات و هزار پانصد سوار - بابو خان کرانی
 خلعت و خنجر مرصع و منصب دو هزاری هزار و پانصد سوار -
 مختار خان خلعت و منصب دو هزاری ذات و هزار و دویست سوار -
 رضا بهادر مخاطب بخدمت پرست خان از جمله غلامان خاصه بغایت
 خلعت و خنجر مرصع و اسب و فیل و بیست هزار روپیه نقد و منصب
 دو هزاری ذات و هزار و دویست سوار و خدمت والای میر توزکی
 و مرحمت عصای مرصع انگشت نما گشت - علی قلی درمن بخلعت
 و علم و منصب دو هزاری هزار و دویست سوار - یوسف محمد خان
 خلعت و خنجر مرصع و علم و اسب و فیل و پانزده هزار روپیه نقد
 و منصب دو هزاری هزار سوار - جان نثار خان خلعت و خنجر مرصع و علم
 و اسب و فیل و دوازده هزار روپیه نقد و منصب دو هزاری هزار سوار
 اعداد خان مهمند خلعت و خنجر مرصع و علم و اسب و فیل و ده هزار
 روپیه نقد و منصب دو هزاری ^۱ [ششصد] ^۲ سوار - نور الدین قلی خلعت
 و منصب دو هزاری ^۲ [پانصد] ^۳ سوار - ملا خواجه خوافی بخطاب

خواجه جهان خلعت واسپ و منصب دو هزارى ششصد سوار -
 اعتماد خان خواجه سرا خلعت و منصب دو هزارى پانصد سوار -
 سيد يعقوب بخارى خلعت و منصب هزار و پانصدى ذات و هزار سوار -
 سترسال كچهوايه خلعت و علم و منصب هزار و پانصدى ذات و هزار
 سوار - جكمال راتهوور خلعت و منصب هزار و پانصدى ذات و هفتصد
 سوار - سيد عالم بارهه خلعت و منصب هزار و پانصدى ششصد سوار -
 زبردست خان خلعت و منصب هزار و پانصدى ششصد سوار و هشت
 هزار روپيه نقد - حيات خان ولد علي خان ترين از بندهاى روشناس
 خلعت و منصب هزار و پانصدى ذات و پانصد سوار و شش هزار روپيه
 نقد - جهان خان كاكړ خلعت و منصب هزار و پانصدى ذات و پانصد سوار
 و پنج هزار روپيه نقد - نوبت خان خلعت و منصب هزار و پانصدى
 چهارصد سوار و پنج هزار روپيه - يكه تاز خان خلعت و منصب هزار
 و پانصدى چار صد سوار و پنج هزار روپيه نقد - معز الملوك خلعت
 و منصب هزار و پانصدى ذات و ششصد سوار - هردى رام كچهوايه
 خلعت و منصب هزار^۱ [و پانصدى پانصد سوار]^۲ ابراهيم حسين مخاطب
 بمرحمت خان خلعت و منصب هزار و دو صدى پانصد سوار - ميرزاخان
 ولد زين خان كوكه خلعت و منصب هزار و دو صدى ذات و پانصد سوار -
 عثمان خان خلعت و منصب هزار و دو صدى ششصد سوار - راجه
 دواركا داس كچهوايه خلعت و منصب هزارى هشت صد سوار -
 بهگوان داس خلعت و منصب هزارى ششصد سوار - راجه رامداس
 خلعت و منصب هزارى ذات و پانصد سوار - كرم الله ولد علي مردان
 خان بهادر خلعت و منصب هزارى پانصد سوار - مغل خان ولد

زین خان خلعت و منصب هزاری پانصد سوار - اکرام خان ولد اسلام خان شیخ زاده خلعت و منصب هزاری ذات و پانصد سوار - جیت سفکده خلعت و منصب هزاری ذات و پانصد سوار - سزوار خان ولد لشکر خان خلعت و منصب هزاری پانصد سوار - شادی خان اوزبک خلعت و منصب هزاری چهار صد سوار - خنجر خان چور آقاسی خلعت و منصب هزاری چهار صد سوار - اهتمام خان خلعت و منصب هزاری دو صد و پنجاه سوار و چهار هزار روپیه نقد - شیخ فرید خلعت و منصب هزاری دو صد و پنجاه سوار - شیرزاد خویش خان عالم خلعت و منصب هزاری ذات و چهار صد سوار - ترکناز خان خلعت و منصب هزاری دو صد و پنجاه سوار و چهار هزار روپیه نقد - رشید خان خواجه سرا خلعت و منصب هزاری دو صد سوار و چهار هزار روپیه نقد - بالجمله عنایات آن حضرت که در روز جلوس مبارک نسبت بامرای صدر وقوع یافت بدستور تفصیل مذکور است - و انواع عواطف که بامرای نامور و سایر بندهای روشناس بعد ازین تاریخ سمت بروز و ظهور خواهد یافت در مقام خود مذکور خواهد شد *

بیان عزل و نصب بعضی از امرای عظام که

هنگام جلوس مبارک به نگهبانی صوبجات

و فوجداری سرکار اشتغال داشتند

و برقرار داشتن باقی ایشان

جهاندار عدل پرور که از تمیز رای عالم آرای و بصیرت ضمیر گیتی

پیرای میزان پله سنج و معیار عیار شغاس در دست گرفته پایۀ مقدار هر

گوانقدر و سیک سفک می سنجند - و مرتبه هرسره و ناسره از یکدیگر باز میداند - هم در مبادی جلوس که در حقیقت خورشید وار پرتو ظل الهی بر روی زمین گسترده - بحکم مقتضای وقت و حال بذابر آنکه پایه ندر بعضی ولات از ولایاتی که آن ولا در عهده پاسبانی داشتند والا تر بود - یا آنکه سر کردن آن خدمت کما ینبغي از دست ایشان بر نمی آمد - یا نظر بدیگر جزئیات امور که متصور ارباب نائید که اصحاب عقل کل اند می باشد - و عقول ضعیفه سایر احاد الفاس بکنه نکته آن نمی رسد - رقم عزل بر مصیغه احوال برخی از صوبه داران کشیده باقی را گذاشتند - همچنین بعضی از حکام و فوجداران را بنازگی بر نگاهبانی سرکارها مامور فرموده مابقی را با جمیع متصدیان خدمات صوبجات مثل دیوان و بخشی و سایر عمال اعمال دیوانی یک قلم بدستور سابق مقرر داشتند - تا آنگاه که فرصت اقتضا کند - از حساب همه بهمد حساب شمار بردارند - و بروز نامه اطوار و اوضاع فرد فرد گذشته استیفای اعمال کلی و جزوی هر یک نمایند - صوبه بهار از تغیر میرزا رستم بخان عالم و صوبه بنگاله از تغیر فدائی خان بقاسم خان که درین آوان بحراست اکبر آباد قیام داشت مرحمت شد - و صوبه کابل و بنگش از تغیر ظفر خان که به نیابت خواجه ابو الحسن پدر خود پاسبانی آن حدود مقرر بود به لشکر خان رجوع یافت - و دارالملک دهلی از تغیر مختار خان به قلیچ خان باز گشت - اما باقی صوبها باین تفصیل بر امرای عظام بطریق معهود قرار گرفت - صوبه پنجاب و ملتان بدستور سابق بر گماشتگان دستور الاعظم یمین الدوله امین الملة آصف خان مقرر گشت - و بذدر لاهری برسم انعام بآن خان عالی مقام مرحمت شد - صوبه دکن بخان جهان لودهی و صوبه مالوه بمظفر خان معموری و صوبه کشمیر باعتقاد خان و صوبه اودیسه

بدادر خان و صوبهٔ اله آباد بجهانگیر قلی خان داد خان اعظم برقرار ماند - و چون صوبهٔ تنهٔ بشهریار تعلق داشت و بعد از سانکهٔ او چنانچه در آخر دفتر اول ایام بادشاه زادگی حضرت مذکور گشت میرزا عیسی تر خان را از گجرات بآن صوب رخصت فرموده بودند بهمان قرار برو مقرر شد - و همچنین صوبهٔ گجرات که در وقت توجه از جنیر بدار الخلافه از تغیر سیف خان به شیر خان تفویض یافته بود همچنان بحال ماند - اما فوجداری سرکارها مرزا خان نبیرهٔ خان خانان عبد الرحیم بتقدیم فوجداری سرکار قنوج اختصاص یافت - دلاور خان بفوجداری سرکار میوات و صددر خان بفوجداری سرکار سرونچ و سید بهوهٔ بسرکار میان دو آب و ممتاز خان به مونگیر و جانثار خان بمندسور نامزد شدند - اما تفویض خدمات مالی صوبجات همین که خواجه جهان را خدمت دیوانی صوبهٔ احمد آباد فرمودند - باقی صوبجات و سرکارها چنانچه مذکور شد بهمان مثابه بر متصدیان سابق مقرر گشت - و آنچه بعد ازین درین باب سانم گردد بجای خود بروفق توفیق مدیر و منتشر امور مذکور خواهد شد *

سوانح این احوان بیست و هشتم بهمن ماه الهی که چارمین روز جلوس ابد قرین شهنشاه دین پناه بود - خان زاد خان مهین خلف مهابت خان خانان از دار السلطنت لاهور خود را باستلام رکن و مقام بادشاه اسلام که قبلهٔ حاجات انام است رسانیده از همهٔ پیشتر احراز این سعادت عظمی نمود - در همین تاریخ بصوبهٔ دارائی مالوه و منصب پنج هزار پی پنج هزار سوار و خطاب خان زمانی اعتبار گرفت - و بخلعت خاصه و خنجر مرصع و شمشیر مرصع و انعام یک لک روپیه و مرحمت علم و نقارهٔ سر بلندی و بلند آوازگی یافته روانهٔ آن صوب شد - و پنجم اسفندار راجه گچ سنگه ولد راجه سورج سنگه که به نسبت خالو زادگی این آبروی آبی علوی و امهات

سفلی او و اولادش درمیان راجها و رایان این سر زمین بل روی زمینی تا دور دامان قیامت سر بلند خواهد بود - از جودهیور وطن خود رسیده جبین بخت بزمین سائی عتبه سدره مرتبه رسانید - و بمنصب پنج هزاره ذات و سوار و عنایت خلعت خاصه و کمر خنجر مرصع با پهلنگاره و شمشیر مرصع و علم و نقاره و اسب و فیل سرمایه مزید کامگاری اندوخت - و همدربن روز ارادت خان از لاهور رسیده بملازمت سعادت اندوز گشت - و بعنایت خلعت گرانمایه و خنجر مرصع و شمشیر مرصع و علم و نقاره و اسب و فیل و تفویض منصب پنج هزاره ذات و خدمت میربخشیکری بر کام خاطر فیروز گشت - و همچنین مقرب خان و مسیم الزمان بملازمت استسعاد یافتند - چون مقرب خان مشرف بر انجام عمر بود از عنایات صوری خدیو عالم بمرحمت خلعت مشرف و مخلع و از خدمت معاف گشت - و منصب مسیم الزمان سه هزاره ذات و پانصد سوار قرار یافت - چون ابراهیم عادل خان فرمانروای بیجاپور صورت حسن مآل این جلوه پیرای شاهد سلطنت را در آئینه پیش بینی معاینه کرده از خط سیمای این پیر تعلیم خرد آیات بهرزی خوانده بود - برهنمونیه هدایت این سده والا را که کعبه سلاطین روزگار است مقام ابراهیم دانسته احرام توجه می بست - و همواره به تفسیر سوره اخلاص پرداخته آیات عقیدت مندی را بظهور می آورد - درینولا که بعالم بقا شگفت و خبر آن جهانی شدن او بمسامع علیه در جنیر رسید - لاجرم بذکر ادای حقوق ارادت و اخلاص او و اظهار کمال عنایت نسبت به محمد عادل خان پسرش مغضور سادات عظام میو عهد السلام مخاطب باختصاص خان را به تفقد و دلجوئی او ارسال داشته بودند - عادل خان در برابر این مایه عنایت کبری نهایت تعظیم و تکریم آن رسول عظیم القدر بجا آورده پیسنشی گرانمند از انواع نغایص

جواهر و غیره سامان نموده بپایه سریر آسمان نظیر ارسال داشت - و آن سید جلیل القصب بر سبیل تعجیل معاودت نموده درین روز از ملازمت سعادت اندوز گشت - و پیشکش مذکور را از نظر اشرف گذرانیده بمنصب چهار هزاره سوار و خدمت بخشی گیري دوم و عرض مکر و مرحمت خلعت و خنجر مرصع و علم و نقاره و اسپ و فیل و قلم و دوات مرصع و خطاب اسلام خان از سرنو مفتخر و مامور شد - چون بعرض مقدس رسید که رانا کرن آنجهانی شد - و جگت سنگه پسرش از مدتها در دکن و کشمیر ملازم رکاب ظفر انتساب بود - و فروغ اطاعت و ارادت از ناصیه اخلاص و اعتقادش پرتو ظهور می داد - بنابر آن بعنایت آن حضرت از سرنو جبهه بختش بداغ عبودیت یعنی تیکه که بهندی زبان عبارت از قشقه راجگی است زیفت پذیرفت - و به تجویز اشرف بر بساط جانشینی پدر تمکن یافته بمنصب پنج هزاره سوار و سایر ولایاتی که در تصرف پدرش بود برو مسلم گشت - و بمرحمت سروپا و گهپوه مرصع و شمشیر مرصع و اسپ و فیل که ضمیمه مراحم عمیمه شده بود مصحوب راجه بیر نراین ارسال یافته سرافرازی جاوید پذیرفت *

چهاردهم اسفندار افضل خان که از فضل پروران فضیلت گدۀ شیراز است - و در هوش گزینی و فنون علوم رسمی از سایر اهل روزگار امتیاز تمام دارد - به دارالسلطنت رسیده بمنصب چهار هزاره ذات و دو هزار سوار و خلعت گرانمایه و خنجر مرصع و اسپ و فیل سرافتخار برافراخت - و از پرتو تفریض میر سامانی بر قرار معهود چهره اعتبار بر افروخت - و در همین روز راو دودا که از وطن بملازمت شتافته بود بدربار سپهر مدار رسیده چراغ دودا خویش از پرتو نظر عنایت اشرف بنازگی بر افروخت - و بمرحمت خلعت و خنجر مرصع و علم و منصب هزار و پانصدی ذات

وهزار سوار سر بلند گردید - و حسب التماس نواب ممتاز الرمانی از سرنو
رقم عفو بر مصیفة جنایت و جریدة جرم سیف خان کشیده منصب او که
چهار هزارى ذات و سوار بود بر قرار ماند - و بیست و چهار هزار رویه
سالیانه حکیم رکنای کاشی منخلص به مسیم مقرر گشت *

استسعاد یافتن شاهزادهای جوان بخت بسعادت

ملازمت اشرف و کامکاری پذیرفتن

عضد الخلافت آصف خان باین

موهبت عظمی در رکاب سعادت

آنشهمسواران عرصه نامداری .

ای خوش آنروز که مترصد سالها از محنت انتظار برآمده دیده
امید بر روی شاهد مقصود باز کند - و جدّا طالع بلند چشم بر راهی که
بعد از روزگار بر تمنای خاطر فیروز گشته بدولت دلخواه رسد - مصداق
این سیاق انجراح مراد شاهزادهای بلند اختر والا نژاد و کامروائی خان
آصف صفات آصف خان است - که عمرها نقد گرامی عمر صرف برآمد
این مطلب اعلی و تحصیل این کام نامی نموده بود - و قرنهای بدعای
شام و سحر این مراد خدا خواه از خدا درخواست - اتفاقاً در آخر کار
مدعای خاطرش بر وفق استدعا برآمده سهم السعادت دعوتش بر هدف
اجابت کارگر آمد - چنانچه همین ولا در دارالسلطنت لاهور آوازه توجه قبلة
سعادت و وجه ارادتش یعنی موکب اقبال حضرت ظل الہی بقرارگاه سریر
بادشاهی که آویزه گوش ماه تابماهی شده بود - گوش زد و هوش ربای او
گشت - و از سرنو تارک دولت افراخته و چهره اقبال بر افروخته در ملازمت

بادشاهزاده‌های کامکار بآهنگ دریافت سعادت بساط بوس با سایر سپاه
 نصرت پناه و جمیع خیل و حشم بقاریج نوزدهم اسفندار مطابق غره شهر
 و جب سنه هزار و سی و هفت هجری از لاهور روان شده - چون کوکبه
 جاه و جلال آن فرخنده کوکب بروج اجال را در نزدیکیهای دار الخلافه
 اتفاق نزول افتاد - و خبر قرب وصال و وصول آن یوسفان کنعان اقبال و قبول
 که در مدت دوری صوری از ملازمت قبله حقیقی و خدای مجازی
 خویشتن حرمان نصیب و بی شکیب بودند بنواحی آن مصر عزت رسید -
 حضرت مهد علیا ممتاز زمانی بحکم استیلا شدت اشتیاق که لازمه
 بعد عهد فراق و مقتضای قرب مدت وصال است - به نواب قدسیه القاب
 بیگم صاحب و نور دیده خلافت سلطان مراد بخش و دیگر بیگمان عالی
 مکان و الا مکان حسب الاجازة سلیمان زمان بقصد استقبال والدین
 مکرمین و دریافت لقای فرخنده شاهزاده‌های همایون قدم عیسی دم
 متوجه شدند - و از آن سوخان جمشید مکان آصف خان در خدمت
 شاهزاده‌های اقبال مند از سرزمین فردوس آئین بهشت آباد که چون
 قطعه بهشت سرمشق ارباب عشرت است - پا در رکاب سعادت آورده در
 اثنای راه در سراپرده که بجهت این مطلب بر یک سمت جاده ایستاده
 نموده بودند - اقتران نجوم سعادت لزوم فلک دولت و اقبال و اجتماع سعود
 آسمان جاه و جلال اتفاق افتاد - چون اسباب مواصلت دور افتادگان در آن وقت
 مسعود و ساعت سعادت آمود دست بهم داد - شاهزاده عالمقدار کامکار از
 لقای فرخنده آن ولیة عصر که در حقیقت برکت روزگار بودند سعادت
 اندوز شده از پرتو ملاقات نیر و برج عصمت و دره فاخره در ج عظمت یعنی
 همشیره سنیوره و سایر بیگمان و شاهزاده مراد بخش خاطر افروز گشتند -
 و آن حمیده سنیوری چند فرشته محضر خصوص ملکه عهد بر مراد خاطر

فیروز شده از ذوق ملاقات اولاد قدسی نژاد و والد والا قدر و والد؛ ماجده تا بوقت شام خوش وقت و شاد کام بوده - چون صدر نشین طارم چارم آهنگ شبستان مغرب نمود - و شاهد زمانه برقع مشک دام ظلام بر رو فرو هشت - نواب مهد علیا با سایر حجاب گزینان نقاب عصمت مسند نشین عمارت های زرکار و محفای گوهر نگار گشتند - و بدولت سرای خلافت معاودت فرموده برقرار معهود بانوی مشکوی دولت و شمع شب افروز شبستان سلطنت شدند *

روز دیگر که عبارت از پنجشنبه بیستم اسفندار موافق دوم رجب است سایر ارکان دولت و اعیان حضرت از وزرای رفیع مکان و امرای عظیم الشان حسب الحکم باستقبال آن شهسواران عرصه دولت شتافته بعد از دریافت سعادت ملازمت در رکاب دولت روانه درگاه گیتی پناه شدند - و شاهزاده های کامگار و سپه سالار نامدار بآئین شایان و توزک نمایان داخل دولتخانه دارالخلافه گشته خواستند که سعادت اسلام عتبه کرسی مرتبه افروزند - خدایگان عالم و خدیو روزگار مانند آفتاب جهانتاب بدستور هر روز از مشرق جهروکه عام و خاص والا طلوع فرخنده فرموده بتازگی عالم آرا و جهان افروز گشتند - و نخست نخستین گوهر سحاب خلافت کبری گزین نوباوه حدیقه سلطنت عظمی بادشاهزاده نیکو محضر بلند اختر شاهزاده دارا شکوه آداب معهود بجا آورده یک هزار مهر و یک هزار رویه بعنوان نذر و موازی این مبلغ بطریق قصد از نظر انور گذرانیدند - بعد از آن شاهزاده عالی قدر والا مقدار شاه شجاع مراسم کورنش و تسلیم و لوازم تعظیم و تکریم سده خلافت بتقدیم رسانیده هشت صد و پنجاه مهر و هشت صد و پنجاه رویه برسم نذر و مساوی مبلغ مذکور بصیغه تصدق پیش کردند - آنکه شاهزاده والا جاه سراپا خرد بالغ فرهنگ کامل نصاب تام

النصیب سلطان اورنگ زیب از روی کمال ادب اندیشی و سعادت منشی و وظایف احترام و اکرام این عالی مقام کما ینبغی بجا آورده هفت صد مهر و هفت صد روپیه بعنوان نذر و موافق این مبلغ باسم تصدق بنظر اقدس درآوردند - چون نظر انور آن منظور انظار عنایت آفریدگار از دیدار شاهزاده‌های والا مقدار نور افروز گشت - بحکم غلبه افراط محبت و اقتضای استیلا شدت شوق خویشتن داری را درمیانه راه نداده بیخودانه از جا در آمده یک یک را تنگ در آغوش کشیده مدتی مدید از معانقه آن تازه گل‌های گلبن امید رایحه مزید حیات جاوید بمشام آرزو می‌رسانیدند - بعد از آن دستور اعظم ارسطوی عهد آصف وقت آصف خان مراسم بندگی و لوازم پرستاری زیاده از وظایف معهوده بجا آورده هزار مهر و هزار روپیه بعنوان نذر و موازی این بصیغه تصدق و خوانی مالا مال از اقسام نوادر جواهر برسم نثار از نظر انور گذرانید - شاه‌شاه مهربان قدردان از راه جوهر شناسی گوهر کمیاب وفا و جواهر گران قدر حقیقت آن درست ارادت صافی عقیدت را ببالای جهروکه والا که معراج ترقی بخت بلندان و اوج رفعت سعادت ممدان است - طلب فرموده عنایت رخصت قدمبوس اقدس اختصاص دادند - و از روی کمال عنایت و نهایت اعظام و اجال سر آن سپاه سالار را که سرشار نشئه هوا خواهی بود بهر دو دست اقدس برداشته سر بلند می‌موزی و معنوی بخشیدند - و بمقتضای افراط شفقت و مرحمت قطع نظر از رعایت جانب ظاهر و حفظ مرتبه صورت نموده آن شایسته مراسم بی پایانرا باغوش نوازش و عاطفت درآوردند - و انواع دل جوئی و تفقدی گوناگون بجا آورده در باب آن خان والا شان مراعات جانب بجای رسید که باعث حیرت نظرگیان شد - پس از آن بسروپای خاص اختصاص بخشیده آنگاه چارقب مرصع بقیمت یک لک روپیه و خنجر مرصع

با پهلوكذاره قيمتي و دو سر اسپ عراقي و عربي مزين بزین و لگام
مرمع و فيل خاصه شاه آسن نام كه سر حلقه فيلان ايام شاهزادگي بوده
با ماده فيل محلی بساز نقره و شمشير با پردله مرمع بقيمت يك لك
روپيه كه حضرت جنت مكاني برسم جلدوی فتح دكن بعضرت خلافت
منزلت مرحمت فرموده بودند ضميمه مراحم بادشاهانه شد - و تسليم
منصب هشت هزاري ذات و هشت هزار سوار دو اسپه سه اسپه فرموده
صاحب صوبگي پنجاب و ملتان بقرار معهود بر آن نامدار مسلم داشتند -
و عنايت علم و نقاره و تومان و طوغ سرافشارش باوج عيوق برافراشته
بيايه و كالت مطلق كه بالا ترين مناصب است و رفيع ترين مراتب
سرافراز و ممتاز ساختند - و مهر اورك كه همانا باعتبار نام اكرم و اسم عظم
حضرت سليمان مكاني هم عصر خاتم معظم سليماني است - و مدار تفهيد
مناشير و تشييت امور كلي و جزوي ملكي و مالي اين كشور اكبر بدان
آصف عهد سپرده بتازگي مرتبه آصفی صوري و معنويش بخشيدند -
مجملا مراتب عنايت بجای رسانيدند كه از مبداء آفرينش تا الحال
از هيچ بادشاهی بنسبت به هيچ دولت خواهی خاصه درين دولت كده
همايون بمنصه شهود جلوه نمود نموده - و سر جمله آن عواطف بيكران
اختصاص بخشيدن آن والا جذاب است بخطاب عمو كه تاج جمیع اسامي
و سر همه القاب است - و الحق ازین عنايت خاص نصاب اعظام و اجلال
آن عضد الخلافت به نهايت مرتبه كمال رسيد و بدین مایه سرشار سرمايه
مباهات ابدی و ماده افتخار سرمدی اين سلسله تا روز نشور آماده گردید -
بعد آن شليسته خان خلف آن خان منبع مكان سعادت بساط بوس پذيرفته
بمنصب پنجهزاري ذات و چهار هزار سوار و عنايت خلعت و خنجر
مرمع و شمشير مرمع و علم و اسپ و فيل بلند آوازي يافت - آنكه

صادق خان بمنصب چهار هزارى ذات و سوار و خلعت و خنجر مرصع و علم اعلام امتیاز بر افراشته بعنایت نقاره نوازش پذیرفت - و خواجه باقى خان مخاطب به شیر خواجه بمنصب چهار هزارى ذات و سه هزار و پانصد سوار و خلعت و خنجر مرصع و علم و نقاره و اسپ و مرحمت صوبه ننه سعادت پذیرگشت - و میر حسام الدین انجو بمنصب سه هزارى ذات و دو هزار سوار و مرحمت خلعت و خنجر مرصع و اسپ و فیل و علم تارک افتخار بچرخ دوار رسانید - و شاه نواز خان ولد میرزا رستم صفوی بمنصب سه هزارى هزار و پانصد سوار و عنایت خلعت و خنجر مرصع و اسپ و علم گران قدری والا مقدار یافت - میر جمله بمنصب سه هزارى هزار و دو بیست سوار و عاطفت خلعت و خنجر مرصع و اسپ و علم ارجمندی ابد و سر بلندی سرمد اندوخت - معتمد خان بمنصب سه هزارى هشت صد سوار و مرحمت خلعت و اسپ سرافراز شد - موسویخان بمنصب سه هزارى هفتصد و پنجاه سوار و تفویض منصب جلیل القدر صدارت برقرار معهود فرق عزت بفرزدان افراشت - خواصخان بمنصب دو هزارى هزار و پانصد سوار و خلعت و اسپ و فیل اختصاص یافت - مخلص خان بمنصب دو هزارى ذات و سوار و مرحمت خلعت و خنجر مرصع و اسپ و فیل و علم امتیاز پذیرفت - الله ویردی خان ترکمان مخاطب به معتقد خان بمنصب دو هزارى ذات و سوار و خلعت و خنجر مرصع و اسپ و فیل سعادت پذیر شد - چون میر مکی از قدم خدمت و صفای عقیدت دریغ نداشت بخطاب معتقد خان سرافراز گشته بود لهذا مشار الیه خطاب الله ویردی خان یافت - آتش خان حبشی بمنصب دو هزارى ذات و هزار سوار و مرحمت خلعت و اسپ یافت - حکیم ابو القاسم گیلانی بمنصب دو هزارى ذات و پنجاه سوار و خلعت و خطاب

حکیم الملک و پنج هزار روپیه نقد برسم انعام اکرام پذیرفت - بهاریداس کچھواہہ بمنصب ہزار و پانصدی ذات و سوار و مرحمت خلعت و راجہ روز افزون ہزار و پانصدی ذات و شش صد سوار و خلعت و حکیم خوشحال ولد حکیم ہمام بمنصب ہزاری سہ صد سوار و راجہ گردھر بمنصب ہزاری پانصد سوار و خلعت و میر ظہیر الدین برادر میر میران ہزاری ذات و چہار صد سوار و خلعت و سہ ہزار روپیه نقد و میرزا شجاع ولد میرزا شاہرخ ہزاری چہار صد سوار و خلعت و شریف خان ہزاری ذات و دو صد سوار و خلعت و فتح الدین احمد ہشت صدی سہ صد سوار و خلعت و خطاب تربیت خان و مروت خان ترکمان بمقتصدی ذات و دو صد سوار و خلعت و ملتفت خان ولد ارادت خان شش صدی صد سوار و خلعت سرافرازی یافتند *

ذکر باقی سوانح این ایام جانسپار خان ترکمان از دکن آمدہ بدریافت ملازمت اشرف سعادت دوجہانی اندوخت - و بمنصب چہار ہزاری سہ ہزار سوار و مرحمت خلعت و کمر خنجر مرصع و اسب و فیل و علم و نقارہ و صوبہ داری الہ باد لوای اقبال افراخت - راؤ رتن ہادہ با پسران و خویشان از وطن خویش رسیدہ جیبہٴ اخلاص را بغبار سجدهٴ آستان آسمان نشان صندل دولت کشیدہ بمنصب عالی پنجہزاری ذات و سوار و عاطفت خنجر مرصع و اسب و فیل و علم و نقارہ آوازہٴ عزت و رایت رفعتش بہ بلندی گرائید - و در ہمین روز ارادتخان میر بخشی بسلسلہ جنبانی اقبال آسمانی بدیوانی کل کہ عبارت از وزارت کل ممالک محروسہ است و عنایت خلعت و قلم و دوات مرصع امتیاز تمام پذیرفت - و صادق خان از تغیر مشار الیہ بخدمت میر بخشی و مرحمت خلعت مقرر گشت *

سرآغاز نوروز و سر سال اول جلوس مبارک که تا قیام قیامت به تمکین و استقامت قرین و مقرون و از زوال و تزلزل ماکروس و مصون باد

سرمایه ده انوار ذرات کائنات و پیرایه بخش حیات اموات عالم نبات
 نه گهزی و سی و شش دقیقه از روز دوشنبه سیزدهم رجب سنه هزار و سی
 و هفت هجری سپری گشته تشریف تحویل اشرف از کاشانه حوت بطرب
 خانه حمل مبذول داشته بجهت ادای مراسم شادی و مبارکباد سال
 اول جلوس اقدس خود بنفس نفیس همت بر اهتمام آذین جشن
 نوروزی گماشت - و بام و در هفت کشور را در پرند زربافت نور گرفته
 آرایش فضای باغ و بوستان و تزئین صفحه زمین و رمان را به سبزهکاری
 قوای نامیه تفویض نمود - حسب الامر قرة العین نیر اعظم چشم و چراغ
 دودمان صاحبقران معظم صحن خاص و عام دارالخلافه انبر آباد از آذین
 جشن گوروزی سرمایه آرایش روزگار و پیرایه تزئین لیل و نهار آمد - و بارگاه
 دلبادل که همانا نسخه فلک اطلس است - و بسعی و تلاش سه هزار فراش
 چابکدست ترفع آن باضم هزار گونه جرثقیل و نصب صد منصوبه و حیل
 دست بهم میدهد بر پای شد - و در سایه آن خرگاههای عالی که مشبکهای
 سیم ناب در شبکهای آن بجای چوب بکار رفته بود ایستاده کرده آنرا
 به پوششهای مخمل زربفت و زردوزی آراستند - و جابجا چترهای مرصع
 بجواهر گرانیامیه و مرزین بسلسلههای ثلثی آبدار و علاقههای در شاهوار
 بر افراخته روکش قبه فلک ثوابت و مرسله مجرّه خوشهای عقد ثریا

و نثره ساختند - و چندین جا تخت‌های مرصع و سربرهای زرین گذاشته زمین بارگاه فلک اشتباه را به بساطهای مصور و رنگارنگ روپوش نموده غیرت نگار خانه چین گردانیدند - و در و دیوار انجمن همایین را بانواع اقمشه هر دیار پیراسته نمودار بارگاه بوقلمون بروی کار آوردند - خدیو عالم درین روز سعادت اندوز که عید امید روزگار بود مانند خورشید جهان آرا از مشرق جهروکته والا طلوع نموده زبان بحمد و سپاس یگانه دادار و دست بخشش و بخشایش برکشودند - اول بخان عظیم الشان آصف خان خلعت گرانمایه و فیل خاصه با یراق و ماده فیل با پوشش مخمل زربفت مرحمت نموده لشکر خان را بصاحب صوبگی کابل و مرحمت خلعت خاصه سرافراز فرمودند - و فوجی آراسته از سادات بارهه و مغول و افغان از بندهای بادشاهی که عددشان با تعیناتیان کابل بهانده هزار سوار میکشید بهمراهی او تعین گشتند - و چون از جمله ده لک روپیه که در ایام بادشاهزادگی از حویلی خان مذکور بقصر در آمده صرف مصارف شده دو لک روپیه روز جلوس مرحمت گشته بود هشت لک روپیه باقی درین روز عزایت نمودند - و همدرین روز بهادر خان روهیله بجایگرداری کالپی و مخلص خان بقلعه داری و فوجداری نور و راجه بهارت بنذیله بفوجداری اناوه و مغول خان به نگهبانی کابل^(۱) و احمد بیگ خان بجایگرداری سیوهان امتیاز پذیرفتند - میر فاضل بمنصب هزاری ششصد سوار و ملا مرشد شیوازی بخطاب مکرم‌تخان و خدمت دیوانی بیوتات و منصب هزاری دو صد سوار اختصاص پذیرفتند - دیوانی سرکار نواب مهد علیا بحکیم جمالا و منصبش از اصل و اضافه هشتصدی ذات دو صد سوار قرار یافت - و از جمله عطای

(۱) در بادشاه نامه این مقام بهو کابل نوشته شده - [صفحه ۱۹۱ - حصه

بیکران که درین روز نشاط آمود در محل مقدس بسایر مسند گزینان حرم سرای خلافت از جواهر و مرصع آلات و زیور بظهور آمد سوای آنچه در روز مبارک جلوس مرحمت شده بود بتفصیل مذکور میگردد - موازی پنجاه لک روپیه جواهر به نواب مهد علیا و بیست لک روپیه جواهر و زیور به بیگم صاحب و پنج لک روپیه جواهر بجمیع شاهزادهای والا گهر لطف فرمودند - مجموع آنچه از روز جلوس فرخنده تا روز شرف اشرف عنایت شد از جواهر و مرصع آلات و خلعت و خنجر و شمشیر مرصع و فیل و اسب و نقد از اشرفی و روپیه بیک کور و شصت لک روپیه کشید - چنانچه ازین جمله سی لک روپیه بامرا و سایر بندها و باقی به نواب مهد علیا و سایر شاهزادهها انعام شد *

نوزدهم فروردی ماه که روز شرف آفتاب بود - ارکان دولت و اعیان حضرت و سایر امرا و ارباب مناصب عالی بدرجات متعالی رسیده از انواع احسان و انعام سرافراز گردیدند - از جمله هزار سوار دو اسپه سه اسپه بر منصب آصف خان که سابق هشت هزار سوار دو اسپه سه اسپه بود افزایش پذیرفت - و خواجۀ والا قدر عبدالرحیم که برسم رسالت از جانب امام قلی خان والی توران بخدمت حضرت جنت مکانی آمده بود و از عظمت مکانت در خدمت آنحضرت بجای رسیده که بسعدت رخصت جلوس در مجلس اقدس امتیاز داشت - از دار السلطنت لاهور آمده بشرف ملازمت اشرف سعادت اندوز گردیده بخلعت و چار قب زر دوزی و انعام پنجاه هزار روپیه نقد اختصاص یافت - و انواع انعام و تکریم و اعزاز و تعظیم که درین سلسله علیه نسبت بهیچ یک از اکابر دین بظهور نیامده بود درباره خواجۀ مذکور که از سلسله خواجگان نزرگوار جویدار است - و بسی و دو واسطه به علی بن امام جعفر صادق معروف

به علي عريض مي رسد - و اين جمع ذبي شان كه نسبت عالي و حسب والا دارند - دقايق اعتبار ايشان در ولايت ماوراء الفهر بدرجۀ ايست كه ساير خواجگان سلسله هاي ديگر به پيشرواني ايشان اقرار دارند - مجمل درين روز بمقتضاي عفو ذاتي كه لازمه شيمۀ كريمة آنحضرت است حسب التماس خواجۀ مذکور بخشايش جريمۀ عبدالله خان فيروز جنگ كه از دير باز در زندان پاداش كردار پاي بند قيد مكافات اعمال ذميمة بود مورد مرام بادشاهانه گشت - و ياقوت خان حبشي از اعيان نظام الملك كه در پايۀ اعتبار با عنبر كه نظام الملك دست نشان او بود يكدرجه داشته با او دم از برابري و همسري مي زد - و چندي پيش ازين داخل بنگدي درگاه شده بود - بعنايت خلعت و اسپ و مرحمت علم و نقارة بدرجۀ والا پايجي رسيد - و رايستكه واد راجه بهيم مخاطب به مهاراج كه بالاترين خطابهاي عمدة راجپوتانست از وطن آمده ملازمت نمود - بذاير سوابق خدمات پدرش از صغر سن او قطع نظر فرموده بخطاب راججي و منصب دو هزاري هزار سوار و عنايت خلعت و سر پيچ مرصع و اسپ و فيل و پانزده هزار روپيه پايۀ قدرش افزودند *

سي و يكم فروردي ماه به چهاردهم شهر عظمت بهر شعبان كه شبش بليلة البرات معروف است و از شهبای متبرک سال بكمال عظمت و بركت امتياز دارد مطابق افتاد - و بذاير آنكه مظنه اجابت دعا ست - و بتقدیر مهندسان قدر و محاسبان قضا قسمت مقدار عمر و مبلغ رزق ساير خلائق در آنشب تفصيل مي يابد - نزد صلحا و اتقيا قدر و منزلت ليلة القدر دارد - و سحر خيزان پرهيزگار و خورشيد سواران شب زنده دار اين شب ميمنت افروز را بعبادت و احيا بروز مي آورند - مبلغی گرانمند بمسئدگان مرحمت فرمودند - و حسب الامر اقدس آن شمع شبستان

روزگار و چراغ دودمان لیل و نهار صحن خاص و عام و تمام در و بام قلعه دارالخلافه چراغان شد - چندانچه در برابر فروغ آن چراغان گیتی افروز نور ماه انور مانند شمع روز افسرده بود - و در جلب ضیای آن پرتو انوار روشن چرخ اخضر چون چراغ مفلس دل مرده می نمود - چندانکه از فرط روشنی آنشب کچۀ نور عاریتی ماه تابان گل کرده - بلکه از پرتو اشعه آن مشعل های نور افشان بخیه تیره دلّی خیط الشعاع مهر جهان افروز بر روی روز افتاد *

چهارم اردی بهشت ماه قاسم خان و راجه جی سنگه با فوجی نمایان از بندهای بادشاهی بتادیب زیاده سران مهان و مضافات آن حدود نامزد گشتند - و در همین روز راجه ججهار سنگه بندبانه از وطن آمده بشرف زمین پوس آستان آسمان نشان فرق رفعت بر افراخت - و هزار مهر و هزار رویه بصیغه نذر و یک زنجیر فیل کوه شکوه بر سبیل پیشکش از نظر انور گذرانیده بمنصب پنجهزاری ذات و چهار هزار سوار و عطای جمدهر با پهلوتارۀ مرصع و علم و نقاره اختصاص یافت *

هفتم ماه مذکور مطابق بیست و سیوم شعبان سنه هزار و سی و هفت آفت خزان سوء المزاج بطبیعت قدسیه شگفته بهار گلشن جاه و جلال و گزین ثمرۀ نهال اقبال تریابانو بیگم رسیده از تاب تب عوارض و تف سموم اعراض آن آبله برآورد - و از شدت آن عارضه در سن هفت سالگی به گلگشت ریاض هشت بهشت خرامید - و از غبار انگیزی اندوه و ملامت که لازمه اینکالت است گرد کلفت و کدورت بر حواشی صفتکده خاطر اقدس نشسته آخر برشم فشانی سحاب فیض تائید ربانی و تمکین آسمانی برخاست - و بجای کارئی میقل مواعظ و نصایح حکیمانه خدیو زمانه زنگ وحشت و الم این مصیبت از مرآت ضمیر انور مهین بانوی هفت کشور

زدوده گشت - رشید خان انصاری از جاگیر بسعادت ملازمت رسیده به عنایت خلعت و منصب سه هزاری ^۱ [هزار] سوار و علم رایت افتخار برافراشت *

یازدهم سید هزبر خان از بارهه آمده بمنصب سه هزاری هزار و پانصد سوار کامیاب مراد آمد - و اسد خان معموری از برهانپور رسیده چهارده زنجیر فیل پیشکش گذرانید - و بمنصب دو هزار و پانصدی ذات و هزار و پانصد سوار معزز گردید *

سیزدهم مهابدخان خانخانان از تغیر خانجهان لودهی به صاحب صوبگی دکن و خاندیس و برار و سرداری افواج منصوبه کومیدان آن بلاد سرافراز گشت - و مقرر شد که خان زمان از مالوه بدآنجا رفته تا رسیدن پدر بپرداخت مهم نسق و نظام امور آن صوبه پردازد - و میرزا عیسی ترخان که بصوبه داری تته تعیین گشته چون حسب الاقتضای وقت غبط و ربط آن ولایت به شیر خواجه تفویض یافت - از راه معاودت نموده بمنصب چهار هزاری سه هزار سوار سرافرازی یافت - و مخلص خان ولد احمد بیگ خان کابلی بخطاب افتخار خان مفتخر گشت - و زین العابدین ولد آصف خان جعفر بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار بلند مرتبه شد *

از سوانح این ایام خواجه عبد الرحیم جوئباری که بسبب طغیان مرضی که از قدیم داشت از جهان گذران در گذشت - حضرت جهانبانی از روی قدردانی و نوازش و مهربانی علامی افضل خان را به پرسش و دلجوئی خلف الصدق خواجه مرحوم صدیق خواجه دستوری دادند - و آن دستور اعظم بعد از ادای مراسم تعزیت مشار الید را همراه خود بانجمن اشرف آورد - آنحضرت بزبان مبارک نیز مراسم پرسش و لوازم تفقد بجا آوردند *

در آمد شهر برکت بهر رمضان المبارک سال اول جلوس و وضع خیرات بتازگی درین ماه و بیان برخی سوانح دیگر

بادشاه دین و دنیا پناه که پیوسته با خلق خدا بعدل و احسان معاش
نشد - و ابواب داد و دهش بر روی روزگار ایشان کشاده عالمی را از میامین
بخشش کمال آسایش بخشید - المذت لله که بشیوه ستوده سخا وجود که
ذات کامل لصفات آنوسیلۀ ارزاق کائنات پیوسته در خصوص این ماه مانند
جود حضرت واجب الوجود بالذات اقتضای عموم و شمول عطا میکند - و در
باب احسان از فیض سخا دست نیسان مثال عمان نشان همواره در ایصال
انواع مواهب بالطبع بهانه جو میباشد چنانچه باید آراسته و پیراسته -
بی تکلف قطع نظر از ادای حق اخلاص و ارادت که لازمه خداند شناسی
و مرشد پرستی است میگویم که سوای آنچه بعنوان یومیۀ ضعفا و عجزه
و ایقام و عجایز و سپاهیان سالخورده روزگار فرسوده مقرر گشته - و وزای آنچه
نقد از خزائن عامره عمرها لله تعالی به نیازمندان هفت کشور که احرام
طواف این قبله اجابت دعوات و محراب استدعای مرادات از ته دل بسته
بمذتهای مطالب فایز میگردند بر سبیل انعام عطا می شود - اگر از روی
تخمین و قیاس گویم عشر ولایت هندیستان که بخراج ایران و توران برابری
میبند بعنوان اقطاع و سیورغالات علما و صلحا و ارباب عمایم و اصحاب
سعادت و ائمه مقرر گشته نزدیک است که هفتوز دور از راه سخن کوده باشم -
مجملا درین ماه مبارک به موسویخان صدر الصدر از سرنو حکم با مبالغه
و تاکید تمام زیور صدور یافت - که همواره فقرا و مساکین و ارباب وجوب رعایت

واستحقاق را از نظر انور بگذرانند - که اگر بالفرض پریشان روزگاری بغایر بی طالعی و حرمان نصیبی خود از عموم و شمول فیض این دولت جاوید نوید مانده باشد - در خور حال آنکس نقد و روزیانه و سالیانه و قری و مزارع بعنوان مدد معاش تجویز یابد - درین ماه خصوصاً و شهر رمضان هر سال عموماً شبهای جمعه حاجتمندان پریشان حال را دفعه دفعه بدرگاه والا حاضر ساخته سی هزار روپیه بر ایشان بخش کنند - و هم چنین در ایام مولود مسعود دوازده هزار روپیه بهمین وتیره و در شب برات شامل البرکات و نیز لیلة المعراج همین قدر مبلغ بر ارباب استحقاق انفاق نمایند - و سال بسال این دستور را مرعی دارند *

روز چهار شنبه پنجم این ماه مبارک مطابق بیستم اردی بهشت جشن عید قدوم سعادت لوزم شاهزاده فرخنده مقدم سلطان دولت افزا بعرضه عالم وجود زینت افزای انجمن شهود گشت - حسب الامر حضرت خلافت مرتبت بجهت افزایش سرمایه عیش و عشرت جشنی عظیم و طوی بزرگ بزیب و زینت خاطر فریب قریب یافت *

انتقال شاهزاده لطف الله ازین دارفانی به سوای جاودانی

دیرینه آئین این کهن دیر بی بقاست - و رسم معهود این پیغوله رنج و بلا که لذت هر عافیتی را عاقبت الم و مصیبتی در پی می باشد - و انجام هر سور این غمکده البته بسوگواری می پیوندد - و ازین راه در عین اینکمال که گزند چشم بد روزگار از روی بخت بیدار نیکخواهان این دولت پایدار دور بود - و آسیب دست بود حوادث گیتی بر بد اندیشان ایشان مقصور - ناگاه قضیه نا مرضیه شاهزاده جهانیان سلطان لطف الله بتاریخ بیست

و پنجم اردی بهشت مطابق دهم شهر رمضان المبارک از قضا روی نمود -
 اگرچه بحسب ظاهر صفت کدۀ باطن انور خدیو هفت کشور از الم مکدر
 گردیده جمیعت حواس شرافت اساس به تشویش گرائید - و لیکن بذابر آنکه
 در تشیید مبانی ثبات و قرار آن سرور به نیروی تائید آسمانی با خویشی
 داری و تمکین صاحبقرانی یاور افتاده - لاجرم در عین این سانحۀ ملالت
 افزا تحفظ و تمکن ورزیده با کمال ملال خاطر به صبر گذرانیدند *

هفتم خرداد میر حسام الدین انجو بخطاب مرتضی خان و عنایت
 خنجر مرصع و فیل و انعام پنججاه هزار رویه نقد سربلندی یافته بمنصب
 چهار هزاره ذات و سه هزار سوار از اصل و اضافه و صوبه داری ولایت
 تده که سابقاً به شیر خواجه مفوض شده بود - و از در اذغای طی راه مرحله
 پیمای وادی رحلت گشته سر افراز گردید *

شب یکشنبه یازدهم خرداد هلال خجسته فال شوال بمبارکی جمال
 نموده بشارت قدوم طرب ازوم عید سعید رمضان به منتظران رسانید - و از
 روی تحریک طرب و نشاط بکوشۀ ابروی دلجوی روزه داران و پرهیزگاران
 را بافطار و شاد خواران همگی انتظار را بعیش و عشرت پایدار اشارت نمود -
 بامدادان که جهانی بکشاده روئی جبین مبین صبحدم و شگفتگی پیدایش
 نورانی نیر اعظم روی امید بدرگاه گیتی پناه نهاد - و روزگار چون بار یافتگان
 دربار گردون اعتبار و کامروایان دیدار مغیض الانوار صاحب روزگار داد نشاط
 و طرب داد - بادشاه دنیا و دین پناه بعد از ادای مراسم این روز بهجت
 افروز احیای سنت سنیه حضرت سید المرسلین و متابعت طریقه انیقۀ
 خلفای راشدین و ایمۀ دین متین نموده بقصد ادای نماز عید آهنگ
 عیدگاه فرمودند - و خوانهای ملامال زر در تمام راه بر اهل زمان افشاندند -
 چون عیدگاه را حضور پر نور آن امیدگاه عالم و عالمیان آذین تشریف بست -

درگاه نماز عید ادا نموده معاودت فرمودند - و در باز گشتن نیز از کثرت درهم و دینار که از طرفین بر خلائق نثار میگشت - عالمی سیر چشم فوز تمنا شده نقد مراد در جیب و کنار آرزو کردند - شرف الدین حسین بخطاب همت خانی و شاه بیگ اوزبک نیز بخطاب خانی سر افرازی یافتند - چون خواجه قاسم بخطاب صفدر خانی اختصاص یافته بود - بذایر آن صفدر خان رضوی را که لشکری نام داشت و پسر میرزا یوسف خان ست - بخطاب صف شکن خان نامزد فرمودند - دریا خان روهیله که از تربیت یافتهای ایام شاهزادگی بود - در جنیر از سعادت ابدی رو قافله جدائی گزید - و باین بیوفائی کفایت نکرده در برهانپور به تشیید مبایع خلاف و نفاق با خان جهان لودهی اتفاق نموده - باوجود این مایه تبه رائی و سیاه روئی اعتماد بر عفو جرایم شاهنشاه دین پرور کرده رو بدین درگاه آورد - چون درین روز در مقام معذرت خواهی و عفو طلبی در آمده در میان زمره اهل عصیان شرمزده و سرافکنده ایستاده بود - لهذا آنحضرت جرمهای جنایات بی اندازه او را بباد بی نیازی از انتقام بر داده کردهای او را ناکرده انگاشتند - و بعنایت خلعت و منصب چهار هزارى سه هزار سوار سر افراز فرمودند - و خواجه ابوالحسن از لاهور آمده ملازمت نمود - و بمنصب پنج هزارى ذات و سوار و مرحمت خلعت و خنجر مرموع و علم و نقاره واسپ و فیل عز افتخار یافت -

و سی و دوم خورداد جبهار سگه بندیده توهم بیجا بخود راه داده به سلسله جفائی واثرون طالعی و تیره روزی از سعادت جاودانی یعنی بندگی درگاه روگردان شده بی سبب ظاهری سر به وادی فرار نهاده رو بمفر و مقرر خود نهاد - و بتحریک کج اندیشی و سفاهت مذشی ابواب شقاوت و ادبار بر روی روزگار خود کشاده یکباره رو از درگاه عالم پناه بر تافت - و ازین

حرکت ناهنجار سزای کردار نابکار خود یافته رسید بد آنچه رسید - چنانچه
در مقام خود عنقریب زبان زد خامه وقایع پرداز خواهد گشت *

بیان ترک تاز نذر محمد خان والی بلخ بکوالی کابل و معاودت نمودن به کمال نو میدی و خجالت و ذکر سر جمله احوال او و برادرش امام قلی خان والی توران

چون حضرت جنت مکانی ازین جهان گذران در گذشته اورنگ
جهانبانی را بدین صاحبقران سعادت قرین و سر و سرگروه سرداران روی زمین
باز گذاشتند - و درینوقت آنصاحب وقت و خدایگان زمان در جنیر دکن
تشریف داشتند - و هنوز عالم از جلوس اقدس آنحضرت قرار نگرفته بود -
بناظر آن بسبب وقوع هرج و مرج که خاصیت ایام قدرت و لازم ماهیت
امثال این اوقات است - خلل کلی بحل و عقد جزئیات امور خلافت
راه یافت - و رفته رفته از زیاده سوری و پیش طلبی غرض پرستان نظم و نسق
معاملات سرحدها مختل گشته کار بدان کشید که رنق و فلق مهمات ملکی
و مالی مهمل و معطل شود - در خلال این حال نذر محمد خان والی
بلخ چون گمان آن نداشت که باین زودی جلوس پایدار سرمایه قیام قواعد
سریر خلافت و قوام امور کارخانه سلطنت خواهد گشت - لاجرم ناعاقبت
اندیشی که لازمه افراط شرب مسکرات و تناول مغیورات است اضافه علت شده
از سستی خبرد بخاطر آورد - که چندانکه عرصه خالیست فرصت وقت
غنیمت شمرده بر سر دار الملک کابل و مضافات آن ترک تاز آورد - و باوجود
آنکه امام قلی خان والی توران مهین برادر او بمنع کوشیده درین باب مبالغه

و تا کید بجا آورد ممنوع نشده راه ابا و امتناع سپرد - در همان زودی با لشکر خدلان اثر مشتمل بر المانجی و نوکر که عدد ایشان به پانزده هزار سوار می‌کشید راه کابل پیش گرفت - چون در اواخر عهد میمنت حضرت جنت مکانی خدمت صاحب صوبگی کابل بخواجه ابو الحسن نامزد شده بود - ظفر خان پسر او به نیابت پدر در کار نظم و نسق امور آن صوبه قیام و اقدام می نمود - درینوла باندک مایه مدتی قبل از آنکه قضیه ناگهانی رو دهد بحسب اتفاق برسر پسر اعداد بدنهاد سر گروه افغانان لشکر ظفر اثر کشیده در دره خرمانه از اعمال تیراه کار بروتنگ ساخته او را در مضیق قتل داشت - و نزدیک بود که یکبارگی مستاصل سازد که ناگاه خبر شفقار شدن آنحضرت رسید - لاجرم ظفر خان بحکم مقتضای وقت دست از باز داشته همت بر ناگزیر حال گماشت - و باوجود آنکه از بددهای معتمد بادشاهی که در کابل بودند خاطر جمع داشت - از روی عاقبت اندیشی چندی از امرای کار آزموده مثل یعقوب خان و شمشیر خان و سعادت خان و عبد الرحمن ترنابی و معین خان بخشی و غیر اینها را بنگاهبانی قلعه فرستاده خود به پشاور آمد - و برسم معهود هر ساله که حکام آن ولایت در ایام بهار و زمستان بطریق یدلاق و قشلاق در کابل و پشاور بسر می برند درینوла اراده کابل نمود - چون افغانان مکرر ازو مالشی بسزا یافته بودند درین صورت بحکم غرور که خاصیت این نوع امور لازمه امثال این احوال است - و جز بمیامن تأیید حضرت ذوالمنن از غایله آن ایمن نتوان بود گمان آن نداشت که من بعد هوای عصیان و سودای طغیان در دماغ پریشان آن تباة اندیشان جا کند - چه جای آنکه حرکتی ناهنجار از ایشان سر تواند زد - ازین راه خاطر جمع ساخته و بواجبی رعایت طریقه احتیاط نموده باندک مایه مردمی از راه گریوه تنگ خیبر که لشکر گران سنگ را بهیئت اجتماعی و تورک

شایسته عبور از آنجا میسر نیست بآهنگ کابل راهی شد - چون افغانان واقعه طلب خصوص آفریدیان اهرمن سرشت که همواره در تنگی کار اظهار اطاعت می نمایند - و بهنگام فرصت بر سر کار خود رفته جوهر بدگوهری خویش ظاهر می سازند - ازین معنی اطلاع یافته فرصت وقت غنیمت دانسته بمقام انتقام در آمده بخاطر آوردند - که در تنگنای آن گذرگاه راه بر مردم بگیرند - اتفاقاً در وقتی که ظفر خان با مردم کار آمدنی از راه کوتل گذشته بود بدنبال لشکر بر خوردند - و خود را بر باز ماندگان و گرانباران از پیادگان سپاه و عمله و فعله اردو زده بوخی از احوال و اثقال را بذراچ بردند - خان مذکور با حال تباه و دشواری تام به پشاور مراجعت نموده تلافی و تدارک این معنی بر وقت دیگر حواله نمود - خبر این چشم زخم وقتی بمسامع علیه رسید که از استقرار حضرت خدیو روزگار بر سرپر سلیمانی عالم قرار یافته بود - و از جلوس اقدس آن قایم مقام جانشینان حضرت خیرالانام غبار آشوب و شورش برخاسته فرو نشسته - بذابر آن خواجه ابوالحسن ^۱ [مهمندی] مخاطب به لشکر خان را که بقدم خدمتگاری و وفاداری امتیاز تمام داشت بتقدیم این خدمت اختصاص بخشیدند چنانچه پیشتر مذکور شد - هفوز او بکابل نرسیده بود که درین اثنا خبر آمدن نذر محمد خان بولایت کابل و معاصره نمودن قاعه از عرایض منہیان آنصوبه گوش زد اشرف گردید - از آنجا ده مراعات حزم و احتیاط و ملاحظه عاقبت بینی رکن اعظم امور جهانبانی است - سپهسالار مہابت خان بہادر خانخانان را بقادیب اوزبکان سست خرد نامزد فرمودند - و چندی از امرای دیگر مثل راؤ رتن و راجه جی سنگه و راؤ سور و سردار خان و شیروی روہیلہ و سید ہزیر خان و سید عالم و نظر بہادر خویشگی و راجه

روز افزون و امثال اینها مشمول عواطف بادشاهی گشته با جمعی نثری از منصبداران و احدیان که عدد آنها زیاده بر بیست هزار سوار جرار بود بهمراهی آن سپه سالار اعظم تعین پذیرفتند - و معتقد خان به بخشیدگري و واقعه نویسی این لشکر ظفر اثر سعادت اندوز گشته بعنایت خلعت و خنجر مروع و اسب و فیل و نقاره بر کام خاطر فیروز شد - و چون مهابتخان خاننخدا با همراهیان بنواحی سهرند رسید - و خبر فرار اوزبکان قیره روز شنید - از همانجا حقیقت بدرگاه آسمان جاه عرضداشت نموده از موقف خلافت بمعادوت مامور شد - و معتقد خان بنابر فرمان جهان مطاع بلاهور شتافت که بیکمان و سایر پادگیان حرم سرای خلافت حضرت جنت مکانی را بدار الخلافه رساند - حقیقت فرار نذر محمد خان بی نیل مقصود برین نهج بود که چون آن نامعامله فهم بنابر عدم تدبیر و تأمل در عواقب امور بسرحد ولایت کابل رسید - نخست بنواحی ضحاک و بامیان در آمده تسخیر قلعه ضحاک که حصارى بدان سختی و دشواری در آن سرزمین کمتر نشان میدهند پیشنهاد خیال محال پژوه ساخت - و عبد العزیز خان پسر خود را با عبد الرحمن بی دیوان بیگی و اتالیق او و حاجم توفیای با چندی از بهادران کار آزموده روزگار فرسوده برای محاصره حصار پیشتر راهی ساخت - و خود نیز از عقب روانه شد - خنجر خان ترکمان قلعه دار ضحاک و قنی خبر یافت که قشونها و لشکر متغلا خود را بدروازه اول رسانیده بودند - باوجود عدم تهیة اسباب قلعه داری بر عون و صون الهی و بتأیید اقبال بادشاهی توکل نموده شجاعت ذاتی را کار فرموده و با معدودی چند از خویشان و برادران خویش بمدافعه و مقابله پرداخته داد مقاتله و مجادله داد - و بصرب^(۱) بادلیج و زنفورک و زن مرد افکن روی آن تباه رایان

(۱) بادلیج معرب بادلش است - که قسمی از توپ است *

نگاهداشت - چنانچه در یک نفس بیدارنگ بمحض دمدمه و افسون دم گیرای تفنگ خیل ارواح صد تن از بهادران نامی اوزبک طاعنی باغی را از دار الملک بدن باغی نموده باقی را زخمدار و شکسته بر گردانید *

روز دیگر نذر محمد خان بقرارداد طمع خام ترتیب و توزک افواج مقهوره داده نیت تسخیر بست - و آهنگ یورش نموده سر پنجه سعی بدار و گیر کشاد - درین مرتبه نیز اثری بدان مراتب مرتب نگشته از مقابلۀ عسکر منصور مغلوب و مقهور مراجعت نمود - و چون خود به تهیۀ اسباب پیشرفت کارزار و تجهیز عساکر خذلان آثار برخاسته بود خائب و خاسر برگشته بذابر رفع کمال خجالت و انفعال امرا و بهادران لشکر منکوب را بسرزنش و ملامت مطعون داشته بگرمی عتاب و تندئی خطاب سرگرم ساخت - و مقرر نمود که سلطان زاده و عبد الرحمن و حاجم توقیای و تذکر قلی حاکم قندوز با جمعی کثیر از بهادران بجانب دروازه متوجه شوند - و اوراز بی و ^۱ [محمد قلی] قلماق از طرف درۀ آب یورش کنند - و یلنکتوش بی و نذر بی پروانچی را از طرف بالای حصار فرستاد *

بامداد روز سیم اردی بهشت موافق پانزدهم رمضان امرای مذکور با سایر سران الوسات از میدان هزاره گرفته تا صده همگی در پیشرفت کار یکدل و یکجهت گشته بیکبار از هر چهار جانب آهنگ یورش نمودند - و سلطان زاده و غیره کرنا کشیده دلیرانه خود را بدروازه ^۲ [اول] رسانیدند - خنجر خان به نیروی ذاتی و کارگری اخلاص خالص از همگنان حسابی بوند داشته باندک فرصتی چندی از مقهوران را بر خاک هلاک انداخته

باقی را زخمی و مغلوب ساخته از پیش برداشت - و افواج دیگر نیز که از سایر اطراف شتافته بودند از هر سو مالشی بسزا یافته چندی از امرای نامور مثل تغفر قلی خویش نذر محمد خان و برادر عبد الرحمن کشته گشته و نذر بهادر میر آخور را زخمی از معرکه بیرون بردند - دیگران چون دانستند که کاری از پیش نمی رود هزیمت را غنیمت شمرده با خاطر افسرده و دل مرده باز گشتند - چون نذر محمد خان دانست که این قلعه باسانی بدست نمی آید بخاطر آورد که تا افواج قاهره نرسیده و عرصه بظاهر خالیست دمی چند را که مغنم است غنیمت شمرده فرصت از دست ندهد و خود بهر کیف بکابل رسیده بمحاصره قلعه پردازد - چون راه غور بند و چاریکاران را طرفداران آنجانب مضبوط نموده بودند ناچار از راه سیاه سنگ آهنگ کابل نموده بشتاب تمام روانه شد - و بنواحی پمغان رسید - و سنگر پمغان و للندر را که عبارت است از سدی که در تنگنای کوهسار بسنگ استوار نموده پناهگاه میسازند بهر طریقی که ممکن بود شکسته بد آنولایت در آمد - و متعرض مال و ناموس ملتجیان مذکور و سایر اهالی آن سرزمین که همگی مسلمانان پاکیزه دینی و صاف اعتقاد اند شده آتش جور و طغیان در خاک پاک اعمال دارالایمان برافروخت - و هرچه از صامت و ناطق یافت به تحت تصرف در آورده خاک آن عرصه را نیز بباد غارت و نهب بر داده اسیر بشمار گرفت - و خود را بدین مهلکه انداخته در دنیا و عقبی نکال و وبال ابدی و بدنامی سرمدی اندرخت - بعد از فراغ لوازم اسر و ناراج متوجه کابل شده در پنجکروهي شهر فرود آمد - و از راه توهمات دور از راه نخست از در مکر و تزویر در آمده مکاتیب مشتمل بر انواع وعد و وعید و سخنان بیم آور سهمگین به بندهای بادشاهی و اهالی و موالی نوشته همراه نظر خواجه و گل بابا و چندی از چاپلوسان

چرب زبان راهی ساخت - چون فرستادگان رسیده نامه و پیغام رسانیدند یعقوب خان بدخشی و شمشیر خان و معین خان و عبدالرحمن ترنابی از اولیای دولت و قاضی زاهد و چندی از اعیان مملکت در صفه بیرون دروازه دهلی انجمن ساخته رسولان مخدول را بدان محفل طلب داشتند - و بمقتضای عقیده راسخ و ارادت درست که لازمه حقیقت کیشی و حق اندیشی است متفق الکلمه جواب با صواب آن تزییر نامها بر وفق اراده و نه داده فرستاده را بی نیل مدعا باز فرستادند - و بجمیعت خاطر تمام نکیه بر تائید نامتناهی الهی و همراهی اقبال کار ساز بادشاهی نموده از قلت جمیعت اولیا و کثرت لشکر تفرقه اثر اعدا فیندیشیدند - و به تهیه اسباب قلعه داری پرداخته یکباره برج و باره را مستحکم ساختند - و چون نذر محمد خان را از همراهی و اتفاق ارباب وفا و فاق پلس کلی دست داد - نخست نیت محاصره قلعه را با خود درست ساخته از پنجگروهی شهر کوچ کرد - روز پنجشنبه نوزدهم خورداد مطابق پنجم شوال سفه هزار و سی و هفت هجری بفواحي شهر و قلعه آمده از جانب پشتۀ نهر فتح و پشتۀ بی بی ماه رو در آمد - و قراولان موکب اقبال بر پشتۀ ده افغانان و مقبرۀ سید مهدی خواجه بر آمده رو بمقابلۀ ایشان آوردند - و دلیرانه بمجادله و مقاتله در آمده تا شب بانواع مواجهه و مدافعه روی آن تباۀ اندیشان تیره رای را نگاهداشتند - و نماز شام که عسکر منصور نور پشت ثبات و قرار بدار غروب نموده از عالمیان رو تافت - و انواع سپاه سیاه درون ظلام عرصه را خالی دیده داد کم فرصتی و تباۀ سکالی دادند - درینحال موافقان بمعسکر اقبال و سعادت معاودت نمودند - و مخالفان نفاق آئین در اطراف و اکناف حصار فرود آمده روز دیگر رو به سوی قلعه نهادند - و چهار جانب آنرا محاصره نموده جا بجا مقام گزیدند - چنانچه نذر محمد خان در خانۀ

عبد الرحمن ترنابی و عبد العزیز پسرش در خانهای معین خان و عبد الرحمن بی در مدرسه خواجه عبدالحق و یلفگتوش بی در مقبره خان دوران و سلطان زاده کاشغری در لکنه و اوزار بی در خانه قاضی زاهد جای گیر گشته و چند روز به تهیه اسباب احاطه حصار گذرانیده بفراهم آوردن آلات کارزار پرداختند - و گاه بیگاه بدستبازی در آمده از دستبرد مدمه بهادران جان نثار سر می باختند - چون تمام ساز یورش باعث اقبال ایشان مهیا شد و ملجارها پیشرفت و جواله دمدما بسروکوبی درآمد - دایره محاصره را به پرکار احاطه تفک ساخته مرکز دولت یعنی قلعه کابل را نقطه وار در میان گرفتند - و هر روز یورش نموده از کشتش و کوشش بهادران موکب اقبال سرها به تیغ تنها بزخم نمایان داده بی نیل مدعا و فوز مراد مراجعت می نمودند - درین اثنا ردزی میر موسی قورچی مشهور به میرگل از تابینان خواجه ابوالحسن که سابقاً از طرف او فوجدار پشاور بود - بانفاق چندی از احدیان آرم جوی ناموس دوست و سپاهیان رزم جوی کار طلب طلبگار پیش برد کار گشته از قلعه بر آمد - و روی به ملجار باقی قلماق و ^(۱) نذرچی و منصور حاجی از بهادران نامدار مخالفان نهاد - و همگنان باستظهار یازری یگانه ایزد دادگر و اعتقاد همدستی یک دیگر یکدل و یکجهت شده چون شیران یله ازان گله روباهی چند پروا و محابا نکردند - و باوجود کثرت آن درویان ده دله بخاصیت صدق نیت و حسن عقیدت دلفها د نصرت گشتند - و بدار و گیر آمده از آنجا که اغلب اوقات قلت عدد علت غلبه میگرد - در آخر امر به مدد و تائید الهی مظفر و منصور شدند - و قریب پنجاه تن از آن مقهوران را بیسر ساخته سرکوبها را بخاک رهگذر برابر ساختند - و سایر اسلحه ایشان را با سرها که بریده بودند بقلعه بردند - و از موافقان جز

میر موسی که با دوازده احدى زخمی گشت هیچکس کشته نشد - بالجمله درین مدت سه ماه که قلعه را محاصره نموده بودند باوجود وفور آن گروه مقهور و قلت افواج قاهره همه روز بعفایت آلهی و اقبال فامتناهی غلبه از جانب اولیای دولت عالیه بود و اعدا همیشه مغلوب گشته مخذول و منکوب باز گشتند *

چون در اثناء طی راه خبر آمدن نذر محمد خان و لشکر اوزبک به لشکر خان رسید با عزیمتی جازم و دلی قوی و همتی راسخ تکیه بر میامن اقبال روز افزون نموده. بی اندیشه از کثرت اعدا اراده پیش رفتن پیش نهاد همت ساخت - و بنابر مقتضای مصلحت وقت بمقام عجالت و سرعت حرکت در آمده کوچ در کوچ متوجه شد - چون به پشاور رسید سزوار خان پسر خود را با فوجی از بندهای بادشاهی که در آن سرحد بودند پیشتر از خود راهی ساخت - و ظفر خان که حسب الصدور فرمان قضا نشان از موقف خلافت تا هنگام انصرام این مهم بتوقف مامور بود او نیز از پشاور بافواج خود و پدرش بنابر استصواب لشکر خان بطریق منفلا از عقب سزوار خان روانه شد - و خود متعاقب کوچ کرده ازان مقام راهی گشت - چون بچار باغ جلال آباد که در یک منزل موضع نیمله واقعست اتفاق نزول افتاد - باوجود آنکه صواب گویان تا رسیدن مهابت خان صلاح در پیش رفتن نمی دیدند - از آنجا که پیشرفت کار موقوف بر اظهار تجلد و جلدات است با اکثر عساکر کابل که بانظار لشکر کومکي دربار از همراهی ظفر خان تخلف ورزیده در چار باغ توقف گزیده بودند از آنجا روانه شد - و از کلهای صعب المرور عبور نموده در کدومک که یک منزل بالای نیمله است منزل گزید - چون خبر مسارعت لشکر خان به لشکر اوزبک رسید ازین رو کمال وهم و هراس که درین مقام جای آن و بالاتر از آن بود در دلهای ایشان

راه یافته از جا رفتند - و لشکر خان بعد از دو روز که برای سرانجام غله و سایر
 مایحتاج راه در مقام کددمک اقامت نموده بود موکب نصرت را کوچ
 فرموده از راه انچرک که عبور از آن در نهایت دشواریست راهی شد -
 و هشت کروه از کددمک گذشته فرود آمد - و درین منزل باوجود مبالغه
 امرادر باب توقف و انتظار کومک صلاح وقت ندیده متوجه منزل پیش شد -
 و از روی عجلت بپای سرعت یکسر بارگی ناخته موضع تاریک آب را
 که دوازده کروهی خطه پاک کابل است معسکر گروه سعادت ساخت -
 چون نذر محمد خان ازین معنی آگاهی یافت - و پیشتر خبر تعیین عساکر
 ظفر آثار از دربار سپهر مدار بسرداری سپه سالار اعظم مهابتخان خانخانان
 بدو رسیده بود - لاجرم بخاطر آورد که چون خلج امواج بحر افواج از دریای
 لشکر بی پایان خدیو بحر و بر مغشعب شده پی در پی میرسند - و در آن
 صورت که او را در برابر روی ستیز و پای گریز فماند - و کار از کارگری چاره
 و تدبیر در گذرد - و در عین غرامت ندامت سودی نخواهد داد - بنابراین
 هنوز که عنان اختیار در قبضه اقتدار است - انسب آنست که موافق
 صوابدید خرد عمل نماید - و ازین مهلکه مخوفه بسلامت برآید - بالجمله
 چون ازین اندیشه خردمندان دلباخته دست از خویشتن داری برداشت -
 و از غایت اضطراب و اضطراب بیخودانه انجمن کنگاش آراسته بعد از رد
 و قبول مصلحت ها آخر کار رای همگنان برین معنی قرار گرفت - که چون
 درینصورت بدین طریق باز گشتن را به هیچ وجه راه و روی نمانده صلاح
 وقت آنست که ناچار از راه تهور در آید - و رومقابل لشکر آورده آغاز
 دستیازی نمایند - و بنابراین عزیمت ناصواب که در معنی علت سرانجام
 اسباب هزیمت بود - به کار فرمائی ادبار از دور قلعه برخاسته در موضع
 نگرانی فرود آمدند - و لشکر خان از استماع این خبر دلیرانه با بهادران موکب

اقبال از آن مقام باستقلال تمام کوچ نموده رو به نگرانی نهاده روانه گشت -
 و به سردار خان و مبارز خان روهیله و ظفر خان و سعید خان و دیگر بهادران
 که هراول لشکر بودند بتاکید تمام نوشت که در ساعت متوجه غنیم شوند -
 چون خبر رسیدن افواج قاهره به نذر محمد خان رسید - بنابر دلیر پیش آمدن
 دلاوران که در معنی طلیعه سپاه فتح و نصرت بود - رهن و سستی تمام بحال
 او راه یافت - و مع هذا چون اکثر لشکرش المانجی و یغمائی بودند در مدت
 سه ماه محاصره کابل بتدریج پراکنده زیاده از هفت هشت هزار سوار
 باو نمانده بود این معنی نیز باعث فتور عزم و تزلزل ثبات قدم او گشت -
 لاجرم در تاریخ هفدهم شهریور مطابق نهم محرم سنه هزار و سی و هشت
 هزیمت را بحساب غنیمت شمرده رو بودایی فرار نهاد - و از راه غوری
 در عرض سه روز طول مسافت پانزده روزه طی نموده خود را بنواحی بلخ
 رسانید - و چون این فتح نمایان که باعث کسر سطوت و رفع شوکت عسکر
 مخالف گردید - بتائید ربانی و ضم هجوم فوج رعب که از اعظم جنود
 آسمانی است روی نمود - لاجرم لفظ لشکر فتح که طالبای کلیم به تعلیم الهام
 در هنگام تعیین موکب اقبال همایون فال از روی شگون یافته بود - با تاریخ آن
 فتح آسمانی موافق آمد - لشکر خان مظفر و منصور روز جمعه بیست
 و چهارم شهریور مطابق شانزدهم محرم الحرام سنه هزار و سی و هشت
 هجری داخل شهر کابل شد - و حقیقت این فتح نمایان و کیفیت احوال
 عجزه و مساکین اهل شهر و حوالی کابل را در طی عرضداشت بهایه سریر
 والا عرضداشت - شاهنشاہ دادگر و خاقان معدلت گستر رعیت پرور
 بغایت مؤثر گشته امر فرمودند - که مبلغ یک لک روپیه از خزانه عامره
 آنصوبه حسب الاستصواب قاضی زاهد بر غارت زدگان و ستمدیدگان آن
 ولایت بتفاوت درجات استحقاق قسمت نمایند - و باینطریق جبر کسر آن

خاطر شکستگان نموده مرهم راحت بر ناسور جواحت آن دل خستگان گذارند *

چون خامه بدایع نگار و وقایع پرداز از گذارش جبرئیات این سافحه فراغ
بال کلي یافت - اکنون برآن سراسر است که در ذیل این عنوان حقیقت بیان
چنانچه سنت سنیه ائمه سخن و آئین گزیده ارباب این فن است - که بعنوان
تقریب گذارش گفتگو را آرایش تازه میدهند - از طول سخن نیندیشیده
سر جمله از احوال و انساب این دو برادر که بالفعل ایالت سر ناسر
ماوراءالنهر بایشان باز گشته می پردازد - و همچنین طرفی از خراج آن
ولایت را نیز زبان زد کلام وقایع نگار میسازد - بالعمله ایشان خلف
دین محمد خان مشهور به یتیم سلطان بن جانی سلطان بن یار محمد خان
اند - که عمزاده حاجم خان والی اورکنج دار الملک خوارزم است - مشار الیه
از حاجم خان مذکور بسبب سلوک ناهنجار که ملایم طبع و موافق مزاج
او نبود رنجیده از خوارزم برآمد - و چون بولایت ماوراءالنهر در آمد -
سکندر سلطان پدر عبد الله خان نظر بفجابت و قابلیت او کرده کریمه
خود را که همشیره حقیقی عبد الله خان بود باو در سلک ازدواج کشیده -
و ثمره این پیوند ارجمند زود بعالم شهود پیوسته جانی سلطان بعرضه وجود
آمد - و از جانی سلطان چهار پسر و یک دختر بهم رسید - پسر مهین یتیم
سلطان پدر امام قلی خان و نذر محمد خان است - و سه دیگر
باقی محمد خان و ولی محمد و پاینده محمد سلطان اند - و این چهار
برادر مدتها بتفویض عبد الله خان در حکومت تون و قاین و سایر ولایات
قہستان گذرانیدند - و یار محمد جد ایشان چندی در بلخ با عبد المومن خان
پسر عبد الله خان بسر می برد - بعد از آن عبد المومن خان از غایت
بی آرزویی و لجاجتی که لازمه سرشت آن ناحفاظ بود - با خان مذکور

تیز دستی و بد سلوکی آغاز نهاده آخر الامر او را از بلخ اخراج کرد - و مشارالیه نخست بدرگاه عرش آشپانی چندی در ظل رعایت و حمایت آنحضرت آرمیده آنگاه به نیت زیارت مکه معظمه مرخص گشته از راه خشکی متوجه مقصد شد - و چون بقندهار رسید درین اثنا خبر یافت که عبد المومن خان ناگهان هدف تیر قدر اندازان تقدیر گردید - و از واقعه آن شویر شر انگیز سر تا سر توران زمین فتنه بار و آشوب خیز گشته از هرسو گرد شورش عظیم برخاست - درین میانه یتیم سلطان عرصه خالی دیده هوای سروری در دماغ خودسری جاداد - و تمنای ریاست که از دیرگاه باز در کانون سینه مکنون داشت - سر بر زده نقد فرصت را غنیمتی بزرگ شمرد - و در همان گرمی از تون و قالین برآمده هرات را که تختهگاه خراسان است بتصرف در آورده دم از استقلال زد - دارای دارالملک ایران شاه عباس که روزگاران در انتظار این معنی بوده فرصت مساعدت وقت و یاوریی روزگار از دست نداده لشکر بر سر او کشید - و در ظاهر هرات تلاقی فریقین روی نمود و کارزاری عظیم از طرفین دست داد - یتیم سلطان درین جنگ کشته گشته کالبدش نیز ناپدید شد - چنانچه هیچکس بر آن پی نبرده و نشانی دلنشین ازو ندادند - پاره مردم را درباره او این عقیده است که بعد از شکست زخمی خود را بیکی از الوسات رسانیده در گذشت - و دیگران گمان می برند که پس از کسر عسکر زخم دار و از کار رفته به پناه سیاه خیمه یکی از هزارجات رسید - و صحرا نشینان چون نه شناختند کما یزبغی بحالش نه پرداختند - و آخر کار از بیم انتقام فرصتش نداده کارش را تمام ساختند - مجله برادرانش که در عرصه پیکار ازو جدا افتاده بودند هریک سر خویش گرفته پی کار خود رفتند - چنانچه باقی خان با ولی محمد خان به بخارا آمده بر مسند حکومت نشست - و در اندک

مدتی بر تمام آنولایت استیلا یافت - و کهین برادر ایشان پاینده خان در آن دار و گیر از لشکر شکسته جدا گشته راه قندهار پیش گرفت - و چون در آنجا رسید خود را آشکارا ساخت - شاه بیگ خان صوبدار او را بدست آورده محبوس بنخدمت حضرت عرش آشیانی فرستاد - آن حضرت او را مصحوب حسن بیگ شیخ عمری نزد قلیچ خان بلاهور فرستادند - و بعد از یکسال در پنجاب خرمی عمرش بباد فغای طبیعی رفت - یار محمد خان در قندهار خبر سلطنت باقی خان را شنیده عزم مکه را پس سر انداخته راه توران پیش گرفت - باقی خان خیر مقدم گویان جد خود را باعزاز و اکرام تلقی نموده در حال باستقبال شتافت - و باقدام ادب گذاری پیش آمده بعد از تقدیم لوازم تعظیم و تکریم او را به شهر در آورد - و مسند خان را بدو گذاشته خطبه و سکه بغامش کرد - چون دو سال بدین وتیره گذشت یار محمد خان با باقی خان نبیره خود بی لطفی آغاز نهاده در مقام تربیت پسران خود عباس سلطان و ترسون سلطان و پیر محمد سلطان که اعمام باقی خان بودند در آمد - و در خفیه بمقام استمالت امرا و ارکان در آمده خواست که ایشان را از خود کند - درین اثنا باقی خان از معامله خبر یافته پیش از آنکه زمام اختیار از قبضه اقتدار او بیرون رود دست جد از کار کوتاه ساخته جانی محمد خان پدر خود را بسلطنت موسوم نمود - و پس از چندی که یار محمد خان و جانی محمد خان و باقی خان جملگی آنجهانی شدند معامله بولی خان باز گشته جای جد و پدر و برادر بدور رسید - آری خانم حرم باقی خان که دختر عبد الله خان بود - و سابقاً در سلک ازدواج عبد المومن خان انتظام داشت - و بکمال حسن و جمال در میان اوزبکیه همشهر و در افواه خاص و عام بیمن قدوم مذکور بود - بحباله نکاح خود در آورد - و حکومت سمرقند را بامام قلی خان و نذر محمد خان

برادر زاده‌های خود داد - و هنوز ایشان تمکن تام نیافته بجست و جوی دولت روزی شده برخاستند - چون اکثر امرای اوزبک و اعیان بخارا از بد سلوکی‌های ولی محمد خان بجان آمده بودند - در ظاهر باو اظهار وفا و وفای نموده در باطن بایشان نفاق بهمرسانیدند - و رفته رفته از در اعلان عصیان و طغیان در آمده بزرگ و کوچک شهر و نواحی بیکبار موسیقار آسام از ترانه مخالفت زدند - ولی محمد خان از طور نشست نقش و طرح و وضع منصوبه چینی روزگار و انحراف سپاهی و رعیت مجال توقف محال دانسته بی اختیار از قرشی بآهنگ استمداد و استعانت شاه عباس رو بعراق نهاد - و از کم فرصتی‌های وقت و روزگار ناچار آی خانم را با پسر خود سال در قلعه چارجوی گذاشته خود با دل پر خون چون باد ز آب جیحون گذشت - امام قلی خان بی توقف روی توجه به بخارا نهاد - و سایر اهالی آن ملک و امرای اوزبک که از ولی محمد خان روگردان شده بودند باستقبال بر آمدند - و او بی مزاحمت مانعی بر مسند ریاست توران زمین مستولی شده بجبهت دست آوردن متعلقان ولی محمد خان بقلعه چارجوی رفت - و چون معامله با نامه و پیغام راست نیامد و بوعده و وعید و بیم و امید از پیش نرفت بمکامه پرداخت - قلعه دار بعد از سعی بسیار و نومیدی کومک حصار را با متعلقان ولی محمد خان باو سپرد - امام قلی خان به آی خانم میلان خاطر متجاوز از حد افراط بهم رسانیده بعنايت قاضي حلیله عم خود را در حیات او بی وقوع طلاق شرعی بکباله ازدواج در آورده ازین رو بدنامی دنیا و ناکامی آخرت اندوخت - چون ولی محمد خان بسرحد ایران رسیده شاه عباس ازین معنی خبر یافت - از آنجا که بزرگداشت بزرگان لازمه بزرگی ست در مقام تعظیم و احترام خان شده استقبال نمایان بجا آورد - و مراعات لوازم مهمانداری و استمالت

بعجای رسانید که مزیدی بر آن منصور نباشد - بعد از چند روزی که ولی محمد خان معزز و مکرم در ایران بسر برد اوزبکانی که ازو برگشته بودند مکرر عرایض مشتمل بر اظهار ندامت فرستاده التماس استعجال در توجه توران بدو نمودند - و او چون بزعم خود شاه را در مقام امداد خود نیانت - لاجرم باندک مایه مردمی از اوزبک و قزلباش بیخوابی رو به توران نهاده بعد از ششماه که از ولایت خود مفارقت گزیده بود باز بماوراء الذهر آمد - امام قلی خان دانست که باوجود مخالفت ایشان مقابله با ولی محمد خان محال است - بلکه ممکن دیگر معانی نیز صورت پذیرد - ناچار شهر را خالی کرده با برادر متوجه سمرقند شد - و ولی محمد خان بی مزاحمت گیری در بخارا متمکن گشت - و از غایت غرور و کمال استعجال طبع عجول در مقام کینه توزی و انتقام کشی برادر زاده‌ها شده اصلاً تمکینی نرورزد - و بکار فومائی عجلت بزود از جا در آمده از راه نا عاقبت اندیشی بی توزک شایان و تجهیز لشکر نمایان رو بقعاقب ایشان آورد - و چون مواجهه فریقین روی نمود از آنجا که سنت سنیّه روزگار است آن مرحوم محروم را در آن کارزار ناکامی باسیری داده باشاء امام قلی خان بقتل رسید - درین وقت که کار بکام و روزگار بر وفق مرام امام قلی خان گشته او را مخالفی و همچشمی که مدعی شرکت ملک باشد نماند - بخاطر جمع و مقضی المرام بر مسند ایالت آن ولایت تکیه کرده شروع در تصرف سر تا سرتوران زمین و قبض و بسط و عزل و نصب و قسمت ملک نموده از جمله حکومت ملک بلخ و بدخشان و مضافات آن به نیابت خود به نذر محمد خان داد - و تا حالت تحریر که سنه هزار و پنجاه و هفت است همچنان در تصرف ایشان است *

اکنون چون مجملی از احوال حکام آن ولایت نگاشته کلک حقایق

نگار آمد - خامه خود رای هوای ذکر خراج توران زمینی در سر جای داد -
 لاجرم حقیقت آنها از قرار واقع زبان زد ساخته بر سر مطلب اصلی می‌رود -
 الحاصل معصوم جمیع ولایات بلخ و بدخشان و اعمال آن و سر تا سر ماوراء
 النهر و ترکستان که در تصرف این دو برادرست - از روی نقل دفاتر ایشان
 همه جهت خصوص مال وجوهات و سایر جهات نقدی و غله و جمیع
 خراج ارتفاعات و زکوة قریب یک کرور و بیست لک خانی رایج آن
 ولایت است - که سی لک روپیه هندوستان باشد - ازین جمله شانزده لک
 روپیه مداخل امام قلی خان و چهارده لک روپیه حاصل نذر محمد خان
 است - و این مبلغ که درآمد هر دو برادر است برابر حاصل
 جاگیر خان دوران بهادر نصرت جنگ صاحب صوبه مالوه است که یکی
 از بندهای درگاه گیتی پناه است - و جمعی کثیر از امرای عظام درین
 دولت کده ابد انجام برابر هر کدام ازین دو برادر بلکه بیشتر درآمد جاگیر
 دارند - چنانچه از جاگیر یمین الدوله آصف خان هر ساله پنجاه لک روپیه
 حاصل می شود که از مداخل هر یک ازین دو برادر بعنوان سه و نیم
 برابر است بلکه زیاده - چون این مبلغ نسبت به جمع اقام اکبر
 هندوستان که هشت ارب است - که عبارت از هشت صد کرور دام باشد -
 و بیست کرور روپیه حاصل آنست قدر محسوس ندارد - لهذا نسبت دادن
 بیوجه و بیحساب است - امید که مواد تزیید جاه و جلال این دولت کده
 بی زوال لمحہ به لمحہ درازدیان و سررشته بقای این خلافت ابد مقرون
 به اطناب و اوتاد خیم اقبال روز افزون تا انتهای مد مدت عمر روزگار پیوسته
 بامداد وابسته باد *

مجملا خامه زبان آور از نگارش این جمله معترضه باز پرداخت -
 و نمه همت از بروز اعتراض خلاف وعده بری ساخته باز بر سر گفتگوی

پیشینه می‌رود - و بتقریب سوانح ایام فرخنده فرجام خدیو روزگار دیگر باره سر رشته سخن بدست بتان جادو فن میدهد - غرق تیر سالانه سادات فرخنده فال سید جلال *^۱ نبیره قدوة الواصلین حضرت شاه عالم از احمد آباد و میرزا رستم صفوی با دو پسر خود میرزا مراد و میرزا حسن از صوبه بهار رسیده شرف ملازمت اندوختند - میرزا چون بعلت عارضه فقرس مزمن بل بسبب کبر سن که در حقیقت ام المرض و راس الاعراض است زمن شده بود - و بطریقی از رفتار رفته که کرسی نشین بیای پرستاران نقل و تحویل ضروری می نمود - حضرت جهانبانی از روی قدردانی او را از ملازمت معاف داشته یک لک و بیست هزار روپیه بروسم مدد خرج سالیانه مقرر فرمودند - که در هر جایگاه که دلخواه او باشد اقامت گزیده روزگار بفراف خاطر بگذراند - و به سید بزرگوار والا مرتبت میر سید جلال خلعت و ده هزار روپیه نقد مرحمت شد - ابوالهیم حسین کاشغری بمنصب دو هزار و پانصدی ذات و هزار و شش صد سوار مقرر شده ده هزار روپیه نقد انعام یافت - چون حسب الالتماس عبد الرحیم خواجه زلال عنایات سرشار خدیو روزگار نقش زلات و جذایات عبد الله خان را از صفحه کودار ناشایست محو ساخته بود - درین روز بمنصب پنجهازاری ذات و عنایت شمشیر مرصع و نقاره و علم و تومان و طوطی و فیل امتیاز یافته انعام مبلغ پنججاه هزار روپیه نقد و تولیدارچی سرکار قنوج ضمیمه عواطف و تمیمه عنایات تامه آمد - اعتماد خان خواجه سرا بیست هزار روپیه انعام یافته رخصت مکه معظمه گشت - به میر محمد اسفراین که از نزد قطب الملک آمده بود هزار مهر مرحمت گشت *

* احوال سید بزرگوار در خانمه کتاف به شرح و بسط رقم شده *

جای دادن خواص و عوام خصوص ایستادگان پایه سریر سلیمانی در سایه عنایت و ظل مرحمت یعنی اساس نهادن ایوان چهل ستون در صحن خاص و عام

بحمد الله که عنایات خاص بادشاه جهان بعوام و خاص از جمیع وجوه اقتضای عموم و شمول نموده به منفی از اصناف و شخصی از اشخاص انسان اختصاص ندارد - چنانچه ظلال عاطفش که شامل حال عالمی است مانفد جود حضرت واجب الوجود همه را فرو گرفته - و آثار نیکسان احسانش که بر خشک و تر و بحر و بر بارانست چون فیض باران رحمت همه جا رسیده - لهذا پیوسته همت والا در ظاهر و باطن بر تحصیل اطمینان قلب و فراغ خاطر اهل گیتی بسته اند - چنانچه هیچ لحظه از روزگار سعادت آثار نمی گذرد که آسایش و آرامش عالمیان منظور نظر نباشد - و عزیمت ملوکانه بر بسیج سرمایه امن و امان اهل زمین و زمان مقصود نبود - از جمله شواهد صدق این دعوی احداث بارگاه چهل ستون همایونست که درین ایام در فضای کرباس خاص و عام اساس یافته - و سبب بنیاد این نسخه سبع شداد و دیوانده عدل و داد که روکش بارگاه سلیمان و ایوان نوشیروان بود اینست که چون همه را از همه سو روی امید بدین جناب است - و عالمی را بقصد عرض مقاصد و رفع مطالب و برآمد حوائج و مآرب بدین مرجع عالمیان باز گشت است - ازین جهت که هنگام عرض و مجری از زحمت بارش برسات و آسیب تف تموز حجابی و پناهگاهی نبود - لاجرم بمقتضای مرحمت نامتناهی فرمان قضا جریان بدین مضمون توقیع نفاذ یافت - که در

دار الخلافه کبری و همچنین در اکثر اعظم بلاد ممالک محروسه هر جا که دولت سرای بنیاد یافته باشد - خاصه در دارالسلطنت لاهور در پیشگاه جبروکه خاص و عام که محل انجام حاجت جهانیان است - ایوانی مشتمل بر چهل ستون بطول هفتاد ذراع و عرض بیست و دو ذراع طرح افکنده زود باتمام رسانند - تا سایر بندهای درگاه بیزحمت تابش آفتاب و تشویش بارش سحاب فارغ البال بعرض مطالب اشتغال توانند نمود - مجبلا بامر ارفع بدینسان بارگاه رفعت پناه مشتمل بر چهل ستون به عظمتی اساس یافت - که رفعت آستانش باعث کسرشان ایوان کسری گشته - و ازین دست والا بنیاد مقصوره که از رشک متانت اساسش قصور در بنای قصر قیصر راه یافته - در عرض چهل روز با این طول و عرض و وضع غریب و هندسه بدیع خاطر فریب باتمام رسیده باعث حیرت نظارگیان گشت. * ابیات *

در روزگار ثانی صاحب قران که دهر
یکره ندیده است قرینش بصد قرون
عالی اساس بارگهی شد بنا که راست
از کوه بی ستون بود افزون بچل ستون
از رشک تابش در و دیوارش از شفق
در خون نشسته تا بکمر چرخ نیلگون

چون این فرخنده بنا بهمه معنی سمت اتمام و صورت انجام پذیرفت - اختر شماران سطرلاب نظر ساعتی بری از نحوس و قرین سعود در تاریخ بیست و پنجم ذی حجه سنه هزار و سی و هفت هجری بر گردیدند - شاهنشاه فلک بارگاه بعد از انقضای بیست و گهزی روز در ساعت مختار اندیشه رسای دقایق رسان درین محفل بهشت آئین که بانواع زیب و زینت تزئین داشت - اورنگ نشین سریر اقبال و الکیل گزین افسر جاه و جلال

گشتند - و جمهور افام را در آن بارگاه خاص بار عام داده زبان سپاس گذار
 بستایش آفریدگار انس و جان و دست حق پرست به بخشایش و بخشش
 گفته گاران و محتاجان بر کشادند - و سایر ثنا گستران و همچنین سرود سرایان
 و نغمه پردازان را ساز عیش جاویدی آماده نموده طالبای کلیم را که این
 رباعی بوصف آن بارگاه سلیمانی در سلک نظم کشیده بعرض مقدس رسانید
 صلۀ شایسته مرحمت فرمودند *

* رباعی *

این قازه بنا که عرش همسایۀ اوست

رفعت حرفی ز رتبه پایۀ اوست

باغیست که هر ستون سبزش سرودست

کسایش خاص و عام در سایۀ اوست

همدرین روز قاسم خان بعفایت خلعت و اسب خاصه بلند پایگی یافته
 بصوبه دارچین بنگاله مرخص گشت - و دریا خان روهیله بمرحمت خلعت و جمدهر
 مرصع و فیل و اسب و انعام بیست هزار روپیه نقد کامیاب آمده داخل
 تعیناتیان دکن شد - و سید جعفر بارهه بخطاب شجاعت خان و تفویض
 خدمت فوجداری ترهت و نواحی صوبۀ بهار و منصب سه هزاره ذات
 و دو هزار سوار و انعام خلعت و اسب و فیل و پانزده هزار روپیه نقد امتیاز
 پذیرفت - محمد قلی ایلچی شاه عباس که از طرف شاه عباس برسم
 رسالت نزد قطب الملک رفته بود - بعد از مراجعت بسجده آستان آسمان
 نشان رسیده سر رفعت بگردون رسانید - و بمرحمت خلعت و پانزده هزار روپیه
 سرافرازی یافته بایران مرخص شد - و میر جمله بانعام بیست هزار روپیه
 سرافراز شد - و قلیچ خان از عفایت نقاره بلند آوازه گشت - کپیلوجی بهونسله
 از عمده های دولت نظام الملک بکار فرمائی طالع والا آمده خان زمان
 را دید - و بحسب الالتماس خان مذکور بعفایت ورود فرمان عالیشان و خلعت

و جمدهر مروع واسپ و فیل و نقاره و منصب پنجهازاری ذات و سوار سر بلند گردید - عرایض محمد عادل خان که در هرده سالگی و قطب الملک عبد الله در دوازده سالگی جانشین آبابی خود شده بودند - مشتمل بر تهفیت جلوس مبارک با پیشکش نمایان از آنجمله قطعه نیلمی بود بابت عادل خان که نظیر آن در آب و تاب بسیار کمیاب بود - سی هزار روپیه قیمت داشت - از نظر انور گذشت *

درین ایام روز جمعه بیستم امرداد فرخنده عید سعید اضحی اتفاق افتاده بشارت میمنت و فرخندگی باولیای دولت جاوید پیوند رسانید - خدیو هفت کشور بادشاه دین پرور بآهنگ احیای سنت حضرت خیر البشر مانفد خورشید خاور دولتخانه زین زرین را شرف خانه ساخته فضای عیدگاه را از نور حضور اقدس رشک پیشگاه طارم چهارم و غیرت بارگاه سپهر اطلس نمودند - و ادای عبادت معبوده این روز نموده هنگام مراجعت بدستور تشریف روی زمین را در افشان و زر ریز ساختند *

سبب افتتاح ابواب مراسلات بدین آستانه سپهر نشانه از طرف سایر ملوک خصوص امام قلی خان

خاصیت دولت خداداد و سعادت بخت مادرزاد آنست که در ساحت هر دیار صاحب سعادتى که بار کشوده رحل اقامت افکند - عالمی بآهنگ آن عالی مقام بار رحلت بر بندد - و لایم بخت و مقتضای اقبال آنست که بهر سو که رو آورد جهانی آن را قبله آمال و امانی دانسته روی توجه بد آن سوکند - چنانچه خصوصیات احوال والا حضرت شاهنشاه خلافت پناه است - خاصه درین ایام خیر انجام ده سریر سروری از جلوس همایون

رشک کرسی هشتمین گردون گردید - امام قلی خان والی توران همواره
 خواهش داشت - که از سر نو سر رشته توثیق وثایق محبت بدست آورده
 تجدید عقد مواخات و تمهید روابط موالات نماید - و بتازگی حلقه اظهار
 دوستی بر در دار الامان ولا و وداد و امن آباد یگانگی و اتحاد زده
 ابواب مکاتبه و مراسله را گشایش دهد - لیکن از رهگذر بیراهی و بی
 روشی که از نذر محمد خان برادرش سرزده بود چنانچه سبق ذکر یافت -
 معصوب مانده این معنی موجب سد این راه و حجاب این باب شد -
 و انتظار معاودت خواجه عبد الرحیم نیز سبب تعویق و تاخیر آن عزیمت
 گشت - و مضمون مراسله که مصحوب او بخدمت حضرت جنت
 مکانی ارسال داشته بود آنکه چون شاه عباس فرصت وقت غنیمت
 شمرده قلعه قندهار و مضافات آنرا بتصرف در آورد - اگر درین ولا فوجی
 از افواج عساکر بحر امواج در رکاب سعادت شاهزاده والا اختر که اهل
 هفت کشور از ضرب شمشیر شعله تاثیر آن سرور در تپ و تاب اضطراب اند -
 و از اصابت تدبیر آفاق گیر آن والا جناب در حساب به تسخیر قلعه
 قندهار تعیین فرمایند ما دو برادر نیز بمقتضای دولت خواهی
 و خیر اندیشی که لازمه خیرخواهی و به اندیشی است به لشکر ظفر اثر
 پیوسته بعد از گشایش حصار قندهار و قطع و فصل آن دیار متوجه خراسان
 شویم - و عهد و پیمان موکد بایمان بر طبق این مضمون می بندیم - که از بلاد
 مشهوره آن ولایت بعد از فتح هر شهری که اولیای دولت دست تصرف
 از آن باز دارند تعلق بما داشته باشد - چون حضرت جنت مکانی بعد از
 مطالعه مضمون نامه در مقام تجهیز عساکر و صد مدد ایشان گشته هنوز
 ترتیب مقدمات شهرد شاهد مقصود از خفا خانه غیب بجلوه گاه نمود
 نیامده بود - قضا را آن سرور بمقتضای احکام قدر محکوم و قضای مقدر

متوجه تسخیر عالم دیگر گشتند - و بعد از جلوس مبارک خواجه عبد الرحیم رسیده در نوروز سال حال بملازمت استسعاد پذیرفت - و همدان نزدیکی از اشتداد مرض دیرینه بعالم بقا شتافت - آنگاه حضرت خلافت پناهی بمقتضای مکافات این خیر اندیشی و نیکوخواهی که از امام قلی خان بظهور رسیده بود خواستند که حجاب مذکور مرتفع سازند - لاجرم در مبادی ایام جلوس خیر انجام بمقام ارسال جواب مراسله در آمده بیست و دوم آبان ماه از نخستین سال جلوس میمنت مانوس حکیم حائق را نامزد این خدمت نمودند - و موازی یک لک و پفجاء هزار روپیه از انواع نوادر و جواهر و مرصع آلات و نفایس و امتعه هندوستان برسم ارمغان و بیست هزار روپیه بجهت مجاوران و ارباب استحقاق و خدمه روضه منوره حضرت صاحب قران مصحوب او ارسال داشتند - و خواجه محمد صادق خلف خواجه عبد الرحیم را بمرحمت خلعت و کمر خنجر مرصع و انعام سی هزار روپیه نواخته بهمراهی حکیم مذکور مرخص ساختند - و ده هزار روپیه برسم انعام بحسن خواجه برادر کلان خواجه مرحمت نمودند *

نقل نامه نامی و مراسله سامی حضرت صاحب قران ثانی بامام قلی خان والی توران

تا رشحات کلک بدایع نگار و نفعات خامه مشکبار در اظهار روابط دوستی و ولا و بیان مراتب صدق و صفا طراوت بخش چمن خلت و وداد و عطر افزای محفل صداقت و اتحاد باشد - دیباچه آمال و امانی و حدیقه حشمت و کامرانی سلطنت مآب معدلت قباب نصفت ایاب شوکت انتساب عنوان صحیفه ابهت و کامگاری طغرای منشور دولت و بختیاری

فارس مضمار فتوت جوهر مرآت صفا و صفوت زبینه افسر خانی شایسته
 سرپر کشور ستانی سلاله دودمان عالی شعبه شجره مغاخر و معالی گوهر
 بحر عدل و احسان مجدد قوانین آباء عالی مکان المودید بالتائیدات الازلیه
 من الله المعین المستعان دامت ایام اخوته و سلطنته و زادت اعوام خلقه
 و محبتش بتوقیع سعادت جاردانی موشح و برشحات سحاب کرامت دوجاهانی
 مرشح باد - حقیقت کیفیت اتحاد معنوی و مرابطات صوری که بواسطه
 موانع ظاهری چند مدت در حجاب خفا محجوب و مخفی بود - از ارسال
 مراسله سامی و مغاوضه نامی مشحون بجواهر زواهر مصادقت و محتوی
 بدرر غرر موافقت که بواسطت نقاوه اصفیای کرام عمده نجبای انام ناهج
 مذاهج دین قویم خواجه عبد الرحیم در باب مهام خیریت انتظام این برادر
 نیازمند درگاه الهی و دیگر مقدمات پسندیده باعلی حضرت قدسی مرتبت
 رضوان پناه خلد آرامگاه انارالله برهانه به نسبت قرابت سابق بی تجدید
 جهات لاحق رقم زده خامه عفبرین شمامه شده بود سمت اظهار و اعلان یافته
 محرک سلسله موالات و مصافحات قدیم گردید - و از مطاوعی آن قیمه کریمه
 روایع و شمایم محبت بمشام صداقت انجام رسید - از روی وفور مرابطات
 صمیمی مرکوز خاطر اقدس آن بود - که در اول جلوس میمنت مانوس
 بر اورنگ سلطنت و فرمانروائی خواجه مشار الیه را با یکی از معتمدان
 درگاه رخصت فرمائیم تا آمده مجدداً رابطه صوری و معنوی و مذکر مناسبات
 قدیمی و جدیدی گردد - سنوح در مقدمه سبب توقف و تراخی
 گردید - یکی فوت خواجه عبد الرحیم مرحوم که بعد از دریافت عزم مجالست
 میمون بساط حیات عارضی در نوردید - دوم آمدن نقاوه اصلا ب کرام
 نذر محمد خان از روی بی فکریها و بی تجربگیها که لازمه شباب است
 بکابل - اگر بدلاست عقل رهنما ازین اندیشه بیحاصل و پندار دور از کار که

باغواى جمعى از كوته اندیشان بيخورد باديى آن شده بود فقاعد نمى ورزید -
 فرستادن جيوش منصوبه از درگاه ضرور بود - بعد از آنكه افواج قاهره
 پى در پى مى رسيد ملاحظه آن بود كه غبار وحشتى درميان بر انگيخته
 شود - و علاقه دوستي و روابط چندين ساله بفساد و افساد آن كوته بنيان
 فرومايه خلل پذير گردد - چون شيوه ستوده ارتباط و التيام از قديم الايام
 الى الان فيما بين اين دودمان رفيع الشان و سلسله عليه خواندين ولايت توران
 متحقق بوده - و آئين صدق و سداد بين الجانبين صورت انتظام و انعقاد
 داشت - درين ايام سعادت فرجام كه بميامن تائيدات الهى و يمن مواهب
 نامتناهي دولت روز افزون آنأ فائاً بانواع فتوحات غيبية و اصناف فيوضات
 لاربييه مقرون و مقرونست - و شاهد هر مدعا و مقصود كه بر صفحه خاطر
 خير اندیشان اين سلطنت ابد مقرون مرتسم ميگردد - باتم وجوه بر منصه
 حصول جلو ظهور مي نمايد - منظور نظر حق بين حقيقت گزين آنست -
 كه شيوه فرخنده اتحاد و يگانگي بيشتر از پيشتر ملحوظ ضمير قدسي
 سراير بوده در انتظام قواعد مودت و اتساع عرصه عداقت كه مستلزم انبساط
 خاطر دوستان و انتظام اوضاع جهان و جهانيان ست زياده تاكيد رود - تا
 وثاقت اخوت كه ابد الاباد در تزايد باد - مشهود همگان گشته نتايجى
 كه بر آن مترتب است عنقریب بر وفق اراده اوليای دولت طرفين بعرضه
 ظهور آيد - بالفعل بجهت تشديد مباني و داد و وفات كه انتظام بخش
 انفس و آفاق است - بسيادات مآب مرتضوي انتساب خواجه محمد
 صديق خلف الصدق خواجه مغفور از روى عاطفت رخصت انصراف
 ارزاني داشته حكمت مآب نتيجه الاما جد و الاعالي لايق العنايات
 السلطانيه حكيم حافظ را كه از خانه زادن معتمد و معمر راست گفتار
 درست كردار درگاه والا ست - بخدمت آن گوهر اكليل جلالت و فارس

میدان شهامت فرستادیم - که بعد از ادراک سعادت ملازمت با بلاغ مقدماتی که در هر باب بتقریر او تفویض یافته مبادرت نماید - شیمه قریبه مواخات آنکه همیشه بهمین طریق بمراعات نسبت سابقه و قرابت قریبه بارسال مفاوضات منیفه و مراسلات شریفه که احسن مکام اخلاق ارباب وفاق است بیشتر محرک سلسله خصوصیت و جهت مندی گشته همواره بواردات ذات لازم الکرامت و باظهار مرغوبات طبع موالات سرشت که مستلزم رابطه یگانگی و رافع غایله بیگانگی است - مسرت پیرای ضمیر عطوفت اشراق گشته خوشوقت میساخته باشند - مسند ابهت و خانی مخلد و سرپر سلطنت و کامرانی مشید باد *

توجه موکب نصرت شعار شهنشاه کشورکشا بصیدگاه باری و تعیین پزیرفتن امرای نامدار بر ججهار بندبیله

چون نرسنگه دیو پدر ججهار سنگه بسلسله جنبانی طالع موافق در مبادی ایام بادشاهزادگی حضرت جنت مکانی جهانگیر بادشاه بملازمت پیروسته خود را در سلگ بندهای درگاه کشید - و همدران ولا مصدر خدمات پسندیده گردیده و خویشتن را سزاوار مراحم بیکران و عواطف بی پایان ساخت - آنحضرت هنگام جلوس همایون بحکم التزام حق گذاری حقیقت کیسان وفا اندیش بحال او پرداختند - و او را از اکثر اقران و امثال برگزیده فرق اعتبارش بفرقدین بر افراختند - چندانکه رفته رفته بمراتب عالی و مناصب والا رسید - و سرمایه اقتدار و قدرت از جمیعت و ثروت و خیل و حشم و اجتماع لشکر بجای رسانید - که دقایق درجات و مقدار از پله امثال

و اقوان بل از مرتبه راجهای کلان در گذرانید - و در آخر کار و پایان روزگار دولت جهانگیر بادشاه که از فرط استیلاي امراض مرزمنه قطعاً بنظم و نسق معاملات ملکی و مالی نمی پرداختند - لاجرم او درمیانه فرصت غنیمت دانسته از حد خود تجاوز نموده دست تطاول بملک و مال زمینداران اطراف و نواحی سرزمین خود بل طرفداران محل دور دست دراز کرده اموال بسیار بتعدی بیحساب فراهم آورده بدان مثابه که از حیث قیاس قدر و مقدار بیرون رفته از مراتب حساب و شمار در گذشت - و در عرض آن ایام بغیر عدم اهتمام اولیای دولت در امثال این امور کسی بحال او نپرداخت - و به هیچ باب باز خواستی نشد - تا آنکه روزگار او پایان رسید - و اندوخته گران سنگ دیرینه اش که گنج در گنج و خزینه در خزینه بود بتحت تصرف این سبکسر در آمد - چون ظرف تنگ آن ناآزمون کار گنجای تصرف این گنج خانه مالا مال نداشت - یکباره از جارفته سرمایه خودسری آماده ساخت - و چون روی سرپر خلافت مصیر از جلوس مقدس حضرت صاحبقرانی زینت گرفته کار ملک و ملت و امور دین و دولت بر نهی استقامت جاری گردید - آن نا معامله فهم بفکر روزگار خویش افتاده باستواری حصار و انبوهی جنگلهای دشوار گزار که پدرش آنرا سرمایه استظهار خود پنداشته همت بر حفظ و تربیت اشجار آن گماشته بود - پشت گرم گردیده در سی و دوم خرداد سال جلوس مبارک روگردان شد - و نیم شب از دار الخلافه برآمده رو براه فرار نهاد - چون دولتمخواهان از این معنی آگاهی یافته حقیقت را بعوض بار یافتگان انجمن رسانیدند - که آن اهرمن نژاد وحشی نهاد بمجرد فرار در پی سرانجام مهم بغی و فساد و بر سر اظهار عصیان و عناد است - و همت پست نهمت بر جمع لشکر تفرقه اثر گماشته - و بودی استمالت و دلاسای سرکشان آن بوم و بر که با او در مقام

نفاق بودند افتاده بر سر استحکام بارها و بستن گریوها و گذارها پا افشوده
 بلکه در صدد مداخل و مخارج دور دست نیز شده - لاجرم فرمان قضا
 نشان به پروانگهی قهرمان قهر خدیو روزگار که مظهر بطش قهار علی الاطلاق
 است بطغرای امضا و توقیع قضا نفاذ رسید - که از حاضران دربار ده هزار
 سوار جرار بسرداری مهابتخان خانخانان سپهسالار با دو هزار بندوقچی
 و پانصد بیلدار از راه گوالیار روانه ولایت او شده سزای کردار ناشایست
 در کنار و بر آن زیاده سر گذارند - و سید مظفر خان بارهه و اسلام خان و
 دلاور خان بریج و سردارخان و راجه رامداس و نظر بهادر خویشگی و راجه روز
 افزون و حبیب خان سوز و بهگوانداس بندبیل و دیگر بندهای روشناس درگاه
 عالم پناه به عذایت بادشاهی مفتخر و مباهی گشته بهمراهی آن
 عمدة الملک تعیین یافتند - و در وقت رخصت به سپهسالار خلعت با نادری
 و کلکی مرصع و یک لک روپیه نقد ضمیمه این مراسم ساخته - و خدمت
 بخشی گری به کفایت خان و فیل و نقاره به دلاور خان مرحمت
 فرمودند - و خان جهان صوبه دار مالوه با سایر کومکیان آن محال و صفدرخان
 جاگیر دار سرونچ و انی رای سنگدلن و راجد بیتهداس کور و سترسال
 کچهواه و بلبهدر سنگهاوت و پیر خان میانه و شادیکان اوزبک و راجه
 گردهر و خنجر خان جوره آقاسی و دیگر منصبداران از راه چندیری که
 بجانب جنوب اوندجه واقع است با پانصد بیلدار بمحال متعلقه آن مخدول
 در آید - و بخشی گری این فوج و دو هزار بندوقچی به نور الدین قلی
 تفویض یافت - و بهارت سنگه بندبیل که زمینداران آن ملک از
 دیرباز بآبای او - بود - و حضرت جنت مکانی از جدش انتزاع نموده به
 نرسنگدیو داده بودند - و ازین راه میانه اشیان نزاع بود نیز بهمراهی فوج
 خود از جانب کالپی روانه آن سمت گردد - بهادر خان روهیل و راو

سورج سنگه بهورتیه و بهار سنگه بندیلله ورشید خان و شهباز خان افغان و کشن سنگه و شاه بیگ خان و امثال ایشان با هفت هزار سوار کار آزموده و دو هزار بندو قچی و پانصد بیلدار از جانب مشرق رویه آن سر زمین روی توجه باستیصال آن خدلان مآل آرند - و سوای این بهادران دو هزار سوار از جمله ملازمان یمین الدوله امین الملت آصف جاهی بسرداری محمد باقر از نوکران عمده آن خان والا مکان بکومک این فوج مقرر شدند - سلطان نظر به بخشی گری و واقعه نویسی این فوج سرافرازی اندوخت - آنگاه وزیر خان را به نگاهبانی دار الخلافه اکبر آباد باز داشته بعد از انقضای یازده گه‌ری از روز دوشنبه آبان ماه سال اول از جلوس متوجه میدگاه باری شدند - و بدو کوچ از باغ نور منزل معروف بدهره که روز اول منزل آنجا شده بود بفتح پور رسیده محفل وزن قمری سال سی و نهم از عمر ابد پیوند ترتیب دادند - و کیفیت وزن بدین منوال است که چون خوی مقدس پیوسته در پیدا کردن سایل بجست و جوی وسایل است - و طبع فیاض همواره در اقاضی حوایج اصحاب مطلب بهانه طلب است - لهذا سالی دو نوبت در انجمن وزن شمسی و قمری مانند خورشید خاوری در کفه میزان نیک اختری متمکن میگردد - و هر سال دو مرتبه بحساب شمسی و قمری جشنی عظیم و طوی بزرگ حسب الامر آنحضرت مرتب میشود - و هموزن مبارک طلا و نقره بر بی نوایان و نیازمندان روزگار بقدر نصاب و استحقاق و احتیاج قسمت می یابد - اگرچه این نوع تصدق ریعت وارد نه شده لیکن چون دانشوران این کشور همگی بر این معنی اتفاق دارند - که اینگونه صدقه برای دفع بلیات و عاهات جسمانی کامل ترین اقسام صدقات است - لهذا این طریقه پسندیده را حضرت عرش آشیانی که بغای منش آنحضرت چون آفتاب جهانتاب بر فیض رسانی

محض نهاده بودند اختیار فرموده این قاعده ستوده قرار دادند - که در وزن شمسی دوازده مرتبه اول با طلای خالص و مراتب دیگر با سایر اجزای و در وزن قمری هشت نوبت نخست به سیم ناب و باقی مراتب با سایر اجناس معهود هموزن می آیند - و بدین وسیله فقرا و مساکین کامیاب مقصود می گردند - و فی الحقیقت سنت عقیقه که در طریقت صاحب شریعت صلی الله علیه و سلم و اصحابه امریست مقرر و معهود باین طریق که در روز هفتم از ولادت بوزن موی سترده مولود نقره تصدق نموده و قربانی را چند پارچه معدود ساخته بر فقرا قسمت نمایند راه تجویز این معنی کشاده - چنانچه مضمون دعای ماثور که وظیفه امر مسنون مذکور است - که لحمها بلعنه و عظما بعظمه و دمه بدمه و شعرها بشعره و جلدها بجلده برین معنی دلالت دارد - بالجمله از آنوقت باز این حمیده آئین درین دولت کده عظمی معهود و مستمر گردیده - و بجهت شاهزادها همین یک وزن شمسی مقرر شده - لاجرم روز دوشنبه ششم آذر ماه سال اول جلوس موافق ربیع الثانی سنه هزار و سی و هشت هجری قریب به نصف النهار جشن وزن قمری سال سی و نهم عمر ابد قرین حضرت صاحبقران ثانی آراستگی بهشت جاودانی پذیرفت - و سایر لوازم این روز از اقسام آرایش و پیرایش و داد و دهش و بخشش و بخشایش بنحویکه تفصیل آن شرح و بیان برنماید - و زبان خامه از عهد تحریر آن بر نیاید بظهور آمد - و بعد از فراغ این کار بیست و ششم آذر ظاهر قصبه باری مضرب خیام دولت شد - پنجروز در آن مکان به نشاط صید - مملک از پرداختند - روز جمعه دوم دی ماه از آن سرزمین بآهنگ سیر و شکار حوالی گوالیار و تفرج آن قلعه سپهر مدار کوچ فرموده متوجه گوالیار شدند *

درین ایام خیر انجام اعجوبه چند از غرایب حوادث گیتی و بدایع و عجائب عالم ابداع که از بوالعجبی های تقدیر در صوبه کشمیر اتفاق افتاده بود از مضامین وقایع آن صوبه به عرض والا رسید - نخست آنکه جمعی کثیر از سکنه پرگنه اولر با حسن محمد نامی از اهل همین موضع در حضور اعتقاد خان حاکم آن صوبه باتفاق این کلمه مذکور نمودند - که صبیحه حسن محمد مذکور چون هفت روز از میلاد او منقضی شده بود بربلن در آمده بعد ادای کلمه طیبه گفت که اهل این ولایت باید که امسال خیرات بسیار بظهور آرند - تا از آسیب بلیات محفوظ مانند - دیگر در خانه باقر کشمیری پسر منولد شد که مخرج معتاد نداشت - و در منزل میر حسین سه پسر بیک شکم آمد - و از زن شمس کشمیری دو پسر و یک دختر متعاقب به یکدیگر بعرضه وجود آمدند - و اهلیه اسمعیل نام فرارش کشمیری دو دختر و یک پسر آورد - و از مفکوحه ابراهیم کشمیری فرزندی تولد یافت که لب زیرین نداشت *

ذکر نزول اجلال در اثنای سیر و شکار به قصبه

گوالیار و تفرج قلعه نمودن و آزاد ساختن

زندانیان و فیصل یافتن مهم جبههار سنگه

بندیله و درآمدن او در شفاعت

بوسیله اظهار اطاعت

ریم

اگرچه این حرکت والا که بتحریک کار فرمایان عالم بالا روی نموده بحسب ظاهر در لباس لهو و لعب و صورت نشاط و طرب از صید و امثال آن بجلوه گاه شهود در آمده - لیکن باعتبار معنی مشتمل بر دوست نوازی

و دشمن گدازي بلکه مصلحت عالم در ضمن آن مندرج بود - علت آگاهی و موجب تذبیه جبهه‌ها سنگه بندیده گشته آن غنوده هوش را از گران خواب نخوت و پندار و از مستی سبکسری و بیخبری هوشیار ساخت - و همچنین اصناف زمینداران آن سر زمین که از دست تطاول و دست اندازی آن زیاده سر بجان آمده بودند - بمحض توحه اشرف از سر نو جانی تازه یافته از جور و تعدی او ایمن گشتند - و نیز جمعی کثیر از معبوسان قلعه گوالیار از قید گرفتاری زندان که در حقیقت دفنی است در حیات نجات یافتند - شرح این مقال آنکه چون بیست و چهارم دیماه سواد گوالیار از گرد موکب همایون خط غبار پیدا کرد - و همین که ظاهر آن قلعه جاوه‌گاه تجلی ورود آن مظهر انوار لطف جلی حضرت پروردگار گردید - مشاهده خصوصیات آن والا حصار که از دیر باز مکنون ضمیر انور آن سرور بود محرک آمده همان روز تماشای آن باره دیرین بنیاد که بر فراز کوهسار رفعت آثار اساس یافته در سر تا سر این کشور اکبر حصارى بمثانت رفعت و فسحت ساحت آن حصن منیع الشان نشان نمی دهند اراده فرمودند - و خورشید وار از افق آن کوهسار طلوع نموده پرتو نظر دقت نگر بر پای تا سر آن سرزمین آسمان نشان گسترده از روی تحقیق و تدقیق در واریعی خصوصیات قلعه و ملاحظه جزئیات آن ذره فرو گذاشت نه نمودند - برارباب صفا روشن است که جفبش بادشاهان پای روان که چهار باغ دنیا را بمثابة آب اند - و حرکت شاهنشاهان روشن دل که سپهر جهانداري را بمنزله آفتاب خالی از حکمت نیست - و مصداق این معنی سیر خورشید اوج گیتی ستانی است بگوالیار و عروج آن بلند کوکب باوج کوه فلک شکوه - چه بسیاری از مردم که شمارشان چون شمار مژگان دشوار است - از روزگار دراز در آن حصار نظر بند بوده مانند تمثال

از حبس آئینه رهایی نداشتند - و از هیچ رو خیال خلاصی در آننه خاطر
شان نقش نمی بست - چون این ابر رحمت بر فراز قلعه آن کوه سایه
افکند - خواست تا حقیقت حال اینان که مانند نسیم در حباب از شدت
حبس نفس شان گرفته بود بر روی آب آید - لاجرم خود به نفس نفیس
به تفحص احوال زندانیان پرداخته اندیشه های ژرف را کار فرمودند - از آنجا
که دریای بخشش و بخشایش این محیط مکارم پیوسته در جوش است -
چندی از اهل فتنه و فساد که صلاح کار بلاد و عباد بل خیریت نفوس
ایشان نیز در محبوس بودن بود - پای بند سلسله قید گذاشته دیگر تمامی
گرفتاران را که روزگاران در تنگنای سیه خانه روزگار به تیره روزی و تنگ
عیشی و بد حالی گذرانیده روی زمین و آسمان ندیده بودند یک قلم آزاد
فرمودند - و رقم عفو بر جرید عصیان شان کشیده برات عمر دوباره بنام هریکی
نوشتند - تا همگان سر بر خط فرمانبری گذاشته مانند نال از حصار نای قلم
از حبس ابد رها گردیدند *

بالجمله افواجی که برای سرزنش جبهه هارسنگه مانند جهره های
تیغ پیهم تعیین شده بودند - با لشکریان آهنین دل تیغ شده دست امید
همگان را از زندگانی منقطع گردانیدند - تمامی قوم بندیله را از آوازه
نهضت همایون بمقام گوالیار ساز و نوای توانائی گسسته بآئین خرطنبور
از غم خشک بر جا ماندند - امرای عظام ناگهانی از هر طرف چون قضای
آسمانی بدان سرزمین در آمده سر تا سر حدود آن ناحیت را پامال
نعال مرائب موکب اقبال گردانیدند - و از همه سو راه بر جبهه
گمراه بسته عرصه کارزار و ساحت کار را برو از مضیق حوصله تفکثر
ساختند - و مهابتخان از گوالیار و خان جهان لودی از برار و عبدالله خان
از کالپی جلوریز شتافته با دیگر تیغ زنان نبرد آزما و مرد افکنان رزم پیرا

داد مردانگی دادند - و پای جرأت بر دم شمشیر نهاده بازار تیغ زنی را تیز و هنگامه نبرد سازی را گرم گردانیدند - خود بر سر رزم آشنایان از باد حمله حکم حباب پیدا میکرد - و تیغ بر کف رزم آزمایان از پیچ و تاب جوهر خاصیت موج بهم رسانید - خنجر در جوشن به آبی فرو میرفت که ماهی در آب فرو می رود - و تیر در دل بر نمطی جا میگرفت که خار در ماهی جای گیرد - گوهر خنجر حلقه در گوش بهادران می انداخت - و آب تیغ از سر رزم آشنایان در میگذشت - خدنگ دلدوز سپر را چنان می شکافت که بدر را انگشت نبی - و ناوک جگر شکاف دو تن را چنان بهم می دوخت که دو پیکر را تیر چرخ - بعضی را بکمان اسیر میساختند و زه کمان شان کار زه گریبان میکرد - و مشتی را بر تیغ خون می ریختند و دم تیغ شان جای دم حیات میگرفت - چاشنی کمان دلاوران شربت مرگ آماده میساخت - و سفان در دست یلان شمع وار از گرمی جنگ میگذاخت - تیر از نایره غضب خدنگ افکنان فتیله کردار در قندیل می افروخت - و زهر آب پیکان جان شیرین را تلخ میکردانید - پرچم علم دولت ریش خند زندگانی اعدا میگردید - و سرفار تیر نصرت پردازان را از خنده دهن باز نمی آمد - تیر از ترکش در پوست پوستی بود و زه از کمان در خانه بدوشی - آب رزم آزمایان از آب تیغ روشن می شد و نبرد آزمایان را از خون خویش سرخروئی حاصل می آمد - شاخ کمان را از پیکان تیر برگ می دمید و گل سپر را از ناوک خار دست می داد - بالجمله چون جبهه سینه برگشته روزگار را از تیزی لشکر تیغ زنان پای گریز بریده شد - و از نیروی موکب صف شکن دل از دست داده پای ثبات و استقرارش از جای رفت - ناچار برهمنوی خرد پیش بین که آنکه اسرار نما است روی ارادت باولایی دولت آورد - و خیال نافرمانی را از دل دور ساخته زنگ

کدورت از مرآت اعتقاد برزود - و بدرگاه گیتی پناه توجه نمود - تا از هیچ
 رو سنگ حوادث شیشه ناموس او را نشکند - و صورت مدعایش باحسن
 رجوع جلوه گری نماید - عرضداشت که اگر بآب دجله عفو دامن گناه
 من شست و شو یابد - و بشگفتن گل بخشایش شاهنشاهی خار خار
 هراس از دلم بیرون رود - بدرگاه والا که گلزار جاوید بهار دولت سرمدیست -
 مانند آب روان با دل صاف قطره زن گردم - و دیگر آبی بر زندگانی کدم که
 از چمن اعتقاد گل نافرمانی نروید - و بهر مفسد و جاگیری که هواداران
 چمستان این دولت والا من خار گشته را نهال سازند - سپاسداری نموده
 از شاخسار امید گل چینم - در اثنای این حال از نوشته واقعه نگار لشکر
 عبد الله خان بعرض همایون رسید - که آن کوکبه آرای ظفر با بهادر خان
 روهیله و جمعی دیگر از مهر گزینان این آستان فلک نشان بیست و یکم
 دیماه حصار ایرج را که حصار بیست استوار و هر برجش از کمال ارتفاع
 سرباوج فلک می ساید از تصرف جبهه زحل سیما بر آورد - و آنچنان
 حصار بلندی گرای را که توس اندیشه در ادراک رفعش سم افکنده در
 سرسواری گرفته غنایم از هر دست سپاه فیروزی دستگاه را دست افتاد -
 تفصیل این مقدمه آنکه عبد الله خان با محمد باقر بخشی آصف خان از
 سوی مشرق و بهادر خان از جانب شمال آهنگ یورش نموده روبه تسخیر
 قلعه نهادند - درویشان از روی تهور تمام به برج و بارو آنوالا حصار که جبهه
 مقهور آنرا استحکام تمام داده بود بر آمده بمدافعه و مقابله در آمدند -
 خان فیروزمند بعد از تگ و تاز بسیار در عرصه کارزار بقصد جوهر نمائی
 با جمیع هم گوهران خویش از پشت نوسن که چون گوهر در رشته در
 راهای باریک قطره توانند زد فرود آمده پیاده شد - تا آن حصار را که
 مانند صدف قلعه بیدر بود بزور تیغ بشکافت - با آنکه آب تا کمر بود بهادران

از خندق گذشتند - و از آن میان جمعی از رزم آشنایان از ژرفی خندق چون گوهر در آب غرق گشته آب خود را ازین ممر روشن ساختند - و جمعی دیگر در اندک فرصتی باقبال بادشاهی کار یورش پیش برده رفته رفته از خندق گذشتند - و ازین جهت لوای نیکفامی در عرصه نام آوری بر افراختند - بالجمله در آن جهاد که نمونه جهاد خندق بود - همین که غزا پیشگان بعزم تادیب همدوان کفر پرست از خندق متوجه پیش گشتند - در تن همدوان چون بید لرزه افتاد - و آن سنگ پرستان باوجود آنکه در حصار سنگین جا داشتند بی سنگ شدند - و مانند زنار پیچ و تاب خورده بکردار ناقوس ناله کشیدند - از طرف دیگر بنابر آنکه استحکام تمام داشت بر بهادر خان از غنیمت هجوم بسیار اتفاق افتاده دار و گیر بهادرانه از هر دو سو رو داد - آخر کار خان مذکور بافواج خود از عقب فیلی صف شکن مصاف آزموده پیکار فرسوده رو بسوی دروازه نهاده بیاورچی آن اهرمن نهاد در آن قلعه را چون فیل بند منصوبه ناشفاسان درهم شکست - و با برادران و تابینان خویش که همه یکرنگ بودند - مانند گلهای پیاده پیاده گردید - و در آن حصار که مانند غنچه لاله از سیاه دلان پر بود - و از کثرت هجوم باد صبا را در آن راه نه - مانند آب بسرعت تمام قطره زنان آمد - و همدوان سیاه فام را به تیغ سوسنی بزرگ داغ لاله در خون نشانیده گلگونه فتم بر روی اقبال کشید - و نزدیک بسه هزار کس از لشکر خصم درین جنگ از زندگانی بی برگ گشتند - بادشاه والا مقدم در جایزه این فتم و شکست متغالغان بهادر خان و پهاژ سنگه بندیده را بنوازش نقره بلند آوازه ساخته صفدر خان و^۱ [نثار خان]^۲ را بعنایت علم سر

برافراختند - و بموجب درخواست هواخواهان بتازگی از سر تقصیر
چهار سکه در گذشته معاذیر نا دلپذیر او را پذیرفتند *

دهم بهمن ماه الهی روز دوشنبه سوم جمادی الاولی سنه هزار و سی
و هشت هجری جشن وزن مبارک شمسی سال سی و هشتم از عمر ابد
قرین حضرت صاحب قران ثانی به آراستگی تمام ترتیب یافت -
و محفلی ارم آئین که یاد از بهشت برین میداد بوضع غریب و روش
تازه دلفریب زینت و زیب پذیرفت - و در ساعت مسعود برسم معهود
بار دیگر آن روح مجسم و جوهر مجرد که برداشت والا مقدار در حوصله
سپهر نهم نگنجد - و مقدار نیم جو وزن تمکینش را کفین مهر و ماه نه
سنجد - برای برآمد کام نیازمندان و حصول آرزوی کام جویان قری بهمن سنگی
گوهر شاهوار و لولوی شاداب داده ماند آفتاب جهانناب ترازو نشین
گشت - و بجهت توسیع ارزاق اهل استحقاق و فسحت ساحت معیشت
تنگ عیشان سر بهم سرئی مهر انور فرود آورده تحویل اشرف به برج
میزان فرمود - و مجموع اجناس و نقود که هموزن آمده بود بر فقرا و مساکین
قسمت یافت - سعید خان ولد احمد بیگ خان از تعیناتیان کابل از اصل
و اضافه بمقصد دو هزار و چهار صد سوار سر بلند گردید - خدمت
پرست خان و خواصخان بسر افروزی عذایت علم سر اختصاص بر افراشتند *

بیست و نهم بهمن ماه رایات ظفر آیات قرین سعادت و اقبال
از گوالیار بسمت دار الخلافه سمت ارتفاع یافت - دهم اسفندار از باغ
نور منزل که درینولا مطرح اشعه انوار ماهیچه لوی والا شده بود -
در ساعت مسعود بدولت و سعادت سوار شده همعنان بخت و اقبال
مانند نیر اعظم از افق مشرق جاه و جلال یعنی چار دیوار دار الخلافه
عظمی طلوع فرمودند - مهابت خان خاننخان مظفر و منصور از مهم

بندبيله معاودت نموده چهار سنگه مقهور را همراه به قرارگاه سرپر خلافت
 مصير آورد - و نخست خود با سران لشکر ظفر اثر ملازمت نموده آنگاه
 از روی تضرع و زاري بمقام شفاعت در آمده در خواه بخشايش گناه
 آن گسسته اميد نمود - حضرت شاهنشاهي عفو جبلي را کار فرموده بجهت
 مراعات خاطر خانخانان آن بنده فراري عفو جوی زينهاري را که گرانبار
 خجالت و شرمساری بود در دربار سپهر مدارا دادند - و در حق آن
 باطل کيش که مستحق سياست و انواع عقوبت بود عفو جبلي را کار
 فرمودند - و بالکليه از تقصيرات او در گذشته و فرو گذاشت جفايات او نموده
 بحضور طلب فرمودند - و بخشيان عظام بعنوان گناهکاران بخشايش طلب
 ايستاده نموده آنگاه اذن کورنش داده زمين بوس فرمودند - آن زبان دیده
 پاس جاويد بدین شکوانه هزار مهر بصيغه نذر و پانزده لک روپيه نقد بطريق
 جرمانه و چهل فيل برسم پيشکش از نظر اشرف گذرانيد - حکم معلی صادر
 شد که از جمله محال که سابقا به تغلب در تصرف او و پدرش بود - موافق
 تذخوة منصوب چهار هزاره چهار هزار سوار بحال شود - و مابقی در طلب
 خانجهان لودي و عبدالله خان و رشيد خان و سيد مظفر خان و راجه
 پهاز سنگه به بندبيله نمايند - و مامور شد که معترض زمينداران نگشته با
 ۱ [دو هزار سوار و دو هزار پياده] همواره در يساق دکن حاضر باشد *

سرآغاز دويمين سال همايون فال جلوس فرخنده
 آئين سعادت قرين حضرت ظل سبحاني
 صاحب قران ثنائي

دربی روز شادي افروز که عبارت است از غره فروردي ماه موافق

سه شنبه بیست و چهارم رجب المرجب سنه هزار و سی و هشت هجری و عتفوان عهد شباب روزگار و آغاز موسم استقامت لیل و نهار است - حسب الامر سلطان السلاطین روی زمین ثانوی صاحب قران سعادت قرین بآئین هر ساله در صحن خاص و عام دار الخلافه کبری جشنی رنگین برزنت و زیب تمام ترتیب داده رشک بهشت برین ساختند - و تا روز شرف آذتاب که موسم ربیع عمر شیع و شاب بود عالمیان روز و شب بعیش و طرب گذرانیدند - و خورد و بزرگ و پیر و جوان گرو از عمری گرامی گرفته سرمایه بهجت و شادمانی جاودان اندوختند - از جمله عزل و نصب که درین روز مبارک وقوع یافت این بود - که ارادتخان از تغیر مهابتخان خانخانان که به نیابت او پسرش خان زمان در دکن بود - بصوبه داری دکن و انعام خلعت با چار قب طلا دوزی و شمشیر مرصع و دو اسپ و فیل و ماده فیل سرافراز گشته منصبش از اصل و اضافه پنجهازاری پنجهازار سوار دو اسپه سه اسپه قرار یافت - و خدمت دیوانی کل که بخان مذکور مفوض بود بدانشور خرد پرور دستور اعظم علامی افضل خان که از اوسط ایام شاهزادگی تا آغاز روزگار فتوت سوانجام مهمات دیوانی سرکار والای آنحضرت بدو تفویض یافته بود مرجوع گشت - و خدمت خانسامانی از تغیر افضل خان به میر جمله مرحمت شد - مهابتخان خانخانان بخلعت فاخره و دو اسپ از طریقه خاصه سر مباحات بر افراخته بصاحب صوبگی دهلی سرافراز شده دستوری یافت - معتقد خان از اصل و اضافه بمنصب چهار هزار و سه هزار سوار و بصوبه داری اجمیر سرافراز گشته رخصت یافت - چنگیز ولد عنبر حبشی بغابر رهنمونی بخت به اندیش روی نیاز و امید به قبله امیدواران آورده بعنایت خلعت و خنجر مرصع و تفویض منصب دو هزار و پانصدی هزار سوار امتیاز پذیرفت *

بیستم رمضان المبارک سنہ هزار و سی و ہشت ہجری روزگار دل آزار و سپہر بد روش ناہنجار از روی بیراہہ روی معہود خویش بتازگی طریقہ جفا پیشگی پیش گرفته نہال وجود شاہزادہ عالمیان سلطان دولت انرا از پا در آورد - و ازین راہ خزان افسردگی و پژمردگی بہ بہارستان امید عالمیان نہاد - آنحضرت بقائید آسمانی و تمکین صاحبقرانی تمکن ورزیدہ شعار صبر و شکیبائی گردیدند - و بہ نصائح ہوش افزا و پندہای دل پسند در تسلی خاطر اندوہ مذد نواب مہد علیا کوشیدند *

غرہ شوال مبارک فال بادشاہ دیندار اسلام پرور کہ روزہ ماہ صیام را بظاہر متابعت صاحب شریعت بدستور ہر سالہ از روی کمال طوع و رغبت گرفتہ بودند - سنت افطار بعمل آوردہ از مطلع جہرۃ والا طلوع فرخندہ فرمودند - و منتظران رویت جمال خورشید کمال در عین روز ہلال ابروی خجستہ با بدر رخسار مبارک بہم پیوستہ مشاہدہ نمودند - و چون متعطشان زلال دیدار فیض آثار کہ از کمال تشوق و خواہش ملازمت کہ از روزی شدن حرمان یکروزہ ناشی شدہ بود هماناروزہ وصال بل صوم دہر داشتند - از زلال لقای ہمایون فال کہ ہم خاصیت آب بقاست روزہ کشودند - حضرت بادشاہ دین و دنیا پنہ از راہ پیروی سفت سفیہ حضرت رسالت مرتبت تشریف قدوم اشرف بہ عیدگاہ ارزانی داشتہ بعد از ادای نماز عید بدولت و سعادت ارادہ معاودت نمودند - و بظاہر عادت معہود کہ عبارت است از درم ربڑی و زر پاشی برزن و مرد و فقیر و غنی از اہالی کوی و برزن و حوالی و حواشی راہ گذر امر عالی صادر فرمودند - چنانچہ درین حالت نیز از بالای فیل فیل بالا زر بر سر زر و درہم بر روی درہم ریختند *

از سوانح دولت خدیو زمانہ کہ غائبانہ در سرحد کابل چہرہ نما گشتہ بود - و نوید آن ہمین دلا در ضمن وقایع آن صوبہ بعرض اعلیٰ رسید اینکہ

خنجر خان ترکمان و شمشیر خان و عوض بیگ قاقشال بحکم دولتخواهی و کار طلبی انداز بدست آوردن قلعه بامیان که میانه بلخ و کابل واقع است نموده بآن سرحد ترکداز نمودند - و اوزبکان از روی عدم ثبات قدم طاقت مقاومت نیاورده راه فرار پیش گرفتند - و ایشان آن قلعه را که از دیر باز در تحت تصرف اولیای دولت بود و درین نزدیکی اوزبکان بر آن استیلا یافته بودند بخاک رهگذر برآوردند و قرین ظفر باز گشتند *

رسیدن بحری بیگ برسم رسالت از جانب شاه عباس و رسانیدن اتحاد نامه مشتمل بر ادای مراسم تهنیت جلوس همایون و بیان مجملی از احوال شاه .

بحکم آنکه مرآت الصفاء خاطر آگاه صاحب‌دلان و ضمیر منیر مقلدان خاصه رای حقیقت آرای سلاطین مانند آئینه انطباع پذیر صور اسرار نهفته نضا و قدر است - چنانچه این معنی بمقتضای مودای ارباب الدول ملهمون از آن روشن تر است که بجلاکاری صیقل تفصیل محتاج باشد - لاجرم هرچه بخاطر خطیر این طبقه والا پرتو خطور افکند - خصوص صورتی که از دل بزبان قلم دهند البته بظهور پیوندد - شاهد این معنی است حال شاه عباس والی ایران که از اکثر سلاطین عصر به تدبیر عواقب امور و وفور عقل پیش اندیش امتیاز تمام داشت - چه مکرر این معنی را که همانا از عالم بالا بزبان صدق بیانش داده بودند مذکور می ساخت - که اساس دولت کده حضرت صاحبقرانی از تائید بخت و دولت و هوشمندی و کاردانی این بادشاه زاده والا مقدار تشدید جاودانی خواهد یافت - و ازین رو همواره در محافل آثار حمیده و اطوار پسندیده این برگزیده ستوده صفات مذکور می ساخت -

و اکثر اوقات غائبانه محبت تمام نسبت بدین حضرت اظهار می نمود - و بنابر آن مکرر راه مکاتبه و مراسله کشاده داشته ازین طرف نیز ارسال مفاوضه و رسول دست داده - درینفلا که جلوس همایون بفرخندگی وقوع یافت - نوید آن در فرح آباد مازندران بسمع شاه رسید - بنابر اصابت آن حکم صایب بتحریر یک فرط اهتزاز و انبساط از جا در آمده فی الحال بحری بیگ نامی از اهل اعتماد خود را برسم رسالت و ادای مراسم مبارکباد و ایصال تهنیت نامه بدرگاه والا بر سبیل استعجال ارسال داشت - و اورا باین طریق مامور ساخت که مسافت این راه دور و دراز در عرض سه ماه طی نموده بعد از رسانیدن مراسله بزودی درخواست رخصت کند - و در همان موازی مدت خود را رسانیده شاه را از دقایق حقایق احوال خیر مآل آگاه سازد - و قضا را در همان نزدیکی شاه والا جاه رخت ارتحال از دار فنا بعالم بقا کشید - چنانچه این خبر مقارن ورود بحری بیگ بحدود ممالک محروسه بدر رسید - و او بر طبق فرموده عمل نموده وهن و سستی درمیان سرعت بسر راه نداده و بزودی ایلغار نموده خود را بفواحي دارالخلافه رسانید - و بمجرب ایصال خبر وصول او بپایه سرور اعلی فی الحال بندگان حضرت خلافت مرتبت معتمد خان را برسم پذیرا و ارسال داشتند - و چون پذیرای این سعادت گشته بدین سرمایه قدر و مقدارش از مرتبه اقتدار امثال و اقربان خود در گذشت - روز بیست و پنجم تیر ماه همراه معتمد خان بدرگاه گیتی پناه رسیده از بساط بوس بدرگاه والا سر رفعت بعالم بالا رسانید - و بعد از ادای مراسم اداب معهوده در ضمن تقدیم کورنش و تسلیم نخست از روی ادب مفاوضه شاه را گذرانید - آنگاه معروض بار یافتگان بارگاه شاه سلیمان جاه داشت - که همان وقت که شاه استماع بشارت جلوس همایون نمودند بغایت خرمناک و خوشوقت

گشته در دم منشیان بدیع بیان سریع رقم را بانشاء تهنیت نامه نامی نامور ساختند - و بنابر عدم تجویز اہمال و تاخیر در ارسال بادای رسوم معہودہ نہ پرداختہ بہ هیچ امری از امور متوجہ نشدند - و این درم خریدہ را بر سبیل تعجیل جریدہ راہی ساختند - و عنقریب یکی از عمدہ ہای را با تحف و ہدایای لایق ارسال خواہند داشت - مجملہ بحری بیگ در ہمین محفل ہمایون مورد الطاف گوناگون گشتہ بخاعت فاخرہ و جیتہ مرصع سرمایہ افتخار ابدی اندوخت - و بانعام بیست ہزار روپیہ نقد نیز نوازش یافتہ اکرام پذیرفت - اکنون مجملی از خصایص شاہ عباس و برخی از خصوصیات احوال شاہ صفی والی حال ایران خصوص کیفیت سلوک با عموم خلق خدا نگارش می یابد - بعد آن کمیت خوش خوام یعنی خامہ خود کام را بہ ہمیز سرعت انگیز اشارہ بعضی دوستان در عرصہ کمیت خراج آن اطراف کہ نسبت بکمیت عرصہ این کشور نسبت نقطہ ایست بدایرہ بی سر و پا گرم پویہ میسازد - مجملہ ولادت شاہ عباس در شب دو شنبہ غرہ رمضان المبارک سنہ نہ صد و ہفتاد و ہشت ہجری اتفاق افتادہ - و در نہ صد و ہشتاد و نہ یازدہ سالہ بر مسند حکومت خراسان متمکن گشتہ - چون ہفت سال در سلطنت آن حدود کہ بیمن محض نامی بود گذرانیدہ بسی ہژدہ سالگی رسید - در سنہ نہ صد و نود و شش بر سریر دارائی عراق نیز استیلا یافت - و در سر تا سر بلاد ایران قریب بچہل و دو سال در عین اشتداد و استقلال فرمانروا بود - و کمال نفاذ امر و روانی فرمان و نہایت امن و امان زمان و ضبط و ربط مهمات دولت و نظم و نسق کارخانہ سلطنت و درستی تدبیر و ملاحظہ عواقب امور داشت - خصوص در باب سیاسات و اجرای عقوبات کہ همانا مظہر بطش شدید الہی بود - و بنابر آن باوجود این

مراتب مذکوره بعضی اوضاع شاه با سیر مرضیه سلاطین مافیه موافقت نداشت - چنانچه از فرط غلبه قوت غضبی در وقت خشم مطلقاً بهیچ چیز مقید نه شده سیاست های عظیم بکار فرمائی قهر بظهور می آورد - و با ایفک از کمال بی تکلفی حفظ صورت سلطنت و مرتبه خویشتر داری نمی نمود - از آن رو سطوت و مهابت شاه بمثابه در دلهای خواص و عوام راه یافته بنحوی تمکن پذیرفته بود - که اکثر مقربان درگاه از بیم ترک سر گفته و قرار قتل بخود داده قدم به مجلس می گذاشتند - و چون بر می آمدند این معنی را فوزی عظیم دانسته غیبتی بزرگ می شمرند - و از همه عظیم تر آنکه بمقتضای افراط سیاست معظم سلسله های قدیم و خاندانهای دیرین را بمحض اندک جرمه مستاصل ساخت - چنانچه اکثر از بیم جان و عرض دل از خانمان خود بر کفده پراگنده شدند - و ترک وطن مالونه خود نموده جمعی کثیر به هندوستان که از برکت این دولت کده جاوید مان خصوص از یمن عهد خدیو زمین و زمان امن آباد امان است پناه آوردند - و دیگران بقایر آنکه التجای ایشان بدین کشور اکبر میسر نشد باطراف اقالیم دیگر رفتند - فی الواقع این آئین ناستوده از خردمندان بغایت بعید است - خصوص این صورت یعنی افراط در عقوبت و تعدی از حد سیاست و اجرای حدود که بضرورت عقلی منافعی مقتضای معنی بادشاهی است و لازمه مرتبه ظل الهی - چه مالک الرقاب حقیقی فرمانروائی عالم مجاز به سلاطین عظام تفویض نموده که در هر وقت و هر حال فیض عواطف ایشان به سایر عباد و بلاد رسد - و با جمیع خالق خدا خصوص عموم رعایا بعنوان رعایت خاطر دستور العمل حسن سلوک معمول گردانیده بر سایر زبردستان خود نظر مرحمت خاص مبذول دارند - و درباره هر یک دادگری و نیکو کاری بکار برده رقم عفو و صفح بر صحایف

جنايات و جريدۀ جرايم كشد - نه اينكه با همگان املا رفق و مدارا آشكارا ننموده بى تامل بحكم عنف و شدت كار كند - و بى مشورت دبير تدبير و مشير خرد پير دست و بازو بخون ريزي كشوده نخل بن وجود نوجوانان رسیده که تازه نهال دست كشت دهقان آفرينش اند از پاى در آرند - الحمد لله والمئة كه درين کشور پهناور كه با فسحت آباد عالم رحمت دم از برابري مي زند - بيمن توجه اين بادشاه درويش نهاد بر هيچ خاطر بارى نيست و در هيچ دلى از هيچ رهگذر غبارى نه - رعايت و سپاهي در كنف حمايت و رعايت والايش آرميده در كهف امن وامان اند - و از برکت حسن سلوك و معاش پسنديده آنحضرت هندوستان معدن روح و راحت و موطن عدل و احسان است *

بالجمله شاه والا جاه در اواخر سن شصت و يك سالگي صبح روز شنبه بيست و چهارم جمادي الاولى سال هزار و سي و هشت در بلده اشرف مازندران بامراض مختلفه مثل خفقان و استسقا و اسهال و اعراض آن داعي اجل را لبیک اجابت گفت - اعيان آن دولت كده بنا بر بيروشي مشهور كه گماشتهای عبد المومن خان اوزبك در مشهد مقدس در باب نعش و قبر شاه طهماسب بظهور آورده بودند ترتيب سه نعش نمودند - و شاه را بعد از تجهيز و تكفين خفيه در يکی از آنها گذاشته هريکی را بيکی از مشاهدۀ متبرکه مثل نجف اشرف و كربلاي معلی و مشهد مقدس ارسال داشته مدفون ساختند - و درين سه روضۀ منوره سه قبری آشكارا نمودند تا آنکه هيچکس را اطلاع نباشد كه مدفن حقيقي کدام است - و آن شاه والا جاه را سه پسر رسیده بود يکی صفي ميرزا دوم سلطان محمد ميرزا و سيوم امام قلي ميرزا - صفي ميرزا كه از روى خلق بهترين شهادتهاي سلسلۀ صفويه بود - در سن بيست و هشت سالگي در بلده گيلان وقتي كه از حمام بر آمده

بمفضل خود می رفت - بنابر فرموده شاه بی سبب ظاهری از دست بهبود نام غلام چرخس از پای در آمد - و دو روز هیچکس را از بیم شاه یارای التماس تجهیز و تکفین او نبود - چه جای آنکه بی اجازت تجویز قصور او نماید - تا در سوم روز بدستوری شاه مدفون گشت - و سلطان محمد و امام قلی دو پسر دیگر را در عنقوان شهاب حسب الامر شاه میل در دیده کشیده نابینا ساختند - و از صفی میرزا دو پسر ماند یکی سلیمان میرزا از دختر شاه اسمعیل دوم سام میرزا از بطن سریه - بنابر دستور معمول شاه میرزا سلیمان را نیز در سن طفولیت بااجازت او نابینا ساختند - و چون تقدیر ازلی بامری دیگر تعلق پذیر گشته بود سام میرزا درمیانه سالم ماند - و بعد از ارتحال شاه والا جاه چون فرزندی شایسته این امر نماند - و فرزند زاده صحیح و سالم همین سام میرزا بود - لاجرم ارباب حل و عقد از اعیان دولت مثل زمی خان که بعنوان حجابت باینجا آمده آخر بمرتب سپه سالاری رسیده بود - و عیسی خان تورچی باشی و خلیفه سلطان وزیر و یوسف آقا خواجه سرا و محمد علی بیگ بصوابدید زینت بیگم عمه شاه قرار دارائی آن مملکت بر سام میرزا دادند - و درین باب عهد نامه نوشته همگنان خط و مهر خود بر آن گذاشتند - و در حال بدست اله وردی بیگ نامی داده به صفاهان ارسال داشتند - مقصدیان مهمات آن بلدة بمجرد رسیدن عهدنامه میرزا را از منزلی که با سایر میرزایان بطریق نظربند در آنجا نگاه داشته بودند بر آورده در ماه جمادی الثانی سنه هزار و سی و هشت بر مسند فرمانروائی ایران جلوس دادند - و تغییر نام ایام شاهزادگی نموده بشاه صفی موصوم ساختند - چون از روی استقلال بدارائی آن کشور رسید - و هم در مبادی امر بنابر آنکه در طفولیت حسب الامر شاه بتناول افیون معتاد شده بود بشرب مدام اقدام نمود -

و بعد از ترک افیون بنابر مضرت آن ترک شرب نیز داده روزی چند نائیب بود - بعد از چندی بر سر همان کار رفته پیمان توبه شکست - و با دست سبزو عهد بیعت درست کرده عقد همدمی جام بذت العنب بست - و باز آغاز پیمانہ کشی و قدح نوشی نموده بحکم کار فرمائی بادۀ هوش ربا و راهنمائی حریفان هم بزم جرعه پیمایا به خونریزی راغب شد - و از در هدم بنیان الرب یعنی هیکل انسانی را که در معنی طلسمی است که آن حضرت باسم اعظم خود بسته که دیگربرا شکستن آن به هیچ باب رخصت نیست در آمد - و کمال عدم مبالات درین باب بجای رسانید - که در نخستین سال سلطنت خود بوقتی که خسرو پاشا سردار روم با لشکری گران سنگ از راه کردستان متوجه تسخیر ایران شده بود - در عین مقارنۀ فریقین زین خان سپه سالار مذکور را به قتل رسانید - باین گناه که بالیاس پاشا در صحرائی مهربانی مابین همدان و شهر رود بمواجهه رو آورده شکست خورد - و شیلی سلطان حاکم شوستر و پنج شش هزار قزلباش در آن جاذب کشته شده بودند - مجملًا هم در مبادی سلطنت بنابر کار فرمائی قهر و غضب بصدر اندک جریمه و فی الجمله توهمی خصوص با ضمیمۀ آتش افروزی عمر و تمیمۀ ساعیان تیغ سیاست را کار فرموده بسیار کس از اعیان دولت و امثال ایشان را به قتل آورد - مثل عیسی خان قورچی باشی را که نسبت دامادی بادشاه عباس داشت با سه پسر او بی سر ساخت - و پسر میررضی صفاهانی صدر را که دخترزادۀ شاه بود با دو پسر میرمحسن و میررضوی که ایشان نیز نبیرۀ شاه بودند نابینا نمود - و ابو طالب میرزا برادر شاه عباس را که شاه او را نابینا ساخته بود با چندی از شاهزادہای سلسلہ صفویہ از فراز بارق قلعہ الموت که آنجا محبوس بودند بفرمودہ اش بزیر انداختند - طالب خان پسر حاتم خان

وزیر شاه که بجای خلیفه سلطان مقرر شده بود - با حسن بیگ یسارل داماد او بی سبب ظاهری به قتل رسانید - و در همین مجلس قاضی محسن پسر قاضی معز را که نسبت مصاحبت با طالب خان داشت - و در آنوقت آنجا حاضر بود کشت - و بجای طالب خان ساروتقی نامی را که از نوکران محمد خان زیاداوغلی که با وجود کمال مهابت خلقت بکمال تنگ خلقي معروف است - و شاه عباس بسبب صدور امری ناشایست او را خصی ساخته بود بر مسند وزارت تمکن داد - و توخته خان پسر شیم احمد آقا را که در زمان شاه عباس اعتبار تمام داشت بقتل آورد - و چراغخان تورچی باشی را بی سابقه تقصیر سر از تن جدا ساخت - و یوسف آقا اخته چرکس که در زمان شاه بسیار معزز بود بمحض حرفی بی ادبانه که از او نقل کردند امر بقتلش نمود - و بعد از چندی امام قلیخان حاکم فارس ولار و هرمز و بحرین و کوه کیلویه و آن اطراف را که در دولت صفویه ازو عمده ترین نبود - با صفی قلیخان پسر رشید و دو پسر دیگر در قزوین کشت - و چغد پسر و پسرزاده او را که در آن ولا در ولایت شیراز بودند میل در چشم کشید *

مجملاً چون معمولی از احوال فرمانروایان ایران مذکور شد حاصل آن ولایت نیز نگارش می یابد - خراج کل ایران بغابر قول جمعی از محاسبان که بر کماهی مداخل و مخارج آن ملک آگاهی داشتند مجموع هفت لک و پنجاه هزار تومان تبریزی که رایج آن ملک است - که قریب به دو کرور و بیست و پنج لک روپیه میشود - و جمع جمیع ممالک محروسه هندوستان که بتصرف اولیای دولت ابد قرین در آمده چنانچه سبق ذکر بانست هشت ارب دام است - که هر اربی صد کرور باشد - و هر کروری صد لک - و حاصل هر کرور دام دو و نیم لک روپیه

می شود - باین اعتبار کل ممالک ایران نهم حصه این اقلیم اعظم میشود - هر چند بحساب جمع و فاضل تفاوت درین مرتبه است - و لیکن بحسب فسحت دستگاه سلطنت و اثاث دولت و شان و شوکت و کثرت خدم و حشم تفاوت بسیار است - سپاس ایزد را که بعضی عنایت بخشیده بی منت و وهاب بی ضنت این مایه نعمت بیکران نصیب این دودمان شده - چنانچه امروز در روی زمین دولتی باین عظمت با هیچ سلسله نیست - چه حاصل ملک ایران نسبت باین کشور بدرجه ایست که مذکور شد تا به توران چه رسد - اما دولت خوندکاروم چون حقیقت مداخل ولایت او از قرار واقع معلوم نیست ازین رو نسبت دادن وجهی ندارد - آنچه از روی کار و اخبار متوددین، بظهور پیوسته یقین که باین دولت خداداد برابری نمی تواند نمود - امید که تا روز نشور و دم نفع صور روز بروز عظمت مکنات و رفعت مکان این دولت عظیم الشان که اساس بقای آن چون بنیان عدل و احسان پایدار و استوار خواهد بود در تزیید باد بلطفه و فضله *

از عنایات نمایان امروز که عید قربانست بخشش لغزش و حرکت ناهنجار خواجه صابر است - و او نمود این ابهام آنکه خواجه مذکور سابق در سلک بندهای معتبر درگاه گیتی پناه انتظام داشت - و بخطاب نصیری خان مفتخر بود - بنابر رعایت نسبت خوشی و دامادی عبد الله خان که از راه عدم استقامت طبع در دکن امور ناپسندیده ازو بظهور رسید - مشار الیه نیز قطع نظر از مراسم سرشار آنحضرت نموده شرم این خطاب هم نگاه نداشت - و محرومی از سعادت ملازمت بر خویشترن پسندیده به نظام الملک در پیوست - و چندی در دکن بوده مدتی بیهوده روزگار بپایان آورد - چون روی سریر سردری بل صفحه جبین زمین و زمان

از پرتو جلوس همایون فروغ سپهر چارمین یافت - با اعتماد عفو جرم بخش
خطا پوش آنحضرت در ضمن عرضداشت‌های پی در پی ندامت و عذر
خواهی جنایت خویش عرضداشته استغفا از زلات بی پایان نمود -
آنحضرت بمقتضای کرم ذاتی و مروت جبلی معاذیر او را دل پذیر انگاشته
بخلعت و منصب سه هزاره دو هزار سوار و خطاب سابق سرافراز ساختند *

از بدایع وقایع که درین احیان سعادت بی پایان رو نمود بدست آمدن
فیل سفید است بی دستیارچی سعی و پیدا شدن این جانور فرخنده منظر که
بغایت میمون و مبارک است و داشتنی آن بی نهایت شگون دارد - دلالت تام
بر کمال بلندی اقبال میکند - چه فیل سفید بغایت کمیاب و عزیز الوجود
بل نایاب است - و سرمایه مباحثات و افتخار راجه پیگو بر سایر راجه‌های این
دیار همین است که آن حیوان مبارک لقا در فیلخانه او موجود است -
و از زمان پاستان تا الحال هیچ بادشاهی نداشته مگر آنکه در تواریخ ملوک
عجم داشتن فیل سفید را از خصایص کسری و پرویز شمرده اند - حضرت
عرش آشیانی در مدت پنجاه و دو ساله بادشاهی باوجود آن مرتبه سعی
در فراهم آوردن فیلان نامی چنانچه بعد از رحلت آنحضرت شش هزار
زنجر فیل در فیلخانه موجود بود - همواره در پی پیدا کردن فیل سفید
بودند دست بهم نداد - و کیفیت این حسن اتفاق آنکه چندی ازین
پیش وکلای خواه نظام سوداگری نامی بجهت سودای سودمند آن
بلاد به بنادر پیگو و چین و امثال آن تردد میکردند - چاره فیل بغایت
کم سال و لاغر و زبون که هنوز مشخص نبود که چه رنگ پیدا کند - و در
بندر پیگو بمعرض بیع در آمده بود - بگمان آنکه شاید در کلان سالی سفید
لون ظاهر شود آنرا خریداری نموده برای او آوردند - و او بفایده امیدواری
در مقام آن بود که چندی آن چاره را نگاهدارد - اتفاقاً درین اثنا حضرت

جنت مگانی او را بجهت خرید یاقوت به پیگو فرستادند - بمقتضای سوابق معرفتی که با سید دلیر خان داشت آن چاره را در جاگیر خان مذکور گذاشت - و بحسب اتفاق خواجه مشار الیه بنابر منع حاکم آنجا از بر آمدن ممنوع شده مدتی نظربند بود - چاره مذکور دوازده سال در آن پرگنه مانده تربیت یافت - و رنگی بغایت سفید در کمال صفا بر آورد - آنگاه خان مذکور از راه ندرت وجود بدربار معلی فرستاد - و دوازدهم شهریور از نظر اشرف گذشت - چون مطلوب بود بغایت مستحسن افتاد و به گنج پتی موسوم شد - و طالبای کلیم که از جمله شعرای سر آمد پای تخت است - درین باب این رباعی در سالک نظم کشیده به صله گرانمند گرامی گشت - * رباعی *

بر فیل سفیدت که میبیداز گزند شد بخت بلند هر که او دیده فکند
چون شاه جهان برو بر آمد گوئی خورشید شد از سپیده صبح بلند
از سوانح غریبه این ایام غره مهر یمین الدوله آصف خان دو برهن ترهتی
که آوازه هنر پروریهای بندگان حضرت شنیده از روی چشمداشت نظر
عفایت راه دور و دراز آمده بودند از نظر انور گذرانید - و معروضداشت که هنر هر یک ازین دو هنرور آنست که ده بیت شعرای هندی زبان در حضور بدیهه گفته بر ایشان خوانند - چنانچه گمان آن نباشد که پیشتر شنیده باشند - بمجرد یک نوبت خواندن بر دتیره و تربیتی که استماع نموده اند باز می خوانند - و بر بدیهه ده بیت بر همان وزن و قافیه در همان باب جواب میگویند - چون حضرت شاهنشاهی مکرر ایشانرا بمعرض آزمایش در آوردند - و تجربه موافق حقیقت معروضه افتاد - هر دو مفضل فوازش شده بخلعت و انعام گرامند سر افزای یافتند - و بمقدمی موضع ترهت که موطن ایشان بود امتیاز یافته کامیاب و مقضی المرام بوطن خود مراجعت نمودند *

روز دوشنبه نهم ماه مذکور بمنزل یمین الدوله آصف خان با سایر
بادشاهزاده‌ها و نواب مهد علیا تشریف فرموده دو روز در آنجا نشاط اندوز
و طرب افروز بودند - پانزدهم ماه چنگیز پسر عنبر حبشی بخطاب منصور
خانی و انعام ده هزار روپیه امتیاز جاودانی یافت *

گزارش داهستان غیرت بخش عبرت آموز که عبارت است از شرح احوال خانجهان لودی از مبدأ تا مال و رو تافتن او از قبله اقبال ابدی و شتافتن بوادی ادبار سرمدي از روی نادانی و بیخردی

بر ارباب دانش دوربین و صاحب خردان حقیقت آئین حقیقت
این معنی چون روز روشن است - که هر بیراهه رو که گام بروش نه نهد -
و پای بدرستی و راستی نگذارد - آن نقش قدم در حقیقت چاه راه او
گردد - خاصه آنکسی که بترک شکر منعم و فرو گذاشت سپاس محسن
اکثفا ننموده احسان را باساعت تلقی نماید - علی الفور مجازات آن تفریط
که در شریعت کفر معنوی و شرک باطنی است - در کنار روزگار خویش
بیفتد - از شواهد صدق این دعوی مشاهده آغاز و انجام روزگار پیر خان
افغان مخاطب به خانجهان لودی است - که از دولت این دولت خانه
جاودانه کارش بکجا کشیده بود - در آخر الامر بدالت نادانی و جهالت
افغانی از شاه راه هدایت کم گرامی گشته ببلبله پاداش اعمال سئیه گرفتار
گردید - شرح این مقال علی الجمال آنکه در مبادی امر او منظور نظر
و مقبول عاطفت حضرت جنت مکانی گردیده بمیامن تربیت آنحضرت

از زاویه پس کوچه گمنامی و نوکری عبد الرحیم خانخانان باوج عزت و شهرت رسید - و رفته رفته دقایق کارش بد آن درجه بالا گرفت که به منصب والای هفت هزاره ذات و هفت هزار سوار و خطاب خانجهانی سرافراز شد - آنگاه بعد از ارتحال آن حضرت قبل از جلوس مبارک حضرت صاحب قران ثانی چون مواد زیاده سری یعنی هوای جاه و سودای ریاست پیوسته در سر بیهوش او جوش می زد - از روی کافر نعمتی و ناسپاسی بتحریک چندی از افغانان مثل بهلول و سکندر قطع نظر ازین همه مراتب نموده و چشم از سایر این عنایات پوشیده حق نمک احسان فراموش کرد - و یکبارگی هنگامه آرای خروج و طغیان گشته بوساطت رسل و رسائل با نظام الملک کارفرمای دکن وثایق عهد و پیمان بمیان آورده این قرار داد را در متن عقد بیعت بعلاق ایمان غلاظ و شداد موکد گردانید - که آن بد عهد سر تا سر ولایت بالا گهات را که تا این غایت در تحت و تصرف اولیای دولت قاهره بود به بی نظام باز گذارد - و او بمقام اعانت و امداد آن بد فهاد در آمده در همه جا و تا همه جا همراة باشد - درین حال بعد از استماع سانحه ناگزیر حضرت جنت مکانی حضرت صاحب قران ثانی قبل از نهضت والا بسوی مستقر سریر جهانبانی از دار الخیر جنیر جان نثار خان را با فرمان جهانمطاع که از فاتحه تا خاتمه بخط خاص بود - بجهت استماله او ارسال فرمودند - آن برگشته اختر مطلقا باقدام اداب و اندام پیش نیامده و به لوازم این مقام اقدام نه کرده تقدیم مراسم معهوده نمود - و از راه ستیزه سعادت اصلا استقبال فرمان قضا نشان و تعظیم و تکریم رسول کریم بجا نیاورده در برابر آن مایه مهربانی و پیغامهای عنایت آمیز از روی خشونت طبع سخنان نا ملایم و کلمات غیر مناسب بر زبان راند - و بعد از معاودت جان نثار خان در مقام وفای عهد معهود با نظام الملک در آمده

به سایر جاگیرداران و عمال اعمال متعلقه بادشاهی نوشت - که چون درینولا خدیو جهانیان ازین مرحله پر ملال رخت ارتحال بآهنگ ارتقاء عالم بالا بر بسته - و ازین راه شیراز جمعیت دفتر روزگار که بی سرور حکم قن بی سر دارد از یک دگر گسسته - و هنوز خداوند وقت و خدیو زمانه که جلوس اقدسش سرمایه رفع تفرقه گیتی است سایه بسر وقت بخت تاج و تخت نیقکنده - و ازین جهت چهار حد این کشور اکبر را که دو ثلث ربع مسکون ست - از همه سو غبار شورش و آشوب فرو گرفته - خصوص ملک دکن که سر تا سر بلا انگیز و فتنه خیز است - و اهل آنولایت وقت یافته در مقام انتقام در می آیند - لاجرم درین وقت با ایشان در آویختن از مصلحت دور است - می باید که دست از تصرف ولایات بالا گهات باز داشته بحضور آیند - که باتفاق یکدیگر لوازم پرداخت و نگاهبانی شهر بعمل آید - چون نوشته آن ناقص اندیش بامرای سرحد رسید - بذابر آنکه از آن مواضع بیگمان بودند - سخنان ساده فریب او را که نقش دولتخواهی داشت موافق صلاح دولت پنداشته دست از سایر تهنیجات باز داشته بدو پیوستند - و دیگر باره جمیع آنولایت که در آن ولا پنجاه و پنجگور دام جمع داشت از تسلیم آن سلامت دشمن بدست غنیم در آمد - سوای قلعه احمد نگر و مضافات آن که سپه دار خان حاکم آن سرحد بحکم رسوخ اساس عقیدت تمکن ورزید - و تمکین حکم او نه کرده چون کوه ثابت قدم جای خود را محکم نگاه داشته کاهی به بهای حرف او نداد - و سخن او را مقدار جوی وزن نهاد - آنکه آن ناحق شناس از روی کافر نعمتی ولی حقیقی به سلسله جنبانی شقاوت با ولی نعمت جاوید از راه خلاف و نفاق در آمده در انصرام مقتضی فکرهای دور از کار که از روی جهل و غرور با خود قرار داده بود پیشنهاد خاطر ساخت - و سکندر دوتانی

را در برهانپور باز داشته خود بانداز تصرف در ولایت مالوه که در آنولا بمظفر خان معمولی مقرر بود آهنگ قلعۀ ماندو نمود - و چون در عرض این خجسته اوقات موکب جاه و جلال از جنیر بر آمده باحمد آباد و اجمیر نهضت فرموده ورود اقبال و نزول اجلال بمستقر سریر خلافت نمود - از جلوس فرخنده فر آن سرور آب و رنگی تازه بر روی کار سلطنت باز آمده نظم و نسق دیگر در کار خانه دولت پدیدار شد - و بتأثیر سطوت و صولت اولیای دولت آشوب و شورش برخاسته بهر سو فرونشست - آن خود رای زیاده سر نیز دل باخته از بیم جان بدست و پا زدن در آمد - خصوص در وقتی که اکثر مردم کار آمدنی که تا ماندو با او همراهی گزیده بودند - بمجرب استماع خبر جلوس مبارک از اجمیر سر خویش گرفته پی کار خود رفتند - از جمله امرای عمده راجپوت مثل راجه گج سنگه و جی سنگه از جدائی گزیده رو به وطنهای خود نهادند - آن تیره روزگار درین حال آثار ادبار در آئینه احوال خویش معاینه دیده ازین راه بغایت بیتاب شده از جا رفت - و بمقام تلافی تفریط و تقصیر در آمده از روی عجز و زاری عرضداشتی مشتمل بر اظهار اطاعت و فرمان برداری بمعاذیر نا دلپذیر نوشته بدرگاه عالم پناه ارسال داشت - خلاصه مدعا اینکه این بذله دیوبین و ندوی کمترین که از عمرها گردن اطاعت وقف طوق طاعت و رتبه سرافکندگی رهی رتبه بندگان داشته پیوسته از کمال فرمان پذیری و دولت خواهی مقتضای صلاح دولت ابد پیوند را کار بسته اکنون نیز کمال انقیاد مضمون فرمان همایون را مکنون ضمیر دارد و خواهد داشت - الحال منتظر امر جهان مطاع است بدانچه مامور گردد بر وفق مسطور نفاذ را قریب صدور سازد - چون این مضمون بعرض بار یافتگان دربار سپهر مدار رسید - اگرچه بفتوای خرد مصلحت اندیش تذبیه و تادیب او واجب و لازم بود - مع هذا گفتار

او بکردار آشنائی نداشت و عهد او از وفا بیگانه بود - چنانچه به هیچ وجه اعتماد و اعتبار را نمی شایست - و لیکن از آنجا که مقتضای ذات اقدس آن حضرت بخشایش تقصیرات و فرو گذاشت زلات است - و در برابر عفو خطا بخش آنحضرت کوهای گناه قدر گاهی ندارد - لاجرم کرده و گفته او را ناکرده و نا گفته انگاشته جرایم بیحساب او را بحسابی بر نداشتند - و عواطف بسینار و مراحم بیشمار در بار او بظهور آورده صاحب صوبگی خاندیس و برار بحال داشتند - و فرمان عالیشان مشتمل بر دلاسا و تسلی خاطر او صادر فرمودند - و او حسب الامر اعلی از ماندو به برهانپور شتافته چندی باهتمام مهمات آنصوبه قیام داشت - و چون نگهبانی آن حدود بعهده مهابت خان خانخانان قرار یافت - و صاحب صوبگی مالوه بدو تفویض شد - چندی در آن سرزمین نیز روزگار بپایان برد - تا آنکه نه با لشکر کومکي آن صوبه بتادیب و گوشمال جبجبار سکه مامور گشت - و بعد از تقدیم آن خدمت بملازمت اقدس شتافته از زمین بوس آستان سپهر نشان سر افتخار بآسمان رسانید - چنانچه بتفصیل گزارش پذیرفت - بذابر آنکه مدار نظر یافت های عنایت حضرت پروردگار بر مدارا و اغماض عین است - اصلاً خیره چشمی های او را منظور نظر اعتبار نداشتند - و قطعاً بیراهه رویهای او را بر روی او نیاوردند - بلکه چنین عنایت و نوازش فرمودند که باعث تعجب حاضران انجمن حضور گردید - و همگنان را گمان آن شد که همانا جنایتهای مذکور ازو بظهور نیامده باشد - و باوجود این مرتبه مراحم بی پایان که درین مدت نسبت بدو ظاهر شد - از آنجا که پرهیز و حذر لازمه بغی و غدر است - و خوف و هراس مقتضای خیانت طبع و خساست عقیدت - اصلاً خاطر تفرقه ناک و دل رمیده و هوش از سر پریده او باز بجای نیامد - معهداً از سخنان وحشت افزای پراکنده گویان که از هر گوشه

بگوش او می رسید و شمش زیاده می شد - بحسب اتفاق درین اثنا لشکری پسر مخلص خان از روی خورد سالی و بیخردی خواست که پسران او را در واهمه اندازد - بایشان گفت که قبل از آنکه شما را در همین دوسه روز در تنگنای زندان بروز بد نشانند اندیشه کار خویش فرا پیش گیرید - آن کوتاه نظران از جا در آمده پدر را آگاه ساختند - او که از بد اندیشی خود پیوسته متوهم و معتز می زیست - بمجرد استماع این سخن بی اصل واهی که از اراجیف افواهی هزار پایه بیمایه تر بود - توهم بیجا بخود راه داده بسیار از جا رفت - و در عرض دوسه روز هزار تن افغان زیاده سر چه از خویشان و چه از نوکران بر سر خویش جمع آورد - و با خاطر پراگنده و حواس متفرقه در خانه خود نشسته حقیقه در سعادت جاوید بر روی خود به بست - حضرت شاهنشاهی از عزلت گزینی او کمال تعجب نموده از حاضران انجمن خصوص آصف جاه استکشاف فرمودند - و حقیقتی که بعد از تحقیق بعرض رسید - پسند فرموده اسلام خان را نزد او فرستادند - و باصف محرومی از ادراک سعادت ملازمت استفسار فرمودند - او از راه مکر و حیل در آمده بزبان عجز و زاری پیغام داد - که چون انحراف مزاج اقدس بر من از روی کوتاهی های نامتناهی خویش خاطر نشان و دل نشین گشته - و ازین رو عرض و ناموس دیرین را که پاس آن در مشرب حمیت افغانی اهم و اجبات است در معرض تلف می بینم - و بنابر کمال استیلاء و هم و هراس از کار رفته و از پای در افتاده ام - و الا کدام شقاوت نهاد بی سعادت باختیار از ادراک شرف کورنش صاحب دارین خود محرومی اختیار میکند - اکنون از عنایت بی غایت حضرت خلافت پناهی استدعا دارم که مرا از بیم بی ناموسی و بی عروسی ایمن و مطمئن خاطر سازند - و توقیع امان نامه که سرخط آزادی این پیر غلام

از رق عصیان است متوقع که بدستخط اقدس مزین فرمایند - و آنگاه که بتازگی جان بخشی نموده از سرنو این بنده زیان کار را بعرض و ناموس زینهار داده باشند در اختیار خدمت و عزت مختار سازند - چون التماس او از عرض یمین الدوله بل در لباس شفاعت آن عمده الملک معروض افتاد - مالک انفس و آفاق بنابر مقتضای مکارم اخلاق و کرام عفايت و رعایت جانب خان عالي شان ملتزم اورا بجز اجابت مقرون ساختند - و او آن زینهار نامه نامی را که منشور سعادت ابدی و برات نجات سرمدی بود طغرای حیات جاودانی و توقیع رستگاری دوجہانی دانست - و نشره جان و حرز روح و روان ساخته با یمین الدوله بدرگاه گیتی پناه آمد - و بسعادت بساط بوس سر بلندی و ارجمندی یافته چندی بدستور معهود آمد و شد می نمود - با وجود آنکه حضرت ظل سبحانی همواره در صدد دلجوئی او بوده بانواع عواطف و مراحم اورا دل می دادند - لیکن بحکم آنکه شقاوت ابدی کار فرما و ضلالت سرمدی راهنما بود - معہذا بمقتضای آنکه جزاء عمل و مکافات کردار همدری دار دنیا حق است - روزگار نخواست که پرده از روی کار بر ندارد - و پاداش کار نابکار او همدری نشاء بکنار او نهد - فایده برین مراتب مترتب نشد - و پرده پوشی های آنحضرت سودی بر نداد - لاجرم آن بد اندیش بدست خویش تیشه بر پای خود زد - و بدامن زنی کوشش خود آتش در خرمن خود انداخت - توضیح این ایهام آنکه این تیره سرانجام از آن روز باز پیوسته در پی آن بود - که از روی لجاجت بخت با سعادت بستیزد - و رو بواهی فرار آورده بهای ادبار ابدی از دولت و اقبال سرمدی بگریزد - و بحکم این قرار داد همواره در پی مایحتاج راه و بر سر سرانجام مقدمات پیشنهاد خاطر می بود - و چون در بایست این کار مهیا و آماده شد - در شب یکشنبه بیست و ۱ [دوم] گمهر میعاد فرار قرار داد - چندی

از ملازمان آصف جاهی ازیں معنی آگاهی یافته خان والا شان را خبردار ساختند - و بحسب اتفاق چون آن شب نوبت کشیک آن دستور اعظم بود - با مردم خود در پیش خانه بدستور معهود حاضر بود - الله وردیخان را که هم کشیک خان بود در حال بملازمت والا فرستاد - که حقیقت بسمع اعلی رسانیده دستوری حاصل نماید - که با اهل چوکی رفته اطراف خانه او را محاصره نموده او را با سایر متابعانش دستگیر سازد - چون مشار الیه بحضور رسیده پیغام بذروه اعلی رسانید - فرمودند که چون پاس عهد و وفای موعود شیمه کریمه برگزیدگان آنحضرت است - و ملوک مالک رقاب عهد را تعهد این ملکه ملکی بجهت انتظام عالم صورت بیشتر از همه ضرورت باشد - بالتزام این خصلت حمیده و ستوده بر ذمت همت فرض نموده ایم - بذابر این مادام که مصدر امری نگردد - که فتوای خرد تنبیه و تادیب او را تصویب نماید - ما فیز تجویز این معنی نمی نمائیم - مجعلاً چون کسی متعرض احوال او نشد - فرصت غنیمت دانسته با سایر متعلقان و منسوبان خود هزیمت اختیار نمود - بعد از یک پهر شب یمین الدوله رفته حقیقت از قرار واقع بعرض اشرف رسانید - حضرت خلافت پناهی بی توقف در همان شب موکب نصرت شعار را بسرداری امرای نامدار مثل خواجه ابو الحسن و سید مظفر خان و نصیرخان و راجه جی سنگه و خان زمان و صفدر خان و الله وردی خان و [معمد خان]^ع و سردار خان و راجه بهارت بندبیل و خواص خان و ظفر خان و رادسور بهرپته و راجه بیتهداس و خدمت پرست خان میر آتش و مادهو سنگه و انیرای و مرحمتخان بخشی اهدیان و پرتھی راج راتهور و احدات خان مهمند و بهیم راتهور و شادپخان اوزبک و جمعی دیگر از امرا و ارباب منصب والا بتعاقب او

نامرد فرمودند - که بسرعت هرچه تمام تر از دنبال او شتافته خود را بدو رسانند - و مانند قضای آسمانی با سایر همراهانش احاطه نموده بدست در آرند - چون امرای عظام یازده گهزی شب گذشته به سعادت رخصت تشریف یافتند - چندی از مردان کار و شیران بیشه پیکار که بی اندیشه مانند پلنگان صف شکن یک تنه رو بعرصه کار زار می آورند - و بی محابا چون نهنگان مرد افکن تنها بر دریای لشکر اعدا می زنند - مثل سید مظفر خان و راجه بیتلهلداس و خدمت پرست خان و پرتی راج راتهور و خواص خان و غیره پنجنی مطلقاً بهیچ چیز مقید نشده بهمراهی لشکر التفات نمودند - و از روی پاس ناموس شجاعت ذاتی اصلاً بیم و هراس بخود راه نداده چون باد وزان و برق فروزان شتابان گشته شش گهزی از روز گذشته در نواحی دهولپور خود را بسیاهی آن تیره روزان رسانیدند - چون او خود را در میان آب رودبار چنبل و سیلاب تیغ آتش میغ دلاوران کینه جوی دید - دانست که از میان این همه آب و آتش مفت جان بیرون فتوان برد - ناچار مانند بخت برگشته بآهنگ جنگ پیش آمد - و پای ثبات و قرار چون روی خود سخت و استوار کرده شکنهای تنگ گذار را پناه خود ساخت - سپاه سلیمان زمان باستظهار اسم اعظم حضرت پشت گرم شده رو بآن دیو خویان اهرمن نهاد نهاده دست و بازوی تیغ زن بکمان کشی و تیر اندازی و سر پنجه کمند افکن بکمین کشائی و عدو بندی برکشوند - خصوص جمعی از شیران بیشه کارزار که در آن گرمی هنگامه گیر و دار خود را مانند آتش کین بسر افزایی علم نموده در عرصه پیکار کارنامه رستم و اسفندیار بر روی کار آوردند - از جمله خدمت پرست خان میر آتش که همواره چون شعله سرکش بی حذر خود را بر خشک و تر می زد - و مانند تیغ شعله آمیغ آب و آتش می رفت - درین میانه چون

شمشیر مرد افکن از سر گذشته خویشتن را یک تنه بر مخالفان زده بدار
و گیر در آمد - و مانند کمان کین توز چین بر ابرو افکنده و سیفه سپر تیر بلا
ساخته سر گرم زد و خورد گشت - و در این اثنا که کارهای دست بسته
نمایان ازو سرزده صفحه میدان کارزار را کارستان نموده بود - بزخم تیری که
بر شقیقه او رسیده کاری افتاد - از پا در آمده نقد جان را نثار راه خدیو
روزگار نمود - و هم چنین راجه بیتلداس و پرتھی راج راتهور با سایر برادران
رعایت رسم و راه راجپوتان نموده از مرکبها فرود آمده آهنگ جنگ
پیاده و سوار نمودند - و خوامصخان بهنی و مرحمت خان بخشپی
احدیان نیز چند تن را از اسب انداخته خود نیز زخمدار شده در معرکه
افتادند - و سید مظفر خان با جمیع برادران و خوبشان شجاعت ذاتی
و شهامت هاشمی را کار فرموده صفحه میدان ستیز را از شور و دوار و دوش
عرصه رستخیز نمود - و در پیش رفت کار چندان کشش و کوشش بجا آورد -
که محمد شفیع نبیره اش با نوزده تن جان فدای نام و ناموس نمود -
و پنجاه تن دیگر در جانبازی دقیقه احوال روا نداشته محضر جلالت
و طومار شهامت را بمهر و نشان زخم نمایان رسانیدند - و دو برادر راجه
بیتلداس و قریب بصد تن از مغلان نامجوی و راجپوتان ناموس دوست
در آن دستبازی جان باخته گوی ناموری از عرصه نیک نامی بیرون بردند -
در اثنای زد و خورد خانجهان زخم تیر خورده به پرتھی راج راتهور برخورد -
و بآنکه پرتھی راج از اسب پیاده شده بود پای ازو کم نیارده پیاده رخ
به پیکار آن یکه سوار معرکه ادبار آورد - و بعد از تلاش نمایان هر دو از دست
یکدیگر زخم نیوز برداشته بقایمی از هم جدا شدند - و دو پسر رشید او یکی
حسین و دیگری عظمت با شصت تن از مردم عمده او درین واقعه سر
بباد داد - و شمس خان دامادش نبیره عالمخان لودی که از کهنه سپاهیان

افغانه بود - و با راجی علیخان در سنبهل کشته شد - نیز با دو برادر
 محمد خان و محمود خان جان در باخت - چون خانجهان دو پسر
 آمدنی با داماد بقتل داد جز فرار چاره ندید - ناچار خود با دو پسر
 و پنج تن از آب گذشته سوای دو زن و چند سربه که پیشتر ایشان را بکشتی
 گذرانیده بود دیگر سایر اهل و عیال از نساه و جواری و اطفال بسبب
 طغیان آب چنبل درین سو گذاشته روی ادبار بودایی فرار نهاد - و باقی
 لشکر زخمدار و شکسته از زیر تیغ جسته بعضی جانب بالای آب و برخی
 بسمت پائین آب و اطراف دیگر بدر رفتند - و جمیع اهل و عیال و اسباب
 و اموال ایشان از صامت و ناطق بدست ارباب نهب و غارت افتاده مگر
 چندی از زنان که بدست افغانان جاہل کشته شدند - و سید مظفر خان
 بعد از تحقیق فرار او و عدم تشخیص سمت مفر چندی را بتفحص اثر
 و تجسس خبر باز داشته خود لمحہ در میدان بقصد دفن مقتولان
 و مراعات حال زخمداران درنگ نمود - درین اثناء فدائی خان
 و معتمد خان و انیرای و راجه جی سنگه و خان زمان پی در پی رسیده
 بدو پیوستند - و باتفاق قرار بر استفسار اثر خانجهان داده از پی او راهی
 شدند - چون بکفار آب رسیدند سه پهر از روز گذشته خواجه ابوالحسن
 نیز بایشان ملحق شد - چون تعدر عبور از آن آب بدون کشتی ظهور
 یافت - صلاح وقت در آن دیدند که تا فراهم آوردن کشتیها و آرام گرفتن
 اسبها شب گذرانیده روز دیگر هنگام دو پهر از آب گذشته بتعاقب او
 متوجه شوفد - چون اهتمام تمام درباره تجسس اخبار او داشتند - و به
 هیچ وجه وجه فرار او بتحقیق نه پیوست - ناچار خواجه ابوالحسن و سایر
 امرایان از شاهراه گوالیار و انتری به (۱) [دتیہ] ۹ شتافته و از آنجا

(۱) در بادشاه نامه این موضع باسم روتیه ذکر کرده شده - صفحہ ۲۹۰ - حصہ

به چندیری و بهوراسه روانه شدند - آنگاه متوجه سلوانی که برگشته ایست ملک گوندوانه گشته از آنجا حقیقت بدرگاه معروض داشتند - و موجب این حرکات آن بود - که چون او توقف اولیای دولت را که درین هفت بهر رو داده بود - از جمله مساعدتهای روزگار شمرده بشتاب بخت برگشته رو برای آورد - و خود را بجنگل ملک ججهار سنگه بنذیل رسانیده پناه بدو برد - و از آنجا که بمقتضای حمیت راجپوتانست - چنانچه در امداد پناه بسته جان و مال و ناموس دریغ نمی دارند - او را حمایت نموده از بیم سطوت اولیای دولت از راهی غیر مسلوک و جنگل‌های دشوار گذار از حد خود گذرانیده بملک گوندوانه رسانیدند - و آن بی‌راهه رو قریب بدو سه مایه در پیغولهای جنگل‌ها و کپسارهای آن ولایت در غایت سراسیمگی سرگشته میگردید - سرانجام کار از ولایت برابر بر آورده بملک نظام الملک درآمد - و جکراج مقهور چون او را پناه داده راه نموده بود - بنابر آن با راهبران مواضع گفته بود که عسکر منصور را بطریق پی غلط برای دیگر دلالت نمایند - ازین رو دولت خواهان که از ساختگی این حیل ساز آگاه نبودند - در آن جنگل‌ها بهر سمت تردد بی وجه داشتند *

* مجملأً سایر بهادران مؤنب نصرت بجملدوی فتح مورد عنایات بیغایات شده باحسان و تحسین سرافراز گشتند - خصوصاً سید مظفر خان و راجه بیتلداس و خواصخان و پرتھی راج و غیر آنها چون زخم‌های کاری داشتند - حسب الحکم بدربار سپهر مدار آمده از سعادت زمین بوس سرافراز گشتند - و بدین موجب بعنایت شاهنشاهی امتیاز پذیرفتند - و سید مظفر خان بعنایت خلعت و خنجر مرصع و دو اسپ خامه و اضافه هزار سوار سرمایه امتیاز اندوخته منصبش ^۱ [پنجهزاري] ذات و سوار قرار یافت -

و راجه بیتلداس بعنایت خلعت و جمدهر مرصع و فیل و اسپ و نقاره و اضافۀ پانصد سوار اختصاص یافته از اصل و اضافه سه هزار و دو هزار سوار شد - و خواصخان بعنایت خلعت و اسپ و فیل و گهپوه مرصع سرافرازی یافته باضافۀ پانصد سوار منصبش دو هزار و پانصدی ذات و دو هزار سوار مقرر گردید - پرتھی راج بعنایت خلعت و اسپ و فیل و اضافۀ پانصدی دو صد سوار دو هزار و هشت صد سوار شد *

از سوانح این ایام رو گردان شدن بهلول میانه و سکندر دوتائی است از سعادت جوادانی و پیوستن بخانجهان - بسط این مقال آنکه چون بهلول مذکور بمقتضای سفاقتی که در نهادش مضموم بود همواره پیش نهاد داشت - که بتحریک او سلسلۀ آشوب و شورش بجنبش درآید - و یکی از سرگشتگان تیره ادبار را بدست آورده خمیر مایه تخمیر فتنه و فساد سازد - درینولا از پیوستن خانجهان به نظام الملک آگهی یافت - از بالاپور که در جاگیر او بود و قدر عنایت منصب چهار هزار سوار بداشت فرصت هزیمت را غنیمت شمرده رو بوادی فرار نهاد - و در دولت آباد باو ملحق شد - و همچنین سکندر دوتائی که نسبت خویشی نزدیک بخانجهان داشت - بتصورات دور از کار از جالناپور فرار اختیار نموده ثالث آن دو منحوس شد *

چون به شاه عباس خبر سانحه ناگهانی جنت مکانی با بشارت جلوس حضرت صاحبقرانی رسید - و بغایر محبت که غائبانه داشت - بحری بیگ رسولی را بآهنگ ادای مراسم تهذیب جلوس اقدس و آداب پرورش ارسال داشته همدران نزدیکی از جهان گذران در گذشت - و فرمانروائی ایران بشاه صفی گذاشت - و بحری بیگ از پرتو آستان بوس درگاه فامیه بخت را فروغ سعادت داده بحکم رعایت مراسم

باز گشتی که از دیر باز میان این دودمان دیرمان و سلسله صفویه از راه کمال و داد و اتکاد مرعی بود - همدرین ایام سید کریم الفسب میر برکه را که از بندهای فهمیده و آزموده و معتمدان دیرینه روزگار دیده درگاه جهان پناه است برسم ادای مراسم مبارکباد جلوس شاه صفی و لوازم تعزیت شاه عباس و تحصیل اشراف و اطلاع بر حقایق احوال و استیغای دقایق امور آن ولایت برسالت نامزد فرموده نامور ساختند - و هفتم آبان ماه بعزایت خلعت و خنجر و فیل و انعام پنججاه هزار روپیه سرافراز نموده حکم کردند که بعد از تقدیم وظایف امور مقرر و رسوم معهوده بزودی رخصت معاودت حاصل نموده متوجه دریافت سعادت ملازمت شود - و همدرین روز بحری بیگ را رخصت معاودت داده عزایت خلعت گرانمایه و خنجر مرصع و ماده فیل ضمیمه سوابق عواطف عمیمه ساختند - و چون میر برکه جویده می رفت یک قبضه شمشیر مرصع بر سبیل استعجال با نامه نامی بانشاء علامی افضل خان که هم اکنون بجنس نقل آن رقم زده ترجمان عقل بل زبان خرد یعنی کلک آداب دان میشود مصحوب مشار الیه ارسال یافت *

نقل نامه گرامی حضرت سلیمان مقامی

به شاه صفی دارای ایران

حمدی که کبریائی معبود حقیقی را سزد جز زبان حال اوصاف کمال او بیان نمی تواند نمود - و زبان قال بغیر از عجز و قصور راهی دیگر درین وادی نمی تواند پیمود - پس درود نا محدود بر قایل لا احصی ثناء علیک انت کما اثبتت علی نفسک باد که حق حمد آن ذات مقدس تعالی شانه عما یقولون که در حقیقت اعتراف بعجز و قصور است بجا آورده سر

گردانان این وادی را بشاهراه مستقیم آن مقصد انصافی راهمائی فرموده - و بر آل آن سرور که وجود فایض الجود ایشان حمد یزدانست - و بر اصحاب آن فیض گستر که بساط فیض دین مبین بیاری آن یاران بر بسیط زمین گسترده گشته - و شکری که بازی این عطیه کبری نامتناهی و سپاسی که در برابر این نعمت عظمی آلهی زبید به هدیم زبانی و عنوانی ادا نمی تواند نمود - که بعد از غروب آفتاب عمر و دولت و انقضای ایام حیات و سلطنت عم جمجاء خلد آرامگاه جعل الجنة مثواه مثل آن کوکب عالم افروزی از افق دولت طالع و لامع گشته و مانند آن سزاوار تاج و تختی کر سرب دولت صفوی نشسته - امید از کرم واهب بی منت آنست به این جلوس میمنت لزوم را بر آن صفوه دودمان صفوی و ثمره شجره مصطفوی و بردستان آن دودمان رفیع الشان مبارک گرداند - چون از قدیم الایام الی الآن بمقتضای تعارف ازلی که مستتبع روابط لم یزلی است میانه خواقین این دودمان خلافت نشان و سلاطین آن خانواده عظیم الشان پیوسته رابطه مودت مستحکم و همواره علاقه محبت محکم بوده - و بمودای الحکب یتوارث از سلف بخلاف این عطیه کبری و از سابق بلاحق این موهبت عظمی بارث رسیده - لهذا میانه اعلی حضرت سلیمان حشمت جنت مکانی انار الله برهانه و آن شاه جمجاء رابطه دوستی بحد برادری مفتی شده بود - و میان این نیازمند درگاه آلهی و آن شاه والا جاه خلد آرامگاه در ایام خجسته فرجام بادشاهزادگی نسبت محبت بمرتبه انجامیده بود که آن جنت بارگاه را بمنزله عم بزرگوار خود می دانست - و آثار مجتبی و علامات مودتی که رشک علاقه ابوت و بنوت تواند شد از طرفین مشاهده عالمیان می گشت - و یوماً فیوماً این معنی در تزايد و آناً این نسبت در قضا عفو بود - بعدی که از نسبت های سابقین بسیار و از روابط سالفین

بی شمار زیاده گردید - و پیوسته در خاطر دوستی گزین مهر آگین این معنی مذکور بود - که هرگاه واهب العطایا نوبت این خلافت کبری و سلطنت عظمی را باین نیازمند درگاه الهی رساند - بآن رضوان دستگاه دقیقۀ از دقایق دوستی نامرعی نگذاشته آنچنان مجتبی و رزق که خواقین زمان از تصور آن در بحر تأسف مستغرق و سلاطین معاصر از رشک آن در دریای تحیر مستهلک گردند - و چون اعلیٰ حضرت سلیمان حشمت جنت مکانی که بحکم قضای الهی به تسخیر دارالملک بقا نهضت فرمودند - و نوبت این خلافت کبری باین نیازمند درگاه اله رسیده خار و خاشاک که از تموج امواج حوادث بر روی این بحر^(۱) [سلطنت عظمی] گرد گردیده بود بشعلۀ تیغ آتشبار سوخت - و عرصۀ مرز و بوم هندوستان را از لوث وجود مخالفان بآب شمشیر خونفشان پاک ساخت - و تمام ملک موروثی که قبل ازین چندین بادشاهان عظیم الشان داشته اند - و مساحان روی زمین قریب سه ربع ربع مسکون انگاشته اند - بتصرف اولیای دولت قاهره در آمد - فحمداً لله ثم حمداً لله و شکراً لله ثم شکراً لله - میخواست که مراتب دوستی را که مرکوز خاطر مهر آگین بود از قوه بفعل آورده یکی از معتمدان آگاه و منتسبان درگاه آسمان جاه را برسم سفارت و طریق رسالت بخدمت آن عم قدسی مغزولت روانه سازد - که درین اثنا خبر واقعه هایل و حادثۀ نازلۀ رحلت آن شاه جمجاء از دار فنا بعالم بقا رسید - و جراحت کلفت قصه پر غصه جنت مکانی را تازه ساخت - تا آنکه مزده جلوس میمنت مانوس آن عالی تبار گردون اقتدار بر سریر خلافت آن عم بزرگوار و استقرار آن شاه والا جاه بر مقر دولت آن خلد آرامگاه غبار غم و الم را از گرد خاطر مهر آگین دور

گردانیده کلفت به بهجت و شدت بفرح و غم بشادی و الم براحه مبدل گشت - رجای واثق و امید صادق از کرم کریم علی الاطلاق چنانست که همچنانکه این جلوس میمنت مانوس را برین نیازمند درگاه الهی مبارک گردانیده آن جلوس همایون نیز بر آن کامگار نامدار مبارک گرداند - و در وادی عدالت و انصاف و دوری از جور و اعتساف توفیق رفیق سازد - و در باب احقاق حقوق و ایفاء عهود و عفوزلات و ترک تعصبات و تکثیر خیرات و توفیر مبرات و تفقد حال ضعفا و رفع احتیاج فقرا و اعزاز علما و اتمام صلحا که لشکر دعا و حفاظان شریعت غرا اند باحتراف قضیات سابق از سالفین تأیید نماید - که درین صورت بهر کمال از سلطنت و حظ و افر از دولت یافته بطول عمر مبشر خواهد بود - و بوسیله دولت جهان فانی دولت باقی آنجهانی را حاصل خواهد نمود - چون شاه جمجاء را اعلی حضرت عرش آشیانی انار الله برهانه بمنزله فرزند و حضرت سکندر شوکت جنت مکانی بجای برادر می دانستند - و این نیازمند درگاه الهی آن رضوان دستگاه را عم بزرگوار میخواند - بمقتضای این نسبتها آن نور حدیثه دودمان صفوی را بمنزله فرزند ارجمند دانسته آن مراتب دوستی را که در خاطر دوستی گزین مرکوز داشت - که در ایام سلطنت و خلافت نسبت بآن عم سلیمان جاه از قوه یفعل آورد - انشاء الله تعالی نسبت بآن فرزند کامگار نامدار به فعل خواهد آورد - چون اخلاص شعار بحری بیگ را از روی استعجال عم غفران مال بجهت استخبار اوضاع و استعلام احوال فرستاده بودند او را بزودی رخصت نموده ما نیز سید صحیم النسب معتمد پسندیده حسب میر برکه را بر سبیل استعجال از برای استفسار احوال خیر مال آن صفوه دودمان صفوی باتفاق او روانه آنصوب فرمودیم - که بعد از ادای مراسم تهنیت و تعزیت و اظهار مراتب محبت و مودت

بتقدیم رساند - و هر گونه امری که باعث مزید اقتدار و هر نوع کاری که موجب زیادتیی استقرار آن شاه والا جاه در امر سلطنت آن دیار باشد - و این نیازمند درگاه الهی را باید نمود - اشاره نمایند که از قوه بفعل آورد - و بر عالمیان نسبت دوستی خود را بآن فرزند ظاهر سازد که در چه درجه است - و چون خاطر بدریافت احوال فرخنده مآل بسیار متعلق است - هر چند آن معتمد را زودتر رخصت نمایند بهتر خواهد بود - و ازینجهت که همیشه گلشن خلعت تازه باشد خواهش ایست که بعد از مراجعت آن سیادت مآب از اعیان دولت معلی شخصی را که بمزید قرب و افزونی اعتماد اختصاص داشته باشد برسم رسالت و طریق سفارت بخدمت آن فرزند والا رتبت روانه نماید - مناسب آنکه شیوه ستوده آبای عظام و سنت سنیّه اجداد کرام را در ادای دوستی این دودمان خلافت نشان همواره مرعی داشته بارسال مراسلات و ارجاع مهمات و اعلام مرغوبات که درین بلاد بهم می رسد گلشن محبت و چمن معرفت را نصرت و خضرت بخشند - ایام سلطنت قرین کامرانی و موجب سعادت دو جهانپاد *

از سوانح این احیان سعادت بی پایان ملا فرید منجم که در تحصیل فن ریاضی باوجود مناسب طبیعی و موافقت طالعی بتوفیق الهی ریاضت تمام کشیده بود - چنانچه همانا بنابر فرط تتبع و وفور تطبع این فن را سلیقی و طبعی خود ساخته کتاب زیج شاهجهانی که از توجه حضرت صاحبقران ثانی در اهتمام دستور اعظم آصف جاهی بهمراهی برادر خود ملا طیب و سایر ریاضی دانان روش همد و یونان باتمام رسانیده بود - از نظر انور شاهنشاه عالم و درم نیر اعظم گذرانید - و حسن سعی او بمعل تحسین و احسان و بتوقیع قبول و استعسان و مول یافت -

و چون اصول و ابواب این کتاب حسابی متضمن فوائد بیشمار و منافع بی حساب بود - و ضوابط و قواعد کلی که باعث سهولت استخراج و آسانی عمل باشد در طبع آن اندراج پذیرفته - چنانچه بالفعل اهل این فن از زیچ الغ بیگی مستغنی شده استخراج تقاویم ازین ^۱ [گرامت] نامۀ نامی می نمایند - حسب الامر اقدس بقصد تعمیم نفع آن و سهولت تفهم و تفهیم و تعلم و تعلیم منجمان هندی زبان رصد بندگان اقلیدس کشای و درجه پیمایان دقیقه رس عبارت آنرا بلغت هندی ترجمه نمودند - امید که تا زمین ثابت و آسمان سیار باشد - و امتداد جداول تقویم لیل و نهار چون مدت عمر خدیو روزگار ممتد و برقرار بود - ضوابط استوار و قواعد پایدار این نمودار دانش ^۲ [موجب استخراج و استنباط احکام نجومی باد] *^۳

درین ایام مرتضی خان خلف میر جمال الدین حسین انجو صاحب صوبۀ نته بجوار عالم رحمت پیوست - و امیر خان صوبۀ دار ملتان به پاسبانی صوبۀ مذکور و منصب سه هزاری دو هزار سوار از اصل و اضافه امتیاز یافت - روز جمعه بیست ششم آبان ماه مطابق سلح ربیع الاول سنه هزار و سی و نه هجری بآئین هر ساله جشن وزن قمری آذین پذیرفت - و سایر مراسم معهودۀ این روز سعادت اندوز بر طبق دستور مقرر بظهور آمد *

(۱) م [گرامی] ل

(۲) [مبدین مفاط استخراج و استنباط احکام نجومی بوده بنیاد قوانین آن دستور العمل جهان تا بقای بناء عهد مستقیم و اساس احکام اصابت آئین صواب قرین حضرت صاحبقران ثانی ممتد و مشید باد] ل

بیان محو آثار و رسوم بدعت که در میان طوایف افغانان کوه نشین سرحد کابل شیوع و وقوع یافته بود از توجه اشرف

چون پیوسته توجه اشرف بادشاه شریعت پناه دیندار و خاقان درع آئین
پرهیزگار بر آن مصروف است - که از آثار احتساب روزگار سلامت نصاب در
چار سوی گیتی ارکان اسلام رواج تمام پذیرد - و بمحض خاصیت نیت بل
بمقتضای حسن عهد مبارک قبح اعمال و سوء افعال خود بخود کفاری
گیرد - لاجرم به نیروی بازمی جهد و اجتهاد اعلام معالم ملت زهرا بر افراخته
بجای آن شعار شریعت غرا آشکار ساختند - چنانچه آثار بدعت و ضلال
یکبار برافزاده ارباب بغی و عناد و اصحاب زندقه و الحاد که از زیر تیغ
سیاست چسته افد همگی به پیغولهای خمول در خزیده - و اهل صلاح
و سداد و اسلام و ایمان سالم و ایمن در وسعت آباد فراغ خاطر شاد وطن
گزیده اند - چون از مضمون عرضداشت لشکر خان صاحب صوبه کابل ظاهر
شد - که عموم قبایل افغانان تیره باطن تیراه و نواحی آن خصوص قبیله
غوریه خیل که مریدان بایزید مخدول تاریک نهاد مجهول اند - که نزد ایشان
به ^۱ [یزدان شناسی] معروف است - و بنابر پیروی آن گمراه شیطان
منش سامری وش از راه رفته اند - و بدلالت آن غول وادی ضلالت بچاه
جهالت افزاده اصلا عمل باحکام شریعت غرا نمی کنند - و از روی جهل
مدار دینی و دنیوی بر عقاید باطله او که عین الحاد و اباحت و شبیه
باحکام جاهلیت است نهاده اند - از جمله بدون عقد نکاح مباشرت زناروا

مباح می دانند - چنانچه بمجرد اینکه^۱ انجمنی آراسته و گاری را ذبح کرده جمعی را اطعام کنند - بی آنکه صیغه ایجاب و قبول بمیان آید - ازواج را در کفار تصرف در آرند - و در طلاق بهمین اکتفا کنند که سر سنگریزه گرفته بدست زن دهند - و زن را از جمله ارث متوفی محروم می شمارند - تا بدان غایت که ورثه در انواع تصرف در ایشان مخذار اند - خواه خود بزنی نگاهدارند - خواه زری گرفته بدیگری باز گذارند - و درین باب ایشان و اولیای ایشان را قطعاً امتناع نمی رسد - چون فرزندی در خانه یکی از بیدیفان تولد یابد - گوش خر را بریده قطره چند خون از آن جراحت بر زبان مولود چکانیده کامش بدان پر دارند - تا در باب خونخواری و دراز گوش منشی هیچ جا پای کم نیارد - و بر هر بیگانه که به جبر دست یابند او را ملک یمین دست و خویشی را مالک رقبه او دانسته خرید و فروخت او را روا دارند - و جمیع متروکات مخصوص اولاد ذکور را کور ساخته دختران را بی بهره مطلق گذارند - و در وقت خونخواری بر هر قبیله از قبایل که دست یابند بی ایستادگی از پا در آرند - و هم چنین اگر کسی از روی سرکشی و زبردستی از ادای حقوق آن بد اندیشان ابا کند - و چون مال دیگری از اهل قبیله بدست ایشان در آید دست از آن برندارند - و آنرا مطلقاً حق و ملک بل عین مال خود شمرده بیوجه حسابی بتصرف خود در آرند - و از جمله خرافات شنیعه ایشان است که بر هر که دست یابند اموال او را متصرف شده او را بقتل در آرند - و آنرا بر خود با این صیغه مباح گیرند که چون مقتول بوسیله ایشان از دریافت مرتبه شهادت بدرجات والا فایز گشته - در روز جزا با ایشان بهمین دقیقه در حساب دقت نکند و طلب مال ننماید - و باین شبهه سخیفه جز تهی دست کسی از زیر تیغ ایشان نجسته - و بهمین که تن به بندگی نهاده جان مفتی نه برده -

و امثال این شفاعات که شرح نتوان داد - چنانچه از غایت نفرت بشمار در نیاید در میان ایشان استمرار دارد - لاجرم بعد از اشراف و اطلاع برین مضمون بی توقف فرمان گیتی مطاع از موقوف خلافت شرف نفاذ پذیرفت - که لشکر خان و سایر متصدیان مهمات صوبه کابل این ضلالت پیشگان را از ارتکاب این امور ناصواب که از طور خرد و طریقه شریعت دور است باز دارند - و بانواع تحریف و تهدید از وخامت عاقبت این اعتقادات واهی که شرعاً و عقلاً مذموم است بترسانند - و اگر ازین پس کسی باین عملهای شنیع جرأت نماید اورا تنبیه بلیغ نمایند - و حسب الحکم شریعت غرا تازیانه و تیغ را برو حکم سازند - مجبلاً در عرض اندک مدت بر طبق امر جهانمطام حضرت خلافت پناهی که اوامر و نواهی آنحضرت مانند قضاء آلهی مبرم است - و رد و دفع آن لازماً با منقاد می گراید - مجموع آن بدعتهای واهی و امور مذهبه مرفوع گشته مبتدعان از آن ممنوع شدند - و در اعمال و معاملات به منهج قویم و طریق مستقیم دین محمدی صلی الله علیه و سلم عمل نموده اجرای سایر احکام و حدود بر مجاری معهود ملت احمدی جاری و ساری گردید *

ارتقام رایات جاه و جلال و نهضت آنحضرت به

نفس نفیس برای گوشمال نظام الملک

و خانجهان بصوب دکن

چون بعنایت آلهی از مبادی ایام خیر انجام شاهزادگی تا هنگام جلوس همایون و از آن روزگار سعادت آثار تا اکنون باوجود تادمی مدت قطعاً برق تیغ شعله آمیغ سطوت و صولت اولیای دولت بی سبق اتمام

جعت برق خرمن سوز بخت سیاه هیچ تیره روزی نگشته - و در هیچ وقت کام کین خواهی را به لذت انتقام و مذاق تشفی را بجاشفی تلافی شیرین نه ساخته - مادام که کار بنامه و پیغام از پیش رود و معاملات به تیغ زبان فیصل یابد - قدم قلم خجسته مقدم را بر دم شمشیر مقدم داشته قطع و فصل مهمات را به زبان تیغ حوالت نمی نمایند - لاجرم فرمان عالی شان مشتمل بر نصایح خبرت بخش عبرت آموز بنام نظام الملک صادر فرمودند - و ازین جهت که مصلحت تقدیر بامری دیگر تعلق پذیر گشته بود - اصلاً آن پندهای سودمند فایده نداد - و از ته دل همچنان بر سر سرانجام قرار داد خاطر می بود - تا آنکه روزگار حریف آزار برین آمد که از آن تزویر اندیشه دغا پدیده انتقام کشیده کام خود از آن خود کام بستاند - و سینه از کینه دیرینه او پرداخته آن تیره روزگار را بروزگار خود نشانند - لاجرم غائبانه نفون حیل گوناگون بکار برده بساط مکرو و فسون فرو چید - و هزار گونه بازیچه نیرنگ آمیز بر روی کار آورده رنگها بر آب زد - تا نقش شکست و منصوبه باخت آن سست رای بهمه وجه درست نشین ساخت - تبیین این ایهام آنکه چون خانبهان از پیش سپاه نصرت دستگاه رو گردان شده به نظام الملک پیوست - و او آن بد فرجام را در ولایت خود راه و بحماییت خود پناه داده در صدد مدد آن نفاق اندیش شد - ازین رو شعله غضب بادشاهی زبانه اشتعال و التهاب کشید - و فرمان قضا توامان به پروانگی قهرمان قهر جهان سوز در باب تهیه سپاه نصرت پناه اصدار یافت - و اوایل ربیع الثانی سنه هزار و سی و نه هجری موافق بیست و پنجم دی ماه الهی بساعت مسعود و درخور نهضت همایون که سعادت برو مفتون و اقبال بدو مقرون باد ماهیچه مهر شعاع لوای والا بجهت تسخیر دکن بصوب مملکت جنوبی ارتفاع گرفت - و تفریض خدمت حراست

آن مصر عزت به مؤتمن الدوله اسلامخان سمت تخصیص پذیرفته منصبش باضافه هزار سوار چهار هزار و سه هزار قرار یافت - و معتمد خان از تغیر خان مذکور بخدمت بخششی گریه دوم و میرزا شجاع ولد شاهرخ بخطاب نجابتخان و فوجداری کول سرافراز گردید - و بعد از وزن مقدس شمسی سال سی و نهم از عمر جاوید قوین و بوقوع پیوستن مجمع آن روز سعادت اندرز کوچ در کوچ روانه شده روزی که ساعت خطه خاندیس از جرش جیش منصور که یاد از غوغای نفع صور میداد روکش عرصه محشر شد - از هول سطوت و صولت اریلی دولت سر تا سر مملکت جنوبی خاصه سرزمین شورش خیز دکن رستخیز انگیز شده در آن عرصه شور روز نشور بظهور پیوست - ارادتخان صوبه دار آنجا با تمام کومکیان سعادت ملازمت اشرف دریافته یاقوت خان حبشی بانعام هیکل مصحف مرمع و دهب خاصه و یاره مرمع و پنجاه هزار روپیه نقد و کھیلوجی بانعام پنجاه هزار روپیه وارداجی رام بانعام چهل هزار روپیه و مالوجی بعطای موازی این مبلغ و میفاجی بمرحمت سی هزار روپیه و آتش خان بانعام بیست و پنجهزار روپیه سر بلندی یافتند - و بتحریک همت والا و رسوخ نیت و عزم جزم و حکم قهرمان قهر و سزایی نفاذ امر که پیشکاران امور جهانگیری و جهانبانی اند سه فوج عمان موج از دلیران عرصه کارزار و فرسودگان روزگار بسرداری سه اسپهد برگزیده مصاف دیدة تعیین یافته بسر کردن این امر نامزد گشتند - سردار اول ارادت خان - امرای عظام و ارباب مناصب بدین موجب بهمراهی این فوج مقرر گشتند - جبهه سکنه بندیده - سید شجاعت خان باره -

رضویخان مشہدی - راو دودا - چندراوت - میر عبداللہ - اکرام خان -
 شیخ زادہ نورالدین قلی صفہانی - احمد خان نیازی - ستر سال
 کچھواہ - راجہ دارکا داس - کرم سین راتھور - ملتفت خان ولد
 ارادت خان - بلبہدر سنگھاوت - مغولخان ولد زین خان - شیان سنگھ
 سیسودیہ - اہتمام خان قدیمی - رامچند ہادہ - ^۱ [اودیسنگھ] راتھور - تلوک
 چند ولد رای منوہر - جگناتھ راتھور - مکندداس - جادون - و از دکنیان
 یاقوت خان حبشی - کھیلوجی بھونسلا - میفاجی برادر مالوجی بھونسلا -
 یسویخان جیرہ - فخر الملک - پرسوجی - بسونت راو - شمار سپاہیان این
 فوج با سایر برقدازان و اہدیان بہ بیست ہزار سوار کشید - سردار دوم
 راجہ گج سنگھ - درین فوج جمعی کثیر از اعظم امراء و منصبداران بدین
 تفصیل تعیین پذیرفتند - نصیری خان - بہادرخان روہیلہ - سردار خان -
 راجہ بہارت بندیلہ - راجہ بیتلہداس کور - راجہ منروپ کچھواہ - انیرای -
 صفدر خان - یوسف خان - جان نثار خان - پرتھی راج راتھور - احداد
 خان مہمند - راول پونجا - شریف خان قدیمی - جہان خان کاکر - راجہ
 بیرنراین - پیرخان میانہ - شادیخان اوزبک - خنجرخان - حبیب خان -
 میر فیض اللہ - رای ہر چند - گوکل داس سیسودیہ - کریم داد قاتشال -
 جیرام - ہرداس جہالہ - محمد شریف قدیمی - محمد شاہ قدیمی -
 حسینی قدیمی - و از دکنیان اوداجیرام و بیلاجی و شرزہ خان - از
 منصبداران و اہدیان و برق اندازان عدد این فوج از قرار ضابطہ معلوم
 پانزدہ ہزار سوار مکمل مسلح خوش اسبہ - و سردار سوم شایستہ خان ولد
 آصف جاہی - تفصیل امرای این فوج بدین موجب - سپہدار خان

راجه جي سنگه و راو سور بهورتیه و فدائي خان و بهار سنگه بنديله و الله
 وبردې خان و بهيم راتهور و مادهو سنگه ولد راو رتن و راجه روز افزون
 و مرحمت خان و کشن سنگه بهدوريه و امام قلبي و محمد حسين
 و شیرزاد و جعفر برادر باقر خان نجم ثاني و حیات خان تربی و جمعی از
 منصبداران - و از دکنیان آتش خان حبشي و راوت راو سه هزار سوار
 تاینیان یمین الدوله و پانصد سوار مردم رانا جگت سنگه - و شمار سپاهیان آیین
 فوج با احدیان و برقدازان پانزده هزار سوار بقلم در آمد - مجملا این سه
 دریای لشکر که فوج موج آنها از جوش تلاطم و تراکم از موج شور و شر
 بحر اکبر پای کم نمی آورد - و کثرت سوادش که ساحت کره خاک اغبر
 را فرو گرفته بود پهلو بر عظمت چرخ اطلس میزد - بتاریخ شانزدهم اسفندار
 مطابق بیستم شهر رجب سنه هزار و سی و نه هجری از کنار آب
 تپتی به تسخیر دکن رخصت یافته با عون و صون آهی و همراهی
 اقبال بادشاهی بسمت بالا گهاٹ راهی شدند - و ارادت خان بخطاب
 اعظم خانی و سرداری کل سپاه سرافرازی یافت - و مقرّر شد که
 راجه گج سنگه و شایسته خان بصلاح دید او کار کرده از اندیشه صواب او
 در نگذردند - و روز دوشنبه بیست و درم اسفندار در ساعتی سعادت آثار
 که انجم شغاسان اختر شمار بجهت دخول برهانپور اختیار نموده بودند -
 شاهنشاه جهان پناه بدولت و اقبال بر فیلی خجسته منظر فرخ فرسوار
 گشته - اقبال در رکاب روان و نصرت در جلو دوان - و سران سرافراز از اطراف
 پیاده رو برآه نهاده - بآئین بادشاهانه روانه شدند - و برسم معهود از در
 سو دست زرباش گهر بار چون سحاب نیسان بدر پاشی در آمد - و مانند
 شاخ شکوفه در موسم بهار سیم افشانی و درم ریزی سر کرد - چنانچه
 سرقا سر دشت و در آب گوهر غلطان رو بسیلان آورد - و تمام آن سرزمین را

سکه نقره خام فرو گرفته روی زمین ملمع شد . و آن خطه پاک از ورود مسعود آبروی عالم آب و خاک آمده از یمن قدوم و فیض حضور آنحضرت دارالسور خطاب یافت - دولخانه آن دارالسلطنت که در ایام بادشاه زادگی نشیمن های دلفریب دلکش در فضایش اساس یافته بود - از نزول اشرف روکش خلد برین گشت - درینولا خواجه ابوالحسن که بتعاقب خانجهان تعیین یافته بود با سایر کومکیان و دریا خان از بکلانه آمده ملازمت نمودند *

سرآغاز سال سوم از جلوس سلطان السلاطین روی زمین و بیان سوانح دیگر

منت ایزد را که درین نوروز جهان افروز یعنی آغاز سال سوم از جلوس فرخنده فرهمایون فال حضرت گیتی ستانی که در حقیقت فصل ربیع روزگار و سن شباب لیل و نهار است - بهار عهد شاهنشاهی از وزش نسیم فضل آلهی گل کرده - و ترشح نیسان احسان آنسور سر تا سر هفت کشور را سرشار افصال و تفضل نموده - روز پنجشنبه که ششم شهر عظمت بهر شعبان سنه هزار و سی و نه هجری است در آن ساعت که اورنگ افروز طارم چارم اعنی نیر اعظم از تابخانه حوت بغرفه شرفخانه حمل تحویل نمود - دارای دارالسلطنت آدم خدیو عرصه عالم نیز از خلوت سرای محل اعظم بمركز حقیقی خلاصت یعنی بارگاه خلائق پناه که محیط ماهی تا ماه است بدولت و اقبال انتقال فرمودند - و سحاب دست زرافشان را که همواره در صد پاشیدن گرد آورد؛ صدف های عدن و عمان است بموج زدن در آورده دیگر بار زمین را گوهر نثار ساختند - و سالیانه نواب مهد عایا از اصل و اضافه نوازده لک روپیه قرار یافت - و هفت هزار سوار منصب دار

و احدی و بر قنداز بسرداری راو رتن و وزیر خان بجهت تسخیر ملک تلنگ و انداز ترکناز اطراف و نواحی آن تعیین پذیرفتند - و امر فرمودند که چندی در باس که بسرحد ملک تلنگ پیوسته است اقامت نموده آن قدر قوار گیرند که به هیئت اجتماعی سر تا سر آن مملکت بدست آید - هراولیی فوج اعظم خان بعدد اهتمام سید مظفر خان مقرر گشته روانه بالای گهاٹ گردید - بعضی از نفایس نوادر و ظرایف تحف از نواب مهد علیا و شاهزادهای کامگار و امرای نامدار به قیمت بیست لک روپیه بعنوان پیشکش از نظر اشرف گذشته پرتو نظر قبول بر آن تانت - و همدرین روز قاضی محمد سعید کهرودی وکیل عادلخان که بزیر فضایل نفسانی آراستگی داشت - داخل بندگان درگاه گشته بانعام ده هزار روپیه و سی هزار روپیه سالیانه سرافرازی یافت - دریا خان روهیلہ از شور بختی و تیرہ اختری از سوابق عنایات بادشاهی قطع نظر نموده و از رعایت حقوق مراحم نامتفاهی چشم پوشیده جنسیت و آشنائی خانجہان منظور داشته بدو پیوست - رحیم خان داماد عنبر حبشی و سرور خان از نظام الملک جدا شده بکار فرمائی سعادت روی امید باین دولت خانه آوردند - اواین به منصب پنجنزاری ذات و دو هزار سوار و انعام خلعت و اسب و فیل و دویمین بمنصب دو هزار سوار و ترکمان خان بمعنایت نقارہ سر بلند و بلند آوازہ گشتند *

چارم اردی بہشت موافق رمضان المبارک فرخندہ اختری زھرہ پیکر در شبستان خلافت از مطلع مهد والا نواب ممتاز الزمانی طلوع نموده بہ حسن آرا بیگم موسوم گشت - شانزدہم ماہ خواجہ ابوالحسن باستخلاص ولایت ناسک ترنہک اختصاص یافته باشاہنواز خان و ظفر خان و سید دلیر خان و خواجہ فاعل مخدوم زادہ و کرم اللہ ولد علی مردانخان و خواجہ عبداللہ و جمعی دیگر از منصب

داران و ^ع[راجپوتان] و بر قندازان مرخص شد - و حکم والا صادر گشت -
 که چون شیر خان صوبه دار گجرات با کومکیان آنولایت بدو ملحق شود - بعد از
 برسات بهم راهی بهر جی زمیندار بکلانه متوجه تسخیر ولایت مذکور گردد *
 بیست و سوم عبدالله خان بهادر فیروز جنگ از کالپی رسیده سعادت
 ملازمت افدوخت - چون در میان اعظم خان و شایسته خان نقش اتفاق
 درست نه نشسته بود عبدالله بسرداری آن فوج مقرر گشته حکم طلب
 شایسته خان بحضور صادر شد - بعد منبصار جلو مد قبضه شمشیر
 و جمدهرو سپر و پراق طلا و مطلا و بهمین کیفیت و کمیت اسلحه مذکوره بعد
 منبصار گرز دار از مغولان بهادر کار آزموده که بحسب مقرر همراه دو مد
 احدی بگزرهای سیمین و زرین در دربار حاضر بوده بوقت سواری از
 ملازمت رکاب سعادت بهره یاب می باشند عاطفت فرمودند - و بدو مد
 تن از احدیان گرز دار مذکور دو بیست قبضه شمشیر و جمدهرو سپر و پراق نقره
 مرحمت فرمودند - بذا احمد بیک انکه شاهزاده محمد شجاع خدمت
 ایصال فرمان قدر نشان و خلعت گرانمایه به محمد علی رسول دارای
 ایران که دریغولا به لاهور رسیده بود رقم زدند - از آنجا که اصابت عین
 الکمال فرع نهایت مرتبه کمال است - از شور چشمی های انلاک و تنگ
 نظریهای انجم در پنجم ماه تیر چشم زخم بموکب اقبال رسیده وقوع امری
 که متوقع نبود بچنداول فوج اعظم خان رسید - حقیقت این واقعه آنکه
 چون درین مدت افواج غنیم مقهور بغاوت مکر مالشی بسزا یافته از بیم
 و روی اولیای دولت قاهره نه شده در اطراف دیپه ظفر پناه گاهی از
 دور مانند بخت تیره خویش سیاهی می نمودند - و اگر گاهی بانداز

اظهار تجلد و تهور در مقام دستبازی شدند - چون کار بسربازي مي کشيد
 از قرار معهود باز بر سر کار خود رفته راه فرار مي سپردند - لاجرم افواج
 مرکب اقبال بظاہر فوط تهور ايشان را داخل هيچ باب نہ شمرده از آن
 بداندیشان حساسی نمی گرفتند - اتفاقاً در روز مذکور که چنداول فوج
 اعظم خان به ملتفت خان پسر او و چندی از راجپوتان مثل راو دودا
 و ستر سال و راجه گردهر و کرم سین و بلبهدر و جمعی دیگر مقرر بود -
 و قول لختی پیشتر رفته دو گروه فاصله راه میان این دو گروه دست داد -
 خانجهان و دریا خان و مقرب خان و بهلول که در فوج آن مقهوری چند
 مخدول بودند - جمعی پریشان را پیش فرستادند - که مگر قابو یافته انتهاز
 فرصتی نمایند - و چون آن کوته اندیشان نزدیک آمده بر حقیقت
 حال اطلاع یافتند همانرا آگاه ساختند - و ناگاه از اطراف شتافته و غافل
 کمین کشوده بیکبار راه بر چنداول بستند - اولیای دولت باوجود قات
 از بیشي اعداء که دوازده هزار تن بودند نیندیشیده با صولت شیر در آمده
 بر ايشان حمله آور شدند - و از طرفین مردان ناموس جو داد مردی
 و مردانگی داده چندی تن از موافقان و مخالفان بے سر گشته و جمعی
 کثیر زخمهای کاری برداشتند - از جمله دلیران مغول امام قلي پسر
 جان سپار خان و رحمت الله پسر شجاعت خان عرب که از خانه زادان
 کار آمدنی بودند احیای مراسم حق گذاری نموده بکار آمدند - و از تابینان
 ايشان نیز و جمعی از راجپوتان مثل راو ستر سال برادرزاده راجه مان سنگه
 با دو پسر خود در معرکه جان سپاری افتاده رایست نیکفامی برافراختند -
 و ازین دست کرم سین راقهور و بلبهدر و سنگهارت و راجه گردهر نبیره
 راجه جیمل جوهر مردی آشکارا نموده و چهره بزخم های کاری رنگین
 ساخته در میدان جانسپاری افتادند - چون حقیقت بعرض اشرف

رسید - بادشاه حقایق آگاه رعایت حق سپاهیان جانشینان نموده باز ماندگان ایشان را مشمول عنایت ساختند - و پسران ایشان را بمناصب والا نواخته وطن های راجپوتان را بجایگزین فرزندان ایشان دادند - و راجه دوارکا داس را که تردهای نمایان بجای آورده زخمهای کاری برداشته در میدان افتاده بود احترام و برداشت تمام فرموده بآبروی زخم که آیت دلیری و نشان مردانگی است رایت امتیازش باضافه پانصدی دو صد سوار بر افراخته بمعنایت علم سر افراز ساختند - درین روز ملتفت خان سرگروه فوج چنداول با راو دودا از رعایت مراسم ثبات قدم پهلو تپي کرده توفیق نیافتند که مصدر امری شوند *

از سوانح این ایام ترتیب یافتن عید گلابی است برسم معهود این دولتهخانه جاوید - چنانچه هر ساله در روز تیر از ماه تیر که نخستین روز است در موسم برسات هندی جشن فرخنده بآئین بادشاهانه ترتیب می یابد - و آنرا به پارسی عید ترکان می گویند - و ملوک عجم نیز از عهد قدیم باز پیوسته این روز را عید گرفتندی - محملاً بآئین معهود شاهزادهای والا قدر و امرای رفیع مقدار صراحیهای مرصع بنوادر جواهر وسایر بندها صراحیهای میثا کار و زرین و سیمین از گلاب ناب سرشار ساخته گذارند - خان زمان و اهراسپ برادرش با سی لک روپیه از اکبر آباد رسیده در فوج خواجه ابوالحسن شرف تعیین اندوختند - و چهل دست خلعت بارانی مصعوب مکرمت خان که بجهت استعمال خصوصیات احوال موکب اقبال خصوص کمیت و کیفیت لشکر ظفر اثر بیلا گهاٹ تعیین شده بود برای امرای عظام مرحمت شده *

از اتفاقات حسنه که درین اوقات روی نموده مقتول شدن جادون رای است بفرموده نظام الملک - از آنجا که تخم بدکاری جز ادبار جاوید ثمر دیگر نیاورد - و نهال قبح اعمال غیر از نکال داری حاصلی ندارد - چنانچه جادونرای

مقهور مذکور که با پسران و پسر زادگان و خویشان و منتسبان خویش بمناصب بیست و چهار هزاره ذات و پانزده هزار سوار درین دولت جاوید طراز سرافرازی داشته محال انقد بجایگزین ایشان تذخواه بود - از روی کافر نعمتی پشت بدولت جاوید کرده روی امید بسوی نظام الملک آورد - لاجرم منتقم حقیقی انتظام او را به نظام الملک حواله نمود - تا بشعله تیغ بیدریغ دمار از روزگار آن بد کردار و فرزندان او بر آورد - تفصیل این واقعه آنکه چون این تیره انجام با اهل و اولاد از موکب اقبال بریده به نظام الملک پیوست - بظاہر آنکه بے حقیقتی و کافر نعمتی ازو مکرر بوقوع پیوست - لاجرم نظام الملک باوجود کوته اندیشی از راه درر بینی خواست که او را بدست آورده چندی در زندان مکافات و بندیخانه مجازات که بند خانه ناخردمندان است محبوس دارد - بظاہرین این راز مضمور و سر بسته مخمر را با چندی از محرمین خود در میان نهاده مقرر کرد - که چون او بحضور بیاید همگنان از همه سودست یکی کرده او را دستگیر نمایند - بعد ازین قرار داد کس فرستاده او را طلبیدند - و بظاہر آنکه او اصلاً از حقیقت معامله آگاهی نداشت غافل با پسران خود بدان انجمن در آمد - آنکه آن گروه از کمین گاهها برآمده دست به بستن ایشان کشادند - و اینها دست به بند نداده تیغها از نیام کشیدند - و بمقام زد و خورد در آمده دست بمدافعه و ممانعه کشادند - و باوجود کشش و کوشش تمام بجای نرسیده کشاکش چاره نزول قضا سودی نداد - چنانچه در آخر کار از هجوم مردم نظام الملک با در پسر کار آمدنی اجلا و راگهو و بسونت راو نبیره اش که بجانشینی او نامزد گشته بود کشته گشتند - و چون این واقعه شدنی وقوع یافته آن فرومایه دنی که بهمه مذهب کشتنی بود بجزای کردار ناسزای خود رسید - زن او که

۱ [گرجائی] نام داشت و مدار کار بار بود - با جگدیو برادر و تمامی احفاد و خویشان و منتسبان از دولت آباد فرار نموده بقلعه^۲ [سند هگر]^۳ وطن دیرینه خود که در نواحی جالفا پور واقع است تحصن جستند - و چون نظام الملک بر ایشان دست نداشت در صدد تفقد و داجوئی آن بد اندیشان شده خواست - که عهد و پیمان بمیان آورده ایشان را استمالت دهد - چون عهد آن بد عهد محل اعتماد نبود - بر قول او دل نهاده نشده متوجه درگاه گشتند - از آنجا که مقتضای عفو و صفح آنحضرت است رقم بخشایش بر جراید جرایم و صحایف اعمال نا ملایم همگان کشیده فرمان مرحمت عنوان بقام اعظم خان صادر فرمودند - خان مذکور تا سر اردو یاقوت خان و اوداجیرام و کهیلوجی و سایر سرداران دکنیان را به پذیرد ایشان فرستاد - جگدیو راو را حسب الحکم معلی تسلیم چهار هزار سی هزار سوار و عنایت خلعت و خنجر مرصع و علم و نقاره و اسپ و فیل و تلفگ^۴ راو نبیره اش را تسلیم سه هزار سی پانصد سوار و خلعت و خنجر مرصع و اسپ و فیل عنایت فرموده یک لک و سی هزار روپیه نقد بر سبیل مدد خرج بهمه داد - و محال متعلقه زمیندارچی جادونرای بر آنها ارزانی داشت *

از سوانح این ایام شکار شیر شاهنشاه شیر شکار است بروش بادر که عبارت از دامی است مخصوص بصید دد و دام در نهایت استحکام که طول آن ده هزار ذراع بادشاهی ست بارتفاع شش گز - آن سراپرده بستون های استوار بر پا کرده انواع بهایم و سباع را بدان احاطه

(۱) ع [گرجای] منتخب البلباب - حصه اول - صفحه ۴۲۷

(۲) ع [سند کهپر] منتخب البلباب - حصه اول - صفحه ۴۲۸

می کنند - و رفته رفته از چار سو پیشتر آورده دایره آنرا تنگ می سازند تا بدان حد که مطروب باشد نگاهداشته آنگاه بصید پردازند - چون الله ویردی خان بعرض رسانید - که در شکار گاه تنومند شیرری چند آشکارا شده اند - و چند روز است که قراولان از دور آنها را نگاهبانی می نمایند و باحاطه نگاه نظر بند دارند - چنانچه همانا آن ددی چند اهرمن منظر در پرده زجاجی چشم مانند دیو در شیشه بند اند - بظاہر آنکه طبع مقدس بصید شیر بس مایل بود فی الحال حکم فرمودند - که شیران را بعنوان احاطه دام مذکور بدام احاطه در آرند - و بر وفق و مدار آنها را رانده بظاہر باغ زین آباد رسانند - چون فرموده بجا آمد آنحضرت فیل سوار به میدگاه تشریف برده ده قلاده را به بفدوق خاصه صید فرموده و چهار بچه شیر را گزداران شیر افکن که هریک بباد صدمه گرز البرز شکن صد رخنه در اساس سد سکندر و هزار شکاف در دل کوه قاف می افکندند - بضر ب دست صید کرده زنده بقید در آوردند *

اشتعال یافتن نایره آشوب و شوش افغانه
 سرحد تیراه و بنگش بشواره شرارت
 کمال الدین روهیل و انطفاء آن
 برشحه فشانئی تیغ آبدار
 دولت خواهان آن ضوبه

خاصیت ادبار و لازم ماهیت تیرگی روزگار است که بهر برگشته بخت سرگشته اقبال رو آورده غبار هلاک و بوار بر روی روزگار و تارک اعتبار او افشاند - اگر بمثل فنون چاره در باره اوکار ابرطوفان بار کند - هر آینه گرد تیره بختی

که برو نشسته از و فرو نه شسته زنگ سیاه گلیمي ازو نژداید - و اگر
 بالقرض اهل روی زمین همدست شده بدست گیري او برخیزند - و فنون
 سعی و تدابیر گوناگون با یکدیگر برآمیزند - لامحاله این معنی در ماده
 بهبود او سودی نداده اصلاً اثری برین مراتب مترتب نگردد - چنانچه
 خانجهان که بخت و اقبال ازو رو گردانیده بحال تباہ بخاک سیاهش
 نشانده بود - چندانکه دست و پا زد که آبی بر روی کار خود آورده گرد
 ادبار دور کند - بیشتر بمغاک خاک تیره فرو رفت - درینولا که دریای
 لشکر خاقان بحر و بر را از شش جهت محیط خود یافت - چو خس در
 گرداب و خر در خلاب پای بند و سرگردان مانده از هیچ رو راه بدر شدن
 نداشت - لاجرم بخاطر آورد که بتحریر یک نامه و پیغام افغانان
 زیاده سو آن سرحد را شورانیده از جا در آورد - و اینمعنی
 باعث شغل قلب دلاوران بلکه علت نگرانی خاطر اولیای
 دولت جاودانی گردد - غافل از آن که از غبار انگیزی شورش مشتی
 پشه مذش ذره نهاد که در جذب خیل سلیمان زمان وجود موزی ندارد -
 چه مایه گرد بر دامن کبریا و جلال اولیای دولت ابدی اتصال نشیند
 زهی ابلهی *

از جا فرود کوه بتحریر یک نسیم

دریای ز موج بیش و کم نشود

مجملاً بنابرین اندیشه به کمال الدین ولد شیخ رکن الدین روهیله که در
 عهد جغت مکانی بمنصب چهار هزارگی و خطاب شیرخانی سرافرازی
 داشت - مکتوبی ابله فریب مشتمل بر هزار گونه تطمیع و ترغیب
 نوشت - آن خود سو بغور معامله نرسیده بمجرد نوشته او از جا در آمد -
 و سایر افغانان را بامداد خود خوانده در آن سرزمین سر به فتنه و فساد

برآورد - چون سعید خان که در آنولا در کوهها اقامت داشت - از نوشته شمشیر خان و داؤد گماشته لشکر خان بر این مضمون آگاهی یافت - که کمال الدین نافص نهاد که از آشفته مغزی پیوسته سودای خود کامی در سر بیهوش او در جوش بود - و همواره ریاست افغانان میخواست - از آب انگ گرفته تا نواحی کامل قبایل افغانان را بشورش در آورده با خود مخمر و مقور ساخته که از پیشاور فتنه سرکند - بغبران ذو القدر خان و علیخان بیگ بخشی آن تهاه را با شادمان پگهلی وال و خضر گهر و چندی از احدیان و تابینان خود به نگاهبانی کوهها تعیین نموده خود در عرض یک نیم پهر به پیشاور رسید - و بصلاح دید دولتخواهان نامه مشتمل بر نصایح هوش افزا فرستاده ابواب مواعظ برو کشود - اگر چه بحسب ظاهر نخست از در طاعت و قبول اطاعت در آمده انقیاد گونه آشکارا نمود - لیکن در باطن لباس اظهار در موافقت کار خود ساخته به تشدید اساس مخالفت و تمهید قواعد محاربت پرداخت - زبان آوران چاپلوس را بدعوت سران سایر الوس افغانان خصوص عبد القادر ولد احدات بد نهاد و کریم داد کور پسر جلاله و محمد زمان پسر پیر داد فرستاد - و آنها جمیع لشکر نفرقه اثر دور بنو نغر^۱ و کوهسار تیراه و بنکش علیا و سفلی و سایر الوسات خنک و چاچی و توری را فراهم آورده در یولم گذر هفت کروهی پیشاور به کمال الدین پیوستند - و او نیز تا رسیدن اینها افغانان نواحی پیشاور و اشغر و محمد رئی و ککیانی و خلیل و مهمند و داؤد زئی و یوسف زئی و ترکلانی و امثال ایشان از آن طایفه پریشان روزگار را جمع ساخته بود - بانغاق یکدیگر شعله افروز آتش عصیان شده

(۱) ممکن است که بنو نغر نام دیون بنون باشد - در بادشاهنامه این

مقام به اسم ونو نغر ذکر کرده شده [صفحه ۳۴ - حصه اول - جلد اول]

بدمدوم افسون ادبار هنگامه افسرده بغي و طغيان را گرم ساختند - و روز سه شنبه غره اورداد به پیشار رسید و ظاهر آنرا بسیاهی سپاه چون باطن نازیکیان تیره درون تیره بظلمت کفر و کفران فرو گرفتند - سعید خان و چندی از بندهای درگاه مثل شمشیر خان و شکر الله ولد لشکر خان و جمال و جلال پسران دلاور خان کاکر و سید ماکهن و دیگر دلاوران راضی به لگحن نشده بر سر آن شدند که در بیرون بایشان رو برو شوند - ولیکن چون ملاحظه مصلحت وقت ضرور بود - و یکباره قطع نظر از مراعات لوازم حزم و دیر اندیشی نمودن از طور خرد دور بود - ناچار از راه حزم و دور اندیشی قرار بدان دادند - که چندی از درون با مخالفان بمقام مدافعه درآمده چون خاطر از شکست و ریخت قلعه جمع کفزد - یکباره به هیئت مجموعی برآمده در یکدم دمار از روزگار آن جماعت پویشان حال برآرند - سعید خان جا بجای مردم را بمحافظت تعیین نموده سپاهیان کار آزموده کارزار دیده را بنگهداشت مداخل و مخارج باز داشت - و خود با پسران و تابینان آرام حرام گرفته دمی از مراعات شرایط تحفظ و تیقظ و مراسم سعی و تردد نیارمید - و در ایام محاصره هرگاه که مخالفان تباة اندیش از راه تهور در آمده انداز یورش می نمودند - بهادران جلالت شعار بضرب توپ و تفنگ خاک وجود نابود آن خاکسارانرا بصرصر فنا بر می دادند - و اکثری از مردان کار محافظت مورچلها را به بند و قچیان گذاشته از حصار برآمده بشعله تیغ آبدار که هم خاصیت دعاء سیفی است - آتش در خرمن حیات آن منافقان می زدند - و بنگهبانان اتبال حضرت جهانبانی از آنجا که توجه تأیید یافتهای جذاب یزدانی کار حزب البکر و حرز یمانی میکند - بر اعدای دولت فایق آمده بی آسیب و گزند مخالفان سالم و غانم معاودت می نمودند - و در عرض این اهام

روزی آن فرقه تفرقه آثار پریشان روزگار به هیئت مجموعی به پناه تختها درآمدند بر حصار یورش نمودند - سعید خان با اعتماد عون و صون آلهی و اعتضاد و همراهی نائید بادشاهی مورچلها را باهل توپخانه حواله نمودند با دلاوران کار آزموده از حصار بیرون تاخت - و آتش کین دشمنان دین برافروخته مانند برق جهان سوز بر غنیم سیه گایم تیره روز جلو انداخت - و بعضی امداد آلهی باندک کشش و کوشش برایشان غلبه نموده قتل و کشتن بسیار بظهور آورد - و بقیة السیف آن خیره سران چون بغتة خویش مغلوب و مذکوب برادری فرار شنافتند - و بنابر آنکه جمعی انبوه از آن گروه برگشته روز در محلات محال بیرون شهر مانده تا غایت از شکست سران خود خبر نداشتند - و بیم آن بود که بهنگام تعاقب هزیمتیان غنیم آن بد عاقبتان خبردار شده به تسخیر حصار رو آرند - لاجرم دولت خواهان صلاح در تعاقب ندیده نخست بدفع ایشان پرداختند - و جلوریز بر ایشان تاخته خلقی نامعدود را نیست و نابود و باقی را پریشان و متفرق ساختند - و جمعی کثیر که از بیم شمشیر بجار دیوارهای محکم و خانهای استوار پناه برده بودند - آتش در آن خانها زده بشعله انتقام دود از وجود و دمار از روزگار ایشان برآوردند - و چون خاطر را از آن جماعت پریشان روزگار جمع ساختند - بر سبیل تعاقب سر در دنبال گریختگان نهاده قریب شش کوه از عقب ایشان رفتند - و سر از تن خلقی بی شمار برداشته مظفر و منصور بشهر مراجعت نموده حقیقت واقعه را از قرار واقع در عرض فتحنامه عرضداشتند - بادشاه حق شناس سعید خان را غایبانه مشمول انواع عنایت ساخته بمرحمت خلعت فاخره و کمر شمشیر خاصه و اضافه هزاری ذات و پانصد سوار برنواختند - و از اصل و اضافه بمنصب چهار هزار و دو هزار پانصد سوار پایه اعتبارش افزودند *

چون بعرض رسید که دیانت خان دست بیاضی قلعه دار احمد نگر مراحل بادیۀ رحلت را پیموده آنجهانی شد - بذبران جان نثار خان را بعزایت خلعت و نقاره و منصب دو هزار و پانصدی دو هزار سوار از اصل و اضافۀ و انعام چهل هزار روپیۀ نقد اکرام بخشیدۀ بتقدیم خدمت مذکور مختص و مرخص ساختند - سید نظام ولد سید صدر جهان بخطاب مرتضیٰ خانی سعادت نصیب گشته از عنایات اشرف سر رشتهٔ نظم احوالش سمت انتظام پذیرفت - بعرض مقدس رسید که [نانا راوجی] ^ع از عمدۀهای نظام الملک با شیخ صوفی و سادات خان و شرزه خان از دکن خان دوران را آمده دیدند - منصب اولین سه هزاری دو هزار سوار و منصب هر کدام از آن سه نفر هزار و پانصدی سوار به تجویز خان مذکور قرار یافته از محال مفتوح تلنگانه جاگیر تفخواه گردید - حکیم صادق که از رسالت توران زمین مراجعت نموده بود به پرتو سجدهٔ این آستان عرش نشان ناصیهٔ بخت را فروغ سعادت بخشید - چون درین ایام سید مظفر خان سردار فوج هراول اعظم خان را درمی در حوالی نافش بهم رسیده از کار باز داشت - حسب الامر عالی مذجۀ درگاه والا گشته راجه جی سنگه بجای او مقرر شد *

از سوانح این اوقات غلبۀ موکب اقبال است بر غنیم در سرحد ناسک - و صورت ایضی مبهم آنکه چون خواجه ابوالحسن بعد از انقضای موسم برسات باتفاق خان زمان و غیره بندها روانهٔ مقصد شد - افواج منصوره را سه بخش نموده خان زمان و شیر خان و ظفر خان را بسرارمی این قشونها نامزد ساخت - و مقرر نمود که ازین افواج ثلثه هر روز در وقت کوچ

بذویت فوجی بهراولی و فوجی به چنداولی تا بآن منزل قیام نماید - چون گماشتهای نظام الماک رعایای آن ولایت را کوچانیده بکوهسار و جفکلهای دشوار گذار فرستاده بردند - چنانچه در آن نواحی بلکه تا اطراف محال در دست نیز از آبادانی نام و نشان نمانده بود - و از رهگذر قلت غله و کثرت سپاه و عمله و فعله اردو غلاء آذوقه بل قحط خوراک بجای رسید - که نزدیک بود محال توقف در آن محال دور نما بل محال باشد - لاجرم باشاره خواجه لشکر ظفر اثر بهر طرف تاخت آورده دست بتاراج و نهب و غارت کشاده در هر تاخت آذوقه بیشمار بدست آوردند - و گرانی و نایابی آذوقه لختی کمی پذیرفت - در انقای این حال خبر رسید که نظام الملک گروهی انبوه را از سوار و پیاده بسرداری محکدار خان و عمر افغان و غیره تعیین نموده - که اطراف معسکر اقبال را از دور احاطه نموده شبها به بان اندازی و روزها بدستبازی در آید - خان زمان و ظفر خان با موکب نصرت شعار در شب ایلغار نموده متصل صبح چون قضای ناگهان بر سر ایشان نازل شده جمعی کثیر را مقتول ساختند - و چندین اسیر و دستگیر نموده اسباب و اموال و احوال ایشان را بالکل متصرف شده قرین ظفر معاودت نمودند *

بیان سبب تفویض سرداری کل بدستور اعظم
عضد الخلافه الکبری آصف خان

و روانه شدن خان عظیم الشان
به بالا گهات در مرتبه اول

چون میان اعظم خان سردار کل و سرداران دیگر که در مراتب و مناصب پایه اعتبار ازو کم نداشتند - نقش موافقت درست نه

نشست - چه سایر ایشان که در پیکر عسکر بمثابة اعضای رئیسه بودند -
 کما ینبغي متابعت او نمی نمودند - و در آخر او نیز بایشان معاش
 پسفیدیده که سرلوازم سرداری است بظهور نمی آورد - و ازین رو میان
 او و شایسته خان معنی حسن وفاق به شایستگی تمام صورت نه بست
 چنانچه مذکور شد - و مکرر در عرض این مدت حقیقت واقعه معروض
 پایله سردر والا گردید - رای صواب آرای حضرت شاهنشاهی بمقتضای
 وقت اقتضای آن نمود - که سرداری تعیین فرمایند که کل عسکر را از
 دقایق بیم و امید دو درجه اعلی باشد - و سرداران دیگر را با او خیال
 برابری در خاطر نقش نتواند بست - و همگنانرا از متابعت صلاح دید
 و عمل بمقتضای قداپذیر او گریزی نبود - لاجرم درینولا سرداری کل سپاه
 به یمین الدوله امین الملت نامزد فرموده در وقت رخصت خلعت
 فاخره با چارقه زردرزی و خنجر و شمشیر مرصع و دو اسب عربی و عراقی
 مرزین برزین مرصع و فیل خاصه با ساز نقره مرحمت فرمودند - و شایسته
 خان خلف آنوالا شان جیغه مرصع با خلعت و اسب و الله ویرزی خان
 بخدمت بخشیکری فوج مذکوره خلعت و اسب یافته رخصت گردیدند *
 چون عبد الله خان بهمان عارضه سید مظفر خان مبتلا شده بود
 حسب الامر انور متوجه حضور گشته بمعالجه حکیم جگجیون صحت یافت -
 بولاجی کونی از اعیان نظام الملک داخل عسکر منصور گشته بموجب
 الذماس نصیربخان بمذنب سه هزاری دو هزار سوار سرافرازی یافت *
 چهار دهم آبان ماه موافق سه شعبه سلح ربیع الاول سنه هزار
 و چهل هجری جشن وزن قمری سال چهل و یکم از عمر ابد مقرون
 که از حساب افزون و از شمار بیرون باد ترتیب یافت - و انجمنی
 فردوس آئین آذین و تزئین پذیرفت - که نظیر آن در نظایر

این روز بنظر روزگار در آمده باشد - لوازم عیش و نشاط و مراسم طرب و انبساط و آئین داد و دهش بظهور آمده درهای ضیق معاش و طرق تنگ عیشی بر محتاجان مسدود نمود *

از سوانح دولت ابدی انما که درین ایام چهره نما گشت ترکناز فوج ظفر اثر اعظم خان است برخانجهان و فیروززی یافتن اولیای دولت نصرت روزی بر آن برگشته روزگار - چون بعد از انقضای موسم برسات عسکر قیامت اثر از جا در آمده مستعد کار شد - و مقارن آنحال نوشته آصف خان سردار کل به اعظم خان رسید - لاجرم سیلاب افواج بحر امواج که شعبه از دریای لشکر قلزم تلاطم است بطغیان در آمده بآهنگ استیصال و گوشمال مردم بی نظام و خانجهان تیره انجام متوجه شد - از جوش آن جیش شورش انگیز سرقا سرساخت دکن بل روی زمین آشوب خیز گشته آثار روز معکسر و شور رستخیز بعرضه ظهور آمد - بهلول و مقربخان و سایر مردم نظام الملک که در جالناپور برسات گذرانیده بودند - از آوازه نهضت موبک منصوری پا و بی جا شده بسوی پاتھری^۱ فرار شدند - اعظم خان در همان گرمی بر خانجهان که در نواحی بیر^۲ موسم برسات گذرانیده انتظار اجتماع سرداران داشت جلو ریز کرده تاخت آورد - و بصف شکن خان نوشت که با مردم خود از قلعه برآمده تا رسیدن لشکر او را مشغول سازد - و در هنگامی که خانجهان در موضع راجوری اسباب سوداگرانرا که بدست آورده بود بر افغانان قسمت می نمود - اردوی جهانپوی را در موضع مچھلیگانو که از راجوری بیست چهار کوه است باهتمام یاقوت خان و مالوجی و اکرامخان و میر عبد الله و رعایتخان گذاشت که از دنبال بآهستگی روانه شوند - و خود

(۱) وضعیست که درمیان دو آب پورنا و گوداوری واقع است *

(۲) قریب به چهل کوه در سمت شمال و شرقی احمد نگر واقع است *

باتفاق سپه دار خان و راجه چهار سنگه و بهادر خان و راو سور و سرافراز خان و خواصخان و جان نثار خان و راجه بیتهداس و راجه پهتاو سنگه و انوپ سنگه و ارچن برادر رانا کون و مرحمت خان و چندر من بنديله و اهتمام خان و کهیلوجي و اوداجيرام و جگديو راو و ساير امرای دکني و منصبداران و احدیان خوش اسپه یک پهر شب گذشته راهي گشته هنگام صبح اطراف خانجهان را فرو گرفت - چون صف شکن خان بموجب نوشته اعظم خان فوج خود را توک کرده بر فراز پشتۀ بغاصلۀ یک کوه برابر مقابله که چهار کوه از بیر گذشته در دامن کوهی اقامت داشتند ایستاده - عزیز پسر آن ذلیل بمقابلۀ صف شکن خان شتافت - درین اثنا اعظم خان با لشکر ظفر اثر جلو ریز رسید - عزیز از وصول افواج قاهره پای ثبات از دست داده باضطراب نزد پدر برگشت - و برگزارد که لشکر نصرت اثر بسرعت هرچه تمام تر رسید - و جمعی که پیشتر نمودار شده بودند فوج صف شکن خان بود - آن خیره سرتیوة اختر را از درست نشستن این منصوبه که باعث شکست اصلی و استیصال کلی او بود - غریو از جان برخاست - ناچار به بیقراری سپند بروی آتش بخانۀ زمی سمند باد پا برنشسته از راه اضطرار روبروی چندین هزار شعلۀ سرکش گشت - و بباد حملۀ ناقص نیران قتال را چون شعلۀ زود میرخس اشتعال داده هنگامۀ افسردۀ خود را نیمگرم ساخت - افواج منصوبه متعاقب یکدیگر رو بدو نهادند - نخست راجه جی سنگه سردار فوج هراول با راجه بیتهداس و انیرای و سایر راجپوتان حملۀ آور شد - بعد از آن سپهدار خان سرآمد فوج برانگار با بهادر خان ولد دریا که برعکس پدر خلاف منش هرگز در آئینۀ عقیدت و مرات ارادتش جز صورت صفای اخلاص و نقش وفا و وفای مصور نشده جلو انداخت - آنگاه خواصخان

وسردار خان و مرحمت خان بخشی اعدیان و اهتمام خان داروغه توپخانه و سایر برقندازان از دنبال ایشان سهیل بنگاه و برق خرمن آن سیاه بخت شده سلسله جمیعت ایشانرا چون روزگار انزربدانیشان پریشان ساختند - چنانچه آن مقاهیر جمیع برتال و اسباب و اموال خصوص قماشهای تجار را که تاراج کرده به تقسیم آن اشتغال داشتند بجا گذاشته رو بهزیمت و پا بکوه نهادند - چون اکثر تابیدگان امرا و اعدیان تاراج غنایم غنیم را فوزی عظیم دانسته دست به یغما برکشوده بودند - توزک موکب اقبال از هم پاشیده برقرار اول نماند - چنانچه با اکثر سرداران مسلمانان و راجپوت اندک مایه مردمی که اغتنام ناموس و نام را غنیمت می شمردند اقدام ثبات افشردند - چون بیم آن بود که تا فراهم آمدن جمیع عسکر غنیم پریشان روزگار در عین مساعدت فرصت وقت غنیمت اندیش گشته از پیش بدر رود - ناچار امرای نامدار با اعتماد همراهی اقبال و اعتضاد کارگری دولت ابدی اتصال از دنبال ایشان ببالای کوه روانه شدند - نخست بهادر خان و اهتمام خان و نرهداس جهاله بسرداری عفایت آلهی و حمایت اقبال بادشاهی به تیغه کوه برآمده رو بسوی آن تیره رای نهادند - و چون خان جهان دید که چندی از بندهای درگاه خدیو زمین و زمان که مانند نزول قضای آسمانی بلندی و پستی و نشیب و فراز پیش ایشان یکسان است ببالای کوهسار برآمدند - و دیگر دلواران نیز فوج فوج بشتاب سیلاب سر در نشیب رو بغراز کوه آورده اند - ازین رو اضطراب تمام بخود راه داده سر رشته خویشتنی داری از کف گذاشت - خصوص از نزدیک رسیدن بهادران مذکور که اگر فی المثل هنگام گرمی هنگامه گیر و دار آفتاب وار با تیغ و سپر روی بکوه ثابت قدم آرند - بی توقف از جای بلکه از پای در آید - چنانچه

مضمون این منظوم همانا حسب حال ایشان است - * بیت *

نشود تیغ پیش حمله او * گر نهی تیغ بر سر کوهسار

درینحال تزلزل در بنای قرار و تحمل او راه یافته بی دست و پا شد - ناچار از روی اضطراب عمارتی فیلی را که عیال باقی مانده او بر آن سوار بود برآه شیوگانوراهی ساخته خود ثبات قدم ورزید - و برادرزاده خود را که بهادر نامی بود - و سابق بمنصب چهار هزاره هزار سوار سرافراز بود - و وثوق کلی بر قهر و بهادری او داشت - بانداز مقابله بهادر خان و دیگر دلاوران باز داشت - و بهادر خان و همراهان او که اندک مایه مردمی بیش نبودند - ناچار پیاده شده روبروی ایشان آماده کارزار گشتند - و باوجود قلت اولیاء جمعی کثیر از اعدای دولت را بدرک اسفل جهنم راهی ساختند - مجملآ در آن روز دلیران عسکر جاوید فر کارستانی در عرصه کارزار بروی کار آورده روکش کار نامه رستم و اسفندیار ساختند - که روزگاران مضمون آن در ضمن صحایف بادشاه نامه نامی مانند شاهنامه بر صفحه روزگار خواهد ماند - خصوص بهادر خان روهیله که به نیروی دلیری ذاتی و بهادری جبلی چون کوه پا بر جا قدم ثبات و قرار استوار ساخته بزد و خورد در آمد - چندانکه چندین تن را بی سر ساخته جمعی کثیر را زخمه دار از پای در انداخت - و خود نیز دو زخم تیر یکی بر رو و دیگری بر پهلو برداشته از پرتو زخم روهمانا روی تازه یافت - و نرهداس جهاله نیز چون تیغ آبدار بکارزار در آمده چندی را از پا در آورد - و با جمعی از راجپوتان آخر بکار آمد - و سپهدار خان و خواصخان و مرحمت خان عرصه کارزار را تنگ دیده دیوار سنگ بستنی را که بر یکدست آن کمر واقع بود - سرمایه استظهار ساخته در پناه آن به تیرواندازی درآمدند - و راجه پهار سنگه بندیده که داخل فوج برانغار بود خود را به بهادر خان رسانیده ترددات شایسته

بجای آورد - و راجه جی سنگه و راجه بینهلداس و راجه انرپ سنگه و غیره که از سمت دیگر بکوه در آمده بودند - درینوقت بوقت رسیده خود را بمدد یاران رسانیدند - اعظم خان با شتاب باد و سحاب خود را بدامان کوه رسانیده ملتفت خان و راو سور بهورتیه و چنددمن بندیده و غیره دلاورانرا بمبالغه و تاکید تمام بکوه برآورده همگنانرا از همه رو دل داده قوت و نیرو افزود - مقارن اینحال که داعیان دولت ابد اتصال درعرصه داروگیر داد مردانگی و مرد افگنی داده مانند کمند بازو بعدو بندی و کمین کشائی برکشاده بودند - دلاوران طرف مخالف نیز در معرکه زد و خورد چون تیغ تیز و خنجر خونریز دم از ستیزه زده زخمهای کاری میخورند - و از آنجا که مددکاری توفیق در همه وقت و همه حال قرین و رفیق طریق هواخواهان اینحضرت است - از صولت کوبکه موبد اقبال بادشاهی که مانند فوج لشکر امواج پی در پی رسیده ماه تا ماهی را فرو گرفتند - خیل رعب و هراس هجوم آورده پای ثبات و قرار بهادر مذکور از جا رفته بودایی فرار شدافت - چون آن مخدول که خانجهان از روی استظهار او پشت گرم و به نیروی اعتضاد او قوی بازو بود روگردان شد - افغانان زیاده سر از راه بی سرداری فراری گردیده سر خود گرفتند - و بباد حمله مصرصر اثر بهادران نامدار بی پای شده راه پویه سر کرده بپایان کوه راهی شدند - عساکر منصوره قاهره چون قضای نازل از فراز کوه شعله افروز آتش جان سوز کین گشته بدین آئین سر در پی آن مقهوران نهادند - و کمانداران قدر انداز آغاز گیر و دار نموده آن اجل رسیدگان خدا گیر را در آن سر آشوب بباد شبیه تیر گرفته مرغ روح چندین خون گرفته را از آشیان تن پرواز دادند - بر سبیل اتفاق ناگهانی بل از قبل لطایف آسمانی که اکثر اوقات بغیر قدر اندازیهای قضا سهام غیبی به

نشانهای دل نشین بجای بر میخورد - در آن گرمی هنگامی رزم که بوقندازان
 از شراره فیلد بندوق آتش فنا در خرمن بد اندیشان می زدند - تیر نفذگی
 به بهادر مذکور رسیده از پا انداخت - و پرسرام نام راجپوتی از مردم
 بهار سنگه مانند قضای مبدوم بر سر او رسیده خواست که آن نیم بسمل
 تیغ قضای نازل را تمام کش کند - قضا را بهادر از باب حرکت المذبح
 بدست و پا زدن درآمده جمدهری بر ران او انداخت - چون انداز آن
 از کار افتاده زخم کاری کارگر نیفتاد - پرسرام از سر قدرت و قوت تمام
 جمدهری بر گلوگاه او زده کاش را با تمام رسانید - و سر آن زیاده سر
 بد اختر را جدا کرده با سلاح واسپ و انگشتر مهر آن گم گشته اثر بجهت
 علامت تصدیق قتل نزد اعظم خان آورد - خان مذکور آنها را بالتمام به
 پرسرام داده همان خاتم بد خاتمت را بجهت نشانی قتل او بدرگاه
 فرستاده سرسرای شورش را بدروازه قلعه بیر آویخت - و بهادران موکب
 اقبال تا سه کوه از دنبال آن گروه ادبار مآل تاخذه جمعی انبوه را در
 طی راه مسافر دار البوار ساختند - چون اعظم خان از لوازم تعاقب باز
 پرداخت - بنابر آنکه از یک پهر شب تا آخر آن روز زیاده از سی کوه
 مسافت طی کرده اکثر اوقات بدلاش و تردد و چپقلش گذرانیده بود -
 ناچار مصلحت وقت در آن دید - که سعادت مندان میدان و یک تازان
 مضمار جد و اجتهاد را چندان زمان توقف دهد - که ستوران نعل انداخته
 و اسپان سم فرسوده کوبند اقبال که جرم هلال جوهر فعال میزبید - و گوهر
 سیاره بل گل میخهای سایر ستاره بجای می ارز - بزودی آسوده
 شونف - و شاید که در عرض این محالته دنبال لشکر ظفر اثر نیز برسد -
 چون خانجهان با بقية السیف همین قدر توقف لشکر ظفر اثر از مساعدت
 وقت یافت - لاجرم آن را بخود بحساب سعادت بزرگ گرفته اینماید

فرصت را غنیمت عظیمه انگاشت - و بقدر قدرت و قوت به تگاپو درآمده با سرعت صرصر و تندجی تند راه فرار سر کرده تا توان در خود و نیرو در چارپایان ناتوان یافت یکسر شتافته به تگ پا رفته جان بدر برد - درینحال اعظم خان درویش محمد دکنی را با چندی از مردم جگدیوراد و جمعی دیگر از بندهای بادشاهی بتعاقب او فرستاد - و خود نیز باوجود فروماندگی مراکب با حاضران مبرکب اقبال از عقب شتافت - درین تعاقب شصدها تن از افغانان دیوسار اسیر و دستگیر گشته اکثر اهل و عیال ایشان بدست افتاد - بیشتر مردم کارآمدنی آن نابکار سوای آنانکه بغیر آزار زخم کاری از کار رفته بودند - با لباسی که در بر و اسپی که در زیران داشتند سر بدر برده باقی اسبان کوتل و اسباب جا بجا گذاشتند - و خانجهان جریده و سبکبار باندک مایه مردمی پریشان حال نیم جانی از میان بکران برد - چنانچه عیال خود را بر اسبان سوار کرده عماری را با فیل از روی ناچاری گذاشت - و با کمال خواری و بی اعتباری سپس از آن پایه عزت و آن مایه رفعت و کامگاری که همه را بغاسپاسی و حق ناشناسی در باخته بود خود را بدرون کوهستان آن حدود کشید - و آن فیل را با عماری درویش محمد نزد اعظم خان فرستاده با سپاه نصرت دستگاه تا شامگاه چون پاداش اعمال سر در پی آن نامه سیاهان نهاد - و در آنوقت که ظلمت بمیان جان آن تیره روزان رسیده بزینهار شب تار در آمدند - افواج لشکر عمان امواج را در ساحل رودی که در آن نزدیکی بود دستوری فرود آمدن داد - چون شب بروز رسید بغیر آنکه آن بدکیش از پیش بدر رفته چندان اثری بر پیروی او مترتب نمی شد - مع‌هذا از جهت یاقوت خان و اردو که بمچهلیگانو تنزل داشتند خاطر اعظم خان متردد بود - لاجرم بحکم مشورت مشیر تدبیر و دستوری دستور خرد پیر از اراده تعاقب خانجهان تقاعد

ورزیده باز گشت بسوی بیر قرار داد اندیشه صواب پیشه نمود - و در همانروز که اعظم خان داخل بیدر شد - یاقوت خان نیز باردروی ظفر قرین رسید - و چون حقیقت واقعه از قرار واقع معروض خلافت گشت - بادشاه حق شناس از روی قدردانی بجلدروی این خدمت شایسته بهریک از سرداران و ارباب مناصب رعایتی مناسب پایه و حال نموده بعنايت خلعت و اسب و فیل و اضافه منصب سرافراز فرمودند - چون خانجهان و دریا از شیوگانوبه بیضا پور^۱ و بهونسله از پرگفت ولایت بی نظام که بوزود افواج در آن اثر آبادی نموده بود بقصد رفتن دولت آباد رو نهادند - اعظم خان آگاهی یافته از بیر با بیست هزار سوار بصوب شیوگانو کوچ نمود *

از سوانح این ایام چون ساهو جی بهونهله بعد از کشته شدن جادون رای پدرزنش از نظام الملک رمیده خاطر گشته در جاگیر خود پونه و چاکنه که دست نظام الملک در آنمقام باو نمی رسید جا گرفته بخاطر جمع آرمیده بود - همدران ایام با اعظم خان نوشت که چون این کمینه غلام را سعادت رهنما و بخت کار فرما گشته اراده بقدگی درگاه دارد - اگر از راه خیرخواهی بدرگاه عرضداشت نموده فرمان عاطفت عنوان که در معنی امان نامه مشتمل بر استمالت باشد درخواست نمایند - هرآینه در آن حالت با کمال جمعیت بدرگاه می شتابد - بنابراین اعظم خان حقیقت بدرگاه معلی معروضداشت - و فرمان قضا نشان بر طبق انجاش التماس او طغرای صدور یافت - لاجرم باتفاق خویشان و منتسبان با دو هزار سوار آمده باعظم خان پیوست - و حسب الامر اشرف ساهوجی بمنصب

(۱) قریب به بست و پنجم کروه در غرب اورنگ آباد واقع است *

شش هزاری ذات و سوار و انعام خلعت و خنجر مرصع و شمشیر و علم و نقاره و اسب و فیل و دولک و روبه نقد سرافرازی و بلند آوازگی یافت - و میفاجی برادر زاده او بمنصب سه هزاری ذات و هزار و پانصد سوار و خلعت و خنجر مرصع و اسب و [رتی راو ساتیه] ۴ بمنصب دو هزاری ذات و دو هزار سوار و خلعت و خنجر و اسب و ساماجی پسر ساهوجی بهمین منصب و خلعت و خنجر و اسب و مالوجی و هیلوجی و هاباجی هر یک بمنصب هزار و پانصدی ذات و هفت صد و پنجاه سوار و انعام مبلغ هشتاد هزار روبه نقد سرافرازی یافتند *

چون درین ایام خبر رسید که خانجهان و دریا خان با یکجهان ادبار بیک جا پیوسته نخست ساحت شیوگانو را باین نسبت مجمع قران نخستین ساخته بعد از آن متوجه بیضا پور شده میخواستند دولت آباد را نیز نکت آباد سازند - لهذا اعظم خان با هفده هزار سوار از بیربدان سو راهی شد - بمجرد استماع آوازه نهضت عساکر قاهره بدانصوب نظام الملک نظام آباد را که در نزدیکی قلعه دولت آباد احداث نموده او بود خالی کرده بغاه بقلعه برد - و ازین جهت که از نکوست قدم افغانان در آن سال در آن نواحی قطعاً بارش نشده خشکی بمرتبه رسیده بود - که در سائر آن زمین گیاه از بالاش افتاد - بلکه اصلاً نبات نرست چه جای حبوب و نضج یافتن آن - و باین علت قلت غله و کثرت غلا بدرجه رسید - که عبور عسکر چه جای اقامت در آن مکان متعسر و متعذر بود - ناچار اعظم خان استیصال آن بد اندیشان را بوقت خود حواله نموده بالفعل تنبیه و تادیب مقرب خان و بهلول را که در آن آوان در ده روز نزل نا مبارک داشتند - پیش نهاد همت نموده متوجه سمت مذکور گردید - چون موکب اقبال بیای آن

(۱) ع [رتی راو ساتیه] بادشاهنامه - صفحه ۳۲۸ - حصه اول - جلد اول *

گهاگ رسیده اراده بر آمدن نمودند - جمعی از مردم مقهور که از بیم عسکر منصور محافظت سر گریوه بعدد ایشان بوده راه بر سپاه ظفر پناه بستند - اهذمام خان میر آتش با جمعی از برق اندازان که پیشتر از سایر لشکر اراده بر آمدن کوتل نموده بود با ایشان بر خورده آن خاک ساران را بباد بندوق گرفته شعله فنا در خرمن بقای شان زد - و در اندک فرصتی جمعی کثیر را از کوچه راه تنگ تفنگ به فسحت آباد ساحت بدس المصیر راهی ساخته راه عبور بر عسکر بادشاهی کشود - و همدران روز تمامی لشکر از تنگنای کریوه باسانی گذار نموده چندی از سرداران غنیم را در عین ستیز و آویز بچنگ آورده در موضع دارمگانو بیست گروهی از احمد نگر قرار نزول دادند - روز دیگر اعظم خان در قصبه جامکپیر^۱ از معال ولایت نظام الملك نزول نموده آن پرگنه را در وجه طلب دلاور خان تخوا داد - گماشتهای او از روی استقلال اعمال آن را متصرف شده به ضبط در آوردند - روز دیگر که نواحی قلعه تلنگی معسکر اقبال شد - نگهبانان آن قلعه باستظهار حصانت حصار باندام تجلد پیش آمده از راه اظهار جلالت بتقدیم پیش دستی اقدام نمودند - و به برج و باره برآمده دست به بندوق افگنی و بان اندازی کشودند - اعظم خان بسبب این حرکت ناهنجار که بيموجب از آن زیاده سران سرزد - بمجرّد رسیدن از راه همت به تادیب متحصنان و تسخیر آن حصن حصین گماشت - و بی نصب ملچار و ضم اسباب قلعه گیری برقندازان و کمانداران را بمحض یورش مجبور نمود - همگنان از راه کمال دلاوری طبعی و تهور ذاتی بی مبالات راهی شده روی بپای حصار نهادند - با آنکه از درون و بیرون جنگ در پیوسته متحصنان مردانه در مدافعه و مواجهه کوشیده

دست و بازو بسربازي و جانفشاني برکشودند - ليکن بدستيابي عون و صون
 آلهي بهادران بمثابۀ باد صرصر که بی محابا خود را بر آب و آتش زند -
 روبروی توپ و تفنگ شده در عرض یک پهری آنکه معاملۀ پرورش بطول
 کشد - حصاری بآن استواري در حوزه تصرف در آوردند، و جمعی کثیر
 بقتل رسیده بقیة السیف که زیاده از پانصد کس بودند - تن به قید دادند *
 سوانح این ایام. سعادت انجام بیست و پنجم آذر ماه آلهي کشتش
 خاطر اقدس بنظارۀ نزهت گاه کراره و شکار آن اطراف رو نموده نزول
 همایون بدان فرخنده منزل اتفاق افتاد - و سه روز در آن منبع عیش
 و شادي به نشاط صید و صید نشاط بیغمي طرب اندوز بوده چهارم روز
 معاودت فرمودند - بحکم آنکه سامعه از شنیدن اوصاف مرغوب آنمايه
 لذت مي يابد که دیده از دیدن - و ازینجاست که اهل حکمت انبساط
 گوش را که لذیذترین ملایمات طبع و مشتهیات نفس است بی بهره
 ندانسته اند - لاجرم درین مقام به تقریب ذکر کیفیت آن نزهت کدۀ
 غریب نظارۀ فریب این حس شریف را حرمان نصیب نه پسندیده
 بتعریف مجملی از خصوصیات آن سامعه افروز مستمعان میگردد - این
 گل زمین بدایع آئین که همانا سوادش خال صفحۀ چین بل سر تا سر
 متفزهات روی زمین است باسم کراره (نام دهکده ایست واقع در سه
 کوهي برهانهور که این جلوه گاه شاهد نظر بر ظاهر آن واقعه است)
 اشتهار دارد - قبل از آنکه بالقوة این نزهت آباد عشرت بنیاد از توجه این بانبي
 مباني جهانباني بفعل آید - پیشینیان بقدی بطول صد ذراع و ارتفاع
 دو ذراع برپیش رودی که در نزدیکی آن جاریست بسته بودند و از آن
 احداث آبشاری نموده - چون در ایام شاهزادگي نهضت والا به تسخیر دکن
 روی نموده بود - در اثفای سیر و شکار که از موکب اقبال بر آن سرزمین

گذراشرف افتاد - و جوهر قابلیت آن آشکار گردید - حسب الامر قضا نفاذ آن عمارت گر معموز هفت کشور به تیز دستی معماران جادوکار در عرض اندک روزگار بندی دیگر بفاصله هشتاد ذراع پیشتر از بند سابق بر آن رود مترتب شد - چنانچه بین السدین دریاچه بطول صد ذراع و عرض هشتاد ذراع بهم رسیده از دو طرف ریزشگاه آب آن دو بند خاخر پسند و آبشار دلآویز صورت وجود بست - و بذابر امر ارفع بر اطراف آن سرابستانی نیز با عمارات عالی و نشیمن‌های دل نشین بوضع بدیع و هندسه غریب ترتیب پذیرفت - بلطفی و زینتی که مشاهده اطراف آن دریاچه که از روی فسحت منظر و صفای نظر از دل کشمیر و تال صفا پور طوب افزاتر است - و باعتبار فزعت باغ و صفای آب باغ زاغان و نهر انجیر هری از یاد برد بلکه از روضه رضوان و جوی شیر بهشت یاد می دهد - خاصه در موسم زمستان که آب رود بافراط و تفریط فصل برشکال و تابستان نیست و در کمال اعتدال می باشد *

چنین نزهت کده اندر جهان نیست
مگر باغ چنان گرچه چنان نیست
ز لطف آبشارش فیض در جوش
رود از دیدن آن هوش از هوش

از سوانح اقبال این دولت ابدی انما که در صوبه اودیسه چهره نما گشت کسر لشکر تفرقه اثر تلنگانه است و فتح قلعه منصور گده - توضیح این ابهام آنکه بر طبق فرمان قضا امضا باقر خان متوجه تسخیر منصور گده که بنام باذی آن منصور نام غلام قطب الملک اشتهاار دارد - متوجه شده چون نزدیک رسید - شیر محمد خان گماشته قطب الملک بذابر آنکه بسامان قلعه و سرانجام قلعه داری خصوص استحکام برج و باره و سد

مداخل و مخارج آن پرداخته درین باب کما یفنی سعي بلیغ بجا آورده بود - بخاطر جمع با جمیعت تفرقه اثر خود که در آنولایت قریب به سه هزار سوار و [دوازده هزار]^ع پیداده جلد و جرار بود - بکار فرمائی ادبار مستعد مواجهه و مقابله و آمادۀ مدافعه و مقاتلۀ موکب اقبال گشت - و اکتفاء بتحصن حصار نذموده چهاردهم دی ماه بآهنگ جنگ صف در میدانگاه میانۀ سمت شمال و شرقی قلعه تسویه صفوف نموده از زوی تهور و تجلد بسلاحشوری در آمد - باقر خان با سایر تابیان و بندهای بادشاهی و جمعی از زمینداران آنحدود بتوزک تمام صف نبرد و یسال قتال آراسته رو بدفع ایشان آورد - و قبل از آنکه دایران از هر دو سو باهم برآمیخته در یکدگر آویزند - پیداکان سپاه دکن برسم معهود نخست بازو به بان اندازی برکشوده از برج و باره قلعه نیز از رگ اپر شعله بار توپ و تفنگ ژاله آتشین بر اولیای دولت ابد قرین باران ساختند - درینحال باقر خان فوج هراول را که بسالاری محمد شریف خویش خود مقرر داشته بود - بمدافعۀ هراول مخالفان نامزد ساخته خود رخ بقول آن گروه ادبار پژوه نهاد - و هر دو به یکبار بارگی برانگیخته بر قلب ایشان که مشتمل بر چهار صف پی در پی از سوار و پیداه جرار بود تاخندند - و آن تیره بخنانرا که تاب صدمۀ اولیای دولت برق صولت نداشتند در حمله اول از یکدیگر متفرق ساختند - چنانچه جمعی کثیر از ایشان کشته گشته خلقی بی شمار گرفتار شدند - و باقی ایشان پراکنده و پریشان گردیده پناه بجنگل و کھسار بردند - و غنیمت بسیار بدست ارباب نهب و تاراج افتاد - باقر خان از آنجا که راه سرداری است نگذاشت که خاطر

متحصنان قرار گرفته آرام پذیرد - بنابراین بهمان پا تا پائین دیوار قلعه یک جلو تاخت - و دالوران عسکر فیروز نردبانها که بجهت آن روز ترتیب داده بودند بر گردن گرفته بهای حصار رسانیدند - و بمجرد رسیدن قدم بر آنها گذاشته رو به برآمدن برج و باره آوردند - نگاهبانان قلعه که مردم دکن ایشانرا نیکواری گویند - بمحض ملاحظه ایضاحال از کاررفته یکبارگی دست و پا کم کردند - و چاره کار خود در زینهار طلبی دیده ناچار برسم معهود دکن که در وقت تنگی عرصه کار زار از روی بیچارگی کاه برگی بدندان گرفته درینصورت طلب امان می نمایند - عمل نموده به تسلیم کلید قلعه دارالنجاة سلامت و امن آباد عافیت بر روی روزگار خود کشودند - باقر خان بعد از فتح قلعه را به میر علی اکبر نام ملازم خود سپرده فوجدارگی آن ولایت را به صفی قلی منصبدار باز گذاشت *

نومید شدن خانجهان و دریا خان و رفتن بسوی مالوه با هزار شورش انگیزی

از آنجا خیانت و خوف و غدر و حذر بر طبق حقیقت قضیه الخائن خائف و الغادر حاضر منلازم یکدیگر اند بمثابه که در یک ماده مطلقا از هم تخلف ندارند - درینولا بنابراینکه از شامت آن دوشور بخت بد فرجام که بسر وقت بی نظام افتاده بودند و سلسله نظم احوالش از انتظام رفته بود چنانچه سر تا سر زمین دکن شورش خیز و آشوب انگیز گشته کار بد آن کشید که ملک و مال دیرینه سال آن سلسله یکبارگی بمعرض تلف در آمد - لاجرم آن دو بدنهاد چون بر نظام الملک اعتماد نداشتند از راه دور بینی بخاطر آوردند - که مبادا خلاص خویش در گرفتاری

ایشان دیده سلامت خود در تسایم آن بداندیشان اندیشد - ناچار صلاح کار فاسد خود را در آن دیدند که از راه مالوۀ بولایت پنجاب شتافته از افغانان آن سرحد استمداد نمایند - مجملّاً باین اندیشه ناقص با صدر و ایمل و سایر افغانان از نواحی دولت آباد تا نذیر شتافته از آنجا برای دهرن گانو و جویره^۱ و انبه و پاتر روانه سمت مالوۀ گردیدند - چون در علم قدیم تقدیم این امر که عبارت است از استیصال آن گروه خدلان مآل بحسن سعی این دو سردار نامدار یعنی عبد الله خان و سید مظفر خان حوالث رفته بود - لاجرم در باطن اینمعنی علت شده بظاهر آن عارضه که سبق ذکر یافت سبب گشته حسب الحکم اشرف سید مظفر خان از بالا گهاٹ بدرگاه معلی آمده بود - بعد از اطلاع بر کماهی حقیقت حال خانجهان سید مظفر خان از حضور اقدس و عبد الله خان از پائین گهاٹ بتعقب او معمور گشته حکم معلی شرف نغان یافت - که از هر جا که این دو سردار بیکدیگر پیوندند - استیصال آن بد نهاد را پیش نهاد سازند - و به نیروی اتفاق که بالخصامیت موجب موافقت تائید آسمانی ست اصل وجود آن بدگهر را از بیخ و بنیاد بر آرند - و آنحضرت از غایت اهتمام درین مهم متوجه تجهیز عسکر ظفر اثر و سرانجام سپاه نصرت پناه شده بی استفسار از اختر شناسان ساعتی مسعود بجهت شروع این مهم خود اختیار نموده روز نهم دیماء چندی از امرای عظام و سایر منصبداران مثل سرافراز خان و دوارکا داس و مادهو سنگه ولد زاو رتی ویکه تاز خان و شیرزاد و اوگرسین و شیم سنگه و جگناتھه راتهور و امیر بیگ با صد تن از گرز داران شیر افکن که همانا تن اسفندیار و دل تهمتن داشتند - درین فوج

(۱) در منتخب اللباب این مقام را جویره و چونپره نوشته - [صفحه ۴۳۷ -

متعین ساختند و مقرر فرمودند که براه بیجاگذه متوجه ماندو گردند - و همه جا از مخالفان خبردار بوده بر اثر آن گروه ادبار پژوه روانه شوند - چون سردار مذکور در کمال استعجال مرحله پدما گشته در قصبه تالکانو بعبد الله خان پیدوست - فی الحال از آن مقام طبل رحیل بر سبیل استعجال کوفته بشتاب باد و سحاب از دنبال شتافته بیست و هفتم دیمه چون بسرونیج رسیدند خبر یافتند - که آن سیاه روزان دو روز قبل از نزول عسکر اقبال در آنجا رسیده اراده تاخت شهر داشته اند - و بحسب اتفاق خواجه عبد الهادی ولد صغیر خان که از جانب پدر حاکم آن محال بود با خواجه بابا و گروهی دیگر چهار گهزی قبل از وصول آن گسسته امید داخل سرونیج شده توفیق حراست شهر یافته بود - آن مخدول جاوید از دریافت پیشنهاد خاطر نومیده شده ناچار با یک جهان حرمان از آنجا رو تافته در حلقه فیل سرکار خاصه شریفه که مشتمل بر پنجاه و شش ^۱ زنجیر بود بدست آورده رو بودی فرار و ادبار نهاد *

روز چهار شنبه بست و پنجم دی ماه موافق پانزدهم جمادی الثانیه سنه هزار و چهل هجری بساعت همایون که سعود آسمانی انواع انظار سعادت نثار مجلس مقدس نموده بودند - و کف الخضیب دستها بدعای دولت جاوید مقرون بر کشوده بزم قدسی وزن شمسبی از سال چهارم عمر ابد طراز آنحضرت که تا بقای بقا امتداد و مد مدت آن بر صفحه روزگار و افراد دفاتر لیل و نهار باقی باد زینت و ترقیب یافته - خدیو روزگار خورشید وار به برج کفه میزان تحویل نموده و پله برابر را برز و گوهر آمده خویشتن را بغیر انجاش حوائج نیازمندان نوع بشر برسم معهود با سایر اجناس و نقود دیگر سنجیده بر اهل استحقاق هفت کشور قسمت فرمودند *

(۱) در بادشاهنامه پنجاه مذکور شده - صفحه ۳۳۸ - حصه اول جلد اول *

کشته شدن دریا خان بدست اولیای دولت

کشد آدمی را دو جاذبه بزور یکی آب روزی دگر خاک گور
 کشایش این دو کشش که همانا از یکدست است اجل رسیده
 و قسمت دریافته را از جا در آورده تا آنجا که میخواهد می کشد و در
 هیچ مقام قرار و آرام نداده کشان کشان تا بمقصد می دواند - چنانچه
 خانجهان کافر نعمت و دریا ناسپاس را که جاذبه خاک ولایت کالنجر
 و بندیده بل کشش زبانه شعله سعیر و جحیم و آیشخور سرچشمه صدید
 و حمیم از راه این دو سرزمین بجاذب خود می کشید - همانا بدین وجه
 بی خویشی داری از دولت آباد راهی شده بدون آنکه مقصد مشخص
 و سرنمزل معینی داشته باشند هایم و سرگردان می گشتند - تا آنکه دریا
 شوریده سر که پیمانۀ عمویش چند روزی پیشتر از خان جهان پر شده بود
 دریغولا در سرزمین بندیده سر نهاد - و خانجهان یكدو گام آنسو تر در نواحی
 کالنجر کردن از بار سر آزاد ساخت - تفصیل بیان و کیفیت قتل دریا
 بد سر انجام آنکه چون سابقاً گذار خانجهان بر ملک بندیده افتاده بود
 بکرماجیت پسر ججهار سنگه اغماص عین نموده سر راه برو نگرفت
 و ازینوجه او و پدرش در معرض عتاب و خطاب پادشاهی در آمده همواره
 خایب و خجل میزیستند و پیوسته در صدد آن بودند که از هروجه که رو
 دهد باقدام عذر خواهی پیش آمده بتقدیم خدمت راه خود پاک سازند -
 درین ولا که خانجهان و دریا قدم بملک ایشان نهاده خواستند که از کالپی
 سر بر آرند بکرماجیت اینمعنی را که پیوسته از خدا میخواست از لطایف
 غیبی شمرده بافواج آراسته خویش نرّه بهمن ماه به تگاپو در آمده سر راه
 بر ایشان گرفت - و نخست بدریا که چنداول بود بر خورده بزد و خورد

در آمد - آن سرمست باده غرور نیز که رسائی این نشاء هوش ربای در کاسه
 سرتپی مغزش سرشار افتاده بود بی محابا بر فوج بکرماجیت حمله آور
 گردید - و درینحال که او سرگرم جانبازی شده در پی حریف اندازی بود
 قضا را تغلگی که از بس درینمقام بجا افتاده آنرا لطیفه غیبی توان خواند
 بر سر او خورده از پا در آمد - چون دریا باد پیمای را سقینه عمر در گرداب فنا
 افتاد و از زیاده سربها حباب آسا کاسه سر بباد هوا برداد افواج بندبیله
 به گمان آنکه سردار این فوج خانجهان بود از اطراف بر سر او ریختند -
 و خانجهان درین میانه فرجه فرار یافته بر یک کنار عرصه زده جان مفت از
 میان برد - در آن چپقلش و تعاقب که بعد از ظهور فرار خانجهان رو نمود
 قریب بچهار صد افغانان با یک پسر دریا بی سر شده - و دوپست بندبیله
 در عرصه کارزار بمقام جانسپاری در آمده مراسم سپاس گذاری حقوق نعمت
 بقیاس ولی نعمت جاوید بجا آوردند - چون این قضیه که از اتفاقات
 حسنه روزگار بود بکرماجیت بدرگاه معروض داشته سر دریا با پسرش ارسال
 داشت هفدهم بهمن ماه بدرگاه رسیده چندی بر سر راهها افتاده از لکد کوب
 حوادث پاداش بی طوبقی و بی راهی می یافت - بکرماجیت بخطاب
 جگراج نامور گردیده بمرحمت خلعت و شمشیر مرصع و نقاره بلند آوازگی
 اندوخت - چون شزارت وجود نابود دریا مردود از شراره آتش باروت
 فرو نشست خانجهان وداع صبر و قرار کرده مدهوش وار زمام اختیار خویش
 داری از دست داده هر روز مسافتی پی سپر میکرد - و موکب اقبال از
 دنبال آن ادبار مآل بر سبیل استعجال مراحل پیموده سیزدهم بهمن بموضع
 نیمی از اعمال بماندور^۱ پانزده کروهی سپهنده^۲ رسیدند - و بندهای

(۱) در شمال و شوق جهانی واقع است *

(۲) در شمال کالج واقع است *

بادشاهی خبر یافتند که مسافت میانه ایشان و آن سرگروه کوتاه اندیشان
 زیاده از ده کروزه نه مانده بنابراین بیدرنگ بآهنگ یگرو کردن معامله او از
 روی عجلت تمام رو براه سرعت نهادند - چون خانجهان از وقوع پاداش
 کردار لکدکوب هجوم حوادث روزگار و پایمال دست برد آفات لیل و نهار
 شده از ایلغارهای پی در پی نیز کوفته گشته - چنانچه سواران از کار مانده
 در چهار پایان قوت رفتار نماند معده از زخمی بسیار همراه داشت بنابراین آن
 در آن روز دیر تر راهی شده - ازین راه جمعی از افواج قاهره خود را زود بدو
 رسانیدند - و از همه پیشتر مقدمه جفود فتح و ظفر سید مظفر خان که همه
 جا مانند طلیعه بخت بلند پیش موکب می شتافت دنبال آن برگشته
 بخت را دریافت - و چون خبر رسیدن مقدمه لشکر ظفر اثر باور رسید
 سراسیمه شده یکباره از جا رفت - و باوجود عدم ثبات قدم با پانصد سوار
 کار آزموده جانشین بر سر راه سپاه ظفر پناه ناچار پای قرار بر جا و استوار
 داشت - و زخمیانرا باندک مایه خزانه که از دست برد تاراج حوادث
 زمانه باز مانده بود با چندی از افغانان زبون اسبه پیش فرستاد - خان
 فیروز جنگ در آنروز شهامت هاشمی را بکار برده با صدمه سیل و صولت
 برق بر خیل لشکر آن خرم سوخته حمله آور گشت - و از آن طرف خانجهان
 با افغانان حمیت سرشت ناموس دوست بر سر جان پا محکم نهاده
 سپر صدمه آن قضای مبرم شد و دست از جان شسته بی محابا برد
 و خورد در آمد - کوتاهی سخن در آنمقام که زبانگ آتش حرب بلندی گری
 گشته معامله بداد و ستد جانها افتاد - و صفدران تهور منش مانند نهنگان
 خشمگین با تندی شیر و تیزی شمشیر بر اعدای هم تاخته آتش کین
 هنگامه رزم را گرمی دیگر دادند - از هر دو صف رزم جویان تند خو و روبروی
 هم شده از فرط پردلی چندین خانه زمین تهی ساختند - و چون پروانه

بی پروا خود را بر آتش زده در دست برد شجاعت دست از رستم
دستان بردند *

* مثنوی *

بنای جدل سخت بنیاد شد تن از آهن و دل ز فولاد شد
چوسیل آن دو خیل خرابی پرست بونیرانی هم کشادند دست
دویدند برهم یلان بی‌دریغ چو جوهر بدندان گرفتند تیغ
چو برق از رگ ابر بهر مصاف برون جست شمشیر خود از غلاف
چنان گشت دست و بغل کارزار که شد تیغها جفت مقراض وار
در آخر کار بیمن چهره کشائی توجه آن نظریافته تأیید خدائی شاهد
فتح در آئینه تیغ مجاهدان نصرت انتما صورت نما گردید - چنانچه
در اندک مایه مدتی به نیروی کارگری اقبال خدیو روزگار کار اکثر آن زیاده
سران رزم ساز از دست بازی بسر بازی کشید - و از جمله نامداران عسکر ظفر
اثر شیرزاد خویش خانعالم مردانه تلاش نمایان بظهور آورده خود نیز
در عرصه جلالت نقد جان باخت - و هم چنین راجه دوارکا داس نبیره رانی
سترسال در باره کشش و کوشش پای کم نیاروده تنی چند از آن زیاده سران
را مسافر ملک عدم ساخت و خود نیز سر بسر حق گذاری نهاده بکار آمد -
چون خانجهان اکثر مردم خود را قتل و مجروح دید - خصوص محمود نام
پسر او و صدر روهیله که نیروی بازو و گرمی پشت او بدیشان بود بکار آمدند
و جانجهان نام پسر دیگرش را از تفنگ زخمی منکر بر روی ران رسید - و بدو
نیز چند زخم نمایان رسید ناچار ثبات قدم را خیر باد گفته راه فرار سر کرد -
و مطلقاً بهیچ چیز مقید نه گشته قطع طریق فرار اگرچه فی المثل گام واری
باشد غنیمت می شمرد - چنانچه فیلان کوه پیکر که همراه داشت
بعساب کاهی بر نداشته جا بجا گذاشت - بلکه منصوبه خود در آن دانست
که شاید دمی چند بهادران غنیمت گیر را بدان مشغول ساخته خود در آن

فرجه فرصت هزیمت بیابد - از جمله فیلان بیست زنجیر بدست دلاوران شیر افکن فیل گیر افتاد - باقی راجه امر سنگه زمیندار بهاندور گرفته بموکب اقبال فرستاد - چون خانجهان گیران گشته افتان و خیزان خود را بنواحی کالنج رسانید سید احمد قلعه دار کالنج سر راه بر آن گمراه گرفته جمعی کثیر از همراهان او را به تیغ گذرانید - و چندی دیگر با [حسین] ^ع نام پسر و تومان و طوغ و علم و بیست و دو زنجیر فیل بدست آورده بدرگاه عالم پناه ارسال داشت و بجلدوی این تلاش مردانه بخطاب جانباز خان سرافراز شد - و خانجهان بکار فرمانی اضطراب عذر بشتاب سپرده تا کنار تالاب سیمپنده که بیست کوه مسافت درمیان بود هیچ جا عذر یکران خدلان مثنی نه ساخته یک جلو تاخت - و عذر اختیار از دست فروهشته درین مقام که خاک دامگیرش گردان گیر گردیده بود قرار اقامت داده از سر کوچ در گذشت - و از ته دل همراهان خود را میان مراقبت و مفارقت مختار ساخته اکثر را بجذائی گردن تکلیف داد - در آن میان جمعی را که ملاحظه حمیت افغانی بل رعایت حق نمکدانی ملحوظ بود ازین رو تا همه جا همراه بودند درینجا نیز همراهی گردیدند و باقی سرخویش گرفته براه خود شتافتند - و ازینجانب دولتخواهان در روز دوشنبه چهاردهم بهمن ماه موافق غره رجب پیش نهاد همت ساختند که بهر صورت که رو دهد امروز معامله او را یکر سازند - و بحکم این قرار داد از عقب او فوج فوج از دریای لشکر طوفان اثر بشتاب موج گرداب پی در پی شتافتند - نخست سید مظفر خان با مادهو سنگه و دو صد سوار گرز دار و چندی دیگر از بهادران عسکر ظفر اثر بآن فلک زده برخوردند - و آن برگشته بخت با عزیز نام پسر که اعز اولاد او بود و ایمل و جمعی دیگر

از افغانان از عمده‌های سرداران او که باو پایداری نموده بودند بذابر آنکه دل برهلاک نهاده دست از جان شسته بودند فیل را پیش رو نهاده بروش راجپوتان همگی از اسب پیاده شدند و رخ بعرضه پیکار نهاده با فوج شاهي روبرو گشتند - پیش از همه مادهو سنگه با چندی از گرز داران پیشدستی نموده با ایشان بدار و گیر در آمد و از غایت جرأت و جلالت در عرصه کارزار چون کمان سینه به تیر داده مردم هر دو صف چون مژه درهم آویختند *

نهنگان ز دریا بدشت آمدند خرامنده شیران بگشت آمدند
 در آن عرصه شوی بر انکیختند که در چشم محشر نمک ریختند
 ز بر دگیهای شمشیر کین لب زخم بر تیغ گفت آفرین
 ز هنگام دست برد یلان نجستی کسی جز خدنگ کمان
 ز مغز دلیران در آن دشت کین سری بود پر مغز گویی زمین
 اگرچه درین رزمگاه افغانان بحکم آنکه پای گریز نداشتند ناگزیر
 شمشیر تیز گرفته بمبارت در آمده بودند اما داد کشش و کوشش
 داده با وجود کمی عدد مردانه وار با دمی پر کین و جبینی سراسر چین
 روبروی بهادران پر دل چنانچه باید گشتند - و آن سرگشته خون گرفته نیز
 چون کارش بر سر افتاده بود و روزگارش بپایان رسیده در عرصه پیکار به هیچ
 وجه من الوجوه پای کم نیارده دست و پای بسیار زده تلاش و تود
 بیشمار بر روی کار آورد - و باوجود آنکه چاره گویی سعی سودی نداشت
 و اصلا امید بهبودی نبود بقضای خدا بمبارت در آمده مشت بر نشت
 و پهلوی بر نوک خنجر می زد تا آنکه از اطراف عرصه مضاف زخم‌های
 نمایان خورده - خصوص از زخم بر چنه مادهو سنگه که پیشتر از همه برو زده
 بیشتر از همه کاری افتاده بود - باوجود اینحال تا تاب و توان خویشتن

داري داشت از خود نفرت و از پای در نیامد - آنگاه اکثر دلاوران که چون
دشنه بخونش تشنه بودند تا رسیدن سید مظفر خان امانش نداده
بزخم‌های پیاپی سیوف خاک وجودش را بصره فنا دادند - در آن میانه
قریب بسی سوار از همراهان او خود را بیک کذازه زده بتنگ و تا سر بدر
برده پی کار خود رفتند - و دیگران قریب بصد کس که عازم فرار بخود قرار
ندادند پا محکم نموده قطعاً نه لغزیدند و بر سر جان نه لرزیده و پای
تیغ تیز نیز ثبات قدم ورزیدند - مثل عزیز و ایمل و چندی دیگر که از کشتن
و مردن ابا و پورا نکرده پروانه وار خود را بیدریغ بر شعله تیغ آتش آمیغ
زدند - و از موکب اقبال درین جدال سید ماکون و سید عبد الله نبیره
سید مظفر خان با بیست و هفت تن دیگر سر در راه جانبازی داده
سر افرازی جاوید خون بها گرفتند - و چندی دیگر محضر دلیری را بخط
زخم نمایان رسانیده رایت مردی بر افراشتند - در آن وقت که گرز برداران
سرهی آن زیاده سران از تن جدا ساخته بر سر نیزه کرده بودند عبد الله
خان بهادر فیروز جنگ با سایر سرداران عسکر ظفر اثر از دنبال رسیده بشکران
این فیروزی که بتازگی روزی اولیای دولت ابد طراز شده بود از روی نیاز
شکر کار ساز حقیقی بجا آورد - و سر خانجهان و عزیز و ایمل را همراه خواجه
کامگار برادر زاده خود بدرگاه عالم پناه فرستاد - و فرید نام پسر خانجهان که زنده
گرفتار شده بود با جان جهان که زخم‌دار پناه بزن دریا برده بود با جلال
برادر خورد بهادر خان مقید نموده بیکه تاز خان سپرده روانه حضور پرنور
ساخت *

کجا این سرو اعتبار [سنان] مگر از پی عبرت دیگران

سری را که بودی ز صندل بدرد^۱ [سنانش بیازی پر از کلاه کرد]^۲
 سرش آمد آخر اگر رفت تن بود عذر آن رفتن این آمدن

بامداد روز دوشنبه بیست و دویم ماه مذکور موافق اواسط رجب که عید الفتح اولیای دولت جاوید نصرت بود خواجه کامگار سر آن تیره روزگار را بدربار سپهر مدار رسانید - و معتمد خان ازینمعنی خبردار گشته بآهنگ مروده رسائی پیشتر شتافت - و بهنگامی که خدیو روزگار در آب نیلی کشتی سوار از شکار مرغابی صید خوشوقتی و کامیابی می فرمودند ادای نوید فتح و بشارت نصرت نمود - آنحضرت شکر و سپاس بیقیداس و مفتیهای بی مفتیاء و اهب متعال بجا آورده از روی شگون برسم معهود امر بنوازش نقاره شادبانه فرمودند - و ارکان دولت و اعیان حضرت مراسم تهنیت بجا آوردند - و فتح نامها متضمن به بشارت استیصال آن خسران مآل بجهت یمین الدوله آصف خان و مهابت خان خانخانان و سایر صوبه داران و امرای سرحد ارسال داشتند - و عبد الله خان بهادر و سید مظفر خان را از روی عنایت بی غایت به فرمانهای عاطفت عنوان اختصاص داده مصحوب عبد الله بیگ با خلعت های فاخره فرستادند - و معتمد خان برسم مزدگانی از عنایت خلعت خاص تشریف یافته - و خواجه کامگار باضافه منصب و مرحمت خلعت خاص و اسب سرمایه اعتبار اندوخته بخطاب عزت خانی نامور گشت - و بکار فوئانی مصالحی ملکی برای اعتبار خیره چشمان سرهلی پر شور و شر آن خیره سران آویزه گوش دروازه قلعه برهانپور شد - و چندی راس المال عبوت ارباب خبرت و سرمایه بصارت ارباب شرارت بود - درینوقت که سر پیر خان مخاطب

(۱) ع [زمانش بیازی پر از کلاه و گرد] صفحه ۴۴۳ - حصه اول مفتی اللباب -

در نسخه کتابخانه آصفیه حیدرآباد بجای سنانش زمانش رقم شده *

به خانجهان بعد از سر دریا بدرگاه والا رسید شاعر جادو بیان طالب کلیم
این دریتیم در دشت نظم انتظام داده بعرض اعلی رسانید و صلح سرشار
یافت *

این مؤده فتح از پی هم زیبا بود این کیف در بالا چه نشاط افزا بود
از رفتن دریا سر پیرا هم رفت گویا سر او حباب این دریا بود

چهره نمائی شاهد مراد عسکر منصور که عبارت است از فتح قلعه دهارور بنقاب کشائی اقبال این تائید پرورد عنایت ذو الجلال.

چون سایر مهمات این دولت خدا داد خدا ساز است و از مزید
سعی کار گزاران و میانجی کوشش مددکاران بی نیاز الاجرم همه وقت
و همه حال بموافقت توفیق نقش مراد خداوندان بخت و اقبال بر وفق
دلخواه درست می نشیند و اسباب پیشرفت کار اصحاب سهم السعادت
خود بخود آماده و مهیا گردد - شاهد صدق این مقدمه فتح قلعه محال
کشاد دهارور است که به کمال حصانت و استحکام بر روی پشتل مرتفع
اساس یافته بر اکثر اطراف آبکندهای ژرف و شکستهای سهمگین هولناک
و جبههای عمیق دارد - و تا حال تصور فتح آن در آینده خیال هیچ کشور
گیری صورت نه بسته بود از سلسله جذباتیهای اقبال کار ساز فتح آن در لبدس
ترکناز روی نمود - و حقیقت این واقعه آنکه چون اعظم خان از راست رویهای
(۱) این قلعه در جنوب و شرق بیر بغامله بیست و هشت میل انگلیسی واقع

است *

اندیشه درست بخاطر آورد که نخست به قصبه دهارور و پیخته که بلغت دکن عبارت از بازار گاهی است که اهل نواحی آنجا هر هفته یکروز معین بجهت خرید و فروخت آنجا فراهم می آیند بتازد - و آنگاه بر سر قرار داد معهود آمده تعاقب بهلول و مقرب خان پیش نهاد همت سازد - لهذا بانصرام ما فی الضمیر بی محابا از قصبه گذشته در چار دیوار توپ رس حضاری پای ثبات و قرار مستحکم نموده خبر یافت که مخالفان چندین زنجیر فیل و اسباب و اموال مردم قصبه بخندق در آورده و پشت به پناه قلعه داده رو بمدافع سپاه نصرت دستگاه نهاده اند - از آنجا که راه سردارهاست و شرط کار گزاری خود با سایر بندهای درگاه سوار شده بکنار خندق آمد و اهل قصبه را که از روی خیره چشمی بچیره دستی در آمده گرم بان اندازی بودند بباد تفنگ گرفته از آنجا بضرب زور بیجا ساخت - و ارباب تهور اسباب نهب و غارت هزیمت آنها را مفت خود دانسته بی محابا بدرون خندق ریخته غنایم بسیار و اسباب و اموال بیشمار به یغما بردند - بعد آن بموجب فرموده خان مذکور پیادهای راجه جیهار سنگه در صدد سربازی شده بخندق در آمدند - و آن پیادهای جلد و جرار که هنگام گیر و دار پای کم از سوار نمی آوردند و در مقام سرعت سیر بر تگاوران باد پیما پیشی می جستند از سرجان گذشته با اجل دست و گریبان شدند - و به تنگنای عرصه خندق در آمده چندی از تیر و تفنگ کمین کشایان بروج قلعه جان باختند - و چندی باوجود زخمهای کاری چهار زنجیر فیل و بیست و هفت اسپ و شتر و گاو بسیار و دیگر اموال و اسباب از خندق بر آوردند - از تهور ایشان اکثر دلیران و یغمائیان لشکر دل یافته بخندق در آمدند و آنچه از صامت و ناطق یافتند متصرف شدند - و درین مرتبه نیز پیادهای بدیله سه زنجیر فیل و پنجاه اسپ بدست آوردند -

اعظم خان بجلدوی تجلد سایر غنایم را بارباب تاراج باز گذاشته بجهت سرکار خاصه بر فیلان رقم اختصاص کشید - و چون شب در آمد بمقتضای شرط سرداری در خندق پیاده پا برآه نهاده اطراف چار دیوار حصار بظفر در آورده درباره جست و جوی مداخل و مخارج قلعه دقیقه از دقیق فکرو تدبیر نامرعی نگذاشته - و در عین تعمق نظر دریچه بگیچ و سنگ مسدود نموده دید که ممکن بود که از آن راه فرجه یافته نهفته بقلعه در آید - بذابر آن در حال بیلداران و سایر عمله و فعله این کار را طلب فرموده بانعام گرانمزد دل داده نیرو افزود - و بدین طریق سرگرم این کار نموده بجدا کلی و اهتمام تمام بشگفتن آن باز داشت - و در آن سمت ملچپارها قرار داده جا بجا نگهبانان برگماشت - و چون متخصصان مثل سیدی سالم حبشی و پدر اعتبار راو و برادران او از قسمت یافتن ملچپارها خبردار شده در محافظت حصار مبالغه بیشتر نموده سرگرم بان اندازی و بندوق انگیزی و توپ کشائی شدند - درین اثنا بذابر آنکه کار اصحاب سهم السعادت خود بخود مهیا و آماده میگردد قضا را از نقاب حجاب غیب شاهد لطیفه شریفه روی نمود که در حقیقت همان موجب فتح اولیای دولت و علت کسر قلب اعدا شد - چه توپ کلانی که سرمایه پشت گرمی اهل حصار بوده و آنرا بصد جرثقیل بالا برده بر دروازه قلعه نصب نموده روی لشکر را بان نگاه می داشتند ارباب آن توپ در انداختن نخستین از عدمه آن شکست و توپ غلطان بر روی برج افتاده از کار باز ماند - و اعظم خان در آن میانه بمثابه کار بر ایشان دشوار ساخته عرصه بر همکنان تنگ گرفت که فرصت پرداختن و مجال اشتغال بساختن ارباب و رفع توپ که بآسانی دست بهم نمی داد نیافتند - چنانچه خان مذکور بعد از وقوع آنواقعه روبروی دروازه منصوبهای فتح فرو چیده در همان گرمی مرحمت خان و میر غیاث

را با جمعی از بندوفچیان فرستاد که بر کنار خندق قرار گیرند و در پناه چبوتره کوتوالی ملجأ ساخته کار بر اهل حصار تنگ و دشوار سازند - بالجمله با آنکه اکثر بندهای دولت خواه بادشاهی خصوص امرای دکن بذایر دشواری کار و حصانت حصار صلاح در محاصره ندیده باتفاق می گفتند که صرف وقت درین راه نقد فرصت بخت ریختن است و درین معامله پافشاردن سر رشته کار خود از دست دادن است - لیکن از آنجا که اعظم خان را بخت کار فرما و اقبال راه نما بود مطلقاً این سخنان را بسمع رضا اصفا نغموده در خاطر راه نداد بلکه همچنان بر سر کار خود بوده مرتبه بر مرتبه مراتب جد و جهد می افزود - در آن چند روز جمعی از پراگنده گویان را که خلل در رسوخ عزیمت می انداختند بهر گوشه متفرق ساخته خود با مردم یکدله سرانجام کار وایی نعمت جاوید را وجه همت بلند نهمت ساخت - و از صفات محایف اعمال و جرأید مساعی اهل قلعه که عنوان تهاون و تکاسل داشت آیات و هن وضعف مطالعه نموده یکبارگی در پی کار سازی یورش شد - و بامداد روز دوشنبه هشتم ماه بهمن به عون و صون ایزدی مستظهر و معترض گشته رو بسوی قلعه آورد - و سایر دلیران لشکر به هیئت مجموعی از جانب دروازه دیگر که آبکند و جرنداشت انداز یورش نموده متوجه شدند - و از اطراف داوران فراز دشمن بیکدیگر پیوسته و زمین ها بر دوش نهاده تکبیر گویان پای برآه حصار برداشتند - و بمجرد رسیدن نردبانها باطراف برج و باره برافراشته و پا بر مدارج آن گذاشته ببالا برآمدند - و برخی بدست آویز کمند بر کنگره های بروج عروج نموده کار نامه این نوع قلعه کشائی که از آن روز باز در بند ایشان است بر طاق بلند نهادند - و مرحمت خان نیز از جانب دیگر در آمده در بچه دروازه را از طرف درون کشاده و اعظم خان با سایر امرا از آن راه داخل قلعه شد -

تا آنوقت قریب ^۱ [دو] ^۲ هزار کس از راه برج و باره بقلعه در آمده دست بغارت و تاراج برکشادند - و اسباب بسیار و اموال بیشمار از نفایس اقمشه و امتعه و نوادر جواهر و مرموع آلات و زیور گران مایه و ظروف طلا و نقره و ستور و مواشی و امثال اینها بحوزة تصرف سپاهیان در آمد - و سرتا سر قلعه از باب صامت و فاطق بذابر دست انداز ارباب یغما بباد نهب و تاراج رفته آنچه نام مال بر آن توان نهاد گرد از بنیاد آن بر آمده بوم و برو دیوار و در حصار بجاروب غارت پاکروب گردید - چنانچه مبلغهای کلي از میان رفته برزده آن معلوم نشد - و مستحفظان حصار از سرداران گرفته تا سایر عمله و فعلة قلعه با اهل و عیال دستگیر شدند - سیدی سالم قلعه دار و پدر و برادران و اهل و عیال اعتبار راو و اهل بیت شمن عم ملک بدن و جدۀ مادری نظام الملک بدست در آمدند - اعظم خان چندی از ایشان را که نگاهداشت آن ضرور بود نگاهداشته دیگرانرا بذابر در خواه امراء دکنی بصیغه صدقه فوق فوقدسای آزاد ساخت - بعد از آن بسر انجام ما یحتاج قلعه پرداخته سامان آذوقه و اسباب توپخانه نمود - و هفت صد تفنگچی و بانددار و توپچیان ماهر حکم انداز با عد سوار و چندی از منصفداران را در قلعه باز داشته نگاهبانی حصار بسرداری میر عبد الله رضوی مقرر ساخت - و بعد از فراغ خاطر فتح نامه بدرگاه والا ارسال داشت - چون بعرض اشرف رسید آنخدمت شایان موقع استحسن نمایان یافت و خدمت گذاران محل تحسین و احسان بی پایان گشتند - اعظم خان بعزایت خلعت خاصه و اضافۀ هزاری ذات و هزار سوار بمنصب شش هزاری شش هزار سوار و دو اسپ از طویله خاصه با زین مطلا و راجه ججهار سنگه بندیده بخلعت و اسپ و مرحمت خان از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی

ذات و هزار سوار و خلعت نوازش یافتند - افواج نظام الملک که بیست گروهی قلعه دهارور اقامت داشتند بمجرد استماع این خبر آنجا کوچ نموده بنواحی قلعه قندهار که در آن آوان بمضیق محاصره افواج پادشاهی در آمده مشرف برگیراگیر تسخیر شده بود شتافتند که شاید باتفاق دستبردی نمایند و باین حرکات ناقص باعث شغل قلب و پراگندگی خاطر دولت خواهان شوند - خان مذکور بیدرنگ آهنگ تادیب آن گروه نموده از آنجا کوچ کرد - در اثنای این حال خبر رسیدن رندوله خان سر لشکر عادلخان که در آن نزدیکی از اعظم خان درخواست رخصت ملاقات نموده دستوری یافته بود بدان خان عظمت نشان رسید - خان مذکور همان جا توقف نموده بجهت مزید تفقد و دلجوئی او یاقوت خان و اوداجیرام و کیلوجی و جمیع امرای دکنی و حبشی را بهمراهی ملتفت خان خلف خود و چندی از اولیای دولت بر سیل استقبال فرستاده او را بدین مایه احترام بلند پایه ساخت - و باعث آمدن رندوله خان آن بود که عادل خان ده هزار سوار بسرداری او و پدرش فرهاد خان بحراست محال متعلقه خود که در سمت سرحد نظام الملک واقع است فرستاده بود که آن سرزمین را از آسیب تعرض ایشان محفوظ داشته در باره تسخیر و تصرف قلاع و پرگنات متعلقه نظام الملک که شاهنشاه مالک رقاب بجهت تالیف قلب عادلخان بدو مرحمت فرموده بودند کوشش کند - بعد از آمدن باعظم خان نوشت که چون عادلخان درینولایتی در سلک دولتخواهان درگاه والا انتظام یافته این قلیل جمیعت سپاه را که در جنب کثرت مرکب اقبال حضرت سلیمان مکانی قدر و مکانت خیل موری ندارد بخدمت ارسالداشته که بتقدیم خدمتی از خدمات این دولت ابد طراز سرافراز گردد - الحال این بنده درگاه در خواه آندارد که باذن دریافت حضور امتیاز یافته

در آنچه مقتضای وقت و صلاح حال باشد باستصواب رای صواب آنخان کامیاب بعمل آرد - چون اعظم خان برین مضمون وقوف یافت با آنکه میدانست که اوبظاهر اظهار وفا و وفای می نماید و باطناً از راه نفاق با نظام الملک اتفاق تمام دارد و باستیصال کلی او را عینی نیست بذابر اغماض عین و مدارا که از ستوده آئینهای دل پسند ارباب خود ارجمندی است و سر همه خصایل محموده و سایر شیوههای ستوده سرداران از مکنون ضمیر او قطع نظر کرده با او بمقتضای نحن نحکم علی الظاهر عمل نموده به تقریر دلپذیر حکیمانه جواب بر طبق مصلحت باز داد - که چون درینحال عزیمت تنبیه غنیم سمت تصمیم یافته مزید توقف که صورت تقاعد از انصرام قرار داد خاطر دارد موافق مصلحت دولت نیست لاجرم این اراده که ازو بغایت خرد پسند افتاده هر چند زود تر بحلیه وقوع و زیور تعجیل زینت پذیر گردد نظر بمقتضای وقت اولی و انسب می نماید - بالجمله چون زندوله خان از راه استقبال اعیان موکب اقبال و پذیره وجوه خیل دولت پذیرای امتیاز و اختصاص شده بارداری جهانپوی رسید بحکم وحشی منشی و ضعف نفس و بیدلی از غلبه وهم و هراس بیقیاس که ناشی از کمال شکوه و شان و صولت اولیای دولت شده با پانصد سلاحدار به مجلس اعظم خان که در آنروز بزمنی خوش مرتب ساخته و جشنی دلکش مزین نموده بود در آمد - و اعظم خان بذابر آنکه منع همراهان او باعث مزید توحش و تغرهمگنان می شد ازین معنی که مدافعی روشن آداب بوده اغماض عین نمود - مع هذا از روی مهربانی بمقام دلاسا و استمالت او و پدرش آمده سخنان عطوفت آمیز که مناسب وقت و مقتضای مقام بود بر زبان آورد چندانکه وحشت ایشان بانس مبدل شد - آنگاه از سر نو بر سر دلدهی ایشان رفته بیست دست خلعت فراخور

قدر و حالت بایشان داد - و چون از شگفته جبینی اعظم خان رو و نیرو یافته راه سخن و زبان التماس پیدا کردند از روی تضرع بزبان نیاز درخواست کردند که چون خاقان ملک بخش کشورستان عادلخان را بشمول انواع عواطف از سایر دنیا داران دکن امتیاز داده بمراحم نا متناهی مفتخر و مباهی ساخته اند - چنانچه محال متعلقه بدو باز گذاشته از روی مزید" مرحمت پنج قلعه از قلاع نظام الملک که از آنجمله قلعه دهارور است بدو عنایت فرموده اند - اکنون که فتح قلعه مذکوره نصیب دولتخواهان شده اگر عادلخان را بوفای وعده سرافراز نه سازند اینمعنی باعث نومیدی و حرمان نصیبی او از عنایت بادشاهی خواهد شد - اعظم خان گفت که فرمان عالی شان برینجمله صادر شد که هرگاه عادلخان در باب استیصال کلی نظام الملک با دولتخواهان دم از وفا و وفای زده بایشان در قلع بنیان بغی و طغیان آن نفق نهاد اتفاق نماید بجلدوی تقدیم این شایسته خدمت اولیای دولت بمقام امداد او در آیند - و در باب تسخیر قلاع معهوده بکومک مردم او اقدام نموده بعد از فتح بار باز گذارند - و در عرض این مدت که عساکر نصرت متأثر دروادی تعاقب غنیمت گاپو نموده بر اثر ایشان تاختند و مکرر طول و عرض این کشور را پی سپر ساخته آن گروه بد فرجام را در یک مقام فرصت قرار و آرام ندادند مطلقاً عادلخان درین ابواب مقید همراهی نشده به هیچ باب از در موافقت در نیامد - معیناً از روی مزید برو امتنان که گزیده شیوه بندگان این آستان است مکرر اعلام رفت که درین اثنا که مخالفان بخود در مانده اند انسب آنست که بمحاصره قلاع بپردازد مطلقاً اثری برین مراتب مترتب نه شد - اکنون که فتح قلعه دهارور بنصب صد گونه منصوبه اولیای دولت شده و از شما خدمتی پسندیده بتقدیم نرسیده اینمعنی بیوجه

که عبارت است از التماس قلعه مفتوحه درین وقت صورت ندارد - مناسب آنست که درینولا چون عساکر منصوره برارده تنبیه بقیه السیف غنیم به پائین گهات متوجه اند شما درین حوالی اقامت نموده و مردم خود را فراهم آورده متصد باشید که هرگاه آن گروه ادبار آثار از مقابله رو تافته آهنگ بر آمدن بالا گهات نمایند سر راه بر آن بد اندیشان بگیرید - تا افواج قاهره خود را از عقب ایشان برسانند و باتفاق همگنان را درمیان گرفته از میانه برداریم - آنگاه که شما مصدر اینگونه هوا خواهی شده باشید درین باب دولتخواهان بدرگاه والا عرضداشت نموده درخواست قلعه دهارور نمایند - و بنابر آنکه در نظر انور آن جهانبان جهان بخش محیط هفت کشور بل محاط چار دیوار ربع مسکون وقعت نقطه موهوم ندارد تا باین یک کف دست زمین محقر چه رسد یقین که این التماس بموقع قبول خواهد رسید - مجماً اعظم خان فوج عادلخان را به قصبه ماندوه^۱ مرخص نموده عسکر قیامت اثر را از مقام دهارور کوچ فرموده بر اثر مردم نظام الملک به سمت قندهار^۲ شتافت - و نظام الملک از جا در آمده ناچار صلاح در آن دید که بافواج عادلخان از در مصالحه در آمده قلعه شولا پور را باز بتصرف ایشان داده عهد و پیمان بایمان درمیان در آورد که باتفاق یکدیگر بمقتضای مصلحت وقت کار کنند *

بیان مجملی از خصوصیات شدت

قحط و غلا و طاعون و وبا

چون نظام الملک از تیره سرانجامی و بد فرجامی قطعاً رعایت

(۱) این مقام در جنوب و غرب دهارور بمفاصله بیست و پنج میل انگلیسی واقع است *

(۲) این قلعه در جنوب و غرب ناندیتر بمفاصله بیست و پنج میل انگلیسی واقع

است و از دهارور هفتاد و پنج میل مسافت دارد *

به جانب بندگان بادشاهی بجا نیاورده برخلاف سیر مرضیه ملوک عهد ماضی سلوک می نمود - و مجاری اوضاع و اطوار بر منهج مستقیم عدل و داد قرار نداده هنجار موضعی حضرت پروردگار نمی پیمود - و باین نیز کفایت نکرده افغانه را که خمیر مایه فتنه و فساد بلاد و عباد بودند در ولایت خود پناه داده در تقویت آن فتنه باغیه که اخلاط فاسده بل مواد مفسده کالبد روزگار و علت تامه سوء المزاج لیل و نهار بودند بقدر امکان کوشیده ازین چند ماده خود را مستعد بلا و آماده ابتلا ساخت - لاجرم حضرت جبار منتقم انواع بلایا بروی او و رعایای بلاد او کشاد - چنانچه نخست دایه سیاه پستان ابر بهاری و سحاب آذاری شیر باران از اطفال نبات باز گرفت - و تا انقطاع موسم برسات کشت خوان زمین که پیوسته از افضال ابر مطیر زکوة گیر بود بر شحه واری نم بل به نیم قطره شبدم نرسید - بدان سال که گوئی در آن سال بخارها طبع دخان آتشی گرفته بود یا سقای سحاب سراب از چشمه سیراب آب برداشته - و ازین رو رفته رفته گونه زنگاری سبزه کاهی گشته و در صحرا و مرغزار و هامون و کهسار از فوط بی آبی سیمای گیاه سیمایی گردید - چنانچه میزبان تهری چشمان مایده کلام ابوطالب کلیم درین باب میگوید *

نشان از ابر و باران آنچنان رفت که گفتی برج آبی ز آسمان رفت
 هوا گر قطعه ابری جلوه میداد بدی بی آب همچون کاغذ باد
 اگر یک قطره آب آتشین بود چو آب آبله پرده نشیمن بود
 مجمله باین علت قلت غله و کثرت غلا بجای کشید که عاقبت الامر
 به قحط منجر شد - و آن بلا بمقامی انجامید که کار از شمار و تعداد اموات
 در گذشته اسم مویه و نوحه و کفن و دفن از میانه برخواست - بل بنابر
 آنکه موت عزیزان نیز علت قلت مؤنث میشد لوازم تهفیت بجای

تعزیت بجا می آوردند - و باوجود آنکه فرط وبا فراخدای ساحت عدم را بر مردم تنگ فضا ساخته بود از کوچه راه باریک تیغ تیز که در آنولا این قضای سریع الامضا نیز بر اهل دکن نازل گشته بود هر روز قافله در قافله بمراحل وادی نیستی می شتافتند - چنانچه گروهی که از زیر شمشیر می جستند آنرا که قوت رفتار و پای فرار از وبا و غلا بود بعضی از اوطان بغربت و برخی از دنیا بآخرت جلا وطن می بودند - و ازین ورطه کشتی کشتی جان بدر برد که از کمال ناتوانی یاری قطع مسافت آنچنانی نیز نداشت *

فلک ماند از پی هنگامه غم بهر گوشه کفی از تخم آدم
زیس در کوچه فروش مرده افتاد نشان از کوچه تابوت میداد
بسان شیشه ساعت دو دنیا پر و خالی شد از موتی و احیا
بنابر آنکه نزل عذاب جباری غالب اوقات از نوع شمولی خالی
نمی باشد سال دیگر از شامت قرب جوار آفت خشکی و غلا و بلای قحط
و وبا در سایر اطراف دکن مثل خاندیس و گجرات و برار سرایت نموده
همانا اهل سر تا سر این ولایت بهمان گونه بلا مبتلا شدند - چنانچه مردم
این شهر و سایر پرگنات بعد از فقدان آذوقه و انواع خوراک چندی مانند
انعام و دواب از خس و خاشاک کامیاب بودند - و چون این خوردنی که
در آنولا بود نیز از بیع و بنیاد بر افتاد مدتی مدید عموم عوام از عدم قوت
و قوت چون هوام خاک خوار از غذای خاک آب بر التهاب زبان آتش
جوع می زدند - بنحوی که هرآنچه درین مدت زیاده از هفت هزار ساله
گردش چرخ دوار خاک مردم خوار بآدمی کرده بود بکمتر از هفته آدمی
در هفته خوردن خاک تلافی بجا آورد *

* ابیات *

ز تنگی گرفتار و گر غمی بود بخوان رزق او غم خوردنی بود

نظرها قرص مه را کوده تاراج بمان شب فلک هم گشته محتاج پس از آن هم بی مبالغه شاعرانه و اغراقات منشیانه کار مردم چون سباع مردم خوار بآدم خوردن افتاد - چنانچه اگر زبردستی نهانی بر ناتوانی دست می یافت از سر او در نمیگذشت - و پدر و مادر نیز فرزندان عزیز و جگر گوشگان ناز پرورد خود را زنده از یکدیگر [دزیده] ^ع خام می خوردند - و درین باب از ستوده اطواری که درستی کردار بر راستی گفتارش شهادت صادق میداد استماع رفت که در عین گرمی هنگام قحط زنی در جوار محله سر پوشیده از مردم رو نشناس روی و مو کشاده بر سر کوی و برزن داد داد خواهی داده بنیاد مویه و شیون نمود - چون حقیقت حال استکشاف رفت ظاهر شد که از جور جارات خود و عدم انصاف و مروت ایشان تظلم می نماید که تطاول ایشان در حق من باین غایت تعدی تجاوز نموده که جگر پاره مرا درست بکار برده مرا بنحوی بی بهره مطلق ساختند که استخوان ریزه نیز در کار من نکردند - الحاصل کار بسرحدی کشید که چون این صیدها بدست نمی افتاد اکثر مردم مانند کرگسان جیفه خوار از شکار مردار روزگاری بسربردند - و چون روی زمین را از پشتهای جیفه و اموات که تا بسمک و سماک بر روی هم افتاده این روی خاک را روکش آن روی خاک کرده بود پرداختند کار به نیش قبور و کاوش گور رسید تا آنکه مردم مطلقاً بدفن موتی مقید نمی شدند - و اگر احیاناً کسی احیای مراسم دین و آئین شرع متین نموده نهانی مرده را بخاک سپردی سوختگان آتش جوع بی بدان برده بر سر قسمت آن یکدیگر را هلاک ساختندی - و اگر از روی خطا راه بدو نیافتندی مردهای خشک شده دیرینه را از گور برآورده از باب کباب آهو و گور بکار بردندی - و اهل بازار نیز استخوانهای آسودگان

مزار را که از طول انقضای روزگار فرسوده گردیده بود سوده با آرد که نامی از آن بر زبان و نشانی در میان بود بر آمیخته می پختند - و اسم سامی نان بر آن نهاده بجان گرامی می فروختند - و گوشت حیوانات غیر ماکول اگر بفرض محال بدست می افتاد آنرا بسان بره شیر مست سان سان نموده بسان تحفه گرانمایه نهانی در معرض بیع می آوردند - و مردم شکم پرست که از گرسنه چشمی شوره پیوسته بیک سیر آهنگ نظر فنگ شان از پی گمان گوشت چون تیر پرتابی از کمان میدوید آنرا باندازه دسترس خرید می نمودند - چون معامله بیاعان آن متاع گرانمایه و فروشندگان این کالای ارجمند والا برسوانی کشید بعد از تحقیق این حقیقت ایشان را بازخواست شکنجه سیاست بیاسا رسانید - ملخص سخن از حیص بیص این مخمضه مخوفه و تهلکه مهلکه جمعی که قوت حرکت داشتند به فسحت آباد هندوستان که ارض الله واسعه عبارت از آنست پناه بردند - و اکثر مردم شهر و جمعی کثیر از اهل اعمال خاندیس و هم چنین اهل گجرات و مضافات آن بمحض عنایت و عاطفت شهنشاه که مظهر لطف سرمدی و عنایت ازلی و ابدی حضرت ایزدی است ازین بلیغ جلیغ عظمی و طامغه عامه کبری نجات یافتند - چه حسب الامر آنحضرت در سایر شهرها عموماً و در شهر برهانپور خصوصاً لنگرها و آتش خانه ها برای اطعام فقرا و مساکین مرتب و مقرر شد - و هر روز از سرکار خاصه شریفه انواع خوردنی مهیا ساخته عموم مردم را بارعام می دادند - و سواى این روز دوشنبه که باعتبار جلوس مقدس نوروز روزگار بل عید ابدی هفتبهای دهر و ایام عام و شهر است پنج هزار رویه سواى صدقات و وظایف مقرر بر سایر سکنه شهر برهانپور قسمت می نمودند - و فرمان همایون شد که بجهت رعایت رعیت در خراج تخفیف کلی از باج مقرری داده

پنجاه لک روپيه معاف شتابند - و آنچه حسب الحكم اقدس ساير امرا و ارباب مناصب بصيغه تخفيف باز گذاشتند از حيز شمار بيرون است *

درين ايام آقا حيدر غلام ترك نژاد كه ب خطاب خواصخاني و كمال محروميت و اعتبار نزد نظام الملك امتياز داشت از رهنموني بخت بدرگاه فلک جاه رسیده بمنصب دو هزارمي ذات و سوار و عنایت خلعت و اسب سرافرازي يافت *

درينوقت كه مقرب خان و بهلول را از بيم سطوت و صولت اوليای دولت يكبارگي پای استقرار از جا رفته قرار مصالحت به عادل خانيه دادند - اعظم خان برزنده خان نوشت كه درينولا مخالفان سر بر آمدن بيلا گهايت دارند سبيل دولتخواهي آنست كه حسب المقرر دهانه كړپوه را نگاهداشته سر راه فرار بر سر آن مطرودان تا رسيدن موكب مسعود از دنبال مسدود سازند و بتقديم اين خدمت شايسته باعث آبروي خود شوند - آن نفاق آئين در جواب نوشت كه چون درينولا اكثر مردم ما پراگنده شده اند درين باب از عادلخان استمراج نموده باستصواب ايشان عمل مي نمايم - مقرب خان فرط اهتمام اعظم خان در باب استيصال نظام الملك ملاحظه نموده بتازگي از در چاره گري در آمده راه صلاح و صلاح بارنده كشو ده بطريق نامه و پيغام در اباس اظهار تملق و چاپلوسي تمام باو اعلام نمود - كه تا دولت اين خانواده از بنياد نيفتاده صلاح آنست كه فرصت تدارك از دست نداده تلافوي اوقات ماضي در مستقبل احوال به عمل آيد - و پيش از آن كه نوبت آسيای حوادث روزگار بشما رسد و بمقتضای ادوار چرخ دوار شما نيز نقطه وار مركز دواير حرب عريض الذيل گرديد اگر دولت خواهانه ترك نفاق نموده پيوند اتفاق بروابط وفا و وفاء استحکام يابد و سر رشته عهد و پيمان بعهده غلاظ ايمان توثيق تمام پذيرد در نگاهداشت اين

دردمان مساعی جمیله مبدول افتد - خصوص درینوقت که نظام الملک بذابر درخواه هواخواهان بدین معنی راضی شده که بنای مصالحه و معاهده بر اساس تسلیم قلعه شولا پور ب عادل خان گزارد - و الحال چون حقوق نمک تربیت نظام الملک نیز بر ذمه همت شما ثابت است چه در حقیقت بادی اعتبار شما در مبادی حال ایشانید - بالجمله این تقریر دلیذر در رندوله تاثیر نموده بتازگی دِل بر اتفاق مقرب خان گذاشت - اعظم خان حقیقت این واقعه بموقف عرض اشرف معروضداشت و بی توقف فرمان شد که سید دلیر خان و سایر احدیان از فوج ابوالحسن جدائی گزیده بکومک اعظم خان متوجه شوند - و سردار خان و خواصخان و رشید خان و چندی دیگر از بندهای درگاه با سه هزار سوار از حضور بامداد عسکر ظفر آئین تعیین فرمودند - خان مذکور بمجرد رسیدن خبر آمدن کومک روانه شده بانداز تاخت و تاراج قصبه و بازارگاه پرینده^۱ متوجه گشت - و بتاخت و تاراج قصبه و بازارگاه پرداخته سر تا سر آنرا بیای ستور غازیان پی سپر ساخت - آنگاه بر سر قلعه^۲ خام که بقعه پیوسته استحکام تمام داشت و خندقی بعرض سه ذراع اطراف آنرا فرو گرفته بود تاخته بصدمه فیل دیوار آنرا که سه ذراع پهنا و پنج ذراع ارتفاع داشت انداخته داخل قلعه شد - درین حال متحصنان دو توپ کلان را که وزن گلوله هریک یک و نیم من بادشاهی باشد آتش دادند - حسب الاقتضای قدر یکی از آن دو قضای نازل بر زمین رسیده از آن زمین سنگ لاج پاره سنگها بصدمه آن جدا شده و بچندین تن زخم های کاری رسانید - از آنجمله سه سوار با اسب و چهار پیاده بیک زخم جان دادند - و بفرموده اعظم خان دلاوران متهور در همان گرمی دست از جان شسته

(۱) در ضلع عثمان آباد (قلمرو نظام) واقع است *

بخندق در آمدند - و هفت زنجیر فیل سرمست با غنایم بیشمار از آن گونه
 فرزین بِنَدی که تصور آن عقده دشوار کشا خرد را مات تحیر داد بر آوردند -
 اعظم خان با وجود عین انتظار کومک و خزانه بشراط محاصره نیز پرداخته
 از سه طرف ملجأها ترتیب داده سیبها پیش برد - و از سمتی که باهتنام
 راجه جی سنگه و اهتمام خان مقرر بود کوچه سلامت نزدیک تر برده
 آنجا حواله گاه پرداختند - و دمدمه بر فراز آن بر افراخته متحصنان را
 بباد تیر و تفنگ گرفتند - و بضرب توپ دیوارهای مقابل خود را بشاک
 برابر ساخته اگرچه کار بر مترددین درون حصار تنگ ساختند - خصوصاً اهل
 باره شیر حاجی از دست سرکوب اهل جواله یارای سر بر آوردن نداشتند
 لیکن از راه فقدان هیزم و کاه و علیق دواب ساحت مقابل آنچنان بر بیرونیان
 از فضای حوصله درونیان تنگ میدان تر شده بود که برگ کاهی در نظر
 وقع کوهی داشت و خوشه از بس که جای اندازی میگرفت در حوصله
 ستوران جوی همسنگ خرمنی بود - بذابر آنکه در آن نواحی ببنگ گیاه از
 زیر زمین چون برگ کاه از روی زمین بر افتاد ناچار چارپایان که در آنولا از
 فرط ترصد علیق چار چشم شده دیدند انتظار در راه جو و کاه سپید کرده بودند
 نظر بر خوشه سنبله و خرمن ماله که از دور سیاهی میکرد دوختند - و بنظر
 کاه دان کهکشان که گاهی کاه کهنه بیاد بر می داد ساخته بیاد علف تسلی
 می اندوختند - یاقوت خان و ملتفت خان که با فوجی جرار از موکب ظفر آثار
 بجهت آوردن کاه و هیمه بمحال دور دست رفته بودند بهزار جر ثقیل بطریق
 زمین کاری و چاه کنی علف دوسه روزه چهار پایان در جمیع جهات و اطراف
 اخذ و جر نمودند - و باوجود آنمایه سعی سودی نداده اثری بر مراتب
 کوشش مترتب نشد - فی الواقع مشتی خس یا پشتاره چند گیاه بخوراک
 دواب و چارپایان آن لشکر بی پایان چگونه کفایت کند و اندازی یا خرمنی

جوباستوران کوه کوه سپاه قاف شکوه کجا بس آید - ناچار اعظم خان صلاح وقت در آن دید که بالفعل دست از قلعه باز داشته از پای حصار برخاست و از سر اکراه رو بقلعه دهاور آورده در موضع پاتره^۱ منزل گزید *

از سوانح این ایام فرخنده فرجام که در دیار سپهر مدار روی داده مرقوم می گردد - چون درینوا محمد علی بیگ رسول دارای ایران حسب الامر اعلی از دارالخلافه اکبرآباد متوجه درگاه والا شده بود بخاطر مبارک آوردند که مشارالیه را بنوازش بادشاهانه امتیاز داده عجله بخلفت فاخته سرافراز سازند - بذابر آن مکرمت خان را بتقدیم این خدمت نامزد فرموده مقرر ساختند که از راه سرعت خود را باورسانیده از تشریف خلعت سعادت اندوز سازد و تا مالوه همراه بوده از آنجا بر سبیل استعجال معاودت نماید - و معتقد خان صوبه دار آنولایت تا بدرگاه گیتی پناه همراه بیاید *

بیست و سیوم اسفندار یمین الدوله آصف خان با سایر سرداران از بالاگهات مراجعت نموده چون نزدیک به شهر رسید خدیو روزگار بقصد مزید اعتبار آن خان والا مقدر بادشاهزادهای نامدار را تا بظاهر شهر باستقبال خان مذکور مامور ساختند - و آن ادب اندیشان عقیدتمند فرموده بجا آورده تا آنجا که حکم اشرف صدور یافته بود پیش باز فرمودند - خان حق شناس بشکر دریافت این عطیه والا بر کام دل فیروز شده سجدهات نیاز بجا آورده بذبرسم معهود هزار مهر و هزار رویه بصیغه نذر گذرانید و مشمول عنایت بسیار شده مرحمت خلعت خاصه ضمیمه دیگر عواطف عمیمه گردید - آنگاه امرای دیگر

(۱) این موضع در جنوب دهاور بقاصله چهارده میل انگلیسی واقع است *

به ترتیب مناصب و مراتب از زمین بوس درگاه مبادی و مفتخر گشتند -
 عبد الله خان و سید مظفر خان که در باب استیصال خان جهان سعی ایشان
 مشکور افتاده بود شرف ملازمت حاصل نموده هریک پانصد مهر بر سبیل
 نذر گذرانید - نخست عبدالله خان بعنایت خلعت و جمدهرو شمشیر
 مرصع و جیغ مرصع و اسب و فیل خاصگی معزز گردیده بافزایش هزاره
 ذات و سوار و خطاب فیروز جنگ سرافرازی یافت - بعد آن سید مظفر خان
 که چار هزاره ذات و سوار بود خلعت و غیره و اضافه هزاره سوار
 و خطاب خانجهانی یافته محسود اقران گردید - پس از آن سایر
 منصبداران که مصدر خدمت نمایان شده بودند در خور مراتب باضافه
 مناصب و سایر عنایات صوری و معنوی امتیاز یافتند - در همین ایام
 مکرمات خان بعد از تقدیم خدمت مرجوعه مراجعت نموده سعادت
 ملازمت دریافت *

چهاردهم شعبان شهنشاه دین پرور بذایر آئین مقرر حکم به افروختن
 چراغان فرمودند - پرتو چراغان در دل آن شب که روکش روز شده بود داغ
 رشک بر دل مهر جهان افروز نهاد - و در آن شب قدر ماله بدر که مقدار
 نور شمعی و اعتبار فروغ چراغی نداشت از پرتو روشنائی چراغان بدان مثابه
 اکتساب انوار نمود که از آن ذخیره باقی روزگار تا بابد اندوخت و وام آفتاب
 تابان نیز از فاضل زلف جاوید ادا نمود *

آغاز چارمین سال فرخ فال از جلوس مبارک حضرت صاحب قران ثانی

کشور خدای فلک چهارم یعنی نیر اعظم بعد از انقضای بیست و سه
 گزری و چهل و هفت دقیقه از شب جمعه هفدهم شعبان المعظم سنه هزار

و چهل هجری بدولت محل حمل تحویل نموده آب و رنگی بر روی کار عالم آب و خاک آورد - مبداء سال چهارم از سنین جلوس ابد قرین خدیو زمان خلیفه روی زمین نوید نوروزی نو بعالمیان رسانیده ضعیف حالان گسسته امید را قومی دلی بخشید - و به برکت حسن عهد آنحضرت که ثمره عدل و احسان بل خاصیت نیت خیر است ابدی زمانه بتازگی منظور نظر مهر پدران آباء علوی گشته بقیة السیف قتل عام مصائب گیتی و متوکلان حوادث روزگار از زیر تیغ بیدریغ طاعون و وبا جسته بازماندگان شبیخون طوارق لیل و نهار از مخمصه بلای قحط و غلا رستند - و بیمن عنایت خوان سالار مایده احسان حضرت رزاق یعنی مهر منیر ابواب فتوحات آسمانی بمفاتیح عنایت ربانی بر روی زمین و زمان مفتوح گشته پرمردگان صحرا و چمن چون گرسنه چشمان قحط دکن از عطای بی منتهای آلهی سیر چشم نیل تمنا گشتند - چون گذارش مراتب عطایای عمیمه و عنایات عظیمه ایزدی نه در درجه ایست که بار تفصیل برتابد ناچار خود را از آن باز داشته بنگارش مجمل واقعات این ایام خیر فرجام می پردازد *

دوم فروردی ماه محمد علی بیگ رسول دارای ایران شاه صفی همراه افضل خان و صادق خان که حسب الامر اعلی به پذیر او شتافته بودند سعادت پذیر آستان بوس درگاه گیتی پناه شده از روی کمال ادب نامه شاه صفی را که عمده مضمون آن تهنیت جلوس همایون بود گذرانید - حضرت شاهنشاهی نامه ازو بر گرفته بدستور اعظم افضل خان سپردند - بعد از آن ربانی دعای شاه را با پیغامهای صداقت آئین که مشتمل بر اظهار محبت بود ابلاغ نمود - آنگاه بوسیله اعیان درگاه در باب تعیین وقت گذرانیدن ارمان شاه درخواست نمود - حسب الامر اقدس ششم فروردی

ماه قرار یافت - و آن رسول قاعده دان ادب شناس را بعنایت صوري از مرحمت دست خلعت و تاج قزلباشي و جیغۀ مرصع و خنجر مرصع گرانمایه سرافرازي بخشیده مرحمت دو خوان طلا و یک پاندان مرصع و یک تقوز پیالۀ زرین سرپوش دار که بیست هزار روپیه قیمت داشت پر از ارگجۀ خاصه که بذابر رسم معهود در ایام جشن ها و عیدها عنایت مي فرمایند ضمیمه آن مراسم عمیمه شد - عبد الحق برادر افضل خان مخاطب بامانت خان که بر طبق فرمان همایون بادشاهی بجهت تقدیم خدمت مهمانداری و همراهی محمد علي ایلچی از دارالخلافه تا پانی پت شتافته و از آنجا تا برهانپور بشایستگی تمام بمراسم این امر اقدام نموده ضیافت های نمایان بجا آورده بود از زمین بوس آستان آسمان نشان پیشانی بخت را فروغ سعادت جاودانی داد *

ششم ماه ایلچی مذکور حسب الامر سوغات شاه را که از آنجمله سه تقوز اسپ عراقی زاد صرصر تگ شعله نهاد و نفایس امتعۀ ایران و نوادر تحف و بدایع هدایای آن بلاد بود و بهای آن سه لک روپیه می شد بنظر انور در آورد - و پنج اسپ عراقی و پانزده شتر بختی نرو ماده با پنج استر و اقمشۀ آن دیار از خود و پنج اسب از بابت محمد تقی تحویلدار تفسوقات برسم پیشکش گذرانید - چهاردهم ماه پیشکش نمایان از نوادر و جواهر و مرصع آلات و زر نقد و فیلان تفومند و سایر امتعۀ نفیسه که قطب الملک مصحوب شیخ محیی الدین رسول درگاه و فاخان نامی کس خود ارسال داشته بود از نظر اشرف گذشت - و شیخ مذکور یک لک روپیه را جواهر و اجناس از جمله چهار لک روپیه دادۀ قطب الملک برسیل پیشکش از جانب خود گذرانید *

بیان برخی فتوحات آسمانی که بحسن سعی قلیچ خان در آله آباد روی نمود و شرح مجملی از سوانح عهد دولت

چون سابقاً بمسامع علیه خدیو هفت کشور رسیده بود که ^۱ [عبدل] ع نام فساد پیشه کوتاه اندیشه بنابر استظهار حصانت حصارهای استوار که در وسط جنگل انبوه اتفاق افتاده بود سر بتمرد و خود سری بر آورده و رعایای متروک آن دیار از دست تطاول او بجان آمده اند - لاجرم بحکم آنکه تنبیه ارباب فتنه و فساد در شریعت جهانداري فرض عین است حکم معلی صادر شد که قلیچ خان بیدرنگ استیصال آن ادبار مآل نماید - خان مذکور بافواج قاهره بتوزک و تهیه تمام راهی شده قلعه اول هرگانو نام قصبه را که سه حصن حصین داشت و اکثر مردم کار آمدنی عبدل با عیال خود آنجا را مامون ساخته بودند محاصره نمود - و در همان گرمی از دو طرف بنابر آنکه مبنی بر دو دروازه بود یورش کرده - بهادران متهور از توپ و تفنگ متخصصان که بر سر جان و ناموس ثبات قدم ورزیده داد مواجهه و مجادله میدادند پای کم نیاروده خود را بیائین حصار رسانیدند - و چندانکه مخالفان بمیانجی شعله توپ و تفنگ و انواع آلات آتشباری هنگامه مدافعه و مانعه گرم ساخته کوشش نمودند که دلاورانرا از جد و جهد یورش باز دارند فایده نداد و سرگرمی مجاهدان میدان دین درین ماده زیاده شد - چندی پردلان کم هراس بنزدانها که همراه داشتند و برخی دیگر بکمند از اطراف برج و باره برآمدند و جمعی از متخصصان پای قرار استوار داشته چندی بمقابله پرداختند - چون اثری مترتب نشد ناچار پناه بحصار درم بردند -

و قلیچ خان آنرا نیز محاصره کرده در اندک مدتی بدست یاری تأیید آلهی و همراهی اقبال بادشاهی جبرا و قهراً دست بر آن یافت - و مردم غنیم مغلوب و مقهور بحصار سیومین که از همه منبع تر بود فرار نمودند - و اولیای دولت که پیوسته بتأیید نصرت ایزدی مظفر و منصور اند نه به نیروی کثرت عدد و وفور عدت در کمتر مدتی آن قلعه را نیز مشرف بر تسخیر ساختند - و بهادران عدو بند کشور کشای در باره یورش مراسم کوشش بوجه اتم بجا آورده بگیراگیر مفتوح گردانیدند - درینحال مردم غنیم مخدول دست از جان شسته بر سر ناموس پا محکم نمودند و بتحریک عرق حمیت جاهلیت گوهر بد اصلی را بکار فرموده جوهر غیرت بیجا را آشکار کردند - و رسم جوهر که بهندی زبان عبارت است از کشتن عیال و اطفال در امثال این احوال بعمل آوردند - و قریب هزار کس اهل خود را به تیغ بیدریغ گذرانیده رو بعرضه پیکار نهادند - و با هزار تن دیگر از مردان کار کار مردان کرده بدار البوار شتافتند - و از بیجانب نیز جمعی در اقامت وظایف جهاد دقایق جد و اجتهاد بظهور رسانیده درجه شهادت یافتند - و جمیع مفسدان آن سرزمین و متمردان اطراف و نواحی از سطوت و صولت اولیای دولت بیجا و بی پا گشتند - و قلعه های مستحکم را که از اسباب قلعه داری پر بود خالی کردند و از عدم ثبات قدم بولایات دور دست رو نهاده پراگنده شدند - و عبدالمدبر نیز از وطن خود هزیمت اختیار نموده خود را بجنگل های دشوار گذار رسانید - قلیچ خان وطن گاه آن سیاه رو تباہ رای را خراب کرده آتش نهب و تاراج در خشک و تر آن سرحد زد - و بتخانهای آن سرزمین که سر بفلک رسانده بود بخاک برابر ساخته بتها را سوخت - و اعلام معالم اسلام در آن معابد اصنام بر افراخته روی زمین آن کفر آباد را که ظلمت شرک فرو گرفته بود بنور ظهور دین بر افروخت - و بجای بتخانها مساجد و معابد

بنیاد نهاده صیت اسلام و ایمان و صوت اذان که هرگز بگوش کر گشته اهل آن سرزمین نرسیده بود بمثابة بلند آوازه گردید که بمسامع کربیان عالم بالا و صوامع ملاء اعلیٰ رسید - آنگاه همعنان ظفر و نصرت عذبان انصراف را به اله آباد انعطاف داد *

از جمله فتوحات آسمانی که در مقدمه این عنوان اشاره اجمالی بدان رفت فتح حصار استولر تلم است باین کیفیت که چون سپهدار خان مدتی مدید آن قلعه را محاصره نموده دقایق سعی و تلاش به نهایت درجات امکان رسانید و قطعاً اثری بر آن مراتب مترتب نشده معامله بفسورن دم شمشیر و فنون تدبیر از پیش نرفت درینحال که کار بکار کشائی توفیق افتاد و استخلاص آن حصار در کار گریخت بخت و چاره گریخت اقبال انحصار داشت قضا را حشم قلعه بجمعی از اعراب که کشاد و بست بعضی از ابواب بدست ایشان بود و در نگاهداشت مداخل و مخارج حصار دخل تمام داشتند نظر بحصول منافع انداخته و بچشمداشت ادراک مراتب و مناصب دیده طمع بر انعام و احسان بندگان درگاه والا دوخته درین باب باهم همدستان شدند و با مردم سپهدار خان زبان یکی کردند - و آن عمده دولت خواهان که پیوسته در پی دولت خواهی بوده درین گرمی جمعی از بهادران کار طلب را نهانی فرستاد که برهنمونئی ایشان بحصار در آمده کرنای بنوازش در آرند - درینوقت که غریو کرنای بلند شد نگاهبانان قلعه ازین قصه ناگهان آگاهی یافته از جا رفته بدست و پا زدن در آمدند - ولیکن چون حصار بحوزه تصرف و حیز تسخیر دلاوران کشور گیر در آمده بود و کار از چاره گریخت سعی و تدبیر گذشته ناچار از بیم سرتی باسیری در داده دستگیر شدند *

درینفلا که خبر فوت شیرخان صوبه دار گجرات رسید اسلامخان که حراست اکبرآباد در عهده او بود بمرحمت خلعت و اضافه هزاره سوار

بر منصب اصلش که چهار هزار و سه هزار سوار بود سرافرازی یافته بصوبه داری احمدآباد تعیین شد - و حکومت اکبرآباد به صفدر خان و حراست قلعه به مکرمات خان مقرر گشت - بیست و پنجم اردی بهشت ماه الهی راجه بیتلداس به نگهبانی قلعه رنتنبور از تغیر قلعه دار خان سرافرازی یافته رخصت شد - و سبب این امتیاز آن بود که چون در جنگ خانجهان جانفشانیها بکار آورده تازه بیایه راجگی رسیده بود و آئین معهود راجپوتان آنست که هرچند شخصی بمرتبه والا برسد تا قلعه نامور نداشته باشد بیایه اعتبار نمی رسد - بنابراین شاهنشاه حق گذار ادای حقوق جان سپاری او نموده بحراست قلعه رنتنبور که از قلاع مشهور هندوستان است سرافراز فرمودند *

از جمله فتوحات معهود مذکور که شرح آن موعود شد فتح قلعه ستونده^۱ است - چگونگی این قضیه آنکه سپهدار خان بعد از فتح قلعه تلم حسب الحکم اقدس همت به تسخیر آن برگماشته محیطش را نقطه وار مرکز دایره احاطه نموده و بر اطراف و جوانب ملچارها قرار داده کار بر متحصنان بغایت تنگ ساخت - و چون آثار عجز و انکسار از اوضاع و اطوار قلعه دار بظهور پیوست سپهدار خان باو نوشت که عنقریب این قلعه نیز بمیامن اقبال کشور کشا بکشایش خواهد گرائید - بهتر آنست که پیش از فتح حصار عرض و ناموس خود برباد نداده خود را و اولاد منتسبان و متعلقان خویش را از مناصب و عزت حرمان نصیب نسازی - سیدی جمال قلعه دار استحصال رفع مراتب و سلامت جان و مال در نظر داشته و در مدد به اندیشی و سعادت طلبی خود شده بمقام تسلیم حصار در آمد -

(۱) قریب به پنجاه کوه در سمت شمال و شرق اورنگ آباد واقع است *

سپهدارخان پیمان نامه موکد بایمان شددن نوشته نزد او فرستاد - او بمجرد رسیدن عهد نامه با سایر اهل و عیال و متعلقان خویش و ملازمان با اسباب و اموال برآمده قلعه را به مردم بادشاهی سپرد - سپهدار خان مقدمش را مکرم داشته از سرکار خایه شریفه بخلعت و فیل و اسب اختصاص داد - و غائبانه تسلیم بمنصب سه هزار پی فرمود - و سیدی میران پسرش را بخلعت و اسب و تجویز منصب هزار پی و سیدی سرور دامادش را بخلعت و اسب و تجویز منصب پانصد پی سرافرازی بخشید - و روز دیگر داخل قلعه شده مداخل و مخارج آنرا بنظر دقت نگر در آورده خاطر از همه رهگذر جمع ساخت - و سرانجام سامان و ما یحتاج آن نموده سیصد تن از سپاهیان کار آزموده را بسرداری مرزا محمد خویش خود در قلعه باز داشته خود مظفر و منصوره عنان باز گشت معطوف نمود *

چهاردهم اردی بهشت ماه به عید رمضان مطابق افتاده هلال فرخنده همایون فال غره شوال از راه کمال سرعت برادهم گیتی نورد گردون برآمده بطریق یام مزده فتوحات بی اندازه که درین ایام تازه رو نموده بود باولیای دولت جاوید پیوند رسانید و عالمی را بنوید قدوم این دو عید سعید سوشار خورمی و بیغمی گردانید - و بشارت غلبه موکب ظفر قرین صاحبقران دوم غلغله صدای قهقهه شادی و نوای شادیانه مبارکبادی در گنبد سپهرنهم پیچید - در آنروز نشاط آموز خدیو روزگار ظل انوار حضرت آفریدگار که منظر فیض انوارش عید عالم و نوروز دوم است مانند خورشید جهان افروز از مشرق جهروکه درشن طلوع فرموده عالمی را از میامن نور حضور که نمونه ظهور تجلی طور است نمودار انوار وادی ایمن ساخت - و مراسم معهوده این فرخنده روز بظهور آورده آنگاه بقصد ادای نماز قرین دولت

و سعادت فیل سوار متوجه عیدگاه شدند - و فروغ انوار طلعت انور ساحت مصلّا را آذین نور بسته روی زمین آن عرصه را بحلیه جلال و جمال و زیور دولت و اقبال مزین و محلی ساخت - و بعد از فراغ وظیفه مقرر این روز مبارک در هنگام مراجعت نیز از دو سو خلائق کوی و بازار بانفازدن دره و دینار تصدق و نثار زر ریز گشتند - درین روز نجابت خان واد شاهرخ میرزا را بخدمت فوجداری ملتان که در آنولا جاگیر یمین الدوله بود از تغیر احمد بیگ خان مختص و مرخص ساختند *

از سوانح اودیسه که درینولا بعرض اعلی رسید غلبه باقرخان است بر سر لشکر تلنگانه و جرمانه گرفتن به سبب صدور حرکت بی ادبانه ایشان - چون خان مذکور ولایت کهیرا پاره و حصن حصین منصورگده را از گماشتگان قطب الملک مستخلص ساخت چنانچه سابقاً گذارش یافت زمینداران آن نواحی قریب بیست هزار تن فراهم آورده در مهدی پور نام موضعی بغایت منیع در دوازده گروهی کهیرا پاره خیره چشمی بل چیره دستی آغاز کردند - باقرخان دیگر باره از کهیرا پاره بانداز گوشمال ایشان برآمده رو براه نهاد - و بحسب اتفاق بعد از طی چند کوه جنگلی انبوه پیش آمد که در آن سرزمین باعتبار دشواری و بی پایانی مورد ضرب المثل بود - چنانچه قاصد نسیم تند رو بل سفیر سریع السیر صررا از کنار آن جنگل محال گذار چه جای میان مجال گذر نبود - و مسرع شعله سرکش زپوئه آن پا کشیده سالک شتابنده سیلاب از سر مضیق نای اشجار سرافرازش سر باز زد - بی تکلف فوط تراکم درختان بی پایانش بمثابه بود که برید لا مکان سیر نظر که در نیم لمحّه البصر هفت سپهر اخضر را پی سپر میکند پیوند امید از قطع طریق آن مسلک بیراه بردی - و نور تشابک اغصان

اشجار آن بیشه دور و دراز در پایه که پیک سبک پی تیزنگ یعنی اندیشه نیرنگ پرداز مرد مهندس پیشه که در یک چشم زدن بیدرنگ پرکار احاطه گردا گرد مرکز نا محیط چرخ دوار بر می آرد خیال دخول در آن نبستی - مجملأ بهادران سراپا تهوَر از کار گری نفوذ عزیمت راسخ که موید بنفاد حکم همت نافذ شده بود رفته رفته بدان جنگل در آمدند و اکثر بریده و بعضی جا سوخته راه در آمد پیدا نمودند - و افواج غنیم تیره گلیم که راه احتمال گذشتن از آن محال محال گذار نمی دادند و بآن پشت گرمی پای از سرحد اندازه خویش فرا پیش نهادند چون باین طریق تجلیدی از ارباب جلادت مشاهده نمودند بیدست و پا شده قطع امید از خود کردند - و از بیم توجه موکب اقبال رو گردان شده تا بسدی چوب بست که در مضیق میان دو کوه بر آورده بودند و آنرا بخندقی بسیار پهناور عمیق، استوار کرده هیچ جا ثبات نه ورزیدند و آنرا پیش رو داده در پس آن بجنگ پیش آمدند و آتش کین بر افروخته هنگامه انداختن بان و توپ و تفنگ را گرم ساختند - و ازینجانب اصحاب تهوَر یعنی بهادران پر دل کم هواس که از برابری شعله سرکش پای کم نمی آوردند بلکه خود را مانند باد صرصر بر آب و آتش می زدند از ژاله آتشین بندوق و آب بی پایاب آن ژرف خندق باکی نداشته خود را بی ابا و محابا بیای آن دیوار بست چوبین رسانیدند - و بگرمی شعله سرفراز که بر قلب خاشاک زند در یکدم سر بر فراز آن سد مذکور بر آورده آن آتشی نهادان خاکسار را بباد تیغ شعله آمیغ گرفتند - چنانچه به کم تر فرصتی خلقی بی پایان از آن کم فرصتان بی سر شده بقیه طعمه شمشیر فنا و جمعی کثیر اسیر و گروهی انبوه هزیمت پذیر گشتند *

بیان چگونگی کشایش قلعه قندهار دکن بکلید تائید این برگزیده عنایت ایـزدي

چون نصیربخان قبل ازین حسب الامر اعلیٰ با موکب اقبال قلعه قندهار را قبل نموده داد شرایط کشش و کوشش داده بود درینولا بمحض همراهی اقبال بادشاهی یعنی تائیدات الهی در باب فتح قلعه کامیاب و مقضی المرام گشته بر کام خاطر فیروز گشت - تفصیل این قضیه آنکه در سال گذشته خان مذکور بیک گروهی قندهار رسیده با فوج عمان موج اراده تسخیر پیش نهاد همت ساخت - اول با سایر سرداران مثل شهباز خان و سردار خان و راجه بهارت و جمیع بندهای درگاه بانداز ترکناز قصبه که پیوسته قلعه بود همت کار کشا بر بسته روی توجه بدان سو نهاد - و سرافراز خان نامی سرگروه لشکر کومکي آن حدود که در میدان گاه میان قلعه و قصبه در پی پیکار شده آلات آتشبازی پیش روی خود نصب نموده بود بمجرد رسیدن موکب اقبال روبرو گشت - و صادق داماد یاقوت خان که نگاهبانی قلعه بدو تعلق داشت و جمیع برودج علی الخصوص برجهای سمت میدان را به توپ و تفنگ و سایر ادوات و آلات جنگ آراسته بود او نیز آماده مدافعه و مجادله شد - درینحال بهادران ناموس جو از آن دریای آتش که در پیش صف و از بالای قلعه زبانه کش شده بود ملاحظه نه نموده سمندر وار غوطه در میان صفوف خوردند - و بباد حمله قلب شکن و صدمه باد پایان مرد افکن صرصر بنیاد بر انداز ریشه کن برانگیخته آن تباہ اندیشان را مانند اندیشه ایشان پاشان و پریشان ساختند - و سمندر خان حاکم قصبه و سیدی سرور میر آخور

طویلۀ اسپان بار گیر که بجهت سوارچی تغذیجیان کومک مقرر بود درین دار و گیر با دویست تن بی سر شدند - و قصبه بحوزۀ تسخیر در آمده قریب شش هزار کس از مرد وزن اسیر و دستگیر شدند - و پانصد اسپ و صد شتر و اموال بیشمار بمعض تاراج در آمد سوای آنچه سپاهیان یغمائی بقلم عرض نداده از میان بردند - و سرافراز خان با جمعی پریشان حال که از زیر تیغ جسته بودند به تگپوی تمام شباشب خسته و دل شکسته بازدومی نظام الملک پیوست - و نصیربخان سایر اسیران را بشکرانۀ روزی شدن عطیۀ فتح و فیروزی تصدق فرق فرقد سالی خدیو زمان نامیده آزادی بخشید - آنگاه باهتمام تمام همت بر اتمام کار برگماشته سرانجام لوازم قلعه گیری پیش گرفت - و ملچارها به بهادران کار آزموده بخشش نموده در پی سببه پیش بردن و نقب زدن شد - چون تهیۀ این کارها ساخته و کوچۀ سلامت پرداخته گشت و جوالها مرتفع و آماده کرده توپها بوسیله حیلۀ جرّ ائقال بغراز آنها بر آوردند - و همین که در اندک فرصتی از ملچار نصیربخان کوچۀ سلامت بکنار خندق رسید جمعی که در پناه دیوار بست کنار خندق بودند از واهمه راه هزیمت پیش گرفته جای خود را خالی گذاشتند و مردم ملچار مذکور در آن مقام قایم شده قرار گرفتند - چون در فضایی آن خندق که چهل و هشت ذراع پهنا دارد گنبد مقبرۀ قاضی قوام واقع بود اکثر اوقات چندی از آن فرقۀ تفرقه آئین در پناه آن در آمده به تغنگ افکنی و بان اندازی باعث تفرقه خاطر و شغل قلب دلاوران می شدند - بنابراین از ملچار نصیربخان ته آن مقبره خالی نموده و آنرا بباروت انباشته آتش در دادند و از صدمۀ آتش بنیاد آن بنا را بخاک وجود صد تن از آن مردم بباد فنا در دادند - و جمعی از سپاهیان در آن موضع ملچار ساخته جا گرفتند - درینوقت رندوله و بهلول و جمیع اهل نفاق و شقاق از مردم نظام الملک

و عادل خان باتفاق یکدیگر خود را بکومک متخصصان رسانیده بر سر ملچار نصیریخان ریختند - اهل قلعه نیز در صدد مدد ایشان شده بیکبار سایر آلات آتشبازی را کار فرموده از رگ تیره ابرشعله بار توپ و تفنگ طوفان آتش انگیزتند - سردار نامدار با سایر سرداران و بهادران دلاور مردانه پای ثبات و قرار برجا استوار داشته در آن قسم نبود مرد آزملی دل از دست نداده سر پنجه قدرت بدشمن مالی و عدو بندی برکشاد - و با اعتماد کار گری اقبال و اعتضاد دولت بی زوال نیرو و زور بازو یافته جمعی را جریح و قتیل و باقی را مغلوب و منکوب ساخت - و عسکر ظفر از ظهور این فتح آسمانی استظهار دیگر یافته زیاده بر سابق در پی پیشرفت کار شدند *

چون شش نقب از جمله بیست و یک نقب که درین مدت سر کرده پیش برده بودند باتمام رسید نصیریخان صلاح وقت در آن دید که سه نقب را بباروت انباشته باقی را از روی احتیاط موقوف دارند - اتفاقاً پیش از آنکه قرار داد بوقوع انجامد خبر نزدیک رسیدن اعظم خان که حسب الحکم اشرف بامداد آن شهادت آثار منوجه شده بود رسید - خانمذکور مراسم استقبال بجا آورده اعظم خان را هم از راه بر سر ملچار آورد - و چون در حضورش هر سه نقب را آتش دادند قضا را آتش بیکی در نه گرفته بدو نقب دیگر کار گر افتاده دیوار شیر حاجی را با نصف برج کلان انداخت - و جمعی ستاره سوخته تیره روز از آن فوّه تفرقه اندوز را تف باروت سوخته چندی دیگر را صدمه افتادن دیوار بخاک برابر کرده ازین دو راه بعدم آباد راهی ساخت - درینحال نصیریخان و همراهان یورش کرده از راه دیوار افتاده اراده در آمدن نمودند - درونیان بمقام ممانعت و مدافعت در آمده سرگرم انداختن بان و تفنگ شده مشکهای پر باروت را آتش زده انداختند - مجمالاً از دو پهر تا هنگام نشستن آفتاب معرکه زد و خورد قایم

بوده هنگامی گیر و دار از طرفین گرم بازار بود - چون آتش حسب المدعا کارگر نیفتاده دیوار را چنانچه باید نینداخته بود و بی مبالغه متخصصان نیز مردانه کوشیده حق ستیز و آویز بجا آوردند - و آخر بسبب درمیان آمدن ظلمت شب عرصه کارزار بقایمی از یکدگر ریخته مردم طرفین رو بسوی قرارگاه خویش آوردند - و بهادران در همان نزدیکی اقامت نموده بانباشتن دیگر نقب ها در آمدند - متخصصان از روی قیاس چگونگی حال استقبال را در آئینه مشاهده احوال معائنه دیده دانستند که عفریب جبراً و قهراً قلعه بحوزة تصرف اولیای دولت در آید و همگی اسیر و دستگیر میشوند - ناچار از روی اضطراب در مصالحه زده ابواب آشتی که جای آن از کمال اصرار بر مجادله و مقابله نگذاشته بودند بوسیله راجه بهارت کشوده در خواه پیمان نامه نمودند - نصیربخان حسب المدعی ایشان عهدنامه نوشته همراه معتمدان راجه نزد قلعه دار فرستاد - او با هفت کس از اعیان آن حصار برآمده بر راجه ملاقات کرد و کلید قلعه تسلیم نموده در فتح بروی دولتخواهان بل ابواب امن و امان بروی روزگار خویش کشود - روز دیگر با راجه نصیربخان را دیده ده فیل پیشکش بادشاهی گذرانید و از نوید مراسم نامتناهی خلافت پناهی مستظهر و مستمال گشت - نصیربخان در همان روز داخل قلعه مذکور که بیست و هفتم اردی بهشت بعد از چهار ماه و نوزده روز بکشایش گرائیده بود گردیده خصوصیاتش بنظر دقت نگر در آورد - و جمله اسباب قلعداری یکصد و شانزده توپ خرد و کلان که توپ عنبري کلان و عنبري خرد^۱ و ملک ضبط و بجلی از جمله آن توپهای نامی است بتصرف در آمد *

(۱) در منتخب اللباب این دو توپ با سماء عنبري کلان و عنبري خرد و عنبري کلان و عنبري خرد نوشته شده - لاکن عنبري کلان و عنبري خرد چنانکه درین کتاب مذکور شد صحیح معلوم می شود - منتخب اللباب - حصه اول - صفحه ۴۵۷ *

از سوانح دولت جاوید انتما که درینولا بنابر نیرنگسازیهایی بخت و منصوبه بازیهای اقبال از عالم غیب چهره نما گشته علت انهدام بنیان دولت نظام الملک شد آنکه چون اراده ازلی باستیصال کلی او تعلق پذیر گردیده بود لاجرم بدست خود اسباب عذاب و نکال خود مهیا و آماده ساخته در تخریب بنیاد دولت خویش کوشید - چنانچه وکیل و سپه سالار خود فتح خان پسر کلان ملک عنبر را که چندی ازین پیش بنابر سوء ظن و بدگمانی زندانی ساخته بجای او مقربخان را که از غلامان بزرگ و معتبر او بود بسپه سالاری و اخلاص خان حبشی را بوکالت برداشته بود چون از مقربخان و اقربان او کاری بر نیامد درینولا از حبس بر آورده بخدمات سابق نصب نمود - بنابر اینمعنی مقرب خان از نظام الملک نومید گشته در مقام بندگی درگاه گیتی پناه شده بوسیله رسل و رسائل از اعظم خان درخواست امان نامه نمود - آن خان والا شان حقیقت را بدرگاه عرض داشت نمود و حسب الاستدعا فرمان استمالت آمیز بنام مقربخان عز صدور یافت - بعد از ورود آن فرمان نوازش عنوان اعظم خان تاناجی دوریه ' را که از معتمدان نظام الملک و پیش دست مقربخان بود و با دوازده کس دیگر از جانب او بقصد مهم سازی آمده بحضور خود طلبیده فرمان جهان مطاع را نمود - مقربخان از تقریر او امیدوار مرحمت خدیو روزگار و دلتعهد بندگی درگاه گیتی پناه گشته و از همه جهت جمعیت خاطر اندوخته روز دیگر با سایر همراهان متوجه اردوی ظفر قرین گردید - اعظم خان بجهت مزید امید و تمهید مقدمات دلجوئی و تفقد خاطر او از راه اعزاز و احترام جانبش در آمده ملتفت خان را با چندی از بندهای درگاه والا باستقبال ارسال داشت و خود نیز از روی ازدیاد مواد استمالت تا کنار معسکر اقبال برسم استقبال

شتافت - و او را معزز و مکرم از راه بمنزل خود آورده در تمهید مبایعی احترام و اکرام او کوشیده نخست او را به تشریف خلعت و خنجر مرصع و چهار اسپ و دو فیل و یک لک روپیه از سرکار خاصه شریفه امتیاز بخشید - آنگاه به تسلیم منصب شش هزاری شش هزار سوار سرافراز فرموده صد دست خلعت و صد شال و هفتاد اسپ بهمراهان او داد - و دو صد و چهل کس از ایشان را در خور پایه و مقدار بتجویز مناصب و انعام و مدد خرج نوازش فرمود *

درین اثنا رندوله سر لشکر عادلخان بذابر مقتضای وقت باعظم خان پیغام داد که چون مصلحت بلاد و عباد در ضمن صلح و صلاح مندرج است - اگر اولیای دولت ابد قرین بادشاهی از راه خیرخواهی رعیت و سپاهی در آمده از درگاه والا در خواه عفو زلات و محو تقصیرات عادلخان نمایند - من بعد من متعهد تطوع و تعبد عادل خان میشوم که بدستور معهود در مقام بندگی و خدمتگاری بوده دقیقه از دقائق فرمانبرداری نامرعی نگذارد - و علامت انقیاد بالقوه او اینکه بالفعل شیخ معین الدین ایلچی را که پیش ازین با پیشکش روانه درگاه نموده ثانیاً در بیدرباز داشته بود روانه نماید - اعظم خان بعد از رسیدن این پیغام حسب الصلاح دولتخواهان بجانب پرگنه بهالکی و چیت کوبه ' از توابع بیدرباز راهی شد که تا رسیدن موسم برشکال آنجا اقامت گزیده بمقتضای وقت عمل نماید - چنانچه اگر مردم عادل خان بر سر عهد خود باشند بدرگاه والا عرضداشت در باب فروگذاشت لغزشهای عادل خان که بذابر عدم اختیار رو داده التماس نماید - و اگر معامله صورت دیگر برگذارد و اینمعنی از روی تزویر و فریب باشد جزای آن بد عهدان چنانچه سزاوار آن باشد در کنار روزگار

(۱) در نسخهٔ کتابخانهٔ آصفیه این مقام باسم چیت کوبه مذکور شده *

ایشان گذارد - و بنابرین عزیمت صائب کوچ کرده در سه گروهی منزل سابق بر کنار آب و نجره قرار نزول داد - و بموجب قرار داد معهود که در هر منزل سرتاسر افواج اربعه همچنان سوار ایستاده می بودند تا همگی اردو فرود می آمد - و بعد از آن از هر فوجی چند سردار بنوبت یک گروه دور از معسکر رفته می نشستند تا مردم اردو کلاه و هیمة بغراغت می آوردند - درین منزل نیز دستور العمل مقرر معمول شد - چون نخست نوبت درین روز به تقدیم امور معهوده بعده بهادر خان روهیله و شهباز خان و رشید خان انصاری و یوسف خان تاشکندی بود و غنیم درین ایام کمتر خود نمائی مینمود لاجرم ازین راه خاطر جمع داشتند و بنابر آن رعایت حزم و احتیاط بجا نیارده تمام جمیعت همراه نیارده بودند - قضا را از آنجا که بمقتضای قدر نمائیهای قدرت است قضیه ناگهانی شبیه بقضای اتفاقی رو داد که سرداران ناچار قطع نظر از نگرهبانی عملی که می نموده بچاره گری آن توجه نمودند - درین میانه چشم زخمی بایشان رسیده باعث کسر شان خیل اقبال گردید - تبیین اینمقال آنکه فوجی از راجپوتان قبل از نزول موکب اقبال دهی را که سه گروهی معسکر اقبال واقع بود باراده تاراج و تحصیل ما یحتاج دواب در قبل داشتند - و اهل آن ده باستظهار کثرت عدد و عدت در پناه دیوار بست قصبه بمقام مدافعه و مقابله در آمده دست مجادله و مقاتله بر کشوده بودند - درینحال خبر به بهادر خان رسید که راجپوتان در باره کشایش آن دیوار بند فرو مانده در بند نام و ننگ افتاده اند و نه راه ایستادن و نه روی برگشتن دارند - ناچار با همراهان بصدد مدد ایشان شتافت و بهمان پابر سر قصبه رفته بزودی دست بر آن یافت - و همگنان باستظهار یکدیگر در آن معموره بروفق دلخواه مراسم تاخت و تاراج بجا آورده اکثر سپاهیان ایشان نیز از آنجا گرانبار روی بسوی اردو نهادند - بنابرین با ایشان

معدودی چند که عدد ایشان بچار صد سوار نمی رسید ماندند - درین اثنا افواج مخالفان که بغاصه ده کوه از اردو بوده بانداز ترکناز فوجی از سواران کار آمدنی جدا کرده پیشتر فرستاده بودند - قضا را فرستادگان در نزدیکی ده از حقیقت حال خبردار شده مسرعی بجهت اعلام خبر فرستاده خود به نزدیک ده آمدند - بهادر خان و همراهان که بحسب عدد کمتر از ایشان بودند تکیه بر کارگری اقبال بی زوال کرده خاطر به قلت عدد و عدت که در اکثر اوقات بحکم کریمه کم من فئۃ قليلة غلبت علی فئۃ کثیرۃ جمع ساختند - و بصولت شیرو ببر و سرعت باد و ابر بر ایشان تاخته در حمله اول آن بد اندیشان را از یکدیگر پریشان ساختند - و آنها راه فرار پیش گرفته رفته رفته بهادر خان و بهادرانرا بسمت فوج کلان کشیدند - و چون همگی لشکر غنیم مثل رندوله خان و سرافراز خان و بهلول و سایر سرداران عادلخان و نظام الملک که اطلاع بر حقیقت حال یافته انیمعنی را فوزی بزرگ و غنیمتی عظیم شمرده بودند با پنج شش هزار سوار جرار بطریق عجلت سر راه پیش گرفته راهی شده بودند اتفاقاً در یغوت رسیده اطراف ایشان را احاطه نمودند - و چون دلاوران عرصه ساخت کار بر خود از عرصه کارزار تنگ تر دیدند ناچار از مرکبان فرود آمده گشاده ابرو به پرخاش جوئی و کین کشائی در آمدند - بذابر آنکه بسبب تنگی فضا کار از نیزه و تیر پیش نمی رفت دست از کمان کشی کشیده و از سنان گذاری سر پنجه کوتاه ساخته کوتاه سلاح پیکار دشمن پیش گرفتند - و باین روش باعدا آمیخته به شمشیر و خنجر و جمدهر در یکدیگر آویختند - مجملأً آن شیر مردان که هریک یک سوار عرصه مردمی و یک تاز معرکه مرد افگنی بود بمقتضای مقام پیاده در عرصه پیکار رخ روزگار نمودند که داستان رستم داستان در جنگ یازده رخ و قصه سام سوار از صفحه روزگار محو شد - و آخر کار شهباز خان با پسر

نقد جان نثار راه خدیو روزگار کرد - و برادران رشید خان و خویشانش کارزار نمایان کرده عاقبت بکار آمدند - و رشید خان زخمی از عرصه پیکار بر آمده بیخویشتن خود را بارو رسانید - و بهادر خان و یوسف خان که زخم های منکر برداشته بودند چندان تردد و تلاش بجا آوردند که از هوش رفته در معرکه افتادند - و قریب شصت تن از برادران و خویشان نزدیک بهادر خان و غیره در جان بازی تقصیر نه کرده گوی سعادت جاوید یعنی شهادت از عرصه بیرون بردند - و جمعی کثیر زخمی گشته جراحت های کاری برداشتند - و چون اعظم خان ازین قضیه اتفاقی خبر یافت عنان بشتاب داده متوجه رزمگاه شد - و افواج غنیم بعد از غلبه چون بهادر خان و یوسف خان را زخمی بدست آورده بودند آنرا غنیمتی شمرده از بیم اعظم خان سر خود گرفته بسرعت تمام گریزان شدند - و آن خان عظمت نشان بعد از فرو نشستن آفتاب بنار دگاله رسیده چون معرکه را از دوست و دشمن خالی دید پس از نگاپوی بسیار اثری از غنیم نیافت - ناچار بمعادوت نموده عنان انصراف به معسکر اقبال بر تافت - و روز دیگر از آن مقام کوچ کرده بانداز تاخت و تاراج پرگنه بهالکی و چیت کوبه متوجه شد که شاید در اثنای راه خبری از مخالفان یافته تدارک آن جرات نماید - بنابر آنکه در آن اطراف از فرط ویرانی نشانی از آذوقه سپاه و علیق دواب نایاب بود و تا محال دور دست غله و کاه بدست نمی آمد بقصد قصبه کلپره که آبادانی تمام داشت راهی شد - معموری آن معموره بمرتبه بود که با آنکه پیشتر از رسیدن لشکر ظفر اثر افواج غنیم در آنجا رسیده بقدر احتیاج غله برداشته از بیم گریزان شده بودند هنوز آنقدر باقی مانده بود که چندگاله لشکری را بسند باشد - چنانچه آنقدر آذوقه که تا رسیدن قندهار کفایت کند برداشته بقایای آنرا سپاهیان بوالفضول آتش زده

سوختند - و از آنجا روانه شده در موضع سدهیر که ریگ بوم است و درخور اقامت موسم برسات کاه و غله فراوان دارد منزل اقامت برشکال اختیار نمودند *

از جمله عنایات بیغایات حضرت بادشاهی ظل آلهی که درینولا پرتو به نزدیک و دور انداخته و خبر آن چون اثر خورشید انور به هفت کشور دویده بخشش و بخشایش سکندر دوتانیست که از کوتاه نظریهای اندیشه تباه سابقاً خویشی نزدیک خان جهان را منظور داشته و از سعادت جاودانی دوری بسته بآن مقهور پیوسته بود چون درینولا کثرت تقصیرات را که در شریعت کرم و طریقت کرام شفیع از آن وجیه تر نمی باشد بشفاعت آورد لاجرم حضرت ظل آلهی از آنجا که سایه من جمیع الوجوه تابع ذات می باشد رقم عفو بر جریده جرمه بی حساب او که جز مغفرت آلهی محو آن نمی تواند نمود کشیده زلات او را بخشیدند و بتازگی در سلک بندهای درگاه انتظام دادند *

خرامش نواب قدسی القاب ممتاز زمان

و مریم دوران بآهنگ گلگشت

ریاض رضوان ازین دار ملال

بهشتی است گیتی بسی دلپسند * ولی گلستانیست در خار بند
بجز خار محنت که در دل خلید * گلی عیش زین بوستان کس نه چید

چون مشیت آلهی بسرانجام مصالح کار خانه عالم و انتظام
دار الخلافه آدم تعلق پذیرفت - حکمت کامله ربانی اقتضای آن نمود

که جمعی در هر روزگاری از نهانخانهٔ عدم به ' [قصر] وجود شتافته تا وقت فرصت دهد و روزگار مساعدت نماید از نیل انواع سعادت و شقاوت به نهایت مراتب کام و مرام رسیده متوجه عالم بقا شوند - پس از آن زمرهٔ دیگر بر روی کار آمده و چندی مانند پرگار سرگردان این وادی بوده هرگاه وقت آن رسد بهمان دستور بی توقف ازین عاریت سراخت هستی بر بندند - پس خردمند سعادت یار آنست که درین پیغولهٔ ناپائدار پای ثبات و قرار نیفشارد و فرشته سرشت آنکه این دیو لایح را وطن گاه اصلی نه پندارد - زیرا که سر منزل حسن عاقبت و دارالامان عافیت ماوای دیگر است و امن آباد روح و راحت جای دیگر - لاجرم نعمتش پایدار نیست و راحتش برقرار نه - درینصورت سایر کائنات از ذره گرفته تا خورشید در معرض سرایت آفت فنا و زوال اند و سر تا سر اعیان وجود را آسیب اصابت عین الکمال عدم در دنبال *

* مثنوی *
کسی کم درین دار دارد بیاد * که بیش از دمی بود خندان و شاد
شمار الم بیش و راحت کم است * بلی عمر شادی همین یکدم است
چو بلبل برین باغ باید گریست * که جز در خور یکدهن خنده نیست
ازینجاست که همه خیر این مکان دلغریب اعتماد را نشاید و نعمت
و راحت این فنا کدهٔ بی بقا جاودان نیاید - لذتش از آن رهین اندوه و الم
است و شور و سرورش از آن آمیخته بهزار گونه محنت و غم - که بهره
علاقهٔ خاطر آدمی زاد بیشتر فنا و زوال پیشتر بدان تعلق پذیرد - و بدانچه
مادهٔ دل بستگی انسان زیاده تر بود راه نزول حوادث بآن کشاده تر گردد -
شاهد حال حادثهٔ ملالت زامی و واقعهٔ کدورت افزای نواب قدسی القاب
ملکهٔ حمیده صفات و فیقهٔ وافی برکات مریم زمان رابعهٔ دوران ممتاز محل بیگم

است در عین اینحال که شاهد دولت و اقبال بسعادت چهره افروخته روزگار بکام و مقاصد حسب المرام هوا خواهان شده - و گردش چرخ دوار بر طبق آرزوی خاطر و وفق مدعای دل موافقان گشته - چشم بد ایام از روی بغت بیدار نیکخواهان این دولت دور بود و آسیب دستبرد حوادث گیتی بر بد اندیشان ایشان مقصور - روی نموده عیش مقدس را مکرر و منغص ساخت و کوه کوه الم و اندوه به قبله روزگار پیش آمد - و غبار کلفت و گرد وحشت از رهگذر انس و الفتی که بدان بانوی بانوان جهان داشتند در آئینه خانه خاطر که نورستان قدس و صفوت کده انس بود راه یافت - و کیفیت این معنی غم اندوز که در آخرهای شب چهارشنبه هفدهم ذی قعدة سنه هزار و چهل هجری بیست و ششم خورداد اتفاق افتاد آنکه چون هنگام وقوع واقعه معهود که ناگزیر مقتضای بشری هست در رسیده بود بذابر نزدیک شدن وقت وضع حمل از روز سه شنبه تا نیمه شب چهارشنبه عسر ولادت کشیده بمجرد تولد صبیبه حال برآن بانوی خجسته سرشت تغییر یافته ضعف بمرتبه کمال استیلا یافت - و رفته رفته آثار رحلت بمیان آمده فی الحال بوساطت بادشاهزاده جهان و جهانیان پناه بیگم صاحب در خواه تشریف اعلی حضرت نمود - آنحضرت بمجرد استماع این خبر ملالت اثر بی اختیار از جا درآمده به کمال اضطراب و بیتابی ببالین همدم و همراز دیرینه خود رسیده از دیدار آخرین و ملاقات واپسین ذخیره مدت دوری اندوخته - و آن ملکه والا نژاد با دلی درد آگین و خاطر حسرت گزین گریان گریان مراسم وصیت و وداع بجا آورده تا دم آخر در خواه مهربانی و عنایت در حق شاهزادها و مراعات جانب والدین خود نمود - و سه گهمی از شب مذکور باقی مانده دعوت داعی ارجعی بگوش تسلیم و رضا نیوشیده برحمت حق پیوست - و در روضه دارالسلام با مقصودات فی الخیام بخرام

آمده در قصور جنات عدن با حور عین آرام گرفت - سایر مسند گزینان حرم سرای خلافت به مراسم تعزیت قیام نموده زمین و زمان از جا در آوردند - و بنوحه جان گذار و مویه غم پرداز کلفت افزا و ملالت پیرای عالم گشته عشرت کده گیتی را مصیبت کده غم و الم ساختند - و فتور کلی و خلل عظیم به جمیعت خاطر اقدس راه یافته چند روز از پرداخت شغل خطیر خلافت باز داشت - و غبار کدورت و کلفت مزاج، مبارک را بنوعی متغیر ساخت که سالهای دراز از لباس رنگین و نغمه و عطریات نو آئین و مجلس آرائی به جشن عیدین و وزن و غیره اصلا معطوظ نبوده بی اختیار اشک از چشم مبارک روان بود - و ازین جهت میان دیده بی دیدار آن غمگسار غبار کدورت بهم رسیده ابواب عیش ظاهر و باطن مسدود شد - مجملاً نعش آن عصمت قباب در باغ زین آباد آنروی آب^۱ امانت بخاک سپرده آخر روز پنجشنبه آنحضرت بر مرقده منور آن زینت افزای صدر جنت تشریف برده دریا دریا جواهر آبدار اشک بر آن تربت مقدسه ریختند - و بعد از قرأت فاتحه و ایصال خیرات و مبرات قرین سعادت معارفت فرموده مقرر نمودند که هر شب جمعه بهمین دستور بزیارت حظیرة آن خاتون والا مرتبت تشریف می برده باشند *

بی شایده تکلف از وقوع این واقعه الم اندوز شکیب و آرام از آن سرمایه آرام جهان رفته باین مرتبه بیقراری انداخت که آثار تاسف و تحسر آنحضرت در جهانیان اثر کرده - و بی طاقتی و بی تابیی آن باعث تمکین کون و مکان زمین و زمان را از جا در آورده بعموم قدسیان نیز سرایت نمود - و خرمن صبر و قرار عالمی در وزش گاه صرصر بیطاقتی و بیقراری قدر جوی پایداری نکرد *

(۱) آب قنّی مراد است بادشاه نامه - جلد اول - حصه اول - صفحه ۳۸۶ *

* ابیات *

غم بادشاهان غم کشورپست * بهر تن جداگانه آنرا سرپست
 جهان را برنج آورد رنج شاه * بگیتی کند روز روشن سیاه
 یکی کالبد دان جهان سربسر * که دارد درو تاجور حکم سر
 چو از رنج پاتن دگرگون شود * نگه کن که از درد سرچون شود
 بی مبالغه و اغراق که هیچ محب صادق العقیده حقیقت شعار بعد
 از رحلت محبوب ارجمند دل پسند وفادار باین مرتبه در تقدیم مراسم تعزیت
 و سوگ نکوشیده باشد که از آنحضرت در پاس جمیع آداب ماتم آن حبیب
 عزیزه مراتب سوز و گداز بوقوع آمد - چه از تاریخ رحلت آن بانوی والا
 مقدار دست از تمامی مستلذات نفسانی باز داشته در شبانروز یک نفس
 از حزن و اندوه فارغ نبودند - و هنگام تعزیت روز مذکور علی الخصوص
 در ایام طوی و جشن و عیدها و غیره چون دولت خانه معلی زینت آرایش
 یافته جای آن غمگسار خالی بنظر مبارک در می آمد بی اختیار دیده
 مبارک اشکبار شده چندین بی تابی و بی طاقتی می نمودند که اهل
 مجلس و حاضران وقت از مشاهده این حال بیکبار از جا رفته نوحه و زاری
 آغاز می نهادند - و بارها می فرمودند که سلطنت دنیا و لذت بادشاهی
 که با وجود او میخواستم اکنون بی او سبب افزایش کلفت و کدورت گشته
 دیدن روی هیچکس خوش نمی آید - و کثرت آلام جدائی در باطن کارگر
 شده از مشاهده مجلس روزگار و اسباب دولت و عشرت جز وحشت
 و کربت نتیجه دیگر مرتب وقت نمی گردد - چنانچه سالهای دراز در همراه
 فی قعدة مانند صبح لباس کافوری اختیار نموده از اقامت مراسم سوگ
 و عزای چیزی بافی نمی گذاشتند - و از حاضران مجلس نیز کسی را قدرت
 آن نبود که خلاف متابعت آنحضرت نموده تن بلباس دیگر دهد - الحق

جای آن داشت که در ماتم آن صاحب روزگار که در مکارم ذات و صفات بالذات اقتضای خیر داشت زیاده ازین مراسم تعزیه بوقع آید - و رابطه انس و الفت که بحسب تعارف و تناسب عهد الست حوادث و ثاق آن دست بهم داده درین عالم باعث کشش شده پیوند ارتباط استوار و محکم ساخته با دیگر ازواج مثل صبیّه صغیه مظفر حسین میرزا صفوی و کریمه شاهنواز خان خلف خانخانان چنین درمیان نبود که این مایه غم و الم پیرامون خاطر عاطر گردد - و قطع نظر از وثیقه دلبستگی و تعلق آن خاتون پاکیزه اطوار همه وقت در صدد دلجوئی و خوشنودی آنحضرت بوده در هر حال کمال خدمتگاری و نهایت پرستاری بجای می آورد - و در شادی و غم و عافیت و الم و مساز و همدم بوده دقیقه از دقائق مراتب رضاجوئی فرگذاشت نمی کرد - و مع هذا از خدیو روزگار چهارده نوبت متکفل حمل با امانت گشته از آنجمله چهار پسر و سه دختر انجمن آرای خلد برین و هم نشین حور عین آمده - و چهار پسر و سه دختر که هفت اختر سپهر اقبال اند و هر هفت جمال شاهد جاه و جلال تا روز قیامت زینت دیباچه روزگار هفته و ماه و سال خواهند بود - نخستین ثمره پیش رس نهال دولت آب گوهر عصمت و عفت جهان آرا بیگم صاحب - دوم فرخنده اختر سپهر کامرانی شایسته گوهر درج جهانبانی والا فطرت سعادت پژوه شاهزاده محمد دارا شکوه - سوم زیور انسر دولت و اقبال زینت انجمن عز و جلال طغرای منشور ابداع شاه شجاع - چهارم ثمره شجره دولت درج گرانمایه عصمت روشن آرا بیگم - پنجم سیومین رکن زکین خلافت اختر اوج عزت و کرامت منظور نظر سعود گردون صاحب بخت همایون و فر فریدون بادشاهزاده کامل النصاب تام النصیب سلطان محمد اورنگ زیب ششم تازه گل گلشن آدم نقش مراد جهان مراد بخش عالم - هفتم

آخرین نتیجه مهدي عليا گوهر آرا بيگم - اميد كه تا جهان برقرار باشد و فلک پايدار مدار زيب و زينت روزگار برين هفت كوكب اوج عزت و اعتبار باد *

در آنوقت كه اين حادثه عالم سوز وقوع يافت از سن شريف آن غفران مآب سي و هشت سال و دو ماه شمسي و سي و نه سال و چهار ماه و چهار روز قمری سپري گشته بود - ولادت با سعادتش چهاردهم رجب سنه هزار و يك موافق بيست و هشتم فروردي ماه و در سن بيست سالگي بشرف ازدواج اين زبور بخش تاج و تخت تشریف سعادت يافته نوزده سال و هشتماه و نه روز قمری و نوزده سال و يكماه و شش روز شمسی شمسۀ ايوان سلطنت و شمع انجمن خلافت بوده - تاريخ ارتحال آن بانوي روزگار بي بدل خان موافق حق و حساب چنين يافته *

* مصراع *

جای ممتاز محل جنت باد

چون مدت شش ماه ازین قضیه غم اندوز منقضي گشت بادشاهزاده محمد شجاع بجهت رسانیدن نعر اقدس آن ملكۀ قدسي خصال به دارالخلافه اكبر آباد مقرر شده وزير خان ديرين بنده معتمد درگاه والا و زبده نسوان ستي خانم كه خدمت وكالت و پيشدستي آن حميده خصال داشت بهمهراهي محفۀ محفوفۀ مغفرت نامتناهي مباهات اندوختند - و همه راه باطعام و انعام فقرا پرداخته بعد از رسيدن اكبرآباد در سرزمين بهشت آئين واقع جنوب رويۀ دارالخلافه مشرف بر دريای جون كه متعلق بر اجه مان سنگه بود و در عوض حضرت خلافت مرتبت منزلی عالي بنا تر از منزل مذکور بر اجه جی سنگه نبیره اش برای تحصيل آن داده بودند بخاك سپردند - و بر سر آن مرقد منور نخست از روي تعجيل گنبدی مختصر اساس نهادند كه نظر نامحرم بر حرم مرقد آن محتجبۀ جلباب عصمت نيفتد - آنگاه در آن سرزمين فيض آئين آسمان اساس

روضه عالی بنیان که بمتانت رفعت و علو قدر و عظمت شان آبروی عالم خاک است سراسر از الواح سنگ مرمر طرح انداخته بر دورش باغی دلفشین فردوس نشان ترتیب دادند - و بربیک جانبش مسجیدی رفیع بنیاد و جانب دیگر قرینه آن مهمانخانه عالی نضا و اطرافش حجرها و ایوانهای دلکشا و پیش دروازه اش چندین چوک نو آئین و سراهی فرح افزا که به فسحت ساحت و ندرت هیئت بر روی زمین مثل و قرین ندارد بنیاد پذیرفته - در مدت بیست سال تمام آن عمارت که بنیادش زمین را طبقه ایست هشتمین و کلاهش آسمان را طارم دهمین بصرف پنجاه لک روپیه باتمام رسیده به نهایت بلندی قدر و منزلت و ارجمندی زیب و زینت آبروی کهن طارم چرخ کبود گردید - حضرت ظل سبحانی تمامی متروکات آن مغفوره مرحومه را که از اشرفی و زبور و جواهر و غیره از یک کرور روپیه زیاده بود نصف به بیگم صاحب و نصف به شاهزادهای دیگر مرحمت فرمودند - و چهار لک روپیه نصف نقد و نصف جاگیر بر سالیانه مقرره آن تقدس نقاب که سابق شش لک روپیه بود افزوده سایر مهمات دولت که به مهد علیا مقرر بود باین صاحبه زمان مفوض گشته دیوانی و میر سامانی باسحق بیگ یزدی که متصدی سرکار آن مرحومه بود مرجوع شده خدمت پیش دستی و سرانجام خدمت محل بدستور سابق بستنی خانم مقرر گردید *

مقرب خان دکنی که بسیار کار طلب و جوان تفومند مردانه و در خانه نظام الملک عمده تری ازو نبود از سعادت منشی بندگی درگاه اختیار نموده از دکن متوجه آستانبوس اقدس گشته بود بیست و یکم ماه مذکور رسیده بمراد خاطر فیروز گشت - و پانصد مهر بر سبیل نذر گذرانیده بمرحمت خلعت و جمدهر و شمشیر با پرده مرصع و اسپ تبجاق و انعام چهل هزار

روپيه نوازش يافت - و همدرين ولا اعظم خان كه حسب الحكم جريده از بالا گهاٲ متوجه شده بود بملازمت فايز گشته هزار مهر و هزار روپيه برسم نذر گذرانيد و خدمات پسنديده او خصوص فتح قلعه دهارور و تاخت بر سر خان جهان و شكست او كه سرمايه آوارگي آن تباة راى بود مورد استعسالى و موقع تحسين گشت - آنكه مرشد حقيقي كه خداى مجازي بندهاى درگاه اند براة ازشاد در آمده خان مذكور را از لغزشى چند بى روش كه از سرزده بود و از راه تدبير و طريق كنگاش دور بود آگاه ساختند - از جمله محاصره حصار دشوار كشائى پرينده باوجود عدم وجدان آذوقه سپاه و فقدان علف دواب - و هم چنين تركناز سرحد ملك عادلخان با قرب موسم برشكال كه در حقيقت عين انحراف بود از شاهراه نمايان تدبير درست - چه باوجود مقتضائى وقت و فصل تا انقضائى موسم بارش حال نيز مقتضى اقامت در موضعى بود كه دربايست سپاه آنجا فراوان يافته شود - اعظم خان به ناهنجاري حركت خود اعتراف و اقرار نموده مريدانه عذر بيطرفي خویش بهمه طريق از رهگذر معذرت خواهي خواست *

همدريں تاريخ از نتايج اقبال نامتناهي بعون الهي امرى كه ثمره آن قهر بدخواهان دولت جاودان بود بظهور آمد چنانچه در ضمن عرضداشت سپهدار خان بوضوح پيوست - كه چون نظام الملك از روى ناداني و بدگنجشي فتح خان پسر عنبر حبشي را كه مدتى محبوس داشت از قيد برآورد بنحريكه سبق ذكر يافت آن بدرگ بنابر آنكه ميدانست كه نظام الملك از راه اضطرار او را نجات داده بعد از رفع ضروريات باز زنداني خواهد ساخت - لاجرم از روى پيشدستي بى نظام را گرفته در مطموره زندان مكافات اعمال ناشايست مقيد نگهداشت - و ظهور اين لطيفه غيبي بنابر آن بود كه حضرت صاحب قرآن ثاني ناهنجاري و بى روشي او را بروزگار كه از

دستیاران این دولت پایدار بل از پیشکاران این کارخانه سلطنت جاودانه است حوالت فرمودند تا از پاداش دهی و انتقام کشی او به بهترین وجه سزای کددار نابکار خود بیاید - لاجرم باغرای روزگار دشمن دیرینه کینه جوی خویش را بر سر خویش گماشته همانا بدست خود تیشه بر پای خود زد و به نیروی سعی خویش پهلو به نوک خنجر سپرد *

پنجم شهرپور منزل یمین الدوله آصف خان که بعلت عروص عارضه جسمانی صاحب فراش بود از فروغ انوار قدوم آفتاب اوج خلافت غیرت منازل قمر گردید - و خان والا مکان سپاس گزار این عنایت بی اندازه شده از فیض قدوم آن عیسی دم مسیحا نفس شغای کلی یافته سرمایه صحت ابدی بدان اندوخت *

از سوانح این اوقات که در لشکر خواجه ابوالحسن اتفاق افتاده درینولا معروض اقدس گشت آنکه چون خواجه مذکور بعد از فتح قندهار پاترشین مالو برای بسر آمدن موسم برشکال پسندیده در دامی کوهی بر کنار رود خانه بغایت کم آب فرود آمد - قضا را نهم شهرپور بارش عظیم واقعه شده رفته رفته رو به شدت گذاشت - چنانچه دو پهر و دو گهزی گذشته آب رود طغیان عظیم گرفت و از کوهسار نیز سیلی شور انگیز بغایت تند و تیز فرود آمد و از دوراه آب رود و سیل کوه که نمودار طوفان فوج بود از دو سوی درمیان گرفت - و سرتاسر مردم اردو که از وحشت ظلمت شب و شدت بارش سحاب نه روی مقرر و نه راه مقرر داشتند مضطرب شده از جا در آمدند و بی پا و بی جا شدند - چنانچه خواجه و اکثر سپاهیان بر اسپهای بی زین سوار شده پیامردی شناروی بادپایان از مهلکه مهلکه آن سیلاب بی پایان جان مفتی بیرون بردند - و قریب هزار تن از سپاهی و سوداگر رخت حیات به سیلاب فنا دادند - و اموال و اسباب بسیار و چار پایان بی شمار از

اسب و شتر و امثال آن تلف شد - چنانچه از سرکار خواجه هفت هزار اشرفی و ده هزار روپیه و مجموع کارخانجات از توشکخانه و قورخانه و فراشخانه و امثال آنها آب برده تا بمردم دیگر چه رسد - بعد از رفع طغیان چندانکه در سیل آن جوئبار لوازم جست و جو بجا آوردند که شاید از آنجمله چیزی بدست افتد سودی نداد و پیشیزی بچنگ پژوهندگان نیفتاد - اگرچه در برخوردن بدان نقود جمعی تهمت زده و بهتان آورد شدند لیکن دانندهٔ نهان و آشکار و مرسل ریا و منزل باران دانا است که آن گنج روان آب برده که پای کمی از گنج باد آورد نداشت بدست باد دستی چند افتاد یا خاک امانت دار عالم سایر گنج خانها آنها را نیز در زیر دامن پنهان ساخته تا پیدا شدن صاحبش دیانت بکار برد - و همدین تاریخ مرحمت خان بخشعی احدیان که ابراهیم نام داشت و اسد خان معموری در لاهور در لباس تقاضای اجل طبیعی خلع خلعت مستعار نمودند - و راو سور بهورتیه نیز بدین دستور از ماتم سرای دهر فنا گرای گشته بسوی مصر خویش باز گشت - و همدین تاریخ از وقایع صوبه اودیسه بمعرض عرض در آمد که در همسانگی خانۀ سید پرورش خان بارهه انباری پر باروت واقع بود و آتشی از غیب بدان رسیده از عالم سایر آفت‌های روزگار که مأخذ البحار بالبحار صفات اوست سرایت به نشیمن آن سید مرحوم نموده او با دوازده تن از هم‌نشینان بآتش همسایگی آن انبار خانه سوخت - هفتم ماه محمد علی بیگ ایلچی را بعزایت خلعت فاخره و یک زنجیر نیل با حوضهٔ سیمین و انعام شصت هزار روپیه نقد نوازش فرموده معزز و مکرم رخصت دار الخلافه اکبر آباد نمودند - و خلعت و پنجهزار روپیه نقد به محمد تقی تحویلدار اسباب سوغات مرحمت فرموده نور محمد عرب را حکم شد که تا اکبر آباد همراهی گزیند *

بیست و چهارم موافق دوشنبه سلخ ربیع الاول سنه هزار و چهل
 هجری انجمن وزن اقدس قمری سال چهل و دوم از عمر ابد مقرون
 به فرخی و خجستگی آذین سپهر هشتمین و تزئین فردوس برین پذیرفت -
 و سایر مراسم و لوازم این روز که درین بزم مسعود معهود است از وزن
 آنحضرت با سایر اجناس نقود و وظایف مقرر و آئین عیش و عشرت و داد
 و دهش که مانند دولت روز افزون سال بسال در افزایش است به بهترین
 وجه صورت بست - درین ایام افواج بحر مواج مرحمت بادشاهی که
 پیوسته مانند دریای رحمت نامتناهی در جوش است و فیض سرشارش
 که موج طوفان بر اوج می زند چنانچه ذره تا خورشید و ماه تا ماهی را
 فرو گرفته بساحت ساحل امیدواری نصیربخان رسیده ماهی مراتب
 که در دکن نشان کمال عظمت مکانت و رفعت مکانست و والیان ولایت
 مذکور کسی را که شایان رعایت نمایان دانند باین مرتبه می رسانند
 مرحمت شد - درین روز سعید خان بصوبه داری کابل از تغیر لشکر خان
 سعادت اندوز شده منصبش از اصل و اضافه چهار هزار و ذات و چهار هزار
 سوار قرار یافته - و شمشیر خان بعنایت خلعت و نقاره و منصب سه هزار و
 ذات و سوار سرافراز گشته بجای سعید خان تپانه دار هر دو بنگش شد -
 و لشکر خان مذکور با آنکه پیری او را سخت دریافته لختی به سستی
 عقیده و نسبت رفض متهم بود بنابراین معنی ازین منصب معزول شد -
 و چون خبر آن جهان شدن را ورتن که از بندهای عمده و شایسته درگاه
 گیتی پناه بود بمسامع والا رسید سترسال نبیره اش را جانشین او نموده
 بخطاب راو و منصب سه هزار و دو هزار سوار و مرحمت جاگیر در وطن
 که بوندی و پرگنات آن حدود باشد سرافرازی بخشیدند - و مادهو سنگمه
 پسر راو رتن را به منصب دو هزار و ذات و هزار و پانصد سوار از اصل

و اضافه سر بلند گردانیدند - درین مقام بنابر تقریب مذکور اسم ستر سال بایراد امری چند بدیع که از گوپی ناتبه پدر او باوجود خوردنی جنه و اختصار بنیه سرمی زد سخن را رنگین می سازد - از جمله آنکه خود را در میان دو شاخ درخت که هر کدام به سطرپی ستون شامیانهای باشد جا می داد و پشت بر شاخی داده و پایها بر شاخ دیگر نهاده باندک زوری از یکدگر جدا میساخت - و شاخ آهوان هندوستان را که بغایت استوار و ضخیم می باشد چنانچه نیرومندان عظیم هیکل و تنواران سطر پنجه قوی بازو نشسته گله او را در میالی دران گرفته بزور تمام می شکستند او بر پا ایستاده بدست می شکست - و در چابکی و جلدی و تیزی و سبک خیزی بدان مثابه بود که هر دو پا را جفت کرده خود را بر سر دیواری که سه ذراع ارتفاع داشته باشد میگرفت *

از سوانح این ایام رسیدن عرضداشت فتح خان پسر عفر است بدربار سپهر مدار - و سبب ارسال عرضداشت آنکه چون قبل ازین اوقات چند مرتبه آن حبشی نژاد بعد از حبس نظام الملک عرضداشته بود که این فدوی غلام بنابر هوا خواهی بندگان حضرت خلافت پناهی بی نظام تیره ایام را که پیوسته در پی اعلان نافرمانی و عصیان شده همه جا در مقام اظهار بغی و طغیان بود بدست آورده در زندان پاداش اعمال بد به روز خودش نشانده اگر پرتو عنایت بندگان حضرت سلیمان مکان بر ساحت رعایت احوال این بنده افتد از سر نو جبهه بندگی را بتمغای داغ عبودیت هلال وار فروغ بخشد - و این کمترین نیز هلال وار تا زنده باشد بنده بوده در مقام اقامت بندگی مراسم اطاعت و انقیاد را التزام خواهد نمود و لوازم سر افکندگی بجا آورده از ته دل کمر عبودیت بر میان خواهد بست - و بقدر دسترس سر پنجه سعی و کوشش

در دولتخواهی و همراهی هواخواهان بدفع بدسگالان دولت ابد پایان خواهد کشود - و چون از موقف خلافت فرمان جهان مطاع مشتمل بر استظهار عنایت و استمالت در جواب صادر شد لاجرم قتل آن واجب الدفع را که عقلاً و شرعاً واجب می دانست از مرضی آنحضرت انگاشته همت بر امر آن مبهم گذاشت - و بلا توقف بهانه دست برد اجل طبیعی را دست پیچ ساخته آن گران جان خفیف العقل را خفه ساخت - و پسرده ساله او را که حسین نام داشت جانشین پدر و دست نشان خود نموده جمیع عمدهای در خانه او را از میان برداشت - مثل خواصخان که نظام الملک جای فتح خان باو داده بود و شینم عبد الله معلم او که در جزئیات امور ملکی و مالی مدخلی کلی داشت و سید خلیفه قلعه دار سابق دولت آباد و سادات خان و سیدی بلال مخاطب به شمشیر خان و اعتماد راو و دیانت راو که معتمد او بودند - چون این گروه را آنجهانی ساخته خاطر جمع نمود و جمعی دیگر از نزدیکان او را زندانی نموده از سایر مواد جمیعت حواس اندوخت آنگاه حقیقت اینواقعه را که از روی بی حقیقتی تمام از آن ناسپاس ناحق شناس سرزده بود بدربار سپهر مدار عرضداشت نمود - و اینمعنی با آنکه چندان مرضی طبع مبارک نبود باوجود کمال اقتدار بر استیصال او از تقصیرش در گذشتند و ملک او که مشرف بر تسخیر شده بود بدو باز گذاشتند - بنابراین آنکه بی سعی امر آنحضرت بدسگال دولت ابد اتصال دفع شده با او درین باب عتابی که خلاف مقتضای وقت بوده باشد نه فرمودند - و فرمان قضا نشان متضمن اظهار عنایت بدو نوشته نوادر جواهر و فیلان نامور آن سلسله را که از دیرگاه باز فراهم آمده بیجا در دست او بود طلب فرمودند - و بواسطت فرستاده او پیغام دادند که هرگاه اشیای مذکوره با پسر خود بدرگاه والا ارسال

دارد ملتسمات او بر طبق خاطر خواه و وفق توقع بموقع وقوع خواهد پیوست - و فرمان گیتی مطاع مصحوب شکر الله عب و کس فرستاده او با کهپوه مرصع و یک راس اسپ عراقی صرصر تک مزین به زین زر دوز و اسپ راهوار صبارفتار از راه سرافرازی او ارسال داشتند *

باعث ارسال یمین الدوله آصف خان:

به سرداری عساکر قاهره

به بالاگهات نوبت دوم

چون در وقت تعیین مرکب اقبال بجهت تنبیه و تادیب نظام الملک عادلخان باو دم موافقت زده قلعه شولاپور ازو گرفته ابواب مصالحه و معاهده باو مفتوح داشت و ازین راه طریقه بیروشی و بیراه روی فرا پیش گرفته همه وقت معاونت او می کرد لاجرم بحکم وجوب گوشمال آن گردن کش سرتاب درینولا چند سردار معظم با خیل و حشمتی عظیم بسرداری سپه سالار جم اقتدار یمین الدوله آصف خان بتاراج و تخریب ولایت بیجاپور و تنبیه و تادیب اهل آن دیار تعیین نمودند - و بنابر رسم دیرینه این کشور که در مبادی اختیار سفر اگر مقصد در سمت مشرق باشد بر فیل سوار میشوند و بجهت مغرب بر اسپ و بطرف شمال بر تخت روان و پالکی و بجانب جنوب بر رتبه چنانچه سابق سمت گذارش پذیرفته - چون سفر یمین الدوله جنوب رویه بود لاجرم حضرت جهانبانی از روی کمال مهربانی هفدهم آذر دستور اعظم را بمرحمت خلعت خلعه و چارقب طلا دوزی و شمشیر مرصع و دو اسپ دیو زاد پری پیکر و فیل اهرمن نژاد خجسته منظر بایراق نقره و پوشش مخمل زربفت و ماده فیل

دیگر بنازگی ارجمندی و سربلندی بخشیده - و مرحمت یک منزل رتبه را ضمیمه آن مراحم عمیمه فرموده مرخص آن صوب ساختند - و سرداران عظام از حضور پر نور درین فوج عمان موج بدین موجب سعادت تعین پذیرفتند - اعظم خان و راجه گج سنگه و سید خان جهان بارهه و شایسته خان خلف آصف خان و خان زمان ولد مهابت خان و راجه جی سنگه و معتمد خان و سردار خان و الله ویردی خان و راجه بهار سنگه و میر عبد الهاسی باصالتخان و جمعی دیگر از ارباب مناصب والا - و از جمله دکنیان یاقوت خان و خداوند خان و اوداجیرام و کهیلوجی بهونسله و بهادرچی و امثال ایشان - و هریک از امرا و سرداران در خور مرتبه قدر و مقدار بانواع عنایات نامتناهی حضرت ظل الهی از خلعت و خنجر و شمشیر و اسپ و فیل و انعام نقد که ضیق مقام مقتضی به تفصیل مراتب آن نیست اعزاز و اکرام یافتند - و هزار سوار از احدیان تیرانداز با هزار سوار بندوقچی و چهار هزار پیاده بندوقچی نیز بارابهایی توپ و فیلان با ضرب زنها که آنرا در هندی هتغال خوانند از دربار بهم راهی این فوج متعین شدند - و فرمان شد که چون سپه سالار اعظم ببالا گهات رسد خواجه ابوالحسن و راجه ججهار سنگه بندبیل و سایر همراهان و هم چنین عبد الله خان بهادر فیروز جنگ با کومکیان خودش و نصیربخان و راجه بهارت و جمیع لشکر کومکی تلنگانه بیدرنگ به فوج اعظم پیوندند - و آن سرور هم در حضور انور نوزک و ترتیب افواج لشکر منصور بروشی شایان و دستوری نمایان که دستور العمل اعیان سلاطین در جمیع احیان شاید برین موجب مقرر فرمودند - که یاقوت خان با جمیع دکنیان و نصیربخان و راجه بهارت با یکصد و هفتاد نامور از ارباب مناصب بطریق منقلا پیوسته عنان بر عنان افواج فتح و ظفر آسمانی که همواره طلیعه لشکر نصرت اثر می باشند پیش پیش راهی

شوند - اگرچه بحسب ظاهر سرداری فوج طلیع مذکور نامزد یاقوت خان شده لیکن بحکم آنکه اهل دکن که حریفان دغا پدیده پرفتن اند به هیچ وجه در خور اعتماد نیستند لاجرم بمقتضای احتیاط و حزم عاقبت بین دورانیش بطناً امر و نهی این فوج عمده بعهده تکفل و تعهد نصیربخان قرار یافت - و قول بوجود تمکین آمود یمین الدوله متانت و شکوه کوه پذیرفت - و معتمد خان که بخشی گری کل افواج بدر تفویض داشت باجمعی دیگر از منصبداران همراه فوج قول مقرر گردید - و راجه گج سنگه و راجه بهار سنگه بندبیل با گروهی انبوه از راجپوتان و هم چنین اصالت خان با پانصد سوار تفنگچی بهراول مخصوص گشتند - و فوج برانغار بسرداری اعظم خان و همراهی راجه انوپ سنگه و راو دودا و کشی سنگه بهدریبه و جمعی کثیر از اصحاب مناصب عالیہ تعیین یافت - و خواجه ابو الحسن با خان زمان و ظفر خان و جمعی دیگر از منصبداران بکار فرمائی فوج جرانغار نامزد گردیده اهتمام این قشون در عهده او شد - و سید خان جهان با گروهی تمام شکوه پردل کار طلب از سادات بارهه و امروزه در التمش متعین گردید - عبد الله خان بهادر فیروز جنگ ورشید خان انصاری و راجه روز افزون و دیگر منصبداران و جوقی از سواران تفنگچی طرح دست راست مقرر شدند - و شایسته خان و راجه جی سنگه و جماعتی از منصبداران طرح دست چپ - و راجه ججهار سنگه بندبیل با پانصد سوار احمی چنداول - بالجمله افواج بحر امواج بلین توزک خاص عفا آرا گشته در همان روز بهمراهی عون و صون آلهی و اقبال روز افزون حضرت ظل آلهی با سرعت سیلاب سر در نشیب ببالا گهات روان شدند *

چون مهر مهر تاثیر اوزک پیوسته نزد نواب غفران مآب مهد علیا می بود بعد از جلوس همایون که یمین الدوله از لاهور رسیده فیض سعادت حضور

دریافت بنابر التماس آن مهین بانو بدست دستور اعظم دادند - و در نوبت اول که بسرداري بالا گهات تعیین یافت آن مهر انور را بمسند آرای حرم خلافت سپرده بعد از معاودت بر طبق دستور سابق باز باو تفویض یافت - درینفلا که آن عمده امرای دیشان بسرداري بالا گهات متعین می شد یکروز قبل از رخصت آن خاتم اسم اعظم و نگین سعادت جم را بخدمت حضرت سلیمان زمان آورد و بندگان حضرت آنرا بنواب تقدس نقاب بیگم صاحب سپردند - و از آنوقت باز آن مهر معظم که بحسب آثار نمودار نیر اعظم بل رشک فرمای انوار مهر انور است نزد آن صاحب روزگار است و فرامین مطاعه بمعرفت ایشان مهر میشود *

درینفلا خواجه جهان و حکیم مسیح الزمان التماس رخصت طواف حرمین مکرمین زید قدرآ و شرفاً نمودند و درخواست ایشان زبور اجابت پذیرفت - چون شمول فیض و عموم جود آنحضرت بنابر خاصیت مرتبه ظل آلهی مانند آثار عطای جواد حقیقی همه کس یاب و همه جا رس است - لاجرم بعد از جلوس اقدس بطریق نذر شرعی التزام فرموده بودند که مبلغ پنج لک روپیه باریاب استحقاق آن متبرک بقعه شریفه رسانند - درینفلا که خواجه جهان از دیرین بندهای معتمد و امین دیانت آئین این دربار سپهر مدار متوجه آن دیار مقدس بود بمتصدیان صوبه گجرات امر عالی زبور صدور یافت که از آنجمله مبلغ دو لک روپیه را در احمدآباد و بنابر آنصوبه متاع سایر عرب خریداری نموده تسلیم خواجه مذکور نمایند که اصل را با منافع بمعرفت مسیح الزمان واصل حاجت مندان آن مکان مقدس سازد - چون خدمت عرض مکرر به مسیح الزمان بود تقدیم آن خدمت نازک را که بحسن تقریر و لطف گفتار حکیمانه محتاج است بحکیم^۱ [صادق] ع

تفویض فرمودند - و دیوانی پنجاب به حکیم جمالا مخاطب بدیانت خل
از تغیر عبد الکریم مرحمت شد *

از سوانح حضور انور در ماه ذی حجه بیست و پنجم ماه مذکور جشن
وزن قدسی شمسی از سال چهل و یکم عمر جاوید قرین حضرت صاحب قران
ثانی انعقاد پذیرفت - و سقف و جدار آن فرخنده مجلس بآئین هر ساله
بل تزئین هرروزه زینت یافت - چنانچه رشک فرمای زیبائی طارم سپهر
میثائی و بام گنبد فیروزه فام چرخ زمردین اخضر که به در کوب دری مکمل
شده و از یاقوت خور و الماس قمر مرصع گردیده است گردید - و سر تا سر
روی زمین آن از فرش دیبای منقش بنقوش بوتلمون و پرنیان مصور بصور
گونگون که مانند عتبه سدره مرتبه این بزم دلنشین از عکس جبین سران
روی زمین روکش کار نامه ارزنگ و کار خانه چین شده بود غیرت سپهر
و بهشت برین گشت - و سایر رسوم این روز طرب اندوز از وزن و نثار و داد
دهی و کام بخشی خواص و عوام بظهور پیوست - و جمیع ارباب حاجت
و اهل آرزو این کشور بدریافت مدعا و ادراک مقصود زیاده هر آنچه
در خاطر قرار داده و پیش از آنچه پیشنهاد خود نموده بودند کامروا گشتند -
علامی افضل خان از اصل و اضافه بمنصب پنجهزاری ذات و سه هزار
سوار و موسویخان صدر الصدور بمنصب چهار هزار و هفتصد و پنجاه
سوار سرافرازی یافته پایه افتخار بسپهر دوار رسانیدند - جعفر خان از اصل
و اضافه بمنصب ^۱ [دو هزار و شش صد سوار] ع و ملتفت خان
نیز بهمین منصب سربلندی یافتند - مقرب خان دکنی از مرحمت
ماهی مراتب که نشان عظمت شان دکنیانست معزز گردید - و دیوانی

(۱) ع [دو هزار و پانصدی ذات و هزار و دویست سوار] بادشاه نامه - جلد اول

و امینی سهرند برای کاشی داس تفویض یافت و بمنصب هشت صدمی چهار صد سوار نوازش پذیرفته بدان صوب مرخص شد - و همدین روز فرخنده پیشکش قاسم خان صاحب صوبه بنگاله مشتمل بر سی و سه زنجیر فیل تفومند و بیست و هفت راس اسب کونت و صد دست سپر و چهل من عود با بسی نوادر و نفایس امتعه آن بلاد از نظر انور گذشت - و مجموع آنها بدو لک روپیه مرقوم شد - دین ایام خبر ارتحال جهانگیر قلی خان ولد خان اعظم فوجدار جونا گده بعرض اعلی رسید - عنایت حضرت بمقتضای خانه زاد نوازی بهرام پسرش را از منصب دو هزار سوار سرافرازی داده جانشینی پدر ضمیمه الطاف عیمه نمودند *

نگارش خصوصیات احوال موکب اقبال که ببالا گهات ارسال یافت

چون یمین الدوله از حضرت اقدس مرخص شده متوجه مقصد گردید و کوچ در کوچ بحوالی بالا پور رسید خواجه ابوالحسن با راجه ججهار سنگه بندیل و لشکر کومکي او استقبال خیل اقبال نموده باردوی اعظم پیوست - و در مقام باسم عبد الله خان نیز با همراهان ملحق شده - سپه سالار اعظم دو روز در مقام مذکور اقامت گزید و سایر سپاه منصور را بگذاشتن احوال و اثقال زیاده از قدر ضرورت مامور ساخت - و چون همگنان عمل بفرموده نموده سبکبار و جریده شدند از آن مقام کوچ کرده شب درمیان به قندهار شتافت - و بمجرد رسیدن از راه بنا بر مقتضای حزم و احتیاط داخل قلعه مذکور شد - و سر تا سر خصوصیات آنرا بنظر دقت نگر در آورده در مدد انسداد مداخل و مخارج آن شده بمقام سامان و سر انجام اسباب

و ما یحتاج قلعداری در آمده - بعد از فراغ حسب الامر اشرف رومی خان را استقلال تمام داده به نگاهبانی آن حصار باز داشت و خود رو بسوی مقصد آورده کوچ در کوچ متوجه شد - و چون عبور عسکر منصور بر قلعه بهالکی^۱ شد و بنواحی آن حصار رسید یمین الدوله پیشتر قور یساول را ارسال داشت که به نزدیکی قلعه رفته از کیفیات اوضاع و خصوصیات اطوار اهل آن مقام اطاعت و عدم آنرا استعلام نماید - هنوز اردو در عین قطع مسافت بود که مشار الیه حقیقت آنها نمود که این طبقه خیره چشم از کوتاه نظریها و خود سرپها در حصار بر روی موکب اقبال بسته منتظر جنگ نشسته اند - بنابراین یمین الدوله بمجرد وصول خبر فوج منقلا را درباره احاطه قلعه مامور ساخت - و بخشی الملکی معتمد خان را با چندی از بندهای بادشاهی بامداد آن فوج فرستاد - دلاوران قلعه کشا همت بر فتح آن حصن حصین بسته شروع در پیش بردن ملچار نمودند - و آنروز در کارسازی مقدمات فتح قلعه و کسر اعدا گذرانیده در ظلمت شب قرار بر آن دادند که بهادران کار طلب از پایمردی زینه پایه و دست آویز کمند فراز برج و باره رفته باین روش بر قلعه دست یابند - قضا را متحصنان برین پیشنهاد پیش از وقوع آن اطلاع یافته در چاره کار خود کوشیدند - چنانچه از طرفی که ملچار کمتر پیش رفته بود راه کشوده رو بواحدی هزیمت نهادند و رعایای بیگناه را بچنگال عذاب و نکال سپرده خود جان مفت بیرون بردند - و ارباب شهامت به برج و باره بر آمده قلعه را بی مزاحمت مانعی بدست آوردند - چون قلعه از اسباب و اموال و دواب مالا مال بود غارتیان سپاه و لوث مآلان گرسنه چشم که به طمع غنایم چشم سیاه کرده طفیلی لشکر

(۱) قریب به بیست و پنج میل انگلیسی در شمال و غرب بدور واقع است *

می باشند دست بتاراج اموال برکشوده از آن خوان یغما زلها بستند و غنیمت بیشمار از نقد و جنس و صامت و ناطق بچنگ آورده از میان بیرون بردند *

از غرایب اتفاقات حسنه سلامتی سلاله دودمان سیادت و نجابت اصالت خان است بعد از اشراف بر هلاک - و صورت اینمعنی مبهم آنکه 'مشار الیه بذابر مقتضای شجاعت علوی و شهامت هاشمی پیش از همه خود را بغراز حصار رسانید و قضا را بر بالای تختی چوبینه که لختی باروت و حقه آتشبازی در زیر آن بود ایستاده شد - درین اثنا آتش بدانها رسیده تخت بان سید بخت مند بهوا بلند شد و به نگهبانی حراست جناب ربانی و حمایت توجه حضرت جهانبانی آفتی از آتش نیافت جز آنکه اندکی روی و دستش از تف باروت متاثر شده بود - و غریب نما تر آنکه در درون قلعه بر روی انبار کاهی افتاده بذابر آن از رهگذر افتادن نیز بدو آسیبی نرسید - و در طی اینحال مسجدی را که آن سست دیدن انبار خانه باروت کرده بودند همانا از شعله غضب آهی اشتعال پذیرفته بذابر شمول و عموم نزول عذاب مسجد نیز با جمعی کثیر سوخت - بالجمله چون آن حصار باندک کوششی کشایش پذیر شد حسب الامر اشرف آنرا به گماشتهای فتح خان پسر عنبر که در قلعه اودگیر می بودند از راه قرب جوار سپردند - این معنی بذابر آن بود که چون فتح خان درینولا از راه اظهار بندگی در آمده بود چنانچه مذکور شد لاجرم بر طبق مقتضای استمالت و دلدهی آن حبشی نژاد وحشی نهاد حکم جهانمطاع صادر شده بود که عسکر منصور از جمله محال متعلقه عادلخان هر جا را که در تحت تصرف دارند بمردم فتح خان باز گذارند - بعد از فراغ اینمعنی موکب اقبال مظفر و منصور کوچ نموده بسوی

قصبه کملاپور^۱ از جمله محال عادل خان که کمال معموری و آبادانی داشته رو آوردند - درین اثنا رزق الله نام مردی از مردم عادل خان نوشته او و اعیان در خانۀ آن خان نا عاقبت بین خصوص خواص خان مذکور متضمن کمال اظهارندامت و نهایت خجالت و انفعال و عنبر خواهی انواع تقصیر و کوتاهی ایام گذشته رسانید - و اگرچه او القماس مصلحه و معاهده نموده بود و ارسال پیشکش نیز پذیرفته لیکن چون فرستاده از مردم روشناس آن ملک نبود یمین الدوله بمیانجی او و صلحی که بانی و بادی آن ازین دست مردم گمзам و کم قدر باشد راضی نشد و او را بدون مهم سازی رخصت باز گشت داد *

چون از آن مقام کوچ نموده ظاهر قصبۀ سلطانیپور که بشهر گلبرگه پیوسته معسکر سعادت گشت ظاهر شد که متصدیان آن ولایت سایر اعیان و اهل ثروت را در قلعه و جمعی دیگر را با سوال و مراثی در خندق و حوالی و حواشی حصار راه و پناه داده اند و برج و باره قلعه را بآلات و ادوات قلعداری آراسته - و اندک مایه مردم فرومایه در شهر مانده اند . جمعی را به نگاهبانی حصار شهر باز داشته - روز دیگر اعظم خان و عبد الله خان و خان زمان و راجه جی سنگه و الله و بدی خان و ظفر خان و معتمد خان حسب الصلاح یمین الدوله روی به قلعه و شهر نهادند - و چون نگاهبانان از روی کوتاه نظری و بی بصری این گمان بردند که بچاره گری کشش و کوشش رد حمله و دفع صرلت اولیای دولت نامتناهی که بنابر عون و صون الاهی از قضای آسمانی پای کم نمی آرد امکان دارد لاجرم اهل قلعه بممانعه و مدافعه کوشیده بیکبار از برج و باره هردو موضع توپ و تفنگ و سایر آلات آتشباری را کار

فرمودند - و باوجود آن مرتبه مقابله و مقاتله مخالفان سایر دلیران عرصه پیکار توپ و تفنگ ایشانرا وجودی ننهاده داد دلوری دادند و بی محابا پای حصار شهر تاخته هم بر سر سوارى آنرا مستخر ساختند - و غنیمتیان یغمائی در سایر آن شهر از قتل و اسر و نهب و تاراج چیزی نه گذاشتند - بالجمله چون یمین الدوله بظاہر مقتضای وقت و حال صلاح در اشتغال به تسخیر قلعه ندید فی الحال امرای عظام را طلبیده لشکر را دستوری کوچ داد و شباشب راهی شده در کنار رودبار بهیمرآ فرود آمد - روز دیگر شان لشکر دید و سی هزار سوار بشمار رسید - آنگاه از آنجا کوچ کرده بر سر بیجاپور که نشیمن ولات آنولایت است راهی شد *

از سوانح حضور اقدس ششم بهمن ماه بادشاهزاده والا اختر سلطان شجاع که در بیست و ششم آذر برسانیدن نعش مطهر نواب غفران مآب مهد علیا متوجه دار الخلافه اکبرآباد شده بود بعد از تقدیم آن امر عظیم باتفاق عمده الملک وزیر خان و مخدوم مکرمه ستي خانم معاودت نموده استلام رکن و مقام کعبه جاه و جلال بجا آورد - و بیست و ششم وزیر خان به تنبیه فتح خان حبشی که از عدم استقامت احوال تهاون در ارسال وجوه مقرر پیشکش و سرکشی او بظهور پیوسته بود نامزد گردید - و همدرین روز از مرحمت خلعت و اسپ خاصه و فیل نامی نامور شده بسرداری ده هزار سوار جرار آماده پیکار مرخص گشت - و جان نثار خان و راجه بیتلداس و مادهو سنگه و راو کرن و پرنهی راج راتهور و مبارز خان نیز بدین مکرمت والا سعادت پذیر گردیدند - و چون مقرب خان دکفی ماهیت دان آن سرزمین بود و میانه او و فتح خان کینه دیرینه بود او را نیز درین فوج تعیین فرموده بعنایت خلعت و جیغه مرصع و اسپ و انعام چهل هزار روپیه نقد نوازش فرمودند *

تتمه سوانح دولت در موکب سعادت چون نواحی بیجاپور مورد
 عسکر ظفر اثر شد و کنار تالاب مشهور واقع میانه نورسپور و شاهپور مضرب
 سوادق سرداران آمده حدود اطراف آن مخیم سپاهیان گشت سپه سالار اعظم
 بنابر استصواب رای صواب پیرای و صلاح دید امرای عظام بمقام
 سرانجام اسباب محاصره بیجاپور در آمده بر سر قرارداد ملجای و پیش
 بردن آن و سرکردن نقب و ساختن کوچه سلامت و رفع جواله و نصب
 دمدمه و سرکوب و امثال اینها رفت - درین اثنا فوج مقهوره غنیم که در
 آن سوی خندق خود را به پناه حصار کشیده آنجا قرار گرفته بودند گاه گاه از
 خندق عبور نموده در میدان گاه پای قلعه صف آرا و سلاحشور می گشتند
 و بمقام دستبازی در آمده انداز بدن اندازی که شیوه دکنیان است می نمودند -
 و چون قوشونی خلیج آسا از قلمر مواج یعنی درهای لشکر طوفان
 اثر جدا شده بسوی ایشان روانه می شد مانند مثنی خاک که از پیش
 دمدمه سیلاب با شتاب تمام راهی شود یکسر تا پای حصار گویزان گشته خود را
 بحماییت توپ و تفنگ اهل قلعه می رسانیدند - و باوجود آنکه بهادران
 جان فشان از سر گذشته تهور شعار از سر تیر و بندوق در می گذشتند
 و در عرصه کارزار یکه تازی و جلو اندازی بجا می آوردند بسرداری
 حمایت حضرت باری و نگاهبانی نائید ربانی که همواره همراه موکب
 اقبال شاهجهانی است مطلقاً آسیبی بدیشان نمی رسید - مجمل
 اکثر روزها دستبازی از طرفین واقع میشد و از اولیا دستبرد و از اعدا
 سربازی بظهور می رسید - و درین مدت چهار مرتبه جنگ نمایان بوقوع
 آمد و اکثر سرداران رزم طلب پرخاش جو تلاش و تردد شایسته بجا
 می آوردند - و از موکب نصرت شعار نامداری را آسیبی نرسیده از مخالفان
 سکندر علی پسران عم رندوله خان که داخل اعیان بیجاپور بل سر شمشیر

غنیم مقهور بود با چندی دیگر از شاهراه مستقیم تیغ بی دریغ راه سرمزل
عدم پیش گرفتند - سرافراز خان نامی از سرداران نظام الملک که سابقا
التماس عهد نامه نموده و فرمان عاطفت عنوان متضمن استمالت او صدور
یافته بود درینولا مستظهر و مستمال داخل موکب اقبال شد و به منصب
چهار هزاره ذات و سه هزار سوار سرافراز حقیقی شد *

چون درین ایام کمال عسرت باحوال عساکر نصرت متأثر همه وجه
خصوص از رهگذر کمی گاه و هیمه راه یافت باوجود آنکه هر روز جمعی
برای تحصیل علیق دواب و هیزم تا محال دور دست می رفتند و یکی
از سرداران بنوبت در باب محافظت و حراست ایشان قیام می نمود
معهدا از کثرت ستور و عظمت اردو کفایت نمی کرد و گاه گاهی غنیم هم
فرصت یافته دستبویی می نمود - چون در عرض این ایام محاصره نهانی
مراسلات محمد امین داماد ملا محمد لاری از عمدهای عادل خان که
خطاب مصطفی خانی داشت به یمین الدوله می رسید مشتمل بر آنکه
عقرب قلعہ را تسلیم اولیای دولت می نمایم - و مکرر وعده کرد که فلان وقت
از راه رخنه و برجی که حراست آن بعده من است بهادرانرا در حصار راه
می دهم - و موید اینمعدنی برسالت علی رضا نامی که فرزند خوانده او
بود مکرر پیغام فرستاد و درین باب سوگندهای غلاظ و شداد در نوشتجات یاد
می کرد و هم چنین فرستاده مذکور نیز از زبان او بر طبق صدق وفای وعده
قسم های عظیم میخورد - و با این معانی چون مواعید و عهود معهود ب وفا
نمی رسید هر کدام را به بهانه و عذر تمسک می جست تا آنکه در آخر کار
بخیه حیلہ سازی و دغا بازی او که غرض ازین دفع الوقت و گذرانیدن
روزگار بود بر روی کار افتاد - و درین ضمن بظاهر شیخ دبیر که به
محرمیت و راز داری خواص خان اختصاص داشت از مبداء محاصره باز

درمیانہ آمد و شد می نمود و بتکرار نوشته و پیغام آن غدار نابکار در باب التماس صلح می رسانید - چون ازین هم کاری کشوده نشد و عدم صدق وعده مصطفی خان خود بیشتر ظهور یافته بود لاجرم بار دیگر یمین الدوله درباره تنگ گیری محاصره حصار بجد شده آن عزم صائب را پیرایه جزم داد - از بیم این قرار داد متحصنان قرار دادند که مصطفی خان و خیریت خان حبشی نزد یمین الدوله آمده قواعد معاهده به تمهید مبنایی پذیرش احکام مطاعه خصوص ارسال پیشکش مہمہ و مشید سازند - و چون اثر قرار داد مذکور از بر آمدن آن دو عمدہ بیجاپور به ظهور پیوست بذابر استمالت و اعزاز فرستادگان نصیربخان را تا ظاهر اردو پیش باز فرستاد - و خان مذکور ایشان را ازین پذیرہ پذیرای اعظام و احترام ساخته مستظہر و مستمال بہ مجلس سپہ سالار اعظم در آورد - چون انجمن کنگاش مصلحتہ از حضور خواجہ ابوالحسن و اعظم خان و شایستہ خان و چندی دیگر از امرا و اعیان لشکر ظفر اثر آرایش پذیرفت و بعد از گفتگوی بسیار در آخر کار بدر خواہ ایشان یمین الدوله قبول معاهده برین جملہ نمود - کہ من بعد بدستور عہد پیش ہموارہ فرمان بردار و پیشکش گذار باشم - دوم نقد چہل لک روپیہ از نقد و جنس سرانجام نمودہ بدرگاہ والا ارسال دارند - چون بر طبق پذیرش اینمعنی عہدنامہ نوشتند و این انجمن بانجام رسید بہادر خان و یوسف خان را کہ سابقا در معرکہ زخمی و بیہوش بدست ایشان افتادہ بودند چنانچہ در احوال گذشتہ بہ تفصیل نگاشتہ شدہ معزز و مکرم آوردہ سپردند - و مرخص شدہ شیخ عبد الرحیم خیر آبادی معتمد یمین الدولہ را با خود بردند کہ عہد نامہ را بہمر عادل خان رسانیدہ مصحوب او ارسال دارند - و بعد از دو روز کہ او را نگہداشتند سیوم روز پیغام دادہ وداع نمودند کہ عہد نامہ را متعاقب می فرستیم - و روز دیگر کہ فرستادگان ایشان بخدمت

رسیده بعضی متوقعات که داشتند بزبانی استدعا نمودند همه مستدعیات ایشان را بذابر این معنی که بزبور صورت معقولی آراستگی داشت یمین الدوله بتن برداشته پذیرفت - و بهنگام رخصت یکی از همراهان که صاحب سر مصطفی خان بود نوشته بخط خان مذکور پنهانی از رفقا در زیر مسند آن آراینده صدر عظمت گذاشت - و مضمون آن نوشته این بود که چون خواصخان بر عسرت لشکر نصرت اثر و قلت غله آگاهی یافته لاجرم باین پشت گرمی که عنقریب اردو ازین مقام ناچار کوچ کرده معاودت خواهد نمود بمقام مکر و تزویر در آمده در لباس تعویق و تاخیر روزگار بسر می برد - بذابراین اگر درنگی در قبول معاهده رو نماید ملالت بدین خیر اندیش باز نه گردد *

کوتاهی سخن چون مدت محاصره بطول کشیده در عرض این ایام از هیچ طرف رعایا آذوقه به فروختن نمی آورد - و پیشتر غنیم بمجرد استماع خبر توجه موکب اقبال اطراف شهر را ویران ساخته بود و غلات آن محال را باندازه دسترس نقل محال دور دست نموده باقی را سوخته - و آذوقه که عسکر ظفر پناه همراه آورده بود بیش ازین مدت کفایت نمی کرد - ازین راه تنگی دستگاه کار بر مردم بجای کشید که نرخ سیری غله به یک رویه کشید و از آن هم مجرد نامی در میان بود - قطع نظر از احوال سپاهی یکسر چار پایان احاد عسکر اقبال به علت لاغری و زبونی از دست رفتند مگر ستوری که از غایت ناتوانی و مندبوری و کمزوری بر طئی مراحل عدم باوجود آنکه دمی بیش نیست قوت و قدرت نداشت ناچار مانده بود - درین قسم حالی دستور العمل دیوان خلافت یمین الدوله صلاح وقت در آن دید که چون افواج قاهره را قوت عدوبندی و قلعه کشائی نموده انسب آنست که بالفعل دست از محاصره باز داشته خود را بسرحد محال

معموره ملک غنیم کشند و چندی آنجا گذرانیده چندان توقف نمایند که احاد سپاهیان مرکبان خود را آسوده ساخته خود نیز برآسایند و درین ضمن بتزکات نواحی و اطراف پرداخته ملک را خراب سازند - و پس از تخریب محال اعدا و مرمت اولیا مطلب پیشینه فرایش گرفته بهادران کار طلب را کار فرمایند - تمامی سرداران رای صواب آرای را استصواب نموده از آن مقام کوچ نمودند و بسمت کنار دریا کشن گنگا^۱ روان شده ساحل آب را پیش گرفتند خصوص طف رای باغ و مریچ^۲ را که از پرگنات معمور آن حدود است تاخته هر جا از آبادانی نشانی می یافتند همگی زمین کشته و ناکشته و خانمان اهل قصبات و قری را پی سپر سم ستور یغما و تاراج ساخته نشانی از آن باقی نمی گذاشتند و آنگاه از آنجا راهی شده همت بر تخریب محال دیگر می گماشتند و مزرعه آنها نیز تاخته و خراب ساخته بمساکن رعایا می پرداختند - و خانه را ویران^۳ و خانگی را روانه خراب آباد می ساختند - مجمل درین مدت انواع خرابی از اسرو قتل و نهب و غارت و تخریب بمحال متعلقه عادل، خان رسانیدند - و چون موسم برشکال نزدیک رسید و تنگی و عسرت سپاه بوسعت و عشرت گرائید و خرابی غنیم که بالفعل مقصد افتاده بود بظهور رسید و بیش از آن مجال توقف در آن محال محال نما بود لاجرم از پای قلعه شولاپور گذشته، داخل حدود متعلقه بادشاهی شدند *

سوانح حضور پر نور سید ابو الفتح فرستاده فتح خان پسر عزیز که مکر عزیز نیز او را بجهت مهم سازی خود بدرگاه والا فرستاده بود سعادت اندوز زمین بوس اقدس گردید - و عرضداشت آن تباه رای را که متضمن اظهار

(۱) اکنون باسم کستنا یا کوشفا مشهور است *

(۲) دکنار عربی آب کسفا وقع است و از شولاپور قریب بیسی کره فاصله دارد *

عجز و نیاز بود گذرانیده ؛ بانی معروض داشت که متعاقب پسر فتح خان با فیلان نامی و جواهر و مرصع آلاتی که در سرکار نظام الملک بود بملازمت ارفع می رسد - بنابر آن تقصیر و کوتاهی آن مصدر افعال ناقصه به عفو جرم بخش بادشاهی معاف شده وزیر خان بباز گشت مامور گشت - نوزدهم ماه چون خبر نزدیک رسیدن عبد الرسول پسر کلان فتح خان بعرض اشرف رسید از راه مزید استمالت و استظهار پدرش جعفر خان را باستقبال او فرستادند - و چون مشار الیه بدریافت سعادت آستان بوس درگاه والا سر رفعت از اوج طام آبنوس در گذرانید نخست در انجمن حضور پرنور آداب معهوده بتقدیم رسانید آنگاه پیشکش را که مشتمل بر سی زنجیر فیل کوه پیکر و نه راس اسپ صبارتار صرصر آثار و انواع نوادر و جواهر و مرصع آلات بسیار بود و هشت لک روپیه قیمت داشت بنظر انور در آورده موقع قبول یافت - و از عنایات آنحضرت عبد الرسول مذکور مشمول انواع عواطف عمیمه شده مرحمت صوری خلعت و اسپ و کپپوه مرصع با پهلختاره و یک زنجیر فیل درباره او ضمیمه مراحم معنوی گشت - و هم درینولا راو سترسال نبیره راو رتن بنازگی سعادت ملازمت اندوخته فیلان جد خود را که چهل زنجیر بود بر سبیل پیشکش از نظر انور گذرانید - از آنجمله هژده زنجیر فیل که در نوع خون نفاست داشت بدو لک و پنجاه هزار روپیه مقوم شده - آنحضرت از آنجمله هشت زنجیر اختیار فرموده باقی را بدو مرحمت نمودند - و آن شایسته تربیت را بعنایت خلعت و اسپ و نقاره و علم سرافراز و سر بلند ساختند *

از واقعه صوبه کابل بعرض اعلی رسید که شمشیر خان تپانه دار بنگش بدار البقا پیوست - از حوادث این ایام مقتول شدن نور الدین قلی است و علت واقعی این واقعه آنکه چون جسونت راتهور را سابق مردم نور الدین قلی

کشته بودند درینولا کشی سنگبه پسرش را تهور راجپوتی بر آن داشت که بهر طور که ممکن باشد و از هر راه که رو دهد خون پدر از بخواهد - بنابرین پیشهاد در پی یافتن وقت بوده انتهاز فرصت می نمود - تا آنکه درینولا بحسب اقتضای قضا کاتبان دار الانشاء قدر نامش را از روز نامچه بقا بکزلک فنا حک نموده بودند از مساعدت روزگار وقت یافته قضا را در شبی که نور الدین قلی باندک مایه مردمی از غسلخانه بر آمده متوجه منزل خود بود از کمین گاه بیرون آمده سر راه برو گرفت و در همان گرمی چند زخم کاری برو زده کارش تمام ساخت - آنگاه زینهارمی شب تار شده خود را بگوشه کشید و در پناه پوده ظلام راه فرار سر کرده بتگ و تا سر بدر برد *

آغاز سال پنجم از جلوس میمنت مانوس صاحب قران ثانی

درین ایام سعادت انجام یعنی سر آغاز سال پنجم از جلوس ابد مقرون حضرت صاحب قران ثانی پس از سپری گشتن هشت بهتری از روز شنبه بیست و هشتم شهر شعبان سال هزار و چهل و یک هجری عنقایی قلعه چرخ چارم از آشیانه آبگون طارم دلگیر حوت هوا گرفته بانداز فضای دلکشی دولت سرای حمل پرواز نمود و بظلال بال همایون فال بر قاف تا قاف آفاق سایه گستر گشته در شرفات غرغه شرف خانه نشیمن ساخت - و از روی مهر پرتو نظر عنایت و فروغ انوار شاهپیر انور در کار ذرات کائنات کرده سر تا سر گیتی را از سرنو بانواع بهجت و سرور آمود - مقارن اینحال سعادت اشتمال شهباز نشیمن خلافت و همای اوج سعادت اعنی

حضرت ظل سبحانی صاحب قرآن ثانی سایه دولت بر سریر عظمت و روی تخت رفعت گسترده بانداز بال افشانی همت عرش آهنگ بلند پرواز باز در صدد صید دل‌های خاص و عام شده از فرط بخشش و بخشایش تازه خواطر اصحاب قلوب بدست آورد - و در آن روز طرب افروز که بارگاه چهل ستون خاص و عام که بهزار گونه زیب و زینت هوش ربا و دلفریب گشته بود و رسم طرب در آن محفل خاص عام شده قبلاً نیاز عالم که کامرانی را منحصر در کام بخشی می دانند در مقام برآمد مرادات عالمیان در آمده باشا^۱ سر انگشت خود جهانی از ارباب نیاز را بر مراد خاطر فیروز ساختند - از جمله عواطف این روز فدائی خان بجایگزینی جوئیور از مرحمت خلعت و اسپ مختص گشته مرخص شد - و میرزا عیسی ترخان بعنایت خلعت و اسپ و جایگزینی ایلچ پور امتیاز پذیرفت - عبد الرسول ولد فتح خان مشمول نظر اقبال و قبول آمده از عاطفت طره مرصع تارک اعتبارش بطراز سرافرازی رسید - حکیم جمالی کاشی چون دیوانی^۲ [پنجاب] ع از روی تدبیر تمام بتقدیم رسانیده بود بخطاب دیانت خان سرافراز گردید - بهرجی زمیندار بکلانه با پسر و برادران از زمین بوس آستانه درگاه سپهر اشتباه سر اعتبار باوج طارم آبنوسی سود - و از غبار آن سرزمین آسمان نشان جبهه افتخار به صندل اعتبار اندود - و پیشکشی مشتمل بر مرصع آلات گران بها و نه راس اسپ صبارفتار و سه زنجیر فیل تنومند کشیده منظور نظر اقبال افتاد *

از سوانح پناه آوردن شیر خان ترین زمیندار قوشنج^۳ قندهار است که پدران^۴ش از دیر باز داخل هواخواهان این دولت ابد طراز بودند بدین

(۱) ع [سهرند] ل *

(۲) در بادشاه نامه فوشنج نوشته شده [جلد اول - همه اول - صفحه ۱۶۹] *

درگاه گیتی پناه و انتظام یافتن در سلک بندهای آستان سپهر مکانت
 کرسی مکن - سبب استسعاد او بدین سعادت عظمی آنکه چون در اواخر
 عهد دولت حضرت جذبت مکانی بحکم تقلبات روزگار و گردشهای لیل
 و نهار که مقتضای دستبرد قضا و قدر است شاه عباس دارای ایران برکشاد
 و بست قلعه قندهار و حکومت مضافات آن دیار دست یافت
 نگهبانی قلعه قوشنچ و ریاست سرتاسر قبایل افغانان آن سرحد را بشیرخان
 مذکور که در صغر سن با پدرش حسن خان از حاکم قندهار شاه بیگ خان
 که در عهد حضرت عرش آشیانی بآن خدمت مامور بود رنجیده بعراق
 رفته بود و در آنجا نشوونما یافته تفویض نمود - و در اندک زمانی از
 تمکین بخت و اقبال در آن مکن تمکن و استقلال بسیار یافته سایر الوسات
 افغانان اهرمن سیر را بانسون فزون تدبیرناقد و عزائم عزیمت راسخ مسخر
 ساخت - و چون روزگار شاه بسر آمده مدت سلطنتش پایان رسید
 و شاه صفی بدستیارمی بخت پای بر سر تخت دارائی ایران نهاد
 شیرخان بدست آویز فرستادن هدایا و تحف و از ارسال رسل
 و رسائل و پامردی و وسایط و وسایل غائبانه نسبت خویش را در خانه
 قوی ساخت - و چون باستظهار آن نسبت مستظهر گشت
 و اینمعنی برزیده سری و خود رائی که لازم سرحد پروریست سرباز
 شد یکباره عذر خود سی و خود رائی و خویشتن شناسی از دست داد -
 بذابر آن با علی مردان خان خلف گنج علی خان ازبک از عمدهای دولت
 صفویه که بعد از پدر ایالت قندهار بدستور برو مقرر بود تملق و فروتنی که
 وظیفه کومکی با سردار است نیکو بجا نیارد و رفته رفته سرکشی آغاز
 نهاده داد ستم و بیداد می داد - چون جور و تعدی او از حد تجاوز نمود
 علی مردان خان این معنی را دست آویز ساخته مکرر درین باب عرایض

شکایت آمیز بدرگاه ارسالداشت - تا آنکه بعد از چندی درباره استیصال او دستوری گونه درلباس تحصیل نموده انتظار وقت و انتهاز فرصت میداشت - و بحسب اتفاق در همان اثنا شیرخان حشری از اهل شور و شریعنی افغانان دد نهاد آن سحد فراهم آورده بانداز ترکناز نواحی سیوی و کیخابه توجه سمت آن سرزمین پیشنهاد نمود و علی مدان خان اطلاع این معنی را از همرائیهی روزگار مساعد و بخت موافق شمرده با چهار هزار از نوکران خود و سایر تعیناتیان و زمین داران آن سرزمین بر سبیل ایلغار از قندهار راهی شد - و بهنگام طلوع سپیده بامداد اطراف حصار قوشنج را بسیاهی سپاه فرو گرفت - و بنابر اینکه در قلعه اندک مایه مردمی بیش نبودند هم بر سر سوار ی بکشایش گرائید - چون قلعه و سایر اندوخته های دیرینه سال و اسباب و اموالش از همه باب بدست در آورد اهل و عیال او را اسیر ساخته بقندهار ارسال داشت و خود در آنجا توقف نمود - و چون شیرخان از مضمون نوشته بعضی هواخواهان بر حقیقت معامله کماهی آگاهی یافت نامه آسا بر خویش پیچیده در همان گرمی بشتاب طومار باز گردیده بجای خویش بازگشت - درینوقت نیز جمعی انبوه از سوار و پیاده آن گروه را تطمیع نموده بر سر خویش جمع آورده - و بمقام انتهاز فرصت برآمده در نواحی قوشنج سرگردان و در یک مقام قرار آرام نگرفته هر روز در موضعی بسر می برد و هر شب جای را ملجای خود می ساخت - تا آنکه جاسوسان علی مردان خان که پیوسته سر به پی آن ادبار اثر داشتند پی بر سر او برده بعد از تحقیق خان را از آن جایگاه آگاه ساختند - و شب هنگام بر سر آن تیره سرانجام تاخت برده بامدادان باورسیدند - او نیز فوج خود را توزک نموده بی محابا بجنگ صف در آمد - و بالجمله از نخستین حمله افغانان

به هراول قزلباش شکست درست رو داده نزدیک بود که پشت بنمایند درینحال علی مردان خان مردانه اسپ انداخته جلوریز بعرضه ستیز تاخت - قضارا از آنجا که قدر اندازیهایی تقدیر است درین اثنا زخم تفنگی برپاشنه او رسید - لیکن آن شیر بیشه مردی قطعاً از آن جراحت منکر پروا نه کرده پیشتر تاخت - و بمجرد این تجلد و جلادت افغانان جهالت کیش را از پیش برداشته شکست فاعش داد - چنانچه شیر خان تا موضع نوکی یک جلو تاخته هیچ جا عنان توقف را مثنی نساخت - و چندی آنجا اقامت نموده چندانکه کوشید و اندیشه اندیشید نمودند نیفتاد - چون چاره کارش در التجای این درگاه جهان پناه که مغرو مقر جهانیان و ملجا و مرجع عالمیان است انحصار داشت ناچار بقلعه مقر که درینولا مردم یلنگتوش اوزبک برآن استیلا داشتند رفته در ظاهر آن قرار گرفت - و از روی اظهار عبودیت و بندگی عرضداشتی متضمن بر کمال عجز و نیاز نوشته و نامه دیگر مشتمل بر اظهار اراده التجا بخاک آستان سپهر نشان با احمد بیگ خان صوبه دار ملتان، بقلم آورده توقع ارسال آن بدربار و استدعای نامه استمالت نمود - و چون آن عرضداشت بدرگاه آسمان جاه که جای التجا و ملاذ و ملجاء خلایق است رسید از آنجا که راه دادن ملتجیان از شیمه کریمه این آستان ملایک، پاسبان است التماس او پایله قبول یافته درین باب فرمان عاطفت نشان به توقیع صدور رسید - و او مستظهر و مستمال روی امیدواری بسوی این قبله امیدواران آورده چون تارک بختش از زمین بوس عتبه سدره مرتبه بمراتب از رفعت درجات آسمان در گذشت بعنایات بادشاهی مفتخر و مباهی گشته از عواطف خدیو زمانه اعتبار جاودانه اندوخت - و نه راس اسپ تبجاق پیشکش کرده پرتو قبول برآن یافت - و همدین

مجلس همایون بمحمت خلعت فاخره و انعام سی هزار روپیه نقد و منصب دو هزار و سوار نوازش پذیرفته از انقد محال صوبه پنجاب جاگیر یافت *

نوزدهم ماه که شرف آفتاب بود خورشید روی زمین یعنی سایه آفتاب مرحمت جهان آفرین نشیمن سرپر خلافت مصیر را از پرتو تحویل مبارکد روکش شرف محل حمل ساخت - و بذابر رسم معهود مراسم داد و دهش و بخشش و بخشایش کمال ظهور یافته بمقتضای عدل و احسان آن دادگرفیض رسان بر پرداخت احوال عالمی پرداخت - چنانچه صغیر و کبیر و غنی و فقیر از فرط استغنا نقش بی نیازی جاودان در خاطر بستند - و بکام دل در عافیت کده خوشحالی و عیش آباد فارغ بالی از منت تمنا و آرزوی نیاز نشستند - درین روز شرافت اندوز پیشکش اسلام خان که در آنولا صوبه دار گجرات بود مشتمل بر اقسام جواهر ثمینه و مرصع آلات نفیسه و هشتاد راس اسپ و دیگر نفایس و نوادر آن دیار از نظر مهر آثار گذشت - و امیر بیگ فرستاده محمد علی ایلچی ایران بدرگاه والا جاه رسید - و پنجاه اسپ صرصر تگ برق رگ عراق زاد عرب نژاد و دیگر تحف آن بلاد از نفایس اقمشه و نوادر امتعه که درینولا وکلای او از ایران فرستاده بودند و همگی را بجنس برسبیل پیشکش ارسال داشته بود رسانیده از نظر انور گذرانید - بذابر نهایت رعایت عنایت که نسبت باو سمت وقوع داشت بموقع استحسان وصول یافته پرتو خورشید قبول بر آن تافت - و از سر کمال مرحمت خلعت خاص با هفت سپر مصور و یراق زرین میناکار از جمله مرسولات موتمن الدوله اسلام خان همراه فرستاده مذکور برای مشار الیه فرستادند - و مبلغ چهار هزار روپیه بصیغه انعام بدو و همراهان او عنایت فرمودند *

از امور بدیع انما که صدور امثال آن ازین حضرت قطعاً غرابتی و استبعادی ندارد اگرچه در نظر مردم ظاهر نگر غریب نما است و نظر بضعف عقول این گروه از خوارق عادات معدود میتواند شد آنکه در وقت عرض اسپان مذکور قبل ازین که بمعرض بیع در آید بندگان حضرت بنظر اجمال ملاحظه نموده از راه کمال خبرت و بصارت که در همه باب دارند خصوص در تشخیص گوهر و شرافت جوهر اسپ و تحقیق مبلغ ارزش افراد این نوع اصیل که دلیل کمال فراست و نهایت آگاهی بر کیفیت و کمیت کماهی حقایق اعیان وجود است فرمودند که قیمت این جمیع اسپان همانا که از شصت و پنج هزار روپیه در نگردد - چون مقومان قرار بهای هر یک داده جمیع قیمت مجموع نمودند قطعاً از آنچه فرمودند بیش و کمی ظاهر نه شد - و در امثال این صور از معنی مذکور چه شگفت چه عموم این طبقه والا که دست پرورد عنایت و تربیت یافته تائیدات عالم بالا هستند قیاس ایشان همانا کار مقیاس می کند و تخمین و تقدیر ایشان از تحقیق مکیال و میزان پای کم ندارد - خصوص این جوهر شناس گوهر آدمی و صاحب عیار نقد مردمی که نظر حقایق نگر آن سرور به کحل الجواهر فیض مکنحل است و چگونه چنین نباشد که آن برگزیده حضرت ربانی به نیروی تعلیم یزدانی و الهام آسمانی حل ما لا ینحل سایر رازهای تنهایی نموده از زایچه جبهه انسانی مستقبل احوال از قرار واقع استنباط و استخراج می نمایند - و بمقتضای همه بینی و همه دانی از صفای تقویم جبین و ناصیه و جداول خطوط پیشانی سر تا سر رقوم سرفروشت روز نخست خوانده همگی پیشنهاد خاطر همگان می دانند - مجملاً از پیشکش سایر شاهزادهای نامدار و امرای عالی مقدار که از نوروز تا این فرخنده روز بنظر اشرف گذشت موازی پنج لک روپیه از همه باب موقع قبول یافت *

معاودت موکب سعادت قرین فتح و نصرت از دکن بصوب دارالخلافت اکبر آباد

از آنجا که انجام مهمام جهانبانی با سودگی و تن آسانی بر نتابد و پیشرفت معاملات کشورستانی با تهاون و تانی راست نیاید - آئین جهاندار کامل اقتدار آنست که چون بآهنگ تسخیر کشوری یا نادیب دشمنی نهضت نماید و به نیروی کار پردازهای تأیید آن مهم پرداخت بسزا یافته مدعا حسب الاستدعا بر آید لاجرم لامعاله نیم لمحک تجویز اقامت در آن مقام نموده بیدرنگ بآهنگ اقلیمی دیگر مراحل جد و اجتهاد پیماید - چنانچه شاه شرقی انتساب یعنی آفتاب جهانتاب در روز در یک منزل نیاید و هر صبحدم از تخت گاه خاور بر آمده آهنگ تسخیر قطری از افطار باختر نماید - و تا هنگام شام آن سرزمین را بزیر تیغ و نگین در آورده شب هنگام بمقر سعادت خویش معاودت نماید - و بر این دستور باز انداز ناحیتی دیگر پیش نهاد ساخته پیش از بامداد روی توجه بدآنصوب آرد - شاهد حال انعطاف عذاب انصراف موکب اقبال است از کشور دکن بسوی مستقر سریر جاه و جلال - و سبب صوری این معنی سوای مقتضای قضا و قدر آنکه چون درین احیان همه کام هوا خواهان دولت بی پایان بنائید دستیاران اقبال جاوید حسب المرام بر آمد - و غرض اصلی درین نهضت والا استیصال خان جهان و تنبیه نظام الملک بود که او را در ولایت و حمایت خود راه و پناه داده - آن خود به بهترین وجهی بامداد کار پردازان عالم بالا از قوه به فعل آمد - چنانچه خان جهان مستاصل مطلق گشته نظام الملک نیز از نحوست سفاهت کیشی و ناعاقبت اندیشی زیان زده خذلان سرمد و خسران جاوید گردیده باعث استیصال بنیاد

ملک و دولت دیرینه سال سلسله خویش شده عاقبت سر در سر این کار کرد - و همچنین ولایت آباد عادلخان بشامت موافقت نظام الملک خصوص بیجاپور که دارالملک بلاد مذکور است و در مدت ایالت آن خانواده از دستبرد حوادث زمان در کنف امن و امان بوده هرگز قدم بیگانه در آن سرزمین نه رسیده بود درینولا پایمال نعل مراکب موکب اقبال شد - و با این معانی بذکر آنکه واقعه ناگهانی نواب ممتاز الزمانی در برهانپور اتفاق افتاده بود زیاده بر آن توقف درین خطه مرضی خاطر عاطر نیامد - لاجرم بتاریخ بیست و یکم فروردی ماه مطابق بیست و چهارم شهر رمضان المبارک سال هزار و چهل و یک هجری روز پنجشنبه بعد از انقضای ده گیتی روز ماهچه رایت ظفر آیت بسعدت سعد اکبر و طلعت مهر انور از افق دار السرور برهانپور طلوع میمنت نموده بسوی مرکز محیط خلافت ارتفاع گرامی گردید - درین روز برکت اندوز شاه سوار عالم امکان ثانی حضرت صاحبقران قرین تأیید آسمانی و تمکین صاحب قرانی بر فراز فیل گردون نظیر تمکن پذیر گشته با شاهزاده نامدار سعادت پژوه محمد دارا شکوه را در عقب تخت فیل جا دادند - و از تودهای دینار و درهم که در حوضه فیل بر سر هم ریخته همانا آن کوه توان را معدن سیم و کان زر ساخته بودند بر سبیل معهود از یمین و یسار نثار راه خدیو روزگار می نمودند - کوتاهی سخن باین دستور از دولت خانه برهانپور تا دو گروهی شهر که مضرب خیام دولت شده بود از بالای فیل چندان فیل بالا زر افشاندند که خرمن های درهم و دینار بآن پایه قدر و مقدار بخاک راه گذار برابر گردید - و باقی آنها که از سیر چشمی نثار چینان فاضل آمده بود بمثابه پایمال آمد که صفحه روی زمین را ملمع طلا و نقره ساخت - درین روز عبد الرسول پسر فتح خان را مشمول نظر عنایت ساخته و بسرافرازی

مرحمت خلعت و سرپیچ مرصع و اسپ و فیل تارک امتیاز افراخته
بمعاودت دولت آباد دستوری دادند - و فتح خان را غائبانه مشمول
عواطف بادشاهانه نموده ارسال خلعت و شمشیر مرصع و فیل خاصه با ماده
فیل همراه عبد الرسول ضمیمه آن مراحم عمیمه فرمودند - و صوبه دکن
باعظم خان بحال داشته حکیم خوشحال را بخدمت بخشی گری و واقعه
نویسی آنصوبه سرافراز فرمودند - و چون اعظم خان در بالاگهات بود
ملفت خان پسرش را بخلعت و اسپ نواخته در برهانپور گذاشتند *

دوم اردی بهشت ماه شاهد کمان ابروی هلال شوال طلعت فرخنده
فال از پیش طاق طارم مقرنس یعنی سپهر مقوس نمودار ساخته روزه داران
پرهیزگار را آشکارا صلی افطار داده باده خواران پیاله کش را بنابر
احتساب نهی خدیو روزگار از ایماء گوشه ابرو بعیش و عشرت نهانی و کشیدن
رطل گران دوستکامی خواند - درین روز حسب الامر اعظم بادشاه اسلام پرور
دیندار امرای عظام در عقب علماء علام نماز عید ادا نموده دعای از دیاد
دولت جاوید بجا آوردند - هفتم ماه ظاهر کالی بهیت از ورود موکب
مسعود این قبله مقبولان چون باطن زنده دلان مهبط نور ظهور گردید -
بیست و دوم بهادر خان و یوسف خان از مرکز رایات ظفر آیات عساکر
بالاگهات بدرگاه والا رسیده پیشانی بخت را سجده رسان سده سنیه و فروغ
اندروز سعادت جاودانی ساختند - چون در جنگ دکنیان تردد بهادرانه
و تلاش رستمانه بظهور آورده بودند و پس از زد و خورد بسیار زخم دار در
معرکه افتاده گرفتار شده بودند چنانچه سابقاً بتفصیل زیور نگارش پذیرفت -
از آنجا که دیرینه عادت بندگان حضرت بادشاه حقایق آگاه خدمت ارباب
ارادت است کمال عنایت و مرحمت در حق ایشان مبذول نموده بهادر خان
را بمنصب چهل هزار و سه هزار و پانصد سوار و خلعت و شمشیر و سپر و اسپ

وفیل و بیست و پنج هزار روپیه نقد سرافراز فرمودند - و یوسف خان را از اصل و اضافه بمنصب سه هزار و دو هزار سوار و شمشیر و سپر و نقاره و اسب و فیل و بیست هزار روپیه نقد امتیاز بخشیدند - و چون اعظم خان یساق دکن و صاحب صوبگی آن کشور را بروفق مرضیات اشرف نکرده بود و این مهم شایان را چنانچه باید پایان نموده بود لاجرم بذابر جرم این معنی او را ازین خدمت معاف داشته نخست نامزد یمین الدوله نمودند - چون آن مختار الملت عین حرمان ملازمت بر خویشتن نه پسندیده همراهی رکاب سعادت که عمرها بدعای شام و سحر از خدا خواسته بود درخواست نمود لهذا آن خان والا مکان را معاف داشته ارجاع این خدمت بزام خانخانان مهابت خان رقم یافت - و در طی فرمان گیتی مطاع مامور شد که مقارن ورود فرمان قدر توامان از دار الملک دهلی متوجه درگاه جهان پناه گشته بعد از دریافت سعادت حضور روانه برهانپور شود - و بزام یمین الملت از موقوف خلافت عظمی فرمان قضا نشان زیور ارسال یافت که خان زمان را با سایر بندهای درگاه که داخل کومکیان بالاگبات اند در برهانپور باز داشته خود با اعظم خان و جمیع کومکیان دیگر روانه درگاه گردد *

نصیر بخان بصوبه داری مالوه از تغیر معتقد خان و خان مذکور به فوجداری پرگنات اکبر آباد و وزیر خان بصاحب صوبگی پنجاب سرافراز گردیدند - و باعث اینمعنی آن شد که چون انتظام معاملات آن صوبه عظمت نشان از دست عنایت الله یزدی گماشته آصف خان کما ینبغی بر نمی آمد خاصه در عمل اعمال خالصه شریفه چنانچه مرضی خاطر عاطر بود بوقوع نرسیده بذابر آن صوبه داری آن حدود را از خان والا مکان تغیر نموده به وزیر خان مرجوع نمودند - هفتم ماه مذکور بعنایت خلعت خاص و مرحمت فیل و تفویض منصب پنج هزار و سوار از آنجمله هزار سوار دو اسبه سه اسبه اختصاص

پذیرفته بدان عرب مرخص شد - مقرب خان دکنی بمرحمت خلعت و اسب امتیاز یافته رخصت سنبهل یافت *

یازدهم ماه مذکور چون خارج حصار بند گوالیار مرکز اعلام منصور شد خدیو اعظم و شاهنشاه عالم دیگر باره برسم تفرج داخل قلعه شده مانند نیر اعظم از دروازه بروج آن باره گردون عروج طلوع سعادت فرمودند - و سرتاسر ساحل آنرا پی سپر نظردقت نگر ساخته مسالک و مذهب و مداخل و مخارج آنرا از سر تحقیق و تدقیق بخاطر انور در آوردند - چون خصوصیات عمارات عالیّه که اساس نهاده حضرت عرش آشیانی و جنت مکانی بود منظور نظر سعادت شد بخاطر عاطر خطور نمود که آنحضرت نیز درین سرزمین عمارتی خوش و نشیمنی دلکش احداث نمایند - بنابر آن امر ارفع به تشیید مبانی بدیع منزلی رفیع بنیان مشتمل بر وضع و طرح غریب و هندسه دل پسند خاطر فریب صدور یافت - و صاحب فطرتی از بندهای درگاه والا باهتمام آن و مرمت شکست و ریخت تمام چار دیوار حصار مامور شد - و چون امر اعلی علی العموم زیور صدور یافت که در امثال این احوال خصوصیات جرایم و جنایات ارباب عصیان از زندانیان بعرض اعلی رسد لاجرم حقیقت جرم محبوسان این حصار معروض واقفان پایه سریر سپهر مدار گردید - از آنجمله یازده تن بتصدق سرافرازی و فدیّه تارک مبارک و فرق فرقد سالی آن سایه عنایت خدائی از بند زندان ابد رهایی یافتند - در اثنای اقامت گوالیار سید خانجهان و عبد الله خان از دکن رسیده از استلام رکن و مقام درگاه گیتی پناه که قبله مقصود و مرام خاص و عام است ابواب دارالسلام سعادت بروی روزگار خویش کشادند - و هر دو مشمول اقسام مراحم گشته عبد الله خان از مرحمت صوبه بهار در اواخر خریف فصل چهار گانه عمر

یعنی سن کهولت فیض موسم شهاب که فی الحقیقت بهار زندگانی است دریافته از میامن آن سرمایه جوانی نو اندوخت - و سیف خان صوبه دار بهار بکراست اله آباد از تغیر قلیچ خان و او بصاحب صوبگی ملتان از تغیر نجابتخان سعادت پذیر گردیدند *

هژدهم ماه چون نواحی دار الخلافه عظمی از پرتو انوار ماهیچه لوی والا که همانا نیر اعظم روی زمین است سر رفعت به فلک اعلی رسانید محمد علی بیگ ایلچی که حسب الصدور امر جهان مطاع از برهانپور رخصت یافته چندی در دار الخلافه بود از پذیرگ موکب اقبال پذیرای سعادت دوجہانی گشت - و ہم درین روز مہابتخان خان خاندان که از دہلی روانہ دربار سپہر مدار شدہ بود احراز شرف ملازمت نمودہ ہزار اشرفی بصیغہ نذر و نہ زنجیر فیل پیشکش کشید - از آنجملہ دو زنجیر فیل پایہ قبول یافتہ مابقی بدو مرحمت شد - صفدر خان حاکم دار الخلافہ و معتمد خان فوجدار پرگنات و مظفر خان معموری و مکرمات خان و عبد الحق برادر افضل خان و سلاح خان و بی بدلتخان و خان عالم و مقرب خان بسعادت آستانبوسی درگاہ جهان پناہ رسیدہ بعنایت شاہنشاهی مہاہی گشتند *

بیست و دوم ساحت باغ دہرہ از پرتو ورود موکب مسعود زیور روی زمین و زینت صفحہ دہر گردید - و در آن فرخندہ منزل کہ از برهانپور تا آنجا بہ پنجاب کوچ و ہشت مقام طی مسافت راہ شدہ بود بغیر انتظار در آمد ساعت مختار ہشت روز اقامت قرار یافت - درین آوان یمین الدولہ آصف خان با خواجہ ابوالحسن و شایستہ خان و دیگر امرا از بالا گہات رسیدہ ہزار مہر و ہزار روپیہ بصیغہ نذر گذرانیدہ از فیض نظر قبول چہرہ اقبال بر افروخت - و از پایبوس حضرت سلیمان زمانہ پایہ قدر

و مرتبه مقدار فراز مراتب آصفی نهاده بتازگی عظمت مکانت و رفعت مکان اندوخت - آنگاه امرای دیگر فراخور قدر و منزلت ندور از نظر اشرف گذرانیدند - و همدین روز قلیچ خان از اله آباد خود را بدریافت سعادت ملازمت رسانیده بمرحمت خلعت خاصه و جیفه مرصع اختصاص پذیرفته به تفویض صوبه داری ملتان و غذایت پنجاه هزار روپیه نقد نوازش یافت - و همدین روز مهابتخان خانخاندان را خلعت خاصه با چار فب طلا دوزی و جمدهر مرصع با پتولکناره و دو اسپ و دلیر همت و گرشاسپ و افراسیاب پسران او را و نبیره اش شکر الله پسر خان زمان را بمرحمت خلعت و اسپ مباحی گردانیده همراه او دستوری دادند *

روز^۱ [یکشنبه] ع سی و یکم ماه مذکور غره ذی الحجه سنه هزار و چهل و یک هجری که افق شرقی دار الخلافه عظمی از پرتو اشراق ماه رایت والا در آنروز مطلع خورشید گیتی افروز گشته هفت کشور روی زمین را روکش چرخ چارمین ساخت شاهسوار عرصه وجود با طالع فیروز و بخت مسعود بفراز تخت بر فیل بر آمده برین سرسیر را سپهر نظیر و فیل را کوه شکوه نمودند - و بدان آئین شایان و توزک نمایان رخ بسوی مرکز محیط خلافت نهادند که از سر آغاز روزگار تا حال هیچ سرافرازی را این پایه جاه و جلال دست نداده باشد - بالجمله ذره تا خورشید بر سر راه موکب اقبال از روی نیاز بر خاک راه گذار افتاده و ماه تا ماهی از سر هوا خواهی در رکاب سعادت پیاده روبراه نهاده - کیوان بلند ایوان فلک فرود آمده بطریق چاوشان طوقو گو در رکاب ظفر انتساب روان و مبارز انجم از طارم پنجم ملازمت گزین گشته ابلق روزگار را بزیر زین سیمین هلال

و جلاجل زرین مجره کشیده برسم جنیت کشان پیش پیش دوران متوجه شهر شدند - و بدستور مقرر شاهزاده محمد دارا شکوه در عقب حوضه فیل با تمکین کوه متمکن گشته از دو سو بظرفین کف گوهرپاش بریزش سیم و زر درآورده نثار رهگذر خدیو بحر و بر می نمودند - و تا رسیدن دربار سپهر مدار پریشان روزگاران را ماده جمیعت خاطر آماده گشته بل یک جهان بی برگ و ساز را که بجوی نیازمند بودند خرمن های درم و انبوه های دینار ذخیره شد *

از سوانح این روز سعادت اندوز یکه تاز خان بمنصب ^۱ [دو هزار و پانصدی سیصد سوار] ع و مکرمت خان بمنصب هزار و پانصدی سیصد سوار و عبدالحق بمنصب نه صدی دو صد سوار از اصل و اضافه و خطاب امانت خان سعادت نصیب و کامل نصاب گشتند - و شیر خان ترین بانعام بیست هزار روپیه و محمد علی ایلچی بمرحمت خلعت فاخره و خنجر مرصع و شصت هزار روپیه نقد مفتخر و مباهي گردیدند - و محمد علی و محمد تقی از همراهان ایلچی مذکور بانعام یازده هزار روپیه اکرام یافتند - و در همین روز میرصابر که به دولت آباد رفته پایتخت مغیر و چهاره زر آن بلاد را از القاب گرامی و نام نامی آنحضرت درجه والا و رتبه اعلی داده معاودت نموده بود بسعادت ملازمت رسید - و اشرافی و روپیه چند که ازین رو ارجمند شده فتح خان بر سبیل نمودار ارسال داشته بود از نظر انور گذرانید *

از وقایع این آوان انعقاد یافتن مجلس اطعام عام و اتفاق تمام است بجهت ترویج روح و روان و استزاد سرور و فرحت بانوی بانوان جنان و سرور نسوان جهان - چون درینولا دار الخلافه والا بالائی فیض مقدم و برکت قدم آن کلیم

(۱) ع [دو هزار و شش صد سوار] ل *

دست مسیح دم روکش چرخ چارم بل رشک سپهر اعلیٰ و بالا تر از آن شد
 قضا را مدت یکسال از وقوع قضیه ناگهانی ممتاز زمانی انقضا یافته وقت
 اقامت رسمی معهود که درین کشور بعرض مشهور است شده بود -
 چنانچه در هر سال از وقت رحلت موتی یک شبانروز باحیای مراسم
 معهوده که باعث مزید روح و راحت جاوید گزینان جوار رحمت است
 مثل احوای شب و ذکر و تلاوت و قرأت فاتحه و دعا و استغفار و اطعام فقرا
 و اعطاء مساکین میگذرانند - لاجرم بذایر مقتضای طبع فیاض که همواره در
 باب ایصال نفع و انفاق مال بعموم ارباب فقر و فاقه بهانه جو است خصوص
 درینوقت که وقت و حال مقتضی آن بود کار گذاران دولت و سامان طرازان
 کارخانجات سلطنت را بسرانجام در بایست وقت مامور ساختند - و همگان
 بر حسب فرموده در صحن روضه متبرکه اسپکهای سپهر مثال که هر یک
 نعم البدل دلبادل تواند شد بر سر پا کردند و بر اطراف و حواشی آن شامیانهای
 مخمل زربفت منقش که هر کدام در پهنای و رنگینی دم از برابری سپیده
 صبحدم و رنگ آمیزی شفق می تواند زد زدند - و صحن آن انجمن
 فرخنده را بانواع گستردهای گوناگون و فرش بوقلمون مفروش نموده
 روکش بسیط آسمان و روپوش بساط خاک و صفحه روی زمین ساختند -
 و بر دور آن سراچهای و شاد روانهای رنگارنگ که مدار هر یک از دایره افق
 پای کم ندارد ایستاده کردند - و مجموع امرای عظام و ارباب مناصب والا
 و اعیان اکبر و اعالی و اهالی دار الخلافه و سایر اشراف و اعظم و موالی
 اطراف که بذایر آدای تهنیت درجات فتوحات بی پایان و مبارکباد قدوم
 اقدس باکرباد آمده بودند درین انجمن خاص باریافتند - و جمیع
 علما و فضلا و ارباب ورج و تقوی و اصحاب عظام خوانده و ناخوانده درین
 محضر عام شرف حضور پذیرفتند - و حضرت خلافت پناهی خود بنفس

اقدس در خلوت مقدس عزلت گزین شده آن شب را با حیا و عبادت و طلب آمرزش آن مغفرت مآب گذرانیدند - و صدر محفل مذکور از حضور یمین الدوله و محمد علی بیگ ایاجی و اعیان دولت و ارکان سلطنت آراستگی یافت - و باقی اعظم و اعالی و سایر اهالی مجلس بتفاوت درجات و مراتب جای گرفتند - آنگاه پیش کاران کاز خانه دولت و سالاران خوان نعمت سماط نوال گسترده و اقسام طعام و انواع شربت و الوان نقل و شیرینی و فواکه و خوشبوها و پان بترتیب چیدند و همگنان را به تذاول نعمت های خاص صلاهی عام در دادند - چنانچه غنی و فقیر ازین خوان احسان بهره ور و زله برگشتند - و پنجاه هزار رویه باصحاب استحقاق بر سبیل خیرات عنایت فرمودند - و چون این انجمن عالی پایه انجام یافت سایر بیگمان و مسند آرایان حرم خلافت و پردگیان شبستان سلطنت بطواف مرقد مقدس آن انسینه حورا سرشت قدسی طینت آمده در آن روضه منوره محفل آرا شدند - و بهمان وتیره و همان کیفیت و کمیت فردای آن مجلس خاص زنانه منعقد شد و همگی زنان را عموماً و مستحقات را خصوصاً بار عام دادند و پنجاه هزار رویه دیگر به عفایف و عجایز انفاق شد - و امر اعلیٰ علی العموم بدین دستور زبور صدور یافت که متصدیان عظام هر ساله روز عرس آن مغفور همین مبلغ صرف مصارف خیرات گردانند - مشروط بدین که دار الخلافه به تشریف نور حضور آنحضرت نمودار ساحت طور باشد و الا نصف مبلغ مذکور بر طبقات خداوندان استحقاق قسمت نمایند *

هشتم تیر که روز عید قربان فیض قدوم سعید مبدول داشت بتازگی مؤده قرب فتح های جدید و نوید مزید دولت جاوید بارلایی آن رسانید - حضرت خلافت پناهی بغابر احیای مراسم سفر حضرت خاتم النبیین صلوات الله و سلامه علیه و علی آله و اصحابه که از ستوده

آئینهای این مهین جانشین حضرت خلفای راشدین است ساحت عیدگاه را از نور حضور اقدس بر روی مطلع مهر و ماه کشیدند - و بعد از ادای نماز بدولت و سعادت بازگشت نموده در معاودت نیز جیب و کنار یک جهان نیازمندان را از زر نثار معهود درم ریز فرمودند *

چهاردهم ماه عین اعیان خلافت شاهزاده مراد بخش در ساعتی مسعود مختار که انواع سعادت قرین و انظار انجم و ارضاع افلاک رهین آن بود حسب الامر اعلی دست نشین ید قدرت گیتی آفرین بمقتضای احیای مراسم سنت در باب تحصیل آداب دین و سغن و فرائض شریعت خاتم انبیا و مرسلین که بذات حفظ مرتبه ظاهر و پلس طریقه صورت عقلاً و شریعاً ضرور است صدر نشین دبستان تعلیم گردید - و فاضل دیندار ملا میرک هروی حسب الاختیار خدیو روزگار بخلعت فاخره مخاع و از انعام هزار رویه متمتع گشته آموزگار شاهزاده والا تبار شد - معتقد خان بصوبه داری اودیس از تغیر باقر خان و مرحمت خلعت و خنجر مرصع و اسپ و منصب چار هزاره سه هزار سوار سر افزای یافته روانه آن صوب گردید *

نوزدهم ماه میر برکه از رسالت ایران معاودت نموده پذیرای سعادت ملازمت شد - و نه راس اسپ عراقی با زاردر امتعه آن کشور بطریق پیشکش گذرانید - بیست و هشتم حاجی وقاص ملازم نذر محمد خان والی بلخ که او را بعنوان رسالت بدرگاه عظمت و جلالت ارسال داشته بود تا نواحی دارالخلافه رسیده همراه معتمد خان که حسب الحکم اشرف او را استقبال نموده بود خود را باستانه بارگاه سلطانی که کعبه آمال و آمانی اقصی و ادانی است و قبله مرادات انسی و جانی رسانیده در تقبیل عتبه درگاه والا آداب معهود این عالی مقام بجا آورده لوازم کورنش و تسلیم تقدیم نمود - و بعد از اقامت مراسم زمین بوس از روی آداب و اندام تمام

بگذرانیدن نامه نذر محمد خان اقدام جست - آنگاه ارمغان آن خان والا مکان را که مشتمل بر اسپ و شتر و امتعه بالغ بود و مبلغ پانزده هزار روپیه قیمت همگی آنها می شد بنظر انور در آورده از مرحمت خلعت فاخره و کمر خنجر مرصع که چهار هزار روپیه بها داشت نوازش پذیرفت - و در همان نزدیکی سی و پنج راس اسپ و سه زره و ده شتر بخشتی ذرو ماده از جانب خود و هژده اسپ و پنج شتر بزام محمد مومن پسر خود بطریق پیشکش گذرانید - و مبلغ سی هزار روپیه بار و خلعت و ده هزار روپیه نقد به پسرش مرحمت فرمودند - صادق خان میر بخشی که در برهانپور بنابر عروض بیماری از سعادت همراهی عسکر منصور اختیار حرمان اضطراری نموده بود بعنایت جناب آلهی شفای عاجل یافته بملازمت رسید و منظور نظر مرحمت آمده از برکت این مکرمت شامل صحت کامل یافت - درینولا راجی جی سنگه به برکت حسن عبودیت مشمول عواطف سرشار مالک رقاب آزادگان شد - و از عنایت دو جوره مرورید شاهوار بی عیب پرآب بسیار قیمت کمیاب که برسم معهود هژود آویزه گوش می سازند از سر نو در زمره بندگان در آمده سر حلقه حلقه بگوشان گشت - صوبه داران کشمیر از تغیر اعتقاد خان بخواجه ابوالحسن مرحمت شده ظفر خان پسرش به نیابت او رخصت یافت - و ملا حیدر خضالی که باوجود کاردانی در فن شعرید طولی و طبع عالی دارد بخدمت دیوانی صوبه مذکور معزز گردید *

بیان فتح هوگلی بندر بحسن سعی بهادر کنبو مدار علیه قاسم خان

امین پسندیده برگزیده که در روز نخست افسر سروری بر تارک مبارکش گذاشته هم در عهد الست زمام مهام جمهور اقام بدست اختیار و قبضه

اقتدار او سپرده باشند - آن باشد که علی الدوام نظر حقیقت نگر بر سر انجام مصالح معاش و معاد عباد که منوط به تمهید قواعد عدل و داد است مقصود دارد - چنانچه نخست رای صائب و تدبیر درست بر تعمیر دولت آباد دین و تحصیل امن و امان دارالسلام ایمان مصرف داشته همگی همت والا برین معنی که مصرف حقیقی سعی جمیل و جهد بنیغ است برگمارد - و همواره لوازم جد و اجتهاد در کار فرمائی شمشیر غزا و جهاد بکار برده در باب استیصال ارباب دول جابره و اصحاب ملل غاویه و تسخیر مدن ضاله و تخریب معابد باطله ایشان کما ینبغي حق کوشش مبذول دارد - چندانکه صنم خانها و بران ساخته و صنمها سوخته بنیاد آتش کدها بباد دهد و بآب تیغ بران اشتعال زبانه زار معان و نیران ^۱ [پرستان] ع فرو نشاند *

لله الحمد و المنة که والا حضرت خلافت پناهی این شیوه ستوده و خلعت محموده را از جمله ملکات راسخه خویشتن نموده اند - و بدانسان که دست جواد را در بذل مال کشاده داشته اند بهمان وتیره تیغ جهاد در باب قطع مواد فتنه و فساد و قلع خار بن زدقه و الحاد کشیده دارند - شاهد این معنی درین صورت استخلاص هوگلی بندر است و انتزاع آن سرزمین از استیلای مشرکان فرنگ و نصرانیان مسیحی پرست بدست یاری تائید حضرت باری و بیان چگونگی خصوصیات این فتح مبین که مستلزم کسر اصنام و سبب نصب اعلام اسلام و دفع استیلای مشرکین و رفع لوی مومنین و علت وهن صولت کفر و موجب تقویت دولت دین گردید - هم اکنون علی التفصیل با شرح و بسط تمام مسبوق بتعریف ماهیت و تبیین خواص و مزایای آن بر سبیل اجمال نگارش می یابد -

نخست خامهٔ تحریر در تصویر نموداری از کیفیت و کمیت و تعیین موضع
بنا و سبب احداث این بندر که هر خانه از آن قلعه ایست دشوارکشا
بدین صورت معنی طراز میگردد که در بیست گروهی راج محل و یک
گروهی بندر ساگانو از کشور بنگاله فرضه از دریای شور که بهندی زبان ناله
و بتازی خور نیز خوانند منشعب شده به سمت راج محل کشیده -
چنانچه آب رودبار گنگ که بر کنار شهر راج محل جاریست به خور مذکور
می پیوندد - و بندر هوگلی در یک گروهی ساگانو به ربع کروه از
محل اتصال گنگ و آن خور بر ساحل شعبه از آب گنگ اساس یافته -
و سبب احداث آن ضلالت آباد که از حوادث عظیمهٔ عالم کور و فساد بود
اینست که در هنگام عمل بنگالیان چندی از سوداگران فرنگی که پیشتر در
بندر سوندیپ اقامت داشتند بوسیلهٔ سود و سودا بساگانو آمد و شد
می نمودند - و همواره هوای پختن این مایه سودای خام در سرجا داده
بودند که در آن سرزمین ناحیتی پیدا کنند - چنانچه اگر فی المثل بقدر
کف دستی باشد جای در خور مفر و مقربچنگ آرند - و مشتی مردم
صاحب نیروی قوی بازو با سوداگران بلباس سوداگری در آمده دست
در کار داشته باشند - اگر در آن میانه شاهد مقصود یعنی تصرف سایر دریای
کنار بنگاله در بر آید فهو المطلب - و الا زبانی به تجارت و خسروانی بسود
و سودا ندارد - بنابر این اندیشهٔ فاسد چون کنار خور مذکور را در خور قرارداد
ضمیر خویشتن دیدند - انواع لطایف حیل انگیخته از حکام آنولایت
اذن اقامت در آن مقام تحصیل نموده نخست در آنجا خانه چند
مانند اندیشههای پراگندهٔ خویشتن سهل و سست اساس نهادند - و رفته
رفته فرنگیان سرمایه دار آنرا دار القرار جاوید انگاشته رخت ارتحال بدانجا
کشیدند و رحل اقامت افکنده خانها ساختند - و بتدریج بر گرداگرد

نشیمن های خود چار دیوارهای متین بنیاد افکنده با استحکام تمام باتمام
 رسانیدند - چنانچه هر مغزلی معقلی و هر چهار دیواری باره استواری شده
 برجهای آنها مانند بروج ناری' بانواع آلات آتشبازی از توپ و تفنگ
 و امثال آن آراستند - و اطراف ثلثه آن بندر را بخندقهای عریض و عمیق
 محاط ساخته روکش مثلثه آبی فلک نمودند - و قطع نظر از تکلف
 سخن سازی طرف رابع نیز که در خور دریای شور بود در استحکام از دیگر
 جهات قطعاً پای کمی نداشت - و رفته رفته از آمد و شد جهازهای فرنگ
 و کشتی های مسلمانان نیز که بانداز تجارت بدانجا تردد می نمودند
 هنگامه ساتگانو افسرده شد و بندر هوگلی رواج تمام و رونق کلی یافت - آنگاه
 چندی از اعیان فرنگ که در آن بندر قرار توطن داده بودند قری و پرگنات
 جوار را از حکام ولایت آنولایت بر سبیل اجاره بدست آورده بر طبق
 خاطر خواه عمل می نمودند - و رعایای آن محال و نواحی آنها
 تا جای که دست تطاول آنها بداندیشان می رسید از روی تعدی خواه
 ناخواه تکلیف ترسائی نموده نصرانی می ساختند و بزور از راه دریای
 شور روانه پرتغال فرنگ می نمودند - و در ضمن این رای ناصواب متوقع
 اجر و ثواب بوده جبر نقصان زراعت که علت آن قلت رعایا بود از رباچ
 تجارت که اضعاف مضاعف آنها می شد می نمودند - ملخص سخن در
 ایام بادشاهزادگی که آنولا لوالی والا ظل ورود بر سرزمین بنگاله
 گسترده بود رای جهان آرای بر کماهی گمراهی بل دقایق بیراهی آنها
 ضلالت پیشگان جهالت اندیش که بدرجه اعلی رسیده بود آگاهی یافت -
 و سخت کوشی آنها سست کیشان در باب اضرار و آزار مسلمانان گوش زد
 معلی گردید - لاجرم اینمعنی مرکوز خاطر عاطر بود که بهر صورت که
 رو دهد درباره استیصال مطلق ایشان مستعد شوند - چون بحسب اقتضای

BIBLIOTHECA INDICA:
COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

PUBLISHED BY THE
ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.

NEW SERIES, No. 1421.

‘AMAL-I-SĀLIH
OR
SHĀH JAHĀN NĀMĀH
OF
MUHAMMAD SĀLIH KAMBO.

EDITED BY
G. YAZDANI, M.A., M.R.A.S.,
Superintendent of Archaeology in His Highness the Nizam's Dominions.

FASCICULUS III.

CALCUTTA:

PRINTED AT THE BAPTIST MISSION PRESS,
AND PUBLISHED BY THE
ASIATIC SOCIETY, 1, PARK STREET.
1918.

آخری درج شدہ تریخ پر یہ کتاب مستعاد
لی گئی تھی مقررہ مدت سے زیادہ رکھنے کی
صورت میں ایک آنہ یومیہ دیرانہ لینا جائے گا۔
